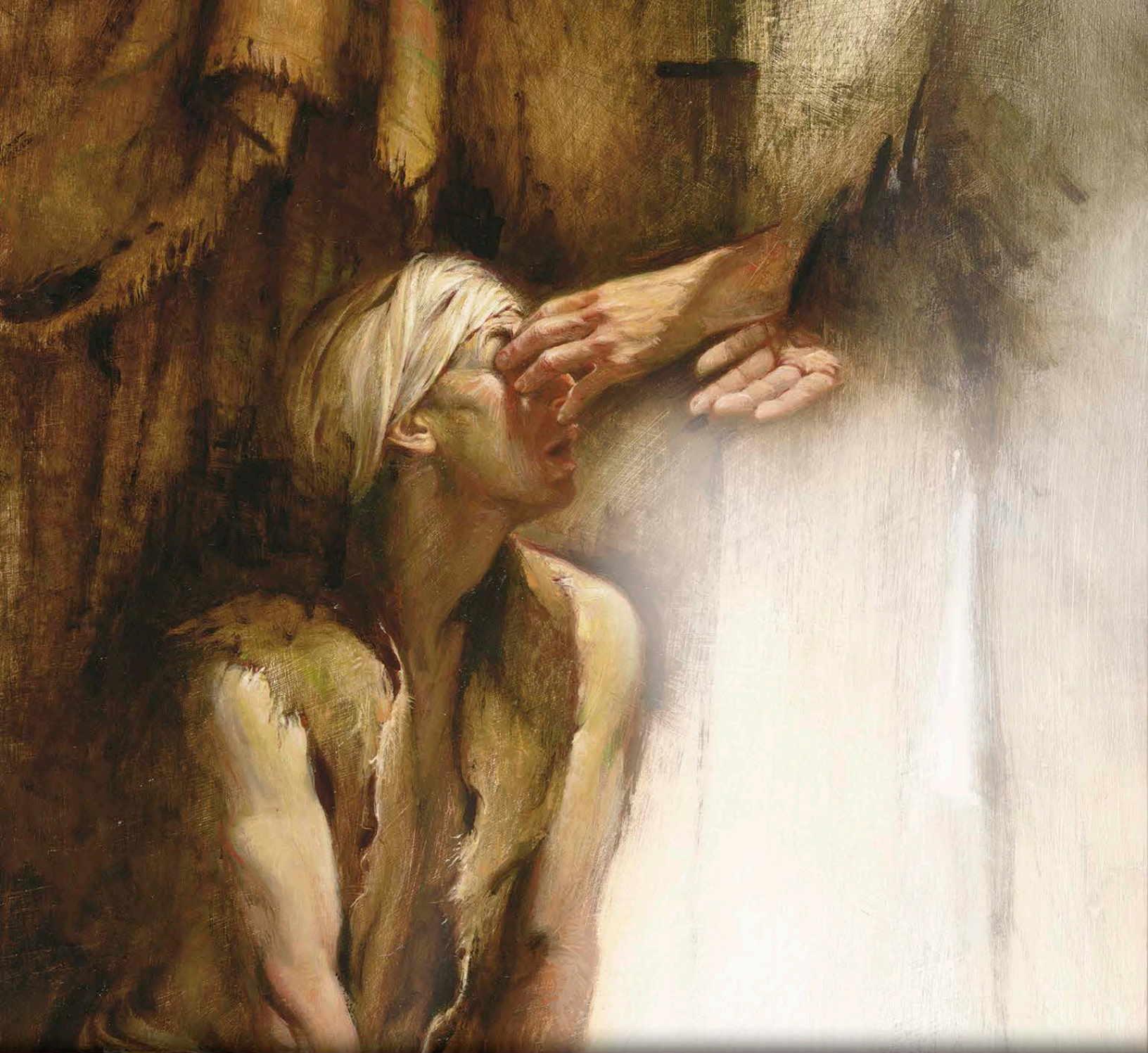

Noul Testament

Îndrumar pentru cursanții de la
seminar care studiază acasă

Noul Testament – Îndrumar pentru cursanții de la seminar care studiază acasă

Comentariile și corecturile sunt binevenite. Vă rugăm să le trimiteți la:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0008 USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Vă rugăm să menționați numele dumneavoastră complet, adresa, episcopia și țărâșul. Nu uitați să indicați titlul manualului. Apoi, scrieți comentariile dumneavoastră.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Tipărit în Statele Unite ale Americii

Versiunea 2, 8/16

Aprobarea versiunii în limba engleză: 2/15

Aprobarea traducerii: 2/15

Titlul original: *New Testament Study Guide for Home-Study Seminary Students*

Language

12340 xxx

Cuprins

Introducere la programul seminarului cu studiul acasă	IX
Diagramă pentru citirea Noului Testament	XI
Bun venit la studiul Noului Testament	XX
Cronologia Noului Testament	XXIV
Introducere la scripturile de bază	XXV
100 de fragmente care conțin o scriptură de bază	XXVI
Introducere la doctrine de bază	XXVIII
Doctrine de bază	XXIX
Unitatea 1	
Ziua 1 Planul salvării	1
Ziua 2 Rolul cursantului	6
Ziua 3 Să studiem scripturile	11
Ziua 4 Introducere și contextul Noului Testament	16
Unitatea 2	23
<i>Introducere la Evanghelia după Matei</i>	23
Ziua 1 Matei 1-2	25
Ziua 2 Matei 3	32
Ziua 3 Matei 4	37
Ziua 4 Matei 5	42
Unitatea 3	47
Ziua 1 Matei 6-7	47
Ziua 2 Matei 8-10	53
Ziua 3 Matei 11-12	58
Ziua 4 Matei 13:1-23	63
Unitatea 4	68
Ziua 1 Matei 13:24-58	68
Ziua 2 Matei 14	75
Ziua 3 Matei 15	79
Ziua 4 Matei 16-17	83
Unitatea 5	91
Ziua 1 Matei 18-20	91
Ziua 2 Matei 21:1-16	96
Ziua 3 Matei 21:17-22:14	101

Ziua 4	Matei 22:15-46	106
Unitatea 6		111
Ziua 1	Matei 23	111
Ziua 2	Joseph Smith – Matei; Matei 24	116
Ziua 3	Matei 25	122
Ziua 4	Matei 26:1-30	128
Unitatea 7		133
Ziua 1	Matei 26:31-75	133
Ziua 2	Matei 27-28	138
	<i>Introducere la Evanghelia după Marcu</i>	144
Ziua 3	Marcu 1	146
Ziua 4	Marcu 2-3	151
Unitatea 8		155
Ziua 1	Marcu 4-5	155
Ziua 2	Marcu 6-8	160
Ziua 3	Marcu 9:1-29	166
Ziua 4	Marcu 9:30-50	170
Unitatea 9		175
Ziua 1	Marcu 10-16	175
	<i>Introducere la Evanghelia după Luca</i>	181
Ziua 2	Luca 1	183
Ziua 3	Luca 2	189
Ziua 4	Luca 3-4	194
Unitatea 10		199
Ziua 1	Luca 5	199
Ziua 2	Luca 6:1-7:18	205
Day 3	Luca 7:18-50	209
Ziua 4	Luca 8:1-10:37	213
Unitatea 11		220
Ziua 1	Luca 10:38-12:59	220
Ziua 2	Luca 13-15	225
Ziua 3	Luca 16	231
Ziua 4	Luca 17	235
Unitatea 12		239
Ziua 1	Luca 18-21	239
Ziua 2	Luca 22	242
Ziua 3	Luca 23-24	247

<i>Introducere la Evanghelia după Ioan</i>	252
Ziua 4 Ioan 1	254
Unitatea 13	259
Ziua 1 Ioan 2	259
Ziua 2 Ioan 3	263
Ziua 3 Ioan 4	268
Ziua 4 Ioan 5-6	273
Unitatea 14	279
Ziua 1 Ioan 7	279
Ziua 2 Ioan 8	284
Ziua 3 Ioan 9	291
Ziua 4 Ioan 10	295
Unitatea 15	300
Ziua 1 Ioan 11	300
Ziua 2 Ioan 12	304
Ziua 3 Ioan 13	308
Ziua 4 Ioan 14-15	312
Unitatea 16	319
Ziua 1 Ioan 16	319
Ziua 2 Ioan 17	323
Ziua 3 Ioan 18-19	327
Ziua 4 Ioan 20-21	331
Unitatea 17	0
<i>Introducere la Faptele apostolilor</i>	0
Ziua 1 Faptele apostolilor 1:1-8	0
Ziua 2 Faptele apostolilor 1:9-26	0
Ziua 3 Faptele apostolilor 2	0
Ziua 4 Faptele apostolilor 3-5	0
Unitatea 18	0
Ziua 1 Faptele apostolilor 6-7	0
Ziua 2 Faptele apostolilor 8	0
Ziua 3 Faptele apostolilor 9	0
Ziua 4 Faptele apostolilor 10-12	0
Unitatea 19	0
Ziua 1 Faptele apostolilor 13-14	0
Ziua 2 Faptele apostolilor 15	0
Ziua 3 Faptele apostolilor 16-17	0

Ziua 4	Faptele apostolilor 18-19	0
Unitatea 20		0
Ziua 1	Faptele apostolilor 20-22	0
Ziua 2	Faptele apostolilor 23-28	0
	<i>Introducere la Romani</i>	0
Ziua 3	Romani 1-3	0
Ziua 4	Romani 4-7	0
Unitatea 21		0
Ziua 1	Romani 8-11	0
Ziua 2	Romani 12-16	0
	<i>Introducere la 1 Corinteni</i>	0
Ziua 3	1 Corinteni 1-2	0
Ziua 4	1 Corinteni 3-6	0
Unitatea 22		0
Ziua 1	1 Corinteni 7-8	0
Ziua 2	1 Corinteni 9-10	0
Ziua 3	1 Corinteni 11	0
Ziua 4	1 Corinteni 12-14	0
Unitatea 23		0
Ziua 1	1 Corinteni 15:1-29	0
Ziua 2	1 Corinteni 15:30-16:24	0
	<i>Introducere la 2 Corinteni</i>	0
Ziua 3	2 Corinteni 1-3	0
Ziua 4	2 Corinteni 4-7	0
Unitatea 24		0
Ziua 1	2 Corinteni 8-9	0
Ziua 2	2 Corinteni 10-13	0
	<i>Introducere la Galateni</i>	0
Ziua 3	Galateni	0
	<i>Introducere la Efeseni</i>	0
Ziua 4	Efeseni 1	0
Unitatea 25		0
Ziua 1	Efeseni 2-3	0
Ziua 2	Efeseni 4-6	0
	<i>Introducere la Filipeni</i>	0
Ziua 3	Filipeni 1-3	0
Ziua 4	Filipeni 4	0

Unitatea 26	.0
<i>Introducere la Coloseni</i>	.0
Ziua 1 Coloseni	.0
<i>Introducere la 1 Tesaloniceni</i>	.0
Ziua 2 1 Tesaloniceni	.0
<i>Introducere la 2 Tesaloniceni</i>	.0
Ziua 3 2 Tesaloniceni	.0
<i>Introducere la 1 Timotei</i>	.0
Ziua 4 1 Timotei	.0
Unitatea 27	.0
<i>Introducere la 2 Timotei</i>	.0
Ziua 1 2 Timotei	.0
<i>Introducere la Tit</i>	.0
Ziua 2 Tit	.0
<i>Introducere la Filimon</i>	.0
Ziua 3 Filimon	.0
<i>Introducere la Evrei</i>	.0
Ziua 4 Evrei 1-4	.0
Unitatea 28	.0
Ziua 1 Evrei 5-6	.0
Ziua 2 Evrei 7-10	.0
Ziua 3 Evrei 11	.0
<i>Introducere la Iacov</i>	.0
Ziua 4 Evrei 12 – Iacov 1	.0
Unitatea 29	.0
Ziua 1 Iacov 2-3	.0
Ziua 2 Iacov 4-5	.0
<i>Introducere la 1 Petru</i>	.0
Ziua 3 1 Petru 1-2	.0
Ziua 4 1 Petru 3-5	.0
Unitatea 30	.0
<i>Introducere la 2 Petru</i>	.0
Ziua 1 2 Petru	.0
<i>Introducere la 1 Ioan</i>	.0
Ziua 2 1 Ioan	.0
<i>Introducere la 2 Ioan</i>	.0
<i>Introducere la 3 Ioan</i>	.0

Ziua 3	2 Ioan – 3 Ioan	0
	<i>Introdúcere la Iuda</i>	0
Ziua 4	Iuda	0
Unitatea 31		0
	<i>Introdúcere la Apocalipsa</i>	0
Ziua 1	Apocalipsa 1-3	0
Ziua 2	Apocalipsa 4-5	0
Ziua 3	Apocalipsa 6-7	0
Ziua 4	Apocalipsa 8-11	0
Unitatea 32		0
Ziua 1	Apocalipsa 12-13	0
Ziua 2	Apocalipsa 14-16	0
Ziua 3	Apocalipsa 17-19	0
Ziua 4	Apocalipsa 20-22	0

Introducere la programul seminarului cu studiul acasă

Programul seminarului cu studiul acasă este conceput pentru a vă ajuta să vă îmbunătățiți înțelegerea cu privire la Evanghelia lui Isus Hristos și să puneți învățăturile ei în practică în viața voastră de zi cu zi prin studiul din scripturi. În studiul vostru din acest an școlar, veți termina, întâi, de citit fragmentele pentru acest curs – Noul Testament – și, apoi, veți parcurge fiecare lecție în parte. O dată pe săptămână vă veți întâlni cu un învățător de la seminar pentru a-i prezenta exercițiile efectuate și pentru a participa la o lecție săptămânală.

Seminarul este un program zilnic de educație religioasă. Studiul din scripturi însoțit de rugăciune trebuie să devină un obicei zilnic. Va trebui să efectuați exercițiile primite în cadrul seminarului în fiecare zi de școală, chiar dacă nu veți participa la clasele de seminar zilnic. Sunt 32 de unități care trebuie parcurse în timpul cursului. Diagrama pentru citirea scripturilor de la pagina 000 arată ce trebuie studiat în cadrul fiecărei unități. Învățătorul vostru vă va ajuta să înțelegeți care este data limită pentru parcurgerea fiecărei unități. Aveți nevoie de 30 de minute pentru a parcurge fiecare lecție din acest îndrumar, pe lângă timpul rezervat studiului zilnic din scripturi.

Trebuie să aveți două jurnale pentru studiul scripturilor (sau două caiete), pe lângă jurnalul personal, în care veți scrie exercițiile din activitățile cuprinse în îndrumarul pentru studiu. În fiecare săptămână în care vă întâlniți cu învățătorul, va trebui să-i predați jurnalul pentru studiul scripturilor în care să fie exercițiile din activitățile cuprinse în îndrumarul pentru studiu pe care le-ați efectuat în acea săptămână. Învățătorul vostru va citi și va verifica exercițiile, iar, în săptămâna următoare, vă va înapoia acel jurnal de studiu. De asemenea, ați putea scrie răspunsurile într-un caiet cu șină și ați putea înmâna paginile pe care le-ați completat în săptămâna respectivă. Apoi, după ce învățătorul vă va returna paginile, le puteți pune înapoi în caiet.

Folosirea acestui manual în cadrul programului seminarului zilnic

Acest manual poate fi folosit de către învățători și cursanți în cadrul programului seminarului zilnic pentru îmbunătățirea lecțiilor sau pentru recuperare individuală. Cu toate acestea, nu se intenționează să fie dat câte un exemplar fiecărui cursant de la seminarul zilnic. Dacă un cursant trebuie să recupereze o lecție pentru credit, învățătorul îi poate cere să parcurgă lecția pentru studiul acasă care corespunde lecției la care nu a participat.

Folosirea îndrumarului pentru cursanții care studiază acasă

Introducere la textul scriptural

Introducerea oferă un scurt istoric și un rezumat al textului scriptural pentru fiecare lecție.

Gruparea versetelor și rezumatul conținutului

Gruparea versetelor reflectă întreruperi firești atunci când are loc o schimbare de acțiune sau de subiect. Fiecare grup de versete este urmat de un scurt rezumat al evenimentelor sau învățăturilor din cadrul său.

Doctrine și principii

Doctrinile și principiile Evangheliei care apar în textul scriptural sunt evidențiate cu caractere albine în lecție pentru a le putea identifica.

Ajutoare pentru studiu

Ajutoarele pentru studiu oferă mai multe informații și explică metode care vă pot îmbunătăți studiul și înțelegerea scripturilor.

Scriptură de bază

Toate cele 25 de fragmente cu scripturi de bază care se găsesc în Noul Testament sunt abordate individual în lecția în care se regăsesc, pentru a vă ajuta să dobândiți o înțelegere mai profundă a acestora.

Consemnarea răspunsurilor în îndrumar

Uneori, vi se va cere să scrieți răspunsuri în îndrumar, în spațiile libere sau într-o diagramă.

Exerciții care trebuie efectuate în jurnalul pentru studiul scripturilor

Exercițiile care trebuie efectuate în jurnalul pentru studiul scripturilor trebuie scrise și înmânate în fiecare săptămână învățătorului vostru pentru a fi verificate și pentru a vi se oferi sugestii. Gândindu-vă profund pentru a oferi cele mai bune răspunsuri, veți putea avea experiențe pline de învățăminte în timp ce învățați și puneți în practică adevăruri din scripturi.

Diagramă pentru citirea Noului Testament

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
1		D	L	M	M	J	V	S
2	Matei 1 2 3 4 5	D	L	M	M	J	V	S
3	Matei 6 7 8 9 10 11 12 13:1-23	D	L	M	M	J	V	S
4	Matei 13:24-58 14 15 16 17	D	L	M	M	J	V	S
5	Matei 18 19 20 21 22	D	L	M	M	J	V	S
6	Matei 23 Joseph Smith – Matei 1 Matei 25 26:1-30	D	L	M	M	J	V	S

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
7	Matei 26:31-75 27 28 Marcu 1 2 3	D	L	M	M	J	V	S
8	Marcu 4 5 6 7 8 9	D	L	M	M	J	V	S
9	Marcu 10 11 12 13 14 15 16 Luca 1 2 3 4	D	L	M	M	J	V	S
10	Luca 5 6 7 8 9 10:1-37	D	L	M	M	J	V	S
11	Luca 10:38-42 11 12 13 14 15 16 17	D	L	M	M	J	V	S

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
12	Luca 18 19 20 21 22 23 24 Ioan 1	D	L	M	M	J	V	S
13	Ioan 2 3 4 5 6	D	L	M	M	J	V	S
14	Ioan 7 8 9 10	D	L	M	M	J	V	S
15	Ioan 11 12 13 14 15	D	L	M	M	J	V	S
16	Ioan 16 17 18 19 20 21	D	L	M	M	J	V	S
17	Faptele apostolilor 1 2 3 4 5	D	L	M	M	J	V	S

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
18	Faptele apostolilor 6	D	L	M	M	J	V	S
	7							
	8							
	9							
	10							
	11							
	12							
19	Faptele apostolilor 13	D	L	M	M	J	V	S
	14							
	15							
	16							
	17							
	18							
	19							
20	Faptele apostolilor 20	D	L	M	M	J	V	S
	21							
	22							
	23							
	24							
	25							
	26							
	27							
	28							
	Romani 1							
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
	7							

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
21	Romani 8	D	L	M	M	J	V	S
	9							
	10							
	11							
	12							
	13							
	14							
	15							
	16							
	1 Corinteni 1							
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
22	1 Corinteni 7	D	L	M	M	J	V	S
	8							
	9							
	10							
	11							
	12							
	13							
	14							
23	1 Corinteni 15	D	L	M	M	J	V	S
	16							
	2 Corinteni 1							
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
	7							

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
24	2 Corinteni 8 9 10 11 12 13 Galateni 1 2 3 4 5 6 Efeseni 1	D	L	M	M	J	V	S
25	Efeseni 2 3 4 5 6 Filipeni 1 2 3 4	D	L	M	M	J	V	S

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
26	Coloseni 1	D	L	M	M	J	V	S
	2							
	3							
	4							
	1 Tesaloniceni 1							
	2							
	3							
	4							
	5							
	2 Tesaloniceni 1							
	2							
	3							
	1 Timotei 1							
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
27	2 Timotei 1	D	L	M	M	J	V	S
	2							
	3							
	4							
	Tit 1							
	2							
	3							
	Filimon 1							
	Evrei 1							
	2							
	3							
	4							

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
28	Evrei 5 6 7 8 9 10 11 12 13 Iacov 1	D	L	M	M	J	V	S
29	Iacov 2 3 4 5 1 Petru 1 2 3 4 5	D	L	M	M	J	V	S
30	2 Petru 1 2 3 1 Ioan 1 2 3 4 5 2 Ioan 1 3 Ioan 1 Iuda 1	D	L	M	M	J	V	S

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc scripturile						
31	Apocalipsa 1	D	L	M	M	J	V	S
	2							
	3							
	4							
	5							
	6							
	7							
	8							
	9							
	10							
	11							
32	Apocalipsa 12	D	L	M	M	J	V	S
	13							
	14							
	15							
	16							
	17							
	18							
	19							
	20							
	21							
	22							

Bun venit la studiul Noului Testament

Ce este Noul Testament?

Noul Testament cuprinde scrierile primilor apostoli și primilor ucenici ai lui Isus Hristos, care au scris fiind inspirați de Duhul Sfânt. Cuprinde cele patru evanghelii, care sunt mărturiile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan despre Isus Hristos ca Mesia cel promis – Salvatorul și Mântuitorul – și Domnul înviat. Cele patru evanghelii relatează părți din viața lui Isus și consemnează multe dintre învățăturile Sale. Noul Testament cuprinde doctrine și principii propovăduite de Salvator și apostolii Săi în scopul de a-i ajuta pe alții să învețe cum să se întoarcă să trăiască alături de Dumnezeu Tatăl și să obțină viață eternă. Pentru sfinții din zilele din urmă, Biblia este o carte de scriptură sfântă, alături de Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și de Perla de mare preț (vezi Articolele de credință 1:8).

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a rezumat conținutul important al Noului Testament: „Noul Testament ... relatează îndeplinirea promisiunilor din vechime; povestește despre nașterea, slujirea și sacrificiul ispășitor al Celui Promis; explică doctrinele necesare salvării cuprinse în Evanghelia Sa nepieritoare; consemnează creșterea și extinderea Evangheliei la meridianul timpului; prevestește îndepărtarea universală de la credința transmisă odată sfinților; promite o restaurare glorioasă a Evangheliei în zilele din urmă; și prezice, într-o reprezentare expresivă și dramatică, evenimentele care vor avea loc înainte, în timpul și după cea de-a Doua Venire a Fiului Omului. Scopul lui principal este de a depune mărturie despre Hristos” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 392).

De ce este important să studiem Noul Testament?

Ca toate scripturile, Noul Testament propovăduiește și depune mărturie despre Isus Hristos și despre divinitatea Sa. Apostolul Ioan a declarat că scopul său în scrierea evangheliei sale era de a-i convinge pe alții să „[creadă] că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să [aibă] viața în Numele Lui” (Ioan 20:31). Studiind Noul Testament, veți învăța despre nașterea extraordinară a Salvatorului, veți fi martori la miracolele și vindecările înfăptuite de El, veți auzi adevărurile sublime ale Evangheliei Sale și veți retrăi zilele sacrificiului Său ispășitor, ale răstignirii și glorioasei Sale învieri. Pe măsură ce veți studia viața și învățăturile Salvatorului, veți învăța cum să veniți la El pentru a primi speranță, iertare, pace și fericire eternă. Un studiu sincer al Noului Testament vă poate întări credința în Isus Hristos și vă poate ajuta să vă bizuiți pe învățăturile Sale și ispășirea Sa.

Vârstnicul L. Tom Perry, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că Noul Testament „este partea cea mai importantă din istoria scripturală, la fel cum Salvatorul Însuși trebuie să fie cel mai important pentru viațile noastre. Trebuie să ne angajăm să studiem Noul Testament și să-l prețuim!

Există perle de înțelepciune neprețuite pe care le găsim atunci când studiem Noul Testament” („Sabatul și împărtășania”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 6).

Următoarele exemple sunt câteva dintre perlele neprețuite de adevăr și înțelepciune pe care le găsim în Noul Testament:

- Isus Hristos este „calea, adevărul și viața” și, prin El, puteți ajunge să îl cunoașteți pe Tatăl Ceresc (vezi Ioan 14:6);
- Duhul Sfânt este „Mângâietorul... [care] vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot” (Ioan 14:26);
- ucenicii lui Isus Hristos au responsabilitatea să predice Evanghelia în întreaga lume (vezi Matei 28:19);
- Salvatorul continuă să conducă Biserica Sa prin revelație oferită slujitorilor Săi aleși (vezi Faptele apostolilor 1:2);
- voi sunteți urmașii sau copiii lui Dumnezeu (vezi Faptele apostolilor 17:28-29);
- deoarece Salvatorul a înviat, toți vor triumfa asupra morții și vor trăi din nou (1 Corinteni 15:21-26);
- dacă vă lipsește înțelepciunea, puteți să-L întrebați pe Dumnezeu, în rugăciune, și El vă va răspunde (vezi Iacov 1:5-6);
- sfinții credincioși care vor învinge răul vor primi viață veșnică (vezi Apocalipsa 3).

O experiență din viața profetului Joseph Smith reprezintă un exemplu despre modul în care studiul Noului Testament vă poate influența și schimba viața. Când era tânăr băiat, Joseph s-a luptat cu sarcina dificilă de a afla el însuși care dintre biserici era adevărată. El a căutat răspunsuri în Biblie și, într-o zi, a citit fragmentul din Iacov 1:5. Mai târziu, el a scris: „Niciodată nu a pătruns un pasaj din scriptură în inima omului cu mai multă putere decât a pătruns acesta, atunci, în inima mea. Părea că intră cu putere mare în fiecare fibră a inimii mele. Am meditat iar și iar asupra lui” (Joseph Smith – Istorie 1:12).

După ce a citit acele cuvinte din Noul Testament și a meditat asupra lor, Joseph s-a decis să acționeze conform adevărului pe care l-a aflat și a cerut de la Dumnezeu, după cum l-a învățat Iacov. Hotărârea lui a avut drept rezultat remarcabila sa Primă Viziune. Pe măsură ce veți studia cu sârguință Noul Testament, veți simți cum Spiritul Sfânt vă va atinge inima și vă va ajuta să identificați moduri în care să puneți în practică doctrinele și principiile Evangheliei în viețile voastre.

În timp ce studiați, rugându-vă, Noul Testament, acționați conform îndemnurilor Duhului Sfânt. Făcând astfel, vă veți converti mai mult la Domnul. Adevărata convertire are loc în timp ce continuați să acționați conform doctrinelor despre care știți că sunt adevărate și țineți poruncile în fiecare zi, în fiecare lună, tot restul vieții voastre.

Despre Noul Testament

Biblia nu este o singură carte. Este o colecție de cărți. Cuvântul grecesc din care este derivat cuvântul *biblie* înseamnă „cărțile”. „Biblia creștină are două părți, de obicei cunoscute ca Vechiul și Noul Testament” (Ghid pentru scripturi, „Biblie”, scriptures.lds.org). Cuvântul care a fost tradus drept *testament* poate fi tradus și *legământ*. Astfel, Noul Testament este noul legământ.

În contextul Evangheliei, un legământ este o înțelegere specială între Domnul și o persoană sau un grup de persoane. Vechiul Testament sau vechiul legământ este legea pe care Domnul a dat-o poporului Său în vechime. „Când Salvatorul a venit la jumătatea timpului, El a restaurat Evanghelia pentru evreii din Palestina. De vreme ce ei se îndepărtaseră chiar și de legea lui Moise, a fost un legământ nou pentru ei” (Bible Dictionary, „Bible”).

Noul Testament este, în mod obișnuit, împărțit în Evanghelii, Faptele apostolilor, epistolele lui Pavel, epistolele sobornicești și cartea Apocalipsa.

1. **Evangheliile.** Cărțile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan sunt numite Evanghelii și fiecare este intitulată după numele autorului ei. Cuvântul *Evanghelie* înseamnă „veste bună”. Deși cele patru evanghelii diferă în unele detalii și aspecte, toate relatează evenimente din viața Salvatorului și din timpul slujirii Sale pe pământ printre iudei. Toate cele patru evanghelii propovăduiesc și depun mărturie că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Salvatorul lumii. „Consemnările lui Matei, Marcu și Luca prezintă o colecție de materiale întrucâtva similare și au un număr considerabil de expresii, precum și elemente principale în comun și, de aceea, sunt uneori numite «evangheliile sinoptice» (însemnând «vedere similară»). Chiar așa, fiecare este unică și conține multe detalii care nu se regăsesc în celelalte. Consemnarea lui Ioan este într-un totul diferită de celelalte trei în privința vocabularului, expresiilor și prezentării evenimentelor” (Bible Dictionary, „Gospels”).
2. **Faptele apostolilor.** Faptele apostolilor a fost scrisă de Luca și este o relatare despre creșterea Bisericii sub îndrumarea lui Petru și a celorlalți apostoli (vezi Bible Dictionary, „Acts of the Apostles”).
3. **Epistolele lui Pavel.** Epistolele sau scrisorile lui Pavel sunt numite după ramura Bisericii sau după persoana sau grupul pentru care au fost scrise. Epistolele lui Pavel sunt aranjate „după lungime, în ordine descrescătoare, de la cea mai lungă (Romani) la cea mai scurtă (Filimon). Epistola către evreii este o excepție, ea fiind plasată ultima, deoarece unii s-au întrebat dacă ea a fost scrisă sau nu de către Pavel” (Bible Dictionary, „Pauline Epistles”).
4. **Epistolele sobornicești.** Cărțile de la Iacov până la Iuda sunt, deseori, numite epistole sobornicești, deoarece, cu excepția lui 2 și 3 Ioan, ele nu sunt adresate unei persoane anume sau unei ramuri a Bisericii. Ele sunt numite după autorii care le-au scris. (Vezi Bible Dictionary, „General Epistles”).
5. **Cartea Apocalipsa.** Cartea Apocalipsa (uneori numită Revelația) a fost scrisă de apostolul Ioan, care a scris, de asemenea, evanghelia și epistolele care poartă numele său. Ea este relatarea despre o revelație pe care Ioan a primit-o de la Domnul. (Vezi Bible Dictionary, „Revelation of John”).

Traducerea lui Joseph Smith și Joseph Smith – Matei

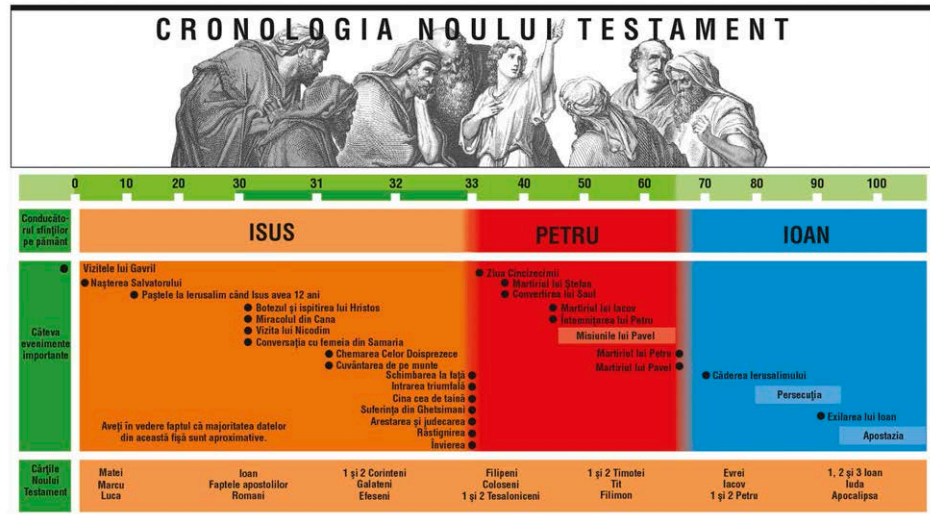
Domnul i-a poruncit profetului Joseph Smith să facă o traducere sau o revizie a versiunii King James a Bibliei. Traducerea lui Joseph Smith (deseori prescurtată ca TJS) nu este o traducere a Bibliei dintr-o limbă în alta. Mai exact, ea cuprinde modificări pe care Domnul l-a inspirat pe profet să le aducă textului Bibliei.

Joseph Smith a început traducerea sa în luna iunie a anului 1830 și a terminat-o în luna iulie a anului 1833, cu toate că el a continuat să aducă modificări manuscrisului până la scurt timp înainte de moartea sa în anul 1844 (vezi Ghid pentru scripturi, „Traducerea lui Joseph Smith”). În timp ce părți ale traducerii profetului Joseph Smith au fost publicate în cursul vieții lui, întreaga traducere inspirată a Bibliei a fost pentru prima dată publicată în anul 1867 de către Biserica Reorganizată a Sfinților din Zilele din Urmă (cunoscută acum drept Comunitatea lui Hristos). Începând din anul 1979, ediția SZU a Bibliei în versiunea King James include în notele de subsol și anexă sute de fragmente din Traducerea lui Joseph Smith, importante din punct de vedere doctrinar. (Vezi Robert J. Matthews, „Joseph Smith’s Efforts to Publish His Bible «Translation»”, *Ensign*, ian. 1983, p. 57-64; Bible Dictionary, „Joseph Smith Translation”.) De asemenea, începând din anul 2009, ediția SZU a Bibliei în limba spaniolă, versiunea Reina-Valera, include fragmente în notele de subsol și anexă. În anul 2015, ediția SZU a Bibliei a fost publicată în limba portugheză.

Joseph Smith – Matei, din Perla de mare preț, este un extras din Traducerea lui Joseph Smith (Traducerea lui Joseph Smith, Matei 23:39-24:56). Este traducerea inspirată a fragmentului Matei 23:39-24:55.

Traducerea lui Joseph Smith ne ajută să înțelegem mai bine Noul Testament restaurând unele din adevărurile simple și prețioase care au fost pierdute din conținutul Bibliei (vezi 1 Nefi 13:20-41) și adăugând completările și clarificările Domnului.

Cronologia Noului Testament

Introducere la scripturile de bază

Departamentul Seminare și Institute de Religie a selectat câte 25 de fragmente care conțin o scriptură de bază pentru fiecare dintre cele patru cursuri de la seminar. Aceste 100 de fragmente oferă o temelie scripturală importantă pentru înțelegerea și împărtășirea Evangheliei, precum și pentru întărirea credinței.

Sunteți încurajați să cunoașteți aceste fragmente. Cunoașterea fragmentelor care conțin o scriptură de bază include:

- localizarea versetelor cunoscând referințele suplimentare care au legătură cu acestea;
- înțelegerea contextului și conținutului fragmentelor scripturale;
- punerea în practică a principiilor și doctrinelor Evangheliei predate în fragmentele scripturale respective;
- memorarea fragmentelor.

În acest îndrumar veți studia fiecare dintre cele 25 de fragmente care conțin o scriptură de bază pe măsură ce apar în cursul Noul Testament. Cunoașterea fragmentelor care conțin o scriptură de bază necesită efort din partea voastră. Consecvența și repetiția în cadrul învățării scripturilor de bază vă va ajuta să înmagazinați adevăruri în memoria voastră pe termen lung pentru a le utiliza în viitor. Puteți decide să petreceți câteva minute în fiecare zi recapitulând fragmentele care conțin o scriptură de bază. Căutați ocazii de a le folosi când explicați altora doctrine de bază ale Evangheliei.

100 de fragmente care conțin scriptură de bază

Aceasta este o listă cu toate cele 100 de fragmente care conțin scriptură de bază.

Vechiul Testament	Noul Testament	Cartea lui Mormon	Doctrină și legăminte
Moise 1:39	Matei 5:14-16	1 Nefi 3:7	JS – I 1:15-20
Moise 7:18	Matei 11:28-30	2 Nefi 2:25	D&L 1:37-38
Avraam 3:22-23	Matei 16:15-19	2 Nefi 2:27	D&L 6:36
Genesa 1:26-27	Matei 22:36-39	2 Nefi 9:28-29	D&L 8:2-3
Genesa 2:24	Matei 28:19-20	2 Nefi 25:23, 26	D&L 10:5
Genesa 39:9	Luca 24:36-39	2 Nefi 28:7-9	D&L 13:1
Exodul 19:5-6	Ioan 3:5	2 Nefi 31:19-20	D&L 18:10-11
Exodul 20:3-17	Ioan 14:6	2 Nefi 32:3	D&L 18:15-16
Iosua 24:15	Ioan 14:15	2 Nefi 32:8-9	D&L 19:16-19
1 Samuel 16:7	Ioan 17:3	Mosia 2:17	D&L 19:23
Psalzii 24:3-4	Faptele apostolilor 2:36-38	Mosia 3:19	D&L 25:13
Psalzii 119:105	Faptele apostolilor 3:19-21	Mosia 4:30	D&L 46:33
Psalzii 127:3	1 Corinteni 6:19-20	Alma 7:11-13	D&L 58:27
Proverbele 3:5-6	1 Corinteni 15:20-22	Alma 32:21	D&L 58:42-43
Isaia 1:18	1 Corinteni 15:40-42	Alma 37:35	D&L 64:9-11
Isaia 5:20	Galateni 5:22-23	Alma 39:9	D&L 76:22-24
Isaia 29:13-14	Efesenii 4:11-14	Alma 41:10	D&L 76:40-41
Isaia 53:3-5	Filipeni 4:13	Helaman 5:12	D&L 78:19
Isaia 58:6-7	2 Tesaloniceni 2:1-3	3 Nefi 12:48	D&L 82:10
Isaia 58:13-14	2 Timotei 3:15-17	3 Nefi 18:15, 20-21	D&L 88:124
Ieremia 1:4-5	Evrei 12:9	Eter 12:6	D&L 89:18-21
Ezechiel 37:15-17	Iacov 1:5-6	Eter 12:27	D&L 107:8
Amos 3:7	Iacov 2:17-18	Moroni 7:41	D&L 121:36, 41-42
Maleahi 3:8-10	1 Petru 4:6	Moroni 7:45, 47-48	D&L 130:22-23

Vechiul Testament	Noul Testament	Cartea lui Mormon	Doctrină și legăminte
Maleahi 4:5-6	Apocalipsa 20:12	Moroni 10:4-5	D&L 131:1-4

Introducere la doctrinele de bază

Aceasta este o listă cu doctrinele de bază ale Evangheliei.

- Dumnezeuirea
- Planul salvării
- Ispășirea lui Isus Hristos
- Dispensația, apostazia și restaurarea
- Profeții și revelația
- Preoția și cheile preoției
- Rânduielile și legămintele
- Căsătoria și familia
- Poruncile

Când studiați din scripturi, încercați să identificați, să înțelegeți, să credeți, să explicați și să puneți în practică aceste doctrine de bază ale Evangheliei. Acest lucru vă va ajuta să vă întăriți mărturiile și vă va mări recunoștința pentru Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Studiul doctrinelor de bază vă va ajuta, de asemenea, să fiți mai bine pregătiți să trăiți în acord cu Evanghelia și să predați altora aceste adevăruri importante. De asemenea, în acest manual, vor fi subliniate și alte doctrine importante ale Evangheliei, chiar dacă nu sunt enumerate în lista doctrinelor de bază.

Doctrine de bază

Doctrinile de bază trebuie să fie accentuate atât în cadrul claselor de seminar, cât și în cadrul claselor de institut. Învățătorii trebuie să-i ajute pe cursanți să identifice, să înțeleagă, să creadă, să explice și să pună în practică aceste doctrine ale Evangheliei. Astfel, îi vor ajuta pe cursanți să-și întărească mărturiile și să-și mărească aprecierea față de Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Studiul doctrinelor de bază îi va ajuta, de asemenea, să fie mai bine pregătiți pentru a preda altora aceste adevăruri importante.

Majoritatea celor 100 de fragmente care conțin scripturi de bază selectate de Seminarele și Institutele de Religie au fost alese pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă doctrinele de bază. Cea mai mare parte a referințelor din scripturi enumerate mai jos se referă la fragmente care conțin o scriptură de bază. Ele au fost incluse pentru a arăta legătura dintre ele și doctrinele de bază.

1. Dumnezeu

Dumnezeu este formată din trei personaje distincte: Dumnezeu, Tatăl Etern; Fiul Său, Isus Hristos; și Duhul Sfânt (vezi Joseph Smith – Istorie 1:15-20). Tatăl și Fiul au trupuri tangibile, din carne și oase, iar Duhul Sfânt este un personaj de spirit (vezi D&L 130:22-23). Ei sunt una în scop și doctrină. Ei sunt perfect uniți în realizarea planului divin al salvării întocmit de Tatăl Ceresc.

Dumnezeu Tatăl

Dumnezeu Tatăl este conducătorul suprem al universului. El este Tatăl spiritelor noastre (vezi Evrei 12:9). El este perfect, are întreaga putere și cunoaște toate lucrurile. El este, de asemenea, un Dumnezeu al milei, bunătății și carității perfecte.

Isus Hristos

Isus Hristos este Primul Născut în spirit al Tatălui și Singurul Fiu Născut în trup al Tatălui. El este Iehova din Vechiul Testament și Mesia din Noul Testament.

Isus Hristos a avut o viață fără de păcat și a înfăptuit o ispășire perfectă pentru păcatele întregii omeniri (vezi Alma 7:11-13). Viața Sa este exemplul perfect cu privire la modul în care toată omenirea trebuie să trăiască (vezi Ioan 14:6; 3 Nefi 12:48). El a fost prima persoană de pe acest pământ care a înviat (vezi 1 Corinteni 15:20-22). El va veni din nou cu putere și slavă și va domni pe pământ în timpul mileniului.

Toate rugăciunile, binecuvântările și rânduielile preoției trebuie să fie rostite și înfăptuite în numele lui Isus Hristos (vezi 3 Nefi 18:15, 20-21).

Referințe suplimentare: Helaman 5:12; D&L 19:23; D&L 76:22-24

Duhul Sfânt

Duhul Sfânt este al treilea membru al Dumnezeirii. El este un personaj de spirit, fără trup din carne și oase. El este numit deseori Spiritul, Spiritul Sfânt, Spiritul lui Dumnezeu, Spiritul Domnului și Mângâietorul.

Duhul Sfânt depune mărturie despre Tatăl și Fiul, revelează adevărul tuturor lucrurilor și îi sfințește pe cei care se pocăiesc și sunt botezați (vezi Moroni 10:4-5).

Referințe suplimentare: Galateni 5:22-23; D&L 8:2-3

2. Planul salvării

În viața premuritoare, Tatăl Ceresc a prezentat un plan pentru a ne da posibilitatea să devenim ca El și să dobândim nemurirea și viața veșnică (vezi Moise 1:39). În scripturi, acest plan este numit planul salvării, marele plan al fericirii, planul mântuirii și planul milei.

Planul salvării cuprinde crearea, căderea, ispășirea lui Isus Hristos și toate legile, rânduielile și doctrinele Evangheliei. Libertatea morală de a alege – capacitatea de a alege și a acționa pentru noi înșine – este, de asemenea, esențială în planul Tatălui Ceresc (vezi 2 Nefi 2:27). Datorită acestui plan, noi putem deveni perfecți prin ispășire, putem primi o plenitudine de bucurie și putem trăi pentru totdeauna în prezența lui Dumnezeu (vezi 3 Nefi 12:48). Relațiile noastre de familie pot dura de-a lungul eternităților.

Scripturi suplimentare: Ioan 17:3; D&L 58:27

Viața premuritoare

Înainte să ne fi născut pe pământ, noi am trăit în prezența Tatălui nostru Ceresc, în calitate de copii ai Săi de spirit (vezi Avraam 3:22-23). În această viață premuritoare, am participat la un consiliu împreună cu alți copii de spirit ai Tatălui Ceresc. La acel consiliu, Tatăl Ceresc a prezentat planul Său, iar Isus Hristos, înainte de a trăi pe pământ, a făcut legământ că va fi Salvatorul.

Ne-am exercitat libertatea de a alege pentru a urma planul Tatălui Ceresc. Ne-am pregătit să venim pe pământ, unde aveam să continuăm să progresăm.

Celor care l-au urmat pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos li s-a permis să vină pe pământ pentru a trăi experiența vieții muritoare și pentru a progresa către viața veșnică. Lucifer, un alt fiu de spirit al lui Dumnezeu, s-a răzvrătit împotriva planului. El a devenit Satana, iar el și cei care l-au urmat au fost alungați din cer și li s-au refuzat privilegiile de a primi un trup fizic și de a trăi experiența vieții muritoare.

Referințe suplimentare: Ieremia 1:4-5

Crearea

Isus Hristos a creat cerurile și pământul sub îndrumarea Tatălui. Pământul nu a fost creat din nimic; a fost organizat din materia existentă. Isus Hristos a creat lumi fără număr (vezi D&L 76:22-24).

Crearea pământului a fost o parte esențială în planul lui Dumnezeu. Prin ea s-a asigurat un loc în care aveam să dobândim un trup fizic, să fim testați și încercați și să dezvoltăm trăsături divine.

Noi trebuie să folosim resursele pământului cu înțelepciune, rațiune și recunoștință (vezi D&L 78:19).

Adam a fost primul om creat pe pământ. Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva după chipul Său. Toate ființele umane – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu (vezi Genesa 1:26-27).

Căderea

În grădina Edenului, Dumnezeu le-a poruncit lui Adam și Evei să nu mănânce din rodul pomului cunoașterii binelui și răului; consecința acestui lucru avea să fie moartea spirituală și fizică. Moartea spirituală înseamnă separarea de Dumnezeu. Moartea fizică înseamnă separarea spiritului de trupul muritor. Din cauza faptului că Adam și Eva au încălcat porunca lui Dumnezeu, ei au fost alungați din prezența Sa și au devenit muritori. Încălcarea lui Adam și a Evei și schimbările trăite de ei ca rezultat al încălcării, inclusiv moartea spirituală și moartea fizică, sunt numite căderea.

Drept urmare a căderii, Adam și Eva și urmașii lor au putut avea parte de bucurie și tristețe, au putut cunoaște binele și răul și au putut avea copii (vezi 2 Nefi 2:25). Fiind descendenți ai lui Adam și ai Evei, noi moștenim o stare de decădere. Noi suntem îndepărtați din prezența Domnului și supuși morții fizice. De asemenea, suntem testați prin intermediul greutăților vieții și ispitelor dușmanului (vezi Mosia 3:19).

Căderea face parte integrantă din planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc. Ea are o dublă direcție – în jos și, totuși, înainte. Pe lângă faptul că a adus moartea fizică și spirituală, ea ne-a dat prilejul de a ne naște pe pământ, de a învăța și de a progresa.

Viața muritoare

Viața muritoare este o perioadă în care învățăm, în care ne putem pregăti pentru viața veșnică și putem dovedi că vom folosi libertatea de a alege pentru a face tot ceea ce ne-a poruncit Domnul. În timpul acestei vieți muritoare, noi trebuie să-i iubim și să-i slujim pe alții (vezi Mosia 2:17; Moroni 7:45, 47-48).

În viața muritoare, spiritul nostru este unit cu trupul nostru fizic, dându-ne prilejuri de a progresa și a ne dezvolta în moduri care nu erau posibile în viața premuritoare. Trupurile noastre sunt o parte importantă a planului salvării și trebuie respectate, fiind un dar de la Tatăl Ceresc (vezi 1 Corinteni 6:19-20).

Referințe suplimentare: Iosua 24:15; Matei 22:36-39; 2 Nefi 28:7-9; Alma 41:10; D&L 58:27

Viața de după moarte

Când murim, spiritele noastre intră în lumea spiritelor și așteaptă învierea. Spiritele celor neprihăniți sunt primite într-o stare de fericire, care este numită paradis. Mulți dintre cei credincioși vor predica Evanghelia celor din închisoarea spiritelor.

Închisoarea spiritelor este un loc temporar din lumea de după moarte, pentru aceia care au murit fără o cunoaștere a adevărului și aceia care au fost nesupuși în viața muritoare. Acolo, spiritele învață Evanghelia și au prilejul de a se pocăi și a accepta rânduielile necesare salvării care se fac în temple pentru ei și în folosul lor (vezi 1 Petru 4:6). Cei care acceptă Evanghelia vor locui în paradis până la înviere.

Învierea înseamnă reunirea trupului nostru de spirit cu trupul nostru fizic din carne și oase făcut perfect (vezi Luca 24:36-39). După înviere, spiritul și trupul nu vor mai fi separate niciodată și vor fi nemuritoare. Fiecare persoană născută pe pământ va fi înviată pentru că Isus Hristos a învins moartea (vezi 1 Corinteni 15:20-22). Cei neprihăniți vor fi înviați înaintea celor ticăloși și vor fi prezenți la prima înviere.

Judecata finală va avea loc după înviere. Isus Hristos va judeca fiecare persoană pentru a stabili gloria eternă pe care acea persoană o va primi. Această judecată va avea la bază supunerea fiecărei persoane față de poruncile lui Dumnezeu (vezi Apocalipsa 20:12; Mosia 4:30).

Există trei împărății de glorie (vezi 1 Corinteni 15:40-42). Cea mai înaltă dintre acestea este împărăția celestială. Cei care sunt curajoși în mărturia despre Isus și sunt supuși principiilor Evangheliei vor locui în împărăția celestială în prezența lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Isus Hristos (vezi D&L 131:1-4).

A doua dintre cele trei împărății de glorie este împărăția terestrială. Cei care vor locui în această împărăție vor fi oamenii onorabili de pe pământ, care nu au fost cutezători în mărturia lor despre Isus.

Împărăția telestială este împărăția de ordinul cel mai mic dintre cele trei împărății de glorie. Oamenii din această împărăție vor fi aceia care au ales ticăloșia în locul neprihănirii în timpul vieții lor muritoare. Aceste persoane își vor primi gloria după ce vor fi mântuite din închisoarea spiritelor.

Scripturi suplimentare: Ioan 17:3

3. Ispășirea lui Isus Hristos

A ispăși înseamnă a suferi pedeapsa pentru păcat, îndepărtând prin aceasta efectele păcatului de păcătosul care se pocăiește și permițându-i să se împace cu Dumnezeu. Isus Hristos a fost singurul capabil să înfăptuiască o ispășire perfectă pentru toată omenirea. Ispășirea a inclus suferința Sa în Grădina Ghetsimani pentru păcatele omenirii, vărsarea sângelui Său, suferința și moartea Sa pe cruce și învierea Sa din mormânt (vezi Luca 24:36-39; D&L 19:16-19). Salvatorul a putut să ducă la îndeplinire ispășirea pentru că El nu S-a supus păcatului și a avut putere asupra morții. De la mama Sa muritoare, El a moștenit capacitatea de a muri. De la Tatăl Său nemuritor, El a moștenit puterea de a-Și lua înapoi viața.

Prin har, pus la dispoziție prin intermediul sacrificiului ispășitor al Salvatorului, toți oamenii vor învia și vor primi nemurire. De asemenea, ispășirea lui Isus Hristos ne oferă posibilitatea de a primi viața veșnică (vezi Moroni 7:41). Pentru a primi acest dar, trebuie să trăim conform Evangheliei lui Isus Hristos, ceea ce înseamnă să avem credință în El, să ne pocăim de păcate, să fim botezați, să primim darul Duhului Sfânt și să îndurăm cu credință până la sfârșit (vezi Ioan 3:5).

În cadrul ispășirii Sale, Isus Hristos nu a suferit doar pentru păcatele noastre, ci, de asemenea, a luat asupra Sa durerile, bolile și infirmitățile tuturor oamenilor (vezi Alma 7:11-13). El înțelege suferința noastră pentru că a trăit-o. Harul sau puterea Sa care ne întărește ne ajută să purtăm poveri și să îndeplinim sarcini pe care nu le-am putea îndeplini singuri (vezi Matei 11:28-30; Filipeni 4:13; Eter 12:27).

Referințe suplimentare: Ioan 3:5; Faptele apostolilor 3:19-21

Credința în Isus Hristos

Credința este o „speranță în lucruri care nu se văd, care sunt adevărate” (Alma 32:21; vezi, de asemenea, Eter 12:6). Ea este un dar de la Dumnezeu.

Pentru a conduce o persoană către salvare, credința trebuie să fie concentrată asupra lui Isus Hristos. Să avem credință în Isus Hristos înseamnă să ne bizuim complet pe El și să avem încredere în ispășirea, puterea și dragostea Sa infinite. Înseamnă să credem în învățăturile Sale și în faptul că, deși noi nu înțelegem toate lucrurile, El le înțelege (vezi Proverbele 3:5-6; D&L 6:36).

Mai mult decât un crez pasiv, credința este exprimată prin modul în care trăim (vezi Iacov 2:17-18). Credința se poate dezvolta dacă ne rugăm, studiem din scripturi și ne supunem poruncilor lui Dumnezeu.

Sfinții din zilele din urmă au, de asemenea, credință în Dumnezeu Tatăl, în Duhul Sfânt, în puterea preoției și în alte aspecte importante ale Evangheliei restaurate. Credința ne ajută să ne vindecăm spiritual și fizic și să avem tăria de a merge mai departe, a ne înfrunta greutățile și a învinge ispita (vezi 2 Nefi 31:19-20). Domnul va face miracole mari în viața noastră potrivit credinței noastre.

Prin credință în Isus Hristos, o persoană poate obține iertarea păcatelor și, în cele din urmă, este capabilă să locuiască în prezența lui Dumnezeu.

Referințe suplimentare: Matei 11:28-30

Pocăința

Pocăința este o schimbare care are loc în mintea și inima noastră și care ne oferă o perspectivă nouă asupra lui Dumnezeu, asupra noastră și asupra lumii. Ea include renunțarea la păcat și întoarcerea spre Dumnezeu pentru a primi iertare. Este motivată de dragostea față de Dumnezeu și de dorința sinceră de a ne supune poruncilor Sale.

Păcatele noastre ne fac să nu fim curați – ne fac să fim nedemni de a ne întoarce și a locui în prezența Tatălui nostru Ceresc. Prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, Tatăl nostru din Cer ne-a dat singura cale prin care putem fi iertați de păcatele noastre (vezi Isaia 1:18).

De asemenea, pocăința implică regretul pentru comiterea păcatelor, mărturisirea în fața Tatălui Ceresc și în fața altora, dacă este necesar, abandonarea păcatelor, îndreptarea răului cauzat de păcate, dacă este posibil, și trăirea vieții în supunere față de poruncile lui Dumnezeu (vezi D&L 58:42-43).

Referințe suplimentare: Isaia 53:3-5; Ioan 14:6; 2 Nefi 25:23, 26; D&L 18:10-11; D&L 19:23; D&L 76:40-41

4. Dispensația, apostazia și restaurarea

Dispensația

O dispensație este o perioadă în care Domnul revelează doctrinele și rânduielile Sale și preoția Sa. Este o perioadă în care Domnul are cel puțin un slujitor autorizat pe pământ, care deține preoția sfântă și care are însărcinarea divină de a declara Evanghelia și de a administra rânduielile acesteia. Astăzi, noi trăim în ultima

dispensație – dispensația plenitudinii timpurilor, care a început prin a i se revela Evanghelia lui Joseph Smith.

Dispensațiile anterioare au fost numite după Adam, Enoh, Noe, Avraam, Moise și Isus Hristos. Pe lângă acestea, au existat și alte dispensații, inclusiv cele în care au trăit nefiții și iaređiții. Planul salvării și Evanghelia lui Isus Hristos au fost revelate și propovăduite în fiecare dispensație.

Apostazia

Când oamenii se îndepărtează de principiile Evangheliei și nu dețin cheile preoției, ei se află într-o stare de apostazie.

Perioade de apostazie generală au existat de-a lungul întregii istorii a lumii. Un exemplu este marea apostazie, care a avut loc după ce Salvatorul a întemeiat Biserica Sa (vezi 2 Tesaloniceni 2:1-3). După moartea apostolilor Salvatorului, principiile Evangheliei au fost modificate și s-au făcut schimbări neautorizate în organizarea Bisericii și în rânduielile preoției. Din cauza acestei ticăloșii răspândite, Domnul a retras autoritatea și cheile preoției de pe pământ.

În timpul mării apostazii, oamenii au fost lipsiți de îndrumarea divină primită prin intermediul profeților în viață. Au fost întemeiate multe biserici, dar ele nu au avut autoritatea de a conferi darul Duhului Sfânt sau de a înfăptui alte rânduieli ale preoției. Părți ale scripturilor sfinte au fost modificate sau pierdute și oamenii nu au mai avut o cunoaștere adecvată cu privire la Dumnezeu.

Această apostazie a durat până când Tatăl Ceresc și Fiul Său Preaiubit i S-au arătat lui Joseph Smith și au început restaurarea plenitudinii Evangheliei.

Restaurarea

Restaurarea este restabilirea înfăptuită de Dumnezeu cu privire la adevărurile și rânduielile Evangheliei Sale printre copiii Săi pe pământ (vezi Faptele apostolilor 3:19-21).

Pregătind restaurarea, Domnul a ridicat bărbați nobili în perioada mișcării numită Reforma. Ei au încercat să readucă doctrina, practicile și organizarea religioasă la modul în care le stabilise Salvatorul. Totuși, ei nu au avut preoția sau plenitudinea Evangheliei.

Restaurarea a început în anul 1820, când, drept răspuns la rugăciunea lui Joseph Smith, Dumnezeu Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, i-au apărut acestuia (vezi Joseph Smith – Istorie 1:15-20). Unele dintre evenimentele cheie ale restaurării au fost traducerea Cărții lui Mormon, restaurarea Preoției aaronice și a Preoției lui Melhisedec și organizarea Bisericii în data de 6 aprilie 1830.

Preoția aaronică a fost restaurată de Ioan Botezătorul în data de 15 mai 1829 și a fost conferită lui Joseph Smith și Oliver Cowdery. Preoția lui Melhisedec și cheile împărăției au fost, de asemenea, restaurate în anul 1829, când apostolii Petru, Iacov și Ioan le-au conferit lui Joseph Smith și Oliver Cowdery.

Plenitudinea Evangheliei a fost restaurată și Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este „singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului” (D&L 1:30). În final, Biserica va umple întregul pământ și va dăinui mereu.

Scripturi suplimentare: Isaia 29:13-14; Ezechiel 37:15-17; Efeseni 4:11-14; Iacov 1:5-6

5. Profeții și revelația

Un profet este o persoană care a fost chemată de Dumnezeu pentru a vorbi în numele Său (vezi Amos 3:7). Profeții depun mărturie despre Isus Hristos și predau Evanghelia Sa. Ei fac cunoscute voința și adevărata natură a lui Dumnezeu. Ei condamnă păcatul și avertizează asupra consecințelor lui. Uneori, ei profețesc despre evenimente viitoare (vezi D&L 1:37-38). Multe învățături ale profeților sunt cuprinse în scripturi. Pe măsură ce studiem cuvintele profeților, putem învăța adevărul și putem primi îndrumare (vezi 2 Nefi 32:3).

Noi îl susținem pe președintele Bisericii drept profet, văzător și revelator și drept singura persoană de pe pământ care primește revelații pentru a îndruma întreaga Biserică. Noi îi susținem, de asemenea, pe consilierii din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori.

Revelația este comunicarea de la Dumnezeu către copiii Săi. Când Domnul revelează voința Sa Bisericii, El vorbește prin intermediul profetului Său. Scripturile – Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț – cuprind revelații oferite prin intermediul profeților din vechime și al celor din zilele din urmă. Președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este profetul lui Dumnezeu pe pământ în aceste zile.

O persoană poate primi revelație care să o ajute în nevoile personale, în responsabilitățile sale, să-i ofere răspunsuri la întrebări și să o ajute să își întărească mărturia. Cele mai multe dintre revelațiile primite de conducători și membri ai Bisericii vin prin intermediul îndrumărilor și gândurilor primite de la Duhul Sfânt. Duhul Sfânt vorbește minții și inimii noastre cu glas blând și liniștit (vezi D&L 8:2-3). Revelația poate veni, de asemenea, prin intermediul viziunilor, viselor și vizitelor îngerilor.

Referințe suplimentare: Psalmii 119:105; Efeseni 4:11-14; 2 Timotei 3:15-17; Iacov 1:5-6; Moroni 10:4-5

6. Preoția și cheile preoției

Preoția înseamnă puterea și autoritatea eterne ale lui Dumnezeu. Prin intermediul preoției, Dumnezeu a creat și guvernează cerurile și pământul. Prin această putere, El îi mântuiește și îi exaltă pe copiii Săi, realizând „nemurirea și viața veșnică a omului” (Moise 1:39).

Dumnezeu oferă autoritatea preoției bărbaților care sunt membri demni ai Bisericii pentru ca ei să poată acționa în numele Său în vederea salvării copiilor Săi. Cheile preoției reprezintă drepturile la președinție sau puterea oferită omului de către Dumnezeu de a guverna și conduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ (vezi Matei 16:15-19). Prin intermediul acestor chei, deținătorii preoției pot fi autorizați să predice Evanghelia și să administreze rânduielile salvării. Toți cei care slujesc în Biserică sunt chemați prin îndrumarea unei persoane care deține cheile preoției. Astfel, ei au dreptul la puterea necesară pentru a sluji și a îndeplini responsabilitățile asociate propriilor chemări.

Referințe suplimentare: D&L 121:36, 41-42

Preoția aaronică

Preoția aaronică este, deseori, numită preoția pregătitoare. Oficiile Preoției aaronice sunt: diacon, învățător, preot și episcop. În Biserica de astăzi, membrii demni de parte bărbătească pot primi Preoția aaronică începând cu vârsta de 12 ani.

Preoția aaronică „deține cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinței și ale botezului” (D&L 13:1).

Preoția lui Melhisedec

Preoția lui Melhisedec este preoția mai înaltă sau mai mare și administrează lucrurile spirituale (vezi D&L 107:8). Această preoție mai mare a fost dată lui Adam și a fost pe pământ ori de câte ori Domnul a revelat Evanghelia Sa.

La început a fost numită „Preoția Sfântă după Ordinul Fiului lui Dumnezeu” (D&L 107:3). Mai târziu, a fost numită Preoția lui Melhisedec după un mare înalt preot care a trăit în timpul profetului Avraam.

În cadrul Preoției lui Melhisedec există oficiile de: vârstnic, înalt preot, patriarh, membru al Celor Șaptezeci și apostol. Președintele Preoției lui Melhisedec este președintele Bisericii.

Scripturi suplimentare: Efeseni 4:11-14

7. Rânduiești și legăminte

Rânduiești

În Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, o rânduială este un act oficial sacru, care are însemnătate spirituală. Fiecare rânduială a fost stabilită de Dumnezeu pentru a ne învăța adevăruri spirituale. Rânduielele necesare salvării sunt îndeplinite prin autoritatea preoției și sub îndrumarea acelor care dețin cheile preoției. Anumite rânduiești sunt esențiale pentru exaltare și sunt numite rânduiești necesare salvării.

Prima rânduială a Evangheliei necesară salvării este botezul prin scufundare în apă îndeplinit de către cineva care are autoritate. Botezul este necesar pentru ca o persoană să poată deveni membră a Bisericii și să poată intra în împărăția celestială (vezi Ioan 3:5).

Cuvântul *botez* este un cuvânt de origine greacă însemnând „a afunda” sau „a scufunda”. Scufundarea este un simbol al morții vieții trăite în păcat de către o persoană și al renașterii la o viață spirituală, dedicată slujirii lui Dumnezeu și copiilor Săi. Este, de asemenea, un simbol al morții și al învierii.

După ce o persoană este botezată, unul sau mai mulți deținători ai Preoției lui Melhisedec își așează mâinile pe capul ei și o confirmă membră a Bisericii. În cadrul acestei rânduiești numită confirmare, persoanei i se conferă darul Duhului Sfânt.

Darul Duhului Sfânt este diferit de influența Duhului Sfânt. Înainte de botez, o persoană poate simți, din când în când, influența Duhului Sfânt și, prin acea influență, poate primi o mărturie despre adevăr (vezi Moroni 10:4-5). După ce

primește darul Duhului Sfânt, o persoană are dreptul să fie însoțită permanent de El dacă ține poruncile.

Alte rânduieli necesare salvării sunt rânduirea la Preoția lui Melhisedec (pentru bărbați), înzestrarea în templu și pecetluirea căsătoriei (vezi D&L 131:1-4). Toate rânduielile necesare salvării din cadrul preoției sunt însoțite de legăminte. În templu, aceste rânduieli necesare salvării pot fi, de asemenea, înfăptuite pentru cei morți. Rânduielile înfăptuite pentru cei morți și în folosul lor devin active doar în momentul în care persoana decedată le acceptă în lumea spiritelor și respectă legămintele care le însoțesc.

Alte rânduieli, precum binecuvântarea celor bolnavi și numirea și binecuvântarea copiilor sunt, de asemenea, importante pentru dezvoltarea noastră spirituală.

Referințe suplimentare: Faptele apostolilor 2:36-38

Legăminte

Un legământ este o înțelegere sacră între Dumnezeu și om. Dumnezeu stabilește condițiile legământului și noi suntem de acord să facem ce ne cere El; apoi, Dumnezeu ne promite anumite binecuvântări pentru supunerea noastră (vezi D&L 82:10).

Toate rânduielile preoției necesare salvării sunt însoțite de legăminte. Noi facem legământ cu Domnul la botez și înnoim acele legăminte prin luarea din împărtășanie. Frații care primesc Preoția lui Melhisedec intră în jurământul și legământul preoției. Noi facem și alte legăminte în templu.

Referințe suplimentare: Exodul 19:5-6; Psalmii 24:3-4; 2 Nefi 31:19-20; D&L 25:13

8. Căsătoria și familia

Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este rânduită de Dumnezeu, iar familia este esențială pentru planul salvării întocmit de El și pentru fericirea noastră. Fericirea în viața de familie poate fi obținută cel mai bine atunci când aceasta se bazează pe învățăturile Domnului Isus Hristos.

Sacrele puteri de procreare trebuie să fie întrebuițate numai între bărbat și femeie, căsătorii legal ca soț și soție. Părinții au datoria de a se înmulți și de a umple pământul, de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate și de a le asigura cele necesare din punct de vedere material și spiritual.

Soțul și soția au responsabilitatea sacră de a se iubi și de a se îngriji unul pe celălalt. Tații au responsabilitatea de a conduce familiile lor cu dragoste și neprihănire și sunt răspunzători de satisfacerea nevoilor membrilor familiei lor. Mamele sunt în primul rând responsabile pentru îngrijirea copiilor. În aceste responsabilități sacre, tații și mamele sunt obligați să se ajute unul pe celălalt ca parteneri egali.

Planul divin al fericirii face posibil ca relațiile familiale să continue după această viață. Pământul a fost creat și Evanghelia a fost revelată pentru ca familiile să poată fi formate, pecetluite și exaltate pentru eternitate (adaptat după „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129; vezi, de asemenea, LDS.org/topics/family-proclamation.)

Scripturi suplimentare: Genesa 2:24; Psalmii 127:3; Maleahi 4:5-6; D&L 131:1-4

9. Poruncile

Poruncile sunt legi și cerințe pe care Dumnezeu le stabilește pentru omenire. Ne arătăm dragostea față de El ținând poruncile Sale (vezi Ioan 14:15). Ținerea poruncilor va aduce binecuvântări din partea Domnului (vezi D&L 82:10).

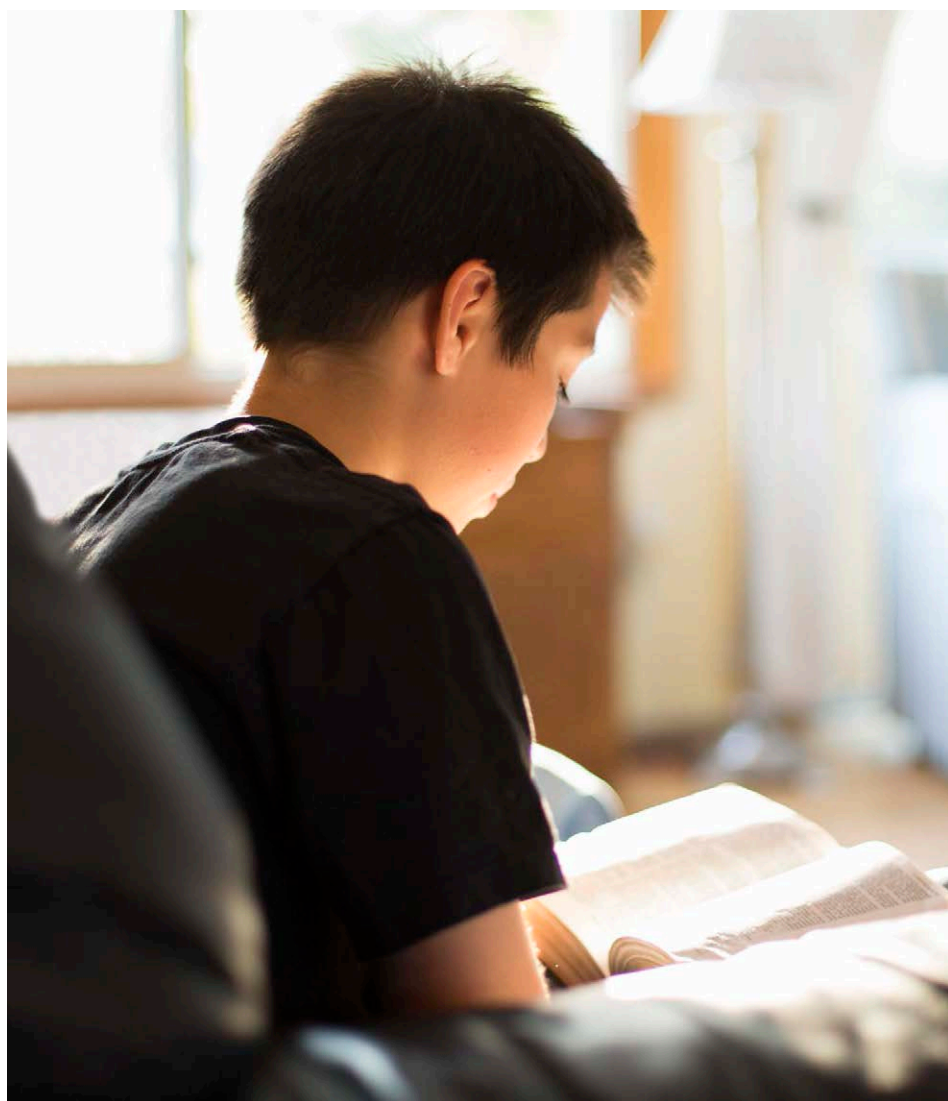
Cele două porunci fundamentale sunt: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău... și... să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22:36-39).

Cele zece porunci sunt o parte esențială a Evangheliei și sunt principii eterne necesare pentru exaltarea noastră (vezi Exodul 20:3-17). Domnul i le-a revelat lui Moise în timpurile străvechi și le-a declarat din nou în revelațiile din zilele din urmă.

Alte porunci sunt rugăciunea zilnică (vezi 2 Nefi 32:8-9), predicarea Evangheliei (vezi Matei 28:19-20), respectarea legii castității (vezi D&L 46:33), plățirea unei zecuieli integrale (vezi Maleahi 3:8-10), postul (vezi Isaia 58:6-7), faptul de a-i ierta pe ceilalți (vezi D&L 64:9-11), recunoștința (vezi D&L 78:19) și ținerea Cuvântului de înțelepciune (vezi D&L 89:18-21).

Referințe suplimentare: Genesa 39:9; Isaia 58:13-14; 1 Nefi 3:7; Mosia 4:30; Alma 37:35; Alma 39:9; D&L 18:15-16; D&L 88:124

Pentru mai multe informații despre aceste subiecte, accesați lds.org, Teachings, Gospel Topics (Învățăături, Subiecte din Evanghelie) sau vedeți *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* (2004).

UNITATEA 1: ZIUA 1

Planul salvării

Introducere

Președintele Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a subliniat importanța faptului de a se face o scurtă prezentare a planului salvării la începutul fiecărui an de seminar:

„O scurtă prezentare a «planului fericirii»... dacă este făcută chiar la început și repetată din când în când, va fi de o valoare imensă pentru... cursanți ...

Tinerii se întreabă «de ce?» – De ce ni se poruncește *să facem* unele lucruri și de ce ni se poruncește *să nu facem* alte lucruri? Cunoașterea planului fericirii, chiar și într-o formă schematică, poate da minților tinere răspunsul la un «de ce»

(„The Great Plan of Happiness”, în *Teaching Seminary: Preservice Readings* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2004], p. 69-70, LDS.org; vezi Alma 12:32).

Această lecție include o scurtă prezentare a planului salvării și se concentrează asupra rolului central al lui Isus Hristos și al ispășirii Sale în acest plan.

Rolul lui Isus Hristos în viața premuritoare

Cum ați răspunde dacă cineva v-ar întreba de ce este Isus Hristos important pentru voi?

În lecția de astăzi, veți învăța despre rolul lui Isus Hristos în planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc. Când studiați, căutați adevărurile care vă pot ajuta să vă întăriți credința în Isus Hristos.

1. Desenați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor. Veți scrie doctrine în tabelul vostru în timp ce studiați această lecție.

Isus Hristos ocupă locul central în planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc.		
Viața premuritoare	Viața muritoare	Viața de după viața muritoare

Planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc constă din trei etape principale: viața noastră premuritoare, care precede nașterea noastră fizică; viața noastră muritoare și viața noastră de după viața muritoare.

Citiți următoarea declarație și marcați cuvintele sau expresiile care descriu limitările pe care le-am avut în viața noastră premuritoare:

„Noi am trăit precum copii de spirit ai Tatălui nostru Ceresc înainte de a ne fi născut pe acest pământ [vezi Faptele apostolilor 17:28-29; Avraam 3:22-26]. Totuși, noi nu eram ca Tatăl nostru Ceresc, nici nu am fi putut deveni vreodată ca El și nici nu am fi putut să ne bucurăm de toate

binecuvântările de care se bucură El, dacă nu am fi trăit experiența unei vieți muritoare având un trup fizic.

Singurul scop al lui Dumnezeu – lucrarea Sa și slava Sa – este de a da fiecăruia dintre noi posibilitatea de a ne bucura de toate binecuvântările Sale [vezi Moise 1:39]. El a oferit un plan perfect pentru a-Și îndeplini scopul. Noi am înțeles și am acceptat acest plan înainte de a veni pe pământ ...

Pentru a progresa și a deveni asemănători lui Dumnezeu, fiecare dintre noi trebuia să obțină un trup și să fie încercat în timpul unei perioade de probă pe pământ” (*Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* [2004], p. 48-49).

Când Tatăl Ceresc Și-a prezentat planul fericirii, noi am aflat că va fi nevoie de un salvator pentru a îndeplini planul Său. Lucifer, unul dintre copiii de spirit ai Tatălui Ceresc, s-a răzvrătit împotriva planului Tatălui Ceresc. El a devenit cunoscut sub numele de Satana.

Citiți Moise 4:1-3 și căutați ceea ce a cerut Satana de la Tatăl Ceresc.

Ce a cerut Satana de la Tatăl Ceresc? _____

Din Moise 4:2, aflăm că Isus Hristos a fost Cel ales de la început să facă voia Tatălui Ceresc. Pe tabelul vostru, în coloana „Viața premuritoare”, scrieți următoarea doctrină pe care o învățăm din acest fragment: **Isus Hristos a fost ales în viața premuritoare să fie Mântuitorul omenirii.**

După ce Isus Hristos a fost ales să îndeplinească planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc, trebuia creat un pământ unde să putem obține un trup fizic și să dobândim experiență.

Citiți Evrei 1:1-2 și căutați rolul lui Isus Hristos în crearea pământului.

Din aceste versete învățăm următoarea doctrină: **Sub îndrumarea Tatălui Ceresc, Isus Hristos a creat pământul.** Scrieți această doctrină în coloana „Viața premuritoare” din tabel, în jurnalul pentru studiul scripturilor.

2. Gândiți-vă la frumusețile pământului și la perioadele și locurile care v-au plăcut cu adevărat. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele:

- a. Descrieți un moment în care ați admirat frumusețile pământului.
- b. În ce mod cunoașterea faptului că Isus Hristos a creat acest pământ influențează sentimentele voastre cu privire la El?

Rolul lui Isus Hristos în viața muritoare

După venirea pe pământ și obținerea unui trup fizic, noi întâmpinăm alte obstacole care ne împiedică să devenim asemănători Tatălui nostru Ceresc și să ne întoarcem

în prezența Sa. Două dintre aceste obstacole sunt moartea fizică și moartea spirituală. Moartea fizică reprezintă separarea trupului de spiritul nostru, iar moartea spirituală este separarea noastră de Dumnezeu. Citiți următoarea declarație și marcați cuvintele sau expresiile care descriu aceste două obstacole pe care le întâmpinăm în timpul vieții muritoare:

„În viața muritoare noi trăim într-o stare în care suntem supuși atât morții fizice, cât și morții spirituale. Dumnezeu are un trup glorificat, nemuritor din carne și oase. Pentru a deveni asemănători lui Dumnezeu și a ne întoarce în prezența Sa, trebuie să avem și noi un trup perfect, nemuritor din carne și oase. Totuși, ca urmare a căderii lui Adam și a Evei, fiecare persoană de pe pământ are un trup imperfect, muritor și va muri în cele din urmă. Dacă nu ar fi fost Salvatorul Isus Hristos, moartea ar fi pus capăt tuturor speranțelor într-o existență viitoare alături de Tatăl Ceresc.

Pe lângă moartea fizică, păcatul este un obstacol major care ne împiedică să devenim asemănători Tatălui nostru din Cer și să ne întoarcem în prezența Sa. În starea noastră muritoare, noi cedăm deseori ispititei, încălcăm poruncile lui Dumnezeu și păcățuim... Deși, uneori, pare să nu fie așa, păcatul duce întotdeauna la nefericire. Păcatul provoacă sentimente de vină și rușine. Din cauza păcatelor noastre, noi nu ne putem întoarce să trăim alături de Tatăl Ceresc dacă nu suntem întâi iertați și curățiți...

Ca și în cazul morții fizice, noi nu putem birui efectele păcatului prin noi înșine. Fără ispășirea lui Isus Hristos noi suntem neputincioși” (*Predicați Evanghelia Mea*, p. 50-51).

Înainte de nașterea lui Isus pe pământ, după ce Iosif a aflat că Maria era însărcinată, un înger i-a apărut în vis. Citiți Matei 1:21 și căutați ce i-a spus îngerul lui Iosif.

Din ceea ce a spus îngerul că avea să facă Isus, noi învățăm că **Isus Hristos a venit să ne salveze de păcatele noastre**. Scrieți această doctrină în coloana „Viața muritoare” din tabelul vostru.

Noi putem fi salvați de păcatele noastre datorită ispășirii lui Isus Hristos. Ispășirea include suferința, moartea și învierea lui Isus Hristos.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Ce trebuie să facem pentru a fi salvați de păcatele noastre prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos?

b. Potrivit celor relatate în Faptele apostolilor 2:32, ce altceva trebuie să mai facem?

Ispășirea lui Isus Hristos

Rolul lui Isus Hristos în viața de după viața muritoare

Ați pierdut vreodată un membru drag al familiei sau un prieten bun când a murit?

Datorită faptului că noi cunoaștem planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc, noi știm că, la moarte, spiritele tuturor oamenilor intră în lumea spiritelor.

Citiți 1 Petru 3:18-20 și 1 Petru 4:6 și căutați ceea ce a făcut Isus imediat după moartea Sa.

Citiți Doctrină și legăminte 138:18-19, 30-32 și căutați ce a făcut Isus Hristos pentru a permite ca Evanghelia să fie predicată fiecăruia în lumea spiritelor. (Doctrină și legăminte 138 este o revelație despre lumea spiritelor primită de președintele Joseph F. Smith în vreme ce medita la vizita Salvatorului făcută spiritelor celor morți în timp ce trupul Său era în mormânt.)

Rezumați ceea ce a făcut Isus Hristos pentru a permite ca Evanghelia să fie predicată fiecăruia în lumea spiritelor: _____

Salvatorul a înviat a treia zi după moartea Sa (vezi 1 Corinteni 15:4). Când o persoană este înviată, spiritul și trupul fizic ale acesteia sunt reunite pentru a nu mai fi separate niciodată (vezi D&L 138:17).

Citiți 1 Corinteni 15:20-22 și căutați modul în care învierea lui Isus Hristos ne afectează pe fiecare dintre noi.

În tabelul vostru, în coloana „Viața de după viața muritoare”, scrieți următoarea doctrină: **Datorită învierii lui Isus Hristos, toți oamenii vor fi înviați.**

Citiți Apocalipsa 20:12 și căutați ce se va întâmpla fiecăruia dintre noi după ce suntem înviați.

Cartea vieții poate reprezenta gândurile și faptele unei persoane în această viață, precum și înregistrarea cerească cu privire la cei neprihăniți (vezi Ghidul pentru scripturi, „Cartea vieții”). Noi suntem judecați nu doar după faptele noastre, ci și după gândurile, cuvintele și dorințele noastre (vezi Mosia 4:30; Alma 12:14; D&L 137:9).

Citiți Ioan 5:22 și căutați cine ne va judeca. (Puteți scrie *Ioan 5:22* pe marginea paginii din scripturile voastre, lângă Apocalipsa 20:12.)

În tabelul vostru, în coloana „Viața de după viața muritoare”, scrieți următoarea doctrină: **Isus Hristos va judeca întreaga omenire.**

Scopul suprem al planului Tatălui Cerească este acela de ne asigura ocazia de a obține viața eternă sau exaltarea, ceea ce înseamnă să devenim asemănători Tatălui Cerească și să trăim totdeauna alături de El, în familii eterne. Gândiți-vă la familia voastră de acum și la familia pe care sperați să o aveți într-o zi.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce considerați că este important să puteți trăi în prezența Tatălui Cerească și a membrilor familiei voastre pentru totdeauna.

Domnul înviat

Citiți Ioan 3:5, 16-17 și căutați ce trebuie să facă fiecare dintre noi pentru a primi viața eternă (sau nepieritoare).

A crede în Singurul Fiu Născut înseamnă a exercita credință în Isus Hristos și a trăi conform principiilor Evangheliei Sale.

În tabelul vostru, în coloana „Viața de după viața muritoare”, scrieți următoarea doctrină: **Dacă exercităm credință în Isus Hristos și trăim conform principiilor Evangheliei Sale, putem primi viață eternă.**

5. Reflectați din nou asupra întrebării adresate la începutul lecției: „Cum ați răspunde dacă cineva v-ar întreba de ce este Isus Hristos important pentru voi?”. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsul vostru la această întrebare bazându-vă pe ceea ce ați învățat și ați simțit astăzi în timpul studiului.

Puteți folosi tabelul pe care l-ați completat în jurnalul pentru studiul scripturilor pentru a predă familiei voastre sau altora despre rolul lui Isus Hristos în planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Planul salvării” și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 1: ZIUA 2

Rolul cursantului

Introducere

Duhul Sfânt, învățătorul și cursantul au, fiecare, un rol important în procesul de învățare a Evangheliei. Această lecție vă poate ajuta să înțelegeți fiecare dintre aceste roluri, astfel încât să aveți succes în eforturile voastre de a învăța. Puteți recapitula, periodic, principiile predate în această lecție pentru a vă aminti responsabilitatea pe care o aveți în învățarea Evangheliei.

Rolurile Duhului Sfânt, ale învățătorului și ale cursantului în procesul de învățare a Evangheliei

Rugați-vă înainte de a studia.

Rugăciunea sinceră ne ajută să ne aliniem voința cu voința lui Dumnezeu. Ea invită Duhul Sfânt în viața noastră. Formați-vă obiceiul de a vă ruga înainte de a studia scripturile și lecțiile în acest curs de studiu pentru seminar.

Gândiți-vă la următorul scenariu:

O tânără se simte inspirată și edificată când studiază lecțiile din cadrul seminarului cu studiul acasă. Ea simte influența Duhului Sfânt. Ea este recunoscătoare pentru lucrurile pe care le învață și se gândește cum să le pună în practică în viața ei. O altă tânără învață aceleași lecții, dar este, deseori, plictisită și simte că nu învață mult în cadrul acestor lecții.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Care sunt unele dintre posibilele motive ale acestor experiențe diferite avute de cele două tinere în timp ce învață aceleași lecții în cadrul seminarului?

În timp ce studiați lecția de astăzi, căutați doctrine și principii care vă pot ajuta să vă îndepliniți rolul de cursant în cadrul seminarului și să vă întăriți mărturia despre Evanghelia lui Isus Hristos.

Trei persoane au roluri esențiale în învățarea Evangheliei într-un cadru precum cel al seminarului: Duhul Sfânt, învățătorul și cursantul.

Citiți Ioan 14:26 și Ioan 16:13 și căutați unele dintre rolurile Duhului Sfânt.

Un adevăr pe care-l putem afla din aceste versete despre rolurile Duhului Sfânt este acela că **Duhul Sfânt ne învață adevărul**.

Bazându-vă pe experiențele pe care le-ați avut, cum putem ști când ne învață Duhul Sfânt adevărul? (Versetele din Doctrină și legăminte 8:2-3 vă pot fi de folos.)

Citiți Doctrină și legăminte 50:13-14 și căutați rolul învățătorului Evangheliei care predă Evanghelia. Observați că aceste versete au fost scrise pentru membrii de la începuturile Bisericii care fuseseră rânduiți să predice Evanghelia.

Care este rolul unui învățător care predă Evanghelia?

Citiți 2 Nefi 33:1 și căutați ce face Duhul Sfânt când adevărul este predicat prin puterea Sa.

Potrivit celor relatate în 2 Nefi 33:1, ce face Duhul Sfânt pentru noi?

Citiți Doctrină și legăminte 88:118 și aflați cum trebuie să căutăm să învățăm?

Un mod de a căuta să învățăm este prin credință. Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat ce se întâmplă pe măsură ce căutăm să învățăm prin credință? După ce a citat 2 Nefi 33:1, vârstnicul Bednar a spus: „Vă rog să remarcați faptul că puterea Spiritului poartă mesajul *către* inimă, dar nu neapărat *în* inimă. Un învățător poate explica, demonstra, convinge și mărturisi, făcând toate aceste lucruri cu o mare putere spirituală și eficacitate.

Cu toate acestea, în cele din urmă, conținutul mesajului și mărturia Duhului Sfânt pătrund în inimă numai dacă cel care le primește permite ca acestea să intre. Învățarea prin credință este cea care deschide calea pentru a se ajunge *în* inimă” („Seek Learning by Faith”, *Ensign*, sept. 2007, p. 61).

Din această declarație învățăm că, **dacă noi căutăm să învățăm prin credință, atunci invităm Duhul Sfânt în inimile noastre să propovăduiască și să depună mărturie despre adevăr.**

2. Credința înseamnă mai mult decât a crede în mod pasiv. Noi ne exprimăm credința prin fapte. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce credeți că putem să facem pentru a învăța prin credință?

Imaginați-vă că nu ați jucat niciodată fotbal, dar un învățător vă promite că poate să vă învețe să jucați fotbal suficient de bine încât să jucați într-o echipă de fotbal. Aveți încredere în abilitatea învățătorului de a vă predă și în abilitatea voastră de a învăța. Învățătorul vă duce pe un teren de fotbal. El explică și demonstrează cum se dribleză o minge, dar nu vă lasă să încercați singuri. Apoi, explică modul în care se pasează o minge de fotbal și vă demonstrează cum o pasează la voi. Totuși, înainte de a avea șansa de a o pasa înapoi, învățătorul vine și recuperează mingea. Face același lucru pentru a arunca mingea de fotbal din afară după ce aceasta a ieșit din limitele terenului. El vă mulțumește pentru timpul vostru și pleacă.

După acest fel de lecție, cât de pregătiți vă veți simți pentru a încerca să faceți parte dintr-o echipă de fotbal? De ce?

Deși învățarea și faptul de a-i privi pe alții cum joacă fotbal poate ajuta, ce trebuie să faceți dacă vreți să dezvoltați abilitățile necesare pentru a reuși în fotbal?

Ce legătură poate avea acest lucru cu faptul de a învăța prin credință?

Simplul fapt de a avea încredere că Spiritul ne poate învăța nu este suficient. Pentru a obține cunoașterea adevărurilor lui Dumnezeu, trebuie, de asemenea, să facem efortul de a învăța și de a pune în practică ceea ce învățăm. Vârstnicul Bednar ne-a învățat despre faptele bazate pe credință care fac parte din învățarea prin credință:

„Cursantul care-și exercită libertatea de a alege acționând conform principiilor corecte își deschide inima către Duhul Sfânt și invită puterea Sa de a preda și de a mărturisi, precum și mărturia Sa care confirmă. Pentru învățarea prin credință este nevoie de efort spiritual, mintal și fizic, nu doar acceptare pasivă. Prin sinceritatea și consecvența acțiunii noastre bazată pe credință, Le arătăm Tatălui nostru Ceresc și Fiului Său, Isus Hristos, dorința noastră de a învăța și de a primi instrucțiuni de la Duhul Sfânt ...

Pentru a învăța prin credință este nevoie atât de «[inimă, cât] și [de] un suflet binevoitor» (D&L 64:34). Învățarea prin credință este rezultatul faptului că Duhul Sfânt poartă puterea cuvântului lui Dumnezeu atât către, cât și în inimă. Învățarea prin credință nu poate fi transferată de la învățător la cursant prin intermediul unei prelegeri, demonstrații sau al unui exercițiu experimental, ci un cursant trebuie să-și exercite credința și să acționeze pentru a obține, el însuși, cunoașterea” („Seek Learning by Faith”, p. 64).

Amintiți-vă de tânăra descrisă la începutul acestei lecții care este în mod frecvent plictisită și simte că nu învață mult de la aceste lecții pentru cursanții de la seminar care studiază acasă. Imaginați-vă că ea v-a descris aceste frustrări. Din ceea ce a spus despre modul în care își face lecțiile, ați aflat că, deseori, răspunde superficial întrebărilor din cadrul temelor în jurnalul pentru studiul scripturilor și atenția ei este, în mod frecvent, distrasă de alte preocupări când studiază lecțiile. De asemenea, nu participă în clasă la activități sau discuții în timpul orelor săptămânale.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți trei sau patru exemple de eforturi spirituale, mentale și fizice pe care ați încuraja-o pe această tânără să le depună, astfel încât să poată beneficia de învățarea prin credință.

Exemplele din viața apostolului Petru ilustrează în ce mod faptul de a căuta să învățăm prin credință invită Duhul Sfânt în inimile noastre pentru a preda și mărturisi despre adevăr. Citiți Matei 4:18-20 și căutați invitația Salvatorului adresată lui Petru și fratelui său, Andrei.

Ce i-a invitat Salvatorul pe Petru și Andrei să facă?

În ce mod au fost răspunsurile lor un exemplu pentru situațiile în care căutăm să învățăm prin credință?

Fapta lui Petru de a-L urma pe Hristos i-a permis să fie cu Salvatorul de-a lungul slujirii Sale în timpul vieții muritoare. Petru a avut privilegiul de a-L asculta pe Salvator predând periodic și de a fi martor la multe miracole înfăptuite de El. Când Salvatorul i-a cerut, Petru chiar a umblat pe apă (vezi Matei 14:28-29).

Isus i-a chemat pe Petru și Andrei să-L urmeze.

Odată, Isus a adresat ucenicilor Săi două întrebări. Citiți Matei 16:13-17 și căutați întrebarea personală adresată de Salvator ucenicilor Săi și modul în care a răspuns Petru.

Observați, în versetul 17, ce a explicat Salvatorul despre modul în care a primit Petru cunoașterea sa. Petru a primit cunoașterea sa prin revelație de la Tatăl Ceresc care a venit prin puterea Duhului Sfânt. Gândiți-vă în ce mod experiența lui Petru ilustrează adevărurile învățate în această lecție.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți următoarele teme:

- a. Descrieți o perioadă în care ați căutat să învățați prin credință? În ce mod Și-a îndeplinit Duhul Sfânt rolul Său în învățarea Evangheliei când ați făcut acest lucru?
- b. Ce veți face pentru a învăța și a invita Duhul Sfânt în inimile voastre să propovăduiască și să depună mărturie despre adevăr? Dacă aveți nevoie de câteva idei concrete cu privire la ce puteți face, ați putea alege una sau două dintre acțiunile următoare pentru a vă concentra asupra lor:
 - studiați zilnic din scripturi;
 - dezvoltați abilități privind studiul din scripturi, cum ar fi marcarea, consultarea referințelor suplimentare și folosirea ajutoarelor pentru studiul scripturilor;
 - implicați-vă cu reverență și atenție în activitățile din cadrul procesului de învățare și evitați factorii care distrag atenția;
 - completați cu atenție activitățile din cadrul fiecărei lecții;
 - notați impresii, gânduri și unele scurte comentarii în jurnalele pentru studiul scripturilor;
 - explicați altora doctrine și principii ale Evangheliei, consemnați și împărtășiți cunoștințele și experiențele cu privire la aceste doctrine și principii și depuneți mărturie despre adevărurile doctrinelor și principiilor Evangheliei;
 - puneți în practică doctrinele și principiile Evangheliei în viața voastră (vezi Ioan 7:17).

Pe măsură ce căutați să învățați prin credință în timpul seminarului, urmați sfatul președintelui Thomas S. Monson: „Dragi tineri, vă rog să participați la seminar. Studiați zilnic din scripturi. Ascultați-i cu atenție pe învățătorii voștri. Puneți în practică, rugându-vă, ceea ce învățați” („Participate in Seminary”, 12 august 2011, seminary.lds.org).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Rolul cursantului” și am încheiat această lecție în data de (data).

*Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc
învățătorului meu:*

UNITATEA 1: ZIUA 3

Să studiem scripturile

Introducere

Această lecție vă va ajuta să înțelegeți importanța faptului de a studia zilnic din scripturi și de a citi în întregime Noul Testament în cadrul acestui curs de studiu. Puteți învăța, de asemenea, modalități prin care să vă îmbunătățiți studiul din scripturi.

Necesitatea de a studia din scripturi zilnic, în mod eficient

Gândiți-vă la declarațiile de mai jos și marcați răspunsurile voastre folosind scala. Nu vi se cere să transmiteți răspunsurile învățătorului vostru.

	Nu sunt de acord	Nu sunt întrucâtva de acord	Sunt întrucâtva de acord	Sunt de acord
1. Scripturile au o mare valoare pentru mine.				
2. În ultimele câteva săptămâni, am studiat scripturile zilnic.				
3. Simt că sesiunile mele de studiu al scripturilor sunt importante.				
4. Pun în practică cu regularitate ce învăț prin studiul scripturilor.				

Când studiați această lecție, gândiți-vă cum ați putea să vă îmbunătățiți studiul din scripturi.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Scripturile conțin cuvintele lui Hristos și sunt ca un rezervor de apă vie la care avem acces imediat și din care putem să bem mult timp și până în străfunduri ...

Prin activitate normală zilnică, dumneavoastră și cu mine pierdem o cantitate substanțială de apă care există în corpurile noastre. Setea este cerința de apă a celulelor corpului nostru și apa în trupurile noastre trebuie să fie completată zilnic. Sincer vorbind, nu are niciun sens să «umplem» ocazional cu apă trupurile noastre și să îndurăm perioade lungi de deshidratare. Același lucru este adevărat și din punct de vedere spiritual. Setea spirituală este nevoia de apă vie. O revărsare constantă de apă vie este superioară unei preluări ocazionale, fără regularitate” („A Reservoir of Living Water” [Seară la gura sobei organizată de Sistemul Educațional al Bisericii, 4 febr. 2007], p. 2, 9, speeches.byu.edu).

Completați următorul principiu pe care îl putem învăța din declarația vârstnicului Bednar despre ceea ce primim dacă citim zilnic din scripturi: **Când studiem zilnic din scripturi, primim _____ de care avem nevoie.**

Valoarea sfintelor scripturi în zilele noastre

În loc să citiți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, puteți urmări prezentarea video „The Blessings of Scripture” (3:04), din seria Mormon Message (Mesaje mormone), disponibilă pe LDS.org, care conține relatarea vârstnicului Christofferson despre William Tyndale și un sfat cu privire la importanța scripturilor.

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a descris sacrificiul făcut de un bărbat pentru a da posibilitate mai multor oameni să citească Biblia:

„În ziua de 6 octombrie a anului 1536, o persoană vrednică de milă era scoasă dintr-o temniță a castelului Vilvorde, de lângă Bruxelles, Belgia. Timp de un an și jumătate, omul fusese ținut izolat într-o celulă umedă și întunecată. Acum, aflat în afara zidurilor castelului, prizonierul era legat de un țărș. A avut timp să-și rostească, cu glas tare, ultima rugăciune: «Doamne! Deschide ochii regelui Angliei» și, apoi, a fost strangulat. Trupul lui a fost ars imediat lângă țărș. Cine a fost acest om și care a fost delictul... ? Numele lui era William Tyndale și crima sa a fost aceea de a fi tradus și publicat Biblia în limba engleză...

Într-o dispută aprinsă cu un cleric, care se opunea punerii scripturilor la îndemâna omului de rând, Tyndale a promis: «Dacă Dumnezeu îmi va cruța viața, nu vor trece mulți ani și voi face ca băiatul care împinge plugul să cunoască scripturile mai bine decât tine!» ...

William Tyndale nu a fost primul și nici ultimul dintre aceia care, în multe țări și multe limbi, au făcut sacrificii mari, dându-și chiar și viața, pentru a scoate cuvântul lui Dumnezeu din obscuritate... Ce lucruri au știut ei despre importanța scripturilor pe care și noi trebuie să-le știm? Ce lucruri au înțeles oamenii din Anglia secolului al XVI-lea, care plăteau sume enorme și își asumau mari riscuri personale pentru a putea să folosească o Biblie, pe care trebuie să le înțelegem și noi? („Binecuvântările pe care ni le aduc scripturile”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 32).

De ce credeți că oamenii au făcut asemenea sacrificii mari pentru a avea acces la scripturi? _____

Vârstnicul Christofferson a continuat: „În zilele lui Tyndale, necunoașterea scripturilor era larg răspândită pentru că oamenii nu aveau acces la Biblie, mai ales într-o limbă pe care s-o poată înțelege. Astăzi, Biblia și alte scripturi sunt la îndemână și, totuși, analfabetismul scriptural crește pentru că oamenii nu vor să deschidă cărțile. Ca urmare, ei au uitat lucruri pe care buncii lor le știau” („Binecuvântările pe care ni le aduc scripturile”, p. 33).

De ce credeți că oameni din zilele noastre nu citesc scripturile cum ar trebui?

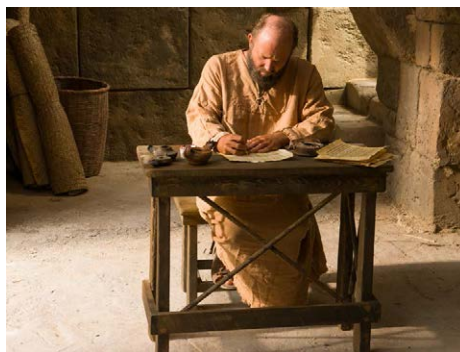
Vârstnicul Christofferson a continuat: „Gândiți-vă la însemnătatea binecuvântării noastre de a avea sfânta Biblie și alte aproximativ 900 de pagini de scripturi, incluzând Doctrină și legăminte și Perla de mare preț... Prin această binecuvântare, Domnul ne spune, cu siguranță, că noi avem mai mare nevoie să folosim scripturile decât au avut oamenii în trecut” („Binecuvântările pe care ni le aduc scripturile”, p. 35).

Unul dintre adevărurile pe care le învățăm din declarația vârstnicului Christofferson este faptul că **noi avem mai mare nevoie de scripturi decât au avut oamenii în oricare perioadă precedentă.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce credeți că nevoia noastră de scripturi este mai mare astăzi decât în oricare perioadă precedentă?

Apostolul Pavel a scris o scrisoare în care a descris unele condiții ale lumii în ultimele zile. Citiți 2 Timotei 3:1-5, 13 și căutați unele dintre păcatele și atitudinile care, a spus el, vor fi întâlnite des în zilele noastre. (Pentru a înțelege mai bine cuvintele și expresiile mai grele din aceste versete, puteți să faceți referire la notele de la sfârșitul acestor versete.)

Care sunt câteva dintre păcatele și atitudinile enumerate în aceste versete la care ați fost martori, astăzi, în societatea noastră?

Citiți 2 Timotei 3:14-17 și căutați în ce mod putem găsi siguranță în aceste vremuri grele. Puteți marca lucrurile pe care le găsiți.

Potrivit celor învățate din 2 Timotei 3:15-17, ce binecuvântări ne sunt disponibile când studiem scripturile și trăim conform învățăturilor lor? Scrieți răspunsurile voastre în spațiul prevăzut pentru a completa declarația următoare: **Când studiem scripturile, putem primi _____ care ne va duce la salvare.**

Această declarație completată este un exemplu de principiu al Evangheliei. Principiile și doctrinele Evangheliei lui Isus Hristos sunt adevăruri neschimbătoare care ne oferă îndrumare în viață. Unul dintre obiectivele principale ale scripturilor este acela de a preda doctrine și principii ale Evangheliei. Noi putem face ca studiul din scripturi să devină mai semnificativ căutând doctrine și principii, cugetând la înțelesul lor și punându-le în aplicare în viețile noastre.

2. Uitați-vă la principiul pe care l-ați completat mai sus. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când ați simțit că ați primit înțelepciune, lumină, adevăr, îndrumare pentru corectare sau instrucțiuni ca urmare a studiului din scripturi?

Citiți zilnic din Noul Testament

Una dintre așteptările acestui curs de studiu pentru seminar este aceea ca Noul Testament să fie citit în întregime de către cursanți. Aceasta este o cerință în vederea primirii diplomei de absolvire a seminarului. Citirea Noului Testament în întregime va necesita un efort continuu.

Ați încercat vreodată să beți apă sau o băutură carbogazoasă cu mai mult decât un pai? Dacă aveți paie disponibile, încercați să beți un pahar cu apă sau o băutură carbogazoasă cu șapte paie legate laolaltă. Este greu să beți tot lichidul din pahar.

Dar, dacă beți încet și în mod constant cu un pai, veți constata că puteți bea cu ușurință tot lichidul (și experiența va fi mai plăcută!).

Care credeți că este legătura dintre această activitate și țelul de a citi, în întregime, Noul Testament în timpul acestui curs de studiu?

Folosiți următoarea ecuație pentru a vă ajuta să vedeți cum vă puteți îndeplini obiectivul de a citi Noul Testament în întregime prin citirea zilnică a unor porțiuni mai mici:

$$\frac{\text{Numărul de pa-
gini pe care îl are
exemplarul tău al
Noului Testament}}{\text{Numărul de
zile până la
terminarea
cursului}} = \text{Numărul de pagini
pe care trebuie să le
citești pe zi pentru
a termina Noul
Testament până la
terminarea cursului}$$

3. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre câteva lucruri care vă pot ajuta să stabiliți obiceiul de a studia zilnic din scripturi pentru a putea primi înțelepciune, lumină, adevăr, îndrumare pentru corectare și instruire din studiul scripturilor. De asemenea, scrieți un țel pentru a aloca, un timp, în fiecare zi, pentru studiul personal din scripturi și citirea, în întregime, a Noului Testament.

Metode și abilități pentru studiul din scripturi

4. Lista următoare cu metode și abilități vă poate îmbunătăți modul de studiu din scripturi. Alegeți două dintre metodele sau abilitățile următoare și încercați-le folosind fragmentele din scripturile menționate în dreptul metodelor respective. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați în ce mod vă pot ajuta aceste două abilități în studiul zilnic din scripturi.

Metode și abilități pentru studiul scripturilor
Înlocuirea numelor Pentru a înlesni punerea în practică a doctrinelor și principiilor din scripturi în viața voastră, puneți-vă numele în locul unui nume din scripturi. Încercați să folosiți această abilitate pentru studiul scripturilor înlocuind numelui lui Simon Petru în Matei 16:15-17.
Cauză și efect Pentru a vă ajuta să identificați în scripturi principii ale Evangheliei, căutați sintagme precum „dacă-atunci” și „deoarece-de aceea”. Încercați să folosiți această abilitate în Matei 6:14-15.
Liste din scripturi Scripturile conțin, adesea, liste cu lucruri, precum instrucțiuni sau avertizări. Când găsiți astfel de liste, puteți numera fiecare element. Încercați să folosiți această abilitate în Galateni 5:22-23.
Contraste Scripturile indică, deseori, contraste între idei, evenimente și oameni. Aceste contraste subliniază principii ale Evangheliei. Căutați contraste în versete individuale, în capitole și de-a lungul capitolelor și cărților. Încercați această abilitate în Matei 5:14-16.

Metode și abilități pentru studiul scripturilor

Vizualizare Căutați detalii descriptive care vă pot ajuta să vă creați o imagine în timp ce citiți. Imaginați-vă că sunteți prezenți la anumite evenimente. Acest lucru vă poate întări mărturia despre realitatea a ceea ce citiți în scripturi. Încercați această abilitate în Matei 8:23-27.

Simbolism: Cuvinte și expresii precum *asemenea*, *ca* sau *ca și când* vă pot ajuta să identificați simboluri. Priviți dincolo de un simbol, explorând natura sa și meditănd asupra atributelor sale. Mijloace ajutătoare pentru studiu cum ar fi Ghidul pentru scripturi vă pot ajuta să interpretați unele simboluri. Încercați să folosiți această abilitate în Matei 13:24-30. (Puteți compara modul în care ați interpretat pilda cu cel dat în Doctrină și legăminte 86:1-7.)

Referințe suplimentare Adesea, un fragment scriptural poate explica sau clarifica o expresie sau un concept dintr-un alt fragment. Faceți legături între fragmente scripturale folosind note de subsol, indexul sau Ghidul pentru scripturi pentru a ajuta la descoperirea înțeleșului unui fragment scriptural. Puneți în practică această abilitate citind Ioan 10:16 și, apoi, 3 Nefi 15:21. Cum vă ajută citirea versetului 3 Nefi 15:21 să înțelegeți mai bine semnificația versetului din Ioan 10:16?

Cugetare Cugetarea include gândirea, meditarea, adresarea de întrebări și evaluarea a ceea ce știți și a ceea ce ați învățat. Cugetarea ne ajută, deseori, să înțelegem ce trebuie să facem pentru a pune în practică principiile Evangheliei. Cugetați asupra modului în care ați putea pune în practică adevărurile din Evrei 12:9.

Punere în practică Pe măsură ce identificați și înțelegeți doctrinele și principiile din scripturi, puteți dobândi o cunoaștere mai profundă punând în practică adevărurile pe care le-ați descoperit. Isus a spus: „Dacă vrea cineva să facă voia [Tatălui Cereșc], va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine” (Ioan 7:17). Căutați ocazii pentru a pune în practică sau a asemăna cu viața voastră ceea ce învățați când studiați scripturile de unul singur (vezi 1 Nefi 19:23).

Căutați modalități de a pune în practică fiecare dintre aceste abilități privind studiul din scripturi în săptămânile care urmează, când studiați Noul Testament.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Să studiem scripturile” și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 1: ZIUA 4

Introducere și contextul Noului Testament

Introducere

Noul testament este o relatare despre viața muritoare, învățăturile și ispășirea lui Isus Hristos, întemeierea Bisericii Sale, precum și slujirea și învățăturile ucenicilor Săi de la începuturile Bisericii. În această lecție, veți învăța despre contextul istoric și cultural al evenimentelor descrise în Noul Testament, inclusiv motivele pentru care mulți iudei L-au respins pe Isus ca fiind Mesia sau Salvatorul. Veți citi, de asemenea, despre cei care L-au acceptat cu umilință pe Salvator și au ales să-L urmeze.

Contextul Noului Testament

Acoperiți cu mâna partea dreaptă a ilustrației. Bazându-vă pe ceea ce vedeți în partea stângă a ilustrației, ce credeți că este reprezentat în aceasta? Dezveliți partea dreaptă a ilustrației.

Cum vă ajută faptul de a vedea întreaga ilustrație să înțelegeți ce se întâmplă?

Bărbatul cu bonetă albastră este Ștefan, un ucenic al lui Isus Hristos. Citiți rezumatului capitolului Faptele apostolilor 7 pentru a înțelege evenimentul prezentat în această ilustrație.

Gândiți-vă cum ați putea asemăna faptul de a arăta întreaga ilustrație cu înțelegerea scripturilor.

Această activitate ilustrează importanța înțelegerii contextului scripturilor. Cuvântul *context* se referă la informații generale despre un eveniment sau o povestire dintr-un fragment sau împrejurările în care au loc acestea. Pe măsură ce cunoașteți mai bine contextul istoric și cultural al Noului Testament, puteți înțelege și pune în aplicare mai bine învățăturile acestuia.

Următoarele secțiuni din această lecție conțin informații care vă vor ajuta să înțelegeți mai bine contextul Noului Testament.

Conducătorii religioși iudei în timpul slujirii Salvatorului

În Cartea lui Mormon este consemnată profeția lui Iacov care ne ajută să înțelegem condițiile existente în perioada slujirii lui Isus Hristos în viața muritoare. Citiți 2 Nefi 10:3-5 și căutați cuvinte sau expresii pe care Iacov le-a folosit pentru a descrie condițiile spirituale existente printre iudei în timpul slujirii Salvatorului.

Cuvintele *vicleșuguri preotești* din 2 Nefi 10:5 se referă la faptele celor care, predicând, caută „câștiguri și preamărire de la lume” și nu bunăstarea oamenilor lui Dumnezeu (2 Nefi 26:29). Cei care erau vinovați de vicleșuguri erau, în primul rând, conducătorii religioși ticăloși ai iudeilor, care conduceau oamenii pe drumuri greșite.

Adăugiri la legea lui Moise și alte filozofii neadevărate

Pentru a înțelege mai bine modul în care conducătorii religioși au condus oamenii pe drumuri greșite, desenați un cerc în jurul cercului de mai jos care reprezintă legea lui Moise, și numiți-l *Legea orală*.

Legea lui Moise

Legea lui Moise se referă la poruncile și învățăturile date de Dumnezeu lui Israel din vechime prin profetul Moise. Învățătorii iudei au adăugat legii reguli și interpretări proprii. Cunoscute ca legea orală sau tradiția orală, aceste reguli și interpretări adăugate erau date cu intenția de a preveni încălcarea legii lui Dumnezeu. De exemplu, potrivit legii orale, era interzis să dezlegi un nod cu ambele mâini în ziua de sabbat. Dacă făceau acest lucru, el era considerat ca fiind o muncă și deci o profanare a zilei de sabbat. Cu toate acestea, dezlegarea unui nod cu o singură mână era permisă.

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți care ar putea fi pericolul adăugării de reguli făcute de om la poruncile lui Dumnezeu?

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat că „în timpul generațiilor de dinainte și, apoi, în cele din zilele slujirii Domnului nostru”, unii dintre conducătorii religioși ai iudeilor „au luat lucrurile clare și simple ale religiei pure și au adăugat la ele multe dintre interpretările lor; ei le-au adăugat ritualuri și fapte; și au luat modul plăcut și bucuros de a preaslăvi și l-au transformat într-un sistem de ritualuri și fapte restrictiv, obstructiv, depresiv. Duhul viu al legii lui Dumnezeu a devenit, în mâinile lor slova, unui

formalism religios al iudeilor" (*The Mortal Messiah: . From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 1:238).

Potrivit celor spuse de vârstnicul McConkie, care a fost rezultatul adăugirilor aduse de conducătorii religioși iudei legilor lui Dumnezeu?

În zilele lui Isus, iudeii erau într-o stare de apostazie. Cu toate că autoritatea și rânduielile Preoției aaronice au continuat să existe printre ei, mulți dintre iudei s-au îndepărtat de adevăratele practici ale religiei lor care au fost revelate de Dumnezeu lui Moise (vezi D&L 84:25-28). Tradiția orală adăugată de conducătorii iudei obținuse prioritate față de religia pură și cuvintele scrise ale lui Dumnezeu.

Citiți Matei 12:14 și căutați ce voiau fariseii să-I facă lui Isus, deoarece El desconsiderase legile lor orale sau tradițiile.

Conducerea de către o națiune străină și așteptarea unui Mesia pentru a elibera Israelul

Pe lângă tradițiile greșite ale iudeilor, falsele așteptări cu privire la Mesia care trebuia să vină au făcut ca mulți iudei să-L respingă pe Isus Hristos.

2. Citiți următorul paragraf și, apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările alăturate:

Cu excepția unei scurte perioade de independență, în timpurile Vechiului Testament, iudeii au fost sub stăpânire străină mai mult de 500 de ani. O revoltă condusă de macabei, o familie de iudei patrioți, a avut drept rezultat independența cu aproximativ 160 de ani înainte de nașterea lui Hristos. Cu toate acestea, în momentul nașterii lui Hristos, Roma cucerise deja Israelul. Regele Irod, care intrase în familia macabeilor prin căsătorie, a fost numit de Roma să conducă Israelul. Iudeii nu au privit cu ochi buni conducerea romană și L-au așteptat cu nerăbdare pe Mesia cel promis, despre care credeau că avea să-i elibereze de romani. Deoarece mulți ideii așteptau un mesia care să-i elibereze de conducerea străină, ei L-au respins pe Isus Hristos ca Salvatorul lor.

- a. Ce așteptau mulți iudei de la venirea lui Mesia?
- b. De ce această falsă așteptare i-a făcut pe iudei să-L respingă pe Isus ca Mesia?

Mulți iudei erau umili și L-au acceptat pe Isus ca fiind Mesia sau Salvator.

În timp ce unii dintre iudei L-au respins pe Isus Hristos, alții care erau umili și sensibili la influența Duhului Sfânt L-au recunoscut ca fiind Mesia sau Salvator.

Citiți Luca 2:25-33 și căutați ce a făcut și a spus un om drept, numit Simeon, când Maria și Iosif L-au adus pe pruncul Isus la templu.

Potrivit celor relatate în Luca 2:30-32, de ce a fost trimis Isus pe pământ?

Din aceste versete, noi învățăm că **Isus Hristos a fost trimis pentru a aduce salvare tuturor oamenilor.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce a făcut Isus Hristos pentru a permite tuturor oamenilor să fie salvați.

Ioan Botezătorul a fost chemat de Dumnezeu cu scopul de a pregăti oamenii pentru venirea lui Isus Hristos. A doua zi după ce L-a botezat pe Isus, Ioan a depus mărturie despre El spunând: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” (Ioan 1:36). Citiți Ioan 1:37-42 și căutați ce au făcut doi dintre ucenicii lui Ioan Botezătorul după ce au auzit mărturia lui despre Isus.

Ce a făcut Andrei după ce a auzit mărturia lui Ioan Botezătorul cu privire la faptul că Isus era Mesia? De ce credeți că a fost așa de nerăbdător să împărtășească această veste fratelui său, Simon Petru?

După cum este consemnat în Ioan 1:43-44, Salvatorul a invitat un bărbat, numit Filip, să fie ucenicul Său. Citiți Ioan 1:45-46 și aflați ce a făcut Filip după ce a aflat că Isus era Mesia.

Care a fost invitația adresată de Filip lui Natanael?

Bazându-vă pe aceste exemple din Noul Testament, completați următorul principiu:

Pe măsură ce vom veni la Hristos, vom avea o dorință mai mare să

_____.

De ce credeți că vom avea o dorință mai mare de a-i invita pe alții să vină la Hristos când venim noi înșine la El?

Președintele Henry B. Eyring, din prima Președinție, a spus că primim o mare binecuvântare când îi invităm pe alții să vină la Isus Hristos: „Când faceți cele mai mari eforturi pentru a invita oamenii să vină la Hristos, gândurile dumneavoastră cele mai profunde vor fi schimbate... Ajutându-i pe alții să vină la El, veți vedea că dumneavoastră înșivă ați venit la El” („Come unto Christ”, *Ensign*, mart. 2008, p. 52).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De credeți că, invitându-i pe alții să vină la Hristos, putem fi ajutați să ne apropiem și noi de El?
- Cine v-a invitat să veniți la Salvator și Evanghelia Sa? Cum a fost binecuvântată viața voastră datorită acestui fapt?

- c. Gândiți-vă pe cine puteți invita să vină la Isus Hristos. Ce puteți face pentru a-i invita pe alții să vină la El?

În timp ce studiați Noul Testament în acest an, veți simți invitația continuă a Salvatorului de a veni la El. Când acceptați această invitație, veți avea dorința de a-i ajuta pe alții să vină, de asemenea, la El.

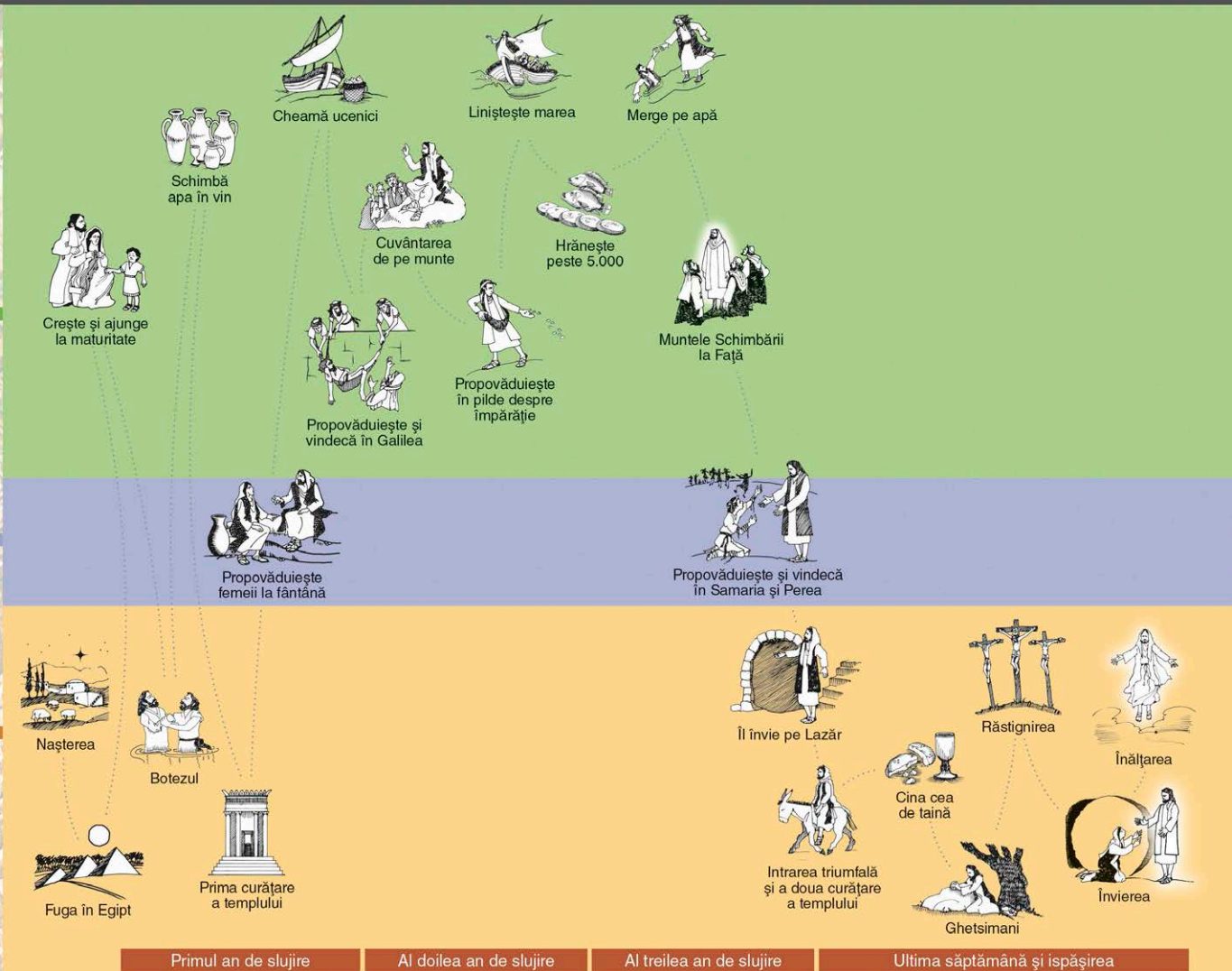
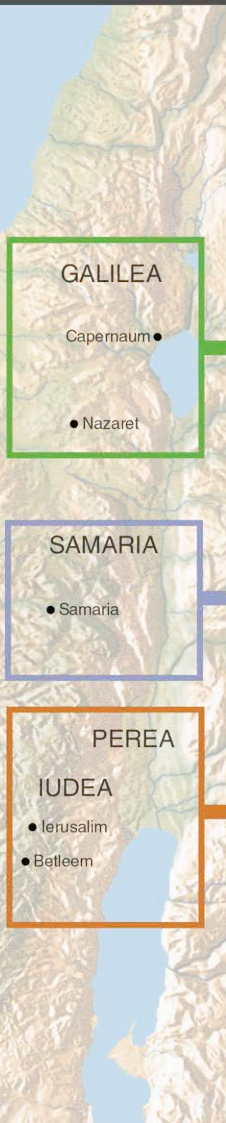
5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Introducere și contextul Noului Testament” și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Diagrama de pe următoarea pagină vă poate ajuta să înțelegeți mai bine contextul și relatările din viața lui Isus Hristos, pe care le veți studia în Evangheliile după Matei, Marcu, Luca și Ioan.

Viața muritoare a lui Isus Hristos pe scurt

Primul an de slujire

Al doilea an de slujire

Al treilea an de slujire

Ultima săptămână și ispășirea

Introducere la Evanghelia după Matei

De ce studiem această carte?

Unele dintre cele mai îndrăgite fragmente din Biblie se găsesc în Evanghelia după Matei, inclusiv Cuvântarea de pe munte și multe dintre pildele, învățăturile și miracolele lui Isus Hristos. Studiarea acestei cărți vă poate ajuta să vă familiarizați cu slujirea și cuvintele lui Isus Hristos și vă poate întări mărturia despre faptul că Isus Hristos este Salvatorul lumii și Mesia cel promis despre care au vorbit toți profeții sfinți.

Cine a scris această carte?

Matei, cunoscut și ca Levi, fiul lui Alfeu, este autorul acestei cărți. El a fost vameș sau colector de taxe înainte ca viața lui să se schimbe pentru totdeauna după ce a acceptat invitația lui Isus Hristos de a-L urma. (Vezi Matei 9:9; Marcu 2:14; Luca 5:27-28; Ghid pentru scripturi, „Matei”.) După convertirea sa, Matei a devenit unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai Salvatorului (vezi Matei 10:2-4). În calitate de apostol, Matei a fost martor ocular la multe dintre evenimentele pe care le-a descris. Acest lucru este susținut și de titlul dat Evangheliei scrise de el din Traducerea Bibliei de Joseph Smith: „Mărturia lui Matei”.

Când și unde a fost scrisă?

Nu știm cu exactitate când a fost scrisă cartea lui Matei, însă este foarte probabil să fi fost scrisă în a doua jumătate a primului secol d.H. Nu știm unde a scris Matei această carte.

Pentru cine a fost scrisă această carte și de ce?

Se pare că Matei a scris pentru folosul iudeilor pentru a le arăta că Isus a împlinit profețiile din Vechiul Testament cu privire la venirea lui Mesia (vezi Ghid pentru scripturi, „Matei”). Când a povestit viața, cuvintele și faptele lui Isus Hristos, Matei a făcut adesea referire la profețiile din Vechiul Testament și a folosit expresia „ca să se îplinească” (de exemplu, vezi Matei 4:14; 8:17; 13:35; 21:4).

În Evanghelia sa, Matei a folosit de 12 ori expresia „fiul lui David”, ca mărturie despre faptul că Isus Hristos a fost moștenitorul de drept al tronului împăratului David și împlinirea profețiilor despre Mesia. Genealogia pe care Matei I-a făcut-o lui Isus Hristos îi trasează descendența prin David, Iuda și Avraam (vezi Matei 1:1-3) demonstrând dreptul lui Isus de a conduce și rolul Său în împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu către Israel.

Care sunt unele dintre trăsăturile distinctive ale acestei cărți?

Deși mare parte din informațiile din Matei se regăsesc și în Marcu și Luca, aproximativ 42% din Evanghelia după Matei este unică. Un subiect major din Matei este acela că Isus Hristos a venit pentru a stabili împărăția Sa pe pământ. Matei a

menționat „împărăția cerurilor” de multe ori și el este singurul scriitor de Evanghelie care a inclus învățăturile lui Isus în care este menționat termenul „biserica” (vezi Matei 16:18; 18:17).

Evanghelia după Matei ne ajută, de asemenea, să vedem paralele între slujirea lui Moise și cea a lui Isus Hristos. De exemplu, ambii au fost salvați când au fost prunci de încercarea conducătorului țării de a-i ucide (vezi Exodul 2:1-10; Matei 2:13-18), amândoi au ieșit din Egipt, amândoi au transmis pe munte legea lui Dumnezeu (vezi Exodul 19-20; Matei 5-7) și amândoi au venit pentru a-și elibera poporul.

Rezumat

Matei 1-4. Matei face cunoscute genealogia și nașterea lui Isus Hristos. Magii Îl caută pe Împăratul iudeilor. Îndrumat prin vise, Iosif îi duce pe Maria și pe copilul Isus în Egipt și, ulterior, în Nazaret. Ioan Botezătorul propovăduiește Evanghelia pocăinței și Îl botează pe Isus Hristos. Salvatorul este ispitit în pustiu. El Își începe slujirea în viața muritoare propovăduind și vindecând.

Matei 5-7. Isus Hristos rostește Cuvântarea de pe munte.

Matei 8-12. Isus vindecă un lepros, potolește o furtună, alungă draci, o readuce la viață pe fiica lui Iair și vindecă orbi. El le dă celor Doisprezece Apostoli autoritatea să facă ceea ce a făcut El și îi trimite să propovăduiască Evanghelia. Isus declară că Ioan Botezătorul este mult decât un profet. Salvatorul vindecă în ziua de sabbat.

Matei 13-15. Isus propovăduiește folosind pilde. Ioan Botezătorul este omorât. Isus hrănește peste 5.000 de oameni. El merge pe Marea Galileii și Petru merge, spre El, pe mare. Cărturarii și fariseii Îi adresează întrebări lui Isus.

Matei 16-18. După ce Petru a depus mărturie că Isus este Mesia, Salvatorul a spus că El va da cheile împărăției lui Dumnezeu lui Petru și celorlalți apostoli. Isus Hristos Se schimbă la față pe munte, loc în care Petru, Iacov și Ioan primesc chei ale preoției. Isus le oferă instrucțiuni ucenicilor Săi cu privire la cum să îndrume Biserica și îi învață că Dumnezeu nu ne va ierta dacă nu-i iertăm pe alții.

Matei 19-23. Salvatorul propovăduiește despre natura eternă a căsătoriei. El intră în Ierusalim și curăță templul. Folosind pilde, Isus face cunoscute intențiile rele ale conducătorilor iudei care I se opun. El plânge din cauza viitoare distrugerii a Ierusalimului.

Matei 24-25; Joseph Smith – Matei. Isus Hristos profetește distrugerea Ierusalimului. El propovăduiește despre modul în care ucenicii Săi se pot pregăti pentru întoarcerea Sa.

Matei 26-27. Isus servește masa de Paște alături de ucenicii Săi și instituie împărțășania. El suferă în Grădina Ghetsimani și este vândut, arestat, judecat de autoritățile iudaice și romane și, apoi, este răstignit. Moare și este înmormântat.

Matei 28. Salvatorul înviat Se arată ucenicilor Săi. El Îi împuternicește pe apostoli să ducă Evanghelia Sa tuturor națiunilor.

UNITATEA 2: ZIUA 1

Matei 1-2

Introducere

Matei consemnează genealogia lui Isus Hristos, iar un înger îi spune lui Iosif că Isus este literalmente Fiul lui Dumnezeu. Magi din est călătoresc pentru a-L găsi și preaslăvi pe micuțul copil. Lui Iosif i se spune într-un vis să-și ducă familia în Egipt, pentru că Irod vroia să-L omoare pe Isus.

Matei 1:1-17

Matei consemnează genealogia lui Isus

Uitați-vă la o fotografie cu părinții voștri și vedeți dacă puteți identifica vreo trăsătură fizică sau alte trăsături pe care le-ați moștenit de la ei. Pe liniile de mai jos, enumerați câteva dintre aceste trăsături (cum ar fi culoarea ochilor, culoarea părului, înălțimea, personalitatea sau intelectul): _____

În timp ce studiați Matei 1-2, căutați adevăruri despre părinții Salvatorului – Tatăl Ceresc și Maria – și trăsături pe care El le-a moștenit de la ei.

Fragmentul scriptural Matei 1:1-17 enumeră strămoșii Salvatorului. Versetul 1 menționează că Isus Hristos a fost un descendent al lui David (cel care l-a ucis pe Goliat și care, mai târziu, a devenit împăratul lui Israel) și al lui Avraam (care este cunoscut ca tatăl copiilor de legământ ai lui Dumnezeu).

„Profeții cuprinse în Vechiul Testament au afirmat că Mesia avea să fie un descendent al lui David (vezi 2 Samuel 7:12-13; Isaia 9:6-7; Ieremia 23:5-6) și că un urmaș al lui Avraam avea să binecuvânteze «toate neamurile pământului» (Genesa 22:18; vezi, de asemenea, Avraam 2:11)” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 12). Matei a scris, special, pentru iudei și a dorit ca ei să știe că

Împăratul David Avraam

Isus a împlinit profețiile din Vechiul Testament cu privire la venirea lui Mesia.

Genealogia prezentată în Matei 1:1-17 arată că Isus a fost Mesia care a fost promis și moștenitorul de drept al tronului lui David. Când studiați cartea lui Matei, găsiți și alte exemple despre modul în care Isus Hristos a împlinit profețiile din Vechiul Testament cu privire la venirea lui Mesia.

Citiți Matei 1:16 și găsiți titlul dat lui Isus.

Formați-vă obiceiul de a studia zilnic din scripturi

Sunt puține lucruri care vor avea o influență în bine mai puternică și mai durabilă în viața voastră decât faptul de a învăța să îndrăgiți scripturile și să studiați zilnic din ele. Aveți în vedere să

folosiți un sistem simplu de evaluare pentru a vă putea da seama cât de bine vă descurcați în ceea ce privește cititul zilnic din scripturi.

Termenul *Hristos* este forma grecească a termenului aramaic *Mesia*, care înseamnă „cel uns”. În existența premuritoare, Isus Hristos a fost uns de Tatăl Ceresc să fie „Profetul, Preotul, Regele și Eliberatorul” nostru (Ghid pentru scripturi, „(Cel) Uns”, „Mesia”, scriptures.lds.org).

Matei 1:18-25

Un înger îi spune lui Iosif că Isus este literalmente Fiul lui Dumnezeu

În Matei 1:16, la sfârșitul genealogiei sale despre Isus, Matei menționează că Maria era soția lui Iosif. Matei 1:18-25 ne relatează despre evenimentele care au dus la căsătoria lor și la nașterea lui Isus.

După cum este consemnat în Matei 1:18, Matei a explicat că Iosif și Maria erau *logodiți*. Aceasta înseamnă că ei erau încredințați legal unul altuia în vederea căsătoriei, dar nu trăiau încă împreună ca soț și soție. Cu toate acestea, înainte de nuntă, Iosif a aflat că Maria era însărcinată.

Citiți Matei 1:19 și aflați ce intenționa Iosif să facă.

„S-o lase pe ascuns” înseamnă că Iosif s-a gândit să rezolve situația privind sarcina Mariei fără s-o oblige să se confrunte cu umilirea în public.

Ce ne învață acest verset despre caracterul lui Iosif și despre dragostea lui față de Maria? _____

Citiți Matei 1:20 și aflați ce s-a întâmplat când Iosif se gândea să rupă logodna (logodna oficială) cu Maria.

De ce i-a spus îngerul lui Iosif să nu-i fie teamă și s-o ia de soție pe Maria? _____

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a scris următoarele despre cum a primit Iosif mărturie despre adevăr:

„Iosif a cugetat și s-a rugat. Era Maria însărcinată prin puterea Duhului Sfânt sau în alt mod? În ceea ce-L privea pe adevăratul tată al copilului nenăscut, Maria știa; Elisaveta știa; Zaharia știa. Ei, toți, și-au dobândit mărturia prin revelație, iar Iosif trebuia să afle acum în același mod ...

În mod sigur, putem crede că Maria i-a spus lui Iosif despre starea ei; că ea, apoi, s-a dus la Elisaveta; că Iosif s-a luptat cu dilema lui timp de aproape trei luni, fiind testat din plin; că, prin Gavril, adevărul a fost confirmat; că Iosif a anunțat-o pe Maria despre schimbarea sa; că ea s-a întors din nou în grabă și cu bucurie; că imediat a fost înfăptuită a doua parte a ceremoniei de căsătorie” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 1:332-333.)

Pentru a înțelege expresia „zămislit... de la Duhul Sfânt” (Matei 1:20), citiți următoarea declarație a vârstnicului McConkie: „Așa cum Isus este literalmente Fiul Mariei, tot așa El este și Fiul personal și real al lui Dumnezeu Tatăl Etern... Declarația lui Matei conform căreia «ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt», dacă este tradusă corect sună astfel: «Ea s-a aflat însărcinată *prin puterea Duhului Sfânt*» (Matei 1:18). Relatarea lui Luca (Luca 1:35) consemnează exact ceea ce s-a întâmplat. Alma a descris perfect modul în care a fost conceput Domnul nostru și nașterea Sa, profețind: Hristos «Se va naște din Maria... ea fiind fecioară, un vas prețios și ales, care va fi acoperită de umbra *Duhului Sfânt* și va concepe *prin puterea Lui* și care va aduce pe lume un fiu, da, chiar *pe Fiul lui Dumnezeu*» (Alma 7:10). Nefi a vorbit despre același lucru când a spus că, în momentul concepției, Maria «[a fost] purtată de acolo în Spirit», rezultatul fiind faptul că acel copil pe care ea L-a născut era «Mielul Dumnezeului, da, chiar Fiul Tatălui Veșnic» (1 Nefi 11:19-21)” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:82-83).

Aceste învățături afirmă următoarea doctrină: **Isus Hristos este Fiul divin al Tatălui Ceresc și al Mariei**. Puteți scrie această doctrină lângă Matei 1:18-25, pe marginea propriilor scripturi.

Amintiți-vă de fotografia cu părinții voștri la care v-ați uitat și de lista pe care ați scris-o cu acele trăsături moștenite de la ei. Apoi, citiți declarația de mai jos a vârstnicului James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și aflați de ce este important să înțelegem că Isus este Fiul divin al Tatălui Ceresc și al Mariei: „Acel Copil pe care urma să-L nască Maria a fost zămislit de Elohim, Tatăl Etern... Caracteristicile Sale aveau să fie o combinație a puterilor Dumnezeirii și a abilităților și posibilităților vieții muritoare... Copilul Isus avea să moștenească trăsăturile fizice, mentale și spirituale, aspirațiile și puterile care îi caracterizau pe părinții Săi – Unul nemuritor și glorificat – Dumnezeu, celălalt om – femeie” (*Jesus the Christ*, a 3-a ediție [1916], p. 81).

Ce a moștenit Isus de la Tatăl Său? Ce a moștenit El de la mama Sa?

Deoarece Isus a fost Fiul unui Tată nemuritor și al unei mame muritoare, El a avut capacitatea de a trăi veșnic, dacă alegea acest lucru, precum și pe cea de a muri. Această natură divină a făcut ca El să fie unicul care a putut să sufere pentru păcatele noastre, să moară pe cruce și să învie (vezi Alma 34:9-10).

1. Imaginați-vă că aveți ocazia să ajutați un prieten fără o temelie creștină să înțeleagă cine este Isus Hristos. Cum ați explica acestui prieten natura divină a lui Isus Hristos? Scrieți-vă răspunsurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Matei 2:1-12

Magii sunt conduși la Isus

Cine i-a adus cadouri Salvatorului după ce S-a născut?

Evangelia după Matei este singura Evanghelie care include relatarea despre magi. În spațiul liber din partea dreaptă a fiecărei întrebări, scrieți-vă răspunsurile la următoarele întrebări despre magi:

Ce știți despre magi?	
Cum au știut magii că Mesia Se născuse?	
De ce au dorit magii să-L găsească pe Mesia?	
Cum au știut preoții cei mai de seamă și cărturarii unde urma să Se nască Mesia?	
Ce a dorit Irod ca magii să facă după ce-L găseau pe Mesia?	
Ce au făcut magii?	

Acum, citiți Matei 2:1-12 și căutați răspunsurile la aceste întrebări. Corectați-vă sau ajustați-vă răspunsurile, dacă este necesar.

Ați aflat ceva nou despre magi? Dacă da, desenați o stelută lângă întrebările prin care ați aflat ceva nou.

„Nu ni se spune cine au fost acești oameni, dar este evident că nu erau oameni obișnuiți. Faptul că au avut privilegiul de a-L căuta pe Fiul lui Dumnezeu și să-L ofere daruri, precum și acela că au fost receptivi și buni cunoscători din punct de vedere spiritual ne sugerează că ei erau de fapt profeți cu o misiune divină” (Bible Dictionary, „Wise Men of the East”).

Magii au fost «conduși de către Spirit să-L vadă pe Fiul lui Dumnezeu și... s-au întors la oamenii lor pentru a depune mărturie că regele Emanuel se născuse, într-adevăr, în trup” (Bible Dictionary, „Magi”).

Oamenii presupun adesea că magii l-au vizitat pe Salvator în noaptea nașterii Sale, împreună cu păstorii. Însă Matei 2:11 ne sugerează că aceasta s-a întâmplat mai târziu, după un an sau doi (magii l-au găsit pe Isus într-o casă, nu într-o iesle și El era un „prunc”, nu un bebeluș). Observați, de asemenea, că motivul pentru care Irod a dorit ca magii să-i spună unde L-au găsit pe Mesia era acela de a-L putea ucide (vezi Matei 2:13).

Cum au știut magii unde să-L găsească pe Mesia?

Exemplul magilor ne ajută să înțelegem următorul principiu: **Dacă Îl căutăm pe Salvator în mod sincer și dând dovadă de sârguință, vom fi conduși la El.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare:

Cum Îl puteți căuta pe Salvator dând dovadă de sârguință?

De îndată ce magii L-au găsit pe Salvator, I-au oferit darurile lor. Unul dintre scopurile pentru care au făcut aceasta a fost acela de a-L preaslăvi și de a-L venera. Ce putem învăța din exemplul magilor de a-I oferi daruri lui Isus?

Pentru a înțelege cum putem oferi daruri importante Salvatorului, citiți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„În timpurile străvechi, când oamenii doreau să-L preaslăvească pe Domnul și să caute binecuvântările Sale, ei aduceau, deseori, un dar ...

Există ceva în dumneavoastră sau în viețile dumneavoastră care este impur sau nedemn? Când vă eliberați de acel lucru, acesta este un dar pentru Salvator. Există un obicei sau o calitate care lipsește din viața dumneavoastră? Când vi-l însușiți și devine parte a felului dumneavoastră de a fi, Îi oferiți un dar Domnului.

Uneori acest lucru este greu de făcut, dar ar fi darurile dumneavoastră de pocăință și de supunere daruri valoroase dacă ele nu v-ar costa nimic? Nu fiți speriați de efortul cerut. Și amintiți-vă, nu trebuie să îl faceți singuri. Isus Hristos vă va ajuta să deveniți un dar valoros” („Când te vei întoarce la Dumnezeu”, *Liahona*, mai 2004, p. 12-13).

3. Cugetați asupra declarației vârstnicului Christofferson și gândiți-vă ce daruri credeți că ar trebui să-I oferiți Salvatorului. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți aceste idei și planificați cum Îi veți oferi aceste daruri lui Isus Hristos. (Dacă darurile pe care ați dori să le oferiți Salvatorului sunt de o natură prea personală, le puteți scrie pe o foaie de hârtie separată, pentru a o păstra și a face referire la ea, iar apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți că ați terminat această temă.)

Comentând despre primii ani din viața muritoare a lui Isus Hristos, vârstnicul Bruce R. McConkie a spus:

„Deși ordinea cronologică a călătoriilor și șederilor din primii ani ai vieții Domnului nu este pe deplin clară, următoarele lucruri par destul de evidente:

(1) în timpul logodnei și căsătoriei lor, Iosif și Maria au trăit în Nazaret, în partea estică a ținutului Galileii (Luca 1:26-35; 1 Nefi 11:13);

(2) îndrumați de Divinitate, ei au călătorit la Betleem, în cetatea lui David, unde Isus S-a născut într-o iesle (Luca 2:1-7);

(3) în ziua a opta, când cuplul era încă în Betleem, Isus a fost tăiat împrejur (Luca 2:21);

(4) după zilele de purificare a Mariei, o perioadă de patruzeci de zile (Leviticul 12), familia sfântă a călătorit la Ierusalim, unde Isus a fost dus în templu, iar Simeon și Ana au depus mărturie despre calitatea lui de Fiu divin (Luca 2:22-38);

(5) astfel, «după ce au împlinit tot ce porunca Legea Domnului», s-au dus imediat în cetatea Nazaret (Luca 2:39). În mod evident, magii încă nu sosiseră să-L preaslăvescă pe Regele lor, deoarece după vizita lor urmează fuga în Egipt. Este clar faptul că nu puteau să se ducă în Egipt și să se întoarcă într-un interval de patruzeci de zile, (a) deoarece erau în Egipt la timpul morții lui Irod, ceea ce a avut loc doar după doi ani de la nașterea lui Isus și (b) pentru că s-au întors din Egipt la Nazaret, nu la Betleem;

(6) în continuare, datorită unor motive necunoscute sau care nu sunt consemnate, Iosif, Maria și copilul s-au întors la Betleem, au obținut o casă acolo și făceau parte din comunitate când au venit magii (Matei 2:1-12);

(7) fiind avertizată de Dumnezeu, familia sfântă a fugit în Egipt pentru o ședere a cărei durată este necunoscută, probabil una de doar câteva săptămâni sau luni (Matei 2:13-15);

(8) după moartea lui Irod, ei s-au întors cu scopul evident de a se stabili din nou în Betleem, unde sigur avuseseră un loc adecvat în care să trăiască. Dar, temându-se de Arhelau, fiul lui Irod, au părăsit ținutul din Iudea pentru siguranța mai mare oferită de cel din Galilea. Așa a rezultat întoarcerea lor în Nazaret și șederea lor acolo (Matei 2:19-23);

(9) de atunci până la începerea slujirii Sale oficiale în viața muritoare, o perioadă de aproximativ douăzeci și șapte sau douăzeci și opt ani, Domnul nostru a continuat să trăiască în Nazaret (Luca 2:51-52; I. V. Matei 3:22-26)" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:108-109).

Matei 2:13-23

Iosif, Maria și Isus fug în Egipt

După cum este consemnat în Matei 2:13-23, Irod s-a mâniat după ce magii „s-au întors în țara lor” (Matei 2:12) fără să-i spună unde se afla Mesia. Sperând să-L ucidă pe Mesia, el a poruncit să fie uciși toți copiii de la doi ani în jos, din Betleem și din zonele învecinate.

Citiți Matei 2:13-14 și aflați cum a știut Iosif ce să facă pentru a-și menține familia în siguranță.

Unde i-a dus Iosif pe Maria și pe Isus? _____

Iosif, Maria și Isus au rămas în Egipt până când a murit Irod. După cum este consemnat în Matei 2:19-23, Dumnezeu l-a instruit pe Iosif, prin intermediul viselor, să-și ducă familia înapoi în Iudea și să se stabilească în Nazaret.

Cum au fost binecuvântate viețile altora datorită receptivității lui Iosif la lucrurile spirituale?

Completați următoarea frază astfel încât să formulați un principiu pe care îl putem învăța de la Iosif: **Dacă suntem receptivi față de Spirit, atunci**

4. Gândiți-vă ce-ați putea face pentru a fi mai receptivi față de Spirit, astfel încât să puteți primi ghidare și îndrumare în viața voastră (vezi 2 Nefi 32:3). În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă gândurile și stabiliți obiectivul de a acționa conform tuturor îndemnurilor pe care le primiți.

Deși sunt foarte puține lucruri consemnate despre copilăria și tinerețea lui Isus, Traducerea Bibliei de Joseph Smith adaugă trei versete care ar urma după Matei 2:23 în versiunea King James a Bibliei. Aceste versete ne oferă anumite detalii despre această perioadă din viața Salvatorului. Când citiți această completare în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, gândiți-vă cât de umil a fost Isus ca tânăr băiat:

„Și s-a întâmplat că Isus a crescut cu frații Săi, și S-a întărit, și a așteptat să vină vremea slujirii Lui.

Și El a slujit sub tatăl Său, și nu vorbea ca alți oameni, nici nu putea să fie învățat; căci El nu avea nevoie ca vreun om să-L învețe.

Și, după mulți ani, ceasul slujirii Sale s-a apropiat” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 3:24-26 [în Ghid pentru scripturi]).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 1-2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 2

Matei 3

Introducere

Ioan Botezătorul a propovăduit și botezat în Iudea. Isus Hristos a călătorit din Galilea la râul Iordan, unde a fost botezat de Ioan. Dumnezeu Tatăl a depus mărturie că Isus este Preaiubitul Său Fiu.

Matei 3:1-12

Ioan Botezătorul propovăduiește în Iudea

Imaginați-vă că sunteți în clasă și un coleg ia ceva ce vă aparține (de exemplu, stiloul, cartea sau geaca). El își cere scuze pentru că a luat acel lucru, însă continuă să ia obiecte de la alți cursanți. El își cere scuze de fiecare dată, însă continuă să ia obiecte care nu-i aparțin. Ce ați crede despre scuzele acestui cursant?

Cum se aseamănă faptele acestui cursant cu încercarea de a ne pocăi fără a avea o dorință sinceră? _____

În timp ce studiați Matei 3, căutați adevăruri care ne ajută să înțelegem ce trebuie să facem pentru a ne pocăi cu adevărat.

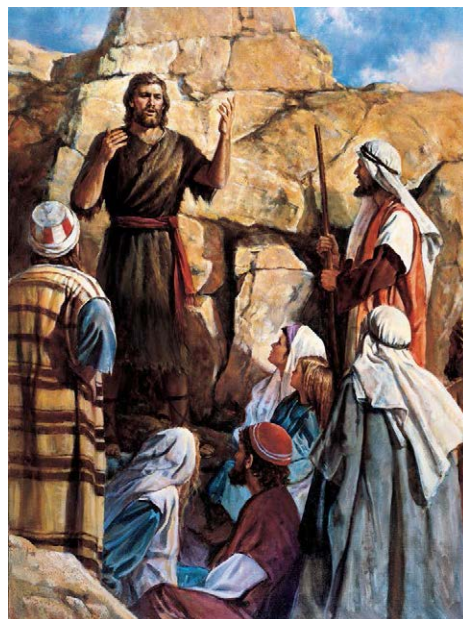
Isus Hristos a ajuns la vârsta la care avea să-și înceapă slujirea. (Vârsta obișnuită la care bărbații israeliți începeau să slujească era de 30 de ani [vezi Numeri 4:3].) Citiți Matei 3:1-4 și aflați care a fost evenimentul care s-a întâmplat în acel timp și care i-a ajutat pe oameni să se pregătească pentru slujirea Salvatorului.

Ioan Botezătorul era „fiul lui Zaharia și al Elisavetei, având descendență preoțească prin ambii părinți. Această descendență a fost esențială, deoarece Ioan a fost întruchiparea legii lui Moise, al cărei scop a fost de a pregăti calea pentru Mesia și de a pregăti oamenii să-L primească” (Bible Dictionary, „John the Baptist”). Elisaveta era, de asemenea, rudă cu Maria, mama lui Isus. Ioan deținea cheile Preoției aaronice (vezi D&L 13; 84:27-28). Hainele lui și ceea ce mânca, descrise în Matei 3:4, ne indică circumstanțele lui umile.

Ținând cont de ceea ce ați învățat din Matei 3:1-4, ce făcea Ioan?

Misiunea lui Ioan a fost prezisă de Isaia și de alți profeți (vezi Isaia 40:3; Maleahi 3:1; 1 Nefi 10:7:10). Ioan trebuia să pregătească acea cale pentru Mesia (Isus Hristos) propovăduind pocăința și botezul cu apă.

Citiți Matei 3:5-6 și aflați cum au reacționat oamenii la mesajul lui Ioan.

Cum au reacționat oamenii la mesajul lui Ioan? _____

Dorința unei persoane de a-și mărturisi păcatele în fața Tatălui Ceresc și, când este cazul, în fața unor anumiți conducători ai preoției, este esențială în vederea pocăinței (vezi *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* [2004], p. 126-127).

Citiți Matei 3:7 și căutați oamenii cărora li s-a adresat Ioan.

Fariseii erau un grup religios în rândul iudeilor al cărui nume sugerează faptul de a fi separat sau aparte. Ei se mândreau cu faptul că se supuneau cu strictețe legii lui Moise și credeau că orice adăugare a omului la ea, cunoscută ca legea orală, era tot atât de importantă precum legea lui Moise însăși (vezi Ghid pentru scripturi, „Farisei”). Saducheii erau un grup mic, însă puternic din punct de vedere politic, în rândul iudeilor, care credeau în supunerea ad literam față de legea lui Moise, dar nu credeau în doctrina învierii sau vieții eterne (vezi Ghid pentru scripturi, „Saducheii”).

Cum i-a numit Ioan pe farisei și saducheii? _____

Vipera palestiniană este șarpele veninos cel mai răspândit în Israel. Viperele sunt active noaptea și, de obicei, vânează ascunzându-se și furisându-se asupra prăzii. Când se simt amenințate, viperele își încolăcesc trupul, suieră și își atacă dușmanii.

De ce credeți că Ioan i-a numit năpârci (vipere) pe farisei și saducheii?

Traducerea Bibliei de Joseph Smith conține cuvinte suplimentare pe care Ioan le-a adresat fariseilor și saducheilor. După ce li s-a adresat în Matei 3:7, Ioan i-a avertizat:

„De ce nu primiți învățătura celui pe care Dumnezeu l-a trimis? Dacă nu-l primiți pe acesta în inimile voastre, voi pe mine nu mă primiți; și dacă nu mă primiți, nu-l primiți pe Cel despre care sunt trimis să depun mărturie; și pentru păcatele voastre nu aveți niciun ascunziș.

Așadar, pocăiți-vă și faceți roade vrednice de pocăința voastră” (Joseph Smith Translation, Matei 3:34-35 [în Bible appendix]).

Potrivit lui Ioan, dacă fariseii și saducheii respingeau învățăturile lui, pe cine altcineva mai respingeau?

Cum ați rezuma mesajul lui Ioan către ei? _____

Puteți marca expresia „Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră”, în Matei 3:8.

Viperă palestiniană
© taviphoto/Shutterstock.com

În scripturi, oamenii sunt uneori asemănați cu pomi care fac fie fructe bune, fie fructe rele. Fructele reprezintă dorințele și faptele noastre. Expresia „vrednice de” din versetul 8 înseamnă „demne de” (vezi Matei 3:8).

Gândiți-vă la scenariul de la începutul lecției – despre cursantul care lua lucruri de la alți cursanți. A demonstrat cursantul, în mod corespunzător, principiul pocăinței adevărate prin dorințele și faptele sale? De ce nu?

Matei 3:8 ne ajută să înțelegem că **noi dăm dovadă de pocăință adevărată înaintea Domnului atunci când ne schimbăm dorințele și faptele astfel încât să urmăm învățăturile Sale**. Puteți scrie acest principiu pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 3:8.

Cugetați la felul în care dorințele și faptele noastre pot arăta faptul că ne-am pocăit cu adevărat de păcate în timp ce aveți în vedere următoarele comportamente: copiatul la școală, faptul de a fi rău cu frații și surorile de acasă, folosirea unui limbaj vulgar și vizionarea de materiale pornografice.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați cum ar trebui să gândească și să acționeze cineva care s-a pocăit de aceste păcate.

Citiți Matei 3:10 și aflați care este consecința unei pocăințe neadevărate.

Gândiți-vă la toate dorințele și faptele pe care trebuie să le schimbați pentru a vă pocăi cu adevărat. Gândiți-vă cum puteți da dovadă de pocăință adevărată schimbându-vă toate dorințele și faptele care nu sunt în acord cu învățăturile lui Dumnezeu.

Citiți Matei 3:11 și aflați ce a spus Ioan Botezătorul că avea să facă Salvatorul.

Isus avea să boteze „cu Duhul Sfânt și cu foc” (Matei 3:11). Acest botez este necesar după botezul cu apă și se referă la primirea darului Duhului Sfânt, care ne purifică și ne curăță sufletele ca și cum ar face-o prin foc (vezi 2 Nefi 31:13-14, 17).

Matei 3:12 descrie folosind simboluri ce se va întâmpla cu cei neprihăniți care-L acceptă pe Isus Hristos și cu cei ticăloși care-L resping.

Matei 3:13-17

Isus Hristos este botezat, iar Tatăl Îl prezintă ca fiind Preaiubitul Său Fiu

2. Gândiți-vă un moment la botezul vostru. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce vă amintiți despre acest eveniment important din viața voastră.

După cum este consemnat în Matei 3:13-17, Isus Hristos a fost botezat. În timp ce studiați aceste versete, căutați asemănări între botezul vostru și cel al Salvatorului.

Citiți Matei 3:13-17 și căutați răspunsurile la următoarele trei întrebări cu privire la botezul lui Isus:

De către cine? _____

Cum? _____

De ce? _____

Dacă este necesar, adaptați-vă răspunsurile ținând cont de următoarele informații:

Isus a călătorit din Galilea la râul Iordan pentru a fi botezat de către Ioan, deoarece Ioan deținea cheile Preoției aaronice și avea autoritatea de a înfăptui rânduiala botezului. Scrieți *Ioan Botezătorul* și *Autoritate corespunzătoare* în spațiul liber de lângă „De către cine?”.

Isus ieșind imediat „afară din apă” (Matei 3:16) indică faptul că El a fost botezat prin scufundare – adică El a fost complet sub apă. Scrieți *Prin scufundare* în spațiul liber de lângă „Cum?”.

Ioan Botezătorul știa că poziția și autoritatea lui Isus erau mai mari decât ale lui. Cu toate acestea, potrivit celor relatate în Matei 3:15, Isus a spus că trebuia să fie botezat pentru „[a împlini] tot ce trebuie împlinit”. Scrieți această expresie în spațiul liber de lângă „De ce?”.

„Să împlinim tot ce trebuie împlinit” înseamnă să facem tot ceea ce ne cere Tatăl Ceresc, astfel încât să putem trăi din nou în prezența Sa. Aceasta include primirea rânduinelor necesare salvării.

Prin faptul că a fost botezat, Isus a dat exemplul perfect pe care trebuie să-l urmăm. Citiți 2 Nefi 31:4-9 și scrieți-o ca o referință suplimentară pe marginea paginii, lângă Matei 3:15. Marcați cuvinte și expresii care vă ajută să înțelegeți ce înseamnă „să împlinim tot ce trebuie împlinit”.

Folosiți răspunsurile la cele trei întrebări precedente pentru a identifica, din Matei 3:13-17, o doctrină cu privire la botezul înfăptuit în mod corespunzător.

Cum se aseamănă botezul vostru cu exemplul pe care ni l-a dat Salvatorul?

O altă doctrină importantă, din Matei 3:16-17, se referă la Dumnezeu. Recitiți aceste versete și aflați ce ne învață ele despre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Pe rândurile de mai jos, scrieți locul principal al fiecărui membru al Dumnezeirii în timpul botezului Salvatorului:

Tatăl: _____

Fiul: _____

Duhul Sfânt: _____

Este important să înțelegem că Duhul Sfânt nu S-a transformat într-un porumbel. De fapt, porumbelul reprezenta un semn sau un simbol al faptului că Duhul Sfânt Se coborâse asupra lui Isus (vezi Ghid pentru scripturi, „Porumbel, Semnul”).

Ce doctrină despre Dumnezeu desprindem din aceste versete? (Vezi, de asemenea, D&L 130:22-23.) _____

Mulți oameni nu au o cunoaștere corectă sau completă despre Dumnezeu. Cu cât înțelegem mai mult adevărata natură a Dumnezeirii, cu atât mai multă dragoste vom simți față de Ei și cu atât mai pregătiți vom fi să propovăduim și să depunem altora mărturie despre Ei.

3. Uitați-vă la cuvântul „Dumnezeu” în Bible Dictionary sau „Dumnezeu, Dumnezeu” în Ghidul pentru scripturi (scriptures.lds.org). Citiți ceea ce este scris și aflați informații despre fiecare membru al Dumnezeirii. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți una sau două fraze despre fiecare membru al Dumnezeirii care să includă informații care simțiți că este important să le știți.

Puteți să vă împărtășiți mărturia despre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt unei persoane pe care o cunoașteți.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 3

Matei 4

Introducere

După botezul Său, Isus a petrecut 40 de zile postind și consfătuindu-Se cu Tatăl Ceresc în pustiu. După această experiență, diavolul L-a ispitit pe Isus. Folosind scripturile, Isus S-a împotrivit fiecărei ispite. Salvatorul S-a dus în Galilea, unde i-a chemat pe Petru și pe alții să-L urmeze și S-a dus prin acea regiune învățând, propovăduind și vindecând.

Matei 4:1-11

Isus Se împotrivește ispitelor diavolului

Mergeți la o fereastră din apropiere și, timp de 30 de secunde, uitați-vă fix asupra unui obiect anume de afară, fără să vă mișcați privirea. (Dacă nu puteți să vă uitați printr-o fereastră, uitați-vă fix asupra unui obiect din interior.)

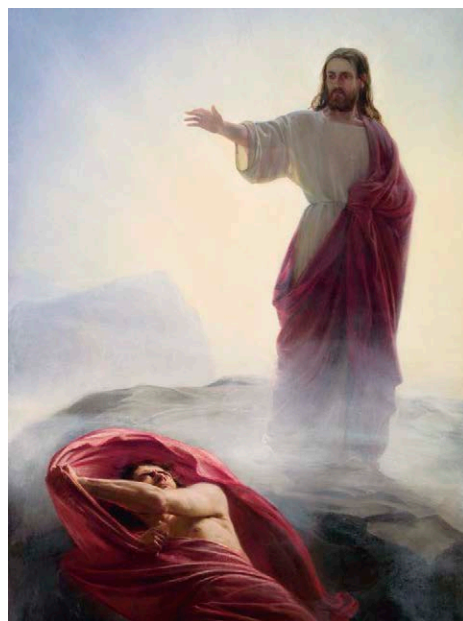
A fost ceva care v-a distras de la a vă uita fix asupra obiectului respectiv? La ce v-ați gândit în cele 30 de secunde?

Când încercăm să rămânem concentrați asupra supunerii față de poruncile Tatălui Ceresc, distragerile, sub forma ispitelor, încearcă să ne distragă și să ne facă să păcătuim. Gândiți-vă la modurile în care Satana vă ispitește să păcătuiți. În timp ce studiați Matei 4, căutați un principiu pe care-l puteți pune în practică pentru a vă fi mai ușor să vă împotriviți ispitei.

După botezul Său, Salvatorul a avut o experiență care L-a ajutat să Se pregătească pentru slujirea Sa pe pământ. Citiți Matei 4:1-2 folosind corecturile din Traducerea Bibliei de Joseph Smith. În timp ce citiți, fiți atenți la lucrurile de care Isus a avut parte în pustiu. (Observați că, în acest context, termenul *consfățuit* are sensul de a avea o interacțiune strânsă și spirituală.)

Cum L-au ajutat pe Isus postul și consfătuirea cu Tatăl Ceresc să Se pregătească pentru slujirea Sa pe pământ? _____

Tabelul de mai jos vă poate ajuta să aflați despre experiența pe care Isus a trăit-o când a fost ispitit de diavol. Studiați fragmentele scripturale din coloana din stânga a tabelului. Apoi, scrieți ce L-a ispitit Satana pe Isus să facă și descrieți cum a reacționat Isus față de ispită. În timp ce studiați, aveți în vedere că Traducerea Bibliei de Joseph Smith corectează afirmațiile din Matei 4:5, 8 pentru a arăta că Spiritul, nu diavolul, L-a dus pe Salvator în diferitele locuri descrise în aceste versete (vezi, de asemenea, Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 4:5; Luca 4:9).

Isus Se împotrivește ispitelor lui Satana.

Ispitirea lui Isus, de Carl Heinrich Bloch. Prin amabilitatea Muzeului Național de Istorie de la Castelul Frederiksborg din Hillerød, Danemarca. Copierea interzisă.

	Ce L-a ispitit Satana pe Isus să facă?	Cum a reacționat Isus față de ispită?
Matei 4:3-4		
Matei 4:5-7		
Matei 4:8-11		

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce ilustrează această relatare cu privire la strategiile diavolului de a ne ispiti să păcătuim?

Observați asemănările în răspunsurile Salvatorului pentru fiecare ispită. Versetele de care Salvatorul Și-a adus aminte au clarificat ce trebuia făcut în cazul fiecărei ispite și El a pus în practică adevărurile predate în versetele respective. Urmează un principiu pe care îl putem învăța din exemplul Salvatorului: **Când ne amintim și punem în practică adevărurile predate în scripturi, ne putem împotrivi ispitelor diavolului.** Puteți scrie acest principiu pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 4:3-11.

Gândindu-vă la acest principiu, de ce este important să studiem scripturile cu regularitate?

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a oferit următorul sfat cu privire la studiul scripturilor și memorarea fragmentelor scripturale: „Fiți înțelepți cu privire la modul în care folosiți tehnologia. Marcați pe dispozitivul vostru versete importante și folosiți-le în mod frecvent. Dacă voi, dragi tineri, ați reciti un verset din scripturi la fel de des precum unii dintre voi trimit mesaje text, ați putea, în scurt timp, să memorați sute de versete din scripturi. Acele versete vor deveni o sursă puternică de inspirație și îndrumare, prin intermediul Duhului Sfânt, în momentele dificile” („Pentru a avea pace în cămin”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 30).

Binecuvântări rezultate ca urmare a studiului scripturilor

Una dintre ocaziile pe care le veți avea în acest an în calitate de cursanți la seminar este aceea de a citi Noul Testament în întregime. Citirea scripturilor vă întărește relația cu Domnul. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: „Observ că, atunci când devin neglijent în relația mea cu Dumnezeu și atunci când mi se pare că Dumnezeu nu mă aude și nu îmi vorbește, sunt departe, foarte departe de El. Dacă mă cufund în scripturi, distanța se micșorează și spiritualitatea revine” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], p. 67).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți temele de mai jos.

- a. Desenați trei coloane pe o pagină. În prima coloană, scrieți trei păcate pe care tinerii de vârsta voastră ar putea fi ispitiți să le comită. În coloana a doua, scrieți un mod prin care Satana încearcă să ademenească pe cineva să comită fiecare păcat pe care l-ați enumerat în prima coloană. Apoi, găsiți o referință scripturală concretă care predă adevăruri pe care cineva și le poate aminti și le poate pune în practică atunci când este ispitit să comită fiecare dintre păcatele pe care le-ați enumerat și scrieți referința scripturală în a treia coloană. (Puteți să faceți referire la fragmente care conțin scripturi de bază, precum Genesa 39:9 sau Doctrină și legăminte 10:5.)
- b. Scrieți, pe o altă pagină, o referință scripturală de care o să vă aduceți aminte și pe care o veți pune în practică data viitoare când veți fi ispitiți să păcătuiți. Puteți să memorați referința scripturală pe care ați ales-o.

Matei 4:12-17

Isus locuiește în Galilea

Mai multe evenimente au avut loc între sfârșitul celor 40 de zile petrecute în pustiu de către Salvator (Matei 4:11) și întemnițarea lui Ioan Botezătorul (Matei 4:12; vezi „Corelarea Evangheliilor”).

Din Matei 4:12-15, aflăm că, după experiența Sa în pustiu, Isus S-a dus în Galilea și a locuit în Capernaum. Matei a scris că slujirea Salvatorului în Galilea a împlinit o profeție a lui Isaia (vezi Isaia 9:1-2). Citiți Matei 4:16 și marcați ce a profețit Isaia că avea să se întâmple.

Din această profeție, învățăm că **Isus Hristos aduce lumină în viața celor care sunt în întuneric**. În timp ce vă continuați studiul din Matei și studiul celorlalte Evanghelii, fiți atenți cum a făcut Salvatorul acest lucru de-a lungul slujirii Sale.

După cum este consemnat în Matei 4:17, Salvatorul a început să propovăduiască pocăința ca pregătire a întemeierii împărăției cerurilor (Bisericii Sale) printre oameni.

Matei 4:18-22

Isus îi cheamă pe Petru și pe alții să-L urmeze

Uitați-vă la ilustrația cu Salvatorul chemându-i pe Petru și Andrei și observați ce fac Petru și Andrei cu mrejele.

În timp ce alți oameni îi priveau pe Petru și Andrei ca fiind niște pescari obișnuiți, Isus Hristos le-a văzut potențialul mare și a știut ce puteau deveni. Gândiți-vă la moduri în care suntem ca Petru și Andrei?

În timp ce continuați să studiați Matei 4, aflați ce trebuie să facem pentru a deveni tot ceea ce Domnul dorește ca noi să devenim.

Citiți Matei 4:18-22 și găsiți interacțiunea dintre Salvator și unii dintre pescari.

Puneți-vă în locul unuia dintre acești bărbați. Gândiți-vă ce ar fi trebuit să sacrificeți pentru a nu face altceva decât să-L urmați și să-L ajutați pe Salvator în lucrarea Sa. De ce ar fi putut fi dificil acest lucru? _____

Observați cum au răspuns acești pescari – Petru, Andrei, Iacov și Ioan – la invitația Salvatorului. Ce ne arată răspunsul lor imediat despre caracterul lor?

Ce sunt „[pescarii] de oameni” (Matei 4:19)? _____

Gândiți-vă de ce ar fi făcut acești bărbați mai mult bine în viața lor ca „pescari de oameni” decât ca simpli pescari?

Din exemplul acestor bărbați, învățăm următorul principiu: **Dacă răspundem imediat la invitațiile Salvatorului de a-L urma, El poate face mult mai mult cu viețile noastre decât putem noi.**

Vârstnicul Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a adresat o întrebare cu privire la „mrejele” din viața noastră:

„«Dacă Salvatorul v-ar chema astăzi, ați fi la fel de dornici să vă lăsați mrejele și să-L urmați?» ...

Mrejele sunt de multe mărimi și de multe forme. Mrejele pe care Petru, Andrei, Iacov și Ioan le-au lăsat au fost obiecte tangibile – instrumente care i-au ajutat să-și câștige existența ...

În general, mrejele sunt definite ca fiind instrumente folosite pentru a prinde ceva. Într-un sens mai restrâns, dar mai important, putem defini o mreajă ca fiind orice ne ademenește sau ne împiedică să urmăm chemarea lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului Celui Viu.

În acest context, mrejele pot fi munca noastră, pasiunile noastre, plăcerile noastre și, mai presus de toate, ispitele și păcatele noastre. Pe scurt, o mreajă este orice lucru care ne îndepărtează de Tatăl nostru Ceresc și de Biserica Sa restaurată" („Follow Me”, *Ensign*, mai 2002, p. 15).

3. Ținând cont de definiția „mrejelor” dată de vârstnicul Wirthlin, descrieți, în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, 3-4 exemple de moduri în care mreje din zilele noastre pot împiedica pe cineva din vremurile noastre să răspundă imediat la invitațiile Salvatorului de a-L urma.

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat despre binecuvântările care pot rezulta când îl urmăm pe Salvator: „Bărbații și femeile care își pun viețile în slujba lui Dumnezeu vor descoperi că El poate face mult mai mult cu viețile lor decât pot face ei. El va face ca bucuriile lor să fie mai profunde, le va lărgi viziunea, va face ca mintea lor să fie mai ascuțită, le va întări mușchii, le va aduce sentimente mai bune, înmulți binecuvântările, oferi mai multe ocazii, alina sufletele, aduce prieteni și va revărsa pace. Oricine își va pierde viața în slujirea lui Dumnezeu va găsi viața veșnică” (Învățăături ale președinților Bisericii: Ezra Taft Benson, p. 46).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
- Când ați avut, voi sau cineva pe care-l cunoașteți, parte de binecuvântări similare pentru că ați lăsat în urmă preocupările lumești pentru a-L urma pe Salvator?
 - Gândindu-vă la binecuvântările pe care le primim urmându-L pe Salvator, de ce credeți că este important să răspundem *imediat* la invitațiile Lui de a-L urma?

Aveți în vedere să vă stabiliți un obiectiv prin care să puteți răspunde mai bine la invitațiile Salvatorului de a-L urma.

Matei 4:23-25

Isus străbate toată Galilea învățând, propovăduind și vindecând

Citiți Matei 4:23-25 și marcați faptele Salvatorului.

În timp ce veți studia Evangheliile, veți afla despre ocazii concrete în care Salvatorul a învățat, a propovăduit și a vindecat în timpul slujirii Sale pe pământ.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 4

Matei 5

Introducere

Matei 5-7 prezintă o cuvântare pe care Salvatorul a rostit-o la începutul slujirii Sale. Această cuvântare a ajuns să fie cunoscută sub denumirea de Cuvântarea de pe munte. Această lecție abordează Matei 5, care conține principii propovăduite de Salvator care duc la fericire. De asemenea, El le-a poruncit ucenicilor Săi să fie exemple neprihănite și a propovăduit legea mai mare.

Matei 5:1-12

Salvatorul începe Cuvântarea de pe munte propovăduind fericirile

Cum ați răspunde la următoarele întrebări: Sunteți fericiți? De ce da sau de ce nu? _____

Marcați ceea ce președintele Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, a spus despre fericire:

Isus rostind Cuvântarea de pe munte.

„Mult prea des cădem pradă iluziei că, pentru a avea fericire, trebuie să obținem un lucru imposibil pentru noi: o situație familială mai bună, o situație financiară mai bună sau încheierea unei încercări dificile...”

Circumstanțele din exterior nu contează atât de mult și nici nu ne determină fericirea.

Noi suntem cei care contăm. Noi ne determinăm fericirea („Despre regrete și decizii”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 23).

În timp ce studiați Matei 5, căutați principiile care vă pot ajuta să înțelegeți ce va aduce fericire adevărată.

Parcurgeți repede Matei 5:3-11 și identificați cuvintele care se repetă la începutul fiecărui verset. (Puteți să marcați cuvântul *ferice* care se găsește în Matei 5:3.)

Deoarece cuvântul *ferice* este o traducere din cuvântul din limba latină *beatus*, care înseamnă a fi fericit, aceste versete sunt numite adesea Fericiri.

În timpul vizitei Sale printre nefiți, Isus Hristos a rostit o cuvântare care este asemănătoare Cuvântării de pe munte care se găsește în Matei 5. Ca prefață la cuvântarea Sa către nefiți, Salvatorul a explicat că modul prin care venim la El este prin botez și primirea Duhului Sfânt (vezi 3 Nefi 12:1-2). Fericirile care se găsesc în Matei 5:1-12 și 3 Nefi 12:1-12 ne oferă modul de a ști cum să venim la El.

Citiți 3 Nefi 12:3-6 și aflați cum poate mesajul Domnului din acele versete să ofere o înțelegere mai profundă în ceea ce privește fragmentele scripturale din Matei 5:3-6.

1. Alegeți una dintre fericirile din Matei 5:3-12. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o cuvântare scurtă despre acea fericire. (Puteți include informații din 3 Nefi 12.) Includeți, în cuvântarea voastră, următoarele informații:

- identificați binecuvântarea care ne este promisă pentru că trăim potrivit acelei fericiri;
- sugerați modalități concrete prin care putem trăi potrivit acestei fericiri;
- explicați cum ne poate aduce fericire faptul de a trăi potrivit acestei fericiri. Puteți, de asemenea, să împărtășiți o experiență care să ilustreze felul în care acea fericire v-a adus fericire.

Probabil ați observat că fiecare dintre fericiri ne învață despre atribute ale lui Isus Hristos. Trăind potrivit acestor învățături putem deveni mai asemănători Lui. Din Matei 5 învățăm că, **pe măsură ce dezvoltăm atribute asemănătoare cu cele ale lui Hristos, vom avea parte de mai multă fericire.**

Alegeți un atribut dintr-una dintre fericiri și stabiliți un obiectiv care să vă ajute să dezvoltați acel atribut.

Matei 5:13-16

Isus Hristos le cere ucenicilor Săi să fie exemple neprihănite

Gândiți-vă la cineva pe care-l cunoașteți, precum un membru al familiei sau un prieten, care ar putea fi binecuvântat prin faptul de a se apropia de Tatăl Ceresc. În timp ce continuați să studiați Matei 5, căutați principii care vă pot îndruma atunci când încercați să ajutați această persoană.

Enumerați toate lucrurile la care este utilă sarea la care vă puteți gândi:

Completați-vă lista după ce citiți ceea ce vârstnicul Carlos E. Asay, din Cei Șaptezeci, a spus despre sare:

„[Sarea] este esențială pentru sănătate; celulele trupului trebuie să aibă sare pentru a putea trăi și funcționa. Are proprietăți antiseptice sau de distrugere a microbilor. Este un conservant. Este un ingredient folosit în multe mâncăruri și produse. Se estimează că sarea are peste paisprezece mii de utilizări ...

[Sarea care] are gust... este curată, pură, necontaminată și utilă. În această stare sau circumstanță, sarea va conserva, va da gust, va vindeca și va îndeplini alte funcții utile” („Salt of the Earth: Savor of Men and Saviors of Men”, *Ensign*, mai 1980, p. 42).

Citiți Matei 5:13 și aflați pe cine a asemănat Salvatorul cu sarea.

Gândiți-vă la felul în care ucenicii lui Isus Hristos pot da dovadă de aceleași caracteristici ca cele ale sării bune.

Potrivit celor relatate în versetul 13, ce se întâmplă când sarea își pierde gustul?

Termenul *gust* nu se referă doar la savoirea sării, ci și la calitățile ei unice care o fac un agent de vindecare și conservare.

Ce credeți că poate face ca sarea să-și piardă gustul? _____

Sarea își pierde gustul când este amestecată cu alte substanțe (precum pământ) și nu mai este pură.

Dacă sarea îi reprezintă pe ucenicii lui Isus Hristos, ce poate reprezenta pământul sau celelalte impurități?

Din învățăturile Salvatorului, învățăm că, **faptul de a fi pângăriți de păcatele lumii ne poate împiedica să fim o binecuvântare pentru alții**. Puteți scrie acest principiu pe marginea paginii din scripturile voastre, lângă Matei 5:13.

Vârstnicul Asay ne-a oferit, de asemenea, un sfat pentru a ne ajuta să evităm să fim pângăriți de păcatele lumii: „Voi oferi aceste îndrumări simple... ele fiind mijloacele de păstrare a gustului: Dacă nu este *curat*, nu vă gândiți la acel lucru; dacă nu este *adevărat*, nu vorbiți despre acel lucru; dacă nu este *bun*, nu faceți acel lucru” („Salt of the Earth”, p. 42-43).

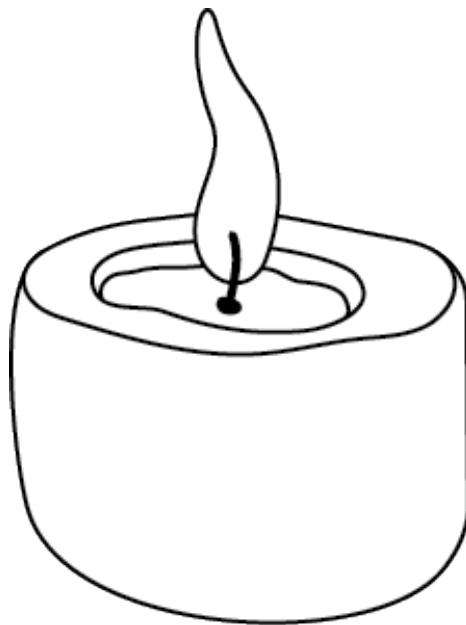
Gândiți-vă ce puteți să faceți astăzi pentru a evita să fiți pângăriți de păcatele lumii. Amintiți-vă că, prin credință în Isus Hristos și pocăință, puteți fi purificați de toate păcatele pe care le-ați comis.

Citiți Matei 5:14-16 și fiți atenți cum i-a comparat Salvatorul pe ucenicii Săi cu o lumânare. (Matei 5:14-16 este un fragment care conține o scriptură de bază. O puteți marca într-un mod distinct pentru a putea să o găsiți în viitor.)

Scriptură de bază – Matei 5:14-16

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați o lumânare obișnuită și răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce înseamnă să ne lăsăm lumina să lumineze?
- De ce credeți că este important să urmăm porunca Domnului din Matei 5:14-16, aceea de a fi exemple neprihănite?

Resurse pentru scripturi de bază

Puteți deveni familiarizați cu resursele pentru scripturi de bază disponibile pe LDS.org. Printre aceste resurse sunt incluse cartonașe cu scripturi de bază, semne de carte, activități de învățare și aplicații pentru dispozitive mobile și Internetul. Aceste resurse vă pot ajuta să memorați aceste fragmente scripturale.

Potrivit celor relatate în aceste versete, învățăm că, **exemplul nostru neprihănit îi poate încuraja pe alții să se apropie de Tatăl Ceresc**. Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când s-a întâmplat ca cineva să dea un exemplu neprihănit care v-a ajutat să vă apropiați de Tatăl Ceresc?

Gândiți-vă ce puteți face pentru a fi exemple mai bune pentru familia și prietenii voștri.

Matei 5:17-48

Isus Hristos îi învață pe ucenicii Săi cum să devină perfecți ca Tatăl Ceresc

Matei 5:17-20 relatează că Isus Hristos ne-a învățat că El n-a venit să distrugă sau să înlăture adevărurile eterne din legea lui Moise. De fapt, El a venit să restaureze plenitudinea Evangheliei care fusese pierdută din cauza ticăloșiei și apostaziei, să corecteze învățături neadevărate și să împlinească profețiile făcute de profeții din Vechiul Testament.

În Matei 5:21-48, Salvatorul ne-a vorbit despre diferite legi și datini pe care iudeii le dezvoltaseră sau adăugaseră sub legea lui Moise. Când El a explicat adevăratul sens al legilor, El a propovăduit un mod superior de viață. Membrii împărăției lui

Dumnezeu trebuie să trăiască legea mai mare. Pentru a vă ajuta să identificați ce i-a învățat Isus Hristos pe ucenicii Săi despre legea mai mare, desfășurați următoarea activitate:

Viața trăită potrivit literei legii	Cum ar trebui să trăiască ucenicii lui Isus Hristos
____ „Să nu uciți” (vezi Matei 5:21-26). ____ „Să nu preacurvești” (vezi Matei 5:27-30). ____ Atât timp cât ai o „carte” de despărțire vă este permis să divorțezi de soție (vezi Matei 5:31-32). ____ Țineți doar acele jurăminte pe care le-ați făcut în numele Domnului (vezi Matei 5:33-37). ____ „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte” (vezi Matei 5:38-42). ____ Trebuie să vă iubiți doar aproapele (vezi Matei 5:43-47).	a. Nu trebuie să jurați; cuvântul vostru ar trebui să fie de ajuns. b. Iubiți-vă dușmanii. c. Nu divorțați, doar în caz de adulter. d. Nu fiți mânioși. e. Întoarceți și celălalt obraz. f. Nu preacurviți în inima voastră cultivând gânduri imorale.

4. Recapitulați adevărurile pe care le-ați învățat în timpul acestei lecții. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți, pe rânduri diferite, cuvintele *Începe*, *Încetează* și *Continuă*. Evaluați-vă viața și alegeți un lucru pe care ați putea începe să-l faceți, un lucru pe care ați putea înceta să-l faceți și un lucru pe care ați putea continua să-l faceți pentru a pune în practică ceea ce ați învățat din această lecție. În jurnalul pentru studiul scripturilor, lângă cuvântul corespunzător, scrieți ce ați ales să începeți și ce ați ales să continuați. Bifați lângă cuvântul *Încetează* pentru a arăta că ați ales ceva pe care puteți înceta să-l mai faceți.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 1

Matei 6-7

Introducere

Cuvântarea de pe munte rostită de Isus continuă în Matei 6-7. În această parte a cuvântării Sale, El a propovăduit că faptele neprihănite de devoțiune trebuie făcute astfel încât să-L mulțumim pe Tatăl Ceresc. El i-a instruit, de asemenea, pe ucenicii Săi să caute mai întâi să clădească împărăția lui Dumnezeu.

Matei 6:1-18

Salvatorul îi învață pe ucenicii Săi să facă fapte neprihănite

Gândiți-vă la următoarele întrebări: Ați făcut vreodată vreun bine din motive greșite? Dacă da, ce v-a motivat să faceți așa?

Evaluați-vă viața

Când ne facem timp pentru a evalua în mod cinstit cât de bine trăim conform unui principiu anume, noi îi oferim ocazia Duhului Sfânt de a ne ajuta să înțelegem ce facem bine și cum putem să ne îmbunătățim. Pe măsură ce vă evaluați viața, încercați să căutați îndrumare de la Duhul Sfânt și să fiți complet cinstiți.

Citiți Matei 6:1-2 și aflați care a spus Salvatorul că este un motiv necorespunzător pentru a face fapte bune.

Milostenie, în acest context, înseamnă fapte de devotament religios, cum ar fi a da ceva celor săraci. Ce ne învață aceste versete despre motivele pentru care unii oameni fac milostenii? _____

Observați că Salvatorul i-a numit pe acești oameni „fățarnici”, care în limba greacă se referă la cei care au un scop ascuns.

Citiți Matei 6:3-4 și aflați ce a propovăduit Salvatorul despre modul în care ucenicii Săi trebuie să facă fapte neprihănite. Puteți marca promisiunea pe care Salvatorul le-a făcut-o celor care fac fapte neprihănite din motive corespunzătoare.

A sluji în ascuns implică faptul de a sluji altora în tăcere fără trâmbițe sau căutând vreun beneficiu. Se poate acorda mare importanță acelor fapte de slujire care sunt făcute în tăcere despre care nimeni nu știe cu excepția celui căruia i se slujește și a celui care slujește.

Completați următoarea afirmație pentru a identifica un principiu pe care-l desprindem din învățăturile Salvatorului: **Dacă facem fapte de devoțiune pentru a-L mulțumi pe Tatăl Ceresc și nu pentru a atrage atenția celorlalți asupra noastră, El ne va** _____.

Expresia „îți va răsplăti” poate însemna că Tatăl Ceresc ne poate binecuvânta în moduri temporale sau spirituale pe care alții s-ar putea să nu le vadă, dar pe care noi le putem recunoaște cu ușurință atunci când primim binecuvântarea respectivă.

Citiți Matei 6:5-6 și Matei 6:16-18 și căutați exemplele pe care Salvatorul le-a folosit pentru a ilustra principiul înfăptuirii de fapte de devoțiune pentru a-L mulțumi pe Tatăl Ceresc. Expresiile „înfățișare posomorâtă” și „își slutesc fețele”, din versetul 16, se referă la cei care arătau, prin înfățișarea lor, că posteau.

Rugăciunea spusă în public nu este ceva greșit și nu toate rugăciunile trebuie să fie spuse în ascuns. Rugăciunea și alte practici religioase pot fi făcute în public, dacă sunt făcute cu sinceritate și devotament și conform practicilor corecte ale Bisericii.

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, descrieți un moment în care ați făcut fapte neprihănite de devoțiune – cum ar fi rugăciune sau post – pentru a-L mulțumi pe Tatăl Ceresc. Scrieți modurile în care v-ați simțit binecuvântați pentru preaslăvirea voastră sinceră.

În Matei 6:7-15, Salvatorul a oferit instrucțiuni și un model privind modul corespunzător de a ne ruga. Exemplul Său de rugăciune este cunoscut sub denumirea de Rugăciunea Domnului. Citiți aceste versete și căutați alte adevăruri pe care le puteți învăța despre rugăciune din exemplul Domnului.

Aveți în vedere să găsiți un loc liniștit și retras pentru a vă ruga cu glas tare și pentru a spune o rugăciune sinceră către Tatăl Ceresc. Ce diferențe ați observat între faptul de a spune o rugăciune cu glas tare și cel de a spune o rugăciune în gând? Au fost gândurile voastre mai concentrate când v-ați putut ruga cu glas tare?

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva idei din studiul vostru din Matei 6:7-15 care vă pot ajuta să fiți mai eficienți în rugăciunile personale.

Matei 6:19-24

Isus Hristos îi învață pe ucenicii Săi să-și strângă comori în cer

Termenul comoară se referă la tot ceea ce prețuim foarte mult.

Citiți Matei 6:19-21 și identificați tipurile de comori pe care Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi să le caute.

Care a spus Salvatorul că este diferența dintre comorile strânse pe pământ și comorile strânse în cer?

În tabelul de mai jos, enumerați trei exemple de comori pe care oamenii s-ar putea să le strângă aici, pe pământ și trei exemple de comori pe care le putem strânge în cer.

Comori pe pământ	Comori în cer

Citiți Matei 6:22-24 și aflați ce ne-a învățat Salvatorul că ne poate ajuta să strângem comori în cer.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Matei 6:22 ne ajută să înțelegem că Salvatorul a propovăduit că, pentru a putea strânge comori în cer, trebuie să ne menținem ochiul „îndreptat numai către slava lui Dumnezeu” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 6:22), ceea ce înseamnă că perspectiva și voia noastră să fie cele ale lui Dumnezeu.

Din ultima frază din Matei 6:24, învățăm următorul adevăr care ne poate ajuta să ne amintim să strângem comori în cer: **Nu putem sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona.** Termenul *Mamona* se referă la bogății sau la deșertăciune lumească.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce credeți că nu putem sluji lui Dumnezeu și lui Mamona în același timp?

Cugetați asupra propriei vieți și gândiți-vă la un exemplu despre cum faptul de a vă concentra dorințele asupra vreunei deșertăciuni lumești vă poate distra de la faptul de a-I sluji lui Dumnezeu și de a vă strânge comori în cer.

Matei 6:25-34

Salvatorul îi instruiește pe ucenicii Săi să caute mai întâi împărăția lui Dumnezeu

După cum este consemnat în Matei 6:25-34, Salvatorul i-a instruit pe ucenicii Săi să nu se îngrijoreze de faptul de a-și asigura cele necesare vieții. Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Matei 6:25-27 ne ajută să înțelegem că El se adresa în mod concret celor care urmau să se ducă să propovăduiască Evanghelia Sa (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 6:25-27).

Citiți Matei 6:31-34 și aflați ce i-a învățat Isus pe ucenicii Lui să caute mai întâi în viața lor. (Observați formularea din Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Matei 6:33.)

Ce principiu putem învăța din Matei 6:33? _____

„Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 6:33) reprezintă pe Biserica lui Isus Hristos de atunci și de acum. În zilele noastre, reprezintă Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, care a fost restaurată pentru a-i pregăti pe copiii Tatălui Ceresc pentru împărăția Sa din cer – împărăția celestială.

Următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson vă poate ajuta să înțelegeți cum să puneți în practică acest principiu în viața voastră:

„Trebuie să-L punem pe Dumnezeu înaintea tuturor celorlalte lucruri din viața noastră. El trebuie să fie pe primul loc ...

Când îl punem pe Dumnezeu pe primul loc, toate celelalte lucruri își ocupă locul corespunzător sau nu mai fac parte din viața noastră. Dragostea noastră pentru Domnul va guverna modul în care ne oferim afecțiunea, timpul, interesele pe care le urmăm și ordinea priorităților pe care le avem.

Trebuie să-L punem pe Dumnezeu înaintea *tuturor celorlalți* din viața noastră” („The Great Commandment – Love the Lord”, *Ensign*, mai 1988, p. 4).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când ați avut parte de binecuvântările Tatălui Ceresc în timp ce ați căutat să-L puneți pe primul loc în viața voastră?

Matei 7:1-5

Isus Hristos îi învață pe ucenicii Săi despre faptul de a judeca drept

Citiți Matei 7:1-2 și aflați ce a propovăduit Salvatorul despre faptul de a judeca.

Matei 7:1 este adesea înțeles greșit că nu trebuie să judecăm niciodată. Totuși, din Traducerea Bibliei de Joseph Smith învățăm că, Isus Hristos a propovăduit că noi trebuie să „[judecăm] cu judecată dreaptă”.

Ce credeți că înseamnă să judecăm drept? _____

Citiți Matei 7:3-5 și cugetați asupra analogiei folosite de Salvator pentru a ne învăța cum să evităm să-i judecăm pe alții nedrept (vezi, de asemenea, Ioan 7:24).

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a vorbit despre mai multe feluri de judecăți:

„Fusesem nedumerit de faptul că în unele scripturi ni se poruncește să nu judecăm, iar în altele suntem învățați că trebuie să judecăm și ni se spune chiar și cum s-o facem. Însă, în timp ce am studiat aceste fragmente, m-am convins că aceste îndrumări aparent contradictorii sunt consecvente când le privim prin perspectiva eternității. Cheia este să înțelegem că există două feluri de judecăți: judecăți finale, pe care ni se interzice să le facem, și judecăți intermediare, pe care suntem îndrumați să le facem, dar să fie bazate pe principii corecte ...

În contrast cu faptul că muritorilor le este interzis să facă judecăți finale, scripturile cer ca muritorii să facă ceea ce eu voi numi «judecăți intermediare». Aceste judecăți sunt esențiale pentru exercitarea libertății morale de a alege ...

Cu toții judecăm atunci când ne alegem prietenii, când alegem modul în care ne petrecem timpul și cum ne cheltuim banii și, desigur, când ne alegem partenera sau partenerul etern ...

În judecățile intermediare pe care le facem, trebuie să ne asigurăm că judecăm drept. Când luăm hotărâri, trebuie să căutăm îndrumarea Spiritului. Trebuie să ne limităm judecățile la propria administrare. Ori de câte ori este posibil, trebuie să ne abținem să judecăm oamenii până când avem o bună cunoaștere a faptelor. Pe cât de mult posibil, ar trebui să judecăm circumstanțele, nu oamenii. În toate judecățile noastre, trebuie să punem în practică standardele neprihănirii. Și, în toate acestea, trebuie să ne amintim de porunca de a ierta” („Judge Not» and Judging”, *Ensign*, aug. 1999, p. 7, 9, 13).

Președintele Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, a spus despre Matei 7:3-5:

„Această chestiune legată de bârne și paie pare să fie strâns legată de incapacitatea noastră de a ne vedea clar pe noi înșine. Nu sunt sigur de ce putem diagnostica și recomanda remedii atât de bine pentru problemele altora, însă, adesea, ne este greu să le vedem pe ale noastre.

În urmă cu mulți ani, a fost scris un articol despre un bărbat care credea că, dacă își punea suc de lămâie pe față, devenea invizibil în fața camerelor de filmat. Așadar, și-a pus suc de lămâie pe toată fața, a ieșit și a jefuit două bănci. Nu după mult timp, a

fost arestat după ce chipul său a fost arătat în cadrul buletinelor de știri din cursul serii. Când polițiștii i-au arătat bărbatului înregistrările cu el făcute de camerele de securitate, el a rămas uimit. «Dar am avut suc de lămâie pe față!», a spus el. [Vezi Errol Morris, «The Anosognosic's Dilemma: Something's Wrong but You'll Never Know What It Is» (Part 1), *New York Times*, 20 iunie 2010; opinionator.blogs.nytimes.com/2010/06/20/the-anosognosics-dilemma-1.]

Când un savant de la Universitatea Cornell a auzit despre această întâmplare, a fost uimit de faptul că un om poate fi atât de inconștient de propria incompetență. Pentru a vedea dacă aceasta este o problemă generală, doi cercetători i-au invitat pe studenți să participe la o serie de teste legate de diverse aptitudini privind viața și, apoi, le-au cerut să evalueze cum s-au descurcat. Studenții care au obținut note proaste au fost cei care și-au evaluat cel mai greșit modul în care s-au descurcat – unii dintre ei estimându-și notele ca fiind de cinci ori mai mari decât erau de fapt. [Vezi Justin Kruger și David Dunning, «Unskilled and Unaware of It: How Difficulties in Recognizing One's Own Incompetence Lead to Inflated Self-Assessments», *Journal of Personality and Social Psychology*, dec. 1999, p. 1121-1134.]

Acest studiu a fost făcut în multe alte moduri, confirmând din nou și din nou aceeași concluzie: mulți dintre noi au probleme în a se vedea așa cum sunt cu adevărat și chiar și oamenii de succes își supraestimează contribuția și subestimează contribuția celorlalți. [Vezi Marshall Goldsmith, *What Got You Here Won't Get You There* (2007), capitolul 3.]

Poate că nu este important să supraestimăm cât de bine conducem o mașină sau cât de departe putem trimite cu crosa o minge de golf. Dar când începem să credem că propriile contribuții acasă, la muncă și în cadrul Bisericii sunt mai mari decât în realitate, ne împiedicăm singuri să vedem binecuvântările și ocaziile de a ne perfecționa în moduri semnificative și profunde" („Nu cumva sunt eu, Doamne?", *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 56-57).

Matei 7:6-14

Salvatorul propovăduiește despre primirea revelației personale

Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Matei 7:6 ne ajută să înțelegem că Isus Hristos i-a trimis pe ucenicii Săi să se ducă în lume și să propovăduiască. Ei trebuiau să propovăduiască pocăința, dar să țină pentru ei tainele împărăției. Cu alte cuvinte, ei nu trebuiau să vorbească despre subiecte sacre cu oamenii care nu erau pregătiți să le primească. (Vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 7:9-11 [în Ghidul pentru scripturi].)

Potrivit Traducerii Bibliei de Joseph Smith, Matei 7:7 începe cu următoarea frază: „Le-a spus: Cereți de la Dumnezeu”. Citiți versetul 7 începând cu această frază și aflați ce le-a spus Salvatorul ucenicilor Săi să propovăduiască.

Din acest verset învățăm următorul principiu: **Când cerem, căutăm și batem la ușă în căutarea adevărului, Tatăl Ceresc ne răspunde și ne binecuvântează cu revelație personală.**

Ce ne învață cuvintele *cereți*, *căutați* și *bateți* că trebuie să facem pentru a primi revelație personală? _____

Gândiți-vă la un moment în care faptul că ați cerut, ați căutat și ați bătut la ușă a înlesnit revelația personală.

După cum este consemnat în Matei 7:9-11, Salvatorul ne-a învățat că, așa cum un tată iubitor nu i-ar da fiului său o piatră sau un șarpe când acesta cere o pâine sau

un pește, tot așa nici Tatăl Ceresc nu ar reține darul revelației personale către copiii Săi care-I cer lucruri potrivite.

Citiți Matei 7:12-14 și aflați celelalte adevăruri pe care Salvatorul le-a cerut ucenicilor Săi să le propovăduiască. Termenul *strâmtă* din acest fragment se referă la faptul că poarta este îngustă.

Matei 7:15-27

Salvatorul promite salvare celor care fac voia Tatălui

Care sunt câteva dintre ideile care sunt, în principiu, acceptate de lume, dar care sunt contrare planului Tatălui Ceresc? _____

Gândiți-vă de ce este important pentru voi să puteți înțelege dacă o persoană sau un grup promovează o idee care este contrară planului Tatălui Ceresc.

Citiți Matei 7:15 și căutați avertizarea Domnului adresată ucenicilor Săi.

Vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a avertizat cu privire la „profeții și învățătorii mincinoși, bărbați și femei, deopotrivă, care se consideră propovăduitori ai doctrinelor Bisericii”, cât și „cei care vorbesc și publică împotriva profețiilor adevărate ai lui Dumnezeu și care încearcă, în mod activ, să-i convingă pe alții nepăsându-le deloc de bunăstarea eternă a celor pe care-i ademenesc” („Beware of False Prophets and False Teachers”, *Ensign*, nov. 1999, p. 63).

Citiți Matei 7:16-20 și descoperiți o modalitate prin care putem discerne dacă cineva este un profet mincinos sau un învățător mincinos.

Din aceste versete învățăm următorul adevăr: **Putem discerne cine sunt profeți mincinoși după roadele lor.** Așa cum identificăm calitatea plantelor după tipul sau calitatea fructelor pe care le fac, tot așa putem identifica profeții și învățătorii mincinoși după învățăturile, faptele și ideile lor.

Care credeți că ar fi unele dintre roadele profeților mincinoși?

Citiți Matei 7:21-27 și aflați ce a propovăduit Salvatorul despre importanța faptului de a trăi conform învățăturilor Sale. Observați că Traducerea Bibliei de Joseph Smith schimbă afirmația din versetul 23, „Niciodată nu v-am cunoscut” cu „Voi niciodată nu M-ați cunoscut” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 7:33).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum veți pune în practică, în viața voastră, unul sau mai multe dintre principiile pe care le-ați identificat în această lecție.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 6-7 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 2

Matei 8-10

Introducere

Când Isus Hristos a călătorit prin Galilea, El a înfăptuit multe miracole. De asemenea, El a chemat doisprezece apostoli, i-a împuternicit și i-a instruit și, apoi, i-a trimis să slujească oamenilor.

Matei 8:1–9:34

Isus înfăptuiește multe miracole

Dacă ați ști că Salvatorul ar veni astăzi în vizită în orașul vostru, pe cine ați aduce la El pentru a fi vindecat? De ce?

Citiți trei dintre fragmentele scripturale de mai jos căutând diversele feluri și tipuri de miracole pe care Isus le-a înfăptuit: Matei 8:1-4; Matei 8:5-13; Matei 8:14-15; Matei 8:28-32; Matei 9:1-8; Matei 9:18-19, 23-26; Matei 9:20-22; Matei 9:27-31; Matei 9:32-33.

Ați remarcat uriașa putere pe care Isus o are? El are putere asupra elementelor pământului, are puterea de a vindeca pe cei bolnavi și de a alunga diavoli.

Din aceste relatări, învățăm că **Isus ne poate vindeca de neputințele și bolile noastre**.

O *neputință* este o boală, o incapacitate sau o slăbiciune. Gândiți-vă cum poate Salvatorul să ne vindece sau să ne întărească slăbiciunile dacă El nu se află fizic printre noi astăzi.

Matei 9:35–10:8

Isus cheamă doisprezece apostoli

Dacă este disponibil, accesați LDS.org și căutați fotografii cu actualii apostoli ai Bisericii, inclusiv cu membrii Primei Președinții (sau găsiți fotografii cu ei într-un număr, care conține conferința generală, al revistelor *Ensign* sau *Liahona*).

Ce-i face unici pe acești bărbați între toți oamenii de pe pământ?

În timp ce studiați Matei 9:35–10:8, aflați adevăruri despre rolul apostolilor și despre binecuvântările pe care ei le pot aduce în viața voastră.

Citiți Matei 9:35 și aflați ce a făcut Isus pe lângă faptul de a vindeca oameni. Puteți marca ceea ce aflați.

Când Isus a propovăduit Evanghelia și a înfăptuit miracole în Iudea, numărul oamenilor care L-au urmat și L-au căutat a crescut.

Citiți Matei 9:36-38 și aflați cui le-a spus Salvatorul că avea nevoie de ei pentru a-L ajuta să le slujească tuturor celor care Îl urmau.

Citiți Matei 10:1-4 și aflați ce a făcut Isus pentru a ajuta la îndeplinirea nevoilor oamenilor. Puteți marca ceea ce aflați. Din această relatare, învățăm că **Isus Hristos cheamă apostoli și le conferă autoritatea Sa**, acesta fiind un mod prin care El le

slujește oamenilor de pe pământ. Puteți scrie această doctrină pe marginea paginii, lângă Matei 10:1-4.

Observați că evenimentele prezentate în Evanghelia după Matei nu sunt întotdeauna în ordine cronologică. Mai întâi, Isus Hristos a chemat apostoli și, apoi, i-a instruit, prin intermediul Cuvântării Sale de pe munte (Matei 5-7; vezi Corelarea Evangheliilor).

Citiți Matei 10:5-8 și aflați ce le-a poruncit Isus Hristos apostolilor Săi să facă.

În limba greacă, termenul *apostol* înseamnă „unul trimis înainte”. La început, apostolii au fost trimiși doar printre cei din casa lui Israel (vezi Matei 10:5-6). Ulterior, Salvatorul înviat a poruncit ca Evanghelia să fie predicată și printre neamuri sau printre cei care nu sunt din rândul casei lui Israel (vezi Matei 28:19; Faptele apostolilor 1:8). Apostolilor din zilele din urmă li se poruncește, de asemenea, să predice Evanghelia și să fie martori ai lui Isus Hristos în întreaga lume (vezi D&L 107:23).

Ce asemănări remarcăți între lucrările făcute de Isus și cele pe care El le-a poruncit apostolilor Săi să le facă? Din Matei 10:5-8, învățăm că **Domnul cheamă apostoli pentru a propovădui Evanghelia Sa și pentru a face lucrările Sale**.

Care sunt câteva exemple ale modului în care actualii apostoli propovăduiesc și slujesc așa cum ar face Isus Hristos dacă ar fi aici? _____

Dacă este disponibil, accesați LDS.org și vizionați sau citiți o cuvântare din cadrul ultimei conferințe generale rostită de un apostol din zilele noastre (sau citiți una dintr-un număr, care conține conferința generală, ale revistelor *Ensign* sau *Liahona*).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum poate înțelegerea faptului că apostolii sunt chemați de Isus Hristos să facă lucrarea Sa să influențeze modul în care noi reacționăm la ceea ce ei propovăduiesc sau ne sfătuiesc să facem?
- b. În ce moduri v-au influențat viața slujirile și mesajele apostolilor din zilele noastre?

Gândiți-vă cum puteți căuta, cu credință, ocazii de a asculta, a studia și de a pune în practică ceea ce spun apostolii aleși ai Domnului.

Matei 10:9-42

Isus îi instruește pe cei doisprezece apostoli înainte ca ei să se ducă să propovăduiască și să slujească

În Matei 10:9-18, citim că Domnul i-a instruit pe apostoli să aibă încredere că Tatăl Cerească avea să le asigure cele necesare în timp ce ei călătoreau pentru a propovădui Evanghelia. Salvatorul i-a învățat, de asemenea, să binecuvânteze oamenii care aveau să-i primească și să-i găzduiască.

Gândiți-vă la un moment în care cineva, de o altă credință, v-a adresat o întrebare dificilă despre Evanghelie sau despre ceva controversat cu privire la Biserică. Cât de încrezători ați fost în faptul de a ști ce să spuneți în acea situație?

Isus îi instruește pe apostolii Săi.

Pe măsură ce continuați să studiați Matei 10, căutați un principiu, din învățăturile lui Isus către apostolii Săi, care ne poate ajuta atunci când trebuie să explicăm Evanghelia sau să ne împărtășim mărturia.

Citiți Matei 10:16-20 și fiți atenți la tipurile de provocări de care Isus a spus că apostolii urmau să aibă parte în timp ce călătoreau și propovăduiau.

Potrivit celor relatate în versetele 19-20, cum aveau să știe apostolii ce să spună în aceste situații dificile? (Expresia „nu vă îngrijorați” înseamnă „să nu vă preocupați excesiv”).

Ținând cont de ceea ce ați învățat din Matei 10:19-20, completați următorul principiu despre faptul de a vorbi cu alții: **Când suntem în slujba Domnului, El ne va _____.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a. Cum ar putea principiul pe care l-ați identificat mai sus să vă ajute când cineva vă adresează o întrebare dificilă despre Biserică?
- b. Când ați simțit că Domnul v-a inspirat să știți ce să spuneți unei alte persoane?

Matei 10:21-42 relatează că Isus Hristos a continuat să le ofere apostolilor Săi instrucțiuni, să-i avertizeze și să le ofere alinare cu privire la provocările de care urmau să aibă parte.

Citiți Matei 10:37-38 și fiți atenți la sacrificiile pe care Salvatorul a spus că trebuie să fim dornici să le facem în calitatea noastră de ucenici ai Săi. Expresia „vrednic de Mine”, din aceste versete, înseamnă a fi un reprezentant demn al Domnului și a merita binecuvântările Sale.

Gândiți-vă de ce este necesar ca ucenicii lui Isus Hristos să-L iubească mai presus decât pe orice altcineva – inclusiv pe membrii propriei familii.

Crucea menționată în Matei 10:38 se referă la crucea fizică pe care Isus Hristos a cărat-o pentru a împlini voia Tatălui Ceresc și a aduce salvare pentru alții.

Ce credeți că înseamnă ca noi să ne luăm crucea și să-L urmăm?

Citiți Matei 10:39 și aflați principiul despre sacrificiu propovăduit de Salvator. Traducerea Bibliei de Joseph

Smith clarifică începutul acestui verset astfel: „Cel care caută să-și salveze viața...” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 10:39). În acest context, expresia „să-și salveze viața” înseamnă să trăiască în mod egoist, în loc să caute să slujească lui Dumnezeu și copiilor Săi.

În ce moduri credeți că oamenii care se concentrează asupra propriei voințe și a dorințelor egoiste își vor „pierde” viața? Completați următorul principiu folosindu-vă propriile cuvinte: **Dacă vom căuta să ne salvăm viața, atunci** _____.

Puteți marca, în versetul 39, promisiunea pe care Salvatorul le-a făcut-o celor care-și pierd viața pentru El. A ne pierde viața pentru El înseamnă mai mult decât a fi dornici să murim pentru El. Înseamnă să fim dornici să ne oferim zilnic să slujim Lui și oamenilor din jurul nostru.

Ce credeți că înseamnă că ne vom câștiga viața dacă ne-o pierdem pentru El?

Completați următorul principiu folosindu-vă propriile cuvinte: **Dacă ne pierdem viața pentru Isus Hristos, atunci** _____.

p. 85).

Citiți declarația de mai jos a președintelui Thomas S. Monson: „Eu cred că Salvatorul ne spune că, dacă nu ne pierdem pe noi înșine în slujire față de alții, viața noastră nu are mare scop. Cei care trăiesc doar pentru ei înșiși se ofilesc, în cele din urmă, și își pierd, la figurat, viața, în timp ce aceia care se pierd în slujire față de alții cresc și înfloresc – și își salvează, într-adevăr, viața” (Thomas S. Monson, „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009,

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Pe cine cunoașteți care a ales să-și piardă viața pentru Isus Hristos? Cum face acest lucru această persoană?
- Ce efect a avut această hotărâre asupra acelei persoane?
- Care sunt unele dintre lucrurile pe care le puteți face astăzi sau în viitorul apropiat pentru a vă pierde viața slujind lui Isus Hristos și altora?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 8-10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 3

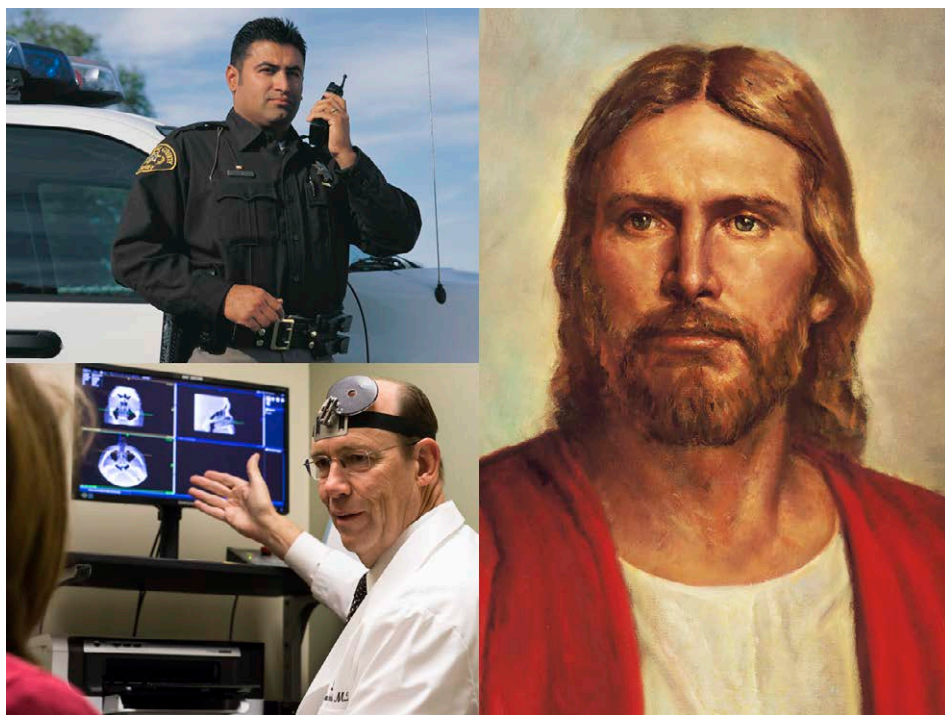
Matei 11-12

Introducere

Isus Hristos a depus mărturie că Ioan Botezătorul a fost trimis pentru a pregăti calea pentru El și a promis odihnă tuturor celor care vin la El. El a răspuns alegațiilor fariseilor conform cărora puterea Sa ar fi venit de la diavol. El i-a avertizat cu privire la faptul că aduceau acuzații neadevărate și că cereau semne și a propovăduit pilda casei goale.

Matei 11

Isus Hristos depune mărturie că Ioan Botezătorul a fost trimis pentru a pregăti calea înaintea Lui

De ce este important să știm că oamenii care se prezintă a fi ofițeri de poliție sau medici sunt cu adevărat ceea ce par să fie? Cum puteți să știți că ei sunt cu adevărat ceea ce par să fie? _____

În timpul slujirii lui Isus Hristos în viața muritoare, când El a înfăptuit miracole și i-a învățat pe oameni, mulți căutau să știe dacă El era cu adevărat cine părea să fie – Mesia cel promis. În acest timp, împăratul Irod l-a arestat și întemnițat pe Ioan Botezătorul. Citiți Matei 11:2-3 și aflați cum i-a ajutat Ioan Botezătorul pe doi dintre ucenicii săi să dobândească o mărturie despre cine era Isus.

Ce întrebare i-a trimis Ioan pe ucenicii lui să-l adreseze lui Isus?

Prin întrebarea din versetul 3, ucenicii lui Ioan Îl întrebau pe Isus dacă El era Mesia. Amintiți-vă că Ioan Botezătorul știa deja că Isus era Mesia (vezi Matei 3:11, 13-14; Ioan 1:29-34).

De ce credeți că Ioan i-a trimis pe ucenicii săi să afle singuri dacă Isus era Mesia, deși el știa deja cine era Isus? _____

Citiți Matei 11:4-5 și aflați cum le-a răspuns Isus la întrebare.

În loc să confirme pur și simplu că El era Mesia, ce i-a invitat Isus să facă pe ucenicii lui Ioan Botezătorul?

Creați o atmosferă de învățare

Un cadru ideal pentru învățarea Evangheliei constă din ordine, pioșenie și un sentiment de pace. Încercați să eliminați orice lucru care v-ar putea distra de la studiul scripturilor și meditația asupra lor. Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „inspirația vine mult mai ușor acolo unde este o atmosferă liniștită” și că „pioșenia înlesnește revelația” („Reverence Invites Revelation”, *Ensign*, nov. 1991, p. 21-22).

Isus le-ar fi putut spune, cu ușurință, ucenicilor lui Ioan că El era Mesia. Însă, El i-a invitat să cugete la lucrările Sale și, apoi, să se întoarcă la Ioan și să depună mărturie despre lucrurile pe care L-au auzit pe Isus spunându-le și L-au văzut făcându-le.

Cum putea cugetarea la lucrările lui Isus să-i ajute pe ucenicii lui Ioan Botezătorul să primească o mărturie mai puternică despre Salvator decât simplul fapt că El să le fi spus cine era?

Din această relatare învățăm că, **atunci când căutăm să învățăm despre Isus Hristos și când depunem mărturie despre El, mărturia noastră despre El poate fi întărită.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre cum ați ajuns să știți că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

Matei 11:7-27 relatează că, după cei doi ucenici au plecat, Isus a spus mulțimii că Ioan Botezătorul era profetul ales să pregătească însăși calea pentru Mesia. Isus i-a condamnat pe cei care L-au respins pe El și l-au respins pe Ioan Botezătorul în pofida faptului că văzuseră, în mod clar, dovada divinității lui Isus.

Citiți Matei 11:28-30 și căutați invitația și promisiunea făcute de Isus tuturor celor care Îl acceptă pe El ca fiind Mesia. (Matei 11:28-30 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți marca acest fragment, în mod distinct, pentru a-l găsi cu ușurință.)

Completați următorul principiu pe baza a ceea ce ați învățat din versetele 28-30:
Dacă venim la Isus Hristos, El ne va _____.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când ați simțit că Salvatorul v-a ușurat poverile în timp ce ați venit la El?

Scripturi de bază – Matei 11:28-30

3. Pentru a vă ajuta să memorați Matei 11:28-30, creați gesturi care să reprezinte cuvinte sau expresii din fiecare verset. Mimați aceste gesturi altcuiva (precum membrilor familiei în timpul serii în familie sau unui prieten). Exersați făcând gesturile în timp ce citiți versetele până când puteți recita fragmentul din memorie. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o frază prin care să arătați că ați completat această temă.

Matei 12:1-42

Isus Hristos îi mustră pe farisei pentru acuzațiile lor neadevărate și pentru că cer un semn

Din Matei 12:1-21, învățăm că, după ce Isus a vindecat un om în ziua de sabbat, unii dintre farisei au început să caute să-L distrugă. Când El a vindecat pe cineva posedat de diavol, ei au încercat să-L discrediteze înaintea oamenilor acuzându-L că făcea acele lucrări prin puterea diavolului. Isus le-a cunoscut gândurile și a afirmat contrariul spunând că alungând diavoli El demonstrează că este Mesia și că întemeia împărăția lui Dumnezeu.

Citiți Matei 12:30 și aflați ce a propovăduit Isus despre cei care nu I se alătură.

Potrivit celor relatate în versetul 30, **dacă dorim să aparținem împărăției lui Dumnezeu, trebuie să fim complet devotați lui Isus Hristos.**

Cugetați la unele dintre modalitățile prin care vă puteți demonstra deplinul angajament față de Isus Hristos.

Matei 12:31-42 relatează că Isus a afirmat, din nou, că lucrările Sale bune erau dovezi că El este al lui Dumnezeu, nu al diavolului. El i-a avertizat, de asemenea, pe farisei că Dumnezeu le va cere socoteală pentru cuvintele lor acuzatoare. Unii dintre cărturari și farisei au cerut apoi un semn și Isus i-a mustrat pentru că ei căutau un semn și nu reușeau să vadă că El era mai mare decât oricare alt profet sau împărat din Israel. Domnul a condamnat, de asemenea, cererea de semne în zilele noastre și a propovăduit că credința nu vine prin semne (vezi D&L 63:7-11).

Ce înseamnă să comitem „[hulă] împotriva Duhului Sfânt” (Matei 12:31)?

Profetul Joseph Smith a explicat cum poate cineva să comită acest păcat: „El trebuie să-L primească pe Duhul Sfânt, cerurile să fie deschise către el și să Îl cunoască pe Dumnezeu iar, apoi, să păcătuiască împotriva Lui. După ce un om a păcătuit împotriva Duhului Sfânt, nu mai există loc de pocăință pentru el. El a ajuns să spună că soarele nu strălucește, deși îl vede; a ajuns să Îl nege pe Isus Hristos, deși cerurile s-au deschis pentru el, precum și să nege planul salvării, deși are adevărul în fața ochilor; și, din acel moment, el începe să fie un dușman” (în *History of the Church*, 6:314).

Uneori, sfinții din zilele din urmă sunt îngrijorați cu privire la păcatul de a huli împotriva Duhului Sfânt sau de a-L nega. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: „Păcătuirea împotriva Duhului Sfânt necesită atâta cunoaștere, încât este practic imposibil pentru membrii obișnuiți ai Bisericii să comită un astfel de păcat” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], p. 123).

În Matei 12:39-40, cererea de semne a fost condamnată de Salvator. Profetul Joseph Smith a spus despre această învățătură a Salvatorului: „Cel care cere un semn este un preacurvar; și acest principiu este etern, constant și ferm ca stâlpii cerului; pentru că ori de câte ori vedeți un om cerând un semn, puteți ști cu siguranță că el este un preacurvar” (în *History of the Church*, 3:385).

Ulterior, profetul Joseph Smith a spus: „Când propovăduiam în Philadelphia, un quaker a cerut un semn. I-am spus să stea liniștit. După cuvântare, el a cerut din nou un semn. Am spus congregației că bărbatul era un preacurvar; că doar un neam viclean și preacurvar cere un semn; și că Domnul mi-a spus în revelație, că orice om care dorește un semn este un preacurvar. «Este adevărat», a strigat cineva, «pentru că l-am prins făcând aceasta», lucru pe care omul l-a mărturisit pe urmă, când a fost botezat” (în *History of the Church*, 5:268).

Matei 12:43-50

Isus Hristos propovăduiește pilda casei goale

Imaginați-vă că un prieten de-al vostru v-a cerut sfatul despre cum ar putea să nu mai comită un păcat de care încearcă să scape. Ce sfat i-ați oferi prietenului vostru pentru a-l ajuta să se împotrivească ispitei? _____

Isus Hristos a spus o pildă despre un duh necurat care a fost alungat dintr-un om. Când studiați această pildă, căutați un principiu care v-ar putea ajuta prietenul să învețe cum să învingă ispita.

Citiți Matei 12:43-44 și aflați ce a făcut duhul necurat după ce a fost alungat din om.

Ce a făcut duhul necurat după ce nu și-a mai găsit odihna?

Ce cuvinte descriu starea „casei” sau a omului la întoarcerea duhului necurat?

Citiți Matei 12:45 și aflați ce a făcut duhul necurat după ce a găsit „casa” goală sau omul fără să aibă vreun alt duh necurat în el.

Cum poate experiența trăită de omul din această pildă să reprezinte pe cineva care se pocăiește de păcate și încearcă să se împotrivească ispitei?

După ce a scăpat de duhul necurat, ce nu a făcut omul din pildă permițându-i, astfel, duhului necurat să revină?

În timp ce citiți următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball, cugetați la modul în care omul din pilda Salvatorului poate fi precum cineva care se străduiește să se împotrivească ispitei:

„Diavolul cunoaște locul în care să ispitească, locul asupra căruia să-și concentreze eforturile. El găsește punctul vulnerabil. Locul în care cineva a fost slab înainte, acela va fi cel mai ușor de ispitit din nou.

Când abandonează păcatul, o persoană nu poate doar să *sper* la circumstanțe mai bune. Ea trebuie să le *creeze*... Ea trebuie să fie sigură nu numai că a

abandonat păcatul, ci și că a schimbat condițiile în care acesta a fost înfăptuit. Ea trebuie să evite locurile, condițiile și circumstanțele în care s-a produs păcatul, pentru că acestea l-ar putea genera, din nou, foarte ușor. Trebuie să părăsească persoanele alături de care a fost comis păcatul. Nu trebuie să urască persoanele implicate, dar trebuie să le evite și să evite orice lucru asociat cu păcatul... Trebuie să elimine orice ar răscoli amintiri vechi.

Înseamnă acest lucru că omul... găsește viața ca fiind goală pentru o vreme? Lucrurile pe care a ales să le facă, care i-au captat atenția și i-au acaparat gândurile au dispărut, iar înlocuitoare mai bune nu au umplut încă golul. Aceasta este șansa lui Satana ...

Mulți dintre cei care s-au lăsat de obiceiuri rele au înțeles că înlocuirea face parte din răspuns și au învins obiceiul rău înlocuindu-l cu unul bun sau unul inofensiv" (*The Miracle of Forgiveness*, p. 171-173; caractere cursive adăugate).

Un principiu pe care îl putem învăța din pilda Salvatorului este că **putem să alungăm influențele rele după ce le-am îndepărtat din viața noastră înlocuindu-le cu neprihănire**. Puteți scrie acest adevăr pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 12:43-45.

Studiați declarația de mai jos și marcați modurile prin care ne putem împotrivi influențelor rele umplându-ne viața cu neprihănire:

„Nu este de ajuns doar să încercați să vă împotriviți răului sau să vă eliberați viața de păcat. Trebuie să vă umpleți viața cu neprihănire și să vă angajați în activități care aduc putere spirituală. Studiați în profunzime scripturile. Rugați-vă zilnic pentru ca Domnul să vă dea tărie peste cea pe care o aveți. Din când în când, postiiți pentru binecuvântări speciale.

Supunerea completă aduce puterea completă a Evangheliei în viața dumneavoastră, incluzând o tărie mai mare de a vă birui slăbiciunile. Această supunere include acțiuni pe care dumneavoastră, inițial, nu le-ați considerat ca fiind parte a pocăirii, cum ar fi frecventarea adunărilor, plata zeciuiei, slujirea și faptul de a-i ierta pe alții" (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 127-128).

4. Cugetați la unele dintre lucrurile pe care le puteți face pentru a vă umple viața cu neprihănire. Scrieți-le în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor și explicați cum poate faptul de a face aceste lucruri să vă aducă o putere spirituală mai mare în viața voastră și să vă ajute să biruiți influențele rele.

Partea rămasă din Matei 12 relatează că, atunci când Isus propovăduia, cineva l-a spus că unii membri ai familiei Sale doreau să-l vorbească. Apoi, Domnul a spus că toți cei care fac voia Tatălui se numără printre membrii familiei Sale.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 11-12 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 4

Matei 13:1-23

Introducere

Când Salvatorul a fost în Galilea, o mare mulțime de oameni a venit la El. El le-a propovăduit oamenilor folosind pilde, începând cu pilda semănătorului.

Matei 13:1-17

Salvatorul propovăduiește pilda semănătorului

Gândiți-vă la o grădină sau la o plantă în ghiveci. Care sunt unele dintre caracteristicile pământului fertil? Care sunt unele dintre caracteristicile pământului arid?

În Matei 13:1-23, citim că Salvatorul a comparat diferitele tipuri de pământ cu inimile oamenilor. În timp ce studiați astăzi aceste versete, gândiți-vă la tipul de pământ cu care se aseamănă starea actuală a inimii voastre.

Citiți Matei 13:1-3 și aflați cum a propovăduit Isus mulțimii în Galilea.

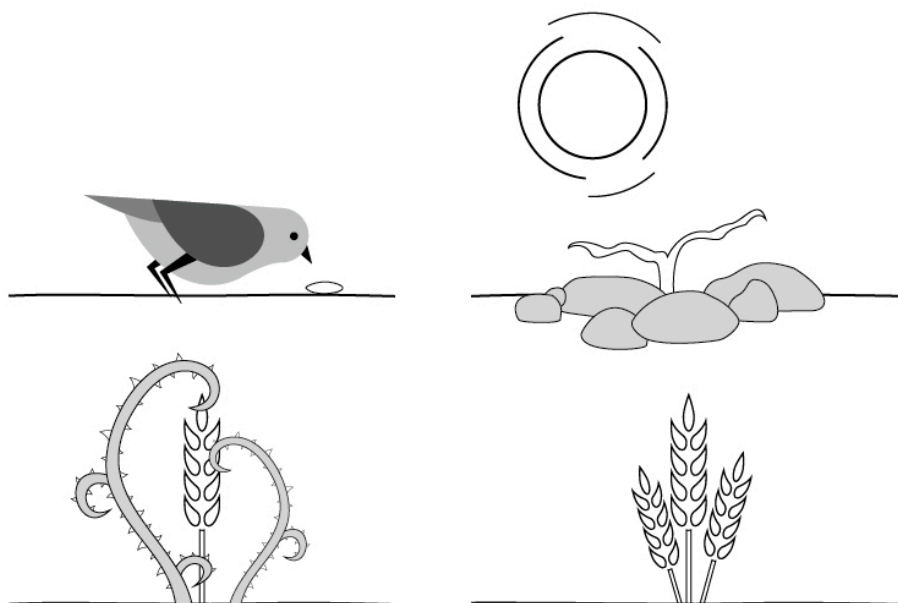
Cum a propovăduit Isus mulțimii?

Ce este o pildă? (Vezi Ghidul pentru scripturi, „Parabolă (Pildă)”.)

O pildă este „o povestire simplă folosită pentru a ilustra și a preda un adevăr spiritual sau un principiu. Pilda se bazează pe compararea unui obiect sau eveniment obișnuit cu un adevăr” (Ghid pentru scripturi, „Parabolă (Pildă)”;
scriptures.lds.org).

Potrivit celor relatate în Matei 13:3, despre ce era pilda Salvatorului?

A *semăna* înseamnă a pune sămânță sau a însămânța. Citiți Matei 13:4-9 și descoperiți cele patru tipuri de pământ pe care au căzut semințele semănătorului.

Pe ce tipuri de pământ au căzut semințele semănătorului?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți desene care să reprezinte cele patru tipuri de pământ. Pe măsură ce învățați despre interpretarea pildei, adăugați denumirile lângă desenele voastre.
- *Lângă drum* se referă la porțiunile de pământ situate lângă câmp, care devin tari din cauza bătătorii rezultate ca urmare a mersului oamenilor. Faptul că este bătătorit împiedică semințele să prindă rădăcini în acel pământ.
 - *Locurile stâncoase* sunt suprafețe pline de pietre acoperite de un strat subțire de pământ. Deși semințele pot prinde rădăcini puțin adânci, pietrele care sunt chiar la suprafața stratului împiedică rădăcinile să se dezvolte mai adânc în pământ.
 - *Pământul cu spini* este un sol fertil, însă spinii sufocă plantele lipsindu-le de lumină, apă și nutrimente necesare.
 - *Pământul bun* este solul fertil care oferă adâncimea potrivită pentru rădăcini sănătoase.

Matei 13:10-11 relatează că ucenicii Salvatorului L-au întrebat de ce propovăduia în pilde. El le-a explicat că pildele revelează tainele sau adevărurile împărăției cerurilor celor care sunt pregătiți să le primească, ascunzând înțelesul acestora de cei care nu sunt pregătiți spiritual (vezi *New Testament Student Manual* [manual al Sistemul Educațional al Bisericii, 2014], p. 45).

Citiți Matei 13:14-15 și aflați ce i-a împiedicat pe oameni să înțeleagă adevărurile propovăduite de Salvator.

Ce a spus Isus că i-a împiedicat pe oameni să vadă, să audă și să înțeleagă adevărurile pe care El le-a propovăduit? _____

Profetul Joseph Smith a spus: „Și condamnarea, care a venit asupra oamenilor care nu au primit cuvintele Sale, a fost pentru că ei nu au vrut să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor; nu pentru că ei nu au putut și nu au avut privilegiul să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor, ci pentru că inimile lor erau pline de nedreptate și lucruri abominabile”. El, de asemenea, ne-a învățat: „Motivul pentru care mulțimea sau noroadele, cum sunt numite de Salvator, nu au primit o explicație a pildelor Sale, a fost acela al necredinței” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 313-314).

Expresia „inima acestui popor s-a împietrit”, din versetul 15, înseamnă că inimile oamenilor deveniseră insensibile. Potrivit celor relatate în versetul 15, ce binecuvântări putem pierde dacă ne împietrim inima? _____

Din aceste versete, învățăm că, **dacă ne împietrim inima, atunci nu vom înțelege cuvântul lui Dumnezeu ori nu vom fi convertiți la Salvator și nu vom fi vindecați**. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți acest principiu lângă desenul care reprezintă pământul de lângă drum.

Gândiți-vă la ce înseamnă să fii convertit la Salvator și să fii vindecat.

Când sunteți convertiți, sunteți schimbați și purificați prin ispășirea Lui, astfel încât crezurile voastre, inima voastră și viețile voastre să fie în armonie cu voia Tatălui Ceresc și sunteți eliberați de povara păcatului.

În Matei 13:16-17, Isus le-a spus ucenicilor Săi că erau binecuvântați pentru că aveau ochi care vedeau și urechi care auzeau.

Matei 13:18-23

Salvatorul explică pilda semănătorului

Uitați-vă din nou la desenul care reprezintă pământul de lângă drum. Citiți Matei 13:18-19 și aflați cu ce a comparat Salvatorul sămânța, pământul de lângă drum și păsările menționate în Matei 13:4. Apoi, scrieți denumirea pe desen potrivit explicației Salvatorului. În versetul 19, expresia „nu-l înțelege” se poate referi la rezultatul unei inimi împietrite; și „cel rău” îi poate reprezenta pe Satana și pe slujitorii lui.

Cugetați asupra modului în care învățăturile Salvatorului despre pământul de lângă drum vă pot ajuta să înțelegeți mai bine principiul conform căruia, dacă ne împietrim inima, atunci nu vom înțelege cuvântul lui Dumnezeu ori nu vom fi convertiți la Salvator și nu vom fi vindecați.

În jurnalul pentru studiul scripturilor, uitați-vă la desenul care reprezintă pământul stâncos. Citiți Matei 13:20-21 și Luca 8:13 și găsiți interpretarea Salvatorului cu privire la locurile stâncoase. Cuvântul *îndată*, din versetul 20, înseamnă imediat sau curând.

În aceste versete, Isus a propovăduit că plantele care au crescut în locurile stâncoase îi reprezintă pe cei care au o mărturie care nu are rădăcini adânci. Denumiți desenul care reprezintă plantele din locurile stâncoase *Mărturie care nu are rădăcini adânci*.

Potrivit celor relatate în Matei 13:20-21 și Luca 8:13, ce reprezintă căldura soarelui? Scrieți deasupra desenului care reprezintă plantele cu rădăcini puțin adânci ce reprezintă căldura soarelui.

Scrieți, alături de desenul care reprezintă pământul stâncos, următorul principiu: **Dacă nu ne străduim să avem mărturii profunde, nu vom avea tăria necesară de a face față suferințelor, persecuțiilor și ispitelor.**

Uitați-vă la desenul care reprezintă pământul cu spini. Citiți Matei 13:22 și aflați ce reprezintă spinii. Denumiți desenul cu ceea ce reprezintă spinii.

Care sunt câteva exemple de îngrijorări lumești care pot „îneca” acest cuvânt?”

Deșertăciunea lumească, lăcomia și distracțiile temporale sunt câteva exemple ale grijilor care pot „îneca” acest cuvânt” și ne pot îndepărta de Dumnezeu. Lângă desenul care reprezintă pământul cu spini, scrieți următorul principiu: **Îngrijorările lumești ne pot sufoca credința și mărturia despre cuvântul lui Dumnezeu.**

Uitați-vă la desenul care reprezintă pământul bun. Citiți Matei 13:23.

Observați că Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 13:23, ne ajută să înțelegem că plantele au *îndurat* în pământul bun. Observați, de asemenea, că plantele din pământul bun au fost expuse la aceeași căldură a soarelui (reprezentând suferințe, persecuții și ispite) ca plantele uscate din pământul stâncos. Gândiți-vă cum ați rezuma ceea ce reprezintă pământul bun și scrieți denumirea pe desenul vostru.

Ținând cont de ceea ce ați învățat din Matei 13:15, ce ar putea reprezenta rodul menționat în versetul 23?

Din învățăturile Salvatorului despre pământul cel bun, învățăm principiul că, **atunci când primim cuvântul lui Dumnezeu, îl înțelegem și facem față suferințelor, persecuțiilor și ispitelor, ne vom converti la Salvator.** Scrieți acest principiu lângă desenul care reprezintă pământul bun.

Citiți scenariile de mai jos. Trageți o linie de la fiecare tip de pământ la scenariul care ilustrează cel mai bine principiul predat și reprezentat de acel pământ din pilda semănătorului.

a. Pământul de lângă drum	Unei tinere fete obișnuia să-i placă să meargă în fiecare duminică la Biserică. Însă, când a mai crescut, unele dintre prietenele ei au început să râdă de ea din cauza standardelor ei. Ea a început să încalce unele dintre porunci. Ea nu se mai simte bine la Biserică și și-a pierdut dorința de a veni.
b. Pământul stâncos	O tânără fată vine la Biserică și se roagă, în liniște, să poată fi atentă la îndemnul Duhului Sfânt. Când primește îndemnuri, ea acționează în consecință. Se simte mai aproape de Domnul și este recunoscătoare pentru modurile în care a fost inspirată să biruiască isпита.

c. Pământul cu spini	Un tânăr băiat vine, de regulă, la Biserică, însă rareori participă în mod activ și nu-și deschide inima la influența Duhului Sfânt. El a citit, online, informații care contrazic doctrine importante ale Bisericii și, acum, nu știe dacă mai crede în veridicitatea Evangheliei.
d. Pământul bun	Un tânăr băiat își petrece cea mai mare parte a timpului studiind pentru a fi acceptat la o universitate prestigioasă. Când nu studiază, el este ocupat cu munca. El își spune că nu are timp să citească din scripturi, să se roage sau să meargă la Biserică.

Este important să vă amintiți că inima, asemenea pământului, poate să aibă parte de schimbări și de îmbunătățiri.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce se poate face pentru a obține sau păstra fiecare tip de pământ ca loc pentru cultivarea de plante sănătoase și roditoare?
- Cum putem asemăna îmbunătățirea fiecărui pământ cu ceea ce putem face pentru a face schimbări în inimă, astfel încât ea să fie mai receptivă la cuvântul lui Dumnezeu?
- Cum v-a ajutat faptul de a căuta să primiți și să înțelegeți cuvântul lui Dumnezeu să vă convertiți și mai mult la Salvator?

Gândiți-vă la pământul care vă reprezintă cel mai bine starea prezentă a inimii voastre.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un obiectiv cu privire la ceea ce veți face pentru a primi și înțelege mai bine cuvântul lui Dumnezeu și pentru a face față suferințelor, persecuțiilor și ispitelor.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 13:1-23 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 1

Matei 13:24-58

Introducere

Salvatorul a folosit pilde pentru a propovădui despre împărăția cerului, restaurarea și creșterea Bisericii Sale în zilele din urmă, adunarea celor neprihăniți și distrugerea celor ticăloși la a Doua Sa Venire.

Matei 13:24-30, 36-43

Isus propovăduiește pilda neghinei

Gândiți-vă la următoarele întrebări și scrieți răspunsul la ultima întrebare:

- Ați fost vreodată frustrați sau supărați pentru că este atât de mult rău în lume?
- De ce nu îndepărtează Domnul răul care ne înconjoară?
- De ce ar trebui să alegeți să fiți neprihăniți deși oameni din jurul vostru nu par să aibă parte de consecințe negative ca urmare a alegerilor lor nedrepte?

În timp ce studiați Matei 13:24-30, 36-43, căutați un adevăr care vă poate ajuta să aveți parte de alinare când vă străduiți să trăiți în mod neprihănit într-o lume ticăloasă. După ce ați studiat relatarea din Matei, puteți citi Doctrină și legăminte 86:1-7, unde Domnul ne-a dat mai multă înțelegere cu privire la pilda neghinei.

În Matei 13:24-30, Salvatorul a propovăduit o pildă despre grâu și neghină.

Neghina este un soi de iarbă dăunătoare. Când încolțesc, grâul și neghina arată aproape la fel, dar se pot deosebi odată ce cresc.

Citiți Matei 13:24-30 și din fragmentul din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 13:30, care modifică o parte din versetul 30 și spune: „Adunați mai întâi grâul în grânarul meu; iar neghina se va găsi în snopi pentru a fi arsă”.

Ce s-a întâmplat cu grâul și neghina?

De ce credeți că omul care a semănat sămânță bună le-a spus slujitorilor săi să lase grâul și neghina să „crească amândouă împreună până la seceriș” (Matei 13:30)?

Potrivit celor relatate în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, ce a fost adunat mai întâi, grâul sau neghina?

După ce Salvatorul a propovăduit pilda neghinei, ucenicii Săi L-au rugat să le explice înțelesul ei. Citiți Matei 13:36-43 și găsiți explicația Salvatorului cu privire la pildă. (Puteți scrie, în scripturile voastre, răspunsurile la întrebările de mai jos.)

- Cine a semănat sau a plantat sămânța bună?
- Cine a semănat sau a plantat neghina?

- Pe cine reprezintă grâul și neghina? Când răspundeți la această întrebare, amintiți-vă că cei ticăloși sunt cei care aleg să nu se pocăiască [vezi Doctrină și legăminte 29:17].)

Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică faptul că „sfârșitul veacului”, menționat în versetul 39, se referă la distrugerea celor ticăloși la a Doua Venire a Salvatorului. Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută, de asemenea, să înțelegem că, în ultimele zile, Domnul va trimite îngeri și mesageri care să ajute la separarea celor neprihăniți de cei ticăloși (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 13:39-44 [în Dicționarul biblic din versiunea SZU a Bibliei în limba engleză]).

Un adevăr pe care-l învățăm din această pildă este că, **Domnul îi va aduna pe cei neprihăniți în ultimele zile și, apoi, îi va distruge pe cei ticăloși la Venirea Sa.**

Cugetați la cum vă poate alina acest adevăr în timp ce trăiți într-o lume rea. Cum vă poate ajuta să înțelegeți de ce trebuie să alegeți să fiți neprihăniți deși oameni din jurul vostru nu par să aibă parte de consecințe negative ca urmare a alegerilor lor nedrepte?

Datorită libertății noastre de a alege, hotărâm prin alegerile noastre dacă vom fi adunați alături de cei neprihăniți sau dacă vom suferi alături de cei ticăloși. Amintiți-vă că, deoarece toți facem greșeli, Salvatorul ne invită să ne pocăim pentru a putea fi adunați cu cei neprihăniți.

Asociați scripturile cu viețile voastre

Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală înseamnă compararea lor cu viața voastră. Vă puteți întreba: „Cum sunt eu ca personajele despre care studiez în scripturi?”. Pe măsură ce observați asemănări între experiențele voastre și cele ale oamenilor din scripturi, puteți să identificați mai bine doctrinele și principiile și să primiți revelații despre cum puteți pune în practică aceste adevăruri în viețile voastre.

Citiți declarația de mai jos a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și aflați ce a spus dânsul că trebuie să facem pentru a fi adunați de Domnul:

„Domnul Își adună oamenii când ei Îl acceptă și țin poruncile Sale ...

Domnul Își adună oamenii pentru a preaslăvi, a clădi Biserica, a se apăra și pentru a primi sfaturi și instrucțiuni ...

Profetul Joseph Smith a declarat că, în toate epocile, scopul divin al adunării a fost și este acela de a construi temple, astfel încât copiii Domnului să poată primi cele mai mari rânduieli și, astfel, să dobândească viață eternă [vezi *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 440-441]” („The Spirit and Purposes of Gathering” [adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young - Idaho, 31 oct. 2006], byui.edu/devotionals).

Potrivit celor spuse de vârstnicul Bednar, ce trebuie să facem pentru a fi adunați de Domnul?

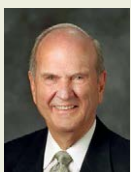
Cugetați asupra binecuvântărilor pe care le-ați primit în viața voastră când ați fost adunați de Domnul.

Uitați-vă la fotografiile de mai jos:

Gândiți-vă la felul în care aceste fotografii ilustrează ce putem face pentru a-L ajuta pe Salvator în a-i aduna pe copiii Tatălui Cereșc.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Această doctrină a adunării este una dintre învățăturile importante ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă... Noi nu doar că propovăduim această doctrină, dar o și punem în practică. Facem acest lucru când ajutăm la adunarea celor aleși ai Domnului de ambele părți ale vălului ...

Noi adunăm tabele cu arbori genealogici, întocmim foi pentru grupuri de familie și facem muncă în templu pentru și în folosul celor decedați, pentru a aduna oameni la Domnul și la familiile lor.

Aici pe pământ, munca misionară este esențială pentru adunarea lui Israel” („Adunarea Israelului risipit”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 80-81).

Cugetați asupra binecuvântărilor pe care le-ați primit când L-ați ajutat pe Domnul să-i adune pe cei neprihăniți prin intermediul muncii misionare sau a muncii din templu.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum vă poate ajuta faptul de a lua parte la această adunare să trăiți în mod neprihănit într-o lume plină de ispite și păcate?
- b. Ce veți face pentru a vă aduna pe voi înșivă, pentru a-i aduna pe membrii familiei voastre și pe alții la Salvator și la Biserica Sa?

Matei 13:31-35, 44-52

Isus folosește pilde pentru a propovădui despre împărăția cerurilor

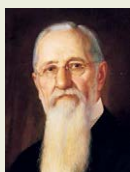
În mai multe pilde diferite, Salvatorul a comparat împărăția cerurilor (sau Biserica Sa și Evanghelia Sa) cu un grăunte de muștar, cu o plămădeală (plămădeala sau drojdia este folosită la copt și se adaugă în aluatul de pâine pentru a-l ajuta să crească înainte de a fi pus la copt), cu o comoară ascunsă, cu un mărgăritar și cu un năvod.

2. Citiți fiecare dintre fragmentele scripturale de mai jos și aflați ce le-a propovăduit Salvatorul ucenicilor Săi în acea pildă. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți ce adevăruri credeți că a propovăduit Salvatorul.

- a. Matei 13:31-32
- b. Matei 13:33
- c. Matei 13:44
- d. Matei 13:45-46
- e. Matei 13:47-50

Un adevăr pe care Salvatorul l-a propovăduit în pilda grăuntelui de muștar și aluatului este că, **Biserica restaurată a lui Isus Hristos va crește, de la un început modest, până va umple întreg pământul.** Puteți scrie acest adevăr pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 13:31-33.

Președintele Joseph F. Smith ne-a învățat cum pot fi cei care îl urmează pe Isus Hristos asemănați cu plămădeala: „Deși se poate spune, ceea ce este adevărat într-o oarecare măsură, că suntem doar o mână de oameni în comparație cu ceilalți din lume, totuși putem fi comparați cu plămădeala de care a vorbit Salvatorul, care, în cele din urmă, va crește întreaga lume” (*Gospel Doctrine*, a 5-a ediție [1939], p. 74).

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat, de asemenea, cu privire la această pildă: „Noi trebuie să trăim *în* lume, dar nu să fim *ai* lumii. Noi trebuie să trăim în lume, deoarece așa cum a propovăduit Isus într-o predică, Împărăția Sa este ca „plămădeala”, al cărei rol este de a crește tot aluatul prin influența ei (vezi Luca 13:21; Matei 13:33; vezi, de asemenea, 1 Corinteni 5:6-8). Cei care-L urmează nu pot face aceasta dacă se asociază doar cu cei care împărtășesc aceleași credințe și practici” („Să-i iubim pe ceilalți și să trăim acceptând diferențele”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 25).

Cugetați la ce puteți să faceți, în calitatea voastră de sfinți din zilele din urmă, pentru a ajuta Biserica Salvatorului să crească.

Un alt principiu, pe care Salvatorul l-a propovăduit în pilda comorii ascunse și a mărgăritarului, este: **Deoarece binecuvântările Evangheliei au valoare eternă, ele merită orice sacrificiu.** Puteți scrie acest adevăr pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 13:44-46.

3. Pentru a vă ajuta să înțelegeți acest principiu, în jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați un tabel cu două coloane. Numiți o coloană *Binecuvântări ale Evangheliei* și pe cealaltă *Sacrificii făcute pentru primirea binecuvântărilor*.

În coloana „Binecuvântări ale Evangheliei”, enumerați unele dintre binecuvântările Evangheliei (exemplele pot include cunoașterea din scripturi, îndrumarea din partea profeților în viață, rânduielile necesare salvării și căsătoria eternă). Pentru fiecare binecuvântare enumerată, în coloana „Sacrificii făcute pentru primirea binecuvântărilor”, scrieți sacrificiile pe care s-ar putea să fie nevoie să le faceți pentru a primi acea binecuvântare. De exemplu, pentru a primi binecuvântarea *cunoașterea din scripturi* trebuie să *studiem zilnic din scripturi*.

Gândiți-vă la binecuvântările pe care le-ați enumerat și cugetați la motivul pentru care primirea acestor binecuvântări merită orice sacrificiu necesar.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce binecuvântare a Evangheliei îți dorești să primești?
- b. De ce îți dorești acea binecuvântare?
- c. Ce sacrificiu s-ar putea să trebuiască să faci pentru a primi acea binecuvântare?

Matei 13:53-58

Isus propovăduiește în Nazaret și este respins de către propriii Săi oameni

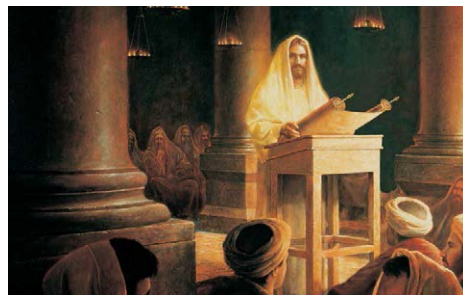
După cum este consemnat în Matei 13:53-58, oamenii din Nazaret L-au respins pe Salvator și nu au acceptat învățăturile Sale. Ca urmare a necredinței lor, Salvatorul nu a putut să înlăptuiască multe miracole printre ei.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 13:24-58 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 2

Matei 14

Introducere

După ce a aflat de moartea lui Ioan Botezătorul, Isus a căutat să fie singur, însă a fost urmat de o mulțime de oameni. El a avut milă față de ei, i-a vindecat pe cei bolnavi din mijlocul lor și a hrănit, în mod miraculos, peste 5.000 de oameni. În acea seară, Isus a mers pe mare către barca în care erau ucenicii Săi.

Matei 14:1-21

Isus caută să fie singur și, apoi, hrănește peste 5.000 de oameni

Gândiți-vă la un moment în care ați fost foarte triști. Ce ați făcut pentru a îndura și a trece peste tristețea de care ați avut parte?

Enumerați câteva moduri prin care oamenii încearcă să îndure și să treacă peste tristețe. _____

În timp ce studiați Matei 14:1-21, căutați moduri care vă pot ajuta să îndurați și să treceți peste tristețe.

Matei 14:1-21 relatează că împăratul Irod l-a înțemnițat, pe nedrept, pe Ioan Botezătorul, la insistențele noii sale soții, Irodiada, care vroia să-l oprească pe Ioan Botezătorul să condamne căsătoria ei neîngăduită cu împăratul Irod (vezi Marcu 6:17-19). După ce fiica soției lui, Salome, a dansat înaintea lui, Irod i-a promis în public că putea să aibă „orice va cere” (Matei 14:7). Fiica s-a sfătuit cu mama ei și a cerut capul lui Ioan Botezătorul, iar drept rezultat, Irod a cerut decapitarea lui Ioan.

Ioan Botezătorul era prieten și rudă cu Isus Hristos și fusese ales de Dumnezeu să fie profetul care avea să pregătească însăși calea pentru Mesia.

Imaginați-vă că sunteți un prieten apropiat al lui Ioan Botezătorul. Cum ați reacționa după ce ați auzi de moartea sa nedreaptă?

Citiți Matei 14:12-13 și aflați ce a făcut Isus când a auzit de moartea lui Ioan.

Expresia „într-un loc pustiu”, din versetul 13, se referă la un loc retras.

Ce s-a întâmplat când Isus a încercat să fie singur?

Cum v-ați simți dacă ați fi triști și ați dori să fiți singuri, iar alții doresc atenția voastră? _____

Citiți Matei 14:14 și aflați cum a reacționat Isus când a văzut mulțimea urmându-L.

Din această relatare, învățăm că, **atunci când arătăm milă față de alții, chiar și atunci când avem parte de tristețe, noi urmăm exemplul lui Isus Hristos.**

1. Rezumați unui membru al familiei sau unui prieten relatarea despre cum a arătat Isus milă după ce a auzit de moartea lui Ioan Botezătorul. Apoi, discutați întrebările de mai jos cu acea persoană. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți numele persoanei cu care ați vorbit și o relatare scurtă despre discuția avută.

a. Cum ne poate ajuta faptul de a arăta milă față de alții când suferim?

- b. De ce ar putea fi dificil să arătăm milă față de alții când suferim?
- c. Când ați avut parte, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, de o mare tristețe și, cu toate acestea, ați arătat milă față de altcineva? Cum v-a ajutat faptul de a sluji altcuiva?

Citiți Matei 14:15-21 și aflați cum a continuat Isus să arate milă față de mulțime.

Matei 14:22-36

Isus merge pe apa mării în timpul unei furtuni.

Gândiți-vă la următoarele două scenarii:

Scenariul 1: O tânără fată se simte neajutorată văzând-o pe mama ei suferind de o boală în fază terminală. Ea începe să se întrebe dacă Tatăl Ceresc este conștient de durerea familiei ei. Ea vrea, din toată inima, să creadă în Dumnezeu, însă îndoielile încep s-o copleșească.

Scenariul 2: Un tânăr băiat s-a alăturat de curând Bisericii. Mulți dintre prietenii lui vechi l-au criticat în mod public pentru hotărârea pe care el a luat-o de a se alătura Bisericii. El începe să se întrebe dacă este bine să continue să fie un membru activ și credincios al Bisericii.

Care sunt alte modalități prin care oamenii pot avea parte de îndoieli sau temeri când caută să-L urmeze pe Isus Hristos? _____

În timp ce studiați restul versetelor din Matei 14, căutați afirmații despre adevăr care vă pot ajuta să biruiți temeri, îndoieli și descurajări.

Citiți Matei 14:24-25 și aflați ce s-a întâmplat în timp ce ucenicii traversau Marea Galileii fiind supuși față de instrucțiunea Salvatorului.

Expresia „vântul era împotriva”, din versetul 24, înseamnă că vântul bătea împotriva direcției lor de deplasare.

În Matei 14:23, observați că era seară când Isus era singur pe munte și ucenicii traversau Marea Galileii. Distanța de traversare a mării era de aproximativ 5 mile (aproximativ 8 kilometri) și, în condiții meteorologice favorabile, se efectua în două-trei ore. Salvatorul a venit la ei în a patra strajă, care era perioada „între ora trei și șase dimineața”. Aceasta înseamnă că ucenicii se luptaseră toată noaptea cu vântul pentru a traversa marea.

Citiți Marcu 6:47-48 și aflați mai multe detalii oferite de Marcu în legătură cu acest eveniment.

Dacă Isus știa că ucenicii Săi se chinuiau, credeți că i-ar fi putut scuti mai devreme de chinuri? Care ar putea să fie scopul lăsării ucenicilor să se chinuie o vreme înainte de a fi izbăviți?

Din aceste relatări despre ucenicii care traversau marea, învățăm că, **deși este posibil ca Dumnezeu să nu ne izbăvească mereu de chinuri, El știe de ce avem parte și, la timpul care I se pare potrivit, ne va veni în ajutor.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce poate rezulta bun din faptul că ne chinuim pentru o vreme, în loc ca Domnul să ne izbăvească imediat din încercările noastre?
- b. Cum ne poate ajuta faptul că Domnul este conștient de chinurile noastre să ne întărească credința în El, chiar și atunci când El nu ne izbăvește imediat din ele?

Imaginați-vă că sunteți în corabie și că vă luptați cu vântul și valurile puternice de multe ore, de-a lungul nopții, și că, apoi, vedeți pe cineva mergând pe apă. La ce v-ați gândi sau ce ați simți în această situație?

Citiți Matei 14:26-27 și aflați cum au reacționat ucenicii când L-au văzut pe Isus. Puteți marca ceea ce Isus le-a spus.

Citiți Matei 14:28-30 și aflați ce a dorit Petru să facă atunci când a auzit glasul Domnului.

Cum a arătat Petru credință la început?

Ce a văzut Petru de a început să se teamă, să se îndoiască și să înceapă să se scufunde?

Gândiți-vă ce pot vântul și valurile din această relatare să reprezinte în viața voastră care să vă facă să aveți parte de teamă sau îndoială.

Din experiența lui Petru, învățăm că, **dacă ne păstrăm credința în Isus Hristos, nu vom fi copleșiți de temerile și de îndoielile noastre.**

Citiți următoarea declarație a președintelui Howard W. Hunter și marcați care a spus că este pericolul reprezentat de eșecul de a ne păstra credința în Domnul: „Am convingerea fermă că, dacă în calitate de persoane, de familii, comunități și națiuni, am putea, asemenea lui Petru, să ne îndreptăm privirea asupra lui Isus, și noi vom putea să pășim în mod triumfător pe «valurile învolburate ale lipsei de credință» și să «nu ne înfricoșăm de faptul că vânturile îndoiei se întetesc». Dar dacă ne îndepărtăm privirea de la El, Cel în care trebuie să credem, așa cum este atât de ușor de făcut și cum lumea este atât de ispitită să facă, dacă ne uităm la puterea și furia acelor elemente ale naturii atât de terifiante și distructive care ne înconjoară în loc să ne uităm la El, Cel care ne poate ajuta și salva, atunci, în mod inevitabil, ne vom scufunda într-o mare a conflictului, a tristeții și a disperării” („The Beacon in the Harbor of Peace”, *Ensign*, nov. 1992, p. 19).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți mai multe moduri prin care ne putem „[îndrepta] privirea” asupra lui Isus Hristos, așa cum a făcut la început Petru. De asemenea, scrieți despre un moment în care ați văzut cum credința în Isus Hristos a unei persoane i-a permis să evite să fie copleșită de teamă sau îndoială.

Gândiți-vă la schimbările pe care le puteți face în viața voastră pentru a vă păstra credința în Isus Hristos și stabiliți-vă obiectivul de a face acele schimbări.

Asemenea lui Petru, uneori eșuăm să ne păstrăm credința în Isus Hristos și este posibil să cedăm în fața temii, îndoiei și descurajării.

Citiți Matei 14:30-32 și aflați ce s-a întâmplat în timp ce Petru mergea către Salvator.

Potrivit celor relatate în versetul 30, ce a făcut Petru când și-a dat seama că se scufunda? (Puteți marca ceea ce a spus Petru.)

Asemenea lui Petru, **dacă noi căutăm ajutorul lui Dumnezeu când credința noastră devine mai slabă, El ne poate înălța deasupra temerilor și îndoielilor noastre.**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum ne înalță Dumnezeu deasupra temerilor și îndoielilor noastre?

Citiți Matei 14:33 și aflați cum au reacționat ucenicii din barcă după ce Isus și Petru au ajuns în barcă.

Din Matei 14:34-36, învățăm că, după acest eveniment, Isus și ucenicii Săi și-au continuat călătoria și au ajuns pe țărmurile îndepărtate al Galileii. Când oamenii au aflat că Isus era acolo, au adus la El pe cei bolnavi. Credința lor a fost atât de mare, încât toți cei care au venit au fost vindecați prin simplul fapt că au atins poala hainei Lui. Comparați acest lucru cu ceea ce s-a întâmplat cu oamenii descriși în Matei 13:57-58.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 3

Matei 15

Introducere

În timp ce era în Galilea, Isus le-a explicat cărturarilor și fariseilor de ce ucenicii Săi nu au urmat datina de a se purifica spălându-se pe mâini înainte de a mânca. Apoi, El S-a dus pe coasta Mediteranei, unde a vindecat-o pe fiica unei femei din rândul neamurilor. Isus S-a întors, apoi, în Galilea, unde a vindecat mulți oameni și a hrănit, în mod miraculos, peste 4.000 de oameni.

Matei 15:1-20

Fariseii întreabă de ce ucenicii lui Isus nu se spală pe mâini înainte de a mânca

Citiți scenariile de mai jos și aflați ce au în comun.

- O tânără fată este încurajată de prietenele ei să îmbrace haine necorespunzătoare pentru o seară de dans organizată de școală. Tânăra știe că hainele respective nu întrunesc standardele de decență ale Domnului, chiar dacă, în cultura ei, purtarea unor astfel de haine nu este o problemă.
- Un tânăr băiat face parte dintr-o familie de sfinți din zilele din urmă căreia îi plac evenimentele sportive. Când la televizor se transmit evenimente sportive importante, membrii familiei nu se mai roagă ca familie, nu mai studiază din scripturi, nu mai desfășoară seara în familie și nu mai merg duminica la adunările Bisericii pentru a putea urmări acele evenimente.
- Un tânăr și o tânără se pregătesc să se căsătorească. Ei locuiesc într-un loc în care este normal să ai relații sexuale înainte de căsătorie. Unii oameni le-au spus celor doi că sunt învechiți și ciudați pentru că așteaptă să se căsătorească și abia apoi să aibă relații sexuale.

Poate că ați observat că fiecare scenariu prezintă un conflict între supunerea față de poruncile lui Dumnezeu și acțiunea conform datinilor sau obiceiurilor. Datinele sau obiceiurile includ crezurile și practicile unei culturi, comunități, familii sau unui grup de prieteni.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți una sau mai multe datini sau mai multe obiceiuri care v-ar putea împiedica să vă supuneți poruncilor lui Dumnezeu. În timp ce studiați Matei 15, găsiți adevăruri care vă pot ajuta atunci când trebuie să alegeți între faptul de a vă supune poruncilor lui Dumnezeu și faptul de a lua parte la datini și obiceiuri.

Citiți Matei 15:1-2 și căutați datina despre care cărturarii și fariseii L-au întrebat pe Isus. Ce datină nu respectau ucenicii lui Isus? _____

Spălatul mâinilor menționat de farisei și cărturari se referă la o spălare ceremonială făcută ca ritual al purificării, și nu la o spălare cu scop de curățare.

Citiți Matei 15:3 și căutați răspunsul lui Isus la întrebarea lor. Puteți marca, în scripturile voastre, ceea ce a spus Salvatorul că făceau cărturarii și fariseii când participau la datinile lor.

După cum este consemnat în Matei 15:4-6, Isus a identificat un exemplu al modului în care cărturarii și fariseii încălcau o poruncă a lui Dumnezeu participând la datinile lor. Ei evitau să-și îndeplinească obligațiile de a avea grijă de părinții lor în vârstă declarând că banii lor erau rezervați ca dar pentru Dumnezeu sau *Corban* (vezi Marcu 7:10-12). Făcând astfel, ei încălcau porunca de a-și cinsti tatăl și mama.

Citiți Matei 15:7-9 și aflați ce i-au îndrumat cărturarii și fariseii pe oameni să facă folosindu-și datinile drept scuze de a nu se supune poruncilor lui Dumnezeu.

Din aceste versete învățăm următorul principiu: **Dacă dorim să ne apropiem de Dumnezeu, trebuie să punem poruncile Sale mai presus de orice datină sau obicei am avea.**

Recitiți scenariile de la începutul lecției. Pentru fiecare scenariu, gândiți-vă la următoarele două întrebări:

- Ce ar trebui să facă persoana sau persoanele din scenariu pentru a se supune poruncilor lui Dumnezeu?
- Cum a ajutat realizarea acestui lucru persoana respectivă sau persoanele respective să se apropie mai mult de Dumnezeu?

2. Aveți în vedere datinile și obiceiurile pe care le-ați scris la tema 1 din această lecție. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați ales să vă supuneți poruncilor lui Dumnezeu în loc să luați parte la datini sau obiceiuri acceptate pe scară largă. Apoi, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce a trebuit să faceți pentru a pune poruncile lui Dumnezeu mai presus decât alte datini sau obiceiuri, astfel încât să vă puteți apropia mai mult de El?
- b. Cum v-a ajutat acest lucru să vă apropiați mai mult de Tatăl Ceresc?

Amintiți-vă că fariseii și cărturarii credeau că mâncatul fără înfăptuirea ceremoniei de spălare a mâinilor pângărea omul, sau îl făceau necurat spiritual. Citiți Matei 15:10-11 și aflați ce ne-a învățat Salvatorul că ne spurcă sau ne pângărește. Puteți marca ceea ce aflați.

Salvatorul a spus: „Ce iese din gură, aceea spurcă pe om” (Matei 15:11). Apoi, după ce le-a spus ucenicilor Săi să nu-și facă griji cu privire la farisei, care s-au simțit jigniți de cuvintele Sale (vezi Matei 15:12-16), El a explicat mai departe ce ne pângărește.

Citiți Matei 15:17-20 și aflați ce a spus Salvatorul că ne spurcă sau ne pângărește.

În scripturi, inima reprezintă adesea gândurile și dorințele noastre. Ce a spus Salvatorul că ne pângărește cu adevărat? _____

Ținând cont de învățăturile Salvatorului consemnate în Matei 15:19-20, completați următorul principiu: **Dacă alegem să avem gânduri și dorințe rele, atunci**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre una sau două modalități în care putem să ne pângărim sau să devenim necurați spiritual dacă alegem să avem gânduri sau dorințe rele sau necorespunzătoare.

Matei 15:21-28

Salvatorul o vindecă pe fiica unei femei din rândul neamurilor

În spațiul liber, enumerați una sau mai multe dintre dorințele voastre neprihănite:

În timp ce continuați să studiați Matei 15, căutați principii care vă pot ajuta să înțelegeți ce trebuie să faceți pentru a vi se împlini dorințele neprihănite.

Dacă este disponibil în scripturile voastre, deschideți-vă Ghidul pentru scripturi la Hărți și fotografii din Biblie, harta 11, „Pământul Sfânt în timpul Noului Testament”. Găsiți, pe hartă, orașele Tir și Sidon. În timp ce Isus călătorea din Galilea către coasta Tirului și Sidonului, El a întâlnit o femeie cananeană. Asemenea multor altor oameni din acea regiune, această femeie era din rândul neamurilor – ceea ce înseamnă că nu era din rândul iudeilor. La acea vreme, misiunea Salvatorului era să propovăduiască Evanghelia doar iudeilor și să n-o propovăduiască, încă, neamurilor (vezi Matei 10:5-6).

Citiți Matei 15:21-27 și căutați răspunsuri la următoarele întrebări:

- Ce dorință neprihănită a avut femeia cananeană?
- Ce a făcut și a spus femeia, lucruri care au demonstrat credința ei în Isus Hristos?

Observați că analogia Salvatorului dintre neamuri și câinii domestici a testat credința femeii. Cum a continuat să demonstreze răspunsul femeii la această analogie credința ei în Isus Hristos?

Citiți Matei 15:28 și aflați ce a făcut Salvatorul pentru această femeie.

De ce a făcut aceasta? _____

Din această relatare, învățăm că, **atunci când ne exercităm credința în Isus Hristos, putem primi binecuvântări potrivit dorințelor noastre neprihănite.**

Gândiți-vă la următoarea întrebare: Pe lângă faptul de a-L ruga, continuu, pe Tatăl Ceresc să ne binecuvânteze potrivit cu dorințele noastre neprihănite, ce altceva putem să facem pentru a ne exercita credința în Isus Hristos?

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Când avem credință în Domnul Isus Hristos, trebuie să avem încredere în El. Trebuie să avem destulă încredere în El, încât suntem dispuși să acceptăm voia Lui, știind că El știe ce este cel mai bine pentru noi ...

Credința, indiferent cât de puternică este, nu poate să aibă un rezultat contrar voinței celui a cărui putere este. Exercițarea credinței în Domnul Isus Hristos este întotdeauna subordonată ordinii din cer, bunătații, voinței, înțelepciunii și timpului stabilit de Domnul. De aceea, nu putem avea credință adevărată în Domnul fără să avem, de asemenea, încredere deplină în voința Domnului și în timpul stabilit de Domnul” („Faith in the Lord Jesus Christ”, *Ensign*, mai 1994, p. 99-100).

Cum poate explicația vârstnicului Oaks, legată de ce înseamnă să exercităm credință în Isus Hristos, să ne ajute când Domnul nu ne binecuvântează imediat potrivit dorințelor noastre neprihănite?

Cugetați la doctrine și principii

Cugetarea asupra motivului pentru care doctrinele și principiile sunt importante în viața voastră vă poate ajuta să le simțiți veridicitatea și importanța. Puteți să cugetați, de asemenea, la cum ar dori Domnul ca voi să puneți în practică ceea ce învățați. Faptul de a vă alocă timp să cugetați Îi permite Duhului Sfânt să vă îndrume în studiul vostru și în punerea în practică a adevărului.

4. Treceți în revistă dorințele neprihănite pe care le-ați scris mai devreme. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați ce puteți să faceți pentru a exercita credință în Isus Hristos când căutați să vi se îndeplinească acele dorințe. Scrieți, de asemenea, despre o experiență pe care ați trăit-o și în care vi s-a îndeplinit una dintre dorințele voastre neprihănite (potrivit voinței și timpului Domnului) în timp ce vă exercitați credința în Isus Hristos sau scrieți despre experiența cuiva pe care-l cunoașteți. (Amintiți-vă să evitați să scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, despre experiențe care sunt prea sacre sau personale.)

Matei 15:29-39

Isus hrănește peste 4.000 de persoane care-L urmau folosind șapte pâini și puținii pești

După cum este consemnat în Matei 15:29-39, Isus Hristos S-a întors în Galilea. În timp ce se afla acolo, mulți oameni s-au adunat în jurul Lui. Scripturile relatează că erau „patru mii de bărbați, afară de femei și de copii” (Matei 15:38), inclusiv persoane care sufereau de diferite boli și dizabilități. Salvatorul i-a vindecat și, după ce oamenii au petrecut trei zile în prezența Sa, El a înfăptuit un alt miracol hrănindu-i pe toți folosind doar șapte pâini și câțiva peștișori.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 15 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 4

Matei 16-17

Introducere

Isus Hristos i-a muștrat pe fariseii și saducheii care au cerut de la El un semn al divinității Sale. Petru a depus mărturie că Isus este Hristosul și El i-a promis cheile împărăției cerurilor. Isus Hristos, Moise și Ilie au conferit cheile preoției lui Petru, Iacov și Ioan pe Muntele Schimbării la Față. După ce a coborât de pe munte, Isus a alungat un drac dintr-un băiat. În Capernaum, Isus a făcut rost, în mod miraculos, de bani pentru a plăti taxe.

Matei 16

Salvatorul îi muștră pe farisei și saducheii și îi promite lui Petru cheile ale preoției

Ce ați spune cuiva pentru a-l ajuta să înțeleagă de ce credeți că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este singura biserică adevărată de pe pământ? _____

În timp ce studiați Matei 16, căutați adevăruri care vă pot ajuta să înțelegeți și să le explicați altora ce face ca Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă să fie Biserica Domnului pe pământ (vezi D&L 1:30).

În Matei 16:1-12, citim că Salvatorul i-a muștrat pe farisei și saducheii când au cerut de la El un semn al divinității Sale. Apoi, El i-a avertizat pe ucenicii Săi să nu-i urmeze pe acești bărbați ticăloși.

După aceea, Salvatorul S-a dus cu ucenicii Săi „în părțile Cezareii lui Filip” (Matei 16:13; în acest verset, cuvântul *părțile* se referă la regiune sau zonă). În fotografia de mai jos cu Cezarea lui Filip, ce vedeți în spatele râului și pomilor?

Citiți Matei 16:13-19 și aflați cum a folosit Salvatorul simbolul de stâncă pentru a descrie temelia Bisericii Sale. (Matei 16:15-19 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți marca acest fragment, în mod distinct, pentru a-l găsi cu ușurință.)

Observați, în versetele 16-17, că Petru a știut că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu prin revelație de la Tatăl Cerească. Isus s-a referit la revelație atunci când a descris temelia Bisericii Sale.

Izvoarele râului Iordan lângă Cezarea lui Filip.

Profetul Joseph Smith a explicat: „Isus spune în predicile Sale: «Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui» [Matei 16:18]. Ce piatră? Revelația” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith, [2007], p. 205*).

El a mai depus mărturie: „Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost întemeiată pe baza revelației directe, așa cum a fost întotdeauna Biserica adevărată a lui Dumnezeu, conform scripturilor (Amos 3:7 și Faptele apostolilor 1:2)” (*Învățăături: Joseph Smith*, p. 205).

Aveți în vedere următoarea informație: „Când Salvatorul l-a învățat pe Petru despre revelație, El a folosit un joc de cuvinte legat de numele lui Petru, spunându-i lui Simon [Petru]: «Tu ești Petru [*Petros*], și pe această piatră [*petra*] voi zidi Biserica Mea» (Matei 16:18). Cuvântul din limba greacă *petros* înseamnă o mică stâncă sau piatră izolată. Cuvântul grecesc *petra* poate, de asemenea, să însemne «o stâncă», dar se mai poate referi și la un pământ pietros, stâncos sau la o cantitate mare de stâncă [vezi Matei 16:18]. Din aceste cuvinte, învățăm că nu pe Petru, ca om, avea să fie zidită Biserica, ci pe stânca revelației” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 53).

Puteți scrie, în scripturile voastre, lângă Matei 16:18, următorul adevăr: **Biserica lui Isus Hristos este zidită pe revelație de la Dumnezeu.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. De ce este important pentru voi să știți că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este zidită sau întemeiată pe revelație de la Dumnezeu?
 - b. Cum influențează acest lucru modul în care urmați sfaturile profeților din zilele noastre atunci când primesc revelație pentru zilele noastre?

Recitiți Matei 16:19 și aflați ce a promis Salvatorul că urma să-i dea lui Petru.

Din cuvintele Salvatorului „Îți voi da cheile împărăției cerurilor”, învățăm că **Isus Hristos încredințează cheile împărăției Sale profeților și apostolilor Săi aleși**. Cheile împărăției Sale sunt cheile preoției și împărăția la care S-a referit Salvatorul este Biserica lui Isus Hristos.

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat ce sunt cheile preoției și de ce sunt importante: „«Cheile preoției reprezintă autoritatea pe care Dumnezeu a dat-o [deținătorilor] preoției pentru a conduce, controla și guverna folosirea preoției Sale pe pământ» [*Manualul 2: Administrarea Bisericii* (2010), 2.1.1.] Fiecare lucrare sau rânduială înfăptuită în Biserică are loc prin autorizarea directă sau indirectă din partea celui care deține cheile necesare” („Cheile și autoritatea preoției”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 49).

Cheile pe care Salvatorul i le-a promis lui Petru au inclus puterea de pecetluire – puterea de a lega sau dezlega pe pământ și în cer. Această putere face posibil ca rânduielile înfăptuite, pe pământ, sub autoritatea conducătorilor Bisericii să fie valabile în cer. Este folosită, de asemenea, pentru a uni familiile pentru eternitate. Matei 16:19 ne ajută să înțelegem motivul pentru care Isus Hristos dă chei ale preoției profeților și apostolilor Săi: **cheile preoției sunt necesare pentru administrarea Bisericii Domnului pe pământ**. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților

din Zilele din Urmă este singura biserică pe pământ care a primit și deține în prezent autoritatea preoției și cheile preoției de la Domnul.

Din Matei 16:21-28, învățăm că Isus a vorbit despre jertfa Sa ispășitoare și i-a învățat pe ucenicii Lui că și ei trebuie să fie dornici să facă sacrificii pentru a-L putea urma. Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne oferă o înțelegere mai clară despre ce înseamnă să ne luăm crucea:

„Și acum, ca cineva să își ia crucea lui înseamnă să nege tot ceea ce este necuvios și orice poftă lumească, și să țină poruncile Mele.

Nu încălcați poruncile Mele pentru a vă scăpa viața; pentru că oricine își va scăpa viața în această lume, o va pierde în lumea care va veni” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 16:26-27 [în Dicționarul biblic din versiunea SZU a Bibliei în limba engleză]).

Scriptură de bază – Matei 16:15-19

2. Rugați un membru al familiei sau un prieten să vă ajute să faceți o interpretare de roluri pentru scenariul de mai jos.

Imaginați-vă că vorbiți cu un prieten care nu este membru al Bisericii. Prietenul vostru vă adresează întrebările de mai jos. Folosiți adevărurile pe care le-ați învățat din Matei 16:15-19 pentru a răspunde întrebărilor prietenului vostru.

- Am auzit că biserica ta afirmă că este singura Biserică adevărată a lui Isus Hristos. Crezi acest lucru?
- Și biserica mea crede în Isus Hristos, așadar de ce crezi că biserica ta este singura adevărată?

După terminarea interpretării de roluri, rugați membrul familiei sau prietenul să scrie, în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, că ați terminat această temă. Dacă nu este disponibil un membru al familiei sau un prieten, puteți, pur și simplu, să răspundeți la întrebările de mai sus în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

Matei 17

Isus Hristos, Moise și Ilie conferă cheile preoției lui Petru, Iacov și Ioan

Gândiți-vă cum poate fi comparată autoritatea preoției cu un permis de conducere și cum pot fi comparate cheile preoției cu cheile necesare pentru a folosi o mașină.

Cugetați asupra următoarelor întrebări:
Ce are dreptul să facă persoana care deține un permis de conducere? De ce este important să avem acces la cheile mașinii pe lângă faptul de a avea permis de conducere? Cum se poate compara faptul de a avea permis de conducere și chei pentru a conduce o mașină cu autoritatea și cheile preoției necesare pentru a îndruma lucrarea lui Dumnezeu?

Când Domnul i-a promis lui Petru că avea să-i dea „cheile împărăției cerurilor” (Matei 16:19 sau autoritatea de a îndruma lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, Petru și ceilalți apostoli primiseră deja autoritatea preoției, însă nu primiseră încă cheile preoției pentru a conduce împărăția – Biserica lui Isus Hristos. În timp ce studiați Matei 17, aflați cum au primit Petru, Iacov și Ioan cheile împărăției.

Citiți Matei 17:1-2 și aflați unde i-a dus Isus pe Petru, Iacov și Ioan pentru a primi cheile preoției.

Ce i s-a întâmplat Salvatorului pe munte? _____

Schimbare la față se referă la „starea persoanelor a căror aparență și natură le sunt schimbate temporar – și anume, sunt înălțate la un nivel spiritual mai ridicat – pentru ca ele să poată suporta prezența și slava ființelor cerești” (Ghid pentru scripturi, „Schimbarea la față”, scriptures.lds.org). Petru, Iacov și Ioan au fost, de asemenea, schimbați la față cu această ocazie (vezi D&L 67:11-12).

În timp ce citiți Matei 17:3, adăugați în tabelul de mai jos numele altor două persoane care au fost prezente pe Muntele Schimbării la Față. Observați că *Elias* se referă la Ilie, profetul din Vechiul Testament (vezi Ghid pentru scripturi, „Elias”, p. 61). „Sunt mai multe utilizări ale numelui sau titlului [*Elias*] în scripturi. (1) Elias este în Noul Testament (grec) omonimul lui Ilie (evreu) ca în Luca 4:25-26, Iacov 5:17 și Matei 17:1-4. În aceste situații, Elias era profetul din vechime Ilie a cărui slujire este consemnată în 1 și 2 Împărați” (vezi Ghidul pentru scripturi, „Elias”, scriptures.lds.org).

Cei care au fost prezenți pe Muntele Schimbării la Față		
Matei 17:1-2	Isus Hristos	A.

Cei care au fost prezenți pe Muntele Schimbării la Față		
Matei 17:1-2	Petru, Iacov și Ioan	B.
Matei 17:3; Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 9:3 (în Ghidul pentru scripturi)		C.

Cei care au fost prezenți pe Muntele Schimbării la Față		
Matei 17:4-9		D.
		

Citiți următoarea declarație a profetului Joseph Smith și marcați motivul pentru care Moise și Ilie au fost prezenți pe munte: „Salvatorul, Moise și Elias [Ilie] le-au dat cheile [preoției] lui Petru, Iacov și Ioan, pe munte, când ei au fost schimbați la față înaintea Sa” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith, [2007], p.110*).

Moise deținea cheile pentru adunarea lui Israel (vezi D&L 110:11), iar Ilie deținea cheile puterii de pecetluire (vezi D&L 110:13-16).

Traducerea Bibliei de Joseph Smith afirmă că Ioan Botezătorul – pe care Irod îl ucise – s-a arătat, de asemenea, pe munte (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 9:3 [în Ghid pentru scripturi]). Dicționarul biblic din versiunea SZU a Bibliei în limba engleză afirmă că „textul din Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Marcu 9:3 nu sugerează că acel Elias de la Schimbarea la Față era Ioan Botezătorul, ci faptul că, pe lângă profetul Ilie, a fost prezent și Ioan Botezătorul” (Dicționarul biblic din versiunea SZU a Bibliei în limba engleză, „Elias”). Adăugați *Ioan Botezătorul* în tabelul de mai sus.

Citiți Matei 17:4-9 și aflați cine a mai fost prezent pe Muntele Schimbării la Față. Adăugați *Dumnezeu Tatăl* în tabel.

Experiența pe care Petru, Iacov și Ioan au trăit-o pe Muntele Schimbării la Față a fost un eveniment important legat de întemeierea Bisericii lui Isus Hristos pe pământ. Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Până când oamenii nu dobândesc o înțelegere spirituală mai profundă decât cea de care se bucură în prezent, ei pot înțelege doar o parte din ceea ce s-a întâmplat pe Muntele Schimbării la Față” și ceea ce știm este „datorită relatărilor din Noul Testament și datorită informațiilor suplimentare revelate prin intermediul profetului Joseph Smith” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:399).

Probabil vă amintiți că o dispensație a Evangheliei este o perioadă în care Tatăl Ceresc oferă autoritatea preoției, rânduiește și cunoaștere despre planul salvării întocmit de El oamenilor de pe pământ prin intermediul slujitorilor Săi autorizați (vezi Ghidul pentru scripturi, „Dispensație”, scriptures.lds.org). Fiecare persoană identificată în tabel, care a fost prezentă pe Muntele Schimbării la Față, s-a arătat, de asemenea, profetului Joseph Smith în dispensația noastră.

Trasați o linie de la numele persoanelor enumerate în tabel la ilustrațiile corespunzătoare care descriu perioada în care i s-au arătat profetului Joseph Smith. După ce ați terminat, verificați-vă răspunsurile folosind informațiile de mai jos.

- A. Tatăl Ceresc și Isus Hristos i s-au arătat lui Joseph Smith în timpul Primei Viziuni (vezi Joseph Smith – Istorie 1:16-17).
- B. Ioan Botezătorul a conferit cheile Preoției aaronice lui Joseph Smith și Oliver Cowdery (vezi D&L 13).
- C. Petru, Iacov și Ioan au conferit cheile Preoției lui Melhisedec lui Joseph Smith și Oliver Cowdery (vezi D&L 27:12).
- D. Ilie a conferit cheile puterii de pecetluire lui Joseph Smith și Oliver Cowdery în Templul Kirtland. Moise le-a conferit cheile adunării lui Israel în aceeași zi (vezi D&L 110).

Din evenimentele care au avut loc pe Muntele Schimbării la Față și din experiențele trăite de profetul Joseph Smith la începutul restaurării, învățăm că, **în fiecare dispensație, Dumnezeu conferă chei ale preoției slujitorilor Săi aleși, pentru ca ei să poată îndruma lucrarea Sa pe pământ.**

Actualii profeți și apostoli dețin aceleași chei ale preoției pe care le-a primit profetul Joseph Smith. Aceste chei au fost transmise de la Joseph Smith la Brigham Young și la profeții care au urmat.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că este important să știm că același tipar privind conferirea cheilor preoției care a fost folosit pe vremea lui Isus Hristos a fost repetat în vremurile noastre cu profetul Joseph Smith?
- b. Cum ați explica unui prieten faptul că mesageri cerești (îngeri) conferind chei ale preoției profetului Joseph Smith este tiparul stabilit de Dumnezeu?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un obiectiv cu privire la ceea ce veți face pentru a-i urma și susține mai bine pe cei care dețin cheile împărăției cerurilor în zilele noastre.

La sfârșitul experienței sacre de pe Muntele Schimbării la Față, Salvatorul le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui de vedenia aceasta, până va învia Fiul omului din morți” (Matei 17:9).

Gândiți-vă la felul în care această instrucțiune se aseamănă cu următorul sfat al președintelui Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli: „Am ajuns, de asemenea, să cred că nu este înțelept să vorbești continuu despre experiențe spirituale neobișnuite. Ele trebuie să fie păzite cu grijă și împărtășite numai când Însuși Spiritul vă îndeamnă să le folosiți pentru binecuvântarea altora” („The Candle of the Lord”, *Ensign*, ian. 1983, p. 53).

De ce ar trebui să fim precauți cu privire la împărtășirea experiențelor sacre și să facem aceasta doar când suntem îndemnați de Spirit?

Din Matei 17:10-27, învățăm că Isus Hristos a alungat un drac dintr-un băiat și a făcut rost, în mod miraculos, de bani pentru a plăti darea pentru El Însuși și pentru Petru.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 16-17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 5: ZIUA 1

Matei 18-20

Introducere

Isus Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi principii care aveau să-i ajute să conducă Biserica Sa după înălțarea Lui. El a propovăduit, de asemenea, pilda robului nemilostiv, ca răspuns la întrebarea lui Petru despre iertare și a propovăduit despre caracterul sfânt al căsătoriei. Salvatorul a subliniat importanța faptului de a alege viața eternă în locul bogățiilor lumești și a propovăduit pilda lucrătorilor viei.

Matei 18

Isus Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi principii care îi vor ajuta să conducă Biserica și propovăduiește pilda robului nemilostiv

Următoarea relatare, spusă de președintele Thomas S. Monson, este despre o familie al cărei bebeluș, în vârstă de două luni, a murit: „Tatăl era tâmplar de mobilă fină și a făcut un sicriu frumos pentru trupul prețiosului său copil. Ziua înmormântării a fost mohorâtă, reflectând parcă tristețea pe care o simțeau prin pierderea lui. În timp ce familia se îndrepta spre capelă, tatăl purtând micuțul sicriu, s-a adunat un număr mic de prieteni. Însă, ușa capelei era încuiată.

Episcopul, ocupat, uitase de funeralii. Zadarnic au încercat să-l găsească. Neștiind ce să facă, tatăl a luat sicriul sub braț și, cu familia alături, l-au dus acasă, pe o ploaie torențială” („Pene de despicat ascunse”, *Liahona*, iulie 2002, p.19).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Dacă ați fi fost membru al acelei familii, cum v-ați fi simțit când episcopul a uitat să vine la funeralii?
- De ce v-ar fi greu să-l iertați pe episcop?

În Matei 18:1-20, citim că Isus i-a învățat pe ucenicii Săi, în Galilea, să fie umili și să devină asemenea copilașilor. El a explicat, de asemenea, că cei care fac să „păcătuiască” sau să conducă pe un drum greșit pe ucenicii Săi care sunt asemănători unui copil, vor avea parte de suferință (vezi versetele 6-7).

Umilința copiilor poate fi asemănată cu umilința noilor convertiți la Biserică. Ce putem învăța de la noii convertiți? Cum putem să-i hrănim spiritual, atât pe copii, cât și pe noii convertiți la Biserică?

Salvatorul i-a sfătuit apoi pe ucenicii Săi să îndepărteze din viața lor acele lucruri care i-ar fi putut face să păcătuiască sau să se poticnească (vezi versetul 9). De asemenea, El i-a învățat pe apostolii Săi că, dacă cineva le-a greșit sau a păcătuit împotriva lor, în primul rând, trebuie să caute să rezolve, în particular, problema cu acea persoană. Dacă persoana refuză să se pocăiască, atunci el sau ea poate fi adus în fața conducătorilor Bisericii. (Notă. Învățăturile Salvatorului din Matei 18:1-14 vor fi discutate în detaliu în lecțiile despre Marcu 9 și Luca 15.)

După această instrucțiune, Petru i-a adresat Salvatorului o întrebare despre iertare. Citiți Matei 18:21 și căutați întrebarea lui Petru.

Unii conducători religioși din vremea lui Petru propovăduiau că cineva nu trebuie să ierte pe altcineva mai mult de trei ori. Întrebându-L pe Domnul dacă el trebuia să ierte pe cineva de șapte ori, este posibil ca Petru să se fi crezut generos (vezi Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 3:91). Citiți Matei 18:22 și aflați răspunsul pe care Salvatorul i l-a dat lui Petru.

„Șaptezeci de ori câte șapte” este un mod de a spune că nu trebuie să existe o limită în ceea ce privește de câte ori trebuie să-i iertăm pe alții. Răspunsul pe care Salvatorul i l-a dat lui Petru ne învață următorul adevăr: **Domnul ne-a poruncit să-i iertăm pe cei care ne greșesc sau care păcătuiesc împotriva noastră.**

A ierta pe alții înseamnă să-i tratăm cu dragoste pe cei care ne-au greșit sau ne-au rănit și să nu avem niciun resentiment față de ei (vezi Ghid pentru scripturi, „(A) Ierta”, scriptures.lds.org; D&L 64:9-11). A ierta nu înseamnă că veți continua să le permiteți altora să vă rănească sau că cei care v-au greșit nu trebuie să răspundă, din punct de vedere legal sau într-un alt mod, pentru faptele lor.

După ce a răspuns la întrebarea lui Petru, Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi o pildă care ne poate ajuta să înțelegem de ce trebuie să-i iertăm pe alții.

Citiți Matei 18:23-30 și aflați suma de bani datorată de rob și de tovarășul său de slujire.

Cât îi datora robul împăratului? _____

Cât îi datora tovarășul de slujire robului? _____

Folosiți informațiile de mai jos pentru a vă fi ușor să calculați cât timp i-ar fi trebuit fiecărui datornic pentru a-și plăti datoria:

În zilele lui Isus „se estima că 10.000 de galbeni echivalau cu 100.000.000 de denari [moneda romană]. Un denar reprezenta, de regulă, salariul pe o zi al unui lucrător obișnuit” (Jay A. Parry și Donald W. Parry, *Understanding the Parables of Jesus Christ* [2006], p. 95). Calculați în cât timp ar fi putut robul să-și plătească datoria, împărțind 100.000.000 de denari la 365 de zile.

Dacă ar fi primit salariul tot timpul, câte zile i-ar fi trebuit robului să-și plătească datoria? _____

În comparație, 100 de lei echivalau cu 100 de denari. (Amintiți-vă că cei mai mulți lucrători câștigau un denar pe zi.) Calculați cât timp i-ar fi trebuit tovarășului de slujire să-și plătească datoria.

Dacă ar fi primit salariul tot timpul, câte zile i-ar fi trebuit tovarășului de slujire să-și plătească datoria? _____

Citiți Matei 18:31-35 și aflați cum a reacționat împăratul când a descoperit faptele robului față de tovarășul său de slujire.

De ce credeți că împăratul l-a numit viclean pe acest rob pentru că nu i-a iertat datoria tovarășului său de slujire?

Ținând cont de ceea ce ați citit în versetul 35, scrieți pe cine credeți că ar putea reprezenta fiecare dintre cei trei oameni din pildă:

Împărat = _____

Rob = _____

Tovarăș de slujire = _____

Folosindu-vă de ceea ce ați învățat din această pildă, completați următorul principiu: **Dacă dorim ca Dumnezeu să ne ierte, trebuie** _____.
(Puteți nota acest principiu pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 18:24-35.)

Ce trebuie să facă o persoană dacă are probleme în a ierta pe cineva?

Președintele James E. Faust, din Prima Președinție, ne-a învățat:

„Trebuie să recunoaștem și să acceptăm sentimentele de furie. Este nevoie de umilință pentru a face acest lucru, dar, dacă ne vom așeza în genunchi și îi vom cere Tatălui Ceresc sentimentul de iertare, El ne va ajuta. Domnul ne cere «să-i iertăm pe toți oamenii» [D&L 64:10] spre binele nostru, pentru că «ura întârzie creșterea spirituală» [Orson F. Whitney, *Gospel Themes*, (1914), p. 144]. Numai dacă alungăm ura și amărăciunea, Domnul ne poate alina inima ...

Când tragedia lovește, noi nu trebuie să reacționăm căutând răzbunarea personală, ci trebuie să lăsăm dreptatea să-și urmeze cursul și, apoi, să uităm. Nu este ușor să uităm și să ne golim inima de resentimente care cresc. Salvatorul ne-a oferit tuturor o pace prețioasă prin ispășirea Sa, dar aceasta poate veni numai dacă suntem dornici să alungăm sentimentele negative de furie, răutate sau răzbunare. Tuturor celor care-i iertăm «pe cei care au greșit împotriva noastră» [Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 6:13], chiar și pe cei care au comis crime mari, ispășirea ne aduce o anumită pace și alinare” („Puterea tămăduitoare a iertării”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 69).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care Domnul v-a ajutat să iertați pe cineva care a păcătuit împotriva voastră sau care v-a greșit.

Mai jos veți citi concluzia relatării președintelui Monson care a fost împărtășită mai devreme în această lecție: „Dacă ar fi fost niște oameni fără caracter, ar fi putut să-l acuze pe episcop și să nutrească resentimente. Când episcopul și-a dat seama de situație, a vizitat familia și și-a cerut iertare. Cu durerea încă evidentă pe față și cu lacrimi în ochi, tatăl a acceptat scuzele și cei doi s-au îmbrățișat într-un spirit de împăcare” („Pene de despicat ascunse”, p. 19).

Gândiți-vă la acele persoane, din viața voastră, pe care nu le puteți ierta. Rugați-vă pentru a avea dorința de a ierta și abilitatea de a renunța la sentimentele de suferință și mânie, astfel încât Isus Hristos să vă poată ajuta să simțiți pace și alinare prin ispășirea Sa.

Matei 19:1-12

Salvatorul ne învață despre caracterul sfânt al căsătoriei

Doctrina Domnului cu privire la căsătorie și divorț diferă de multe dintre crezurile lumii.

Care sunt unele dintre crezurile lumii despre căsătorie și divorț?

În timp ce studiați Matei 19:1-12, căutați învățăturile Domnului cu privire la căsătorie și divorț și gândiți-vă la importanța acestor învățături în viața voastră.

Citiți Matei 19:1-3 și căutați întrebarea pe care fariseii I-au adresat-o lui Isus.

Expresia „să-și lase nevasta pentru orice pricină” (Matei 19:3) se referă la un bărbat care divorțează de soția lui din orice motiv, indiferent dacă este un motiv banal sau egoist.

Citiți Matei 19:4-6 și aflați ce a propovăduit Salvatorul despre căsătorie și divorț.

Aceste versete ne învață următoarele: **Căsătoria dintre un bărbat și o femeie este o relație sacră concepută și stabilită de Dumnezeu.** Puteți nota această doctrină pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 19:6. Revelația dată de Domnul în zilele noastre confirmă faptul că „noul și nepieritorul legământ al căsătoriei” (căsătoria în templu) este esențial în vederea exaltării (vezi D&L 131:1-4).

Citiți Matei 19:7 și căutați o altă întrebare pe care fariseii I-au adresat-o lui Isus.

Matei 19:8-9 relatează că Salvatorul le-a spus fariseilor că Moise a permis divorțul pe vremea sa din cauza împietririi inimilor oamenilor. Termenul „a lăsa”, în aceste versete, poate însemna, de asemenea, a se separa sau a pleca.

Următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ajută la clarificarea legăturii dintre această învățătură și zilele noastre: „Genul de căsătorie necesar pentru exaltare – veșnică în durată și asemănătoare cu Dumnezeu în calitate – nu ia în considerare divorțul. În templele Domnului, cuplurile sunt căsătorite pentru toată veșnicia. Însă unele căsătorii nu progresează către acest ideal. Din cauza «împietririi inimilor [noastre]» [Matei 19:8], Domnul nu insistă acum asupra consecințelor standardului celestial. El le permite persoanelor divorțate să se căsătorească din nou fără a avea pata imoralității specificată în legea mai înaltă” („Divorțul”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 70).

3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, enumerați unele dintre modurile în care vă pregătiți pentru „genul de căsătorie necesar pentru exaltare” descris de vârstnicul Oaks. Ce puteți face pentru a vă căsători pentru eternitate luându-vă un angajament puternic de a rezolva diferențele fără a divorța?

Matei 19:13–20:34

Isus propovăduiește despre viața eternă și predă pilda lucrătorilor viei

Matei 19:13-30 relatează că Isus i-a încurajat pe cei care-L urmau să caute viața eternă în locul bogățiilor lumești. Petru a întrebat ce aveau să primească ucenicii pentru că renunțaseră la bunurile lor lumești pentru a-L urma pe Salvator. (Notă. Evenimentele discutate în aceste versete vor fi predate în detaliu în lecția despre Marcu 10.)

În Matei 20:1-16, citim că Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi o pildă pentru a-i ajuta să înțeleagă dorința Tatălui Ceresc de a le oferi tuturor copiilor Săi ocazia de a primi viața eternă. În această pildă, un om angajează lucrători la diferite ore ale zilei pentru a lucra în via lui și, apoi, la sfârșitul zilei, le dă tuturor aceeași sumă de bani.

Matei 20:17-34 relatează că Isus Hristos a prezis că El urma să fie trădat și condamnat la moarte după ce se întorcea la Ierusalim. El i-a învățat pe ucenicii Săi că, în loc să râvnească după poziții și autoritate, ei trebuie să urmeze exemplul Său și să le slujească altora.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 18–20 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 5: ZIUA 2

Matei 21:1-16

Introducere

Isus a intrat triumfal în Ierusalim la începutul ultimei săptămâni a vieții Sale. În timp ce era acolo, El a curățat templul a doua oară și i-a vindecat pe orbi și șchiopii care au venit la El.

Matei 21:1-11

Isus intră triumfal în Ierusalim

1. Gândiți-vă la o activitate care ar fi impresionant să o faceți cu prietenii voștri sau cu membrii familiei. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un scurt paragraf, despre ceea ce ați spune sau ați face pentru a vă convinge prietenii sau membrii familiei să participe la această activitate.

Mulți oameni nu știu prea multe despre Isus Hristos și despre Evanghelia Sa și noi avem responsabilitatea de a-i ajuta pe alții să afle despre El. În timp ce studiați Matei 21:1-11, gândiți-vă la ce ați putea să faceți pentru a-i ajuta pe alții să dorească să știe mai multe despre Isus Hristos.

Uitați-vă la pagina, din această lecție, cu titlul „Ultima săptămână a lui Isus Hristos, ispășirea și învierea Sa”. Această scurtă trecere în revistă a ultimei săptămâni din viața muritoare a Salvatorului rezumă evenimentele care au dus la moartea și învierea Sa. Poate clarifica și aprofunda înțelegerea voastră cu privire la povestirile, învățăturile, doctrinele și principiile asociate ultimei săptămâni din slujirea în viața muritoare a lui Isus Hristos.

Matei 21 relatează evenimentele care au avut loc înainte cu cinci zile de răstignirea Salvatorului, începând cu intrarea Sa triumfală în Ierusalim. Amintiți-vă că o mulțime de oameni i-a urmat pe Isus și pe apostolii Săi în timp ce ei călătoreau de la Ierihon la Ierusalim (vezi Matei 20:17-18, 29).

Citiți Matei 21:1-5 și aflați ce i-a instruit Isus să facă pe doi dintre ucenicii Săi.

Profeția menționată în Matei 21:4-5 se găsește în Zaharia 9:9-10. Puteți scrie această referință suplimentară pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 21:4-5. Această profeție era despre Mesia cel promis sau despre „Profetul, Preotul, Regele și Eliberatorul uns a Cărui venire iudeii o așteptau cu nerăbdare” (Ghid pentru scripturi, „Mesia”, scriptures.lds.org). V-ar putea fi util să știți că, în timpurile biblice, măgarul „era un simbol al roialității iudaice... Faptul că a venit călare pe un măgar... a indicat faptul că Isus a venit în calitate de Salvator, pașnic și smerit, nu în calitate de cuceritor călare pe un cal pregătit de luptă” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 64).

Citiți Matei 21:6-8 și aflați ce au făcut „cei mai mulți din norod” (versetul 8) pentru a-L recunoaște cu respect pe Isus ca fiind Mesia în timp ce intra călare în Ierusalim.

Evanghelia după Ioan specifică faptul că mulțimea a folosit „ramuri de finic” (Ioan 12:13). Ramurile de finic erau un simbol iudaic al păcii și al victoriei asupra dușmanilor. Acoperirea drumului, așa cum s-a întâmplat cu cel pe care mulțimea l-a acoperit cu ramuri și cu haine, era un gest de cinstire a roialității sau

cuceritorilor. Făcând astfel, oamenii din mulțime L-au recunoscut pe Isus ca fiind Eliberatorul și Regele lor și I-au urat bun venit.

Uitați-vă la ilustrația Intrarea triumfală în Ierusalim (*Carte cu picturi inspirate din Evangheliile* [2009], nr. 50; vezi, de asemenea, LDS.org). Imaginați-vă că vă numărați printre oamenii din mulțime. Citiți Matei 21:9 și imaginați-vă strigând acest lucru alături de ei.

Observați că oamenii au repetat cuvântul *osana*, care înseamnă „salvează-ne acum” (Ghid pentru scripturi, „Osana”). Puteți scrie această definiție pe marginea scripturilor voastre, lângă Matei 21:9.

Marcarea și adnotarea scripturilor

Una dintre cele mai utile modalități prin care puteți reține lucrurile pe care le învățați este de a vă marca și adnota scripturile. Puteți face aceasta subliniind, hașurând sau încadrând cuvinte cheie sau expresii. Puteți scrie, de asemenea, definiții, principii, comentarii profetice sau idei și impresii personale pe marginile propriilor scripturi.

O parte a ceea ce mulțimea a strigat a împlinit profetia despre Mesia care se găsește în Psalmii 118:25-26. Puteți scrie această referință suplimentară pe marginea paginii, lângă Matei 21:9 sau marcați trimiterea la Psalmii 118:26-26. Titlul regal și mesianic de „Fiul lui David” (Matei 21:9) era rezervat pentru moștenitorul tronului lui David. Spunând acest lucru, oamenii declarau că Isus era Mesia, ales și trimis de Dumnezeu pentru a-i elibera și conduce pe oamenii Săi.

Imaginați-vă că ați fi trăit în Ierusalim la acea vreme. Ce ați fi gândit și ce ați fi simțit fiind martori ai intrării triumfale a Salvatorului?

Multe alte mii de persoane se aflau în Ierusalim la acea vreme pentru a sărbători Paștele. Citiți Matei 21:10-11 și aflați ce efect a avut comportamentul mulțimii asupra altor oameni din Ierusalim.

Ce întrebări au adresat ceilalți oameni datorită comportamentului mulțimii?

Această relatare ilustrează următorul principiu: **Când Îl recunoaștem și vorbim în public despre Isus Hristos, îi putem ajuta pe alții să ajungă să-și dorească să știe mai mult despre El.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți unele dintre situațiile din afara adunărilor Bisericii în care puteți să-L recunoașteți și să vorbiți în public despre Isus Hristos. Apoi, scrieți modalități potrivite în care L-ați putea recunoaște și vorbi despre El care să-i ajute pe alții să dorească să știe mai mult despre El.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- Când v-au determinat eforturile cuiva de a-L recunoaște și de a vorbi în public despre Isus Hristos să doriți să știți mai mult despre El?
- Când ați ajutat, voi sau cineva pe care cunoașteți, pe cineva să dorească să știe mai mult despre Isus Hristos pentru că L-ați recunoscut sau ați vorbit în public despre El?

Căutați ocazii de a-L recunoaște și vorbi în mod corespunzător despre Isus Hristos.

Matei 21:12-16

Isus curăță templul și vindecă orbi și șchiopi

Cugetați la gândurile și sentimentele pe care le-ați avut în templu. În cazul în care nu ați fost niciodată la templu, imaginați-vă gândurile și sentimentele pe care le-ați putea avea în interiorul templului.

Ce se întâmplă în templu care ne ajută să-l simțim că fiind un loc sacru?

După ce Salvatorul a intrat în Ierusalim, S-a dus la templu.

Citiți Matei 21:12-13 și aflați ce făceau unii oameni în templu care era jignitor înaintea Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos.

Vizitatorii care veneau la Ierusalim pentru a sărbători Paștele trebuiau să-și cumpere animale pentru a le oferi drept jertfe în templu ca parte a preaslăvirii lor. Schimbătorii de bani schimbau banii romani și alți bani în bani ai templului pentru ca animalele să poată fi cumpărate, iar alți negustori vindeau animalele necesare. Deși astfel de activități erau necesare și aveau un scop bun, desfășurarea lor în templu era lipsită de respect și de pioșenie. Mai mult, Matei 21:13 sugerează că schimbătorii de bani și negustorii erau mai interesați de faptul de a face profit decât de a-L preaslăvi pe Dumnezeu și de a-i ajuta pe alții să preaslăvească.

Observați că, în Ioan 2:16, când templul a fost curățat prima oară, Isus a numit templul „casa Tatălui Meu”. În Matei 21:13, când templul a fost curățat a doua oară, Isus a numit templul „casa Mea”.

Un adevăr despre templu pe care îl putem învăța din cuvintele și faptele Salvatorului din Matei 21:12-13 este următorul: **Casa Domnului este un loc sacru și El dorește ca noi s-o tratăm cu pioșenie.**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum putem să dăm dovadă de pioșenie față de casa Domnului?
- b. Ce trebuie să facem pentru a fi demni să intrăm în templu?

Citiți Matei 21:14 și aflați ce a făcut Salvatorul în templu după ce l-a curățat a doua oară.

Poate fi util să știți că „[șchiopii]”, din Matei 21:14, se referă la persoanele care erau infirme sau aveau probleme cu mersul.

Din ceea ce Salvatorul a făcut pentru orbii și șchiopii care au venit la El în templu, putem învăța următorul adevăr: **Când mergem la templu, Domnul ne poate vindeca.**

În ce moduri simțiți că Domnul poate să ne vindece când mergem la templu?

Președintele James E. Faust, din Prima Președinție, a depus mărturie despre vindecarea de care putem avea parte când mergem la templu: „Domnul a pus la dispoziție multe moduri prin care putem avea parte de influența [Sa] vindecătoare. Sunt recunoscător că Domnul a restaurat, pe pământ, munca din templu. Este o parte importantă a lucrării de salvare, atât pentru cei vii, cât și pentru cei morți. Templele noastre oferă un adăpost în care ne putem duce pentru a lăsa deoparte multe dintre îngrijorările lumii. Templele noastre sunt locuri de pace și liniște. În aceste adăposturi sfințite, Dumnezeu «tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor» (Psalmii 147:3)” („Spiritual Healing”, *Ensign*, mai 1992, p. 7).

Vindecarea pe care o simțim când preaslăvim în templu poate fi imediată, așa cum a fost în cazul orbilor și șchiopilor descriși în Matei 21:14 sau se poate produce în timp.

Gândiți-vă când ați simțit, voi sau cineva pe care-l cunoașteți, influența vindecătoare a Domnului datorită preaslăvirii în templu.

După cum este consemnat în Matei 21:15-16, preoților celor mai de seamă și cărturarilor nu le-a plăcut ce a făcut Isus în templu și nici faptul că oamenii l-au strigat „Osana”. Isus a subliniat faptul că acea recunoaștere publică a Lui de către oameni împlinise o profeție (vezi Psalmii 8:2).

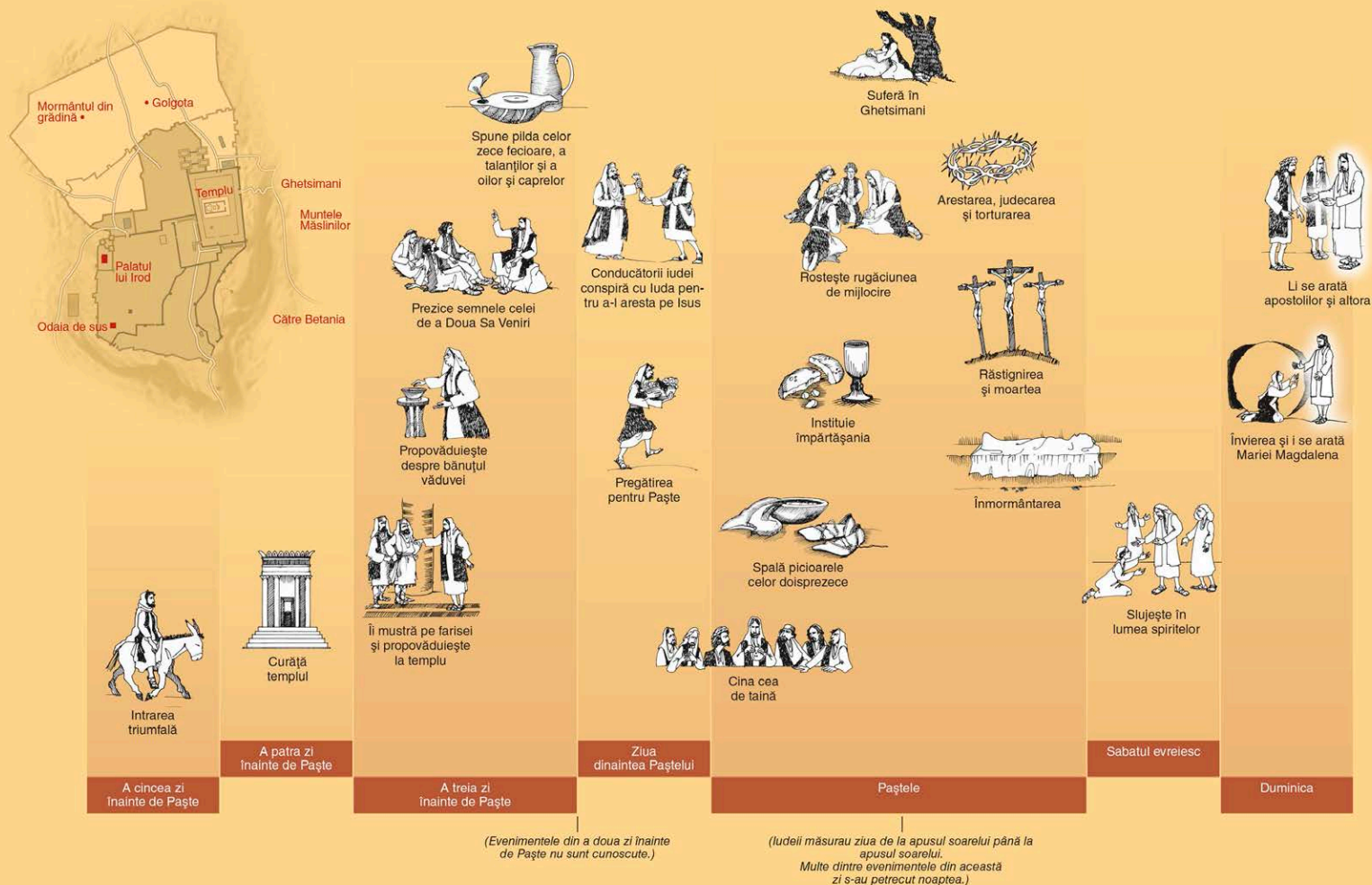

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 21:1-16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ultima săptămână a lui Isus Hristos, ispășirea și învierea

Matei 21:17 – 22:14

Introducere

După ce a stat în Betania, Isus S-a întors la templu. Pe drum, El a blestemat un smochin. Unii conducători ai iudeilor au venit la El, în templu, și I-au adresat întrebări despre autoritatea Sa. Isus i-a muștrat și i-a învățat mai multe pilde pentru a ilustra consecințele respingerii sau acceptării Lui și a Evangheliei Sale.

Matei 21:17-32

Isus blestemă un smochin și îi muștră pe conducătorii iudeilor

Uneori mâncărurile, formele de divertisment, produsele și chiar viețile oamenilor nu sunt atât de bune precum par să fie.

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care v-ați dat seama că ceva nu era atât de bun precum părea să fie.

Matei 21 cuprinde o relatare despre un moment în care Isus a avut parte de ceva care nu a fost atât de bun pe cât părea să fie. În timp ce vă continuați studiul acestui capitol, căutați adevăruri care vă pot îndruma să trăiți într-un mod mai neprihănit.

După ce Isus a intrat în mod triumfal în Ierusalim și a curățat templul, El a stat în Betania, un mic sat de lângă Ierusalim. Citiți Matei 21:18-22 și aflați ce a făcut Salvatorul în ziua următoare, când călătorea din Betania înapoi, la templul din Ierusalim.

Frunzele dintr-un smochin indică, de obicei, că pomul are fructe. Primăvara (când Salvatorul a văzut acel smochin care nu avea fructe), smochinii fac, de obicei, smochine timpurii. Dacă nu se întâmplă așa, înseamnă că nu vor face fructe în acel an. Pomul descris în relatare arată ca un pom care făcea fructe, însă nu a fost așa.

Unul dintre motivele pentru care Salvatorul a blestemat smochinul a fost acela de a-i învăța pe ucenicii Săi despre fățarnicie și despre conducătorii religioși corupți ai iudeilor. În aparență, mulți dintre acești conducători păreau să-L urmeze pe Dumnezeu, însă nu făceau roade ale neprihănirii. Ei erau fățarnici.

„Cuvântul *fățarnic* este tradus dintr-un cuvânt din limba greacă, însemnând «actor» și se referă la cineva care interpretează un rol, care exagerează sau care este înșelător de inconsecvent în acțiunile sale. Domnul i-a condamnat pe cei care erau înșelători în ținerea poruncilor în aparență,

în timp ce inimile lor erau arogante și nesincere” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 68).

În Matei 21:23-27 citim că, unii dintre acești conducători iudei L-au abordat pe Salvator în templu și L-au întrebat despre autoritatea cu care a intrat triumfal în Ierusalim și a curățat templul. Salvatorul le-a răspuns întrebându-i dacă botezul (sau slujirea) lui Ioan Botezătorul fusese împuternicit (împuternicită) de Dumnezeu sau de om. Acei conducători nu au răspuns întrebării Salvatorului de teamă să nu se condamne singuri sau să nu-i supere pe cei care l-au acceptat pe Ioan ca profet. Salvatorul a spus că nu avea să le răspundă la întrebări dacă ei nu-I răspundeau la întrebare și, apoi, le-a spus trei pilde care ilustrează faptele conducătorilor iudei corupți.

Prima pildă descrie modurile diferite în care doi fii au răspuns tatălui lor. Citiți Matei 21:28-30 și căutați care dintre fii se asemana mai mult cu smochinul și cu acei conducători iudei.

Citiți Matei 21:31-32 și aflați ce i-a învățat Salvatorul pe conducătorii iudei corupți prin intermediul acestei pilde. (V-ar putea fi util să știți că *vameșii* erau colectori de taxe, iar *curvele* erau prostituate. Conducătorii iudei se considerau superiori acestor două grupuri de oameni, considerându-i păcătoși.)

Cum se asemanau vameșii și curvele care l-au crezut pe Ioan Botezătorul cu primul fiu din pildă?

Din această pildă învățăm că, **pentru a intra în împărăția lui Dumnezeu, trebuie să ne supunem Tatălui nostru Ceresc și să ne pocăim de păcatele noastre, și nu doar să spunem că ne supunem Lui sau să ne prefacem că facem aceasta.**

2. Citiți următoarele scenarii și, apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la cele două întrebări adresate mai jos.

Un tânăr băiat le spune adesea părinților săi că se duce la activități ale Bisericii, însă el se duce, de fapt, acasă la un prieten. Când se află în prezența conducătorilor și învățătorilor din cadrul Bisericii, el vorbește și acționează ca și cum ar ține poruncile Tatălui Ceresc, însă când nu se află în astfel de situații, el încalcă de bunăvoie multe dintre porunci.

O tânără fată bârfește cu prietenele ei despre mai multe fete de la școală, însă când ele sunt în preajmă, se prefacă că le-ar fi prietenă. Ea vine cu regularitate la Biserică și ia din împărtășanie cu regularitate, însă în timpul adunărilor, le trimite adesea mesaje text prietenelor ei în care îi critică pe cei din jurul ei.

- a. Ce le-ați spune acestor tineri pentru a-i ajuta să-și schimbe comportamentul?
- b. Pe lângă exemplele din aceste scenarii, care sunt alte modalități prin care putem fi ispitiți să ne prefacem că ne supunem Tatălui Ceresc în loc să ne supunem Lui cu adevărat?

În timp ce continuați să studiați Matei 21, aflați ce puteți face pentru a evita să fiți asemenea smochinului care nu face fructe.

Matei 21:33 – 22:14

Isus propovăduiește pilda vierilor și pilda nunții fiului de împărat

Citiți Matei 21:33-41 și completați tabelul de mai jos cu ceea ce credeți că reprezintă ultimele trei simboluri. Poate fi util să știți că *vierii* sunt îngrijitorii sau apărătorii care sunt responsabili ca via să facă fructe. (Când terminați, verificați-vă răspunsurile cu cele de la sfârșitul lecției.)

Pilda vierilor (Matei 21:33-41)	
Simbol	Înțeles
Gospodar	Tatăl Ceresc
Vieri	
Robi	
Fiul gospodarului	

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, rezumați ceea ce credeți că Isus a ilustrat prin această pildă.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a spus următoarele despre pilda vierilor spusă de Salvator:

„Lucrările lui Dumnezeu, începând de când a fost creat Adam și până la cea de a Doua Venire a Fiului Omului, sunt rezumate în *pilda vierilor*.

Dumnezeu Însuși este gospodarul; via Sa este Pământul și locuitorii acestuia; și vierii desemnați să muncească în vie sunt conducătorii spirituali ai oamenilor. Cei care sunt bătuți cu pietre, loviți, persecutați și uciși sunt profeții și văzători trimiși

să slujească printre oameni; și Fiul și Moștenitorul, ucis și alungat din vie la instigarea vierilor ticăloși, este, bineînțeles, Isus” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:593-594).

Prin intermediul acestei pilde, Isus Hristos a ilustrat că, de-a lungul secolelor, unii dintre conducătorii israeliților i-au respins pe profeții lui Dumnezeu și că El știa că acei conducători iudei din vremea respectivă intenționau să-L omoare.

Citiți Matei 21:43 și aflați cui îi va fi dată împărăția lui Dumnezeu (însemnând Biserica lui Isus Hristos și binecuvântările Evangheliei) după ce conducătorii iudei au respins-o.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 21:53 (în Ghid pentru scripturi) identifică „neamurile” ca fiind națiunea căreia îi va fi dată împărăția lui Dumnezeu. „Uneori [termenul *neam*] denumește oameni de obârșie neisraelită, alteori persoane care nu sunt de obârșie evreiască și, uneori, popoare care sunt fără Evanghelie, chiar dacă ar putea exista sânge israelit printre ele” (Ghid pentru scripturi, „Neamuri”, scriptures.lds.org). Transferul împărăției lui Dumnezeu către neamuri a început atunci când Evanghelia a fost dusă prima dată la neamuri de către apostoli, după învierea Salvatorului. A continuat în zile din urmă, odată cu restaurarea Evangheliei prin intermediul profetului Joseph Smith, care a trăit într-o națiune a neamurilor.

În calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos, ne numărăm printre cei cărora Dumnezeu le-a dat împărăția Sa. Astfel, potrivit învățăturilor Salvatorului din Matei 21:43, **în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos, suntem responsabili să aducem roade ale neprihănirii.**

Notarea experiențelor care au legătură cu Evanghelia

Notarea experiențelor relevante care au legătură cu Evanghelia vă poate clarifica înțelegerea doctrinelor și principiilor Evangheliei. Amintindu-vă și notând asemenea experiențe, puteți fi conduși de Duhul Sfânt către o înțelegere și mărturie mai profunde despre lucrurile despre care scrieți.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați un smochin cu fructe în el. Numiți fiecare fruct folosind cuvinte care descriu lucruri neprihănite pe care trebuie să le facem în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos. Gândiți-vă de ce este important pentru noi să producem asemenea fructe. Apoi, scrieți despre un moment în care ați văzut un membru al Bisericii producând, în mod sincer, unul dintre aceste roade ale neprihănirii.

Matei 21:45-46 descrie cum s-au mâniat preoții cei mai de seamă și fariseii când și-au dat seama că vierii ticăloși din pildă îi reprezentau pe ei. Totuși, ei s-au abținut să-L prindă pe Salvator, deoarece se temeau de reacția oamenilor.

În Matei 22:1-10, citim că Isus Hristos a relatat o pildă în care El a comparat binecuvântările Evangheliei cu un ospăț de nuntă pe care un împărat l-a organizat pentru fiul său. Oamenii care au fost invitați inițial la ospăț (care-i reprezintă pe

mulți dintre iudei, inclusiv pe conducători) au refuzat să vină. Cei care au fost invitați apoi (care reprezintă neamurile) au ales să vină și s-au bucurat de ospăț.

Citiți Matei 22:11-14 și aflați ce s-a întâmplat la nuntă.

De ce a fost alungat acel oaspete de la ospăț?

Împăratul a îndeplinit un obicei străvechi oferindu-le oaspeților săi haine curate și corespunzătoare pentru nuntă. Totuși, acest bărbat a ales să nu poarte hainele oferite de împărat. În scripturi, hainele și robele curate simbolizează adesea neprihănirea și puritatea celor care au devenit curați prin ispășirea lui Isus Hristos (vezi 3 Nefi 27:19).

Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 22:14 adaugă faptul că nu toți cei de la ospăț vor purta hainele de nuntă. Cu alte cuvinte, nu toți cei care-L recunosc pe Salvator și care acceptă invitația de a face parte din împărăție vor fi pregătiți și demni să trăiască pentru totdeauna în prezența Lui și a Tatălui Ceresc. Această pildă poate să aibă legătură cu persoanele care încă nu s-au alăturat Bisericii – împărăției lui Dumnezeu pe pământ – și cu persoanele care s-au alăturat Bisericii, dar nu s-au pregătit în mod corespunzător pentru viața eternă în prezența lui Dumnezeu.

Cugetați la ceea ce faceți în prezent pentru a accepta invitația Tatălui Ceresc de a primi toate binecuvântările Evangheliei. Punerea în practică a ceea ce ați învățat în această lecție vă poate ajuta să vă pregătiți să primiți toate aceste binecuvântări.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 21:17 – 22:14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsuri pentru tabelul „Pilda vierilor”: *vierii îi reprezintă pe conducătorii israeliți corupți, slujitorii îi reprezintă pe profeții lui Dumnezeu, iar fiul gospodarului îl reprezintă pe Isus Hristos.*

UNITATEA 5: ZIUA 4

Matei 22:15-46

Introducere

În timp ce Isus continua să predice în templu, fariseii și saducheii au încercat să-L încurce adresându-I întrebări dificile. El a răspuns cu succes acestor întrebări și le-a spus să se supună legilor țării și să țină cele două mari porunci.

Matei 22:15-22

Fariseii încearcă să-L încurce pe Salvator întrebându-l dacă este legal să plătească bir

Care sunt unele dintre legile importante pe care guvernul le-a stabilit în societatea noastră? De ce credeți că sunt importante? _____

În timp ce studiați Matei 22:15-22, aflați ce a propovăduit Isus Hristos despre supunerea față de legile țării.

Amintiți-vă că, în timpul ultimei săptămâni din viața Salvatorului, El a propovăduit în templul din Ierusalim. Citiți Matei 22:15 și aflați ce au încercat fariseii să-I facă Salvatorului. „Să prindă pe Isus cu vorba” înseamnă că fariseii încercau să-L încurce pe Salvator pentru ca El să spună lucruri care să-L discrediteze.

Citiți Matei 22:16-17 și aflați cum au încercat fariseii să-L încurce pe Salvator. Poate fi util de știut că termenul *bir*, din versetul 17, înseamnă taxe și că Cezar era împăratul Imperiului Roman, care domnea asupra lui Israel în vremea aceea.

Întrebarea pe care fariseii l-au adresat-o lui Isus era o posibilă capcană, deoarece dacă El spunea că era bine să plătească taxe Imperiului Roman, iudeii L-ar fi considerat susținător al Romei și neloial propriului Său popor. Dacă Salvatorul le-ar fi spus că nu era legal să plătească taxe, fariseii L-ar fi putut acuza de trădare și L-ar fi raportat autorităților romane.

Citiți Matei 22:18-21 și aflați cum a răspuns Salvatorul la întrebarea fariseilor.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare:
De ce credeți că răspunsul Salvatorului a fost un răspuns perfect la întrebarea fariseilor?

Expresia „dați dar Cezarului ce este al Cezarului”, din versetul 21, se referă la obligația noastră de a ne supune legilor civile, cum ar fi legea de a plăti taxe.

Din aceste versete învățăm următorul adevăr: **Domnul Se așteaptă ca noi să fim cetățeni buni și să ne supunem legilor țării.**

O monedă romană cu chipul lui Cezar

De ce este important pentru noi, în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, să fim cetățeni buni și să ne supunem legilor țării? (Vezi Articolele de credință 1:12.) De ce Se așteaptă Domnul ca noi să fim atât cetățeni buni, cât și membri buni ai Bisericii și să ne supunem legilor țării și legilor Sale?

Citiți Matei 22:22 și aflați cum au reacționat fariseii la răspunsul Salvatorului.

Matei 22:23-34

Salvatorul îi învață pe saducheii despre căsătorie și înviere

În afară de farisei, și saducheii au încercat să-L prindă pe Salvator cu vorba în timp ce propovăduia în templu. Citiți Matei 22:23-28 și aflați cum au încercat saducheii să-L încurce pe Salvator. Observați că saducheii credeau că „nu este înviere” (versetul 23).

Cum ați rezuma întrebarea pe care saducheii I-au adresat-o Salvatorului?

Saducheii puneau greșit în practică, în mod voit, un obicei din Vechiul Testament care avea ca scop asigurarea celor necesare pentru văduve (vezi Deuteronom 25:5-6;). Ei au încercat să exagereze acest obicei pentru a discredita doctrina învierii.

Citiți Matei 22:29-30 și aflați răspunsul Salvatorului la întrebarea saducheilor.

Observați că ceea ce a spus Isus nu poate avea loc la sau în timpul învierii.

În contextul planului salvării, vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cuvorurile celor Doisprezece Apostoli, a dat o explicație cu privire la Matei 22:29-30:

„[Isus Hristos] nu *neagă*, ci *limitează* conceptul destul de acceptat conform căruia, în cer, vor exista căsătorii. El spune că în ceea ce-i privește pe «ei» (pe saducheii), că în ceea ce îi privește pe «ei» (pe «fiii veacului acesta»), unitatea familiei nu continuă și nu va continua la înviere ...

«De aceea, când [cei care nu vor trăi, nu trăiesc sau nu pot trăi conform legii căsătoriei eterne] nu mai sunt pe această lume nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita».

Așa este, cei cărora Isus le vorbea nici nu se vor însura și nici nu se vor mărita în cer; căci cei care nu cred nici măcar în înviere, în mod sigur nu cred în adevăruri cu privire la salvare; cei care sunt nedrepți și necuvioși; cei care trăiesc într-un mod lumesc; și cei numeroși care aleg să nu se pocăiască. Aceștia toți vor eșua să dobândească plenitudinea răsplății după această viață” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:606).

Domnul i-a revelat profetului Joseph Smith multe adevăruri importante despre căsătoria eternă. Citiți Doctrină și legăminte 132:15-17 și aflați ce i-a revelat Domnul profetului despre căsătorie în acele versete.

Cine a spus Domnul că „nici nu se vor însura și nici nu se vor mărita” (D&L 132:16) la înviere?

A nu fi căsătorit „nici prin Mine, nici prin cuvântul Meu” (D&L 132:15) înseamnă că o persoană nu a fost pecetluită cu soția sau soțul în templu prin autoritatea preoției.

Din Matei 22:30 și Doctrină și legăminte 132:15-17, învățăm că, **cei care nu sunt pecetluiți, prin autoritatea preoției, cu soțul sau soția în viața muritoare sau prin intermediul rânduielilor făcute pentru cei morți, în templu, nu vor fi căsătoriți în lumea care va veni.**

Citiți Matei 22:31-33 și aflați ce alte adevăruri i-a învățat Salvatorul pe saduchei despre înviere. Puteți marca ceea ce Salvatorul a spus în versetul 32, care indică faptul că învierea este reală.

Cum au reacționat oamenii când L-au auzit pe Salvator propovăduind aceste doctrine?

Matei 22:34-40

Salvatorul propovăduiește despre cele două mari porunci

2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți, într-un minut, cât mai multe porunci.

Unii dintre rabinii iudei credeau că existau 613 legi sau porunci în legea lui Moise. Citiți Matei 22:34-36 și căutați întrebarea pe care unul dintre farisei l-a adresat-o lui Isus despre aceste porunci. Puteți marca această întrebare în scripturile voastre.

Fără să vă uitați la răspunsul Salvatorului, încercuiți o poruncă din lista pe care ați scris-o în jurnalul vostru care credeți că este cea mai „mare” sau cea mai importantă poruncă.

Citiți Matei 22:37-40 și aflați cum a răspuns Salvatorul la întrebarea fariseului. (Matei 22:36-39 este un fragment care conține o scriptură de bază. O puteți marca într-un mod distinct pentru a putea să o găsiți în viitor.)

Îndrumarea Domnului de a „[iubi] pe aproapele tău” se referă la modul în care îi tratăm pe alții.

De ce credeți că aceste două porunci sunt considerate a fi cele mai mari porunci?

Expresia „în aceste două porunci se cuprinde toată legea și prorocii” (Matei 22:40) înseamnă că toate poruncile pe care Dumnezeu le-a revelat în legea lui Moise și prin intermediul profeților din Vechiul Testament au fost menite să-i ajute pe oameni să-și arate dragostea față de Dumnezeu, față de aproapele său sau față de amândoi.

Din aceste versete învățăm următorul principiu: **Dacă Îl iubim, cu adevărat, pe Dumnezeu și dacă ne iubim aproapele ca pe noi înșine, ne vom strădui să ținem toate poruncile lui Dumnezeu.**

Faceți referire la lista cu porunci pe care ați scris-o în jurnalul pentru studiul scripturilor. Desenați o steluță în dreptul poruncilor care arată dragoste față de Dumnezeu și un pătrățel în dreptul poruncilor care arată dragoste față de aproapele nostru. (Unele porunci pot fi însemnate atât cu steluță, cât și cu pătrățel.)

Gândiți-vă la un moment în care ați ales să vă supuneți unei porunci anume pentru a vă arăta dragostea față de Dumnezeu sau față de o altă persoană.

Gândiți-vă la o poruncă față de care puteți să fiți mai supuși pentru a vă arăta dragostea față de Tatăl Ceresc sau față de o altă persoană. Stabiliți-vă obiectivul de a fi mai supuși față de această poruncă.

Scriptură de bază – Matei 22:36-39

Pentru fiecare fragment care conține o scriptură de bază, ar trebui să puteți să identificați contextul, doctrina sau principiul și modul în care să puneți în practică acel adevăr în viața voastră. (Pentru resurse privind studiul, vezi resursele pentru scriptură de bază disponibile pe LDS.org.)

În Matei 22:36-39, contextul este răspunsul pe care Isus Hristos l-a dat unui fariseu care întrebese care este cea mai mare poruncă. O doctrină sau un principiu predat în acel fragment este că cele mai mari două porunci sunt să iubești pe Dumnezeu și să iubești pe aproapele tău. Observați că, în versetul 37, scrie „să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată *inima* ta, cu tot *sufletul* tău, și cu tot *cugetul* tău” (caractere cursive adăugate). Un mod de a pune în practică acest fragment care conține o scriptură de bază ar fi acela de a ne gândi la următoarele întrebări: Cum puteți arăta dragoste față de Dumnezeu cu inima, sufletul și cugetul? Cum puteți arăta dragoste față de copiii lui Dumnezeu?

3. Gândiți-vă ce înseamnă să-L iubiți pe Dumnezeu cu toată inima voastră. Apoi, gândiți-vă ce înseamnă să-L iubiți cu tot sufletul vostru. Apoi, gândiți-vă cum puteți să-L iubiți cu tot cugetul vostru. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă gândurile cu privire la aceste trei idei.

Matei 22:41-46

Isus îi întreabă pe farisei ce cred despre Hristos

După ce Salvatorul a răspuns cu succes întrebărilor fariseilor și saducheilor, El le-a adresat fariseilor anumite întrebări. Citiți Matei 22:41-42 și aflați ce i-a întrebat Salvatorul pe farisei.

Potrivit celor relatate în aceste versete, ce întrebări le-a adresat Isus Hristos fariseilor? Cum au răspuns fariseii?

Cei mai mulți dintre iudei știau că Hristos, sau Mesia, avea să fie un descendent al împăratului David. Fariseii credeau că Mesia avea să fie încoronat împărat al lui Israel și urma să îi ajute pe iudei să învingă Roma și să-și câștige libertatea, precum făcuse înainte împăratul David. În Matei 22:43-46, citim că Isus i-a învățat pe farisei că, potrivit propriilor scripturi, Hristos era mai mult decât doar fiul lui David – El era și Fiul lui Dumnezeu. Isus a recitat fariseilor Psalmii 110:1 pentru a explica acest lucru (vezi Matei 22:44).

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a explicat: „Poate exista vreo întrebare în ceea ce privește modul în care Isus interpretează cuvintele din Psalmii? El spune că acesta este înțelesul acestora: «Tatăl l-a spus Fiului, Elohim l-a spus lui Iehova, stai la dreapta mea, până la terminarea slujirii Tale în viața muritoare; apoi, Te voi înălța întru slavă eternă și exaltare alături de Mine, unde vei continua să stai la dreapta Mea pentru totdeauna». Nu este de mirare că relatarea inspirată

despre acest subiect se termină: «Nimeni nu l-a putut răspunde un cuvânt. Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări» (Matei 22:41-46)" (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], p. 102).

4. Gândiți-vă cum ați răspunde la următoarele întrebări: Ce credeți despre Isus Hristos? Al cui Fiu este El? Scrieți-vă gândurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 22:15-26 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Matei 23

Introducere

În timpul ultimei săptămâni a slujirii Salvatorului în viața muritoare, El a condamnat ipocrizia cărturarilor și fariseilor și S-a întristat din cauza faptului că oamenii din Ierusalim nu acceptau dragostea și protecția Sa.

Matei 23:1-12

Salvatorul condamnă ipocrizia cărturarilor și fariseilor

Gândiți-vă cum se compară propriile exemplare ale scripturilor cu cele ale membrilor familiei voastre, cu cele ale membrilor episcopiei și cu cele ale prietenilor voștri. Cine are cel mai mare exemplar? Cine are cele mai multe însemnări și note în scripturi? Cine are cel mai frumos exemplar?

Ce ați spune dacă cineva ar afirma că cel care are scripturile cele mai mari, cele mai multe însemnări și note în scripturi sau cel mai frumos exemplar este cel mai neprihănit? _____

De ce ar fi acesta un mod inefficient de a evalua neprihănirea?

Dacă neprihănirea ar fi evaluată după aspectul exterior, s-ar putea să-i facă pe unii să acționeze în mod fățarnic. „În principiu, termenul [*fățarnic*] descrie pe cineva care pretinde să fie religios, dar nu este” (Bible Dictionary în versiunea SZU a Bibliei în limba engleză, „Hypocrite”). Poate, de asemenea, să facă referire la cineva care pretinde că nu este religios, dar este.

În ultimul mesaj public al Salvatorului, transmis la templul din Ierusalim în ultima săptămână a slujirii Sale din viața muritoare, El a condamnat ipocrizia cărturarilor și fariseilor.

Pe măsură ce studiați Matei 23, găsiți adevărurile care vă vor ajuta să știți cum să reacționați când îi vedeți pe alții acționând în mod fățarnic și ce puteți face pentru a birui fățarnicia în propria viață.

Citiți Matei 23:1-7 și aflați ce a spus Salvatorul despre modurile în care erau fățarnici cărturarii și fariseii. Expresia „șed pe scaunul lui Moise” (versetul 2) înseamnă că fariseii și cărturarii ocupau o poziție a autorității de a propovădui doctrina și de a interpreta și administra legea. Cărturarii erau învățători ai legii care au studiat legea lui Moise și fariseii erau învățătorii religioși.

Conform tradiției orale, iudeii purtau filacterii, numite, de asemenea, *tefilin*, care erau cutiuțe pătrate din piele purtate pe frunte sau pe brațul stâng pentru a arăta că mintea și inima lor erau în mod constant dedicate legii lui Dumnezeu. Înăuntrul filacteriilor erau mici suluri de pergament pe care erau scrise fragmente din textul Vechiului Testament. Iudeii purtau filacterii pentru a-i ajuta să-și aducă aminte să urmeze poruncile lui Dumnezeu (vezi Exodul 13:5-10, 14-16; Deuteronom 6:4-9; 11:13-21). Domnul nu i-a condamnat pe cei care purtau filacterii, ci pe cei care le foloseau în mod fățarnic sau care le-au făcut mai late pentru ca alții să-i remarce că le purtau.

Să înțelegem contextul scripturilor

Învățarea despre cultura și obiceiurile din vremea Noului Testament ne poate ajuta să înțelegem mai bine scripturile. Contextul scripturilor include circumstanțele privind un eveniment consemnat într-un fragment scriptural. Înțelegerea acestui context vă va pregăti să recunoașteți mesajele autorilor inspirați ale scripturilor. Vă va ajuta, de asemenea, să pășiți, mental, cât mai mult posibil, în lumea fiecărui autor și să vedeți evenimentele prin ochii autorului.

Puteți marca expresia din Matei 23:5 care explică de ce și-au lătit cărturarii și fariseii filacteriile și „poalele veșmintelor”.

După cum este consemnat în Matei 23:3, ce sfat le-a dat Domnul apostolilor Săi cu privire la fățarnicie?

Ținând cont de acest sfat, învățăm următorul adevăr: **Putem alege să ne supunem legilor lui Dumnezeu chiar dacă îi vedem pe alții acționând în mod fățarnic.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce este important ca noi să alegem să ne supunem legilor lui Dumnezeu chiar dacă îi vedem pe alții acționând în mod fățarnic?

Citiți Matei 23:8-10 și aflați ce i-a sfătuit Salvatorul pe oameni să nu facă.

Salvatorul a folosit expresia „voi toți sunteți frați” (versetul 8) pentru a-i învăța pe oameni să nu se considere mai buni ca alții, deoarece toți sunt copii ai lui Dumnezeu, egali înaintea Lui.

Cărturarii și fariseii credeau că poziția și statutul îi făceau superiori. Citiți Matei 23:11-12 și căutați pe cine a spus Salvatorul că va considera ca fiind cel mai mare în împărăția lui Dumnezeu. Puteți să marcați ceea ce aflați în versetul 11.

După cum este consemnat în aceste versete, Salvatorul i-a învățat pe oameni următorul principiu: **Dacă noi căutăm să ne înălțăm, deasupra altora, vom fi smeriți.** *Smerit* înseamnă a înfrânge mândria cuiva, a-l umili sau a-l face să fie mai puțin respectat.

Isus i-a învățat, de asemenea, pe oameni că, **dacă suntem smeriți și le slujim altora, Domnul ne va înălța.** Expresia „va fi înălțat” (Matei 23:12) implică faptul că Domnul ne va ridica, ne va ajuta să devenim mai asemănători Lui și ne va exalta în împărăția celestială.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce trebuie să slujim altora pentru ca Domnul să ne ridice și să ne ajute să devenim mai asemănători Lui?
- b. Cum ne poate ajuta faptul de a fi smeriți să biruim fățarnicia?

Cugetați asupra lucrurilor bune pe care le faceți la școală, acasă și la Biserică. Gândiți-vă unde v-ați poziționa pe diagrama de mai jos ținând cont de motivele voastre de a face fapte bune și de eforturile voastre de a fi smeriți:

Stabiliți-vă obiectivul de a sluji altora în fiecare zi și amintiți-vă că noi toți suntem copii ai Tatălui Ceresc.

Matei 23:13-36

Isus Hristos declară nenorociri asupra cărturarilor și fariseilor

Imaginați-vă că sunt trei pahare din care puteți să alegeți să beți. Primul pahar este murdar în exterior, al doilea pahar este murdar în interior și al treilea pahar este curat. De ce ați prefera să beți din paharul care este curat în totalitate și nu doar parțial? Pe măsură ce studiați Matei 23:13-36, gândiți-vă cum puteți asemăna aceste trei pahare cu ceea ce Isus a spus.

Din Matei 23:13-36, învățăm că

Salvatorul i-a acuzat pe cărturari și farisei că erau fățarnici. Parcurgeți repede aceste versete și căutați de câte ori a folosit Salvatorul cuvântul *vai* când se adresa cărturarilor și fariseilor. Puteți marca fiecare apariție a cuvântului *vai* în aceste versete. *Vai* se referă la sentimente intense de durere, suferință, deprimare, deznădejde.

3. Citiți următoarele referințe scripturale și, apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la cele două întrebări:

- Matei 23:23-24
- Matei 23:25-26
- Matei 23:27-28
- Matei 23:29-36

- a. Cum erau cărturarii și fariseii fățarnici?
- b. Ce exemple de astfel de fățarnicie vedem în zilele noastre?

Citiți Matei 23:26 și aflați ce le-a spus Salvatorul fariseilor să facă pentru a-și birui fățarnicia. Puteți marca ceea ce aflați.

Din acest verset, învățăm că, **atunci când ne străduim să devenim curați, în interior, din punct de vedere spiritual, acest lucru se va reflecta în alegerile noastre exterioare.**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce trebuie să facem pentru a fi curați, în interior, din punct de vedere spiritual?
- b. Cum ne pot ajuta eforturile noastre de a fi curați, în interior, din punct de vedere spiritual să biruim fățarnicia?

Gândindu-vă la cele trei pahare de la începutul acestei secțiuni a lecției, aveți în vedere care pahar vă reprezintă cel mai bine starea spirituală actuală. Stabiliți un obiectiv care să vă ajute să fiți în totalitate curați din punct de vedere spiritual.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne lărgeste înțelegerea despre Matei 23:23-35 adăugând explicațiile de mai jos:

- Cărturarii și fariseii făceau să pară că ei „nu ar comite nici cel mai mic păcat”, totuși ei erau vinovați de încălcarea „legii întregi” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 23:21).
- Cărturarii și fariseii au „[depus] mărturie împotriva taților [lor], când [ei înșiși erau] părtași la aceeași ticăloșie” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 23:34).
- Deși tații lor au păcătuit în ignoranță, cărturarii și fariseii păcătuiau în mod conștient și aveau să răspundă pentru încălcările lor (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 23:35).

Din Matei 23:29-33, învățăm că Isus i-a condamnat pe conducătorii spirituali ai iudeilor pentru că îi acceptau pe profeții precedenți dar îi respingeau pe cei vii. Ca și pe vremea lui Isus, noi trebuie, de asemenea, să avem grijă să nu venerăm profeții precedenți și să-i respingem pe profeții în viață din zilele noastre.

Matei 23:37-39

Salvatorul este trist pentru că oamenii din Ierusalim nu vin la El

Cum își protejează o cloșcă puii?

Când sunt în pericol, cloștile își adună puii sub aripi pentru a-i proteja. O cloșcă își iubește puii și poate să-și sacrifice chiar și viața pentru a-i proteja.

Citiți Matei 23:37-39 și aflați cum a spus Salvatorul că Se aseamnă cu o cloșcă.

Cum au reacționat oamenii din Ierusalim la eforturile lui Isus de a-i aduna?

Puteți marca expresia „vi se lasă casa pustie” (versetul 38). În acest context, *pustie* înseamnă goală sau abandonată. Deoarece oamenii nu erau dornici să fie adunați de Salvator, erau lăsați neprotejați. Printre alte înțelesuri, această expresie se poate referi la starea spirituală a oamenilor din timpul lui Isus, precum și la viitoarea distrugere de care urma să aibă parte Ierusalimul. Se poate referi, de asemenea, la templu și la pierderea binecuvântărilor templului.

Ținând cont de ceea ce a propovăduit Isus despre cloșcă și puii ei, ce putem să primim dacă suntem dornici să fim adunați de Salvator? Răspundeți la această întrebare completând afirmația de mai jos: **Dacă suntem dornici să fim adunați de Salvator, atunci** _____.

În declarația de mai jos a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție, marcați instrucțiunea care identifică un mod prin care putem arăta Salvatorului că suntem dornici să fim adunați de El.

„El a spus de mai multe ori că ne va aduna la El, așa cum o cloșcă își adună puii sub aripi. El spune că trebuie să alegem să venim la El cu umilință și cu destulă credință în El pentru a ne pocăi «cu toată dorința inimii» [3 Nefi 10:6].

O cale pentru a face aceasta este să ne adunăm cu sfinții în Biserica Sa. Mergeți la adunări, chiar și când vi se pare greu. Dacă sunteți hotărâți, El vă va ajuta să găsiți puterea de a face aceasta” („În puterea Domnului” *Ensign* sau *Liahona*,

mai 2004, p. 18).

Hotărâți ce veți face pentru a vă aduna la Salvator, astfel încât să continuați să primiți grija și protecția Sa.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 23 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 2

Joseph Smith – Matei; Matei 24

Introducere

Isus Hristos a profețit distrugerea Ierusalimului și a templului. El a revelat, de asemenea, semnele celei de-a Doua Sa Veniri și i-a instruit pe cei credincioși să vegheze și să se pregătească pentru acea zi.

Joseph Smith – Matei 1:1-20

Isus profețește distrugerea Ierusalimului și a templului.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți una sau mai multe întrebări pe care le aveți despre a Doua Venire a lui Isus Hristos. În timp ce studiați astăzi Joseph Smith – Matei, căutați răspunsurile la întrebările pe care le-ați scris.

Joseph Smith – Matei este traducerea lui Joseph Smith pentru Matei 23:39 – 24:56. Aceasta se găsește în Perla de mare preț, după cartea lui Avraam.

Citiți Joseph Smith – Matei 1:4 și găsiți cele două întrebări pe care ucenicii I le-au adresat lui Isus. Puteți marca aceste întrebări în scripturile voastre.

În Joseph Smith – Matei 1:5-20, Salvatorul a abordat prima întrebare – despre când aveau să fie distruse Ierusalimul și templul. În versetele 21-37, El a răspuns la a doua întrebare – despre semnul celei de-a Doua Sa Veniri și distrugerea celor ticăloși.

Citiți Joseph Smith – Matei 1:5-12 și descoperiți semnele legate de distrugerea Ierusalimului.

Deși Isus a spus că ucenicii Săi aveau să sufere în acest timp, El a făcut o promisiune importantă, conform căreia, **dacă rămânem statornici și nu ne vom lăsa biruiți, vom fi salvați**. Puteți marca acest adevăr în versetul 11.

A rămâne statornic implică faptul de a nu ne lăsa biruiți de ispite și rău. În scripturi, cuvântul *statornic* (*neclintit*) apare uneori alături de cuvântul *nestrămutați* (de exemplu, vezi Mosia 5:15).

Președințiile generale ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete au explicat înțelesul expresiei „statornic și nestrămutat”: „Ce înseamnă să fim statornici și nestrămutați? Să fii statornic înseamnă să fii ferm și neschimbător, să fii ferm în credință și hotărâre și să fii loial și credincios. Tot așa, să fii nestrămutat înseamnă să fii neînduplecat și imposibil să fii mișcat sau deviat. Să fim statornici și nestrămutați în Evanghelia lui Isus Hristos înseamnă să ne luăm angajamentul de a-L urma, abundând întotdeauna în fapte bune ” („Steadfast and Immovable”, *New Era*, ian. 2008, p. 8).

Vârșnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a oferit învățăturile de mai jos. Marcați trăsăturile pe care le-a menționat despre „cineva care este statornic și nestrămutat”. (Puteți scrie cuvintele pe care le-a folosit pe marginea paginii din scripturile voastre, lângă cuvântul *statornic*, în Joseph Smith – Matei 1:11.)

„Cuvântul «statornic» este folosit pentru a sugera hotărâre în convingeri, fermitate și neclintire (*Oxford English Dictionary Online*, a 2-a ediție [1989], „Steadfast”)... O persoană care este neclintită și nestrămutată este puternică, fermă, hotărâtă și nu poate fi distrasă de la obiectivul sau misiunea sa principală” („Steadfast and Immovable, Always Abounding in Good Works”, *New Era*, ian. 2008, p. 2).

Cuvântul *salvat*, în Joseph Smith – Matei 1:11, nu înseamnă că vom fi scutiți de toate greutățile din viață.

Citiți următoarea declarație a profetului Joseph Smith și marcați ce înseamnă să fii salvat: „Ideea că sfinții vor scăpa de judecăți în timp ce ticăloșii vor suferi este falsă; căci toți cei care au un trup trebuie să sufere și «sfinții vor scăpa cu greu» [vezi D&L 63:34]; totuși, mulți dintre cei neprihăniți vor fi victime ale bolilor, molimelor etc. din cauza slăbiciunii trupului, dar, totuși, vor fi salvați în împărăția lui Dumnezeu” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 266).

Din Joseph Smith – Matei 1:13-20, învățăm că Isus i-a avertizat pe ucenicii Săi să fie pregătiți să fugă în munți și să nu se întoarcă la casele lor, deoarece Ierusalimul urma să fie atacat și distrus. El a profețit că suferințele din acele zile aveau să fie cele mai mari de care Israel a avut parte vreodată.

În anul 70 d.H., la aproximativ 40 de ani după ce Isus a rostit aceste cuvinte, romanii au asediat Ierusalimul și au omorât peste un milion de iudei și aproape 100.000 de iudei au fost duși în robie. Templul a fost distrus și nu a mai rămas nicio piatră una peste alta – exact cum a profețit Salvatorul (vezi Joseph Smith – Matei 1:3). Cu toate acestea, cei care au dat ascultare avertizării lui Isus au fugit, în siguranță, la Pella, o localitate situată la aproximativ 80 de kilometri nord-est de Ierusalim (vezi Dicționarul biblic din versiunea SZU a Bibliei în limba engleză, „Pella”).

Cum ilustrează experiența trăită de iudei importanța faptului de a rămâne statornici în supunerea față de cuvintele Salvatorului? _____

Gândiți-vă cum faptul de a da ascultare profetului în viață și de a-l urma este la fel de important precum faptul că iudeii trebuiau să dea ascultare avertizării lui Isus.

Joseph Smith – Matei 1:21-37

Isus profețește despre semnele celei de a Doua Sa Veniri

Citiți Joseph Smith – Matei 1:21-23 și aflați de ce a revelat Domnul semnele celei de a Doua Sa Veniri.

Observați că Salvatorul ne-a avertizat cu privire la „Hristoși falși [mincinoși]” și „profeți falși [mincinoși]” (Joseph Smith – Matei 1:22). Aceste expresii se referă la orice persoană – din cadrul Bisericii și din afara ei – care pretinde să vorbească în numele Domnului fără a avea autoritate sau care promovează învățături care sunt contrare cuvintelor profeților în viață. Expresia „aleși potrivit legământului”, din versetul 22, se referă la membrii Bisericii lui Isus Hristos.

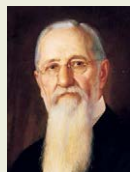
În ceea ce-i privește pe acești Hristoși mincinoși și profeți mincinoși, citim că „[îi vor] înșela, în măsura în care va fi posibil, chiar pe cei aleși” (Joseph Smith – Matei 1:22).

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a avertizat cu privire la Hristoși mincinoși și profeți mincinoși: „Acești Hristoși mincinoși vor fi sistemele religioase false ale lumii și profeții mincinoși vor fi învățătorii și susținătorii acestor sisteme. Atât de profunde și cunoscute vor fi doctrinele lor, atât de mari și minunate lucrările lor... încât și cei aleși vor fi aproape înșelați” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:647).

Care sunt câteva dintre lucrurile pe care le putem face pentru a evita să fim înșelați, chiar și de către unii care sunt membri ai Bisericii?

Președintele Joseph F. Smith a oferit următoarea avertizare membrilor Bisericii:

„Nu putem să acceptăm nimic ca fiind autorizat decât ceea ce vine direct prin canalele desemnate în mod corespunzător, organizațiile constituite ale preoției, care este canalul pe care Dumnezeu l-a desemnat și prin care face cunoscute lumii intenția și voia Sa...”

Iar momentul în care oamenii se uită către orice altă sursă, în acel moment ei se expun influențelor seducătoare ale lui Satana și dau de înțeles că sunt dispuși să devină slujitorii răului; ei pierd din vedere adevărata ordine prin care trebuie să se bucure de binecuvântările preoției; ei pășesc în afara hotarelor împărăției lui Dumnezeu și se află pe nisipuri mișcătoare. Oricând vedeți un om care se ridică și afirmă că a primit revelație directă de la Domnul Bisericii, altfel decât în ordinea și prin canalul preoției, îl puteți cataloga drept impostor” (*Gospel Doctrine*, a 5-a ediție [1939], p. 42).

Citiți Joseph Smith – Matei 1:24-26 și aflați ce a spus Salvatorul despre cum va apărea la a Doua Sa Venire.

Citiți Joseph Smith – Matei 1:27-31 și găsiți semnele care vor preceda a Doua Venire.

Enumerați semnele: _____

Observați că nu toate semnele sunt negative. Potrivit celor relatate în versetele 27 și 31, **înainte de a Doua Venire a lui Isus Hristos, cei aleși ai Domnului vor fi adunați și Evanghelia va fi propovăduită în întreaga lume.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum se împlinește această profeție astăzi. Includeți idei care să arate cum puteți participa la împlinirea acestei profeții.

Salvatorul a avertizat că, în ultimele zile, „Hristoși falși și profeți falși” vor căuta să „[înșele] chiar pe aceia aleși” (Joseph Smith – Matei 1:22). Citiți Joseph Smith – Matei 1:37 și aflați cum putem evita să fim înșelați.

În scripturile voastre, lângă Joseph Smith – Matei 1:37, puteți scrie acest principiu: **Dacă păstrăm ca pe o comoară cuvântul Domnului, nu vom fi înșelați.**

Citiți relatarea de mai jos a vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Marcați acele părți din relatare care ilustrează principiul învățat din Joseph Smith – Matei 1:37.

„Unul dintre misionarii mei buni, care a slujit împreună cu mine când am fost președinte de misiune în Toronto [Canada], a venit în vizită după câțiva ani. L-am întrebat: «Dragă vârstnic, cu ce te pot ajuta?».

«Președinte», a răspuns el, «cred că îmi pierd mărturia».

Nu-mi venea să cred. L-am întrebat cum era posibil.

«Pentru prima oară, am citit niște materiale anti-mormone», a spus el. «Am câteva întrebări la care nimeni nu îmi răspunde. Sunt confuz și cred că îmi pierd mărturia» („When Shall These Things Be?”, *Ensign*, dec. 1996, p. 60).

Ați avut parte, voi sau cineva pe care-l cunoașteți, de ceva asemănător cu ceea ce a trăit acest fost misionar? Ce sfat i-ați da cuiva în această situație? De ce?

Vârstnicul Ballard a continuat:

„L-am întrebat care erau întrebările lui și el mi le-a spus. Erau lucrurile standard cu care se încearcă discreditarea Bisericii, însă am dorit puțin timp pentru a aduna materiale, astfel încât să-i pot oferi răspunsuri potrivite. Așadar, am stabilit o întâlnire 10 zile mai târziu și i-am spus că îi voi răspunde la fiecare dintre întrebări. În timp ce pleca, l-am oprit.

«Dragă vârstnic, astăzi, aici, mi-ai adresat multe întrebări», i-am spus. «Am și eu o întrebare pentru tine.»

«Da, președinte?»

«Cât timp a trecut de când ai citit Cartea lui Mormon?», l-am întrebat.

Și-a închis ochii. Pentru un timp, a privit în pământ. Apoi s-a uitat la mine. «A trecut mult timp, președinte», a mărturisit el.

«Bine», am zis eu. «Tu mi-ai dat o însărcinare. Ar fi cinstit să îți dau și eu una. Vreau să-mi promiți că vei citi din Cartea lui Mormon cel puțin o oră în fiecare zi, de acum până la următoarea noastră întâlnire.» El a consimțit.

După zece zile, s-a întors în biroul meu, iar eu eram pregătit. Mi-am scos hârtiile pentru a începe să-i răspund la întrebări, dar m-a oprit.

«Președinte», a spus el, «nu mai este nevoie!». Apoi, mi-a explicat: «Știu că scriptura Cartea lui Mormon este adevărată! Știu că Joseph Smith este un profet al lui Dumnezeu».

«Ei bine, acest lucru este minunat!», i-am spus. «Dar oricum vei primi răspunsuri la întrebările tale. Am lucrat mult timp la ele, deci stai jos și ascultă.»

Așadar, am răspuns la toate întrebările lui și, apoi, l-am întrebat: «Dragă vârstnic, ce ai învățat din această situație?».

Iar el a spus: «Să-i oferim Domnului la fel de mult timp» („When Shall These Things Be?”, p. 60).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un mod prin care puteți și mai bine „păstra ca pe o comoară cuvântul [Domnului]” (Joseph Smith – Matei 1:37).

Să păstrăm ca pe o comoară cuvântul Domnului ne ajută să evităm să fim înșelați și revelația din zilele noastre ne avertizează să „[stăm] în locuri sfinte și [să nu ne clintim] până când vine ziua Domnului” (D&L 87:8). Pe lângă faptul de a studia scripturile pentru a ne ajuta să păstrăm cuvântul Domnului ca pe o comoară, putem primi cuvintele lui Dumnezeu stând sau fiind în locuri sfinte precum temple și capele și lucrând pentru a face din căminele noastre locuri sfinte. Gândiți-vă cum vă poate ajuta faptul de a fi în aceste locuri să învățați doctrină adevărată și să evitați să fiți înșelați.

Joseph Smith – Matei 1:38-55

Isus îi instruiește pe ucenicii Săi cu privire la faptul de a fi pregătiți pentru a Doua Sa Venire

Salvatorul Și-a terminat cuvântarea instruindu-i pe ucenicii Săi cum să păstreze cuvântul Său ca pe o comoară și cum să se pregătească pentru a Doua Sa Venire.

În căsuțele din tabelul de mai jos, desenați trei desene simple care ilustrează exemplele pe care Salvatorul le-a folosit pentru a propovădui despre pregătirea pentru a Doua Sa Venire. Apoi, sub fiecare desen, scrieți un adevăr pe care l-ați identificat despre pregătirea pentru a Doua Venire.

Joseph Smith – Matei 1:38-39	Joseph Smith – Matei 1:40-43
Joseph Smith – Matei 1:46-47	Joseph Smith – Matei 1:48-54

Din aceste exemple învățăm că, **doar Tatăl Ceresc știe când va avea loc a Doua Venire a Salvatorului și dacă suntem atenți la semne și ne supunem poruncilor Domnului, vom fi pregătiți pentru a Doua Venire a Salvatorului.**

Recapitulați adevărurile identificate în Joseph Smith – Matei și gândiți-vă la modul în care aceste adevăruri vă ajută la răspunsurile pentru întrebările pe care le-ați notat la începutul lecției.

Unul dintre cele mai bune moduri de a ne pregăti pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos este acela de a urma învățăturile profeților și apostolilor Săi din zilele noastre. Aveți în vedere următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Cum ar fi dacă ziua venirii Sale ar fi mâine? Dacă am ști că mâine îl vom întâlni pe Domnul – prin moartea noastră prematură sau prin venirea Sa neașteptată – ce am face astăzi? Ce mărturisiri am face? Ce lucruri am înceta să facem? Ce socoteli am avea de încheiat? Pe cine am ierta? Ce mărturii am depune?”

Dacă am putea face aceste lucruri atunci, de ce nu le-am face acum? („Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 9).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Dacă ar fi să-L întâlniți mâine pe Salvator, ce ați schimba astăzi?

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Joseph Smith – Matei; Matei 24 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 3

Matei 25

Introducere

În timp ce Isus Hristos îi învață, în particular, pe ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor, despre a Doua Sa Venire, El a spus pilda celor zece fecioare și pilda talanților. El a explicat, de asemenea, că, atunci când Se va întoarce, va separa pe cei neprihăniți de cei ticăloși.

Matei 25:1-13

Isus Hristos propovăduiește pilda celor zece fecioare

Imaginați-vă cum v-ați simți dacă ați fi fost tânărul din relatarea de mai jos spusă de vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, care l-a auzit pe acest tânăr care s-a întors din misiune împărtășind o experiență personală în cadrul unei adunări de mărturii.

„El... a relatat... întoarcerea acasă de la o întâlnire pe care o avusese la scurt timp după ce fusese rânduit vârstnic la vârsta de 18 ani. La acea întâlnire, se întâmplase ceva de care nu era mândru. Nu a intrat în detalii și nici nu ar fi trebuit să facă acest lucru în public. Nu cunosc nici acum natura incidentului, dar a fost destul de însemnată pentru el încât să-i afecteze starea de spirit și respectul de sine.

În timp ce stătea în mașină, pe aleea din fața casei lui, gândindu-se la lucrurile care se întâmplaseră și având sincere păreri de rău, mama sa, care nu era membră, a ieșit alergând din casă, îndreptându-se direct spre mașină. Într-o clipă, i-a povestit că fratele lui mai mic căzuse în casă, se lovise puternic la cap și avea un fel de criză sau convulsii. Tatăl, care nu era nici el membru, chemase ambulanța, dar avea să treacă ceva timp până la sosirea ajutorului.

«Vino și fă ceva», a strigat ea. «Nu este ceva ce faceți în Biserica voastră în momente ca acesta? Ai preoția lor. Vino și fă ceva» ...

În acea seară în care cineva foarte drag lui a avut nevoie de credința și tăria lui, acest tânăr băiat nu l-a putut ajuta. Date fiind sentimentele cu care tocmai se luptase și compromisul pe care simțea că tocmai îl făcuse – oricare a fost acela – nu se putea prezenta în fața Domnului și cere binecuvântarea care era necesară” („Încrederea pe care ți-o dă demnitatea”, *Liahona*, apr. 2014, p. 58-59).

La ce v-ați gândi dacă ați fi fost tânărul în acea situație? De ce este important să fim întotdeauna pregătiți? _____

Matei 25 este continuarea învățăturilor Salvatorului de pe Muntele Măslinilor și include trei pilde despre pregătire care ne învață cum să fim pregătiți pentru a-L întâlni pe Domnul când va veni din nou.

În timp ce se aflau pe Muntele Măslinilor, Isus Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi despre a Doua Sa Venire (vezi Matei 24). Prin intermediul pildei celor zece fecioare, Isus ne-a învățat că trebuie să ne pregătim pentru a Doua Sa Venire.

Citiți Matei 25:1-4 și identificați componentele principale ale pildei. Puteți marca ceea ce aflați.

Potrivit obiceiurilor de nuntă iudaice, mirele, „însoțit de prietenii săi apropiați, se duceau noaptea la casa miresei. După finalizarea ceremoniei de nuntă, nuntașii se duceau la casa mirelui pentru un ospăț. Din partea invitaților care se alăturau procesiunii se aștepta să-și ducă propriile candelă sau torțe” pentru a indica faptul că făceau parte dintre nuntași și pentru a adăuga lumină și frumusețe evenimentului (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 78).

Citiți restul pildei din Matei 25:5-13 și aflați ce au făcut cele cinci fecioare înțelepte și ce au făcut cele cinci fecioare nechibzuite.

În loc să citiți Matei 25:5-13, puteți viziona un fragment din prezentarea video „They That Are Wise (Cei care sunt înțelepți)” (de la minutul 0:00 la minutul 5:46), care ilustrează pilda celor zece fecioare. Această prezentare video este disponibilă pe LDS.org. În timp ce vizionați prezentarea video, fiți atenți la ce au făcut cele cinci fecioare înțelepte și la ce au făcut cele cinci fecioare nechibzuite.

Gândiți-vă la următoarele componente ale pildei și scrieți ce credeți că reprezintă fiecare componentă:

Mirele _____

Fecioarele înțelepte _____

Fecioarele nechibzuite _____

Candelă _____

Untdelemn _____

Expresiile „fiindcă mirele zăbovea” (Matei 25:5) și „la miezul nopții, s-a auzit o strigare” (Matei 25:6) se referă la a Doua Venire a lui Isus Hristos. Cugetați asupra lucrurilor pe care le puteți învăța despre a Doua Venire din aceste expresii. Puteți scrie *Isus Hristos* pe marginea paginii, lângă versetele 5-6.

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat pe cine reprezintă cele zece fecioare: „Cele zece fecioare reprezintă, în mod evident, membrii Bisericii lui Hristos, căci ele, toate, au fost invitate la nuntă și toate știau ce era necesar pentru a fi primite atunci când mirele urma să sosească. Dar numai jumătate dintre ele au fost gata când el a venit” („Pregătire pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 8).

Puteți scrie *Membrii Bisericii* pe marginea paginii, lângă Matei 25:1-2.

Treceți în revistă Matei 25:8-9 și gândiți-vă de ce fecioarele înțelepte nu au dat din untdelemnul lor fecioarelor nechibzuite. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat ce poate reprezenta untdelemnul și de ce nu poate fi împărțit:

„Acest lucru nu era egoism sau lipsă de bunătațe. Tipul de untdelemn care este necesar pentru a lumina calea și a dobândi cunoaștere nu se poate împărți. Cum poate cineva să împărtășească supunerea față de principiul zecuielii – un sentiment de pace care vine ca urmare a faptului de a trăi în neprihănire sau o acumulare de cunoștințe? Cum poate cineva să împărtășească mărturie sau credință? Cum poate să împărtășească atitudini sau castitate ori experiența unei misiuni? Cum poate cineva să împărtășească privilegiile oferite de templu? Fiecare trebuie să dobândească acel untdelemn pentru sine ...

În pildă, untdelemnul poate fi cumpărat de la piață. În viața noastră, untdelemnul necesar pregătirii se adună picătură cu picătură ca urmare a unui mod de viață neprihănit... Fiecare gest de devotament și supunere este o picătură adăugată rezervei noastre” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], p. 255-256).

1. Gândiți-vă ce reprezintă untdelemnul din pildă. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți o listă cu gesturi de devotament și supunere care pot completa fraza de mai jos: *Potrivit celor spuse de președintele Spencer W. Kimball, unele dintre lucrurile pe care untdelemnul din pildă le poate reprezenta sunt...*

Ceea ce urmează este unul dintre adevărurile pe care le putem învăța din această pildă și din comentariile președintelui Kimball: **Nu putem împrumuta pregătire spirituală de la alții.** Pregătirea spirituală include mărturie, convertire, credință și alte daruri care vin, în mod personal, prin intermediul Duhului Sfânt.

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat:

„Doresc acum să folosesc una dintre numeroasele interpretări posibile ale pildei celor zece fecioare pentru a scoate în evidență relația dintre mărturie și convertire. Zece fecioare, dintre care cinci erau înțelepte și cinci nechibzuite, și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Vă rog să vă imaginați candelile folosite de fecioare ca fiind candela mărturiei. Fecioarele nechibzuite și-au luat candelile mărturiei, dar nu au luat untdelemn cu ele. Imaginați-vă că untdelemnul descris este untdelemnul convertirii ...

Au fost cele cinci fecioare înțelepte egoiste și nedoritoare să împartă sau exprimau ele corect faptul că untdelemnul convertirii nu poate fi împrumutat? Este posibil ca tăria spirituală care rezultă în urma supunerii constante față de porunci să fie dată unei alte persoane? Este posibil ca acea cunoaștere dobândită prin studiu sânguinos și prin cugetarea asupra scripturilor să-i fie dată unei persoane nevoiașe din punct de vedere spiritual? Este posibil ca pacea pe care Evanghelia o oferă unui sfânt din zilele din urmă credincios să fie transferată unei persoane care trece prin adversități sau încercări grele? Răspunsul clar la fiecare dintre aceste întrebări este nu.

Așa cum au subliniat în mod corect și fecioarele înțelepte, fiecare dintre noi trebuie «[să ne cumpărăm]». Aceste femei inspirate nu descriau un schimb comercial; de fapt, ele accentuează responsabilitatea noastră individuală de a ne păstra aprinsă candela mărturiei și de a ne procura o rezervă suficientă din untdelemnul convertirii. Acest untdelemn prețios este obținut picătură cu

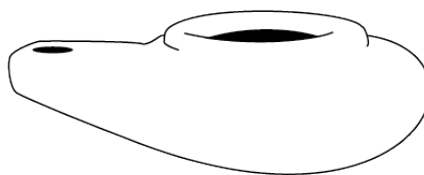
picătură – «rând pe rând [și] precept după precept» (2 Nefi 28:30), cu răbdare și stăruință. Nu există scurtături; nu există pregătiri de ultim moment.

«De aceea, fiți credincioși, rugați-vă totdeauna, ținând lămpile pregătite și aprinse și untdelemnul cu voi, pentru a fi gata la venirea Marelui» (D&L 33:17) („Converțiți la Domnul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 109).

Urmează un alt adevăr pe care îl putem învăța din pildă: **Ne pregătim pentru a Doua Venire având o mărturie mai mare și fiind mai converțiți prin intermediul neprihăririi noastre zilnice.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați o candelă mare. Ținând cont de faptul că untdelemnul din această pildă reprezintă pregătirea pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos, creați o listă în interiorul candelăi cu moduri prin care vă puteți adăuga „undelemn” în „candelă”. Dacă este posibil, împărtășiți-vă ideile membrilor familiei sau prietenilor și întrebați-i ce v-ar sugera să mai adăugați în listă.

Pentru a înțelege alte moduri în care puteți strânge untdelemn, picătură cu picătură, printr-un mod de viață neprihănit, puteți să vizionați restul prezentării video „They That Are Wise (Cei care sunt înțelepți)” (de la minutul 5:46 la minutul 8:44). În timp ce vizionați prezentarea video, adăugați idei în lista din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

În revelația din zilele noastre, Domnul ne-a confirmat că „în ziua aceea [a Doua Venire], când Eu voi veni în slava Mea, se va împlini pilda pe care am spus-o cu privire la cele zece fecioare” (D&L 45:56).

Citiți Matei 25:10-12 și aflați ce le-a spus mirele fecioarelor nechibzuite. Poate fi util să știm că Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică faptul că mirele a spus: „Voi nu mă cunoașteți” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 25:11).

Ce ne spune afirmația „voi nu mă cunoașteți” despre cele cinci fecioare nechibzuite? Care este diferența dintre faptul de a-L *cunoaște* pe Domnul și cel de a *auzi* despre El? (Vezi Ioan 17:3).

Din aceste versete, învățăm că, **pentru a fi pregătiți pentru venirea Domnului și pentru a fi demni să rămânem în prezența Sa, trebuie să ajungem să-L cunoaștem.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
- În ce moduri ați ajuns să-L cunoașteți mai bine pe Salvator?
 - Cum poate faptul de a-L cunoaște pe Salvator să vă influențeze pregătirea spirituală pentru a Doua Sa Venire?

Continuând povestirea de la începutul lecției – despre tânărul deținător al preoției care nu era pregătit într-un moment în care era nevoie de el – vârstnicul Holland a explicat că tânărul a fugit la locuința unui bărbat mai în vârstă, din episcopia sa, care locuia pe aceeași stradă. Bărbatul mai în vârstă i-a dat fratelui mai mic o binecuvântare care i-a stabilizat starea până la sosirea ambulanței. Vârstnicul Holland a continuat:

„Apoi, fostul misionar despre care vorbesc a spus: «Nicio persoană care nu s-a confruntat cu ce m-am confruntat eu în seara aceea nu va cunoaște vreodată rușinea și tristețea pe care le-am avut în suflet pentru că nu m-am simțit demn să folosesc preoția pe care o dețineam. Amintirea este cu atât mai dureroasă pentru mine cu cât cei care au avut nevoie de mine au fost fratele meu mai mic și iubiții mei părinți care erau atât de înspăimântați și care aveau dreptul să aștepte mai mult de la mine. Dar, astăzi, stând în fața dumneavoastră, vă pot spune un lucru», a spus el. «Nu sunt perfect dar, din acea noapte, nu am mai făcut niciodată nimic ce m-ar putea împiedica să mă prezint în fața Domnului cu încredere și să-l cer ajutorul când este necesar. Demnitatea personală este o luptă în această lume în care trăim», a mai spus el, «dar este o luptă pe care o câștig. Am simțit degetul condamnării îndreptat spre mine o dată în viața mea și nu intenționez să-l mai simt vreodată dacă pot să fac ceva pentru a împiedica acest lucru. Și, desigur», a concluzionat el, «pot să fac *totul* pentru a-l împiedica» („Încrederea pe care ți-o dă demnitatea”, p. 59).

Gândiți-vă ce trebuie să faceți pentru a fi pregătiți spiritual pentru venirea Domnului. Puteți să încercuiți una sau două acțiuni pe care le-ați enumerat pe desenul vostru care reprezintă o candelă și să stabiliți un obiectiv de acțiune în moduri care să vă sporească pregătirea spirituală.

Matei 25:14-46

Isus Hristos le propovăduiește ucenicilor Săi pilda talanților și pilda oilor și caprelor

Dacă părinții voștri ar intra în încăpere și v-ar da o sumă mare de bani, ce ați face cu ea?

În timp ce Salvatorul a continuat să-i învețe pe ucenicii Săi despre a Doua Sa Venire, El a spus pilda talanților. În această pildă, un om care urma să plece într-o călătorie le-a dat bani la trei dintre robii săi: cinci talanți primului rob, doi talanți celui de-al doilea rob și un talant celui de-al treilea. (Talentul este o sumă de bani.)

Citiți Matei 25:16-18 și aflați ce au făcut robii cu banii lor.

În Matei 25:19-23, aflăm că, atunci când stăpânul s-a întors, el i-a rugat pe robii săi să spună ce au făcut cu banii lor. Robul cu cinci talanți și cel cu doi talanți au folosit talanții pentru a dubla banii stăpânului lor. Dar slujitorul cu un talant l-a ascuns și, în consecință, nu a avut niciun câștig pe care să-l dea stăpânului său.

Citiți Matei 25:24-25 și aflați de ce a ascuns robul talantul.

În această pildă, talanții pot fi asemănați cu darurile și abilitățile pe care Domnul ni le-a dat. **Teama ne poate împiedica să folosim darurile și abilitățile pe care Domnul ni le-a dat.**

Ce credeți că se întâmplă dacă nu ne dezvoltăm darurile și abilitățile din cauza fricii?

Citiți Matei 25:26-30 și aflați ce s-a întâmplat cu robul netrebnic.

Un adevăr pe care îl putem învăța din această pildă este că, **dacă nu ne dezvoltăm și nu ne folosim darurile spirituale pentru a face bine, atunci le vom pierde.**

Gândiți-vă la unele moduri prin care vă puteți folosi darurile și abilitățile pentru a avansa lucrarea Domnului. Un talant pe care îl puteți folosi este mărturia voastră (vezi D&L 60:2-3). Aveți în vedere să faceți un plan de a folosi și de a dezvolta cu credință darurile și abilitățile voastre.

Din Matei 25:31-46, învățăm că, la a Doua Sa Venire, Isus va separa pe cei neprihăniți de cei ticăloși în același mod în care un păstor separă oile de capre. Cum îi va deosebi Domnul pe cei care-L iubesc (oile) de cei care nu-L iubesc (caprele)?

Citiți Matei 25:40 și aflați ce ne-a învățat Salvatorul despre cum să ne arătăm dragostea față de El.

Din acest verset, învățăm că, **atunci când îi iubim și le slujim altora, ne arătăm dragostea față de Domnul.**

Pentru a înțelege mai bine cum ne arătăm dragostea față de Domnul iubindu-i și slujindu-le altora, vizionați prezentarea video „The Coat (Paltonul)”, care prezintă un eveniment din copilăria președintelui Heber J. Grant. În timp ce vizionați, aflați cui slujeau, fiecare în parte, băiatul și mama lui.

Cugetați la modul în care i-ați tratat pe alții în ultimele 24 de ore. Gândiți-vă la dacă ați alege să acționați diferit dacă v-ați afla în viitor într-o situație asemănătoare. În următoarele 24 de ore, căutați ocazii de a urma îndemnul Duhului Sfânt și de a le sluji altora.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 25 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 4

Matei 26:1-30

Introducere

Cu două zile înainte de Paște, Iuda a conspirat cu acei conducători iudei care doreau să-L omoare pe Isus. În seara de Paște, Isus a instituit împărțășania.

Matei 26:1-16

Iuda conspiră cu acei conducători iudei care doresc să-L omoare pe Isus

Ați văzut vreodată un film sau ați citit vreodată o povestire în care cineva a fost trădat? De ce a fost trădată acea persoană? Cum v-ați simți dacă ați fi trădați de un prieten apropiat? În timp ce citiți despre ultimele ore din viața lui Isus Hristos, amintiți-vă că El a fost trădat de un prieten apropiat.

Pentru israeliții din vechime, săptămâna Paștelui era una dintre cele mai importante săptămâni din an.

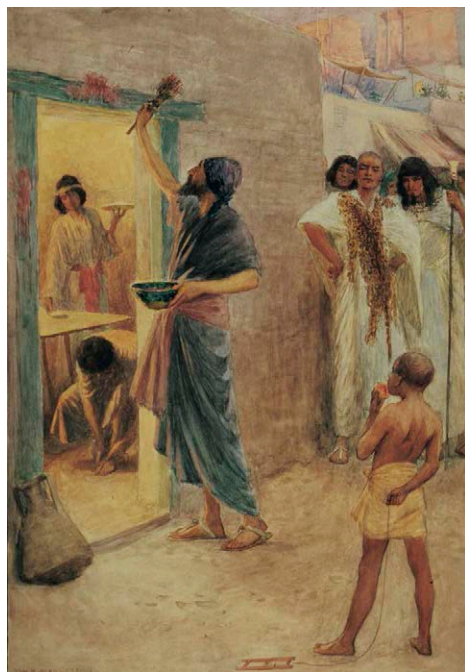
„Sărbătorirea Paștelui a fost instituită [pe vremea lui Moise] pentru a-i ajuta pe copiii lui Israel să-și amintească de momentul în care îngerul nimicitor a trecut pe lângă casele lor și i-a scăpat de egipteni [vezi Exodul 12:21-28; 13:14-15].” Ca parte a Paștelui, israeliții sacrificau un miel și își stropeau stâlpii ușilor cu sângele lui. „Mieii fără de pată, al căror sânge era folosit ca semn de salvare al Israelului în vechime, Îl simbolizează pe Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, a Cărui jertfă a mântuit întreaga omenire” (Ghid pentru scripturi, „Paște”, scriptures.lds.org).

Citiți Matei 26:1-2 și aflați ce a spus Isus Hristos că urma să se întâmple după Paște.

Apoi, citiți Matei 26:3-5 și aflați cine elaborează un plan pentru a-L omorî pe Isus în acea perioadă.

De ce au hotărât cărturarii și preoții cei mai de seamă să aștepte până după Paște pentru a-L omorî pe Isus?

În Matei 26:6-13 citim că, în timp ce Isus se afla în Betania, o femeie a venit la El și L-a uns cu un mir foarte scump, ca un fel de recunoaștere a morții și înmormântării Sale iminente. Unii dintre ucenicii Săi, inclusiv Iuda, unul dintre cei Doisprezece Apostoli și trezorier al grupului, și-au exprimat nemulțumirea spunând că mirul respectiv ar fi trebuit vândut pentru a-i ajuta pe cei săraci. Totuși, Iuda nu era cu

adevărat îngrijorat pentru cei săraci, căci el era un hoț care dorea banii pentru el (vezi Ioan 12:4-6).

Citiți Matei 26:14-16 și aflați ce a făcut Iuda după ce Salvatorul l-a dojenit pentru că s-a plâns.

Observați cât a primit Iuda, ca plată, pentru că L-a trădat pe Isus. „Potrivit legii lui Moise, treizeci de sicli de argint reprezentau despăgubirea pe care o primea un stăpân pentru moartea vreunui sclav de-al său (vezi Exodul 21:32)... Prețul trădării reflectă cât de mult L-au desconsiderat Iuda și preoții cei mai de seamă pe Salvator” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 81). Aceasta a împlinit, de asemenea, o profeție din Vechiul Testament despre faptul că Salvatorul avea să fie vândut (vezi Zaharia 11:12).

Matei 26:17-25

Isus și ucenicii Săi servesc masa de Paște

Gândiți-vă la ultima dată când v-ați uitat într-o oglindă. Care sunt unele dintre modurile în care oglinzile ne pot fi utile?

Citiți declarația de mai jos a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, și căutați și marcați de ce este important să ne putem vedea clar pe noi înșine, tot așa cum Dumnezeu ne vede:

„Niciunui dintre noi nu-i place să admită când se abate de la calea cea dreaptă. Adesea, încercăm să evităm să ne uităm adânc în sufletul nostru și să ne înfruntăm slăbiciunile, limitele și temerile. Prin urmare, când ne examinăm viața, ne uităm prin filtrul opiniilor, scuzelor și poveștilor pe care ni le spunem pentru a justifica gânduri și fapte necorespunzătoare.

Însă faptul de a ne putea vedea clar pe noi înșine este vital pentru creșterea și bunăstarea noastră spirituală. Dacă slăbiciunile și defectele noastre rămân ascunse în întuneric, atunci puterea mântuitoare a Salvatorului nu le poate vindeca și transforma în puncte forte ...

Deci, cum putem face ca lumina pură a adevărului lui Dumnezeu să strălucească în sufletul nostru și să ne vedem așa cum El ne vede?

Permiteți-mi să vă sugerez că scripturile sfinte și cuvântările rostite în cadrul conferinței generale sunt o oglindă eficientă în care ne putem uita pentru autoexaminare” („Nu cumva sunt eu, Doamne?” *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 58).

Gândiți-vă la felul în care scripturile și cuvântările rostite în cadrul conferinței generale pot fi ca o oglindă care ne ajută să vedem aspecte pe care trebuie să le îmbunătățim în viața noastră.

În timp ce studiați Matei 26:17-25, căutați un principiu care vă poate ajuta să vă recunoașteți slăbiciunile și să lucrați pentru a le birui.

În Matei 26:17-19 citim că Isus le-a spus ucenicilor Săi să asigure o încăpere, în Ierusalim, în care urmau să servească masa de Paște.

Citiți Matei 26:20-21 și aflați ce le-a spus Isus apostolilor Săi în timpul mesei de Paște.

Dacă ați fi fost acolo, la ce v-ați fi gândit după ce Isus a spus aceasta?

Citiți Matei 26:22 și căutați întrebarea pe care apostolii I-au adresat-o lui Isus.

Ce vă învață întrebarea „Nu cumva sunt eu, Doamne?” despre cei unsprezece apostoli credincioși?

Un principiu pe care îl putem învăța din această relatare este că, **atunci când ucenicii lui Isus Hristos aud cuvintele Domnului, ei își examinează viața pentru a vedea cum li se aplică.**

Președintele Uchtdorf ne-a spus următoarele despre această relatare:

„Ucenicii nu s-au îndoit de adevărul spuselor [lui Isus]. Nu s-au uitat împrejur, nu au arătat spre altcineva și nici nu au întrebat: «Este el?» ...

Mă întreb ce am face fiecare dintre noi dacă Salvatorul ne-ar adresa acea întrebare. Ne-am uita la cei din jurul nostru și ne-am spune în inimă: «Probabil că El vorbește despre fratele Johnson. Am avut mereu îndoieli în ceea ce-l privește» sau «Mă bucur că fratele Brown este aici. El chiar are nevoie să audă aceasta?»

Sau ne-am gândi, asemenea acelor ucenici din vechime, la noi înșine și am adresa acea întrebare profundă: «Nu cumva sunt eu?» („Nu cumva sunt eu, Doamne?”, p. 56).

Ați fost vreodată ispitiți să desconsiderați cuvintele Domnului și să presupuneți că ele sunt adresate altcuiva? Citiți declarația de mai jos și fiți atenți la ce ne-a invitat președintele Uchtdorf să facem când auzim cuvintele Domnului:

„În aceste cuvinte simple, «Nu cumva sunt eu, Doamne?», găsim începutul înțelepciunii și calea către convertirea personală și schimbarea trainică ...

Trebuie să ne lăsăm mândria deoparte, să privim dincolo de vanitatea noastră și, cu umilință, să întrebăm: «Nu cumva sunt eu, Doamne?».

Și, dacă se întâmplă ca răspunsul Domnului să fie: «Da, fiul Meu, sunt lucruri pe care trebuie să le îmbunătățești, probleme pe care Eu te pot ajuta să le depășești», mă rog ca noi să acceptăm acest răspuns, să ne recunoaștem cu umilință păcatele și defectele și, apoi, să ne schimbăm stilul de viață devenind soți mai buni, tați mai buni, fii mai buni” („Nu cumva sunt eu, Doamne?”, p. 56, 58).

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați fost binecuvântați pentru că ați pus în practică, în viața voastră, cuvintele Domnului. Apoi, scrieți un obiectiv specific cu privire la ceea ce veți face pentru a vă examina mai bine viața ori de câte ori auziți sau citiți cuvintele Domnului.

Citiți Matei 26:23-25 și căutați răspunsul Salvatorului la întrebarea adresată de apostoli. Imediat după ce Isus l-a identificat pe Iuda ca fiind cel care avea să-L vândă, Iuda a plecat (vezi Ioan 13:30).

Matei 26:26-30

Isus Hristos instituie împărtășania în timpul Paștelui

După ce Salvatorul a servit masa de Paște împreună cu apostolii Săi, El a instituit rânduiala împărtășaniei.

Gândiți-vă cum ați răspunde la următoarele întrebări: Ce ai făcut când ai luat ultima dată din împărtășanie? La ce te-ai gândit? Cum te-ai simțit?

Citiți Matei 26:26-29 și aflați ce a făcut Domnul cu pâinea și conținutul paharului.

Prin intermediul acestor versete învățăm că, **simbolurile împărtășaniei reprezintă trupul și sângele lui Isus Hristos, pe care le-a sacrificat pentru noi.**

Traducerea Bibliei de Joseph Smith oferă mai multă înțelegere cu privire la Matei 26:26-28. Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 26:24-25 (în Ghid pentru scripturi).

Observați schimbările inspirate făcute. Cum ne ajută ele să înțelegem unul dintre scopurile importante ale împărtășaniei?

Prin intermediul acestor schimbări inspirate învățăm că, **Isus Hristos a instituit împărtășania ca noi să ne amintim de El și de ispășirea Lui pentru păcatele noastre.**

Dacă este posibil, vizionați prezentarea video „Always Remember Him (Să-și amintească totdeauna de El)” (5:28) pentru a înțelege și mai bine scopul și importanța împărtășaniei. În această prezentare video, vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, explică faptul că scopul împărtășaniei este acela de a ne aminti de Isus Hristos și de sacrificiul Său ispășitor. Această prezentare video este disponibilă pe LDS.org.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum v-au fost influențate sentimentele și experiențele pe care le-ați avut în timp ce ați luat din împărtășanie de încercarea de a vă aminti de Salvator și de ispășirea Sa?
- Care sunt unele dintre lucrurile care ne pot distra atenția în timpul administrării împărtășaniei?
- Cum ne poate ajuta evitarea acestor distrageri, în timpul împărtășaniei, să avem parte de o experiență mult mai spirituală?

- d. Care sunt unele dintre lucrurile pe care le puteți face, în timpul adunării de împărtășanie, pentru a vă concentra atenția asupra Salvatorului și a semnificației acestei rânduiei și pentru a vă aduce aminte de El de-a lungul săptămânii?

Potrivit celor relatate în Matei 26:27-28, ce ne permite vărsarea sângelui lui Hristos să primim atunci când luăm din împărtășanie?

Simplul fapt de a mânca din pâine și de a bea din apă în cadrul împărtășaniei nu ne face automat demni să primim iertare pentru păcatele noastre. Trebuie să exercităm credință în Isus Hristos, să ne pocăim și să luăm din împărtășanie cu intenție adevărată amintindu-ne întotdeauna de El și străduindu-ne să ținem poruncile Sale. Când luăm din împărtășanie fiind demni, ne înnoim legămintele pe care le-am făcut la botez.

Puteți scrie următorul principiu pe marginea scripturilor voastre: **Când ne pocăim și luăm din împărtășanie cu intenție adevărată, putem primi iertare pentru păcatele noastre.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum veți pune în practică adevărurile despre împărtășanie pe care le-ați identificat în Matei 26:26-30.

Recitiți Matei 26:29 și aflați când a spus Salvatorul că va fi următoarea dată când El va lua din împărtășanie.

„După cum este consemnat în Matei 26:29, Salvatorul le-a spus ucenicilor Săi că nu va bea din rodul viței până când îl va bea cu ei în împărăția Tatălui Său. Astfel, împărtășania nu simbolizează doar ispășirea Salvatorului, ci și anticiparea momentului în care El Se va întoarce, în slavă, pe pământ (vezi 1 Corinteni 11:26).

În zilele din urmă, Domnul i-a revelat profetului Joseph Smith detaliile acelei ocazii viitoare când El va bea rodul viței pe pământ. După cum este consemnat în Doctrină și legăminte 27, Domnul a revelat că va lua din nou din împărtășanie, pe pământ, împreună cu ucenicii Săi, printre care se vor număra mulți profeți din vechime, precum Moroni, Elias, Ioan Botezătorul, Ilie, Avraam, Isaac, Iacov, Iosif care a fost vândut în Egipt, Petru, Iacov și Ioan «și, de asemenea, cu Mihail, ori Adam, strămoșul tuturor» (vezi D&L 27:4-14). Ucenicii Domnului sunt «toți cei pe care Tatăl Meu Mi i-a dat din lume» (D&L 27:14). Aceasta înseamnă că, dacă rămânem fideli și credincioși legămintelor pe care le-am făcut și îndurăm până la sfârșit, ne vom putea număra printre cei care vor lua atunci din simbolurile împărtășaniei cu Salvatorul” (*New Testament Student Manual*, p. 83-84).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 26:1-30 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 7: ZIUA 1

Matei 26:31-75

Introducere

În Grădina Ghetsimani, Isus Hristos a început să ia asupra Sa păcatele tuturor oamenilor, ca parte a ispășirii Sale. Iuda L-a vândut pe Isus conducătorilor iudei. După aceea, Isus a fost judecat, ilegal, de către Caiafa, marele preot, unde I s-au adus acuzații neadevărate. Între timp, Petru L-a tăgăduit pe Salvator de trei ori înaintea celor care l-au identificat ca fiind unul dintre ucenicii lui Hristos.

Matei 26:31-46

Isus Hristos suferă în Grădina Ghetsimani

Gândiți-vă la următorul scenariu: Încă din copilărie, un tânăr băiat a fost învățat că, a sluji în misiune cu timp deplin, este o responsabilitate a preoției. Adolescent fiind, el simte că ar trebui să slujească în misiune, însă ezită să-și ia angajamentul că se va duce. El este mai interesat de alte lucruri și își face griji că misiunea îl va împiedica să aibă parte de acele experiențe.

În ce alte situații ar putea dorințele tinerilor și tinerelor să difere de ceea ce dorește Tatăl Ceresc ca ei să facă?

Gândiți-vă la momente în care vi s-a părut greu să vă supuneți voinței Tatălui Ceresc. În timp ce studiați ce a mai rămas din Matei 26, găsiți principiile care vă pot ajuta atunci când întâmpinați dificultăți în a face ceea ce Tatăl Ceresc vă cere.

Amintiți-vă că Matei 26:1-30 ne relatează despre momentul în care Domnul a luat masa de Paște împreună cu apostolii Săi și a instituit împărtășania. Citiți Matei 26:31-35 și aflați ce a profetizat Isus că urma să li se întâmple apostolilor Săi.

În acest context, expresia *pricină de poticnire* are înțelesul de a tăgădui sau de a renunța.

Observați cum au reacționat Petru și ceilalți apostoli la ceea ce a spus Salvatorul.

Citiți Matei 26:36-38 și aflați unde s-au dus Isus și apostolii după masa de Paște.

Uitați-vă la fotografiile Muntele Măslinilor și Grădina Ghetsimani în Ghidul pentru scripturi, în secțiunea Hărți și fotografii din Biblie, nr. 11 și nr. 12. Ghetsimani era o grădină de măslini situată pe sau lângă Muntele Măslinilor, chiar lângă zidurile exterioare ale Ierusalimului. „Termenul *ghetsimani* înseamnă «teasc de măslini»” (Ghid pentru scripturi, „Ghetsimani”, scriptures.lds.org).

Marcați expresii, în Matei 26:36-38, care descriu cum S-a simțit Isus când a intrat în Grădina Ghetsimani.

Citiți Matei 26:39 și aflați ce a făcut Isus după ce a mers „puțin mai înainte” în grădină.

Paharul la care S-a referit Salvatorul era un simbol al suferinței amare pe care El o trăia ca parte a ispășirii. În Ghetsimani, Isus a început să ia asupra Sa păcatele și suferințele tuturor oamenilor, ca parte a marelui Său sacrificiu ispășitor.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat ce l-a cerut Isus Tatălui când l-a rugat să îndepărteze paharul de la El: „Pe scurt, Domnul a spus: «Dacă există o altă cale, aș urma-o. Dacă există orice altă cale – orice altă cale – o voi urma bucuros»... Însă, în cele din urmă, paharul nu a fost îndepărtat” („Teaching, Preaching, Healing”, *Ensign*, ian. 2003, p. 41).

Puteți marca expresia „totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu” (Matei 26:39); vezi, de asemenea, D&L 19:19).

Deși El a cerut un alt mod de a îndeplini scopurile Tatălui, **Isus Hristos S-a supus voinței Tatălui pentru a înfăptui ispășirea.**

Gândiți-vă ce putem învăța despre Isus din dorința Sa de a Se supune voinței Tatălui Ceresc chiar dacă acest lucru însemna ca El să aibă parte de suferință mare și, în final, de moarte.

Ținând cont de ceea ce ați învățat din Matei 26:39, completați următoarea afirmație:
Urmăm exemplul lui Isus Hristos când _____.

1. Recapitulați scenariul și situațiile pe care le-ați enumerat la începutul acestei lecții. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum poate exemplul Salvatorului să ne întărească în aceste situații?

2. Gândiți-vă la momentele în care dorințele voastre difereau de voia Tatălui Ceresc, însă, în cele din urmă, ați ales să urmați voia Sa. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre una dintre experiențele voastre, dacă nu este prea personală, și explicați de ce ați făcut acea alegere și ce sentimente ați avut în această privință.

Identificați un mod concret prin care veți urma exemplul lui Isus Hristos supunându-vă voinței Tatălui Ceresc. Gândiți-vă să stabiliți un obiectiv de acțiune conform celor identificate.

Recapitulați Matei 26:37-38 și căutați instrucțiunile Salvatorului adresate lui Petru, Iacov și Ioan în Ghetsimani.

Instrucțiunea „vegheați împreună cu Mine”, din versetul 38, înseamnă a fi treaz, alert sau vigilent. Pentru a înțelege mai bine de ce au avut nevoie ucenicii de instrucțiunea Salvatorului de a veghea împreună cu El, observați că Traducerea Bibliei de Joseph Smith adaugă explicația că, atunci când ucenicii au ajuns în grădină, ei „au început să fie mirați, întristați și abătuți, întrebându-se dacă acesta este Mesia” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 14:36, [în Ghidul pentru scripturi]). Instruindu-i pe ucenici să vegheze împreună cu El, Isus i-a avertizat să fie vigilenți, pentru că credința lor în El avea să fie pusă la încercare.

Citiți Matei 26:40 și aflați ce a descoperit Isus că făceau „Petru și cei doi fii ai lui Zebedei [Iacov și Ioan]” (Matei 26:37) în timp ce El se ruga.

În traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Luca 22:45 se spune că ucenicii dormeau „pentru că erau plini de întristare”.

Citiți Matei 26:41 și aflați ce le-a spus Isus să facă.

Urmează un principiu pe care-l învățăm din instrucțiunile Salvatorului către acești apostoli: **Dacă veghem și ne rugăm continuu, vom avea tăria de a ne împotrivi ispitei.**

Ce credeți că înseamnă expresia „duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă” (Matei 26:41)?

Un înțeles ar putea fi acela că ucenicii au dorit să se supună Salvatorului, dar au permis dorinței lor fizice de a dormi să le copleșească dorința spirituală de a veghea și a se ruga. Cugetați asupra felului în care înțelegerea acestei expresii ne poate ajuta să ne împotrivim ispitei.

După ce a citat Matei 26:41, președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a spus: „Avertizarea Salvatorului către Petru este valabilă și pentru noi. Lupul care ar uide oaia îl va ataca, în mod sigur, și pe păstor. Așadar, trebuie să veghem asupra noastră și asupra celorlalți” („Watch with Me”, *Ensign*, mai 2001, p. 39).

Aduceți-vă aminte că „a veghea” înseamnă a fi treaz, alert sau vigilent. Gândiți-vă cum poate faptul de a veghea spiritual și de a ne ruga să ne ajute să ne biruim slăbiciunile și să ne împotrivim ispitei.

Gândiți-vă dacă ați căzut pradă ispitei pentru că nu v-ați rugat și nu ați fost vigilenți. Gândiți-vă la efectul acelei alegeri asupra voastră. Apoi, gândiți-vă la momente în care v-ați împotrivit ispitei rugându-vă și fiind vigilenți. Ce v-a ajutat să fiți consecvenți în faptul de a veghea spiritual și de a vă ruga?

Pe o foaie separată de hârtie sau pe un cartonaș, scrieți un lucru pe care-l veți face pentru a veghea mai bine și pentru a vă ruga continuu. Puteți purta cu voi această foaie de hârtie pentru a vă aminti de obiectivul vostru.

Observați că Matei 26:42-46 relatează că Isus S-a rugat de trei ori în Grădina Ghetsimani. De fiecare dată, El Și-a exprimat dorința de a Se supune voinței Tatălui Său.

Matei 26:47-75

Isus Hristos este prins și dus să fie judecat de Caiafa

Preoții cei mai de seamă și cărturarii au conspirat să-L omoare pe Isus Hristos. În complotul lor malefic, era inclus faptul de a-L mitui pe Iuda, de a aduce martori mincinoși, de a ridiculiza și chiar de a-L tortura pe Isus. Salvatorul a fost forțat să fie judecat, în mod oficial, de două ori: prima a fost o judecată iudaică, înaintea Sinedriului din Ierusalim – o adunare formată din 71 de membri, printre care se numărau leviți, preoți cei mai de seamă, cărturari, farisei, saducheii și alții de alte convingeri politice, aceasta fiind prezidată de înaltul preot, care, la acea vreme, era Caiafa; a doua, a fost una romană, înaintea lui Pilat. În timpul judecății iudaice, Isus a fost acuzat de blasfemie (a-L batjocori, insulta sau blestema pe Dumnezeu), pentru că S-a autointitulat Fiul lui Dumnezeu (vezi Matei 26:64-65). Deoarece blasfemia era o chestiune iudaică și nu-i privea pe romani, conducătorii iudei au schimbat acuzația în trădare atunci când L-au dus pe Isus la Pilat. Conducătorii iudei au încercat să-i convingă pe romani că Isus încerca să Se pună împărat, sperând că romanii Îl vor ucide sub acuzația de trădător față de Cezar. Totuși, în timpul judecății romane, Pilat nu L-a găsit vinovat pe Isus. Cu toate acestea, Pilat a autorizat, în final, executarea lui Isus pentru a-i liniști pe conducătorii iudei.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Gerald N. Lund, care ulterior a devenit membru al Celor Șaptezeci: „Imaginați-vi-L pe [Isus Hristos], Ființa a Cărei putere, lumină, slavă menține universul în ordine, Ființa care vorbește și sisteme solare, galaxii și stele iau ființă – stând înaintea unor oameni ticăloși și fiind judecat de ei ca și cum ar fi fost cineva fără nicio valoare!” („Knowest Thou the Condensation of God?”, în *Doctrines of the Book of Mormon: The 1991 Sperry Symposium*, redactată de Bruce A. Van Orden și Brent L. Top [1992], p. 86).

Deși Isus Hristos avea puterea să-i distrugă pe cei care L-au lovit și L-au scuipat, El a suferit și a îndurat de bunăvoie. Conducătorii și soldații romani nu au înțeles puterea infinită la care Isus ar fi putut apela dacă ar fi fost voia Tatălui ca El să facă astfel.

Citiți Matei 26:47-68 și observați cum a continuat Isus Hristos să exercite stăpânire de sine și să Se supună voinței Tatălui Său chiar și când a fost batjocorit și judecat de către oameni ticăloși (vezi, de asemenea, 1 Nefi 19:9). Puteți marca ceea ce aflați.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce anume vă impresionează despre hotărârea Salvatorului de a face voia Tatălui Cereș indiferent de circumstanțe. Scrieți, de asemenea, cum puteți urma exemplul de supunere al Salvatorului.

În Matei 26:56, observați că profeția Salvatorului că apostolii aveau să-L părăsească s-a împlinit. Totuși, această părăsire a fost doar temporară.

Matei 26:69-75 relatează că, în timp ce Isus era judecat după ce fusese prins, Petru a tăgăduit de trei ori că-L cunoștea. (*Notă.* Tăgăduirea lui Petru va fi abordată în detaliu în lecția despre Luca 22.)

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 26:31-75 și am încheiat această lecție în data de (data).

*Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc
învățătorului meu:*

UNITATEA 7: ZIUA 2

Matei 27-28

Introducere

Ca parte a conspirației de a-L omorî pe Isus Hristos, conducătorii iudei L-au dus la Pilat din Pont, dregătorul roman. Pilat a făcut ca Isus să fie biciuit și răstignit. Isus Hristos a acceptat să sufere și să moară pentru a împlini voia Tatălui Său.

Matei 27:1-25

Isus este adus în fața lui Pilat și este condamnat să fie răstignit

Dacă ați putea să fiți martor ocular la vreun eveniment scriptural, pe care l-ați alege? De ce? _____

În timpul acestei lecții, veți studia unul dintre cele mai importante evenimente din istoria lumii. În timp ce studiați, imaginați-vă că sunteți martori oculari la ceea ce s-a întâmplat.

În Matei 26 citim că Isus a fost arestat, judecat și condamnat pe nedrept de conducătorii iudei. Sub conducerea romană, iudeii nu puteau să condamne pe cineva la moarte. Prin urmare, conducătorii iudei au căutat să găsească o încălcare sub legea romană din cauza căreia Isus să poată fi condamnat la moarte.

Din Matei 27:1-10, aflăm că acei conducători iudei L-au dat pe Isus pe mâinile lui Pilat din Pont, dregătorul roman al Iudeii. Când Iuda a văzut aceasta, și-a regretat alegerea de a-L vinde pe Isus, a căutat să înapoieze banii pe care-i primise de la conducătorii iudei și, apoi, și-a luat viața. Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică faptul că Iuda „s-a spânzurat de un copac. Și el a căzut, imediat, și inima i s-a revărsat și a murit” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 27:6 [în Ghid pentru scripturi]).

Deoarece arginții erau „preț de sânge” (Matei 27:6) și, astfel, nu era îngăduit să fie puși în vistierie, conducătorii iudei i-au folosit pentru a cumpăra Țarina olarului, ca loc pentru îngroparea străinilor. Matei a citat acest eveniment ca fiind o împlinire a unei profeții (vezi Zaharia 11:12-13).

Din cauza presiunii din partea iudeilor și a fricii de a pierde controlul asupra oamenilor, Pilat L-a trimis pe Isus să fie răstignit (vezi Matei 27:11-26). (Veți avea ocazia să studiați aceste evenimente în detaliu în lecția despre Ioan 18-19.)

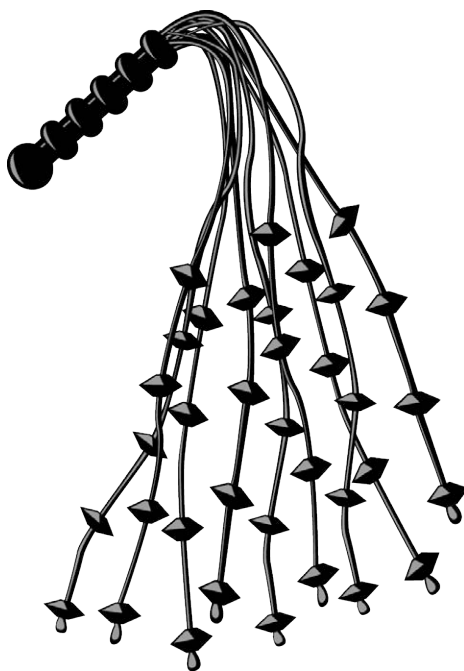
Matei 27:26-50

Isus este biciuit, batjocorit și răstignit.

Înainte de a-L trimite pe Isus să fie răstignit, Pilat a cerut să fie biciuit (vezi Matei 27:26). Să fii biciuit înseamnă să fii lovit, în mod repetat, cu un bici care avea obiecte ascuțite precum bucăți de piatră sau bucăți de os întrețesute în mai multe curele. Acest tip de pedeapsă era, în general, rezervat pentru cei care erau sclavi, în timp ce persoanele de viță nobilă sau oamenii liberi ai Romei erau bătuți cu nuiiele. Mulți oameni nu supraviețuiau biciuirii, din cauza rănilor fizice grave pe care le provoca.

Citiți Matei 27:27-32 și aflați ce I-au făcut ostașii romani lui Isus.

De ce credeți că ostașii au pus pe cineva să ducă crucea lui Isus?

1. Imaginați-vă că vă aflați în situația lui Simon din

Cirene. La ce v-ați fi gândit sau cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost în mulțime și ați fi fost obligați să duceți crucea lui Isus? Scrieți-vă răspunsurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Matei 27:33 relatează că Isus a fost dus la „un loc numit Golgota, care înseamnă: «Locul căpățânii»”.

Vârstnicul James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat următoarele lucruri despre numele acelui loc: „Denumirea putea fi rezultatul caracteristicilor topografice, vorbind despre creasta unui deal; sau dacă locul era locul obișnuit pentru execuții, poate că era numit așa pentru a exprima moarte, tot așa cum asociem craniul ca simbol al capului morții numim un craniu capul morții” (*Jesus the Christ*, a 3-a ediție [1916], p. 667).

Matei 27:34-45 relatează că Isus a refuzat băutura care era oferită de obicei acelor care erau răstigniți pentru a-i amorți durerea. Alții care urmăreau răstignirea căutau să-L batjocorească și să-L ispitească pe Isus.

Citiți Matei 27:46 și aflați ce a spus Isus când era pe cruce. Puteți marca ceea ce aflați.

Pentru a înțelege mai bine ce s-a întâmplat în acest moment, citiți următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Acum vorbesc cu mare atenție, chiar cu pioșenie, despre cel care a fost cel mai dificil moment în toată această călătorie solitară către ispășire. Vorbesc despre aceste ultime momente pentru care Isus trebuie să fi fost pregătit mental și fizic, dar pe care nu le-a anticipat în totalitate emoțional și spiritual – la ultima Sa suferință extremă având sentimentul de deznădejde totală că Dumnezeu L-a părăsit atunci când strigă, simțindu-Se *complet* singur: «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?» [Matei 27:46; subliniere adăugată] ...

Cu toată convingerea sufletului meu, vă depun mărturie că... un Tată perfect *nu* L-a părăsit pe Fiul Său în acel ceas. Cu adevărat, este credința mea proprie că pe toată perioada slujirii lui Hristos pe pământ, Tatăl nu a fost nicicând mai aproape de Fiul Său ca în acele ultime momente de agonie și suferință. Totuși... Tatăl a retras, pentru scurt timp, de la Isus alinarea venită prin Spiritul Său, sprijin al prezenței Sale personale” („Nimeni nu a fost cu El”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 87).

De ce credeți că Tatăl Ceresc a retras Spiritul Său de la Isus în acest moment?

Citiți restul declarației vârstnicului Holland și marcați ceea ce dânsul a spus că explică motivul pentru care Isus Hristos a avut parte de retragerea Spiritului: „A fost obligatoriu; cu adevărat a fost o parte esențială pentru puterea ispășirii, ca acest Fiu perfect care n-a vorbit niciodată de rău, nici n-a făcut ceva greșit, nici n-a atins un lucru necurat, să fie nevoie să știe cum s-ar simți restul omenirii – noi, noi toți – când comitem astfel de păcate. Pentru ca ispășirea Lui să fie nesfârșită și veșnică, El a trebuit să simtă cum este să mori nu doar din punct de vedere fizic, ci și spiritual, să simtă cum este să nu ai cu tine Spiritul divin, lăsând pe cineva să se simtă complet singur, respins și fără de speranță” („Nimeni nu a fost cu El”, p. 87-88).

Din Matei 27:46 și din declarația vârstnicului Holland învățăm: **Ca parte a ispășirii, Isus Hristos a simțit retragerea Spiritului Tatălui Ceresc.**

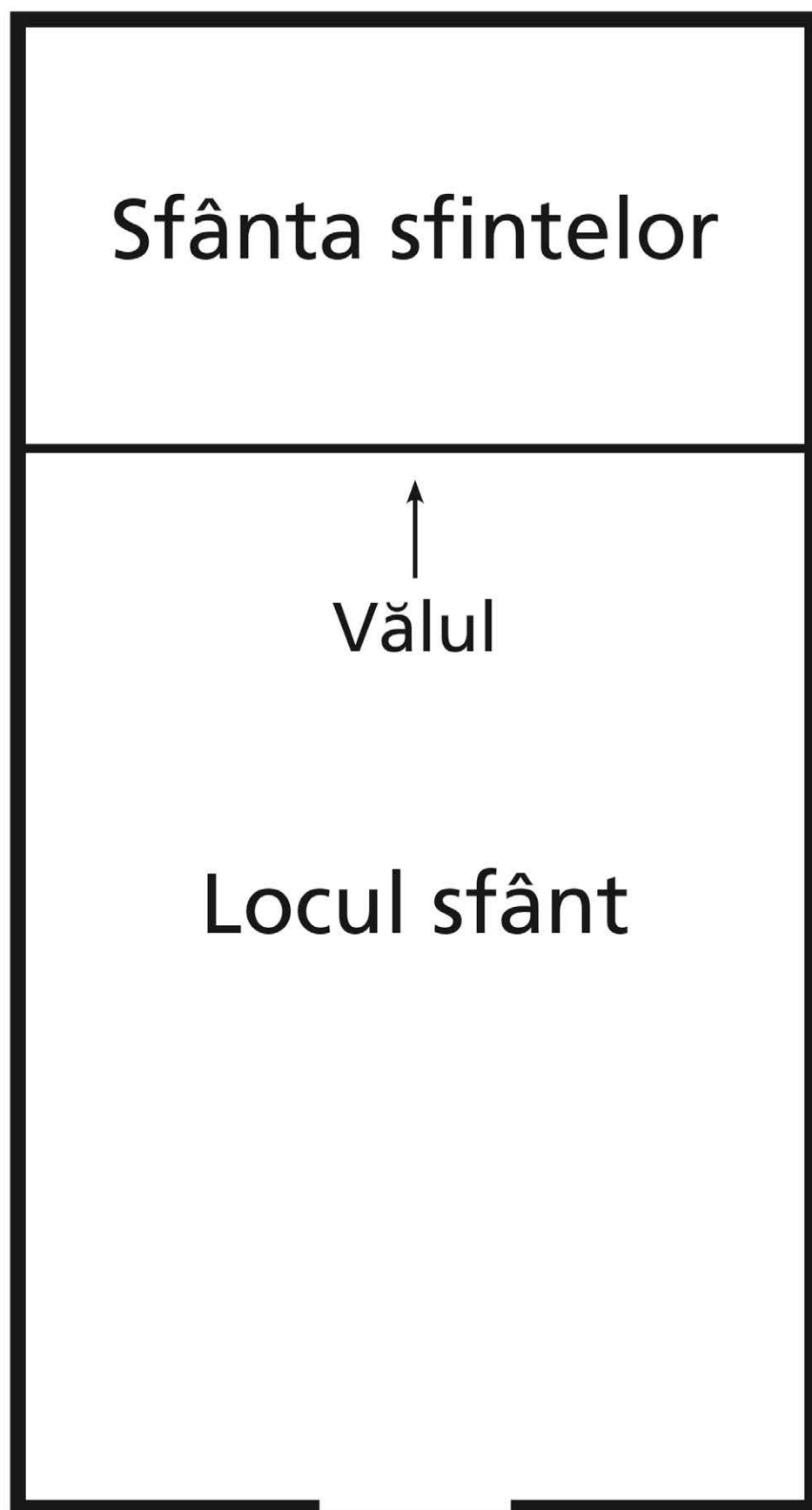
Când păcătuim, avem parte de moarte spirituală – retragerea Spiritului Tatălui Ceresc. Datorită faptului că Isus Hristos a avut parte de moarte spirituală pe cruce, El ne poate ajuta când nu avem parte de Spiritul Tatălui Ceresc din cauza alegerilor noastre nechibzuite. El ne poate ajuta, de asemenea, când ne simțim singuri.

Citiți Matei 27:50. În Traducerea Bibliei de Joseph Smith se spune: „Isus a strigat iarăși cu glas tare, *spunând*: «Tată, s-a isprăvit, voia Ta este împlinită», și Și-a dat duhul” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 27:54).

Potrivit Traducerii Bibliei de Joseph Smith pentru acest verset, **Isus Hristos a suferit pentru a împlini voia Tatălui Ceresc.**

Când ați studiat Matei 26, în lecția anterioară, ați învățat despre suferința Salvatorului în Ghetsimani și despre dorința Sa de a-Și supune voia față de cea a Tatălui. Puteți scrie *Matei 26:39* ca referință suplimentară, în scripturile voastre, lângă Matei 27:50, pentru a vă ajuta să vă aduceți aminte că Isus a făcut ceea ce a promis să facă.

Citiți Matei 27:51 și aflați ce s-a întâmplat în templu când Isus a murit.

Pe vremea lui Isus, templul avea două încăperi – Locul sfânt și Sfânta sfintelor. Cele două încăperi erau separate de un vâl sau de o perdea. „Sfânta sfintelor era cea mai sacră încăpere din templul din vechime; simboliza prezența lui Dumnezeu. O dată pe an, în ziua ispășirii, înaltul preot a trecut prin vâlul din templu și intra în Sfânta sfintelor, unde stropea cu sângele unei jertfe de ispășire oferite pentru ispășirea păcatelor tuturor celor din congregația lui Israel (vezi Leviticul 16). Când vâlul templului «s-a rupt în două» la moartea lui Isus Hristos (Matei 27:51), acesta a fost un simbol impresionant al faptului că Salvatorul, Marele Înalt preot, a trecut prin vâlul morții și, în scurt timp, avea să intre în prezența lui Dumnezeu [Tatăl]” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 94).

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat următoarele lucruri despre ceea ce a însemnat faptul că vâlul templului s-a rupt: „Acum Hristos este sacrificat; legea este împlinită; dispensația lui Moise este încheiată; plenitudinea Evangheliei a venit cu toată lumina și puterea ei; așadar – pentru a transmite, într-un fel prin care toți iudeii să-și dea seama faptul că împărăția le-a fost luată și dată altora – Dumnezeu a rupt vâlul templului «de sus până jos». *Sfânta sfintelor este accesibilă tuturor, și toți, prin sângele ispășitor al Mielului, pot să intre acum în cel mai înalt și mai sfânt dintre toate locurile, acea împărăție unde se găsește viața eternă...* Rânduilele înfăptuite prin vâlul templului din vechime au fost asemănătoare cu ceea ce Hristos trebuia să facă și, datorită a ceea ce El a făcut, *toți oamenii au devenit eligibili să treacă prin vâl și să intre în prezența Domnului pentru a moșteni exaltarea deplină*” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:830; caractere cursive adăugate).

Din ruperea vâlului templului la moartea lui Hristos, putem învăța că, **datorită ispășirii lui Isus Hristos, noi, toți, putem să intrăm în prezența lui Dumnezeu, dacă ne pocăim și ne ținem legămintele.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce fel ne permite ispășirea lui Isus Hristos să ne întoarcem în prezența lui Dumnezeu?
- b. Ce trebuie *noi* să facem pentru a fi demni să trăim etern în prezența Tatălui Ceresc?

Matei 27:52-66 ne oferă mai multe informații despre ceea ce s-a întâmplat după moartea lui Isus. Observați că Matei a consemnat că a fost „*după* învierea lui” Isus (Matei 27:53; caractere cursive adăugate) că mulți oameni neprihăniți care muriseră au înviat și s-au arătat multor oameni în Ierusalim (vezi, de asemenea, D&L 133:54-56).

După ce Isus a murit, Iosif din Arimatea, un ucenic bogat, „a cerut trupul lui Isus” (Matei 27:58; vezi, de asemenea, Ioan 19:39). Trupul Salvatorului a fost înfășurat într-o pânză curată de in și pus într-un mormânt pe care-l deținea Iosif din Arimatea, iar intrarea a fost închisă cu o piatră mare. La insistențele unora dintre preoții cei mai de seamă și farisei, Pilat a poruncit ca străjeri să fie puși să păzească

mormântul și piatra a fost sigilată. Potrivit celor relatate în Matei 27:63-64, de ce au dorit acest lucru preoții cei mai de seamă și fariseii?

Matei 28

Isus Hristos a înviat și S-a arătat multor persoane

Potrivit celor relatate în Matei 28:1-5, în zorii primei zile a săptămânii, sau duminica, Maria Magdalena și o altă femeie, pe nume Maria, s-au dus la mormânt. În Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Matei 28:2, se afirmă că ele au văzut doi îngeri.

După învierea lui Isus Hristos, membrii Bisericii s-au întâlnit și au ținut sfântă prima zi a săptămânii ca fiind ziua de sabbat și, ulterior, ținerea zilei a șaptea ca zi de sabbat a încetat. Schimbarea ținerii ultimei zile a săptămânii cu prima zi a săptămânii nu este atât de importantă precum este conceptul și principiul sabbatului.

Citiți Matei 28:6-7 și aflați ce le-au spus îngerii femeilor.

În Matei 28:8-10, 16-18 citim că femeile s-au dus să spună ucenicilor ceea ce au văzut și au auzit. Pe drum, Isus li S-a arătat femeilor și ele „[I-au cuprins] picioarele și I s-au închinat” (Matei 28:9). Mai târziu, când ucenicii au dat ascultare cuvintelor femeilor și s-au dus în Galilea, Salvatorul li S-a arătat și lor. Pentru a învăța despre alte apariții ale lui Isus înainte de înălțarea Sa, vezi Corelarea Evangheliilor.

Citiți Matei 28:19-20 și aflați ce le-a poruncit Salvatorul apostolilor Lui să facă. (Matei 28:19-20 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să marcați aceste versete într-un mod distinctiv.)

Un principiu pe care îl putem învăța din porunca Salvatorului dată apostolilor Săi este că, **atunci când dobândim o mărturie despre Isus Hristos, avem responsabilitatea de a le depune altora mărturie despre El.**

Scriptură de bază – Matei 28:19-20

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți următoarele teme:

- a. Enumerați cel puțin trei moduri în care le putem depune altora mărturie despre Isus Hristos. Apoi, selectați un mod din lista voastră și scrieți un obiectiv cu privire la cum veți căuta să le depuneți altora mărturie despre Isus Hristos.
- b. Răspundeți la următoarea întrebare: Gândindu-vă la ceea ce Salvatorul a spus în Matei 28:19-20, ce puteți face pentru a vă pregăti să sluiți în misiune?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Matei 27-28 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Introducere la Evanghelia după Marcu

De ce studiem această carte?

Cartea lui Marcu relatează slujirea, moartea și învierea lui Isus Hristos într-un ritm rapid care, deseori, se concentrează pe faptele impresionante ale Salvatorului. Cel mai important dintre acestea este ispășirea, pe care Marcu a subliniat-o ca fiind centrală misiunii lui Isus în calitate de Mesia cel demult promis. Studiind relatarea și mărturia lui Marcu despre modul în care Salvatorul Și-a îndeplinit misiunea ispășitoare, puteți deveni mai convertiți la Evanghelie și puteți găsi curajul de a-L urma pe Salvator.

Cine a scris această carte?

Marcu (numit și Ioan Marcu) este autorul acestei cărți. Deși Marcu nu a fost între primii ucenici ai lui Isus Hristos, el s-a convertit mai târziu și a devenit asistentul apostolului Petru și, cel mai probabil, a scris Evanghelia sa bazându-se pe ceea ce a aflat de la Petru (vezi Ghid pentru scripturi, „Marcu”).

Marcu și mama lui, Maria, au locuit în Ierusalim; căminul lor era loc de adunare pentru unii dintre creștinii din perioada de început a Bisericii (vezi Faptele apostolilor 12:12). Marcu a plecat din Ierusalim pentru a-i ajuta pe Barnaba și Saul (Pavel) în timpul primei lor călătorii (vezi Faptele apostolilor 12:25; 13:4-6, 42-48). Mai târziu, Pavel a scris că Marcu se afla cu el în Roma (vezi Coloseni 4:10; Filimon 1:24) și îl laudă pe Marcu pentru că era un coleg care „[îi era] de folos pentru slujbă” (2 Timotei 4:11). Petru s-a referit la el ca fiind „Marcu, fiul meu” (1 Petru 5:13), sugerând apropierea relației lor.

Când și unde a fost scrisă?

Nu se știe exact când a fost scrisă Evanghelia după Marcu. Cel mai probabil, a fost scrisă în Roma între 64 d. H. și 70 d.H., poate la scurt timp după martiriul apostolului Petru, în jurul anului 64 d. H. .

Pentru cine a fost scrisă această carte și de ce?

Evanghelia după Marcu conține detalii – precum citate traduse din limba aramaică, expresii din limba latină și explicații ale obiceiurilor iudeilor – care par a fi scrise pentru un public alcătuit în principal din romani și oameni din alte națiuni, precum și din cei care s-au convertit la creștinism, cel mai probabil în Roma și în Imperiul Roman. Mulți cred că Marcu a fost cu Petru în Roma în timpul unei perioade de mari încercări a credinței pentru mulți membri ai Bisericii în locuri diferite din Imperiul Roman.

O treime din Evanghelia lui Marcu conține relatări despre învățăturile și experiențele Salvatorului din ultima săptămână a vieții Sale. Marcu a depus mărturie că Fiul lui Dumnezeu, aflat în suferință, a triumfat în cele din urmă asupra răului, păcatului și a morții. Această mărturie însemna că cei care Îl urmau pe Salvator nu trebuiau să se teamă; când se confruntau cu persecuții, încercări sau

chiar moarte, ei Îl urmau pe Învățătorul lor. Ei puteau îndura cu încredere știind că Domnul avea să-i ajute și că toate promisiunile Lui aveau, în cele din urmă, să se împlinească.

Care sunt unele dintre trăsăturile caracteristice ale acestei cărți?

Evanghelia după Marcu începe brusc și dramatic și are un ritm alert, relatând evenimentele într-o succesiune rapidă. Marcu a folosit în mod frecvent cuvintele *îndată* și *imediat*, creând efectul unui ritm și al unei acțiuni alerte.

Deși peste 90 la sută din informațiile din Marcu se găsesc, de asemenea, în Matei și în Luca, relatările lui Marcu include deseori detalii suplimentare care ne ajută să apreciem mai mult îndurarea Salvatorului și modul în care oamenii din jurul Lui reacționau (compară Marcu 9:14-27 cu Matei 17:14-18). De exemplu, Marcu a relatat despre primirea plină de entuziasm de care a avut parte Salvatorul în Galilea și în alte locuri la începutul slujirii Sale din viața muritoare (vezi Marcu 1:32-33, 45; 2:2; 3:7-9; 4:1). De asemenea, Marcu a relatat cu grijă reacția negativă a cărturarilor și fariseilor, care s-au opus în mod progresiv, de la a avea gânduri sceptice (vezi Marcu 2:6-7) la a complota pentru a-L distruge pe Isus (vezi Marcu 3:6).

Printre temele importante din Evanghelia după Marcu se numără atât întrebările legate de cine era Isus, cine a înțeles identitatea Sa, cât și rolul de ucenic care trebuie „[să-și ia] crucea și [să-L urmeze pe Isus]” (Marcu 8:34). Pe lângă acestea, Evanghelia după Marcu este singura care relatează pilda cu sămânța (vezi Marcu 4:26-27), vindecarea unui surd în ținutul Decapole (vezi Marcu 7:31-37) și vindecarea treptată a unui orb în Betsaida (vezi Marcu 8:22-26).

Rezumat

Marcu 1-4. Isus este botezat de către Ioan Botezătorul și începe să propovăduiască, să cheme ucenici și să înfăptuiască miracole. Pe măsură ce opoziția împotriva Sa crește, El propovăduiește în pilde.

Marcu 5-7. Salvatorul continuă să înfăptuiască multe miracole, dând dovadă de compasiune față de ceilalți. După ce Ioan Botezătorul este ucis, Isus hrănește peste 5.000 de oameni și merge pe apă. El propovăduiește împotriva tradițiilor incorecte.

Marcu 8-10. Isus Hristos continuă să înfăptuiască miracole. Petru depune mărturie că Isus este Hristosul. Salvatorul profetește de trei ori despre suferința, moartea și învierea Sa, dar ucenicii nu înțeleg în totalitate ce înseamnă acestea. El îi învață despre umilința și slujirea care se cer de la ucenicii Săi.

Marcu 11-16. În ultima săptămână din viața Sa, Salvatorul intră în Ierusalim, îi învață pe ucenicii Săi, suferă în Ghetsimani și este răstignit. Isus Hristos învie.

UNITATEA 7: ZIUA 3

Marcu 1

Introducere

Ioan Botezătorul a propovăduit „botezul pocăinței spre iertarea păcatelor” (Marcu 1:4). După ce Ioan L-a botezat pe Isus, Salvatorul a început să propovăduiască Evanghelia și să înfăptuiască miracole prin intermediul puterii și autorității divine. El a alungat spirite necurate și a vindecat un lepros. Veștile despre ceea ce a făcut s-au răspândit prin întreaga Galilee.

Marcu 1:1-20

Isus Își începe slujirea

1. Rugați două sau mai multe persoane (membri ai familiei, colegi de clasă sau alte persoane) să vă împărtășească mărturia lor despre Isus Hristos. Le puteți acorda timp să reflecteze și să se pregătească înainte de a vă împărtăși mărturia lor. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un scurt rezumat al adevărilor pe care le-au împărtășit.

Gândiți-vă la următoarele întrebări:

- De ce este important să auzim mărturii de la mai multe persoane, nu doar de la o singură persoană?
- Ce credeți că poate fi important în a studia mărturia lui Marcu acum că ați studiat mărturia lui Matei?

Citiți Marcu 1:1-4, 9-11 și căutați cu ce eveniment și-a început Marcu relatarea despre viața Salvatorului.

Relatarea lui Marcu a vieții Salvatorului este diferită de cea a lui Matei. Începe brusc și înaintează în ritm rapid, subliniind divinitatea Salvatorului și lucrările și miracolele Sale. Cel mai probabil, Marcu și-a scris relatarea pe baza a ceea ce aflate de la apostolul Petru. Mulți erudiți cred că a fost scrisă între 66 d.H. și 73 d.H., într-o perioadă în care creștinii de pe întreg teritoriul Imperiului Roman au suferit mari persecuții.

În Marcu 1:12-20, citim că, după ce Isus a postit timp de 40 de zile, El a fost ispitit de către diavol (vezi, de asemenea, Matei 4:1-11). De asemenea, a propovăduit pocăință în Galilea și a chemat ucenici să-L urmeze.

Marcu 1:21-39

Isus alungă diavoli și-i vindecă pe cei bolnavi

Cu ce pericole s-ar confrunta un soldat pe teritoriul inamic?

Citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„În pofida a tot ceea ce se întâmplă în lume, prin decăderea standardelor morale, voi, tinerii, sunteți crescuți pe teritoriu inamic.

Știm din scripturi că, în cer, a avut loc un război și că Lucifer s-a răzvrătit și, împreună cu adepții săi, «a fost aruncat pe pământ» [Apocalipsa 12:9]. El este hotărât să zădărnicească planul Tatălui nostru Ceresc și caută să controleze mințile și faptele tuturor” („Sfat pentru tineri”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011,

p. 16).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Din ceea ce ne-a învățat președintele Packer și din propria experiență, în ce moduri faptul de a trăi pe pământ este ca și cum v-ați afla pe teritoriu inamic?

Gândiți-vă la momente din viața voastră în care v-ați simțit copleșit de influențele rele și ispitele care vă înconjoară. Pe măsură ce studiați Marcu 1:21-37, căutați un adevăr care vă va ajuta când vă veți confrunța cu influențe rele și ispite.

Citiți Marcu 1:21-22 și căutați ce a făcut Isus în Capernaum și cum au reacționat iudeii.

De ce au fost iudeii uimiți de învățăturile Salvatorului?

Cărturarii menționați în versetul 22 erau considerați experți în legea lui Moise. Erau „uneori... numiți avocați sau doctori ai legii. Ei au dezvoltat legea în detaliu și au aplicat-o la împrejurările timpurilor lor” (Ghid pentru scripturi, „Cărturar”, scriptures.lds.org). Când predica, ei citau deseori din foști învățați ai legii. În schimb, Isus vorbea cu puterea și autoritatea Tatălui Său. El era, de asemenea, Marele Iehova care a dat legea lui Moise. Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne învață că „El îi învață ca unul care are autoritate de la Dumnezeu, nu ca unul care are autoritate de la cărturari” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 7:37).

În timp ce Isus propovăduia în sinagogă, El a fost confruntat de un bărbat care era posedat de un spirit necurat sau rău. Citiți Marcu 1:23-26 și căutați ce știa spiritul necurat despre Isus.

Dacă este disponibilă, puteți urmări prezentarea video „Jesus Heals a Possessed Man (Isus vindecă un om posedat)” (1:48) din *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Prezentări video ale Bibliei – viața lui Isus Hristos) disponibilă pe LDS.org, fiind atenți ce știa spiritul necurat despre Isus.

Spiritele rele care caută să posede trupuri fizice sunt adepții lui Lucifer. Ei au trăit în prezența Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos înainte de a fi alungați din cer.

Dacă ați fi fost la sinagogă în acel moment și ați fi văzut ce s-a întâmplat, ce ați fi crezut depre Isus?

Citiți Marcu 1:27-28 și căutați modul în care au reacționat oamenii după ce L-au văzut pe Isus cum alunga spiritul necurat din acel bărbat.

Un adevăr pe care îl putem învăța din această relatare este că **Salvatorul are putere asupra diavolului și adepților săi.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod faptul de a ști că Salvatorul are putere asupra diavolului și adepților săi vă ajută când vă simțiți copleșiți de influențele rele și ispitele care vă înconjoară?

Citiți următoarea declarație a președintelui James E. Faust (1920-2007), din Prima Președinție, și marcați ce putem face pentru a primi mai multă putere să ne împotrivim diavolului.

„Profetul Joseph Smith a spus: «Spiritele malefice au propriile bariere, limite și legi prin care sunt guvernate» [în *History of The Church*, 4:576]. Așadar, Satana și îngerii săi nu sunt atotputernici ...

Eforturile lui Satana pot fi zădărnicate de toți care vin la Hristos fiind supuși legămintelor și rânduielilor Evangheliei. Cei umili care Îl urmează pe Învățătorul divin nu trebuie să se lase înșelați de diavol. Satana nu sprijină, nu înalță și nu binecuvântează. El îi lasă pe cei pe care i-a prins în capcană în rușine și în durere. Spiritul lui Dumnezeu este o influență care sprijină și înalță spiritual” („*Serving the Lord and Resisting the Devil*”, *Ensign*, sept. 1995, p. 6,7).

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Am venit pe acest pământ pentru a putea avea un trup și pentru a-l putea prezenta pur înaintea lui Dumnezeu în împărăția celestială. Marele principiu al fericirii constă în faptul de a avea un trup. Diavolul nu are trup și aceasta este pedeapsa lui. El este satisfăcut când poate primi tabernacolul unui om, iar când a fost alungat de Salvator, el L-a rugat să-l lase să intre în turma de porci [vezi Marcu 5:1-13], arătând prin aceasta că preferă să aibă corpul unui porc decât să nu aibă niciunul. Toate ființele care au trupuri au putere asupra acelor care nu au” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], 222).

Citiți Marcu 1:28 și căutați ce s-a întâmplat după ce Salvatorul a alungat spiritul rău.

Simon Petru era căsătorit și, în Marcu 1:29-31, citim că Salvatorul a vindecat-o pe soacra lui de febră. În Marcu 1:32-39, citim că Isus i-a vindecat pe mulți alții care erau bolnavi, a alungat mulți diavoli și a continuat să propovăduiască prin întreaga Galilea.

Marcu 1:40-45

Isus vindecă un lepros

Citiți Marcu 1:40 și căutați cine a venit la Salvator când propovăduia în Galilea.

Dacă este disponibilă, puteți viziona prezentarea video „Lesson 18: New Testament Customs – Leprosy (Lecția 18: Obiceiuri din Noul Testament, lepra)” (1:01), disponibilă pe LDS.org.

În timpurile străvechi, un om care suferea de lepră era numit lepros. „Lepra era o boală cronică care atacă pielea, nervii, ochii, oasele și mădulele. Netratată, lepra

incapacitează victima înainte de a o supune unei morți dureroase. Leproșii din vechiul Israel erau izolați [forțați să trăiască în afara orașului], trebuia să strige: «Necurat!» pentru a avertiza pe oricine care se apropia de ei și se considera că răspândeau necurătenia lor peste oricine cu care veneau în contact (vezi Leviticul 13:45-46)” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 103).

Imaginați-vă că ați fost lepros în vremea lui Isus Hristos. Ce impact ar avea lepra asupra vieții voastre?

Citiți Marcu 1:40 și căutați ce a făcut leprosul când L-a văzut pe Salvator. (Expresia *s-a aruncat în genunchi înaintea Lui* înseamnă că L-a rugat sau L-a implorat.)

Cum și-a arătat leprosul credința în Isus Hristos?

Expresia „dacă vrei” înseamnă că bărbatul a recunoscut că vindecarea lui depindea de voia Salvatorului. Citiți Marcu 1:41-42 și căutați cum a reacționat Salvatorul la rugămintea bărbatului.

Cugetați asupra următoarelor întrebări:

- Dacă ați fi fost leprosul, ce-ar fi însemnat pentru voi să fiți atinși de Salvator? De ce?
- În ce mod s-ar fi schimbat viața voastră dacă Isus v-ar fi vindecat de lepră?

Pe măsură ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, marcați modurile în care a spus că lepra poate avea legătură cu păcatul (vezi Leviticul 14): „În vremurile biblice, lepra, pe lângă efectele ei fizice groaznice, era privită ca fiind un simbol al păcatului și necurăției, însemnând că această boală rea mănca și distrugea trupul fizic la fel cum păcatul mănâncă și distruge latura spirituală a omului... Au existat situații în Vechiul Testament – în cazul lui Miriam, Gehazi și Uzziah – în care persoanele rebele erau blestamate cu lepră drept pedeapsă pentru faptele lor rele” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vol. [1979-1981], 2:45).

Este important să precizăm că bolile precum lepra nu sunt cauzate de păcat. Însă există o asemănare între efectele leprei și efectele păcatului. Recitiți Marcu 1:40-42. De această dată, înlocuiți cuvântul *lepros* cu cuvântul *păcătos* și *lepră* cu *păcat*. Pe măsură ce citiți, căutați modul în care putem asemăna această vindecare a leprosului cu vindecarea noastră de păcat.

Să asemănăm scripturile

Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală înseamnă compararea lor cu viața voastră. Când vedeți asemănări între experiențele voastre și cele din scripturi, puteți să identificați mai bine doctrinele și principiile Evangheliei. Veți vedea, de asemenea, cum puteți pune în practică aceste doctrine și principii în viața voastră.

Pe măsură ce citiți versetele în acest mod, ce cuvinte sugerează faptul că am fost iertați?

Cum putem asemăna ceea ce a făcut leprosul pentru a fi vindecat cu ceea ce trebuie să facem noi pentru a fi curățați de păcat? _____

Un principiu pe care îl putem învăța prin a asemăna vindecarea leprosului cu faptul de a fi curățat de păcat este că, **pe măsură ce exercităm credință și venim la Salvator, El va avea milă de noi și ne va curăța de păcat**. Puteți nota acest adevăr pe marginea scripturilor voastre, în dreptul fragmentului din Marcu 1:40-42.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce moduri trebuie să ne exercităm credința și să venim la Salvator pentru ca El să ne poată curăța de păcatele noastre?
- b. Gândiți-vă din nou ce fel de viață ducea leprosul înainte și după ce a fost vindecat. În ce fel faptul de a veni la Isus Hristos pentru a fi curățat de păcat poate schimba viața cuiva?
- c. Ați văzut cum s-a schimbat viața cuiva după ce a fost curățat de păcat prin puterea ispășirii lui Hristos?

Reflecțați care sunt păcatele de care aveți nevoie să fiți curățați. Pe măsură ce veniți la Salvator exercitându-vă credința în El prin rugăciune, pocăință și supunere, El vă poate face curați.

Citiți Marcu 1:43-45, căutând instrucțiunile pe care Salvatorul i le-a dat leprosului vindecat. În acord cu legea lui Moise, cei vindecați de lepră trebuia să se arate unui preot din templu. După ce preotul îl declara vindecat, se aducea o ofrandă prin care leprosul putea fi declarat curat, permițându-i să se reîntoarcă în sânul familiei și al comunității.

Ce a făcut bărbatul după ce Salvatorul l-a avertizat să nu spună nimănui?

Ce s-a întâmplat deoarece bărbatul a răspândit vestea vindecării sale?

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 7: ZIUA 4

Marcu 2-3

Introducere

Isus a iertat și a vindecat un bărbat paralizat și l-a chemat pe Matei să Îl urmeze. El i-a învățat pe cărturari și pe farisei despre ziua de sabbat. Salvatorul a continuat să vindece mulți oameni, i-a trimis pe apostolii Săi să propovăduiască și a avertizat împotriva blasfemiei împotriva Duhului Sfânt.

Marcu 2:1-12

Isus iartă și vindecă un bărbat paralizat

Imaginați-vă că o persoană dragă vouă suferă de o boală fizică care îi pune viața în pericol și care necesită tratament de specialitate. Pe cine ați căuta să o ajute pe persoana dragă vouă? De ce? Ce ați fi dispus să faceți dacă ar exista doar un singur doctor care ar putea ajuta, dar ar fi dificil să faceți o programare la acesta?

După cum este consemnat în Marcu 2:1-4, în satul Capernaum din Galilea, era un bărbat „slăbănog” (Marcu 2:3), ceea ce înseamnă că era paralizat. Alți patru bărbați l-au dus la casa în care se afla Isus, dar aceasta era atât de aglomerată, încât nu au putut intra. Cei patru bărbați au scos o parte din acoperișul casei și l-au coborât pe bărbatul paralizat lângă Salvator.

Citiți Marcu 2:5 și căutați ce i-a spus Isus slăbănogului.

Citiți Marcu 2:6-12 pentru a afla ce s-a întâmplat apoi.

Observați că „unii din cărturari” (Marcu 2:6) erau sceptici față de capacitatea Salvatorului de a ierta păcate.

Gândiți-vă la ce i-a întrebat Isus pe cărturari (vezi Marcu 2:9).

Din această relatare, putem învăța următorul adevăr: **Isus Hristos are puterea de a ne vindeca din punct de vedere spiritual și fizic.**

Marcu 2:13-22

Isus îl cheamă pe Matei să Îl urmeze și mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii

Când cărturarii l-au văzut pe slăbănog ridicându-se din patul lui și umblând, ei au primit o dovadă de necontestat că Isus Hristos avea putere mare să-i vindece pe cei bolnavi și l-au auzit mărturisind că putea ierta păcate. Totuși, din această relatare, nu reiese dacă acești bărbați au venit, mai târziu, la Isus să ceară iertare pentru propriile păcate.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți o listă cu câteva dintre motivele pentru care oamenii nu ar căuta iertarea Domnului pentru păcatele lor. Rugați un membru al familiei sau un prieten să vă ajute să faceți lista.

Pe măsură ce continuați să studiați Marcu 2, căutați adevăruri care vă pot încuraja să cereți iertare Domnului.

Citiți Marcu 2:13-15 și căutați ce a făcut Salvatorul după ce l-a vindecat pe bărbatul paralizat.

Mai târziu, Levi a fost cunoscut sub numele de Matei. El a fost același Matei care a scris Evanghelia după Matei. Expresia „șezând la vamă” (Marcu 2:14) înseamnă că Matei era vameș, „[unul care aduna taxele] pentru romani la Capernaum [și] era, probabil, în slujba lui Irod Antipa” (Ghid pentru scripturi, „Matei”, scriptures.lds.org). Mulți iudei îi urau pe vameși deoarece îi considerau trădători care adunau bani pentru romani de la propriul popor.

Observați că mulți vameși și păcătoși au venit împreună cu Isus și ucenicii Săi la masa pregătită de Matei. În această perioadă, a lua masa cu cineva însemna mai mult decât pur și simplu a mânca împreună. Aceasta arăta că exista o legătură de prietenie și de pace între toți oamenii care participau.

Citiți Marcu 2:16 și căutați cum au reacționat cărturarii și fariseii când L-au văzut pe Salvator mâncând cu acești oameni.

De ce credeți că fariseii și cărturarii L-au criticat pe Isus pentru că mânca împreună cu vameșii și păcătoșii? _____

Citiți Marcu 2:17 și căutați răspunsul Salvatorului la criticile cărturarilor și fariseilor. Puteți încerca cuvântul pe care L-a folosit Salvatorul pentru a Se descrie pe El Însuși.

Folosind cuvântul *doctor*, Salvatorul a reafirmat că are puterea de a vindeca atât din punct de vedere spiritual, cât și fizic. Din versetul 17, învățăm că **Salvatorul dorește să ne ajute să ne pocăim de păcatele noastre și să fim vindecați**.

Reflecțați de ce este important să credem că Isus dorește să ne ajute să ne pocăim și să fim vindecați.

Vârstnicul Craig A. Cardon, din Cei Șaptezeci, a spus:

„Domnul ne iubește și vrea ca noi să înțelegem dorința Sa de a ierta ...

El permite, în mila Sa, să ne îmbunătățim pe parcurs, în loc să ceară perfecțiune imediată. Chiar și în ciuda numeroaselor păcate pe care le comitem din pricina slăbiciunilor din viața muritoare, El ne iartă, din nou și din nou, ori de câte ori ne pocăim și căutăm să fim iertați de El [vezi Moroni 6:8].

Datorită acestui lucru, fiecare dintre noi, atât cei care au dificultăți în a depăși obiceiuri care creează dependență, cum ar fi consumul de substanțe interzise sau pornografia, cât și cei dragi lor, poate ști că Domnul va accepta eforturile noastre sincere și va ierta cu dragoste, atunci când pocăința este completă... Dar acest lucru nu înseamnă că cineva se poate întoarce *de bunăvoie* la păcat fără să sufere consecințele” („Salvatorul vrea să ierte”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 16).

Reflecțați dacã sunteți ca vameșii și păcătoșii (care au recunoscut cã aveau nevoie de Salvator și au venit la El) sau ca fariseii și cãrturarii (care nu au venit la Salvator pentru a cãuta iertarea Sa și puterea Sa vindecãtoare). Luați hotãrãrea astãzi sã veniți la Salvator și sã-I permiteți sã vã ajute cu nevoile voastre fizice și spirituale.

Dupã cum este consemnat în Marcu 2:18-22, Isus a explicat de ce ucenicii Sãi nu posteau atunci cãnd El se afla cu ei. El a propovãduit, de asemenea, de ce era dificil pentru unii sã accepte Evanghelia Sa (vezi, de asemenea, Matei 9:14-17).

Marcu 2:23-3:6

Isus propovãduiește despre ziua de sabbat

Ați ales vreodată sã nu luați parte la o activitate pentru a vã supune poruncii de a ține ziua de sabbat sfântã? Pe mãsurã ce continuați sã studiați Marcu 2-3, reflecțați la urmãtoarea întrebare: Cum puteți ști dacã o activitate este potrivitã pentru ziua de sabbat?

Citiți Marcu 2:23-24 și Marcu 3:1-2 și cãutați ce au fãcut Salvatorul și ucenicii Sãi, lucru considerat de saducheii de încãlcare a legii sabbatului.

Amintiți-vã cã învãțătorii iudei au adãugat propriile reguli și interpretãri la legea lui Moise, numite lege vorbitã sau tradiție. Aceste reguli adãugate au fost menite sã previnã încãlcarea legii lui Dumnezeu, însã ele i-au împiedicat pe mulți oameni sã înțeleagã adevãratul scop al anumitor porunci, inclusiv porunca de a ține ziua de sabbat sfântã.

Citiți Marcu 2:27-28 și, apoi, observați modul în care Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarificã motivul pentru care Domnul ne-a dat sabbatul.

„Prin urmare, sabbatul i-a fost dat omului ca zi de odihnã și, de asemenea, ca omul sã-L slãveascã pe Dumnezeu și sã nu mãnãnce;

Pentru cã Fiul Omului a fãcut ziua de sabbat, prin urmare Fiul Omului este Domn și al sabbatului” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 2:26-27).

Citiți Marcu 3:3-5 și cãutați ce a propovãduit Salvatorul despre vindecarea mâinii uscate a omului în ziua de sabbat.

Ținând cont de ceea ce învãțãm din Traducerea Bibliei de Joseph Smith și din Marcu 3:3-5, completați urmãtorul adevãr: **Noi ținem ziua de sabbat ca zi sfântã**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, rãspundeți la urmãtoarele întrebãri:

- a. În ce moduri Îl putem preaslãvi pe Dumnezeu în ziua Lui sfântã?
- b. Care sunt cãteva exemple de fapte bune pe care le putem face în ziua de sabbat?

Citiți Doctrinã și legãminte 59:9-13. Apoi, citiți urmãtoarea declarație a președintelui James E. Faust (1920-2007), din Prima Președinție, și gândiți-vã cum puteți stabili ce este potrivit sã faceți în ziua de sabbat.

„Unde tragem linie în ceea ce privește ce este acceptabil sau nacceptabil de făcut în ziua de sabbat? În limita unor îndrumări, fiecare dintre noi trebuie să răspundă la această întrebare. Deși aceste îndrumări sunt incluse în scripturi și în cuvintele profeților din zilele noastre, acestea trebuie, de asemenea, înscrise în inimile noastre și guvernate de conștiința noastră... Este chiar puțin probabil că va exista o încălcare gravă a preaslăvirii zilei de sabbat dacă venim înaintea

Domnului cu umilință și Îi oferim toată inima noastră, tot sufletul nostru și tot cugetul nostru. (Vezi Matei 22:37.)

Ceea ce este demn sau nedemn în ziua de sabbat va trebui să judecăm fiecare dintre noi încercând să fim onești față de Domnul. În ziua de sabbat, trebuie să facem ceea ce trebuie să facem și ceea ce se cuvine să facem având o atitudine de preaslăvire și, apoi, limitând desfășurarea altor activități” („The Lord's Day”, *Ensign*, nov. 1991, p. 35).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce mod v-ați simțit binecuvântați pe măsură ce ați încercat să-L preaslăviți pe Dumnezeu și să faceți fapte bune în ziua de sabbat?
- b. Ce veți face pentru a ține mai bine ziua de sabbat sfântă?

Marcu 3:7-35

Isus vindecă mulți oameni, îi trimite pe apostolii Săi să propovăduiască și avertizează împotriva blasfemiei

După cum este consemnat în Marcu 3:7-35, Isus a mers la Marea Galileii și a vindecat mulți oameni care L-au urmat acolo, inclusiv pe unii care erau posedați de spirite necurate. După ce i-a ales pe cei doisprezece apostoli, Isus i-a rânduit și i-a trimis să propovăduiască, să vindece și să alunge diavoli. Apoi, El i-a avertizat pe cărturari cu privire la blasfemia împotriva Duhului Sfânt și a propovăduit că familia Lui sunt oamenii care fac voia Tatălui Său. Ați învățat despre câteva dintre aceste evenimente când ați studiat Matei 12:22-35.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 2-3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 1

Marcu 4-5

Introducere

Isus a propovăduit în pilde pe malul Mării Galileii. În timp ce se afla pe mare, Salvatorul a potolit o furtună și ucenicii Săi s-au mirat de puterea pe care o avea asupra elementelor. Isus și-a demonstrat superioritatea asupra diavolilor alungându-i dintr-un bărbat. În timp ce slujea în Capernaum, El a vindecat o femeie care suferea de o scurgere de sânge și a readus-o la viață pe fiica lui Iair.

Marcu 4

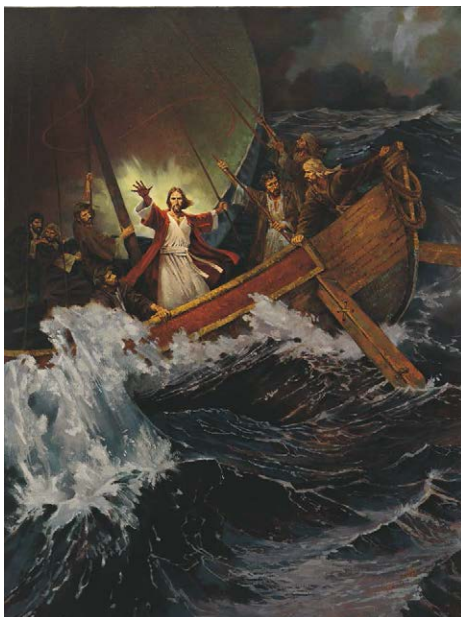
Isus propovăduiește despre împărăția lui Dumnezeu folosind pilde și potolește o furtună.

Gândiți-vă la cea mai mare furtună în care v-ați aflat. Reflectați cum ați descrie experiența pe care ați trăit-o cuiva care nu a fost acolo în timpul furtunii.

În ce fel anumite încercări și greutăți ale vieții sunt ca o furtună?

1. Copiați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor. Apoi, în spațiul liber de sub fiecare categorie, scrieți exemple de furtuni de natură fizică, spirituală, mintală și socială pe care tinerii le au de înfruntat.

Fizic	Spiritual	Mintal	Social

Pe măsură ce studiați Marcu 4-5, căutați principii care vă pot ajuta când treceți prin furtunile vieții.

În Marcu 4:1-34, citim că, în timp ce se afla pe malul Mării Galileii, Isus Hristos a propovăduit mai multe pilde unei mulțimi de oameni. (Această lecție nu va cuprinde aceste versete, deoarece ați studiat deja aceste pilde în Matei 13.)

Citiți Marcu 4:35-38 și căutați ce problemă s-a ivit în timp ce Salvatorul și ucenicii Săi au traversat Marea Galileii.

Marea Galileii se află la 213 m sub nivelul mării și este înconjurată în trei părți de munți. Uneori, vântul bate dinspre munți și provoacă furtuni intense, mari, cu valuri înalte pe această întindere de apă relativ mică. Unii dintre ucenici erau pescari experimentați, dar, din cauza furtunii, care făcea să se umple corabia cu apă, „erau foarte înspăimântați și erau în primejdie” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 8:23).

Dacă v-ați fi aflat în corabie cu Isus și ucenicii Săi în aceste circumstanțe, ce gânduri și sentimente ați fi avut când v-ați fi îndreptat spre Salvator și L-ați fi găsit dormind?

Citiți Marcu 4:39-40 pentru a afla care a fost răspunsul Salvatorului când ucenicii L-au implorat să-i ajute. Puteți marca expresiile „Taci! Fără gură!” și „o liniște mare” (Marcu 4:39) în scripturile voastre. Puteți, de asemenea, scrie următorul principiu în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Dacă noi căutăm ajutorul Salvatorului în momente de neliniște și de teamă, El ne poate da pace.**

Reflecți câteva secunde la ce înseamnă să căutați ajutorul Salvatorului în momente de neliniște sau de teamă. Gândiți-vă la cum putem face acest lucru.

Citiți Marcu 4:41 și căutați ce se întrebau ucenicii despre Isus. Puteți sublinia acest principiu în scripturile voastre.

Dacă ați fi fost acolo pentru a răspunde la întrebarea ucenicilor, ce le-ați fi spus despre Isus Hristos și puterea Sa? _____

În ce fel faptul de a ne aminti că Isus Hristos are puterea de a potoli furtuni și a restabili pacea vă afectează credința în momente de neliniște?

2. Citiți cuvintele imnului „Doamne, furtuna vuieste” (*Imnuri*, nr. 65) sau cântați-l și reflectați asupra mesajului său. Gândiți-vă la un moment în care voi sau cineva cunoscut s-a îndreptat spre Domnul în timpul unei furtuni din viața sa. În ce moduri a ajutat Salvatorul la potolirea furtunii sau la restabilirea păcii? În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce puteți să faceți pentru a căuta ajutorul Salvatorului în timpul momentelor de încercare din viața voastră.

Marcu 5:1-20

Isus vindecă un bărbat alungând diavoli din el

Marcu 5:1-18 consemnează că Isus a vindecat un bărbat plin de spirite „[necurate]” sau rele. După ce aceste spirite au fost alungate din bărbatul respectiv, ele au intrat într-o turmă de porci, care, apoi, s-a repezit de pe râpă în mare. După ce a fost vindecat, bărbatul a dorit să rămână cu Isus.

Citiți Marcu 5:19-20 și căutați ce l-a instruit Isus pe bărbat.

Un principiu pe care îl putem învăța din această relatare este că, **atunci când simțim puterea Salvatorului în viețile noastre, putem depune mărturie altora**

despre binecuvântările Sale și îndurarea Sa. Cu toate acestea, dacă o experiență este foarte sacră, nu trebuie să o împărtășiți decât dacă sunteți îndemnat de Duhul Sfânt.

Reflecțați cum și cui puteți depune mărturie despre binecuvântările și îndurarea Salvatorului în viața voastră.

Marcu 5:21-43

Isus vindecă o femeie care suferea de o scurgere de sânge și o readuce la viață pe fiica lui Iair

Vărstnicul Shayne M. Bowen, din Cei Șaptezeci, a relatat o experiență dureroasă din viața familiei sale.

„În ziua de 4 februarie 1990, ni s-a născut al treilea fiu și al șaselea copil. I-am dat numele Tyson ...

Când avea opt luni, Tyson a încercat să înghită o bucată de cretă pe care o găsisese pe covor. Creta i-a rămas în gât și el nu a mai putut respira. Fratele lui mai mare l-a adus pe Tyson la etajul de sus, țipând: «Bebelușul nu respiră. Bebelușul nu respiră». Am pus în practică procedura de resuscitare și am sunat la 911.

Paramedicii au sosit și l-au dus în grabă pe Tyson la spital. În sala de așteptare, am continuat să ne rugăm cu ardoare, implorându-L pe Dumnezeu să facă o minune. După un timp care ni s-a părut o eternitate, doctorița a intrat în sală și a spus: «Îmi pare rău. Nu mai putem face nimic. Puteți merge să-l vedeți». Apoi, a plecat” („Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 16).

Dacă Tyson ar fi fost fratele vostru, ce ați fi crezut sau simțit în acel moment?

În ce mod o astfel de experiență ar pune la încercare credința cuiva?

Citiți Marcu 5:21-24 și căutați modul în care un conducător iudeu, pe nume Iair, s-a confruntat cu o situație care i-ar fi putut pune credința la încercare.

Citiți Marcu 5:25-26 și căutați cine se afla în mulțimea care L-a urmat pe Isus spre casa lui Iair.

Deși relatările din Noul Testament nu definesc cu precizie natura „[scurgerii] de sânge” a femeii (Matei 5:25) sau a hemoragiei, știm că aceasta o făcea să sufere. Mai mult, sub legea lui Moise, o persoană care avea o scurgere de sânge era considerată necurată din punct de vedere ritualic (vezi Leviticul 15:19-33). Acest lucru însemna faptul că această femeie a fost cel mai probabil alungată sau exclusă de-a lungul celor doisprezece ani de boală. Disperarea pe care o simțea din pricina situației în care se afla era evidentă din faptul că ea „cheltuise tot ce avea” (Marcu 5:26) căutând un leac la doctori.

Citiți Marcu 5:27-34 și căutați ce a făcut această femeie pentru a primi ajutorul Salvatorului. Expresia „a venit pe dinapoi prin mulțime” (Marcu 5:27) se referă la încercarea ei de a trece prin mulțimea de oameni pentru a putea atinge haina (sau mantia) lui Isus. Cuvântul *putere* din versetul 30 înseamnă „tărie”.

Din relatarea experienței acestei femei, putem învăța că, **dacă dăm dovadă de credință în Isus Hristos prin eforturile noastre de a veni la El, El ne poate vindeca.**

Fiți fideli credinței voastre

Gândiți-vă la sugestia vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre cum să facem față problemelor dificile și întrebărilor care pot apărea în viața noastră:

„Atunci când apar probleme și se ivesc întrebări, nu începeți călătoria dumneavoastră în căutarea credinței spunând cât de multă credință *nu* aveți, pornind de la «lipsa [dumneavoastră] de credință»... Nu vă cer să pretindeți că aveți o credință pe care de fapt nu o aveți. Vă *cer* să fiți fideli față de credința pe care o *aveți*...

Dragi frați și surori, aceasta este o muncă divină aflată în desfășurare, cu binecuvântări care sunt văzute pretutindeni, deci vă rog, nu vă îngrijorați prea mult dacă, din când în când, apar probleme care trebuie examinate, înțelese și rezolvate. Probleme apar și vor apărea. *În această Biserică, ceea ce știm va fi mereu mai important decât ceea ce nu știm. Și amintiți-vă, în această lume, fiecare trebuie să trăiască având credință*” („Cred, Doamne”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 94).

Este important să ne amintim că vindecarea noastră de orice infirmitate prin credință în Isus Hristos depinde nu doar de eforturile noastre de a veni la El, ci și de timpul ales de Dumnezeu și de voia Sa, după cum s-a întâmplat cu femeia care a atins mantia Sa.

Gândiți-vă că, în timp ce Isus Hristos s-a oprit să o ajute pe femeia care suferea de o scurgere de sânge, cel mai probabil Iair aștepta nerăbdător ca Salvatorul să vină cu el și să o ajute pe fiica sa.

Citiți Marcu 5:35 și căutați mesajul pe care l-a primit Iair în timp ce Isus s-a oprit să o ajute pe femeie.

Dacă ați fi fost în locul lui Iair, ce gânduri sau sentimente ați fi avut în acel moment?

Citiți Marcu 5:36 și căutați ce a spus Salvatorul pentru a sprijini credința lui Iair. Puteți marca ceea ce aflați.

Din această relatare, putem învăța că **exercitarea credinței în Isus Hristos necesită a continua să credem în El chiar și în momente de nesiguranță.**

Cugetați asupra următoarelor întrebări: Care sunt unele dintre modurile în care am putea pune în practică acest principiu în viețile noastre? De ce credeți că Dumnezeu ne pune uneori credința la încercare?

Citiți Marcu 5:37-43 pentru a afla ce s-a întâmplat cu fiica lui Iair. Observați că cei care „își băteau joc de [Isus]” (Marcu 5:40) erau „cei ce cântau din fluier și gloata bocind” (vezi Matei 9:23-24), nu Petru, Iacov, Ioan sau părinții fetei.

Uneori Salvatorul liniștește furtunile din viața noastră înlăturând greutatea sau teama cu care ne confruntăm. Alteori, este posibil ca El să nu înlătore încercarea, după cum este ilustrat în relatarea vârstnicului Bowen despre moartea fiului său. Totuși, când continuăm să ne exercităm credința în Isus Hristos, chiar și în momente de nesiguranță, El ne va oferi pace în timpul încercărilor noastre.

Citiți următoarea mărturie a vârstnicului Bowen și gândiți-vă cum ne putem păstra credința indiferent de rezultatele încercărilor noastre.

Isus a readus-o la viață pe fiica lui Iair.

„În timp ce mă simțeam vinovat, furios și autocompătimirea încerca să mă copleșească, m-am rugat ca inima mea să se poată schimba. Prin experiențe personale foarte sacre, Domnul mi-a dat o nouă inimă și, deși tot singuratic și îndurerat, întreaga mea perspectivă s-a schimbat. Mi-a fost dat să cunosc că nu fusesem jefuit, ci mai degrabă că mă aștepta o mare binecuvântare dacă aveam să mă dovedesc credincios ...

Depun mărturie că [atunci]... «când ne punem încrederea în ispășirea lui Isus Hristos, El ne poate ajuta să îndurăm încercările, boala și durerea. Putem fi plini de bucurie, pace și alinare. Tot ce este nedrept în viață, poate fi îndreptat prin ispășirea lui Isus Hristos» [*Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară* (2004), p. 52]” („Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi”, p.17).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Când v-ați păstrat voi sau cineva cunoscut credința în Isus Hristos în timpul unei perioade de încercare și nesiguranță?
- b. Ce binecuvântări ați primit ca urmare a faptului că ați rămas credincioși? (Puteți să vă întoarceți la schema pe care ați desenat-o în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor la începutul acestei lecții și scrieți câteva propoziții prin care să descrieți modul în care v-a ajutat Salvatorul în timpul încercărilor din fiecare categorie – fizice, spirituale, mintale și sociale.)

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 4-5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 2

Marcu 6-8

Introducere

Isus a fost respins în orașul Său natal, Nazaret. El i-a trimis pe cei doisprezece apostoli să propovăduiască Evanghelia. Ioan Botezătorul a fost ucis la ordinul dat de Irod Antipa. Isus a hrănit în mod miraculos o mulțime de peste cinci mii de oameni, a umblat pe apă, a liniștit o furtună și i-a vindecat pe cei bolnavi. După aceea, el a vindecat, dând dovadă de compasiune, un copil posedat de un diavol și un bărbat surdo-mut. El a hrănit patru mii de oameni lângă Marea Galileii și a călătorit la Betsaida, unde a vindecat treptat un orb.

Marcu 6:1-44

Isus este respins în Nazaret și îi trimite pe cei doisprezece apostoli; este relatată moartea lui Ioan Botezătorul; Isus a hrănit în mod miraculos cinci mii de oameni

Gândiți-vă la următoarea situație: Un misionar nou-chemat este foarte emoționat să plece de acasă în misiune. Îi este greu să țină cuvântări și să interacționeze cu alții.

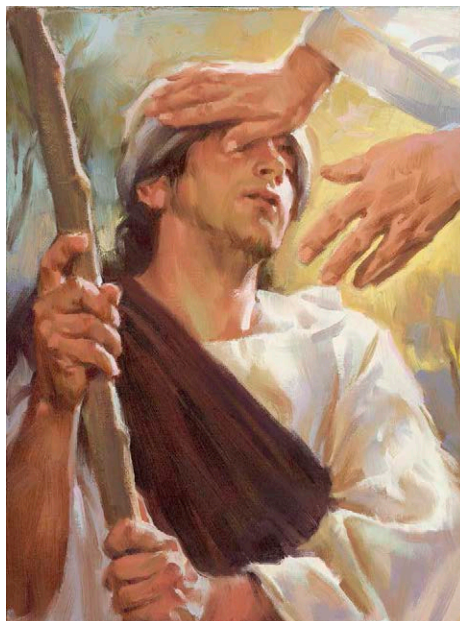
Ce i-ați spune acestui tânăr? _____

Pe măsură ce studiați Marcu 6, căutați un principiu care l-ar putea ajuta pe acest tânăr misionar și pe noi toți când ne simțim nepotrivii pentru a face ceea ce ne-a cerut Domnul.

În Marcu 6:1-13 se vorbește despre faptul că Isus a fost respins în orașul său natal, Nazaret. (Acest lucru va fi prezentat mai în detaliu când veți studia Luca 4:14-30). În timp ce se afla acolo, El i-a trimis pe cei doisprezece apostoli să propovăduiască Evanghelia doi câte doi. În timp ce propovăduiau Evanghelia, ei, de asemenea, au alungat diavoli și i-au vindecat pe cei bolnavi. Marcu menționează, de asemenea, că apostolii Salvatorului i-au uns pe cei bolnavi cu ulei.

Când Irod Antipa a auzit despre multele miracole pe care le-a înfăptuit Isus, i-a fost teamă că Ioan Botezătorul înviase și înfăptuia aceste miracole (vezi Marcu 6:14). (În Marcu 6:17-29, învățăm că, mai devreme, Irod ceruse ca Ioan Botezătorul să fie decapitat pentru a-i face pe plac soției lui.)

Marcu 6:30-33 relatează că cei doisprezece apostoli s-au întors din misiunea lor de a propovădui Evanghelia și Isus și apostolii s-au urcat la bordul unei corăbii pentru a călători într-un loc în care puteau fi singuri și se puteau odihni. Totuși, oameni din câteva orașe din apropiere s-au dus la locul în care Isus avea să debarce și L-au așteptat când a sosit.

Citiți Marcu 6:34 și căutați ce le-a spus Salvatorul mulțimii, deși El și ucenicii Săi doreau să se odihnească și să fie singuri.

Gândiți-vă la o experiență în care ați văzut pe cineva care-și sacrifică timpul pentru a sluji altora așa cum a făcut Isus.

După ce a propovăduit mulțimii toată ziua, Salvatorul a înfăptuit un miracol mare. Citiți Marcu 6:35-44 și Matei 14:18 și aranjați următoarele evenimente în ordine cronologică. (Răspunsurile se găsesc la sfârșitul lecției.)

- Salvatorul a înmulțit ceea ce ucenicii au adus, împlinind și chiar depășind nevoile celor prezenți.
- Ucenicii au spus că aveau cinci pâini și doi pești.
- Ucenicii au propus să-i trimită pe oameni să cumpere de mâncare.
- Salvatorul i-a întrebat pe ucenicii Săi ce puteau oferi.
- Salvatorul le-a spus ucenicilor să le dea oamenilor de mâncare.
- Mulțimea nu avea nimic de mâncare.
- Salvatorul i-a rugat pe ucenici să îi dea Lui ceea ce aveau.

Textul în limba greacă a versetului Marcu 6:44 clarifică faptul că expresia „cinci mii de bărbați” se referea la cinci mii de bărbați adulți. Astfel, numărul celor care au fost hrăniți a fost mai mare, luând în considerare și femeile și copiii prezenți (vezi Matei 14:21).

Observați că, înainte de a înfăptui acest miracol, Salvatorul le-a cerut, în primul rând, ucenicilor Lui să-I ofere cele cinci pâini și cei doi pești – adică tot ceea ce aveau. Salvatorul a înmulțit această mâncare pentru a hrăni mulțimea.

Un principiu pe care-l putem învăța din această relatare este că, **atunci când îi oferim Salvatorului tot ce avem, El poate înmulți ofranda noastră pentru a-Și îndeplini scopurile.**

Cu toate că Salvatorul nu ne-a cerut să-I aducem toată mâncarea pe care o avem, El îi invită pe cei care caută să-I îndeplinească scopurile să-I dea Lui toate dorințele, abilitățile, talentele, îndemânările, punctele forte, darurile și eforturile lor (vezi 2 Nefi 25:29; Omni 1:26).

1. Gândiți-vă din nou la situația misionarului proaspăt chemat și emoționat de mai devreme și răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Ținând cont de principiul de mai sus, ce credeți că poate face misionarul pentru a-I da tot ce are Salvatorului? Ce credeți că ar face Salvatorul?
- b. Cu ce alte situații s-ar putea confrunta un tânăr membru al Bisericii în care faptul de a cunoaște acest principiu le-ar fi de folos?
- c. În ce mod Domnul a mărit eforturile voastre de a îndeplini scopurile Sale?

Marcu 6:45-56

Isus merge pe apă și-i vindecă pe cei bolnavi.

Marcu 6:45-56 spune că, după ce a hrănit peste cinci mii de oameni, Isus i-a instruit pe ucenicii Săi să navigheze într-o corabie către cealaltă parte a Mării Galileii. Apoi, El a spus mulțimii să plece și s-a dus să se roage pe un munte. În timpul nopții, s-a pornit o furtună și Salvatorul s-a uitat de pe munte cum ucenicii Săi se luptau cu vântul. Apoi, El a mers pe apă și a potolit furtuna. Informațiile din aceste versete au fost acoperite în mai mare detaliu în timp ce ați studiat Matei 14.

Marcu 7:1-8:21

Isus îi condamnă pe farisei, îi vindecă pe cei aflați în suferință și hrănește patru mii de oameni.

Pe măsură ce studiați Marcu 7-8, căutați ce ne-a învățat Salvatorul să facem când observăm pe cineva aflat în nevoie.

În Marcu 7:1-23, citim că Salvatorul i-a muștră pe farisei pentru că respectau tradiții incorecte și i-a învățat pe ei și pe ucenicii Săi că gândurile și faptele rele încep „dinlăuntru, din inima oamenilor” (Marcu 7:21) și, în consecință, pângăresc pe om.

Vârșnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat următoarele despre „datina bătrânilor” (Marcu 7:5).

„Rânduielele și interpretările rabinice au fost adăugate, de-a lungul anilor, legii mozaice de către cărturari și învățători. Aceste tradiții au fost, de fapt și în mod formal, menite să fie mai importante și mai obligatorii decât legea însăși. Printre ele, ca presupuși paznici împotriva necurăției, erau spălările rituale pe care Isus și ucenicii Săi nu le făceau.

Același proces de a transforma adevărul în tradiții – de a schimba legea lui Dumnezeu în «doctrinele și poruncile oamenilor» [Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 7:7], prin interpretările și adăugirile făcute de învățători neinspirați – este exact ceea ce s-a întâmplat în marea apostazie a epocii creștine. La doctrinele pure și simple ale lui Hristos, cărturarii și preoții de la începutul creștinismului au adăugat lucruri precum: faptul de a vinde indulgențe, care îi elibera pe cei răi de păcate din trecut și îi autoriza să comită crime în viitor fără a fi pedepsiți de divinitate, iertarea păcatelor (așa-zisa iertare) prin confesiuni repetate și de complezență [lipsite de onestitate], faptul de a te ruga la... sfinți în loc de Domnul, faptul de a preaslăvi icoanele, interzicerea căsătoriei pentru preoți și alți oficiali, purtarea robelor și a costumelor scumpe de către preoți și alți oficiali clerici, folosirea de titluri elaborate, creșterea [îmbogățirea] vistieriei Bisericii prin participarea la jocuri de noroc și așa mai departe.

Toate acestea și multe alte tradiții sunt considerate de unii mai importante decât legea lui Dumnezeu așa cum a fost dată inițial de Învățător. Într-adevăr, așa-numita Biserică Creștină de astăzi este fondată, în mare parte, pe datinile «bătrânilor», nu de revelațiile primite din cer” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vol, [1965-1973], 1:366-367).

În Marcu 7:24-30, citim că Isus a vindecat-o pe fiica unei femei din Grecia, care era posedată de un diavol. Amintiți-vă că, la momentul respectiv, misiunea Salvatorului era față de casa lui Israel, nu față de neamuri, cu toate acestea, El a dat dovadă de compasiune și a ajutat-o pe această femeie care făcea parte din neamuri și se afla în nevoie și avea credință în El.

Localizați orașele Tîr, Sidon și Marea Galileii în Ghidul pentru scripturi la Hărți și fotografii din Biblie, harta 11, „Pământului Sfânt în timpul Noului Testament”. După ce Salvatorul a plecat din Tîr și Sidon, El a călătorit pe malul estic al Mării Galileii, în regiunea Decapole, care era o zonă populată mai ales de neamuri.

Citiți Marcu 7:31-37 și căutați modul în care Salvatorul i-a arătat compasiune unui bărbat surdo-mut.

Citiți Marcu 8:1-3 pentru a căuta o necesitate pe care Isus a observat-o.

Observați în versetul 2 ce simțea Salvatorul pentru mulțimea de oameni.

Citiți Marcu 8:4-9 și căutați ce a făcut Salvatorul chiar dacă nimeni nu i-a cerut acel lucru.

Din îndurarea Salvatorului și faptele Sale față de mulțimea înfometată, învățăm că **putem urma exemplul Salvatorului fiind atenți la nevoile altora și, apoi, ajutând la împlinirea acestora.**

Sora Linda K. Burton, președinta generală a Societății de Alinare, a propovăduit că, pentru a urma exemplul Salvatorului în a-i sluji pe copiii lui Dumnezeu, trebuie ca, mai întâi, „[să observăm], apoi [să slujim]” („Mai întâi observați, apoi slujiți”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 78). Puteți scrie această expresie în scripturile voastre, lângă Marcu 8:4-9.

Faptul de a ne ruga, a cere ajutorul Tatălui Ceresc și de a ne păstra gândurile concentrate asupra altora în loc de a ne concentra, asupra propriei persoane, ne poate ajuta să înțelegem mai bine nevoile altora și să ajutăm la împlinirea lor. Amintiți-vă că este posibil ca unele nevoi să nu fie evidente imediat.

Ce poate sta în calea abilității noastre de a observa nevoile altora și de a ajuta la împlinirea lor? _____

Citiți declarația de mai jos a președintelui Thomas S. Monson:

„De câte ori v-a fost înduioșată inima atunci când ați fost martor la nevoia altcuiva? Cât de des *ați intenționat* să fiți persoana care oferă ajutor? Și totuși, de câte ori nu a intervenit traiul de zi cu zi și i-ați lăsat pe alții să ofere ajutor, simțind că, «în mod sigur, o să aibă cineva grijă de nevoia respectivă».

Devenim atât de prinși de agitația din viața noastră! Totuși, dacă am face un pas înapoi și ne-am uita cu atenție la ceea ce facem, am putea descoperi că ne-am adâncit în lucruri neînsemnate. Cu alte cuvinte, ne petrecem, de prea multe ori, cel mai mult timp ocupându-ne de lucruri care nu sunt, de fapt, deloc importante în planul global al vieții și neglijăm problemele mai importante” („Ce am făcut astăzi pentru altcineva?” *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009, p. 85).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți o situație în care ați observat nevoia cuiva și v-ați oprit să-l ajutați. De asemenea, descrieți o situație în care cineva a observat una dintre nevoile voastre și v-a ajutat.

Rugați-vă și fiți atenți la ocazii de a ajuta la împlinirea nevoilor altora astăzi și în viitor.

În Marcu 8:10-21, citim că, după ce Isus i-a hrănit în mod miraculos pe cei patru mii de oameni, El a navigat împreună cu ucenicii Săi către un oraș numit Dalmanuta. Acolo, fariseii I-au cerut să le arate un semn. Isus a refuzat să le dea un semn și, după cum aflăm din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, i-a învățat că „nu va fi dat niciun semn acestei generații, decât semnul profetului Iona, deoarece, așa cum Iona a stat trei zile și trei nopți în burta balenei, la fel Fiul Omului va fi înmormântat în adâncul pământului” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 8:12).

Marcu 8:22-38

Isus vindecă treptat un orb

În Betsaida, un orb a fost adus la Salvator pentru a fi vindecat. Citiți Marcu 8:22-26 și căutați cum L-a vindecat Salvatorul pe acest bărbat.

Observați în versetul 24 că, după prima oară în care Salvatorul Și-a pus mâinile pe bărbatul orb, el a putut să vadă, dar nu a putut să vadă clar.

În Marcu 8:25, după ce Salvatorul Și-a pus mâinile pe bărbat pentru a doua oară, citim că vederea omului i-a fost pe deplin redată.

De ce este important să înțelegem că unele binecuvântări, precum faptul de a dobândi o mărturie cu privire la Evanghelie sau de a fi vindecat din punct de vedere fizic sau spiritual, ne sunt date deseori treptat sau în etape, nu imediat sau dintr-o dată?

În Marcu 8:27-38, citim declarația lui Petru că Isus este Hristosul. Salvatorul le-a spus ucenicilor Săi să nu facă încă publică identitatea sa de Hristos sau Mesia. El a început, de asemenea, să-i învețe despre suferința și moartea Sa din Ierusalim.

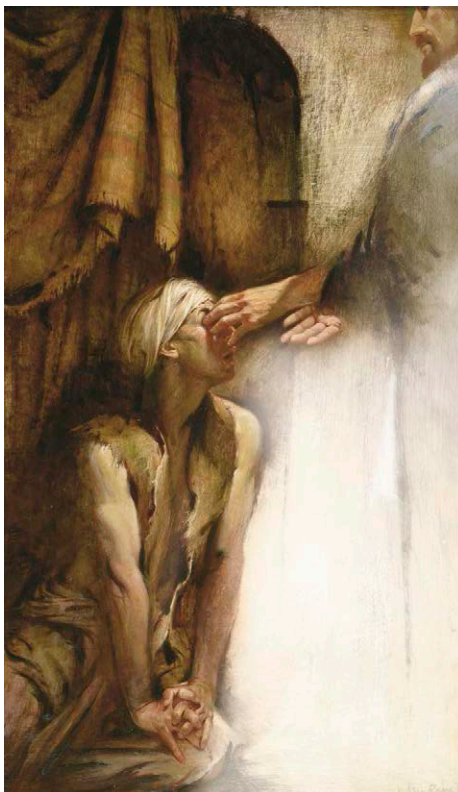

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 6-8 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ordinea corectă a răspunsurile la activitatea din această lecție este: 7, 5, 2, 4, 3, 1, 6. (Aceasta a fost adaptată din *New Testament Teacher Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 68.)

UNITATEA 8: ZIUA 3

Marcu 9:1-29

Introducere

Cu aproximativ șase luni înainte de răstignirea Sa, Isus S-a schimbat la față (a fost văzut în starea Sa glorioasă) în timp ce se afla împreună cu Petru, Iacov și Ioan pe un munte. După aceea, El i-a învățat pe acești ucenici că Ioan Botezătorul era un fel de Elias sau un profet care pregătește calea pentru Mesia. După ce Isus s-a întors la ceilalți ucenici ai Săi, un bărbat L-a rugat să alunge un spirit rău din fiul său. Isus a alungat spiritul rău și i-a învățat pe ucenicii Săi despre nevoia de a se ruga și de a posti.

Marcu 9:1-13

Isus Se schimbă la față și El le propovăduiește lui Petru, Iacov și Ioan despre Elias

Vedeți câte flotări sau abdomene puteți face într-un minut. Scrieți numărul acestora aici: _____

De ce ar dori sau ar avea nevoie cineva să-și mărească puterea fizică?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. În ce fel putem asemăna puterea fizică cu puterea spirituală sau credința în Isus Hristos?
 - b. Care sunt câteva dintre situațiile în care s-ar putea să aveți nevoie să vă întăriți credința în Isus Hristos?

Pe măsură ce studiați Marcu 9:1-29, căutați adevăruri care vă pot ajuta să vă întăriți credința.

Marcu 9:1-13 conține o relatare a schimbării la față a lui Isus în prezența lui Petru, a lui Iacov și a lui Ioan pe un munte și apariția pe munte a lui Moise și Elias (Ilie), despre care ați învățat în timpul lecției voastre din Matei 17. Isus i-a învățat, de asemenea, pe acești apostoli că Ioan Botezătorul a împlinit rolul profețit al unui Elias. „Elias” este un titlu dat celor care pregătesc calea pentru venirea lui Mesia.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută să înțelegem mai multe despre răspunsul pe care Salvatorul l-a dat la întrebarea apostolilor: „Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întâi Ilie?” (Marcu 9:11):

„El le-a răspuns: «Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult și să fie defăimat.

Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el; și El a depus mărturie despre Mine iar ei nu l-au primit. Cu adevărat acesta a fost Elias” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 9:10-11).

Cine este Elias? Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat care este rolul lui Elias în restaurare.

„Sunt trei revelații diferite care îl numesc pe Elias ca fiind *trei persoane diferite*. La ce ne duce cu gândul acest fapt?

Mulți slujitori angelici au fost trimiși din curțile de glorie pentru a conferi chei și puteri, pentru a încredința dispensațiile și gloriile lor din nou oamenilor pe pământ. Au venit cel puțin următorii: Moroni, Ioan Botezătorul, Petru, Iacov și Ioan, Moise, Ilie, Elias, Gavril, Rafael și Mihail. (D&L 13; 110; 128:19-21.) Deși este aparent faptul că povara întreagă a restaurării nu a fost purtată de un singur mesager, ci, mai degrabă, fiecare a avut o înzestrare concretă din înalturi, devine clar faptul că *Elias este un personaj multiplu. Expresia trebuie înțeleasă ca fiind un nume și un titlu atribuit celor ale căror misiune este să încredințeze chei și puteri oamenilor în această ultimă dispensație* [vezi *Doctrines of Salvation*, compilație de Bruce R. McConkie, 3 volume (1954-1956), 1:170-174]” (*Mormon Doctrine*, ediția a 2-a [1966], p. 221).

Marcu 9:14-29

Isus alungă un spirit rău din fiul unui om

Citiți Marcu 9:14-18 și căutați ce s-a întâmplat când Salvatorul S-a întors de pe munte la ceilalți ucenici ai Săi.

Fiul bărbatului era posedat de un spirit rău, care îi cauza pierderea vorbirii, surzenie și alte probleme (vezi Marcu 9:17-18, 22, 25). Imaginați-vă că sunteți tatăl lui. În ce fel v-ar fi afectată credința în Salvator și în puterea Sa dacă ucenicii nu ar putea să-l vindece pe fiul vostru?

Puneți-vă în locul celor care au scris scripturile

Odată, președintele Brigham Young a întrebat: „Citiți scripturile... ca și cum ați fi în locul celor care le-au scris? Este privilegiul dumneavoastră de a face acest lucru, pentru a vă familiariza cu spiritul și înțelesul cuvintelor scrise ale lui Dumnezeu precum sunteți familiar cu mersul și conversațiile zilnice” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], p. 119).

Citiți Marcu 9:19-22 încercând să vă imaginați cum s-a simțit acest tată în timp ce a vorbit cu Salvatorul.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a oferit o altă perspectivă în ceea ce privesc sentimentele și rugămintele acestui tată. „Fiind ultima speranță, acest tată își afirmă credința pe care o are și îl imploră pe Salvatorul lumii: «Dacă [Tu] poți face *ceva*, fie-ți milă de *noi* și *ajută-ne*» [Marcu 9:22; caractere cursive adăugate]. Abia pot citi aceste cuvinte fără să-mi dea lacrimile. Pronumele la forma de plural *noi* este, în mod evident, folosit în mod intenționat. De fapt, omul spune: «Toată familia noastră imploră. Lupta noastră nu se oprește niciodată. Suntem la capătul puterilor. Fiul nostru cade în apă. Cade în foc. El este mereu în pericol și nouă ne este teamă mereu. Nu știm la cine altcineva putem apela. Ne poți ajuta Tu?»

Vom fi recunoscători pentru *orice* – o binecuvântare parțială, o fărâșă de speranță, puțină alinare care să ușureze povara purtată de mama acestui băiat în fiecare zi a vieții ei» („Cred, Doamne!”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 93).

Citiți Marcu 9:23 și căutați ce l-a învățat Salvatorul pe tată.

Puteți marca expresiile din versetul 23, care ne învață următorul principiu: **Dacă noi credem în Isus Hristos, toate lucrurile vor fi posibile pentru noi.**

(Observați că „toate lucrurile” se referă la toate binecuvântările drepte care sunt în acord cu scopurile și momentul ales de Tatăl Ceresc.)

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce fel poate ajuta faptul de a crede în acest principiu pe cineva care se confruntă cu probleme care par imposibil de rezolvat?

Citiți Marcu 9:24 pentru a afla răspunsul tatălui la principiul pe care l-a propovăduit Salvatorul. Observați cele două părți ale răspunsului pe care l-a dat tatăl.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Holland, care ne-a învățat că declarația tatălui ne arată ce putem face când avem momente de „necredință” sau momente de îndoială sau teamă. „Atunci când se confruntă cu un test al credinței, tatăl își afirmă, mai întâi, tăria și doar apoi își recunoaște limitările. Declarația sa inițială este afirmativă și făcută fără ezitare: „Cred, Doamne!”

Tuturor celor care vor să aibă mai multă credință doresc să le spun: amintiți-vă de acest om! În momente de frică sau îndoială sau în perioade nesigure, păstrați credința pe care o aveți deja, chiar dacă aceea credință este limitată. De-a lungul dezvoltării personale, prin care toți trecem în această viață muritoare, noi toți vom îndura la nivel spiritual ceva asemănător suferinței acestui băiat sau disperării acestui părinte. Atunci când acele momente vor veni și vor apărea probleme a căror rezolvare nu este imediată, *țineți-vă bine de ceea ce știți deja și fiți puternici până când veți primi mai multă cunoaștere*” („Cred, Doamne”, p. 93-94).

Gândiți-vă la cea de-a doua parte a răspunsului pe care l-a dat tatăl. „Ajută necredinței mele” (Marcu 9:24). Gândiți-vă ce puteți face în momente de necredință, îndoială sau teamă.

Citiți Marcu 9:25-27 și căutați ce a făcut Salvatorul drept răspuns la rugămințile tatălui.

Un principiu pe care îl putem învăța din această relatare este că, **dacă ne ținem bine de ceea ce credem și căutăm sprijinul Domnului, El ne va ajuta să ne întărim credința.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a. Faceți referire la situațiile pe care le-ați enumerat la însărcinarea numărul 1 din cadrul lecției de astăzi. Cum poate fi folosit acest principiu în acele situații?

- b. Când ați primit, voi sau cineva cunoscut, ajutorul Domnului într-un moment de necredință, îndoială sau teamă ținându-vă bine de credința pe care o aveți și căutându-L?

Străduiți-vă să puneți în practică acest principiu în momentele de necredință, îndoială sau teamă cu care vă confrunțați. Puteți, de asemenea, să împărtășiți principiul unui membru al familiei sau unui prieten care trece prin momente dificile.

Amintiți-vă că, prima oară, acest tată l-a adus pe fiul său la câțiva dintre ucenicii lui Isus pentru a fi vindecat. Imaginați-vă că sunteți unul dintre acești ucenici. La ce v-ați fi gândit sau cum v-ați fi simțit după ce nu ați fi reușit să alungați spiritul rău din băiat?

Citiți Marcu 9:28 și căutați întrebarea pe care I-au adresat-o ucenicii lui Isus.

În Marcu 9:19, Isus îi descrie pe oameni ca fiind un „neam necredincios”. Este posibil ca această mustrare să fi fost făcută și ucenicilor Săi care erau prezenți. Cuvântul *necredincios* de aici se referă la o lipsă a credinței în Isus Hristos. Este nevoie de credință în Isus Hristos pentru ca o binecuvântare a preoției să aibă efect.

Citiți Marcu 9:29 pentru a afla răspunsul Salvatorului la întrebarea ucenicilor Săi.

Din acest verset, învățăm că **ne putem mări credința în Isus Hristos prin rugăciune și post**. Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, în dreptul versetului 29.

Următoarea declarație ne ajută să înțelegem situațiile diferite în care putem pune în practică acest adevăr. „Această relatare [despre Isus care alungă un spirit rău din fiul unui om] ne învață că rugăciunea și postul pot da mai multă putere acelor care dau și primesc binecuvântări ale preoției. Relatarea se poate aplica și eforturilor personale de a trăi potrivit Evangheliei. Dacă aveți o slăbiciune sau un păcat pentru care ați luptat ca să-l depășiți, poate trebuie să postiți și să vă rugați pentru a primi ajutorul sau iertarea pe care o doriți. Ca și demonul alungat de Hristos, dificultatea cu care vă confrunțați ar putea fi de soiul care se va rezolva numai prin post și rugăciune” (*Fideli credinței – Referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 129-130).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență în urma căreia vouă sau cuiva cunoscut vi s-a mărit credința prin rugăciune și post. În ce mod v-au ajutat rugăciunea și postul să primiți binecuvântările pe care le căutați?

Gândiți-vă în ce mod credința voastră ar avea nevoie să fie întărită. Planificați un moment în care puteți să căutați să vă măriți credința prin rugăciune și post. Puteți să vă scrieți planurile pe o foaie separată de hârtie și să o puneți într-un loc în care vă poate aminti de țelul vostru.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 9:1-29 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 4

Marcu 9:30-50

Introducere

Isus le-a spus ucenicilor Săi despre moartea și învierea Sa iminentă și i-a învățat despre cine va fi cel mai mare în împărăția lui Dumnezeu. El a avertizat cu privire la consecințele faptului de a-i face pe alții să comită păcate și i-a instruit pe ucenicii Lui să stea departe de influențele care îi vor duce la păcat.

Marcu 9:30-37

Isus prezice moartea și învierea Sa și propovăduiește despre cine va fi cel mai mare în împărăția lui Dumnezeu

După ce a alungat un spirit rău dintr-un tânăr (vezi Marcu 9:17-29), Salvatorul a călătorit prin Galilea împreună cu ucenicii Săi. Citiți Marcu 9:31-32 și căutați despre ce a profețit Salvatorul.

Observați că, în aceste versete, după ce Isus le-a spus ucenicilor Săi că urma să fie ucis și să învie a treia zi, ei, din nou, nu au înțeles la ce se referea și le era teamă să-L întrebe.

În Marcu 9:33-37, învățăm că, în Capernaum, Isus i-a învățat pe ucenicii Săi că cei care slujesc altora cu umilință vor fi considerați cei mai mari sau vor avea statutul cel mai onorabil în împărăția lui Dumnezeu. De asemenea, El i-a instruit să-i primească în Biserică pe oamenii care se umilesc ca niște copii și Îl primesc (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 9:34-35).

Marcu 9:38-50

Isus avertizează împotriva faptului de a-i influența pe alții să păcătuiască și de a nu sta departe de influențe rele

Dacă ai întâlni un grup de oameni care s-ar uita și ar arăta cu degetul în sus la ceva, cum ai reacționa? Te-ai uita și tu în sus să vezi la ce se uită oamenii?

De multe ori, comportamentul oamenilor îi poate influența pe alții, făcându-i să adopte cuvinte, fapte sau atitudini asemănătoare. Când ați văzut pe cineva că își schimbă modul de a vorbi, de a acționa sau atitudinea din cauza influenței altora?

În timp ce studiați Marcu 9:38-50, căutați adevăruri care vă pot ajuta să vă gândiți la influența pe care o aveți asupra eforturilor altora de a-L urma pe Salvator și la influența pe care o au alții asupra voastră.

Citiți Marcu 9:38 și căutați ce i-a spus apostolul Ioan Salvatorului.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat că apostolii i-au interzis acestui om să scoată draci deoarece nu era un tovarăș de-al lor. „Nu făcea parte din cercul de ucenici care au călătorit, au mâncat, au dormit și au fost mereu cu Învățătorul... Însă, din răspunsul pe care l-a dat Domnul, este evident faptul că era un membru al împărăției, un administrator legal care acționa prin autoritatea preoției și puterea credinței” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:417).

Salvatorul le-a spus apostolilor să nu-i interzică omului să facă ce făcea și a propovăduit că oamenii care îi ajută pe reprezentanții Lui vor fi răsplătiți (vezi Marcu 9:39-41).

Citiți Marcu 9:42 pentru a afla avertizarea Salvatorului. În acest context, *a face să păcătuiască* înseamnă a duce pe cineva pe căi greșite sau a influența pe cineva să păcătuiască.

„Acești micuți care cred în [Isus]” sunt ucenicii umili și credincioși de orice vârstă ai Salvatorului. Aceștia sunt, de asemenea, cei care sunt tineri în credință, precum tineretul și noii convertiți.

Vârstnicul McConkie a explicat că „este mai bine să murim și să ni se nege binecuvântările continuării existenței noastre muritoare, decât să trăim și să ducem suferințe în rătăcire” și să avem parte de suferința și separarea de Dumnezeu care ar rezulta în urma faptelor noastre (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:420).

Un principiu pe care-l învățăm din avertizarea Salvatorului din Marcu 9:42 este că, **dacă îi influențăm pe oamenii care cred în Isus Hristos să păcătuiască, vom fi făcuți responsabili înaintea lui Dumnezeu.**

Reflecțați la moduri în care cineva i-ar putea influența pe oamenii care cred în Isus Hristos să păcătuiască.

Gândiți-vă la influența voastră asupra oamenilor care cred în Isus Hristos. Îi influențați să-și ghideze viețile înspre El sau departe de El?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați moduri în care îi puteți influența pe alții să creadă în Isus Hristos și să nu păcătuiască. Încercuiți una dintre ideile voastre și stabiliți-vă obiectivul de a o pune în practică.

Încercați să dezlegați și să legați la loc șiretul unui pantof, nodul unei cravate sau un alt nod cu o singură mână.

Cu ce greutateți v-ați confrunta dacă v-ați pierde o mână? În ce situație ar fi mai bine dacă v-ați pierde o mână decât dacă le-ați păstra pe amândouă?

Amputarea este înlăturarea intenționată a unei părți a corpului, precum o mână sau un picior bolnave sau infectate grav. Deși amputarea și recuperarea ulterioară pot fi foarte dureroase și traumatice, ele previn răspândirea bolii sau a infecției și cauzarea altor probleme de sănătate sau a morții.

Citiți Marcu 9:43 și căutați ce a propovăduit Salvatorul despre situația în care ar fi mai bine să ne pierdem o mână decât să le păstrăm pe amândouă.

În mod metaforic, Salvatorul a propovăduit că ar fi mai bine să ne pierdem o mână decât să le păstrăm pe amândouă atunci când aceasta ne-a influențat să păcătuiți și va continua să facă acest lucru. El nu a spus că ar trebui să ne tăiem la propriu o mână; El a folosit o figură de stil pentru a sublinia importanța a ceea ce propovăduia. Isus a folosit imaginea/metafora tăierii unei mâini pentru a arăta cât este de important și cât de dificil poate fi să ne separăm de influențele nedrepte.

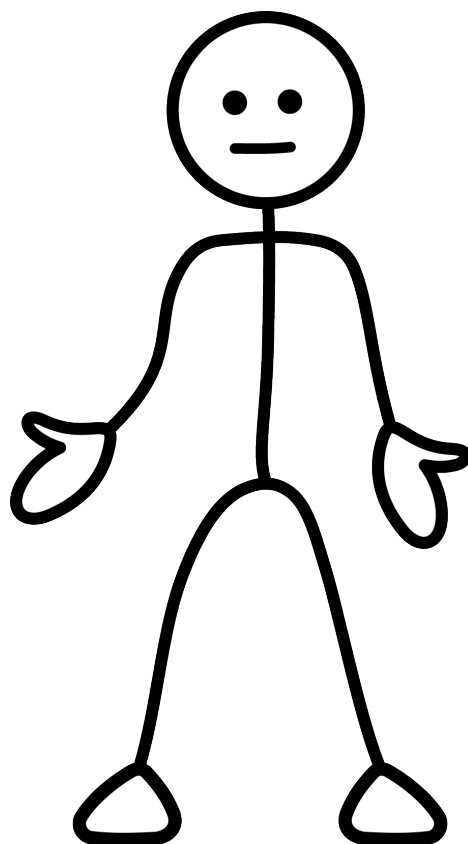
Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută să înțelegem mai bine învățăturile Salvatorului din Marcu 9:43-48. Din aceste versete, învățăm că Salvatorul a folosit mâna, piciorul și ochiul pentru a simboliza influențele din viața noastră care ne pot face să păcătuiți.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați un omuleț. Încercuiți-i o mână, un picior și un ochi. Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 9:40-48 (În Ghid pentru scripturi) pentru a afla ce a asemănat Salvatorul cu o mână, un picior și un ochi care „face [pe cineva să cadă] în păcat” sau îl influențează să păcătuiească. Scrieți pe mâna, piciorul și ochiul pe care le-ați încercuit pe desenul vostru ce reprezintă fiecare. Cuvântul *viață* din aceste versete se referă la viața eternă.

După cum a propovăduit Salvatorul, mâna îi reprezintă pe membrii familiei sau pe prietenii noștri, piciorul îi reprezintă pe oamenii pe care-i considerăm exemple în ceea ce privește modul de a gândi și de a acționa iar ochiul îi reprezintă pe conducătorii noștri. Reflectați la moduri în care faptul de a ne îndepărta de influențe nepotrivite sau de influențe care ne fac să păcătuiți sau să ne pierdem credința poate fi asemănat cu înlăturarea unei mâini sau a unui picior. Potrivit celor relatate în versetele pe care le-ați citit, ce se poate întâmpla dacă nu ne îndepărtăm de influențele nepotrivite?

În scripturile voastre, în dreptul fragmentului din Marcu 9:43-48, puteți scrie următorul adevăr: **Este mai bine să ne îndepărtăm de influențe nepotrivite decât să ajungem să ne îndepărtăm de Dumnezeu.**

Vârstnicul Walter F. González, din Cei Șaptezeci, ne-a învățat despre alte influențe de care trebuie să ne îndepărtăm: „Rezultă că această tăiere nu se referă numai la prieteni, ci la orice influență rea, cum ar fi emisiunile de televiziune, [site-uri] de pe Internet, filmele, literatura, jocurile sau muzica nepotrivite. Gravarea în sufletele noastre a acestui principiu ne va ajuta să rezistăm ispitei de a ceda [oricărei] influențe rele” („Acum este timpul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2007, p. 55).

Faptul de a ne îndepărta de influențe nepotrivite nu înseamnă că vom fi nepoliticoși cu ceilalți, că-i vom condamna sau că vom refuza să ne asociem cu oameni care nu sunt membri ai Bisericii. Mai degrabă, trebuie să ne îndepărtăm sau să evităm să interacționăm îndeaproape cu oameni care ne vor face să păcătuim. Deși nu vom putea să înlăturăm sau să evităm fiecare influență care ne poate face să păcătuim, Domnul ne va binecuvânta pe măsură ce încercăm să ne îndepărtăm de orice influență rea și pe măsură ce încercăm să ne autodisciplinăm pentru a evita influențele pe care nu le putem înlătura întru totul.

Gândiți-vă la greutățile cu care am putea să ne confruntăm când ne îndepărtăm de influențe nepotrivite. Cum putem ști care este modul potrivit de a ne îndepărta de influențe nepotrivite?

3. Citiți scenariile de mai jos. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările de la sfârșitul acestora.

- a. Am prieteni care, de multe ori, mă îndeamnă să iau parte la activități în care se încălcă poruncile lui Dumnezeu. Totuși, cred că pot fi o influență bună pentru ei dacă continui să petrec timp cu ei. Ce fel de relație să am cu ei? Ce ar trebui să le spun pentru a mă îndepărta în mod corespunzător de acești prieteni?
- b. De mai mulți ani, sunt fan al unei formații de succes. În cadrul ultimelor interviuri pe care le-au dat și în ultimele lor cântece, membrii acestei formații încurajează comportamente și idei care se află în opoziție cu standardele și învățăturile Domnului. E doar muzică și sunt doar cuvinte, nu-i așa? Deci, la ce pericol mă expun dacă continui să ascult muzica lor și să-i urmăresc pe rețelele de socializare?
- c. Am tot auzit despre o emisiune la modă și mi-ar plăcea să o urmăresc. Mi s-a spus că aceasta conține limbaj licențios și scene imorale și violente, dar nu înseamnă că eu voi imita lucrurile rele pe care le voi auzi sau vedea. Deci, care este problema dacă mă uit la ea?

Deși faptul de a ne îndepărta de influențele care ne fac să păcătuim poate fi, uneori, dificilă, de ce recompense, printre care și viața eternă, merită sacrificiul?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Când ați ales voi sau cineva cunoscut să vă îndepărtați de influențe nepotrivite? (Nu scrieți lucruri care sunt prea personale sau particulare.)
- b. Ce binecuvântări ați primit?

Reflecțați dacă influențele din viața voastră vă fac să păcătuiți. Pe o foaie separată de hârtie, scrieți modul în care vă veți îndepărta de aceste influențe. Puneți foaia de hârtie într-un loc în care o veți vedea des.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 9:30-50 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 9: ZIUA 1

Marcu 10-16

Introducere

Spre sfârșitul slujirii Sale din viața muritoare, Salvatorul a plecat din Galilea și, în drumul Său spre Ierusalim, a călătorit prin Perea, o zonă la est de râul Iordan. În timp ce se afla în Perea, El i-a invitat pe copilași să vină la El și l-a sfătuit pe un tânăr conducător bogat să-și vândă toate avuțiile și să-L urmeze. În Ierusalim, Salvatorul a observat o văduvă săracă care a aruncat doi bănuți în vistieria templului. Mai târziu, în timp ce lua cina în Betania, Maria L-a uns cu mir pe Isus ca parte a pregătirii pentru înmormântarea Sa. Salvatorul a suferit în Ghetsimani și, mai târziu, a fost judecat și condamnat la moarte. După ce a murit pe cruce și a înviat, Domnul le-a apărut apostolilor Săi și i-a însărcinat să ducă Evanghelia lumii.

Marcu 10:1-16

Isus propovăduiește doctrina căsătoriei și îi invită pe copilași să vină la El

Gândiți-vă la copilașii pe care îi cunoașteți.

Ce calități sau trăsături admirați la copilași? _____

Pe măsură ce studiați Marcu 10:1-16, căutați un adevăr care ne învață de ce trebuie să devenim precum copilașii.

În Marcu 10:1-12, citim ce i-a învățat Salvatorul pe oameni despre importanța căsătoriei. Pentru mai multe informații legate de învățăturile Salvatorului, puteți recapitula materialul pentru Matei 19:1-12.

Referitor la învățăturile lui Isus Hristos cu privire la căsătorie și divorț din Matei 19:1-12 și Marcu 10:1-12, vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„Așa cum sunt consemnate aici, învățăturile Domnului cu privire la căsătorie și divorț sunt fragmentate și incomplete. Ele pot fi înțelese numai în contextul legii căsătoriei celestiale revelate din nou în vremurile moderne. Aceleași principii generale care stau la baza căsătoriei eterne au fost cunoscute și înțelese de către ucenici în vremea lui Isus și, de asemenea, cel puțin în parte, de către farisei. Însă relatările consemnate atât de Matei, cât și de Marcu cu privire la discuția despre căsătorie și divorț a Învățătorului sunt atât de comprimate și de prescurtate, încât nu oferă o imagine clară a problemei ...

Divorțul nu face parte din planul Evangheliei, indiferent de situație. Dar, pentru că oamenii, în practică, nu trăiesc întotdeauna în armonie cu standardele Evangheliei, Domnul permite divorțul dintr-un motiv sau altul, în funcție de stabilitatea spirituală a partenerilor... În zilele noastre, este permis ca oamenii să divorțeze în acord cu legea civilă și Biserica permite persoanelor divorțate să se recăsătorească fără să fie vinovate de imoralitate, de care ar fi vinovate sub un regulament mai divin" (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:546-547).

Citiți Marcu 10:13-14, căutând ce s-a întâmplat când unii oameni au adus niște copilași să-L vadă pe Isus.

Citiți Marcu 10:15-16 pentru a afla ce i-a învățat Salvatorul pe ucenicii Săi când i-a invitat pe copilași să vină la El. Expresia „va primi împărăția lui Dumnezeu” din versetul 15 se referă la faptul de a primi Evanghelia și de a deveni membru al Bisericii Sale.

Potrivit acestor versete, ce se va întâmpla când primim Evanghelia așa cum o primesc copilașii? Răspundeți la întrebare completând următorul principiu: **Când primim Evanghelia precum o primesc copilașii, vom fi pregătiți pentru**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce credeți că înseamnă să primim Evanghelia „ca un copilaș” (Marcu 10:15)?
- b. Dacă cineva ar primi Evanghelia ca un copilaș, cum credeți că ar citi scripturile, s-ar ruga sau ar preaslăvi în Biserică?

Marcu 10:17-45

Salvatorul îl îndeamnă pe un conducător tânăr să-și vândă toate avuțiile și să-L urmeze; El îi sfătuiește pe ucenicii Săi să slujească unul altuia

Citiți Marcu 10:17-20 și fiți atenți ce s-a întâmplat după ce Isus a binecuvântat copilașii. Puteți marca ce L-a întrebat bărbatul pe Salvator și ce răspuns a primit.

Cum l-ați descrie pe bărbatul care a venit la Isus? _____

Matei 19 conține, de asemenea, relatarea despre acest bărbat care a venit la Salvator. Citiți Matei 19:20 și fiți atenți ce a răspuns bărbatul la îndemnul Salvatorului de a ține poruncile. Puteți marca întrebările suplimentare pe care tânărul I le-a adresat.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarea întrebare: *Ce-mi mai lipsește?* Veți răspunde la niște întrebări suplimentare legate de aceasta ulterior, în cadrul lecției.

Citiți Marcu 10:21 pentru a afla cum i-a răspuns Salvatorul tânărului.

Observați expresia „Isus s-a uitat țintă la El, l-a iubit” din versetul 21. De ce credeți că este important să știm că Isus l-a iubit pe acest tânăr înainte de a-i spune ce îi lipsea?

Din aceste versete, noi putem învăța că, **deoarece ne iubește, Domnul ne va ajuta să știm ce ne mai lipsește din eforturile noastre de a-L urma și, dacă Îi cerem Domnului, El ne va învăța ce trebuie să facem pentru a moșteni viața veșnică.**

Citiți Marcu 10:22 și fiți atenți cum a reacționat tânărul când Salvatorul l-a sfătuit să vândă tot ce avea. Potrivit celor relatate în versetul 22, de ce a reacționat în acel fel?

Personalizați textul din scripturi

Prin introducerea numelui vostru în textul scripturilor, adevărurile conținute în paragraful respectiv pot avea mai mult înțeles pentru voi. Citirea scripturilor ca și când sunt scrise pentru voi poate fi un ajutor pentru a asculta glasul Spiritului care vă vorbește.

Cu toate că, probabil, nouă nu ni se va cere să renunțăm la bogății mari pentru a-L urma pe Domnul, El ne-a cerut să facem alte sacrificii pentru a-I sluji și să ținem poruncile Sale.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub întrebarea „Ce-mi mai lipsește?”, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Care sunt câteva dintre sacrificiile pe care Domnul ni le-a cerut și care ar putea fi greu de făcut?
- b. Scrieți despre un sacrificiu pe care Domnul vi l-a cerut (sau vi-l cere), care ar putea fi greu de făcut.

Reflecțați rugându-vă la întrebarea: „Ce-mi mai lipsește?” și supuneți-vă oricăror îndemnuri pe care le primiți cu privire la sacrificiile pe care Domnul dorește să le faceți.

Citiți Marcu 10:23-27. Următorul fragment din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 10:26, clarifică cuvintele Salvatorului din Marcu 10:27: „Este cu neputință ca oamenii care își pun încrederea în bogății să fie salvați; dar acest lucru nu este cu neputință pentru oamenii care își pun încrederea în Dumnezeu și lasă totul de dragul Meu, pentru că, pentru aceștia, toate lucrurile sunt cu putință.

De ce credeți că celor care își pun încrederea în bogății sau în alte lucruri lumești le este greu să intre în împărăția lui Dumnezeu? Ce credeți că înseamnă că toate lucrurile sunt cu putință pentru cei care au încredere în Dumnezeu?

Citiți Marcu 10:28-31 și căutați ce le-a promis Isus celor care sunt dispuși să renunțe la tot pentru a-L urma. Următorul fragment din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Marcu 10:30-31, clarifică cuvintele Salvatorului din Marcu 10:31: „Dar sunt mulți care se pun pe locul dintâi, care vor fi cei de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi. A spus acest lucru muștrându-l pe Petru”.

Din aceste versete, învățăm următorul principiu: **Pentru a dobândi viața veșnică, trebuie să fim dornici să renunțăm la tot ce ne cere Domnul.**

De ce merită viața veșnică orice sacrificiu?

În Marcu 10:35-45, învățăm că Iacov și Ioan L-au întrebat pe Isus dacă vor putea sta la dreapta și la stânga Lui în împărăția eternă. Apoi, Salvatorul i-a învățat pe cei

Doisprezece Apostoli că nu trebuie să fie cum sunt conducătorii neamurilor care și-au exercitat autoritatea asupra altora. Cei care sunt cei mai mari în împărăția lui Dumnezeu sunt slujitorii tuturor.

Marcu 11-13

Salvatorul propovăduiește la templu și observă că o văduvă aruncă bănuți în vistieria templului

În fiecare dintre următoarele situații, doi oameni oferă donații Domnului. Gândiți-vă care sunt diferențele dintre donațiile din fiecare situație.

- O femeie i-a dat episcopului său o sumă foarte mare de bani ca donație de post. O altă femeie din aceeași episcopie i-a dat episcopului său o sumă foarte mică de bani ca donație de post.
- Un bărbat slujește în calitate de președinte de țară. Un alt bărbat din cadrul aceleiași țări slujește în calitate de învățător la Societatea Primară.

Cum s-ar simți cineva dacă donațiile lui sau ale ei către Domnul ar părea mici în comparație cu donațiile altora? _____

Pe măsură ce studiați Marcu 11-13, căutați adevăruri care vă vor ajuta să știți ce crede Domnul despre donațiile pe care I le faceți.

În Marcu 11:1-12:40, învățăm că, spre sfârșitul slujirii Salvatorului din viața muritoare, El a intrat călare triumfător în Ierusalim, i-a alungat pe schimbătorii de bani din templu și i-a învățat pe oameni acolo.

În timp ce Isus era la templu, El a văzut mai multe persoane care aduceau bani în vistieria templului ca donație lui Dumnezeu. Citiți Marcu 12:41-44 și căutați ce a văzut Salvatorul la vistierie.

Ce a spus Salvatorul despre donația văduvei în comparație cu donațiile celorlalți?

Gândiți-vă care este moneda cu cea mai mică valoare din țara voastră. Un *bănuț* reprezenta „cea mai mică monedă din bronz folosită de iudei” (Ghid pentru scripturi, „Bani”).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce credeți că Salvatorul a considerat că văduva a dat mai mult decât toți ceilalți?

Având în vedere ceea ce a spus Domnul despre văduvă, putem învăța următorul principiu: **Dacă suntem dispuși să-I dăruim Domnului tot ce avem, El ne va accepta donația, chiar dacă pare mică în comparație cu donația altora.**

E nevoie de credință pentru a da totul Domnului. Acest principiu al sacrificiului este predat în *Lectures on Faith*. „Să observăm că o religie care nu cere sacrificarea tuturor lucrurilor nu va avea niciodată suficientă putere pentru a genera credința necesară pentru viață și salvare” (*Lectures on Faith* [1985], p. 69).

În Marcu 13, învățăm că Salvatorul i-a învățat pe apostolii Săi despre a Doua Venire. Ați studiat despre aceasta în Joseph Smith – Matei (vezi lecția de la unitatea 6: ziua 2).

Marcu 14:1-9

Maria Îl unge pe Salvator cu mir

După ce Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi semnele celei de-a Doua Sale Veniri, El a plecat din Ierusalim și a mers în Betania, la casa unui om pe nume Simon, care fusese mai demult bolnav de lepră. În ultima săptămână din viața Salvatorului, El a mers de mai multe ori din Betania în Ierusalim și invers.

Citiți Marcu 14:3 și Ioan 12:3 și căutați ce act de credință și de dragoste a făcut Maria pentru Isus.

Vârstnicul James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „A unge capul unui musafir cu ulei obișnuit însemna a-i aduce onoare; a unge picioarele unui musafir însemna, de asemenea, a-i arăta o stimă deosebită; dar a unge capul și picioarele unui musafir cu mir din abundență era un act de respect reverențios oferit chiar și regilor. Actul Mariei a fost un expresie de adorare; a fost revărsarea înmiresmată a unei inimi pline de slavă și afecțiune” (*Jesus the Christ*, ediția a 3-a, [1916], p. 512).

Citiți Marcu 14:4-9 și căutați modul în care au reacționat unii dintre cei aflați la cină la ceea ce a făcut Maria.

Ce le-a spus Salvatorul celor care au criticat-o pe Maria?

Expresia „ea a făcut un lucru frumos față de Mine” din versetul 6 arată că Salvatorul era mulțumit cu ceea ce făcuse Maria. Expresia „ea a făcut ce a putut” din versetul 8 implică faptul că ea îi dăduse tot ce avea mai bun Domnului.

Din aceste versete, învățăm că **Salvatorul este mulțumit când Îi oferim tot ce avem mai bun.**

5. Gândiți-vă la acest principiu și la principiul precedent pe care l-am identificat în relatarea cu bănușii văduvei și scrieți următoarele în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Explicați în ce mod faptul de a crede aceste adevăruri îi poate ajuta pe cei care simt că nu prea au ce să Îi dea Domnului.
- b. Descrieți un moment în care ați văzut pe cineva care Îi dădea tot ce avea mai bun Domnului.

Gândiți-vă dacă, în prezent, Îi dați tot ce aveți mai bun Domnului. Alegeți un aspect din viața voastră în care puteți să vă îmbunătățiți și fixați-vă un obiectiv care vă va ajuta să-I oferiți tot ce aveți mai bun Domnului.

Marcu 14:10-16:20

Isus începe să înfăptuiască ispășirea când suferă în Ghetsimani; El este trădat de Iuda Iscarioteanul și adus înaintea conducătorilor iudei

În Marcu 14:10-16:20, învățăm că Isus și apostolii au sărbătorit Paștele evreiesc și Isus le-a prezentat simbolurile împărțășaniei. Apoi, ei au mers în Grădina Ghetsimani, unde Isus a suferit pentru păcatele noastre. El a fost trădat de Iuda Iscarioteanul, a fost judecat pe nedrept de Sinedriu și condamnat la moarte. După ce Salvatorul a murit pe cruce și a înviat, El S-a arătat apostolilor Săi și le-a spus să ducă Evanghelia lumii, promițându-le că semne îi vor însoți pe cei ce vor crede. (Ați studiat acest material în lecția care cuprindea Matei 26-28).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Marcu 10-16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Introducere la Evanghelia după Luca

De ce studiem această carte?

Cartea lui Luca oferă încă o mărturie la multe adevăruri consemnate de Matei și de Marcu și conține, de asemenea, însemnări unice. Evanghelia după Luca vă poate aprofunda înțelegerea cu privire la învățăturile lui Isus Hristos și vă poate ajuta să apreciați mai mult dragostea și compasiunea Sa pentru întreaga omenire, manifestată în timpul slujirii Sale muritoare și prin ispășirea Sa infinită.

Cine a scris această carte?

Luca este autorul acestei Evanghelii. El a fost medic (vezi Coloseni 4:14) și „mesager despre Isus Hristos” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 1:1). Luca a fost unul dintre „tovarășii... de lucru” ai lui Pavel (Filimon 1:24; aici, este numit *Luca*) și colegul misionar al lui Pavel (vezi 2 Timotei 4:11). Luca a scris, de asemenea, cartea Faptele apostolilor (vezi Ghid pentru scripturi, „Luca”).

Când și unde a fost scrisă?

Deși nu se știe exact când și-a scris Evanghelia, cel mai probabil Luca a scris-o în a doua jumătate a secolului întâi d.H. Sursele lui Luca au fost oameni care „au văzut cu ochii lor de la început” (Luca 1:2) slujirea din viața muritoare și învierea Salvatorului. Nu știm unde a fost scrisă Evanghelia după Luca.

Pentru cine a fost scrisă această carte și de ce?

Luca a intenționat ca Evanghelia sa să fie citită, în primul rând, de neamuri și L-a prezentat pe Isus Hristos ca fiind Salvatorul atât al iudeilor, cât și al neamurilor. Luca s-a adresat special lui „Teofil” (Luca 1:3), ceea ce în limba greacă înseamnă „prieten al lui Dumnezeu” sau „iubit de Dumnezeu” (vezi Bible Dictionary, „Teofil”). Este evident că Teofil primise și alte instrucțiuni cu privire la viața și învățăturile lui Isus Hristos (vezi Luca 1:4). Luca a sperat să ofere mai multe instrucțiuni, consemnând în mod sistematic misiunea și slujirea Salvatorului. El a dorit ca cei care aveau să-i citească mărturia să „[cunoască] astfel temeinicia învățăturilor” (Luca 1:4) Fiului lui Dumnezeu – mila, ispășirea și învierea Sa.

Care sunt unele dintre trăsăturile caracteristice ale acestei cărți?

Cartea lui Luca este cea mai lungă dintre cele patru Evanghelii și cea mai lungă carte din Noul Testament. Unele dintre cele mai cunoscute povestiri din lumea creștină sunt unice Evangheliei după Luca: împrejurările nașterii lui Ioan Botezătorul (vezi Luca 1:5-25, 57-80); povestirea tradițională de Crăciun (vezi Luca 2:1-20); povestirea despre băiatul Isus în vârstă de 12 ani, când se afla în templu (vezi Luca 2:41-52); pilde precum Bunul samaritean (vezi Luca 10:30-37), Fiul risipitor (vezi Luca 15:11-32) și Bogatul nemilostiv și Lazăr (vezi Luca 16:19-31); povestirea celor zece leproși (vezi Luca 17:11-19) și povestirea despre momentul în

care Domnul înviat a mers împreună cu ucenicii Săi pe drumul către Emaus (vezi Luca 24:13-32).

Alte caracteristici unice sunt lucrurile consemnate de Luca cu privire la învățăturile lui Ioan Botezătorul, care nu se găsesc în celelalte Evanghelii (vezi Luca 3:10-14), accentul pe care l-a pus pe rugăciunile lui Isus Hristos (vezi Luca 3:21; 5:16; 9:18, 28-29; 11:1) și consemnările despre chemarea, instruirea și munca misionară a celor șaptezeci (vezi Luca 10:1-22). Mai mult, Luca este singurul scriitor de Evanghelie care a consemnat faptul că Salvatorul a vărsat sânge în Ghetsimani și că un înger l-a slujit (vezi Luca 22:42-44).

Deoarece Evanghelia după Luca începe și se termină la templu, aceasta arată, de asemenea, importanța templului ca fiind locul principal în care Dumnezeu le vorbește oamenilor (vezi Luca 1:9; 24:53).

Rezumat

Luca 1-3. Sunt prezise nașterea și misiunea lui Ioan Botezătorul și nașterea și misiunea lui Isus Hristos. Martori depun mărturie că pruncul Isus este Mesia. La vârsta de 12 ani, Isus propovăduiește la templu. Ioan Botezătorul predică pocăință și Îl botează pe Isus. Luca consemnează o genealogie a lui Isus.

Luca 4-8. Isus Hristos este ispitit în pustiu. În Nazaret, El declară că este Mesia și este respins. El alege doisprezece apostoli și propovăduiește ucenicilor Săi. El iartă păcate și înfăptuiește multe miracole.

Luca 9-14. Cei doisprezece apostoli sunt trimiși să predice și să vindece. Isus Hristos hrănește mai mult de cinci mii de oameni și Se schimbă la față pe un munte. El îi cheamă pe cei șaptezeci și îi trimite să propovăduiască. El propovăduiește despre calitatea de ucenic, ipocrizie și judecată dreaptă. El relatează pilda bunului samaritean.

Luca 15-17. Isus Hristos propovăduiește folosind pilde. El propovăduiește despre păcate, credință și iertare. El vindecă zece leproși și propovăduiește despre cea de-a Doua Venire a Sa.

Luca 18-22. Isus Hristos continuă să propovăduiască folosind pilde. El vindecă un orb și îl învață pe Zacheu. El intră călare triumfător în Ierusalim, plânge pentru oraș și curăță templul. El prezice distrugerea Ierusalimului și vorbește despre semnele care vor preceda a Doua Sa Venire. El instituie împărțășania, îi învață pe apostolii Săi și suferă în Ghetsimani. El este trădat, arestat, batjocorit, chinuit și interogat.

Luca 23-24. Isus Hristos este judecat înaintea lui Pilat și a lui Irod, răstignit și înmormântat. Îngerii de la gura mormântului și doi ucenici aflați în drum spre Emaus depun mărturie că Isus a înviat. Salvatorul le apare ucenicilor Săi în Ierusalim, le promite apostolilor Săi că vor primi putere de la Dumnezeu și Se înalță la cer.

UNITATEA 9: ZIUA 2

Luca 1

Introducere

Îngerul Gavril i-a apărut lui Zaharia și l-a anunțat că el și nevasta lui, Elisaveta, urmau să aibă un fiu, căruia trebuia să-i pună numele Ioan. Șase luni mai târziu, același înger i-a apărut Mariei și a anunțat-o că urma să fie mama Fiului lui Dumnezeu. Maria a vizitat-o pe Elisaveta și ele s-au bucurat de venirea Salvatorului. Trei luni mai târziu, Elisaveta i-a dat naștere lui Ioan, care urma să fie cunoscut sub numele de Ioan Botezătorul.

Luca 1:1-4

Luca explică motivele pentru care a scris această Evanghelie

Puteți recunoaște evenimentele ilustrate în fiecare dintre imaginile următoare? Scrieți o descriere a evenimentului sub fiecare imagine.

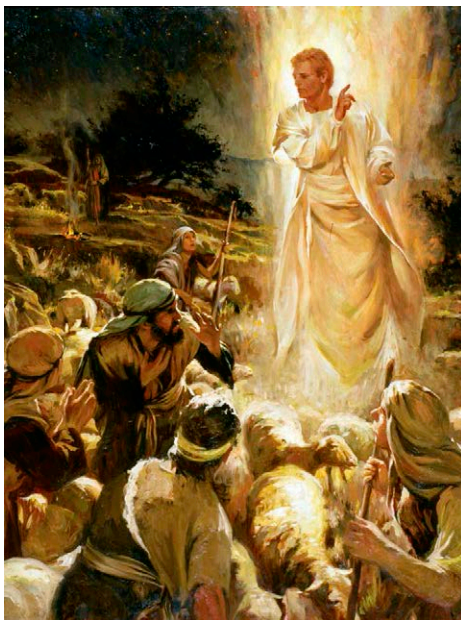
Acestea reprezintă câteva dintre evenimentele și învățăturile din timpul slujirii muritoare a Salvatorului care au fost consemnate de Luca, dar nu apar în Evangeliile după Matei, Marcu și Ioan.

Luca și-a început Evanghelia adresându-se cuiva pe nume „Teofil” (vezi Luca 1:3) și a explicat motivele pentru care a scris. *Teofil* înseamnă „prieten al lui Dumnezeu” (din versiunea în limba engleză a Bibliei SZU, „Theophilus (Teofil)”).

Citiți Luca 1:1-4 căutând motivele pentru care Luca a scris această Evanghelie.

Ținând cont de cele consemnate în Luca 1:4, la ce vă poate ajuta studiul Evangheliei după Luca?

Pe măsură ce studiați Evanghelia după Luca, puteți ajunge „[să cunoașteți]... temeinicia” (versetul 4) adevărilor care v-au fost predate cu privire la Isus Hristos.

Hristos în templu, de Heinrich Hofmann; prin amabilitatea
C. Harrison Conroy Co., Inc.

Luca 1:5-25

Îngerul Gavril îl anunță pe Zaharia că se va naște Ioan și Elisaveta zămislește

Cât timp credeți că vă puteți ține respirația? Setati un cronometru între 10 și 30 de secunde și porniți-l când începeți să vă țineți respirația sau vă puteți uita la secundarul unui ceas. Dacă este posibil, țineți-vă respirația până sună cronometrul sau se încheie perioada de timp stabilită.

La ce vă gândeați în ultimele secunde înainte ca timpul să se scurgă? În ce fel ținerea respirației seamănă cu anticiparea pe care o simțim când așteptăm să se îplinească cuvintele lui Dumnezeu?

Refelctați la o binecuvântare sau un răspuns de la Dumnezeu pe care îl așteptați sau la care sperați. Pe măsură ce studiați Luca 1, căutați adevăruri care vă pot ajuta atunci când așteptați să se îplinească cuvintele lui Dumnezeu în viața voastră.

Citiți Luca 1:5-7 și căutați ce binecuvântare au așteptat să primească Zaharia și Elisaveta aproape toată viața lor.

Ce învățăm despre Zaharia și Elisaveta din aceste versete?

Zaharia și Elisaveta erau amândoi urmași ai lui Aaron, din familia căruia fusese aleși toți preoții și înalții preoți ai lui Israel. Acest lucru înseamnă că Ioan a fost un moștenitor firesc al preoției Aaronice și al dreptului de a fi conducător. Profetul Joseph Smith a spus: „Zaharia a fost preot al lui Dumnezeu și oficianț în templu și Ioan a fost preot după tatăl său și a deținut cheile Preoției aaronice” (în *History of the Church*, 5:257).

În Luca 1:8-10 este consemnat faptul că Zaharia a fost numit să tămâieze în templul din Ierusalim. Aceasta era o onoare care-i revenea unui preot numai o dată în viață.

Citiți Luca 1:11-13 pentru a afla ce s-a întâmplat în timp ce Zaharia se afla în templu.

Remarcați în versetul 13 faptul că îngerul a spus: „Rugăciunea ta a fost ascultată”. Probabil Zaharia și Elisaveta se rugaseră mulți ani să aibă un copil. Puteți marca această expresie în scripturile voastre.

Cum s-a simțit Zaharia când a auzit că el și Elisaveta vor avea un fiu, deși erau „înaintați în vârstă” (Luca 1:7)?

În Luca 1:14-17 este consemnat faptul că îngerul Gavril i-a spus lui Zaharia că el și Elisaveta vor avea „bucurie și veselie” (Luca 1:14) și că fiul lor îi va pregăti pe mulți oameni pentru Domnul.

Citiți Luca 1:18-20 și căutați cum a reacționat Zaharia la mesajul lui Gavril. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că Gavril a fost Noe și „se află alături de Adam în ceea ce privește autoritatea în preoție” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 109).

Observați ce i s-a întâmplat lui Zaharia pentru că s-a îndoit de cuvintele îngerului. Puteți marca în versetul 20 ce a spus îngerul cu privire la cuvintele – mesajul – pe care îl rostise lui Zaharia.

Unul dintre adevărurile pe care le învățăm de la îngerul Gavril este că **toate cuvintele Domnului pe care le spune prin slujitorii Săi se vor împlini la vremea lor**. „La vremea lor” înseamnă la timpul ales de Domnul.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. În ce fel cunoașterea faptului că toate cuvintele Domnului se vor împlini la timpul ales de Domnul afectează modul în care reacționăm la promisiunile Domnului?
 - b. În ce fel poate ajuta acest adevăr pe cineva care așteaptă demult ca o promisiune divină să fie îndeplinită?

În Luca 1:21-24, învățăm că, atunci când Zaharia a plecat de la templu, nu a putut să vorbească. Mai târziu, Elisaveta a rămas însărcinată, după cum promisese îngerul.

Citiți cuvintele Elisavetei din Luca 1:25 și gândiți-vă cum s-a simțit Elisaveta în timp ce se pregătea să aibă un copil. Afirmația Elisavetei conform căreia Domnul îi luase „ocara dintre oameni” se referă la rușinea pe care o simțise neavând copii. În vremurile acelea și în cultura acelor oameni, exista o părere foarte bună despre faptul de a fi părinte, iar nepunțința de a avea copii aducea cu sine lipsă de respect și sentimentul de inferioritate.

Luca 1:26-38

Îngerul Gavril anunță că Isus se va naște din Maria

În Luca 1:26-27 învățăm că, în cea de-a șasea lună de sarcină a Elisavetei, îngerul Gavril a fost trimis la Maria, o fecioară din Nazaret.

Citiți Luca 1:28-33 și căutați expresii care ar fi putut-o ajuta pe Maria să înțeleagă importanța îndatoririi pe care i-o dădea Dumnezeu. Puteți marca ceea ce aflați. *Isus* este „variantea din limba greacă a numelui Iosua «Dumnezeu este sprijin» sau «salvator»” (Bible Dictionary, „Jesus”).

Observați că titlul „Fiu al Celui Preaînalt” (Luca 1:32) se referă la doctrina potrivit căreia **Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu Tatăl**.

Citiți Luca 1:34 și căutați întrebarea Mariei. Declarația ei „nu știu de bărbat” înseamnă că era fecioară.

Citiți Luca 1:35-37 pentru a afla răspunsul îngerului la întrebarea Mariei.

Nu știm, dincolo de relatările din scripturi, cum s-a întâmplat miracolul concepției lui Isus Hristos; pur și simplu, ni se spune că a fost miraculos și că bebelușul care avea să se nască va fi Fiul lui Dumnezeu.

Observați în Luca 1:37 adevărul pe care l-a rostit îngerul care explică acest eveniment miraculos. Puteți să marcați acest lucru în scripturile voastre.

Reflecțați la câteva împrejurări în care ar putea părea greu sau chiar imposibil să țineți anumite porunci. Enumerați trei sau patru răspunsuri în spațiul prevăzut:

2. Gândiți-vă la adevărul că, **dacă Dumnezeu este cu noi, nimic nu va fi imposibil**. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce credeți că ne-ar spune Maria sau Elisaveta pentru a ne încuraja dacă am simți că ceea ce ne-a cerut Dumnezeu să facem este greu sau imposibil? Apoi, scrieți o experiență care v-a întărit crezul că nimic nu este imposibil cu ajutorul lui Dumnezeu.

Citiți Luca 1:38 și căutați în ce mod i-a răspuns Maria îngerului.

Ce dovadă vedeți în acest verset că Maria a crezut cuvintele îngerului?

Gândiți-vă în ce fel faptul că Maria a acceptat cuvintele îngerului este diferit de răspunsul lui Zaharia la vestea pe care a primit-o din partea îngerului în templu. Reflecțați cum puteți urma exemplul Mariei și al Elisavetei crezând că, în viața voastră, nimic din ceea ce le cere Domnul nu va fi imposibil cu ajutorul Său.

Luca 1:39-56

Maria o vizitează pe Elisaveta și amândouă mărturisesc despre Salvator

Elisaveta și Maria au îndeplinit roluri importante care au schimbat lumea. Citiți Luca 1:41-45 și căutați mărturia Elisavetei în timp ce „s-a umplut de Duhul Sfânt” (Luca 1:41).

Datorită mărturiei pe care a primit-o Elisaveta de la Duhul Sfânt, ce a înțeles ea încă din acel moment cu privire la Maria?

Citiți Luca 1:46-49 și căutați în ce mod l-a slăvit Maria pe Domnul.

Observați în versetul 49 că Maria a spus că Domnul făcuse „lucruri mari” pentru ea. Recitiți Luca 1:34, 38, 45-46 pentru a afla ce făcuse Maria pentru ca Domnul să poată face „lucruri mari” pentru ea.

La fel cum Zaharia, Elisaveta și Maria au avut propriile roluri de jucat în planul divin, și noi avem roluri importante desemnate de Domnul. Învățăm din această

relatare că, **dacă încercăm să ne îndeplinim cu credință rolul pe care Domnul îl are pentru noi, El poate să facă lucruri mari în viața noastră.**

3. Reflectați la rolurile pe care Domnul dorește să le îndepliniți în planul Său și răspundeți la următoarea întrebare în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor: Ce s-ar putea întâmpla în viața voastră dacă-I răspundeți Domnului așa cum I-a răspuns Maria?

Președintele Ezra Taft Benson a depus mărturie despre binecuvântările pe care le primim când îi oferim lui Dumnezeu viața noastră și ne străduim cu credință să facem voia Sa: „Bărbații și femeile care își pun viețile în slujba lui Dumnezeu vor descoperi că El poate face mult mai mult cu viețile lor decât pot face ei. El va face ca bucuriile lor să fie mai profunde, le va lărgi viziunea, va face ca mintea lor să fie mai ascuțită, le va întări mușchii, le va aduce sentimente mai bune, înmulți binecuvântările, oferi mai multe ocazii, alina sufletele, aduce prieteni și va revărsa pace. Oricine își va pierde viața în slujirea lui Dumnezeu va găsi viața veșnică” („Jesus Christ – Gifts and Expectations”, *Ensign*, dec. 1988, p. 4).

Luca 1:57-80

Se naște Ioan Botezătorul

Luca 1:57-80 explică faptul că, după ce a născut Elisaveta, Zaharia a afirmat în scris că numele copilului trebuia să fie Ioan. Numele *Ioan* înseamnă „Iehova este plin de har”. În acel moment, el și-a recăpătat brusc abilitatea de a vorbi și a profetit despre misiunea lui Isus Hristos și a lui Ioan. Pe măsură ce ne îndeplinim rolurile date nouă de Domnul precum au făcut Zaharia, Elisaveta și Maria, Domnul poate face lucruri mari și pentru noi și prin intermediul nostru. Gândiți-vă cum vă puteți îndeplini rolul vostru în planul Domnului.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 9: ZIUA 3

Luca 2

Introducere

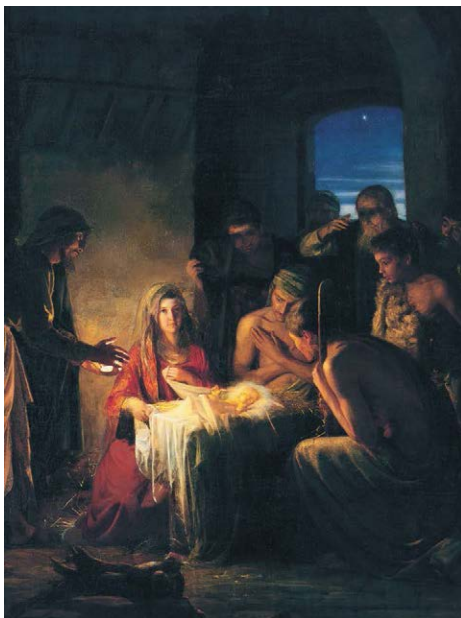
Iosif și Maria au călătorit la Betleem și acolo s-a născut Isus. Păstorii au ascultat de îndemnul îngerului de a-l găsi pe Isus cel nou-născut iar apoi le-au spus și altora despre nașterea lui Isus. Simeon l-a binecuvântat pe Isus la templu și Ana a depus mărturie că Mântuitorul se născuse. Isus „creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca 2:52).

Luca 2:1-20

Isus Se naște în Betleem

Cât de siguri pe voi sunteți în legătură cu lucrurile pe care le cunoașteți despre evenimentele din preajma nașterii Salvatorului? Testați-vă completând următorul chestionar: Scrieți dacă fiecare dintre afirmațiile de mai jos este adevărată (A) sau falsă (F).

- ___ 1. Maria și Iosif au mers la Betleem să plătească taxe.
- ___ 2. Maria și Iosif au călătorit 44 de kilometri de la Nazaret la Betleem.
- ___ 3. Pruncul Isus a fost așezat într-o iesle deoarece la casa de poposire nu mai erau locuri.
- ___ 4. Păstorii au urmărit steaua până la ieslea în care era Isus.
- ___ 5. Pe lângă Maria și Iosif, primii despre care este consemnat că L-au văzut pe Isus au fost păstorii.
- ___ 6. Îngerul le-a spus păstorilor să nu spună nimănui ceea ce văzuseră.

Pe măsură ce studiați Luca 2, căutați răspunsuri la aceste întrebări pentru a vedea dacă ați răspuns corect la ele.

Citiți Luca 2:1-5 pentru a afla de ce Iosif și Maria au călătorit la Betleem.

Cezar a dorit să-i înregistreze sau să-i numere pe oameni. Acest lucru a fost făcut în scopuri legate de impozitare.

Deschideți-vă Ghidul pentru scripturi la Hărți și fotografii din Biblie, harta 11, „Pământul Sfânt în timpul Noului Testament”. Găsiți pe hartă orașele Nazaret și Betleem.

Observați că „Betleem [se află] la aproximativ 137-145 de kilometri distanță spre sud față de Nazaret, drum care putea fi parcurs pe jos în patru sau cinci zile, poate

mai mult, ținând cont de starea Mariei” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 143).

Gândiți-vă la care credeți că ar fi circumstanțele potrivite pentru nașterea Creatorului și Salvatorului lumii. Citiți Luca 2:6-7 și căutați circumstanțele nașterii lui Isus Hristos.

Citiți Luca 2:8-14 și căutați în ce fel a fost anunțată nașterea Salvatorului.

Observați că, în Luca 2:10, sunt descrise sentimente pe care le putem avea datorită nașterii Salvatorului. Aveți în vedere să scrieți următorul adevăr în scripturile voastre: **Datorită faptului că Salvatorul s-a născut pe pământ, noi putem avea bucurie mare.**

În timp ce continuați să studiați Luca 2, căutați exemple despre felul în care cunoașterea despre nașterea Salvatorului le-a adus altora bucurie.

Citiți Luca 2:15-20, marcând cuvinte sau expresii care indică modul în care au reacționat păstorii la auzul instrucțiunilor îngerului.

Observați că păstorii au reacționat imediat la mesajul îngerului. Ce mărturie au primit păstorii deoarece au dat ascultare acestui mesaj?

Recitiți Luca 2:17-20 și fiți atenți ce au făcut păstorii după ce au primit o mărturie despre Isus Hristos. De ce credeți că păstorii au împărtășit altora ceea ce văzuseră și auziseră?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți următoarele teme:

- Pe baza a ceea ce ținând cont de ce ați învățat din faptele păstorilor, completați următorul principiu: **Când primim o mărturie proprie despre Isus Hristos, dorim să _____.**
- Gândiți-vă la un moment în care ați simțit o dorință de a vă împărtăși mărturia despre Isus Hristos și Evanghelia Sa. Scrieți de ce ați simțit acea dorință.

Luca 2:21-39

Simeon și Ana au declarat că Isus este Salvatorul lumii

În Luca 2:21-24 citim că, la opt zile după ce s-a născut Isus, Maria și Iosif L-au dus la templu în acord cu legea iudaică (vezi Exodul 13:2). În aceea zi, la templu, două persoane L-au recunoscut pe pruncul Isus ca fiind Mesia.

Citiți relatarea despre Simeon din Luca 2:25-32. (Observați că expresia „aștepta mângâierea lui Israel” din Luca 2:25 se referă la așteptarea venirii lui Mesia.) Apoi,

citiți relatarea despre Ana din Luca 2:36-38. În ambele relatări, căutați în ce mod cunoașterea despre nașterea Salvatorului le-a adus acestor persoane bucurie.

În ce moduri au depus mărturie despre Isus Hristos Simeon și Ana?

În Luca 2:34-35, citim că Simeon i-a binecuvântat, de asemenea, pe Maria și pe Iosif. Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică profeția dată de Simeon Mariei: „Da, și sufletul tău va fi străpuns de sabia care-L va străpunge pe El, ca să se descopere gândurile multor inimi” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 2:35).

În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați de ce cunoașterea despre nașterea Salvatorului v-a adus bucurie. Aveți în vedere să împărtășiți această mărturie unui prieten sau în timpul unei seri în familie.

Potrivit celor relatate în Luca 2:39, după ce L-au dus pe Isus la templu, Maria și Iosif s-a întors cu Isus acasă în Nazaret.

Luca 2:40-52

Tânărul Isus creștea „în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”.

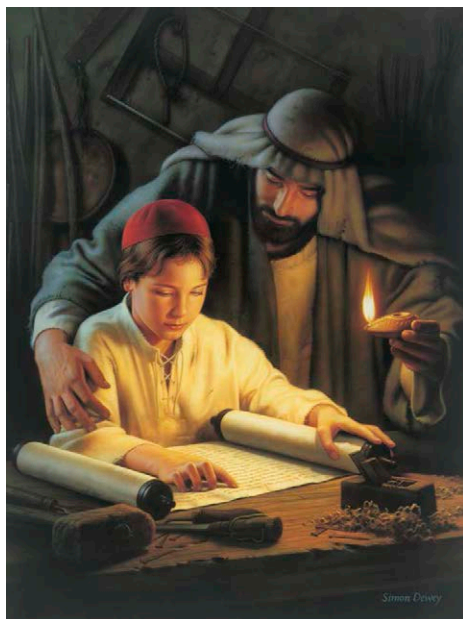
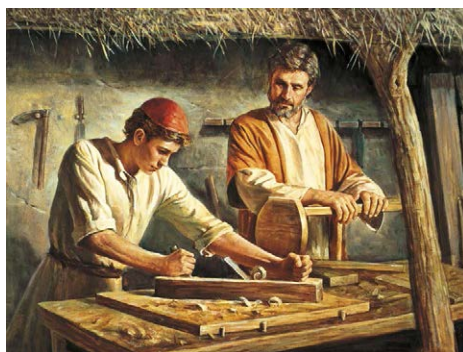
Scrieți un aspect pe care ați dori să-l îmbunătățiți la voi înșivă:

În ce fel faptul de a ști cum era Isus când era de vârsta voastră vă ajută să deveniți persoana care ați dori să fiți?

Scripturile conțin numai câteva detalii cu privire la anii tinereții lui Isus, însă acele detalii pot fi o mare binecuvântare și îndrumare pentru noi pe măsură ce încercăm să fim mai buni. Citiți Luca 2:40 și căutați modul în care Luca a descris tinerețea lui Isus. Observați că *se întărea* înseamnă creștea sau progresa.

După aceea, citiți Luca 2:41-49 și căutați ce a făcut Isus când avea 12 ani.

De ce a rămas Isus în urmă la templu? (Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 2:46, în Ghidul pentru scripturi [scriptures.lds.org], pentru a afla modul în care Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică ceea ce făcea Isus la templu.)

Dacă este disponibilă, puteți viziona „Young Jesus Teaches in the Temple (Tânărul Isus predică/propovăduiește în templu)” (2:30) din *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Prezentări video ale Bibliei – viața lui Isus Hristos) disponibilă pe LDS.org, pentru a vedea o reprezentare a ceea ce s-a întâmplat când Iosif și Maria L-au găsit pe Isus la templu. Dacă prezentarea video nu este disponibilă, citiți Luca 2:48-50 și căutați ce au făcut Maria și Iosif când L-au găsit.

Ce dezvăluie această relatare despre cunoașterea pe care o avea Isus cu privire la adevărata Sa identitate când a fost tânăr?

Profetul Joseph Smith a revelat următoarele despre anii tinereții lui Isus Hristos: „Când era încă băiat, El avea inteligența necesară pentru a conduce și guverna împărăția iudeilor și putea raționa cu cei mai înțelepți sau mai învățați doctori în drept și în religie și făcea ca teoriile și practicile lor să pară nebunii în comparație cu înțelepciunea pe care o deținea; dar era numai un băiat și-i lipsea puterea fizică chiar și pentru a se apăra pe El Însuși și era supus frigului, foamei și morții” (*History of the Church*, 6:608).

Citiți Luca 2:51-52 și căutați în ce fel creștea Isus (vezi, de asemenea, Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 3:24-26 [în Ghid pentru scripturi]).

Din Luca 2:52, învățăm că Isus „creștea în înțelepciune”. Învățăm din acel verset, de asemenea, despre alte trei feluri în care creștea. A crește în „statură” înseamnă a crește din punct de vedere fizic. Expresia „plăcut înaintea lui Dumnezeu” se referă la bunăstarea spirituală, iar expresia „plăcut... înaintea oamenilor” se referă la relațiile sale cu ceilalți oameni. Astfel, pe baza studiului acestui verset, putem învăța următorul principiu: **Putem urma exemplul lui Isus dobândind înțelepciune, crescând din punct de vedere fizic, progresând spiritual și fiind din ce în ce mai sociabili.**

Cugetați asupra următoarelor întrebări:

- De ce este important să creștem în *fiecare* dintre aceste patru aspecte?
- Cum ați fost binecuvântați atunci când ați încercat să urmați exemplul lui Isus de a crește în aceste aspecte?

3. Copiați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor. Apoi, scrieți sub fiecare categorie un țel cu privire la creșterea dumneavoastră și un plan legat de ce veți face pentru a îndeplini acel țel în săptămânile care urmează.

Pot urma exemplul lui Isus crescând...				
Aspect:	intelectual	fizic	spiritual	social
Țelul meu și planul meu de a-l îndeplini:				

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsuri la chestionarul de mai sus: 1. Adevărat; 2. Fals; 3 Adevărat; 4. Fals; 5. Adevărat; 6. Fals.

UNITATEA 9: ZIUA 4

Luca 3-4

Introducere

Ioan Botezătorul a predicat pocăință și a depus mărturie despre venirea lui Mesia. Isus Hristos a fost botezat de Ioan și, apoi, a postit în pustiu timp de 40 de zile. După ce a călătorit la Galilea, Isus le-a declarat oamenilor din Nazaret că El era Mesia. Oamenii din Nazaret L-au respins iar El a mers în Capernaum, unde i-a vindecat pe cei bolnavi și a alungat diavoli.

Luca 3:1-22

Ioan Botezătorul profetește despre Isus Hristos

Gândiți-vă timp de câteva secunde la următoarele întrebări:

- V-a tachinat sau și-a bătut cineva joc de voi pentru că sunteți membru al Bisericii?
- A ridiculizat sau a contestat cineva un lucru în ce credeți sau un standard potrivit căruia încercați să trăiți?
- Există petreceri sau reuniuni la care nu ați fost invitat sau la care v-ați simțit stânjenit din pricina religiei voastre?

În timp ce studiați Luca 3:1-22, căutați un adevăr care poate explica motivul pentru care, uneori, cei care trăiesc potrivit Evangheliei se pot simți separați de ceilalți.

În acord cu legea lui Moise, oficiantul care conduce în Preoția aaronică era numit înalt preot. Cu toate acestea, până în vremea slujirii Salvatorului, oficiul de înalt preot devenise corupt. Înaltul preot era, de asemenea, conducătorul politic al națiunii, însă, în acea perioadă, deținătorii acelui oficiu nu erau aleși de Dumnezeu. Ei erau selectați de oameni precum Irod și alți oficiali romani (vezi Ghid pentru scripturi, „Înalt preot”).

Citiți Luca 3:2-6 și căutați în versetul 2 cu cine a vorbit Dumnezeu în loc să vorbească cu înalții preoți.

Rezumați ce propovăduia Ioan Botezătorul oamenilor în Luca 3:3-6. (Pentru ajutor suplimentar cu privire la ce propovăduia Ioan, citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 3:4-11 [în Ghid pentru scripturi].) _____

În zilele lui Ioan, oamenii credeau că, deoarece erau urmași ai lui Avraam, erau mai buni decât ceilalți sau mai iubiți de Dumnezeu decât restul popoarelor. Această situație seamănă cu cea în care oamenii din ziua de astăzi cred că ei vor merge în cer pentru simplul fapt că sunt membri ai Bisericii.

Citiți Luca 3:7-9 și căutați ce le-a propovăduit Ioan iudeilor că trebuie să facă pentru a fi salvați. (În versetul 9, termenul *rod* este simbolul rezultatelor alegerilor pe care le facem.)

Observați în versetul 9 ce se va întâmpla cu cei care nu fac „[roade bune]” sau care nu trăiesc în neprihănire.

În Luca 3:10-15 citim că Ioan le-a propovăduit unor anumite grupuri de iudei despre modul în care puteau face roade bune trăind în neprihănire. Slujirea lui Ioan a fost impresionantă și unii au crezut că era posibil ca el să fie Mesia.

Citiți Luca 3:16-17 și căutați ce a spus Ioan că va face Mesia când va veni.

Expresia „vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Luca 3:16) se referă la efectul purificator și care sfințește al primirii darului Duhului Sfânt. Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Un individ trebuie să se nască din apă și din spirit pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 95).

Pentru a înțelege mai bine Luca 3:17, este de ajutor să înțelegeți procesul de separare a grâului de pleavă.

După ce grâul este secerat și treierat (separat de restul plantei), bobul este vânturat. Vânturarea a fost o metodă veche folosită pentru a separa boabele de pleavă (partea exterioară) și de paie. Persoana care vântura folosea o lopată mare sau o furcă de lemn, numită ventilator, pentru a arunca grâul treierat în aer. Vântul lua pleava ușoară, nedorită, iar boabele mai grele de grâu cădeau pe aria de treierat.

În analogia lui Ioan, ce ar putea să reprezinte grâul?

Ce ar putea să reprezinte pleava?

Fermieri arabi separând grâul de pleavă

O doctrină importantă predată în Luca 3:16-17 este că **Isus Hristos îi separă pe oamenii neprihăniți de cei ticăloși.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Deși separarea finală a celor neprihăniți de cei ticăloși va avea loc în ziua judecării, în ce mod faptul de a-L urma pe Isus Hristos și a trăi potrivit Evangheliei Sale îi separă pe ucenicii Lui de nedreptate acum?
 - b. De ce trebuie să înțelegem că, pe măsură ce ne străduim să-L urmăm pe Isus Hristos și să trăim potrivit Evangheliei Sale, putem să fim sau să ne simțim separați de alții?

În Luca 3:18-22 este consemnat faptul că Isus a venit să fie botezat de Ioan Botezătorul (vezi, de asemenea, Matei 3:13-17). Mai târziu, Ioan Botezătorul a fost închis de Irod.

Luca 3:23-38

Este stabilită obârșia lui Isus

În Luca 3:23-38, Luca a inclus o genealogie a lui Isus care oferă informații despre neamul din care se trage Isus. El a depus mărturie, de asemenea, că Iosif a fost tatăl după „cum se credea” (nu cel adevărat) al lui Isus (Luca 3:23).

Luca 4:1-13

Isus este ispășit de către Satana în pustiu

Explicați că Luca 4:1-13 conține o relatare despre postul de 40 de zile pe care Isus l-a ținut în pustiu și respingerea ispitelor lui Satana (vezi, de asemenea, Matei 4:1-11).

Luca 4:14-30

Isus Hristos vestește că El este Mesia

Cugetați la următoarele cuvinte: *cei cu inima zdrobită, loveți, robi, săraci și orbi*. Ați simțit vreodată că unul sau mai multe dintre aceste cuvinte ar fi descris situația dumneavoastră? În timp ce studiați Luca 4:14-30, căutați cuvinte care predau despre modul în care Isus Hristos a fost trimis să-i vindece pe cei cu inima zdrobită și să-i elibereze pe robi.

Citim în Luca 4:14-17 că, după ce Isus s-a întors din pustiu, unde a postit și a fost ispășit, El a început să predice în sinagogile din Galilea. Curând după aceea, El s-a întors în orașul Său natal, Nazaret. În timp ce se afla acolo, El a stat într-o sinagogă și a citit din cartea lui Isaia, care a profețit cu privire la misiunea divină a lui Mesia.

Citiți Luca 4:18-20 și căutați ce a profețit Isaia că va face Mesia pentru oameni. Puteți marca lucrurile pe care le găsiți.

Citiți Luca 4:21 și căutați ce a spus Isus despre fragmentul din scripturi pe care îl citise.

Spunând că profeția lui Isaia a fost împlinită, Isus anunța că El era Mesia la care se făcea referire în profeție. Aveți în vedere să scrieți următoarea doctrină în scripturile voastre: **Isus Hristos a fost trimis să-i vindece pe cei cu inima zdrobită și să-i elibereze pe cei captivi din punct de vedere spiritual.**

Din ceea ce știți despre slujirea Salvatorului, care sunt câteva dintre lucrurile pe care le-a făcut care au împlinit această profeție? _____

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce experiențe ați avut care au arătat că Isus continuă să ne vindece și să ne elibereze în zilele noastre?

Citiți Luca 4:22 și fiți atenți la modul în care oamenii din Nazaret au reacționat la declarația lui Isus conform căreia El era Mesia Cel demult așteptat.

Citim în Luca 4:23 că Isus știa că oamenii din Nazaret aveau să-I ceară să demonstreze că El era Mesia prin repetarea miracolelor pe care le făcuse în Capernaum. Isus le-a răspuns citând două relatări scripturale pentru a-i învăța un principiu legat de credință.

Citiți Luca 4:24-27 și căutați cele două relatări la care a făcut Isus referire. Puteți citi relatarea despre Ilie și văduva din Zarepta în 1 Împărați 17:1-16 și relatarea despre Naaman și Elisei în 2 Împărați 5:1-14. Fiți atenți la ce au făcut văduva și Naaman pentru a-și demonstra credința.

În ce fel văduva din Sarepta și Namaan au dat dovadă de credință?

Este important de știut că profeții Ilie și Elisei din Vechiul Testament au înfăptuit miracole pentru oameni care nu erau israeliți (neamuri). Isus îi învăța pe oamenii din Nazaret că, deși existau văduve și leproși printre israeliți, două persoane dintre neamuri au avut parte de miracole datorită faptului că au avut credință și i-au acceptat pe profeții lui Dumnezeu.

Din cauză că atât de multor oameni din Nazaret le lipsea credința în El, Isus a înfăptuit foarte puține miracole acolo (vezi Matei 13:54-58; Marcu 6:1-6). Putem învăța un principiu important despre credință când facem deosebirea între oamenii din Nazaret și văduva din Zarepta și Namaan: **Când dăm dovadă de credință în Isus Hristos, putem vedea miracole.**

Ilie, văduva din Zarepta și fiul ei

Compararea și stabilirea diferențelor

Un fragment de scriptură este deseori clarificat dacă este comparat sau se stabilesc diferențele față de altceva. Remarcarea asemănărilor și deosebirilor dintre învățături, oameni sau evenimente face ca adevărurile Evangheliei să fie mult mai clare.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, întocmiți o listă cu modurile în care putem da dovadă de credință în Isus Hristos ca fiind Salvatorul nostru. Recitiți Luca 4:18 și gândiți-vă la moduri în care trebuie să dați dovadă de credință în Isus Hristos pentru a putea primi binecuvântările enumerate acolo.

Citiți Luca 4:28-30 și căutați cum au reacționat oamenii din sinagogă la ceea ce a spus Isus.

Reflecțați în ce fel această relatare ilustrează modul în care Isus îi va separa pe cei ticăloși de cei neprihăniți (vezi Luca 3:17).

Luca 4:31-44

Isus alungă diavoli și îi vindecă pe cei bolnavi

Citiți Luca 4:31-44 și căutați în ce fel reacția oamenilor din Capernaum a fost diferită de cea a oamenilor din Nazaret.

În ce mod aceste relatări ilustrează principiul conform căruia, atunci când dăm dovadă de credință în Isus Hristos, putem primi binecuvântările Lui?

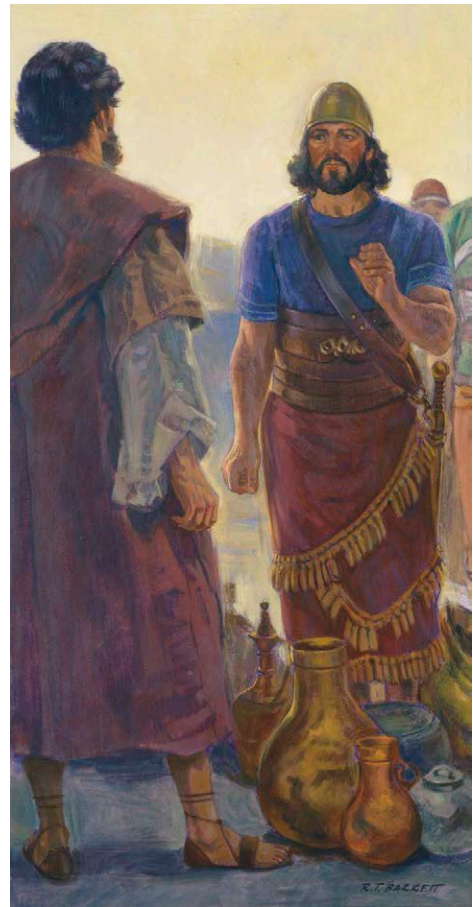
4. Încheiați studiul scriind în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor mărturia voastră cu privire la Isus Hristos ca fiind Salvatorul și la binecuvântările pe care le-ați primit când ați dat dovadă de credință în El.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 3-4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Namaan și slujitorul lui Ilie

UNITATEA 10: ZIUA 1

Luca 5

Introducere

Petru, Iacov și Ioan au fost pescari și, după ce au prins în mod miraculos o mulțime de pești cu ajutorul Salvatorului, au lăsat totul pentru a-L urma pe Salvator și au devenit pescari de oameni. Isus a vindecat un lepros și un bărbat paralizat. El l-a chemat pe Matei să fie ucenic și a propovăduit că El a venit pentru a-i chema pe cei păcătoși la pocăință. Isus a propovăduit, de asemenea, pilda vinului nou în burdufuri vechi.

Luca 5:1-11

Petru, Iacov și Ioan sunt chemați de către Domnul să fie pescari de oameni

Cugetați asupra următoarelor întrebări: Când ați fost rugat să faceți ceva fără să știți toate motivele pentru care făceați acel lucru? De ce ar putea fi dificil să urmezi instrucțiunile fără să înțelegi motivele pentru care îți sunt date?

Ce sfaturi din partea conducătorilor Bisericii sau porunci din partea Domnului ar putea fi greu de urmat pentru unii tineri dacă ei nu înțeleg în totalitate motivele pentru care le sunt date? _____

Pe măsură ce studiați Luca 5:1-11, căutați principii care vă pot ajuta atunci când nu înțelegeți în totalitate de ce trebuie să urmați sfaturile conducătorilor Bisericii sau poruncile Domnului.

Citiți Luca 5:1-5, căutând ceea ce i-a cerut Salvatorul lui Petru (care era numit Simon aici; vezi Luca 5:8) după ce și-a încheiat predica. „Lacul Ghenezaret” (Luca 5:1) este Marea

Galileii și expresia „aruncați-vă mrejele pentru o pescuire” din versetul 4 se referă la aruncarea plaselor de pescuit pentru a prinde pește. Aveți în vedere să subliniați în versetul 5 ce răspuns a dat Petru la cererea Salvatorului.

La ce s-a gândit, probabil, Petru când Salvatorul i-a spus să-și arunce mrejele din nou, având în vedere experiența pe care o avusese?

Citiți Luca 5:6-9 și căutați ce s-a întâmplat atunci când Petru a făcut ceea ce-i ceruse Domnul. Puteți marca cuvinte și expresii care arată de ce trebuie să facem ceea ce ne cere Salvatorul, chiar și atunci când nu înțelegem motivele.

Un principiu pe care îl putem învăța din această relatare este că, **dacă facem ceea ce ne cere Domnul, chiar și atunci când nu înțelegem de ce, El ne poate oferi binecuvântări mai mari decât ne-am aștepta.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Luca 5:3-9.

În ce moduri faptul de a trăi potrivit acestui principiu necesită ca noi să avem încredere în Isus Hristos?

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus:

„În această viață învățăm ce este încrederea profundă – încrederea în Isus Hristos, încrederea în învățăturile Sale, încrederea în capacitatea noastră, după cum ne lăsăm conduși de Spiritul Sfânt de a ne supune acelor învățături care aduc fericire acum și o viață eternă cu un scop precis și fericire deplină. A avea încredere înseamnă a te supune de bunăvoie, fără a cunoaște sfârșitul de la început (vezi Proverbele 3:5-7). Pentru a da rod, încrederea dumneavoastră în Domnul trebuie să fie mai puternică și mai rezistentă decât încrederea în propriile sentimente și propria experiență.

A exercita credință înseamnă a avea încredere că Domnul știe ce face cu voi și că El poate îndeplini acel lucru pentru binele vostru etern, chiar dacă nu puteți înțelege cum poate face aceasta” („Trust in the Lord”, *Ensign*, nov. 1995, p. 17).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum puteți dezvolta felul de încredere în Isus Hristos descris de vârstnicul Scott?
- b. Ați primit, voi sau membrii familiei voastre, binecuvântări mai mari decât cele la care v-ați așteptat urmând îndrumările Domnului chiar și atunci când nu ați înțeles în totalitate motivele?

Pe o foaie de hârtie, scrieți sfaturile sau poruncile Domnului pe care le-ați putea urma cu mai multă credință, chiar dacă nu înțelegeți în totalitate motivele pentru care trebuie să le urmați. (Dacă aveți broșura *Pentru întărirea tineretului* [broșură, 2011], puteți să căutați idei acolo.) Puneți foaia de hârtie într-un loc în care vă va ajuta să vă amintiți țelul vostru de a face ceea ce vă cere Domnul.

Citim în Luca 5:10-11 că Petru, Iacov și Ioan și-au lăsat corăbiile de pescuit pentru a-L urma pe Isus.

Luca 5:12-26

Isus vindecă un bărbat bolnav de lepră și un bărbat paralizat

Care sunt unele dintre obiectele ce pot fi folosite pentru a ajuta la vindecarea unei persoane bolnave sau rănite.

De ce ar avea nevoie o persoană să fie vindecată, în afară de o boală sau o rană fizică? _____

În timp ce studiați Luca 5:12-25, căutați principii care ne învață ce putem face pentru a ne ajuta pe noi și pentru a-i ajuta pe alții să primească vindecarea de care avem nevoie.

Să căutăm comparații și opoziții în scripturi

Scripturile indică, deseori, opoziția dintre idei, evenimente și oameni. Aceste comparații și opoziții ajută la ilustrarea și scoaterea în evidență a principiilor Evangheliei. Căutați comparații și lucruri în opoziție în câte un verset, în câte un capitol și în mai multe capitole și cărți. De exemplu, când citiți despre faptul că Salvatorul îi vindecă pe cei doi bărbați în Luca 5:12-25, observați asemănările și deosebirile dintre vindecări.

2. Citim în Luca 5:12-25 despre faptul că Salvatorul a vindecat doi bărbați. Unul dintre ei avea lepră iar celălalt era slăbănog, adică era paralizat. Citiți Luca 5:12-15 și Luca 5:17-25 și comparați cele două relatări. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, creați o diagramă asemenea celei de mai jos și consemnați asemănările și deosebirile dintre cele două vindecări.

Asemănări	Deosebiri

Reflecțați la rolul pe care credința l-a avut în fiecare relatare. Puteți marca expresia „le-a văzut credința” din Luca 5:20. Salvatorul a văzut credința celor care l-au adus pe slăbănog la El.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută să înțelegem mai bine întrebarea pe care a adresat-o Isus în Luca 5:23: „Este nevoie de mai multă putere pentru a ierta păcate decât pentru a face bolnavii să se ridice și să umble?” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 5:23). Adresând această întrebare, Isus Hristos spunea că El avea putere să vindece, atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere spiritual.

Ce puteți învăța din aceste relatări despre modul în care putem fi vindecați și ceea ce putem face pentru a-i ajuta pe alții să fie vindecați?

Din aceste relatări, putem învăța că, **pe măsură ce exercităm credință în Salvator și venim la El, El ne poate vindeca și că îi putem ajuta pe alții să vină la Salvator pentru ca să fie vindecați**. Puteți scrie aceste principii în scripturile voastre, lângă Luca 5:12-25.

Vindecarea nu înseamnă neapărat că Salvatorul ne va lua infirmitățile. Vindecarea poate însemna, de asemenea, că El ne va da curajul, credința, mângâierea și pacea de care avem nevoie pentru a ne îndura sau depăși infirmitățile.

Gândiți-vă la sfatul următor dat de vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Neprihănirea și credința sunt, cu siguranță, indispensabile pentru a muta munți – dacă a muta munți îndeplinește scopurile lui Dumnezeu și este în acord cu voința Lui. Neprihănirea și credința sunt, cu siguranță, indispensabile pentru a vindeca bolnavii, surzii sau șchiopii – dacă o astfel de vindecare îndeplinește scopurile lui Dumnezeu și este în acord cu voința Lui. Prin urmare, chiar și cu credință puternică, mulți munți nu vor fi mutați. Și nu toți bolnavii și infirmii vor fi vindecați. Dacă toate încercările ar fi limitate, dacă toate maladiile ar fi înlăturate, atunci principalele scopuri ale planului Tatălui ar fi zădărnice.

Multe dintre lecțiile pe care le învățăm în viața muritoare pot fi primite numai prin experiențele pe care le trăim și, uneori, le suferim. Iar Dumnezeu se așteaptă și are încredere ca noi să înfruntăm adversitatea temporară în viața muritoare cu ajutorul Său, pentru ca noi să putem învăța ceea ce trebuie să învățăm și, în final, să devenim ceea ce trebuie să devenim în eternitate” („Ca noi să... «nu... dăm înapoi» [D&L 19:18]” [Adunare de devoțiune organizată de SEB pentru tinerii adulți, 3 mart.], lds.org/broadcasts).

3. Gândiți-vă la infirmitățile de care oamenii ar avea nevoie să fie vindecați. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la mai multe:

- Ce puteți face pentru a-i aduce pe oameni la Salvator să primească puterea Sa vindecătoare?
- Când ați fost, voi sau cineva cunoscut, vindecați deoarece ați dat dovadă de credință în Salvator?
- Când ați văzut o persoană care aducea o altă persoană la Domnul pentru a primi puterea vindecătoare a Salvatorului?

Gândiți-vă la ce puteți face pentru a da dovadă de mai multă credință în Isus Hristos pentru a fi vindecat, iertat sau mângâiat. Gândiți-vă, de asemenea, la ce puteți face pentru a aduce un prieten sau pe altcineva la Salvator.

Luca 5:27-35

Cărturarii și fariseii se întreabă de ce Isus mănâncă împreună cu vameșii și păcătoșii

Citiți Luca 5:27-28 și căutați invitația pe care Salvatorul i-a făcut-o lui Matei (pe care îl numește Levi; vezi Matei 9:9).

Ce vă impresionează la modul în care a răspuns Matei la invitația Salvatorului?

Matei a fost vameș, adică aduna taxe de la concetățenii lui iudei pentru guvernul roman. În general, iudeii îi urau pe vameși și îi priveau ca pe niște proscrisi și păcătoși. Citim în Luca 5:29-35 că, în timp ce Isus mânca la masă cu Matei și cu alții, cărturarii și fariseii L-au condamnat că stătea la masă cu păcătoșii. Isus a propovăduit că El venise să-i cheme pe cei păcătoși la pocăință.

Gândiți-vă cum s-ar purta Salvatorul cu cei de la voi din școală care sunt singuri și se simt exilați. Cugetați la modul în care, asemenea lui Isus, ați socializa cu cei care sunt singuri și se simt exilați sau care sunt considerați mai puțin populari fără să vă compromiteți standardele.

Luca 5:36-39

Isus oferă pilda vinului nou în burdufuri vechi

Salvatorul a folosit o pildă pentru a-i învăța pe cărturari și pe farisei. Citiți Luca 5:36-39 și căutați ce obiecte a folosit Salvatorul pentru a propovădui această pildă. Aveți în vedere să le marcați în scripturile voastre.

Imaginați-vă că o gaură sau o ruptură dintr-un material vechi a fost peticită cu o bucată de material nou. Stilul materialului nou nu se potrivește celui al materialului vechi sau bucată de material nou poate intra la apă și face gaura sau ruptura mai mare ca înainte. Într-un mod asemănător, Evanghelia lui Isus Hristos nu a fost doar o peticire a unor crezuri și practici vechi, ci o completă restaurare a adevărului.

În Luca 5:37 termenul *burdufuri* se referă la „recipiente din piele sau sticle de vin”. Materialul din piele nouă este moale și se îndoaie ușor; cel din piele veche este tare și casant.

Pe măsură ce vinul nou fermenta, se adunau gaze și întindeau materialul din piele. Acest fapt putea face ca sticlele de vin din material vechi, casant să se spargă. În pildă, vinul cel nou reprezintă învățăturile Salvatorului, iar vinul cel vechi reprezintă practicile, tradițiile și crezurile fariseilor sub legea lui Moise.

În ce fel „burdufurile vechi” îi reprezintă pe cărturarii și pe fariseii cărora Isus le propovăduia?

Gândiți-vă în ce mod „burdufurile noi” îi pot reprezenta pe acei oameni care erau umili și dispuși să se schimbe și să-L accepte pe Salvator și învățăturile Sale. Un principiu pe care-l putem învăța din pilda Salvatorului este că,

pentru a-L accepta pe Salvator și

Evanghelia Sa, trebuie să fim umili și dornici să ne schimbăm.

sticlă de vin

4. Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine acest principiu, recapitulați Luca 5. Căutați exemple de tipuri de oameni de mai jos și notați ceea ce găsiți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Oameni împietriți și nesupuși față de Salvator și învățăturile Sale;
- b. Oameni umili și dispuși să se schimbe și să crească pe măsură ce Îl urmează pe Salvator.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 5 și am încheiat această lecție în data de (data).

*Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc
învățătorului meu:*

UNITATEA 10: ZIUA 2

Luca 6:1-7:18

Introducere

Isus a propovăduit despre importanța de a le face bine altora, inclusiv în ziua de sabbat. După ce petrecuse o noapte în rugăciune, El i-a chemat pe cei doisprezece apostoli și le-a propovăduit lor și unei mulțimi de oameni. De asemenea, El l-a vindecat pe slujitorul unui sutaș și l-a ridicat din morți pe fiul unei văduve.

Luca 6

Isus vindecă în ziua de sabbat, îi alege pe cei doisprezece apostoli și propovăduiește mulțimii.

Imaginați-vă că, în cadrul adunărilor Bisericii de duminică, auziți un anunț despre un proiect de slujire pentru o familie care locuiește aproape de voi. După anunț, auziți următoarele răspunsuri:

- „Familia aceea a trecut prin greutăți mari în ultima vreme. Mă bucur să o ajut cum pot.”
- „Sper să se ofere gustări și răcoritoare după aceea, altfel, nu mă duc.”
- „Nu prea vreau să merg, dar mi-ar prinde bine câteva mâini de ajutor săptămâna viitoare la proiectul pe care îl organizez, deci ar trebui, probabil, să ajut și eu acum.”
- „Dacă va merge și prietenul meu, voi merge și eu.”

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce sugerează răspunsurile precedente despre motivele pentru care oamenii slujesc.

Gândiți-vă la ocaziile pe care le-ați avut să slujiți și la sentimentele voastre cu privire la slujire. Pe măsură ce studiați Luca 6-7, căutați principii care vă pot ajuta să slujiți mai din suflet.

La începutul slujirii Sale din viața muritoare, în timp ce se afla în Galilea, Isus a vindecat un om cu mâna uscată în ziua de sabbat (vezi Luca 6:6-10), a petrecut o noapte în rugăciune și i-a chemat pe cei doisprezece apostoli (vezi Luca 6:12-13). Apoi, El a început să îi învețe pe ei și pe „o mare mulțime de oameni” (Luca 6:17) cum să primească recompense cerești. Această cuvântare din Luca 6 este deseori numită Predica de pe câmpie și este foarte asemănătoare cu Predica de pe munte din Matei 5-7. „Există păreri diferite în ceea ce privește Predica de pe munte consemnată de Matei și Predica de pe câmpie consemnată de Luca, dacă ele sunt una și aceeași sau sunt diferite. Totuși, plasamentul din punct de vedere cronologic și contextul consemnării lui Luca par să indice că aceeași predică este consemnată atât în Luca 6, cât și în Matei 5-7” (*New Testament Student Manual*, [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 152-153; vezi, de asemenea, Ghid pentru scripturi „Predica de pe munte”; corelarea Evangheliilor). (Notă. O mare parte din Luca 6 a fost acoperită în lecțiile despre Matei 5-7, 10:1-4 și Marcu 3:1-6.)

Citiți Luca 6:19 și căutați ce a făcut Isus pentru oameni înainte să înceapă să le propovăduiască.

Apoi, citiți Luca 6:31 și căutați sfatul pe care Isus le-a dat ucenicilor Săi.

În ce fel faptul de a ne aminti că trebuie să-i tratăm pe alții așa cum am dori să fim tratați influențează modul în care îi tratăm pe oameni?

Citiți Luca 6:32-35 și căutați ce alte sfaturi le-a dat Isus ucenicilor Săi despre a-i iubi pe ceilalți și a le sluji. Puteți marca în versetul 35 ce trebuie să așteptăm în schimb când facem bine altora. Observați ce le-a promis Domnul celor care fac bine altora fără să aștepte ceva în schimb.

Un principiu pe care îl putem învăța din aceste versete este că, **dacă facem bine altora fără să așteptăm ceva în schimb, răsplata noastră va fi mare și vom fi fiii Celui Preaînalt.**

Observați expresia „veți fi fiii Celui Preaînalt” (versetul 35). Deși cu toții suntem fiii lui Dumnezeu, cei care fac bine altora, așa cum a făcut Hristos, își îndeplinesc potențialul divin devenind asemănători Tatălui nostru din Cer. Gândiți-vă în ce fel slujirea altora fără a aștepta ceva în schimb poate ajuta o persoană să fie mai asemănătoare lui Hristos.

Citiți Luca 6:36-38 și căutați exemple oferite de Isus de moduri prin care putem face bine altora. Observați că Isus a promis că oamenii care dau dovadă de milă față de alții, care nu judecă nedrept și care iartă nestingheriți vor avea parte de îndurarea Domnului.

Ați încercat să puneți mai multe lucruri decât ar fi încăput într-o cutie sau o valiză? În Luca 6:38 este descris cât de mult va fi oferit în schimb pentru binele pe care îl facem prin cuvintele „o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra”. În ce fel aceste cuvinte descriu modul în care Tatăl Ceresc ne răsplătește când dăruim altora?

Un adevăr pe care-l putem învăța din Luca 6:38 este că, **atunci când dăruim cu generozitate, Tatăl Ceresc ne binecuvântează într-un mod și mai generos.** Puteți scrie acest principiu lângă versetul 38.

2. Gândiți-vă la unele moduri în care putem fi generoși când dăruim altora. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Când ați dăruit, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, cu generozitate altora?
- b. Cum ați fost, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, binecuvântați de Domnul pentru că ați dăruit cu generozitate?
- c. Ce veți face pentru a fi mai generoși cu ceilalți?

Un mod prin care puteți fi mai generos cu alții este supunându-vă legii postului și oferind un dar de post atunci când postiți. Părinții voștri probabil contribuie deja cu donații de post pentru familia voastră, dar, dacă este posibil, puteți contribui și voi. Pe măsură ce vă străduiți să fiți mai generoși cu alții, rugați-vă ca Domnul să vă ajute să slujiți așa cum ar sluji El.

Luca 7:1-10

Isus îl vindecă pe robul unui sutaș

În Luca 7:1, învățăm că, după ce a propovăduit mulțimii, Isus a intrat în Capernaum. Citiți Luca 7:2-5 și căutați cine l-a cerut ajutorul lui Isus după ce a auzit că El intrase în oraș.

Un sutaș era un ofițer din armata romană care conducea o companie formată din 50 până la 100 de soldați. În general, iudeii nu-i plăceau pe sutași deoarece ei reprezentau puterea politică și militară a romanilor asupra iudeilor și a pământurilor lor. Totuși, acest sutaș fusese bun cu iudeii.

Citiți Luca 7:6-10 și reflectați în ce fel acest sutaș a dat dovadă de credință mare în Isus Hristos și cum i-a fost răsplătită credința.

Ruine al sinagogii din Capernaum din secolul IV sau V d. H.

Din această relatare învățăm că, **dând dovadă de credință în Isus Hristos, putem ajuta ca alții să primească binecuvântări în viețile lor.** Puteți scrie acest principiu lângă Luca 7:10.

Luca 7:11-18

Isus îl ridică din morți pe fiul unei văduve

La o zi după ce Salvatorul l-a vindecat pe robul sutașului, El a înfăptuit încă un miracol. Citiți Luca 7:11-12 și căutați cu cine s-au întâlnit Isus și ucenicii Săi când s-au apropiat de un oraș numit Nain.

Potrivit celor relatate în versetul 12, de ce a fost moartea acestui tânăr atât de tragică pentru această femeie?

Această femeie nu numai că și-a pierdut singurul fiu, dar, cu câțva timp în urmă, își pierduse și soțul. Pe lângă marea tristețe pe care o simțea, probabil nu avea pe nimeni care să o sprijine din punct de vedere financiar.

Citiți Luca 7:1-15 și căutați ce a făcut Salvatorul când a văzut-o pe această femeie îndurerată. *Racla* era suportul sau carcasa în care era așezat trupul neînsuflețit.

Potrivit celor relatate în versetului 13, de ce l-a vindecat Isus pe fiul acestei femei? Observați că văduva nu i-a cerut să-l vindece pe fiul ei, dar El a observat nevoia ei și, apoi, a ajutat să fie împlinită. Este important să înțelegem, de asemenea, că acest om nu a fost înviat; el avea să moară din nou într-o zi. Isus a fost primul care a înviat.

Dacă este disponibilă, uitați-vă la prezentarea video „The Widow of Nain (Văduva din Nain)” (2:22) din *The Life of Jesus Christ Bible Videos (Prezentări video ale Bibliei – viața lui Isus Hristos)*, pe LDS.org și acordați atenție deosebită modului în care Salvatorul i-a slujit femeii, deși ea nu i-a cerut ajutorul.

Gândiți-vă la sentimentele pe care le-ați fi avut dacă v-ați fi aflat în situația văduvei și ați fi văzut cum Salvatorul vă ridică singurul fiu din morți.

Din această relatare, învățăm următorul principiu: **Putem urma exemplul lui Isus Hristos dând dovadă de compasiune față de alții și slujindu-le pentru a împlini nevoile lor nerostite.**

Cum putem discerne care sunt nevoile altor oameni când aceștia nu ni le împărtășesc?

Președintele Thomas S. Monson ne-a învățat:

„Puține relatări din slujirea Învățătorului m-au impresionat mai mult decât exemplul Său de compasiune față de văduva îndurerată din Nain ...

Câtă putere, câtă sensibilitate, câtă compasiune a demonstrat Învățătorul nostru! Și noi putem binecuvânta dacă Îi urmăm exemplul nobil. Ocaziile sunt peste tot. Este nevoie doar de ochi pentru a vedea starea îngrozitoare și urechi pentru a auzi chemările tăcute ale unei inimi zdrobite. Da, și un suflet plin de compasiune, pentru a putea comunica nu numai de la ochi la ochi sau de la glas la ureche, ci chiar în stilul măreț al Salvatorului, de la inimă la inimă” („Meeting Life’s Challenges”, *Ensign*, nov. 1993, p. 71).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când ați avut parte, voi sau membrii familiei voastre, de compasiune sau slujire din partea altora, chiar și atunci când nu le-ați cerut?

Citiți Luca 7:16-18 și căutați modul în care a reacționat poporul la miracolul învierii fiului văduvei.

Unul dintre motivele pentru care oamenii au declarat „un mare proroc s-a ridicat între noi” (Luca 7:16) a fost datorită asemănărilor dintre vindecarea fiului văduvei din Nain și ocaziile în care profeții din Vechiul Testament Ilie și Elisei ridicaseră fii din morți (vezi 1 Împărați 17:17-24, 2 Împărați 4:17-22, 32-37).

În rugăciunile personale din această săptămână, rugați-L pe Tatăl Ceresc să vă ajute să recunoașteți și să acționați conform îndemnurilor pe care le primiți pentru a împlini nevoile nerostite ale altora. De asemenea, gândiți-vă la moduri în care puteți să slujiți cu generozitate și fără să așteptați ceva în schimb.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 6:1-7:18 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 10: ZIUA 3

Luca 7:18-50

Introducere

Isus l-a elogiât pe Ioan Botezătorul și a depus mărturie că Ioan a pregătit calea pentru slujirea Sa. În timp ce Isus lua masa împreună cu un fariseu, o femeie care se pocăia și-a arătat credința în Isus și dragostea pentru El.

Luca 7:18-35

Isus îl elogiază pe Ioan Botezătorul și depune mărturie despre misiunea lui Ioan

Ce vă amintiți despre Ioan Botezătorul?

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, enumerați cât mai multe lucruri despre Ioan Botezătorul pe care vi le amintiți.

Imaginați-vă o trestie (un fir mare de iarbă) și pe cineva îmbrăcat în haine moi, scumpe, care locuiește într-un palat. În timp ce vă gândiți la acestea, citiți Luca 7:24-26 și căutați ce a propovăduit Isus despre Ioan Botezătorul.

În ce mod credeți că Ioan Botezătorul era diferit de trestie sau de cineva care trăiește în lux?

Spre deosebire de trestie, care este scuturată și bătută de vânt, Ioan Botezătorul era ferm și neclintit în mărturia lui și în înfăptuirea misiunii sale. El a locuit în deșert și a purtat îmbrăcăminte făcută din păr de cămilă, care era foarte aspră la atingere. În loc să caute confortul temporal, Ioan Botezătorul a căutat numai să împlinească voia lui Dumnezeu.

Isus a spus că Ioan Botezătorul era „mai mult decât un proroc” (Luca 7:26). Citiți Luca 7:27-28 și căutați motivul pentru care Ioan Botezătorul era unic între profeți.

Când Isus a spus „trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta” (Luca 7:27), El a citat o profeție scrisă cu sute de ani înainte care vorbea despre un „mesager” care va „pregăti calea înaintea [lui Mesia]” (Maleahi 3:1). Din aceste versete, învățăm că **Ioan Botezătorul a fost profetul prerânduit să pregătească calea înaintea Fiului lui Dumnezeu și să-L boteze.**

Cum a pregătit Ioan Botezătorul calea pentru venirea lui Isus Hristos?

Profetul Joseph Smith a spus următoarele cu privire la Luca 7:28: „Isus a fost considerat ca având cea mai mică pretenție în împărăția lui Dumnezeu și a fost, [în aparență], cel mai puțin îndreptățit să fie considerat de ei [de dorința lor de a crede] profet; este ca și cum El ar fi spus: «El care este considerat cel mai mic între voi este mai mare decât Ioan – adică Eu Însumi»” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 86).

În Luca 7:29-35, citim că mulți au crezut în învățăturile lui Isus, dar fariseii și învățătorii legii care erau prezenți I-au respins învățăturile. Isus a explicat că ei au respins adevărul, indiferent dacă acesta a fost propovăduit de El sau de Ioan Botezătorul.

Luca 7:36-50

În timp ce Isus lua cina cu Simon fariseul, o femeie l-a spălat picioarele lui Isus cu lacrimile ei

V-ați întrebat vreodată dacă puteți fi iertați de păcatele voastre?

Pe măsură ce studiați restul versetelor din Luca 7, căutați adevăruri care vă pot ajuta atunci când vă întrebați dacă puteți fi iertați.

Citim în Luca 7:36 că un fariseu pe nume Simon L-a invitat pe Isus la un ospăț în casa lui. La ospete de acest gen, musafirii stăteau sau se sprijineau pe perne în jurul unei mese joase și își întindeau picioarele în partea opusă. Săracilor li se permitea să ia resturile rămase de la ospete, prin urmare, nu era ceva neobișnuit ca oameni neinvitați să intre în casă în timpul unui ospăț (vezi James E. Talmage, *Jesus the Christ*, ediția a 3-a [1916], p. 261).

Citiți Luca 7:37-39 și căutați cine a intrat la acest ospăț fără să fie invitat.

Observați că femeia și-a exprimat dragostea pentru Salvator spălând, sărutând și ungându-I picioarele. Un „vas de alabastru cu mir mirositor” (Luca 7:37) era o sticlă cu ulei parfumat scump.

Potrivit celor relatate în Luca 7:39, la ce s-a gândit Simon când a văzut ce făcea femeia?

Citind gândurile lui Simon, Isus a propovăduit o pildă despre doi datornici și un creditor. Un *creditor* este o persoană care dă bani cu împrumut; un *datornic* este o persoană care ia bani cu împrumut. Datornicul este de acord să-i plătească înapoi creditorului sau să meargă la închisoare.

Citiți Luca 7:40-43 și gândiți-vă pe cine ar putea reprezenta fiecare persoană din pildă.

2. Copiați următorul tabel în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Completați spațiile libere cu *Simon Fariseul*, *femeia* și *Isus* în funcție de persoana pe care ar putea-o reprezenta fiecare în pildă. (Lăsați loc liber în coloanele de sub „Datornic” pentru a scrie mai multe la însărcinarea următoare.)

Creditor = _____

Datornic care datorează 50 de lei =

Datornic care datorează 500 de lei =

Vârstnicul James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat despre ospitalitatea de care dădeau dovadă în mod obișnuit gazdele față de invitații lor în vremea lui Isus: „Era un obicei al vremurilor să tratezi un invitat distins cu atenție deosebită, să-l primești cu un sărut de bunvenit, să-i oferi apă pentru a-și spăla picioarele de praf și ulei pentru a-și unge capul și barba” (*Jesus the Christ*, p. 261).

Citiți Luca 7:44-46 și căutați diferențele dintre modul în care L-a primit Simon pe Isus la ospățul său și modul în care L-a tratat femeia.

3. În tabelul din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, enumerați în coloanele potrivite unele dintre diferențele dintre modul în care L-a tratat Simon pe Isus și modul în care L-a tratat femeia.

Prin faptul că Salvatorul l-a comparat în mod indirect pe Simon cu datornicul care datora 50 de lei, El sugera că și Simon avea nevoie să fie iertat pentru păcatele lui.

Citiți Luca 7:47-50 și fiți atenți la ce a făcut posibil ca această femeie să fie iertată. Puteți marca lucrurile pe care le găsiți.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus cu privire la credința acestei femei următoarele lucruri: „De fapt, Isus spune: «Păcatele ei au fost multe, dar ea a crezut în mine, s-a pocăit de păcatele ei, a fost botezată de ucenicii mei și păcatele ei au fost spălate în apele botezului. Acum, ea a venit să mă caute pentru a-și arăta recunoștința nemărginită a uneia care a fost murdară, dar acum este curată. Recunoștința ei nu cunoaște limite și dragostea ei este nemărginită, pentru că i s-au iertat multe»” *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume. [1965-1973], 1:265).

Din această relatare putem învăța următoarele principii: **Când ne exercităm credința arătându-ne dragostea și devotamentul față de Domnul, putem primi iertarea Sa și, când suntem iertați de Domnul, ni se umple inima de dorința de a-L iubi și a-L sluji mai mult.**

Vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a depus mărturie despre dragostea și iertarea disponibile tuturor.

„[Există multe] grade diferite de demnitate personală și de neprihănire. Totuși, pocăința este o binecuvântare pentru noi toți. Fiecare dintre noi are nevoie să simtă brațele pline de milă ale Salvatorului prin iertarea păcatelor noastre.

Acum câțiva ani, am fost rugat să mă întâlnesc cu un bărbat care, cu mult înainte de întrevăderea noastră, trecuse printr-o perioadă de desfrânare. Ca rezultat al alegerilor sale greșite, el își pierduse calitatea de membru al Bisericii. Se întorsese la Biserică de multă vreme și ținea poruncile cu credință, însă faptele făcute în trecut îl urmăreau.

Când m-am întâlnit cu el, am simțit rușinea și remușcarea profundă pe care le avea deoarece își încălcase legămintele. După interviul nostru, mi-am așezat mâinile pe capul său pentru a-i oferi o binecuvântare a preoției. Înainte de a spune vreun cuvânt, am fost copleșit de sentimentul dragostei și iertării Salvatorului față de el. După binecuvântare, ne-am îmbrățișat și bărbatul a plâns sincer.

Mă minunez de brațele Salvatorului pline de milă și dragoste pentru cel pocăit, indiferent de cât de plin de egoism ar fi fost păcatul abandonat. Mărturisesc că Salvatorul poate și este nerăbdător să ne ierte păcatele. Cu excepția păcatelor celor puțini care aleg pierzania după ce au cunoscut plenitudinea, nu există păcat care să nu poată fi iertat. Ce privilegiu minunat avem, cu toții, să ne depărtăm de păcatele noastre și să venim la Hristos! Iertarea divină este unul dintre cele mai dulci fructe ale Evangheliei, care înlătură vinovăția și durerea din inimile noastre și le înlocuiește cu bucurie și o conștiință împăcată” („Pocăiți-vă... ca Eu să vă pot vindeca”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009, p. 40-41).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți una sau ambele însărcinări care urmează:

- a. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit că ați fost iertați de Domnul. Fără să divulgați o situație personală în care ați avut nevoie de iertarea Domnului, scrieți gândurile și sentimentele pe care le-ați avut față de Salvator.
- b. Folosiți ce ați învățat în timp ce ați studiat Luca 7 pentru a scrie cum le-ați răspunde prietenilor care se întreabă dacă pot fi iertați de păcatele lor.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 7:18-50 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 10: ZIUA 4

Luca 8:1-10:37

Introducere

Salvatorul a continuat să slujească în Galilea, unde a profețit despre moartea și învierea Sa. Isus a plecat din Galilea și a călătorit spre Ierusalim. În Samaria, i-a învățat pe ucenicii Săi că venise să-i salveze pe oameni, nu să-i distrugă. El a propovăduit, de asemenea, despre adevărata ucenicie și pilda bunului samaritean.

Luca 8:1-9:56

Salvatorul înfăptuiește miracole, propovăduiește folosind pilde și călătorește la Ierusalim

Citiți următoarele scenarii. Scrieți cum v-ați simți și cum ați reacționa în fiecare situație.

- Când îl rogi pe fratele tău sau când o rogi pe sora ta să te ajute să faci curățenie, el sau ea îți răspunde urât să faci tu. _____
- În timp ce planificați o activitate la școală, câțiva colegi de clasă critică și râd de ideea ta. _____
- Când împărtășești Evanghelia unui prieten, el îți spune că lucrurile în care crezi sunt ciudate. _____

Pe măsură ce studiați învățăturile Salvatorului din Luca 8-9, căutați adevăruri care vă pot îndruma când vă simțiți jigniți de faptele sau cuvintele altora.

Citiți rezumatele capitolelor Luca 8-9 și fiți atenți care sunt întâmplările consemnate în aceste capitole. Pentru că ați studiat aceste întâmplări în detaliu în lecțiile din Matei și Marcu, această lecție se va concentra pe Luca 9:51-62.

Citiți Luca 9:51 și căutați locul în care Salvatorul a hotărât să meargă. Expresia „avea să fie luat în cer” se referă la înălțarea la cer a Salvatorului, care urma să aibă loc.

În timp ce călătoreau spre Ierusalim, Isus și ucenicii Săi s-au apropiat de un sat al samaritenilor. Citiți Luca 9:52-54 și căutați reacția samaritenilor când au aflat că Isus și ucenicii Săi doreau să intre în satul lor.

Cum au reacționat Iacov și Ioan la lipsa de ospitalitate și respingerea de care au dat dovadă samaritenii față de Salvator?

Citiți Luca 9:55-56 pentru a afla răspunsul Salvatorului la cererea lui Iacov și Ioan.

Atunci când Salvatorul a spus „nu știți de ce duh sunteți însuflețiți” (Luca 9:55), El a sugerat că cererea lui Iacov și Ioan nu era în armonie cu Spiritul lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la moduri în care oamenii din zilele noastre pot reacționa în mod exagerat la insulte sau jigniri din partea altora. Revedeți scenariile de la începutul lecției și reflectați la modurile în care o persoană ar putea reacționa în mod exagerat în astfel de situații.

În ce mod reacția Salvatorului la respingerea samaritenilor a fost diferită de cea a lui Iacov și Ioan? _____

Un adevăr pe care îl putem învăța din această relatare este că **urmăm exemplul Salvatorului când alegem să răspundem la jigniri cu răbdare și îndelungă suferință**. Puteți nota acest adevăr pe marginea scripturilor voastre, lângă Luca 9:52-56.

Următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne ajută să înțelegem că faptul de a fi jigniți este o alegere, nu o stare:

„Atunci când considerăm sau spunem că am fost jigniți, de obicei, vrem să spunem că simțim că am fost insultați, tratați într-un mod neplăcut, umiliți sau tratați nepoliticos. Desigur, în interacțiunea noastră cu alții se întâmplă lucruri care ne-ar permite să ne simțim jigniți. Totuși, în cele din urmă, este imposibil ca o altă persoană să vă jignească pe dumneavoastră sau pe mine... A ne simți jigniți este ceva ce noi *alegem*; nu este o *condiție* cauzată sau impusă de către altcineva sau altceva ...

Dacă o persoană spune sau face un lucru pe care îl considerăm jignitor, prima noastră obligație este aceea de a refuza să ne simțim jigniți și, după aceea, să discutăm în particular, cu sinceritate și direct cu acea persoană. O astfel de abordare invită inspirația de la Duhul Sfânt și permite ca neînțelegerile să fie clarificate și ca intenția adevărată să fie înțeleasă corect” („Și nimic nu-i va jigni”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 90, 92).

1. Gândiți-vă din nou la scenariile de la începutul acestei lecții. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Care este potențialul pericol sau rău ce se poate întâmpla dacă alegem să ne simțim jigniți în aceste situații?
- b. Cum putem să urmăm exemplul Salvatorului în fiecare dintre aceste scenarii?
- c. În ce mod putem fi binecuvântați dacă alegem să reacționăm la jigniri cu răbdare și îndelungă suferință?

Reflecțați dacă ați ales să vă simțiți jigniți de cuvintele sau faptele altora. Stabiliți-vă un țel de a urma exemplul Salvatorului alegând să reacționați la jigniri cu răbdare și îndelungă suferință. Puteți împărtăși țelul vostru unui membru al familiei sau un prieten ca să vă ajute să-l împliniți.

Notă. A răspunde cu răbdare și îndelungă suferință când considerați că vi se face ceva rău *nu* înseamnă că trebuie să permiteți ca abuzul sexual sau fizic, inclusiv, batjocura, să continue. Dacă sunteți victima unui astfel de abuz, stabiliți urgent o întâlnire cu episcopul vostru sau președintele vostru de ramură pentru a primi ajutor și sfaturi.

Luca 9:57-62

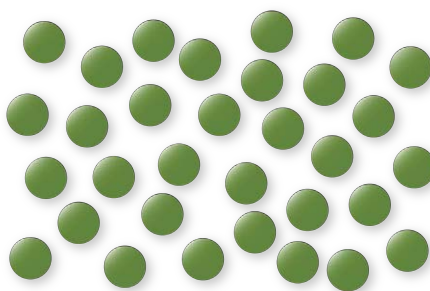
Isus propovăduiește despre adevărata ucenicie

Numărați cercurile de mai jos. În timp ce numărați, cântați versurile cântecului vostru preferat.

De ce a fost greu să numărați cercurile în timp ce cântați versurile unui cântec?

Gândiți-vă la modul în care distragerea atenției de la numărare prin cântat poate fi asemănată cu încercarea de a-L urma pe Isus Hristos.

Pe măsură ce continuați să studiați Luca 9, gândiți-vă cum puteți depăși influențele care vă pot distra atenția sau vă pot împiedica de la a-L urma pe Salvator.

Citiți Luca 9:57-58 și căutați modul în care i-a răspuns Isus bărbatului care a dorit să fie ucenicul Lui.

Expresia „Fiul omului n-are unde-și odihni capul” indică faptul că stilul de viață al Salvatorului nu era ușor și era lipsit de confort.

Citiți Luca 9:59-60 și căutați ce a dorit al doilea bărbat să facă înainte de a-L urma pe Salvator.

Isus Hristos nu a vrut să spună că era greșit să jelești moartea unei persoane dragi sau să oferi condoleanțe la o înmormântare (vezi D&L 42:45). De fapt, El propovăduia o lecție importantă despre ucenicie. Ce putem învăța din răspunsul Salvatorului din Luca 9:60 despre prioritățile unui adevărat ucenic?

Citiți Luca 9:61-62 și căutați ce i-a spus Salvatorul celui de-al treilea bărbat care a dorit să fie ucenicul Lui.

Următoarea declarație a președintelui Howard W. Hunter ne ajută să înțelegem analogia din Luca 9:62 cu privire la faptul de a pune mâna pe plug și a nu privi înapoi: „Pentru a ara o brazdă dreaptă [sau un șanț], plugarul trebuie să-și fixeze ochii pe un punct fix din fața lui. Acest lucru îl menține pe drumul cel bun. Dacă, totuși, se întâmplă ca el să se uite înapoi să vadă de unde a plecat, șansele lui de a se abate sunt mai mari. Drept rezultat, el ară brazde strâmbe... Dacă ne concentrăm energia nu în urma, ci înaintea noastră – asupra vieții veșnice și bucuriei salvării – le vom obține cu certitudine” („Am I a «Living Member»?” *Ensign*, mai 1987, p. 17).

Reflecțați în ce fel a fi ucenic al lui Isus Hristos seamănă cu a pune mâna pe un plug și a nu privi înapoi.

Un principiu pe care-l putem învăța din învățăturile pe care Salvatorul le-a oferit acestor bărbați este că, **pentru a fi ucenic al lui Isus Hristos, trebuie să nu permitem ca nimic să nu fie o prioritate mai mare decât El.**

Gândiți-vă de ce, uneori, punem alte priorități înaintea responsabilităților noastre de ucenici ai lui Isus Hristos.

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Satana are o unealtă puternică împotriva oamenilor buni. Aceasta este distragerea atenției. El îi ademenește pe oamenii buni să-și umple viața cu «lucruri bune» ca să nu mai rămână loc pentru lucrurile esențiale” („Mai întâi, lucrurile mai importante”, *Liahona*, iulie 2001, p. 7).

2. Pentru a vă ajuta să vă gândiți la ce v-ar putea împiedica să-L urmați în totalitate pe Isus Hristos, copiați următoarea reprezentare grafică în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Apoi, enumerați patru sau cinci responsabilități pe care le are un ucenic al lui Isus Hristos (de exemplu, slujirea oferită altora, împărtășirea Evangheliei, participarea cu regularitate la adunările Bisericii sau plătirea zecuielii). Pentru fiecare responsabilitate pe care o identificați, enumerați exemple de alte priorități pe care cineva le-ar pune înaintea acelei responsabilități.

Responsabilitățile unui ucenic al lui Isus Hristos	Alte priorități

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență în care ați văzut pe cineva care a ales să lase deoparte alte țeluri sau priorități pentru a-L urma pe Salvator.

Reflectați la lucrurile pe care le puneți înaintea faptului de a-L urma pe Isus Hristos și învățăturile Sale. Scrieți pe o foaie de hârtie un țel legat de ceea ce veți face pentru ca Salvatorul și Evanghelia Sa să fie o prioritate mai mare. Puneți această foaie de hârtie într-un loc în care o puteți vedea zilnic.

Luca 10:1-24

Domnul îi cheamă, împuternicește și instruește pe cei șaptezeci

Citiți Luca 10:1-2 și căutați pe cine a desemnat Domnul să ajute la înfăptuirea lucrării Sale.

Cuvântul *șaptezeci* din Luca 10:1 nu doar descrie numărul slujitorilor pe care Isus i-a trimis, ci se referă, de asemenea, la un oficiu al preoției. Același oficiu al preoției există în Biserica restaurată de astăzi. Acum există opt cvorumuri ale Celor Șaptezeci, deși numai membrii primelor două cvorumuri sunt chemați în calitate de Autorități Generale. Munca lor de a predica Evanghelia și a ajuta la administrarea Bisericii este îndrumată de Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și Președinția Celor Șaptezeci.

Din aceste versete învățăm că **Domnul cheamă lucrători care să-L reprezinte și să-L ajute în lucrarea Lui**. De ce credeți că Domnul îi cheamă pe alții să-L reprezinte și să-L ajute?

Luca 10:3-24 conține instrucțiuni pe care Salvatorul le-a dat celor Șaptezeci cu privire la modul în care să-și îndeplinească responsabilitățile. Mai târziu, Cei Șaptezeci I-au dat raportul despre lucrările lor lui Isus, iar El le-a mai dat instrucțiuni și s-a bucurat împreună cu ei. Observați că Luca 10:10-11 conține instrucțiuni pe care Domnul le-a dat celor șaptezeci, care erau diferite de instrucțiunile pe care le primesc misionarii astăzi. El le-a dat permisiunea să scuture praful dintr-un oraș de pe picioarele lor ca mărturie împotriva acelor care nu-i vor primi. Astăzi, acest lucru se face numai în împrejurări extreme și sub îndrumarea Primei Președinții. Misionarii cu timp deplin nu sunt autorizați să facă acest lucru din proprie inițiativă.

Luca 10:25-37

Isus propovăduiește pilda bunului samaritean

Citiți Luca 10:25 și căutați care a fost întrebarea pe care I-a adresat-o un învățător al legii Salvatorului în speranța de a-L ispiti sau a-L pune la încercare.

Cum ați răspunde dacă cineva v-ar adresa această întrebare?

Citiți Luca 10:26-28 pentru a afla răspunsul Salvatorului la întrebarea învățătorului legii.

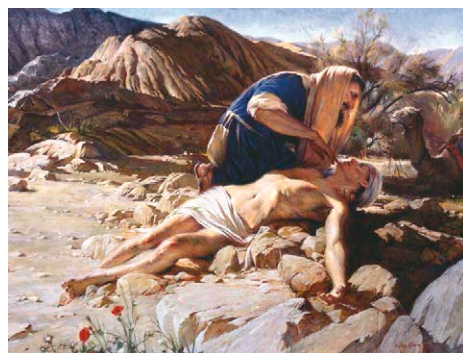

Drumul spre Ierihon

Ținând cont de ceea ce ați citit în Luca 10:25-28, completați următorul principiu: **Pentru a dobândi viață veșnică, noi trebuie să _____**...

Citiți Luca 10:29 și căutați a doua întrebare pe care învățătorul legii i-a adresat-o lui Isus.

Pentru a răspunde la întrebarea învățătorului legii, Salvatorul a propovăduit o pildă despre un samaritean (vezi Luca 10:30-35). În vremurile Noului Testament, exista o animozitate puternică între iudei și samariteni (vezi Ghid pentru scripturi, „Samariteni”). În mod obișnuit, atât iudeii, cât și samaritenii se evitau unii pe alții.

Bunul samaritean

Să punem în practică principii din scripturi

Puneți în practică în viața voastră ceea ce învățați din scripturi trăind potrivit doctrinelor și principiilor pe care le studiați. Când reflectați la pilda bunului samaritean, gândiți-vă la comportamentul vostru și la ce puteți face pentru a-i trata pe alții cu mai multă bunătate. Pe măsură ce puneți în practică doctrine și principii în viața voastră, veți primi binecuvântări.

Citiți Luca 10:30-37 și căutați ce ne învață această pildă despre cine este aproapele nostru.

Președintele Thomas S. Monson a spus că trebuie să ne amintim de pilda bunului samaritean atunci când ne gândim cum să reacționăm față de cei care au nevoie de ajutorul nostru.

„Fiecare dintre noi, în timpul călătoriei prin viața muritoare, se va afla pe propriul drum spre Ierihon. Care va fi experiența dumneavoastră? Care va fi a mea? Îmi voi închide ochii la cel căzut între tâlhari și care are nevoie de ajutorul meu? Dar dumneavoastră? Voi fi acela care îl va vedea pe cel rănit și va auzi ruga lui, dar va evita să-i ofere ajutor? Dar dumneavoastră? Sau voi fi cel care vede, cel care aude, cel care se oprește și cel care ajută? Dar dumneavoastră?

Isus ne-a oferit îndemnul: «Du-te de fă și tu la fel». Atunci când ne supunem acestei declarații, se deschide în perspectiva noastră eternă o panoramă de bucurie rar egalată și niciodată întrecută.

Poate drumul către Ierihon nu este marcat foarte clar. Poate că nici cei răniți nu strigă ca noi să-i auzim. Dar când îl urmărim pe acel bun samaritean, mergem pe cărarea care duce la perfecțiune” („Your Jericho Road”, *Ensign*, febr. 1989, p. 2, 4).

4. Închipuiți-vă că aveți un prieten care se străduiește să iubească pe cineva care îl enervează, îl dezamăgește sau îl înfurie. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor o scurtă scrisoare prietenului vostru, în care să-i explicați ce putem învăța din această pildă despre dragostea pentru alții și cum ne putem strădui să fim mai asemănători bunului samaritean.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 8:1-10:37 și am încheiat această lecție în data de (data).

*Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc
învățătorului meu:*

UNITATEA 11: ZIUA 1

Luca 10:38-12:59

Introducere

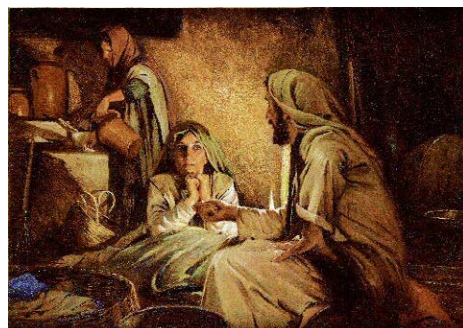
Salvatorul le-a învățat pe Maria și pe Marta acasă la Marta. Mai târziu, El i-a învățat pe ucenicii Săi multe adevăruri despre rugăciune și i-a avertizat împotriva ipocriziei și a invidiei.

Luca 10:38-42

Isus le învață pe Maria și pe Marta

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, enumerați cât mai multe alegeri pe care le-ați făcut ieri într-un minut. După ce terminați, uitați-vă la listă și marcați câteva dintre alegerile bune pe care le-ați făcut. Care sunt unele dintre situațiile în care am putea fi nevoiți să alegem între două lucruri bune?

Pe măsură ce studiați Luca 10:38-42, fiți atenți la un principiu pe care l-a predat Salvatorul și care vă poate îndruma când luați decizii – mai ales când aveți de ales între mai multe lucruri bune.

În timp ce se afla în Iudea, Isus a călătorit în Betania, nu departe de Ierusalim, și i-a vizitat pe Marta, Maria și Lazăr.

Citiți Luca 10:38-40 și fiți atenți ce au ales să facă Maria și Marta în timp ce Salvatorul se afla în casă.

În vremea Salvatorului, ospitalitatea era foarte importantă. Marta încerca să facă ceea ce era de așteptat în mod normal din partea ei, în calitate de gazdă. Ea era concentrată pe grijile temporale sau fizice precum pregătirea și servirea mesei.

Observați în Luca 10:40 că Marta se simțea „împărțită cu multă slujire” sau împovărată și dorea ca Maria să o ajute.

Citiți Luca 10:41-42 pentru a afla răspunsul pe care Salvatorul l-a oferit Martei.

Ce a vrut Salvatorul să spună când a zis: „Un singur lucru trebuiește. Maria și-a ales partea cea bună” (Luca 10:42)? _____

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a explicat: „Faptul că Marta se «îngrijora și se frământa pentru multe lucruri» era demn de laudă (Luca 10:41), însă faptul de a învăța Evanghelia de la Cel mai mare Învățător era mai «de trebuință»” („Bun, mai bun, cel mai bun”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2007, p. 104).

Când Salvatorul a spus că „partea cea bună” pe care o alesese Maria „nu i se va lua” (Luca 10:42), probabil a vrut să arate că, deoarece Maria a ales să-L asculte pe Salvator în loc să se concentreze pe grijile temporale sau lumești, ea va primi binecuvântări spirituale, care sunt eterne.

Un principiu pe care-l putem învăța din cuvintele pe care Salvatorul i le-a spus Martei este că, **dacă alegem să ne dedicăm lucrurilor spirituale înaintea celor temporale, vom primi binecuvântări eterne.**

Scrieți în spațiul liber câteva exemple de situații în care o persoană ar putea alege să se dedice lucrurilor spirituale înaintea altor lucruri, griji sau activități care sunt bune, dar mai puțin importante. _____

Vârstnicul Oaks ne-a mai învățat:

„În timp ce ne gândim la diverse alegeri, trebuie să ne amintim că nu este suficient ca un lucru să fie bun. Alte alegeri sunt mai bune și încă sunt altele care sunt cele mai bune ...

Să ne gândim la modul în care ne folosim timpul în alegerile pe care le facem atunci când ne uităm la televizor, când ne jucăm pe calculator, când navigăm pe Internet sau când citim cărți sau reviste. Desigur, este bine să vizionăm un program de divertisment bun sau să obținem informații interesante. Însă nu toate lucrurile de acest gen merită timpul din viața noastră pe care-l alocăm pentru a le dobândi. Unele lucruri sunt mai bune, iar altele sunt cele mai bune. Când Domnul ne-a spus să căutăm să învățăm, El a spus: «Căutați cuvintele de înțelepciune în *cele mai bune cărți*» (D&L 88:118; subliniere adăugată) ...

Unele întrebări ale timpului personal și ale celui al familiei sunt mai bune, iar altele cele mai bune. Trebuie să precedăm unele lucruri bune pentru a putea alege altele mai bune sau pe cele mai bune, deoarece ele ne măresc credința în Domnul Isus Hristos și ne întăresc familiile” („Bun, mai bun, cel mai bun”, p. 104-105, 107)

2. Citiți din nou lista cu alegeri pe care ați întocmit-o în cadrul primei însărcinări și etichetați fiecare alegere pozitivă ca fiind una „bună”, „mai bună” sau „cea mai bună”. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, completați următoarele:

- a. Scrieți un mod în care ați fost binecuvântați datorită faptului că ați pus lucrurile spirituale mai presus de grijile temporale.
- b. Alegeți cel puțin un lucru spiritual asupra căruia doriți să vă concentrați mai mult și scrieți un țel legat de ceea ce veți face pentru ca acest lucru spiritual să aibă mai mare prioritate în viața voastră.

Luca 11

Isus îi învață pe ucenicii Săi despre rugăciune

Imaginați-vă că sunteți misionari cu timp deplin care predau unui simpatizant care a încercat de mai multe ori să se roage dar simte că Dumnezeu nu i-a răspuns. Simpatizantul se întreabă dacă ar trebui să continue să se roage. Ce i-ați spune pentru a-l ajuta?

În timp ce studiați Luca 11, căutați adevăruri care ar putea ajuta pe cineva care simte că Dumnezeu nu i-a răspuns la rugăciuni.

Potrivit celor relatate în Luca 11:1-4, după ce L-a ascultat pe Salvator rugându-se, unul dintre ucenicii Săi L-a întrebat dacă îi va învăța să se roage și Salvatorul i-a învățat. Apoi, Domnul a folosit analogii pentru a propovădui și mai multe adevăruri despre rugăciune. Observați că, în Traducerea Bibliei de Joseph Smith a versetului Luca 11:4, citim: „*Și nu lăsa să fim duși în ispită, ci izbăvește-ne de rău*” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 11:4 ; caractere cursive adăugate). Tatăl Ceresc nu-i va duce niciodată pe copiii Săi în ispită.

Studiați Luca 11:5-13 pentru a afla ce ne-a învățat Domnul despre rugăciune.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith oferă informații suplimentare cu privire la învățăturile Salvatorului despre rugăciune. Învățăm că, după ce a făcut analogia care începe în Luca 11:5, „El le-a spus: «Tatăl vostru din Cer vă va da orice Îi veți cere». Și a vorbit în pilde, spunând...” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 11:5). Învățăm, de asemenea, despre „darurile bune” despre care a vorbit: „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din Ceruri va da daruri bune prin Duhul Sfânt celor ce I le cer!” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 11:14).

Potrivit celor relatate în Luca 11:8, de ce al doilea prieten i-a dat primului prieten pâine? (Cuvântul *stăruință supărătoare* din acest verset se referă la faptul că bărbatul l-a tot rugat, chiar dacă prietenul său l-a refuzat inițial.)

Prin intermediul analogiilor din Luca 11:5-13, Salvatorul a propovăduit că, dacă noi, care suntem imperfecti, suntem dispuși să dăm celor pe care-i iubim și la care ținem, „cu cât mai mult Tatăl [nostru] cel din Ceruri va da... celor ce I-L cer” (Luca 11:13).

Care este scopul rugăciunii? „Rugăciunea este actul prin care voia Tatălui și voia copilului sunt puse de acord. Scopul rugăciunii nu este de a schimba voința lui Dumnezeu, ci de a ne asigura nouă și celorlalți binecuvântările pe care Dumnezeu este deja dornic să ni le ofere, doar că trebuie să le cerem pentru a le obține. Înainte să primim binecuvântări, noi trebuie să lucrăm sau să depunem efort pentru ele. Rugăciunea este un fel de muncă și este o cale stabilită pentru a obține cele mai înalte dintre toate binecuvântările” (Ghid pentru scripturi, „Rugăciune”).

Folosindu-vă de ceea ce ați învățat în Luca 11:5-13, completați următorul principiu:

Dacă ne rugăm și căutăm cu insistență binecuvântările Tatălui Ceresc în momente de nevoie, El ni le va da la timpul ales de El și în felul ales de El

În încercarea de a înțelege acest principiu, trebuie să știm, de asemenea, că nu toate binecuvântările Tatălui Ceresc vin în felul în care ne așteptăm, dorim sau recunoaștem imediat.

3. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre o situație în care ați primit un răspuns la rugăciunile voastre când ați căutat binecuvântările Tatălui Ceresc.

Luca 11:14-54 conține o relatare despre Isus când alungă un diavol dintr-un om, când îi îndeamnă pe oameni să audă cuvântul lui Dumnezeu și când îi muștră pe farisei și pe cărturari pentru ignoranța lor spirituală și ticăloșia lor.

Luca 12

Salvatorul avertizează împotriva ipocriziei și a invidiei

Gândiți-vă la următoarele întrebări: Ați dorit vreodată ceva atât de mult încât v-ați gândit la acel lucru tot timpul? Ce efecte negative poate avea asupra noastră faptul de a dori ceva atât de mult?

Citim în Luca 12:1-13 că „se strânseseră noroadele cu miile” (Luca 12:1) și Isus i-a învățat pe ucenicii Săi să se ferească de ipocrizie. El i-a învățat că toate lucrurile ascunse vor fi, într-o zi, revelate și că Dumnezeu îi cunoaște și are grijă de copiii Săi. El a vorbit, de asemenea, despre nevoia ca ucenicii Lui să mărturisească numele Său înaintea oamenilor și despre păcatul blasfemiei. Apoi, un bărbat L-a întrebat pe Salvator dacă va vorbi cu fratele lui și-l va convinge să împartă moștenirea cu el.

Citiți Luca 12:14-15 pentru a afla răspunsul Salvatorului la această solicitare.

Ce i-a avertizat pe oameni?

Lăcomia înseamnă să dorești ceva în mod excesiv. Din sfatul Domnului, putem învăța următorul principiu: **Domnul ne poruncește să nu râvnim la posesiunile lumesti.** El ne-a învățat că viața înseamnă mai mult decât lucrurile materiale pe care le obținem și că valoarea unei persoane nu depinde de numărul mare de posesiuni.

După ce Salvatorul i-a avertizat pe ucenicii Lui să evite lăcomia, El le-a dat o pildă pentru a ilustra importanța acestei porunci. Citiți Luca 12:16-19 și căutați de câte ori bărbatul din pildă folosește cuvintele *eu* și *meu*. Puteți să le marcați pe toate.

Ce vă învață utilizarea frecventă a cuvintelor *eu* și *meu* despre preocupările bărbatului? _____

În ce moduri am putea fi ispitiți să fim ca acest bărbat?

Citiți Luca 12:20-21 pentru a afla ce a spus Dumnezeu legat de lăcomia și invidia bărbatului.

Puteți scrie în scripturile voastre următoarea declarație a vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Ceea ce contează cel mai mult este ceea ce durează cel mai mult” („Ceea ce contează cel mai mult este ceea ce durează cel mai mult”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2005, p. 44).

Dacă bărbatul bogat din pildă ar ști că, în acea noapte, va muri și nu va putea să-și ia averile cu el, ce credeți că ar putea schimba în ziua de dinainte de moartea sa? Gândiți-vă în ce mod porunca de a nu râvni la posesiuni lumesti vi se aplică vouă.

Citim în Luca 12:22-30 că Domnul a subliniat faptul că ucenicii Săi nu trebuia să se îngrijoreze prea mult cu privire la nevoile lor temporale. Această instrucțiune a fost dată apostolilor și celor care fuseseră chemați să slujească în calitate de misionari cu timp deplin. Citiți Luca 12:31-32 și căutați ce i-a învățat Salvatorul pe ucenicii Săi să caute în loc să se concentreze pe propriile nevoi și dorințe (vezi, de asemenea, Iacov 2:18-19).

În Traducerea Bibliei de Joseph Smith a versetului Luca 12:31 aflăm că Domnul i-a instruit pe ucenicii Săi: „Prin urmare, căutați să scoateți la lumină împărăția lui

Dumnezeu” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 12:34; caractere cursive adăugate). „Împărăția lui Dumnezeu” se referă la Biserica lui Isus Hristos. „Scopul Bisericii este să-i pregătească pe membrii ei să trăiască veșnic în împărăția celestială sau în împărăția cerului” (Ghid pentru scripturi, „Împărăția lui Dumnezeu sau împărăția cerului”, scriptures.lds.org). Salvatorul le-a promis apostolilor și misionarilor Săi că, dacă fac împărăția lui Dumnezeu cunoscută, El le va asigura cele necesare și va pregăti un loc pentru ei în împărăția Sa.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul principiu: **Pe măsură ce ne străduim să ne facem partea în a face cunoscute împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, Dumnezeu ne va asigura cele necesare și va pregăti un loc pentru noi în împărăția Sa.**

Reflectați la unele dintre modurile în care putem face cunoscută împărăția lui Dumnezeu. (Pe măsură ce reflectați la acest lucru, aduceți-vă aminte de principiul identificat mai devreme în lecție despre a ne dedica lucrurilor spirituale înaintea grijilor temporale.)

Citim în Luca 12:35-59 că Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi cum să se pregătească pentru cea de-a Doua Venire a Sa. El i-a ajutat să înțeleagă următorul lucru: „cui i s-a dat mult, i se va cere mult” (Luca 12:48); apoi, a explicat că Evanghelia Sa va duce la mari dezbinări printre oameni.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 10:38-12:59 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 11: ZIUA 2

Luca 13-15

Introducere

Isus a propovăduit despre pocăință și împărăția lui Dumnezeu și a vindecat în ziua de sabat. De asemenea, a folosit pilde pentru a propovădui despre umilință și costul uceniciei. Fariseii și cărturarii s-au plâns în legătură cu asocierea Salvatorului cu vameșii și păcătoșii. Salvatorul a răspuns prin pilda despre oaia rătăcită, moneda pierdută și fiul risipitor.

Luca 13:1-14:14

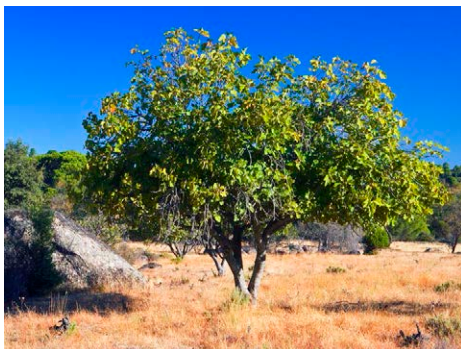
Isus vindecă în ziua de sabat și propovăduiește despre umilință și grija față de cei mai puțin norocoși

Imaginați-vă că stați la masă alături de câțiva prieteni și ei observă un elev îmbrăcat mai modest care stă singur. O persoană din grupul vostru face un comentariu răutăcios despre felul în care arată elevul și mulți dintre prietenii voștri râd.

Care sunt câteva moduri în care ați putea reacționa în această situație?

Pe măsură ce studiați Luca 13-14, căutați ce a propovăduit Salvatorul cu privire la faptul de a interacționa cu oameni care sunt mai puțin norocoși decât noi.

Citim în Luca 13 că Salvatorul a relatat o pildă despre un smochin care urma să fie tăiat dacă nu producea rod. Această pildă este pentru iudeii care ar fi trebuit să facă roade bune și ne învață că, dacă nu ne pocăim, vom pieri. Isus a vindecat o femeie în ziua de sabat. El a asemănat împărăția lui Dumnezeu cu un grăunte de muștar care a crescut și s-a făcut un copac mare și a propovăduit despre cei care vor intra în împărăția Lui. De asemenea, Isus a jelt distrugerea iminentă a Ierusalimului.

smochin

© Jose Ramiro Laguna/Shutterstock.com

În Luca 14:1-6, citim că Salvatorul a fost invitat la cină în casa unuia dintre conducătorii fariseilor într-o zi de sabat. Înainte de masă, Salvatorul a vindecat un bărbat care suferea de dropică, o boală care făcea ca trupul bărbatului să fie umflat cu lichid.

Citiți Luca 13:15-16 și Luca 14:5-6 pentru a afla ce răspuns le-a dat Salvatorul fariseilor care L-au acuzat de încălcarea zilei de sabat prin vindecarea acestor persoane.

Ce putem învăța din exemplul Salvatorului despre faptul de a cinsti ziua de sabat și a o ține sfântă? Una dintre lecțiile pe care le putem învăța este că Isus a spus că faptul de a sluji în ziua de sabat pentru a împlini nevoile oamenilor este un comportament neprihănit. Acest lucru este în opoziție cu atitudinile unora dintre

fariseii care au justificat nevoia de a ajuta animalele, dar nu și oamenii în ziua de sabbat. Gândiți-vă la ce faceți voi în ziua de sabbat. Ce puteți face în ziua de sabbat pentru a fi mai asemănători lui Isus?

Luca 14:7-10 conține o pildă pe care Salvatorul a folosit-o pentru a propovădui un adevăr al Evangheliei cu privire la relația dintre umilință și exaltare. „Locurile dintâi” (Luca 14:7) erau locuri de cinste. Isus a observat că unii dintre cei care fuseseră invitați la ospăț căutau locuri de cinste pentru ei, așezându-se aproape de gazdă.

Citiți Luca 14:11 pentru a afla ce a propovăduit Salvatorul despre umilință. Cuvântul *smerit* înseamnă a fi adus într-o poziție inferioară.

Citiți Luca 14:12-14 și fiți atenți la ce l-a învățat Salvatorul pe fariseul care Îl invitase la cină. De ce oamenii, precum acest fariseu, își invită prietenii sau vecinii bogați sau importanți la cină?

În perioada în care a trăit Salvatorul, oamenilor schilozi (răniți), ologilor sau orbilor le era foarte greu să-și asigure cele necesare traiului și, deoarece aveau dizabilități, erau săraci. Unii dintre farisei îi disprețuiau pe acești oameni. Care sunt unele dintre motivele pentru care oamenii din ziua de astăzi i-ar disprețui pe alții?

Din aceste versete putem învăța următorul principiu: **Dacă încercăm să-i ajutăm pe oamenii mai puțin norocoși decât noi, Domnul ne va răsplăti.**

Pe lângă faptul că ne va răsplăti la înviere, Domnul ne va binecuvânta, de asemenea, în această viață când încercăm să-i ajutăm pe oamenii mai puțin norocoși decât noi (vezi Matei 6:4).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți una sau ambele activități care urmează:

- a. Scrieți despre un moment în care voi sau o persoană pe care o cunoașteți ați fost binecuvântați pentru că ați încercat să ajutați pe cineva mai puțin norocos. („Mai puțin norocos” se poate referi și la altceva în afară de lipsit de lucruri materiale; de exemplu, se poate referi la o persoană singură sau care nu are prieteni.)
- b. Reflectați la moduri în care îi puteți ajuta pe cei care sunt mai puțin norocoși decât voi și scrieți un țel prin care să-i slujiți.

Luca 14:15-35

Isus a propovăduit pilda celor poftiți la cină și costul uceniciei

Care sunt câteva dintre lucrurile pe care s-ar putea să ni se ceară să le sacrificăm sau la care să renunțăm în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos?

Care sunt unele dintre scuzele pe care le-ar putea folosi o persoană pentru a nu face aceste sacrificii? _____

După ce Salvatorul l-a sfătuit pe fariseu să-i invite pe cei mai puțin norocoși la masă, o persoană din încăperea i-a spus: „Ferice de acela care va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!” (Luca 14:15). Drept răspuns la această afirmație, Salvatorul a relatat pilda celor poftiți la cină.

Citiți Luca 14:16-24 și fiți atenți ce invitație au primit oamenii din pildă și ce scuze au avut cei care au refuzat invitația.

Isus le vorbea iudeilor care se comportau ca oamenii din pildă care fuseseră invitați primii la cină. Cum se aseamănă Evanghelia lui Isus Hristos cu o cină mare? Ce scuze au avut oamenii care nu au acceptat invitația la marea cină? Ce ne arată aceste scuze despre prioritățile acestor oameni?

Un principiu pe care-l putem învăța din această pildă este că, **dacă punem alte priorități înaintea Domnului și Evangheliei Sale, vom pierde binecuvântările pe care le-am fi putut primi în caz contrar.**

Uitați-vă la lista cu lucrurile pe care s-ar putea să ni se ceară să le sacrificăm sau la care să renunțăm în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos. Ce binecuvântări puteți pierde dacă nu sunteți dispuși să faceți aceste sacrificii? Ați avut vreodată impresia că sacrificați ceva, dar, mai târziu, v-ați dat seama că binecuvântările pe care le-ați primit au fost mai mari decât ceea ce ați crezut că ați sacrificat?

După ce a propovăduit această pildă, Salvatorul a vorbit mulțimii despre ceea ce cere de la ucenicii Săi. Citiți Luca 14:25-27 și fiți atenți ce a spus Salvatorul că trebuie să fie dispuși să facă ucenicii Săi.

„În contextul versetului Luca 14:26, cuvântul grecesc tradus prin «urăște» înseamnă «iubește mai puțin» sau «stimează mai puțin». Salvatorul nu anula porunca «cinstește pe tatăl tău și pe mama ta» (Exodul 20:12); El propovăduia despre priorități. Pentru un ucenic, devotamentul față de familie trebuie să urmeze după devotamentul față de Isus Hristos” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 165; vezi, de asemenea, Matei 10:37).

Cuvântul *crucea* din Luca 14:27 se referă la răstignire și reprezintă dorința de a sacrifica. Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută să înțelegem că „[să-și poarte] crucea” (Luca 14:27) înseamnă „să nege [sieși] tot ceea ce este necuvios și orice poftă luminească și să țină poruncile [Domnului]” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 16:26 [din Ghid pentru scripturi]).

Aceste versete ne învață că **ucenicii lui Isus Hristos trebuie să fie dispuși să sacrifice totul pentru a-L urma pe El.** Puteți scrie acest adevăr pe marginea paginii din scripturile voastre, lângă Luca 14:25-27.

După ce a propovăduit despre ce trebuie să fie dispuși ucenicii Lui să facă, Isus a spus: „Astfel, stabiliți în inima voastră că veți face ceea ce vă voi învăța și vă voi porunci” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 14:28). Aici, cuvântul *stabiliți* înseamnă a hotărî sau a decide în mod ferm. Un principiu pe care-l putem învăța din acest verset este că, **atunci când stabilim în inima noastră să facem ceea ce ne învață și ne poruncește Isus Hristos, devenim ucenicii Săi.**

Reflectați la modul în care putem ajunge la un nivel în calitatea noastră de ucenici în care suntem cu adevărat hotărâți în inima noastră să facem ceea ce ne învață și ne poruncește Isus Hristos.

După ce a propovăduit aceste principii despre ucenicie, Salvatorul a oferit două analogii. Citiți Luca 14:28-30 și Luca 14:31-33 gândindu-vă ce ilustrează aceste două analogii.

Salvatorul a dorit ca oamenii care Îl urmau să se gândească bine dacă ar fi fost dispuși să sacrifice orice lucru ar fi necesar pentru a continua să fie ucenicii Săi până la sfârșit (vezi, de asemenea, Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 14:31). Aveți în vedere să marcați Luca 14:33, care redă un rezumat simplu al învățăturilor Salvatorului din acest capitol.

Un turn dintr-un sat din Nazaret, Israel, asemănător turnului descris în Luca 14:28-30

2. Gândiți-vă care ar fi prețul de plătit sau

cerința de îndeplinit ca voi să fiți ucenici adevărați ai Domnului Isus Hristos. Gândiți-vă la binecuvântările faptului de a trăi potrivit Evangheliei și la răsplata vieții eterne. Ce decizii puteți lua acum care vă vor ajuta să-L puneți pe Domnul înaintea tuturor altor priorități din viața voastră? Răspundeți la această întrebare în jurnalul pentru studiul scripturilor și includeți câteva țeluri care vă pot ajuta să deveniți un ucenic mai bun al lui Isus Hristos.

Luca 15

Isus propovăduiește pildele despre oaia rătăcită, moneda pierdută și fiului risipitor

Gândiți-vă la un moment în care ați găsit ceva important pe care l-ați pierdut. Cum v-ați simțit?

Gândiți-vă la o persoană pe care o cunoașteți care poate fi „pierdută” din punct de vedere spiritual. Această persoană poate fi cineva care nu a primit încă Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos sau care nu trăiește, în prezent, potrivit învățăturilor Evangheliei.

Pe măsură ce studiați Luca 15, căutați adevăruri referitoare la sentimentele Tatălui Ceresc față de cei care sunt pierduți din punct de vedere spiritual și responsabilitățile pe care le avem noi față de ei.

Citiți Luca 15:1-2 și căutați de ce se plâneau fariseii.

Drept răspuns la nemulțumirea fariseilor și cărturarilor, Salvatorul a propovăduit trei pilde: o pildă despre o oaie, una despre o monedă și una despre un fiu. Aceste pilde erau menite, în egală măsură, să dea speranță păcătoșilor și să dojenească și să condamne ipocrizia și fățarnicia cărturarilor și fariseilor. Pe măsură ce studiați

Oaia pierdută

aceste pilde, fiți atenți la motivul pentru care subiectul din fiecare pildă s-a pierdut și modul în care a fost găsit.

Citiți fiecare pildă, căutând răspunsuri la întrebările din coloana din stânga a tabelului următor. Scrieți răspunsurile voastre în spațiile libere corespunzătoare.

Moneda pierdută

Fiul risipitor

Pildele despre oaia pierdută, moneda pierdută și fiul rătăcitor			
Întrebări	Luca 15:3-7	Luca 15:8-10	Luca 15:11-32 (în versetul 16, cuvântul <i>mult</i> înseamnă „bucuros”).
Ce s-a pierdut?			
De ce s-a pierdut?			
Cum a fost găsit?			
Care cuvinte sau expresii descriu reacția din momentul găsirii lucrului pierdut?			

Observați că oaia s-a pierdut urmând cursul normal al vieții, moneda s-a pierdut din cauza neglijenței sau nepăsării proprietarului, iar fiul risipitor (cheltuitor sau nesăbuit) s-a pierdut din cauza propriei nesupunerii.

Care credeți că este responsabilitatea noastră față de cei care sunt pierduți, indiferent de motivul pentru care s-au pierdut?

Observați expresiile care descriu reacțiile atunci când se găsește animalul, obiectul sau persoana. Amintiți-vă că unul dintre scopurile acestor pilde a fost să-i dojenească pe fariseii și cărturarii fățarnici care protestau în legătură cu faptul că Isus vorbea cu vameșii și păcătoșii. Când Isus a spus că va fi mai multă bucurie în cer „pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință” (Luca 15:7), El propovăduia că există mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de farisei și cărturari care, din cauza mândriei, cred că nu au nevoie de pocăință.

Ținând cont de răspunsurile celor care au găsit ceea ce a fost pierdut, cum ați completa afirmația următoare: **Când îi ajutăm pe alții să simtă o dorință să se pocăiască, ne simțim _____.**

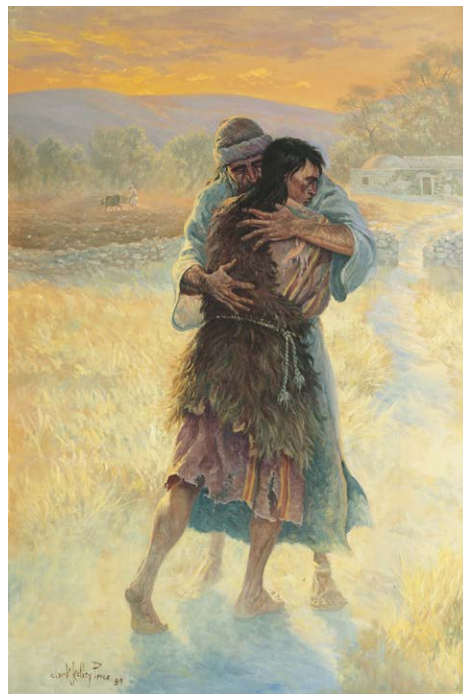
3. Răspundeți la următoarea întrebare în jurnalul pentru studiul scripturilor: Ce lucruri puteți să faceți pentru a ajuta o persoană care este pierdută din punct de vedere spiritual să simtă o dorință de a se pocăi sau de a propia mai mult de Tatăl Ceresc?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 13-15 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

„Tatăl său l-a văzut... și a alergat... și l-a sărutat” (Luca 15:20).

Luca 16

Introducere

Isus a propovăduit pilda ispravnicului necredincios. Fariseii au auzit învățăturile lui Isus și l-au ridiculizat. Apoi, Isus i-a muștrat pe farisei și i-a învățat pilda despre bogatul nemilostiv și despre Lazăr.

Luca 16:1-12

Isus a propovăduit pilda ispravnicului necredincios

În spațiile libere de mai jos, enumerați câteva dintre lucrurile materiale asupra cărora adesea oamenii își fixează inima și încearcă să le obțină:

Acum, enumerați câteva dintre bogățiile eterne pe care Tatăl Ceresc dorește să le dobândim (precum familii eterne și pace): _____

Ne putem bucura de câteva dintre aceste bogății eterne în această viață. Încercuiți una sau două dintre bogățiile eterne pe care le-ați enumerat care sunt în mod special importante pentru voi. Pe măsură ce studiați Luca 16, căutați adevăruri care vă pot ajuta să obțineți bogății eterne.

După ce a propovăduit pildele despre oaia răătăcită, moneda pierdută și fiul risipitor, Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi pilda ispravnicului necredincios. Un ispravnic este cineva care administrează afacerile, banii sau proprietățile altcuiva.

Citiți Luca 16:1-2 și căutați ce a aflat bogatul din pildă despre ispravnicul său.

Observați ce a fost acuzat ispravnicul că făcea cu bunurile bogatului. Deoarece ispravnicul risipea averea, el urma să-și piardă locul de muncă.

Învățăm în Luca 16:3-7 că ispravnicul își făcea griji în legătură cu ce va face după ce-și va pierde locul de muncă deoarece nu credea că putea face muncă fizică și îi era rușine să cerșească. El a scormit un plan care, credea el, avea să-i asigure ocazii de a se angaja în alte gospodării. El i-a vizitat pe doi dintre datornicii bogatului și le-a scăzut considerabil datoriile pentru a le câștiga simpatia.

Citiți Luca 16:8 și căutați cum a reacționat bogatul când a aflat ce făcuse ispravnicul său. V-ar putea ajuta să știți că „fiii veacului acestuia” sunt oamenii preocupați de lucruri lumești și „fiii luminii” sunt cei care Îl urmează pe Dumnezeu sau oamenii preocupați de lucruri spirituale.

Observați că bogatul a lăudat istețimea ispravnicului de a obține simpatia datornicilor acestuia. El nu lăuda necinstea ispravnicului.

Vârstnicul James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat ce a propovăduit Salvatorul prin pilda ispravnicului necredincios. „Scopul Domnului nostru a fost să arate diferența dintre grija, atenția și devotamentul oamenilor care fac afaceri cu bani pe pământ și căile de jumătate de măsură ale multora care pretind că doresc să obțină bogății spirituale. Oamenii preocupați de

lucrurile lumești nu-și neglijează viitorul și, de multe ori, sunt dornici într-un mod păcătos să adune multe lucruri; în timp ce «fiii luminii» sau cei care cred că bogăția spirituală este mai presus decât toate lucrurile materiale, sunt mai puțin zeloși, calculați sau înțelepți” (*Jesus the Christ*, ediția a 3-a, [1916], p. 463).

Citiți Luca 16:10-12 și căutați ce a spus Salvatorul că trebuie să facem pentru a fi binecuvântați cu bogății eterne. Observați că *mamona* din versetul 11 se referă la bogății pământești, inclusiv bani sau posesiuni. Poate fi util, de asemenea, să știți că a fi „credincios în cele mai mici lucruri” (Luca 16:10) înseamnă a folosi bogățiile pământești cu înțelepciune.

Din învățăturile Salvatorului cuprinse în Luca 16:1-12, învățăm că **dacă suntem înțelepți în pregătirea noastră pentru viitorul etern și folosim în mod drept bogățiile pământești, putem fi binecuvântați cu bogății eterne.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a. Cum reflectă modul drept în care folosim bogățiile pământești demnitatea noastră pentru a ni se încredința bogății eterne?
- b. Cum puteți voi, ca tineri, să folosiți bogățiile pământești în mod drept? Cum puteți face acest lucru ca adulți? (Vezi Iacov 2:17-19.)

Luca 16:13-31

Isus îi mustră pe farisei și propovăduiește pilda despre bogatul nemilostiv și despre Lazăr

Pe măsură ce studiați Luca 16:13-26, reflectați la modul în care bogățiile pământești îi pot împiedica pe unii oameni să obțină bogății eterne.

După cum este consemnat în Luca 16:13-14, Salvatorul a propovăduit că noi „nu [putem] sluji lui Dumnezeu și lui Mamona” (Luca 16:13). Fariseii ascultau învățăturile lui Isus și „își băteau joc de El” (Luca 16:14) sau Îl ridiculizau. În Luca 16:14, căutați cuvântul care îi descrie pe farisei și oferă o explicație a motivului pentru care L-au ridiculizat pe Salvator și învățăturile Sale.

Fariseii erau lacomi, ceea ce înseamnă că erau egoiști și doreau să dețină mai multe lucruri, îndeosebi cele care aparțineau altora. Ei râvneau la bogăția și puterea acestei lumi (vezi Matei 23:2-6, 14). De ce credeți că lăcomia lor a contribuit la faptul că L-au ridiculizat pe Salvator?

Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith a fragmentului din Luca 16:16-23 (din Ghid pentru scripturi) pentru a afla mai multe informații cu privire la conversația dintre farisei și Salvator.

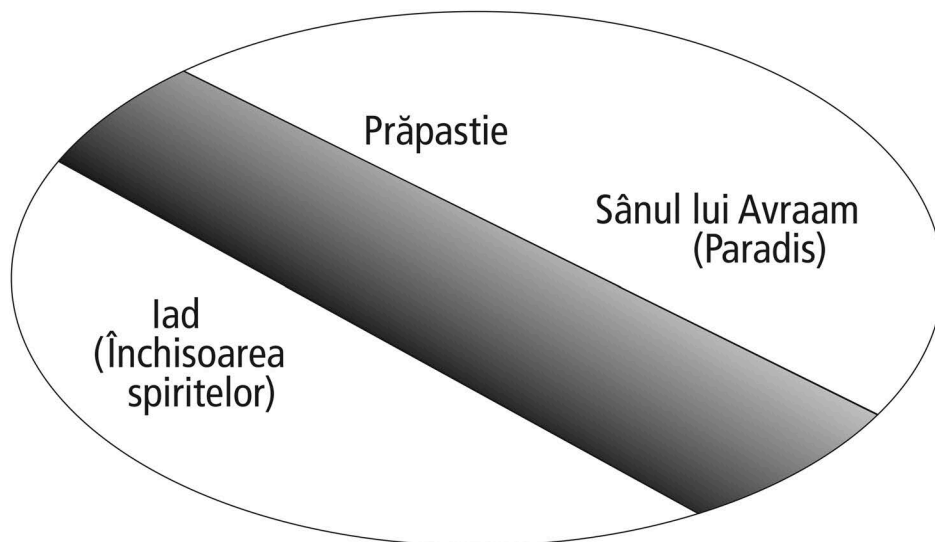
Din aceste versete, învățăm că fariseii au pretins că legea lui Moise a reprezentat legea lor și, prin urmare, ei L-au respins pe Isus ca fiind judecătorul lor. Isus a explicat că legea lui Moise și profeții au depus mărturie despre El. El i-a întrebat pe farisei de ce negau ceea ce fusese scris și i-a muștrat din cauză că „[strâmbau] calea cea dreaptă” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 16:21). Pentru a-i ajuta pe

acești farisei lacomi să înțeleagă comportamentul lor și consecințele acestuia, Salvatorul i-a asemănat cu omul bogat din pilda consemnată în Luca 16:19-31.

Să vizualizăm întâmplări din scripturi

Vizualizarea întâmplărilor din scripturi ne poate ajuta să facem ca acele întâmplări să fie mai reale și mai pline de viață. Vizualizarea vă poate ajuta, de asemenea, să vă raportați mai bine la oamenii și situațiile din scripturi și, drept urmare, vă permite să analizați și să înțelegeți mai bine ceea ce se întâmplă. În timp ce citiți, căutați detalii care vă ajută să vizualizați întâmplări și să vă imaginați că sunteți prezenți.

Pe măsură ce citiți Luca 16:19-31, imaginați-vă personajele din această pildă și interacțiunile dintre ele. Puteți citi aceste versete cu glas tare, ca și cum v-ați afla în fața unei audiențe, citând cuvintele Salvatorului (Luca 16:19-23), ale bogatului (Luca 16:24, 27, 28, 30) și ale lui Avraam (Luca 16:25, 26, 29, 31). S-ar putea să vă ajute să știți faptul că „sânul lui Avraam” (Luca 16:22) reprezintă paradisul din lumea spiritelor și că „locuința morților” (Luca 16:23) se referă la închisoarea spiritelor (vezi Ghid pentru scripturi, „Paradis”, „Iad”).

Care era diferența dintre viața muritoare a bogatului și cea a lui Lazăr?

În ce fel lăcomia sau dragostea pentru lucrurile materiale l-a afectat pe bogat după ce a murit?

Ce credeți că trebuia să-i învețe această pildă pe farisei?

Un principiu pe care-l putem învăța din această pildă este că, **dacă suntem lacomi și nu folosim bogățiile noastre pământești în mod înțelept, în cele din urmă, vom suferi și vom regreta** (vezi, de asemenea, D&L 104:18).

Putem învăța încă un adevăr din această pildă. Potrivit celor relatate în Luca 16:30, ce a crezut bogatul că se va întâmpla dacă Lazăr ar fi apărut înaintea fraților săi?

Bogatul credea că frații lui s-ar fi pocăit și s-ar fi convertit la adevăr dacă Lazăr li s-ar fi arătat. Convertirea este „schimbarea credinței, a inimii și a vieții cuiva pentru a accepta și a se conforma voinței lui Dumnezeu” (Ghid pentru scripturi, „Convertire, convertit”, scriptures.lds.org).

Potrivit celor relatate în Luca 16:29, 31, de ce nu l-a trimis Avraam pe Lazăr la frații bogatului?

Menționându-i pe „Moise și pe proroci”, Salvatorul a făcut referire din nou la scripturile în care fariseii pretindeau că cred și potrivit cărora pretindeau că trăiesc, însă, pe care, în realitate, le respingeau.

Din această pildă învățăm următorul lucru: **convertirea are loc atunci când credem și ținem seama de cuvintele profeților, nu când suntem martori la miracole sau când vedem îngeri.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că respectiva convertire are loc atunci când, în primul rând, credem și ținem seama de cuvintele profeților și nu atunci când suntem martori la miracole sau când vedem îngeri?
- b. Ce învățături specifice din partea profeților v-au influențat convertirea?

Pe o foaie separată de hârtie, scrieți un țel legat de cum puteți crede sau ține seama mai bine de învățăturile sau sfaturile profeților, astfel încât să fiți mai convertiți. Pentru mai multe idei, puteți citi din nou broșura *Pentru întărirea tineretului*. Puneți această foaie de hârtie într-un loc în care o veți vedea zilnic pentru a vă aduce aminte de țelul vostru, poate în scripturile voastre.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Câinii îi lingeau bubele lui Lazăr, săracul care stătea la ușa bogatului.

Luca 17

Introducere

Isus i-a învățat pe ucenicii Săi despre nevoia de a-i ierta pe alții. După aceea, apostolii I-au cerut lui Isus să le mărească credința. Drept răspuns, Salvatorul i-a învățat pilda despre robii netrebnici. Mai târziu, Isus a vindecat zece leproși, însă numai unul dintre ei s-a întors să-I mulțumească. Salvatorul s-a confruntat cu fariseii și i-a învățat despre venirea împărăției lui Dumnezeu.

Luca 17:1-10

Apostolii îi cer lui Isus să le mărească credința

1. Gândiți-vă la situații care ar necesita să vă exercitați credința, de exemplu când cereți o binecuvântare a preoției, când plătiți zeciuiala sau când aveți de rost o cuvântare sau de predat o lecție la Biserică. Scrieți lista voastră în jurnalul pentru studiul scripturilor. Apoi, răspundeți la următoarele întrebări: Ați vrut vreodată să aveți credință mai mare? Dacă da, ce experiențe ați avut sau cu ce anume v-ați confruntat, astfel încât ați ajuns să aveți această dorință?

Pe măsură ce studiați Luca 17, căutați principii care vă pot ajuta să vă măriți credința.

În Luca 17:1-2 Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi că cei care îi fac pe alții să păcătuiască vor fi trași la răspundere.

Citiți Luca 17:3-4 și căutați o poruncă pe care Salvatorul a dat-o ucenicilor Săi, care ar putea fi respectată având credință. Marcați această poruncă în scripturile voastre.

De ce ar putea fi greu să ierți pe cineva care îți face rău în mod repetat?

Citiți Luca 17:5 pentru a afla ce au dorit apostolii de la Salvator după ce i-a învățat despre iertare.

În ce fel faptul de a căuta credință mai mare îi ajută să țină porunca de a ierta pe alții? _____

După cum este consemnat în Luca 17:6, Salvatorul a răspuns la rugămintea apostolilor de a le mări credința depunând mărturie că o credință de mărimea unui grăunte de muștar poate produce miracole. Pentru a-i ajuta să știe cum să-și mărească credința, Isus le-a dat o pildă care descrie relația dintre un stăpân și un rob.

Citiți Luca 17:7-10 și căutați ceea ce așteaptă un stăpân de la robul său. Folosiți notele de subsol pentru a vă ajuta să înțelegeți unele dintre cuvintele grele din pildă.

În vremurile biblice, un stăpân îi oferea robului său toate lucrurile de care avea nevoie, în timp ce robul își îndeplinea sarcinile sale. Datorită acestui lucru, nu era nevoie ca stăpânul să-i mulțumească robului în mod deosebit sau să se simtă îndatorat lui pentru că își îndeplinea îndatoririle.

Gândiți-vă la moduri în care Tatăl Ceresc este precum stăpânul din această pildă.

În Luca 17:10, puteți marca expresia „am făcut ce eram datori să facem”.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarele lucruri:
Credința noastră va crește pe măsură ce ne străduim să facem tot ceea ce poruncește Tatăl Ceresc. Veți completa această afirmație mai târziu.

Puteți marca în Luca 17:10 ce a spus Isus că trebuie să zică robii după ce fac ceea ce li s-a poruncit.

A realiza că suntem robi netrebnici înseamnă că, oricât de bine am ține poruncile, suntem întotdeauna îndatorați lui Dumnezeu. El ne binecuvântează cu atâta generozitate, încât nu-L putem răsplăti niciodată – nici când suntem supuși și trăim în mod neprihănit (vezi Mosia 2:20-26).

3. Completați afirmația în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor pentru a reda următorul principiu: **Credința noastră va crește pe măsură ce ne străduim să facem tot ceea ce poruncește Tatăl Ceresc și ne aducem aminte că-i suntem mereu îndatorați.** Apoi, răspundeți la următoarea întrebare: În ce fel faptul de a ne strădui să facem tot ceea ce poruncește Dumnezeu ne mărește credința?

Președintele Heber J. Grant ne-a învățat despre importanța de a ne face datoria slujindu-l lui Dumnezeu: „Nu există niciun pericol ca un bărbat sau o femeie să-și piardă credința în această Biserică dacă este umil și se roagă și își face datoria. Nu am cunoscut niciodată o astfel de persoană care să-și piardă credința. Când ne facem datoria, credința crește până când devine cunoaștere perfectă (Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant [2002], p. 28).

Reflectați la un moment în care ați ținut poruncile sau v-ați făcut în mod supus datoria față de Dumnezeu și, drept rezultat, ați simțit că aveți credință mai mare.

Luca 17:11-19

Isus vindecă zece leproși

Ținând cont de ceea ce cunoașteți despre lepră, completați următoarea afirmație: În vremurile biblice, ar fi fost greu să suferi de lepră deoarece _____.

Lepra era o boală care putea duce la desfigurare și moarte. Leproșii erau separați de restul societății pentru a proteja sănătatea celorlalți și li se cerea să strige „necurat!” pentru a avertiza pe oricine se apropia de ei (vezi Ghid pentru scripturi, „Lepră”).

Citiți Luca 17:11-12 pentru a afla cu cine s-a întâlnit Isus când s-a oprit într-un sat în timp ce călătorea spre Ierusalim.

Dacă ați fi fost unul dintre acei leproși, ce sentimente ați fi avut când l-ați fi văzut pe Isus?

Citiți Luca 17: 13-14 și fiți atenți ce I-au spus leproșii Salvatorului și ce le-a răspuns El.

Legea lui Moise prevedea ca leproșii să se arate preoților după ce se făceau bine pentru a fi readmiși în societate (vezi Leviticul 14). Puteți marca în scripturile voastre ce s-a întâmplat când leproșii au mers să se arate preotului.

Din Luca 17:14, putem învăța că **primim binecuvântările Domnului pe măsură ce facem ce ne-a instruit El să facem.**

Gândiți-vă cum ar fi fost – cum v-ar fi schimbat viața – dacă ați fi fost unul dintre cei zece leproși care au fost vindecați. Ce credeți că ați fi făcut după ce v-ați fi dat seama că ați fost vindecat de lepră?

Citiți Luca 17:15-19 și căutați ce a făcut unul dintre leproși spre deosebire de ceilalți.

Un adevăr pe care-l putem învăța de la leprosul care s-a întors să mulțumească este că **este important să ne exprimăm recunoștința pentru binecuvântările pe care le primim.**

De ce este important să ne exprimăm recunoștința față de Dumnezeu pentru binecuvântările pe care le primim? _____

În ce mod am putea fi noi, uneori, ca cei nouă leproși?

În timp ce citiți următoarea declarație a președintelui Thomas S. Monson, marcați ceea ce ne-a învățat dânsul că se va întâmpla dacă ne exprimăm recunoștința față de Tatăl nostru din Cer: „Dragii mei frați și dragile mele surori, ne amintim noi să mulțumim pentru binecuvântările pe care le primim? Mulțumirile adresate în mod sincer nu ne ajută doar să recunoaștem binecuvântările primite, dar ne și deschide porțile cerului și ne ajută să simțim dragostea lui Dumnezeu” („Darul divin al pocăinței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 87).

Puteți marca în Luca 17:19 ce a spus Salvatorul că s-a întâmplat cu leprosul care a mulțumit.

Să ne evaluăm viața

Când ne facem timp pentru a evalua în mod cinstit cât de bine trăim conform unui anume principiu, noi îi oferim ocazia Duhului Sfânt de a ne ajuta să înțelegem ce facem bine și cum putem să ne îmbunătățim. Pe măsură ce vă autoevaluați, încercați să căutați îndrumare de la Duhul Sfânt și să fiți complet cinstiți.

În ce fel faptul de a aduce mulțumiri Domnului pentru binecuvântările noastre ne ajută să fim mântuiți? _____

4. Consemnați în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor binecuvântări din partea Tatălui Ceresc pentru care sunteți

recunoscători. Enumerați câteva lucruri pe care le puteți face în viață pentru a vă arăta recunoștința pentru aceste binecuvântări.

Luca 17:20-37

Isus propovăduiește despre venirea împărăției lui Dumnezeu

Isus a propovăduit despre a Doua Sa Venire în Luca 17:20-37. Ați studiat o parte din conținutul acestui fragment când ați studiat Matei 24 și Joseph Smith – Matei.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 1

Luca 18-21

Introducere

Când Isus a călătorit spre Ierusalim pentru ultima oară, El a propovăduit Evanghelia Sa și a înfăptuit miracole printre oameni. El a intrat în Ierusalim triumfător, a curățat templul din nou și i-a învățat pe oameni acolo.

Luca 18-21

Salvatorul propovăduiește în drum spre Ierusalim

Ați învățat deja despre multe dintre întâmplările consemnate în Luca 18-21 când ați studiat Matei și Marcu.

Când Isus a călătorit spre Ierusalim pentru ultima oară, El a propovăduit mai multe pilde și a vindecat mulți oameni. El a invitat un tânăr bogat să dea tot săracilor și să-L urmeze. El a vindecat un orb. În pofida faptului că a fost ridiculizat, El a luat cina cu unul dintre mai marii vameșilor în Ierihon. (Vezi, de asemenea, Matei 19-20; Marcu 10.)

Isus a ajuns în Ierusalim și a intrat în oraș călare pe un măgăruș în timp ce oamenii Îl aclamau și-l aduceau laude. Din nou, El i-a izgonit pe vânzătorii din templu, i-a învățat pe oameni acolo și a răspuns la întrebările preoților celor mai de seamă și cărturarilor. El a lăudat o văduvă care a oferit doi bănuți visteriei templului. De asemenea, i-a învățat pe ucenici despre cea de-a Doua Venire a Sa.

Majoritatea relatărilor pe care cursanții le vor studia în cadrul acestei lecții aparțin numai Evangheliei după Luca. Pentru a vă pregăti să studiați Luca 18-21, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

Ce fapte arată că o persoană dorește cu sinceritate să se apropie de Domnul? Ce comportament demonstrează că dorește cu adevărat să fie iertată sau dorește ajutorul Domnului? _____

Citiți fiecare fragment scriptural din tabel și gândiți-vă la răspunsurile la întrebări. Puteți marca lucrurile pe care le aflați.

Pildă sau relatare	Ajutor	Personaj principal	Doctrină sau principii
Luca 18:1-8	<i>a se lăsa</i> : a se descuraja sau a obosi <i>a face dreptate</i> : a îndrepta sau a obține dreptate pentru	văduvă	
Luca 18:9-14	<i>socotit neprihănit</i> : acceptat sau curățit	vameș	
Luca 18:35-43		orb	
Luca 19:1-10	<i>norod</i> : popor sau mulțime <i>a năpăstui</i> : a nedreptăți	Zacheu	
Întrebări de luat în calcul • Ce a dorit personajul principal? • Ce a făcut persoana respectivă pentru a arăta că dorința sa era sinceră? • Ce s-a întâmplat ca urmare a faptelor sale credincioase?			

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce asemănări ați observat între faptele fiecărui personaj principal?
- Ce asemănări ați observat între ceea ce a primit fiecare dintre personajele principale în urma faptelor sale?

Un principiu pe care-l putem învăța din aceste principii este că, **dacă suntem sinceri și stăruitori când ne exercităm credința în Domnul, putem obține îndurarea Sa.**

Citiți declarația de mai jos a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și fiți atenți ce indică faptul că o persoană își exercită credința în Domnul: „Credința adevărată se concentrează în și pe Domnul Isus Hristos și duce întotdeauna la acțiune” („Cereți cu credință”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 95).

Puteți scrie această declarație pe marginea scripturilor voastre.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva moduri în care vă puteți exercita credința în Isus Hristos astăzi. Ce binecuvântări primim deoarece ne exercităm credința în Isus Hristos zilnic?

Citiți declarația de mai jos a vârstnicului Bednar pentru a afla ce a spus dânsul că înseamnă a simți îndurarea Domnului.

„Prin studii individuale, observație, meditare și rugăciune, cred că am ajuns să înțeleg mai bine că îndurarea blândă a Domnului înseamnă binecuvântări foarte personale și individualizate, întărire, protecție, asigurare, îndrumare, amabilitate iubitoare, consolare, suport și daruri spirituale pe care le primim de la Domnul Isus Hristos, datorită Lui și prin El. Cu adevărat, Domnul aplică «îndurarea Sa potrivit condițiilor copiilor oamenilor» (D&L 46:15).

Permiteți-mi să vă sugerez că una dintre căile prin care Salvatorul vine la fiecare dintre noi este prin abundența și blânda Sa îndurare. De pildă, când dumneavoastră și cu mine întâmpinăm provocări și încercări în viețile noastre, darul credinței și un sentiment adecvat de încredere personală care depășește propria capacitate sunt două exemple de îndurare blândă a Domnului. Pocăința și iertarea păcatelor precum și pacea conștiinței sunt exemple de îndurare blândă a Domnului. Stăruința și vitejia, care ne fac să trecem cu optimism peste limitele fizice și dificultățile spirituale, sunt exemple de îndurare blândă a Domnului” („Îndurarea blândă a Domnului”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 99-100).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce mod v-ați exercitat credința în Isus Hristos voi sau cineva cunoscut? Drept rezultat, cum ați simțit îndurarea Domnului?
- b. Gândiți-vă cum doriți să primiți ajutorul și îndurarea Domnului în viața voastră. Ce veți face pentru a vă exercita credința în Domnul pentru a primi îndurarea Sa?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 18-21 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 2

Luca 22

Introducere

Spre sfârșitul slujirii Sale din viața muritoare, Isus a instituit împărtășania, i-a învățat pe ucenicii Lui să slujească altora și i-a poruncit lui Petru să-i întărească pe frații săi. Sacrificiul ispășitor al Salvatorului a început în Grădina Ghetsimani. A fost arestat și judecat înaintea lui Caiafa. În timp ce Salvatorul era judecat, Petru a negat faptul că-L cunoștea.

Luca 22:1-38

Salvatorul instituie împărtășania și îi instruiește pe apostolii Săi

Imaginați-vă că stați împreună cu un membru al familiei pe podeaua casei voastre. Membrul familiei voastre vrea să se ridice și vă cere ajutorul. Cât de mult îl puteți ajuta dacă stați pe podea? Care ar fi diferența dacă v-ați ridica în picioare înainte de a-l ajuta?

Această analogie vă poate ajuta să înțelegeți ce putem face pentru a-i ridica pe alții să fie mai buni din punct de vedere spiritual.

Pe măsură ce studiați Luca 22, căutați adevăruri care vă vor ajuta să știți cum să-i ajutați pe alții să se ridice din punct de vedere spiritual.

În Luca 22:1-30, aflăm că, spre sfârșitul slujirii Sale din viața muritoare, Salvatorul s-a întâlnit cu apostolii Săi pentru a sărbători Paștele evreiesc. În timpul cinei, El a anunțat că unul dintre ei urma să-L trădeze, a instituit împărtășania, a poruncit ca aceasta să fie administrată în amintirea Lui și i-a învățat că cei care slujesc altora sunt cei mai mari dintre toți. De asemenea, Salvatorul i-a lăudat pe apostolii Săi pentru că au continuat să-L urmeze și le-a promis că, într-o zi, vor sta pe tronuri și vor judeca pe cele doisprezece triburi ale lui Israel.

Citiți Luca 22:31-32 și căutați ce a spus Salvatorul că dorea Satana.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith oferă următoarea clarificare a versetului 31: „Și Domnul a zis: „Simone, Simone, iată că Satana te-a cerut, ca să îi cearnă pe copiii împărăției ca grâul” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 22:31)). Cu alte cuvinte, Satana dorea să-l prindă pe Petru în capcană ca să poată să-i prindă mai ușor în capcană pe ceilalți membri ai Bisericii.

„Grâul este cernut prin separarea boabelor de pleavă. Se păstrează bobul valoros, în timp ce pleava este înlăturată. Dacă sfinții cedează ispitei și înfăptuiesc păcatele lumii, își pierd caracterul diferit de ceilalți și devin ca pleava” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 183). În analogia făcută de Salvator, credința și mărturia lui Petru și a altora poate fi asemenea bobului de grâu, pe care Satana a dorit să-l separe sau să-l ia de la ei.

Enumerați un lucru sau două pe care le-ați învățat despre Petru care arată că el avusese deja o mărturie despre Isus Hristos și Evanghelia Sa.

Puteți marca în Luca 22:32 ce a spus Salvatorul că-i mai trebuia lui Petru pentru a-i putea întări pe frații săi.

(A avea o *mărturie* despre Evanghelie înseamnă că o persoană a primit o „dovadă spirituală despre adevăr dată prin Duhul Sfânt” [vezi Ghid pentru scripturi, „Mărturie”, scriptures.lds.org]. *Convertirea* la Evanghelie înseamnă „schimbarea credinței, a inimii și a vieții cuiva pentru a accepta și a se conforma voinței lui Dumnezeu” (Ghid pentru scripturi, „Convertire, convertit”, scriptures.lds.org).

Ținând cont de ceea ce i-a spus Domnul lui Petru în Luca 22:32, putem identifica următorul adevăr: **Când suntem convertiți la Evanghelia lui Isus Hristos, îi putem întări pe ceilalți.**

1. Când suntem convertiți, crezurile și faptele noastre sunt în conformitate cu voința lui Dumnezeu și îi putem ajuta sau întări pe alții. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce legătură are analogia de a ajuta pe cineva să se ridice cu acest principiu?
- b. Ce credeți că ar ajuta o persoană să devină mai convertită la Evanghelie?

Citiți Luca 22:33-34, căutând ce i-a răspuns Petru Salvatorului și ce a profețit Salvatorul că urma să facă Petru. Puteți marca ceea ce aflați.

O versiune mai detaliată a acestei relatări este consemnată în Matei 26. Citiți Matei 26:35 și fiți atenți ce a spus Petru după ce a auzit profeția.

Luca 22:39-53

Salvatorul suferă în Ghetsimani, sudoarea prefăcându-se în picături mari de sânge și este trădat de Iuda

După sărbătoarea Paștelui evreiesc, Salvatorul și apostolii Săi au mers în Grădina Ghetsimani. Citiți Luca 22:39-43 și căutați ce a făcut Salvatorul acolo. Puteți marca în versetul 43 cine l-a întărit.

Din această relatare învățăm că, **dacă suntem dispuși să ne supunem Tatălui Ceresc, El ne va ajuta să avem tăria de a face voia Sa.**

Care sunt unele dintre căile prin care Tatăl Ceresc ne-ar putea întări?

Reflecțați la o situație în care v-ați simțit întăriți de Tatăl Ceresc atunci când v-ați străduit să faceți voia Sa.

Relatarea lui Luca despre suferințele Salvatorului în Grădina Ghetsimani include un detaliu important care nu apare în relatările scrise de Matei și Marcu. Citiți Luca 22:44 și căutați modul în care a descris Luca suferințele Salvatorului de acolo. Puteți marca cuvintele care ne învață următorul adevăr: **În timp ce a suferit în Grădina Ghetsimani, sudoarea lui Isus Hristos s-a prefăcut în picături mari de sânge.**

Salvatorul și-a descris suferința într-o revelație dată prin intermediul profetului Joseph Smith. Citiți Doctrină și legăminte 19:18 și căutați modul în care Salvatorul a descris suferințele Sale. Citiți, de asemenea, Mosia 3:7. Puteți scrie *Doctrină și legăminte 19:18* și *Mosia 3:7* în scripturile voastre, în dreptul lui Luca 22:44, ca referințe suplimentare.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce simțiți când vă gândiți că Isus Hristos a suferit atât de mult pentru voi?
- În ce fel cunoașterea acestui adevăr vă întărește mărturia despre dragostea Salvatorului pentru voi?

Vărstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat următoarele despre suferințele Salvatorului:

„Nu cunoaștem, nu putem explica în cuvinte și nicio minte muritoare nu-și poate închipui pe deplin importanța a ceea ce a făcut Hristos în Ghetsimani.

Știm că sudoarea Lui s-a făcut ca niște picături mari de sânge care ieșeau din fiecare por în timp ce bea drojdia acelei cupe amare pe care l-o dăduse Tatăl Său.

Știm că El a suferit, atât în trup, cât și în duh, mai mult decât poate suferi un om, în afară de moarte.

Știm că, într-un fel de neînțeles pentru noi, suferința Sa a satisfăcut cerințele dreptății, a răscumpărat sufletele celor care se pocăiesc de la durerile și pedepsele păcatului și a făcut ca mila să fie disponibilă tuturor celor care cred în numele Său cel Sfânt.

Știm că era căzut cu fața la pământ în timp ce durerile și chinurile de moarte ale unei poveri infinite l-au făcut să tremure de durere și să voiască să nu bea din paharul amar.

Știm că un înger a venit din curțile cerești pentru a-L întări în momentele Sale de chin și presupunem că acesta a fost Mihail, cel care a căzut cel dintâi pentru ca omul muritor să poată fi.

Pe cât ne putem da seama, aceste chinuri infinite – această suferință de nedescris – a continuat timp de aproximativ trei sau patru ore” („The Purifying Power of Gethsemane”, *Ensign*, mai 1985, p. 9).

În Luca 22:45-48 învățăm că, după ce Salvatorul a suferit în Ghetsimani, El a fost trădat de către Iuda Iscarioteanul.

Citiți Luca 22:49-51 și căutați ce a făcut Petru (vezi Ioan 18:10) când preoții cei mai de seamă și alții au venit să-l aresteze pe Isus. Puteți marca ce a făcut Salvatorul pentru robul marelui preot.

În Luca 22:52-53, învățăm că Salvatorul a întrebat de ce Îl arestau preoții cei mai de seamă și alții în timpul nopții în loc să-L fi arestat în timpul zilei când se afla la templu.

Luca 22:54-71

Isus este judecat înaintea Sinedriului și Petru neagă că-L cunoaște

În Luca 22:54-48, învățăm că, după ce Salvatorul a fost luat și dus la casa marelui preot pentru a fi judecat, Petru a mers după El.

3. Desenați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor. Pe măsură ce citiți fiecare fragment scriptural, fiți atenți cine a vorbit cu Petru și ce a spus el în timp ce Salvatorul era judecat. Scrieți răspunsurile voastre în căsuțele corespunzătoare. (Notă. Toate cele patru Evanghelii conțin o

relatare a negării lui Petru, însă relatarea făcută de Ioan cuprinde cele mai multe detalii.)

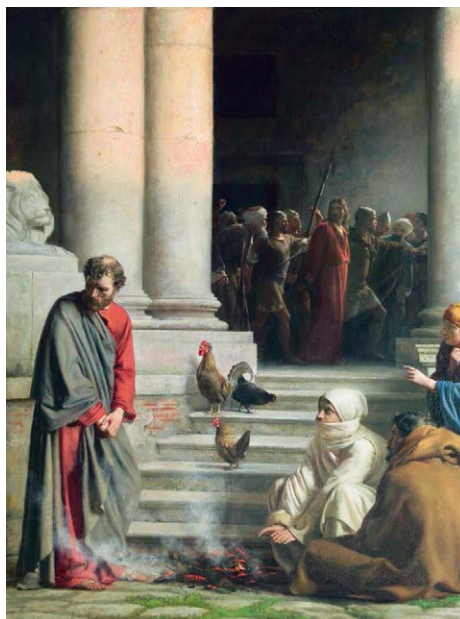
Referință	Cine a vorbit cu Petru?	Ce a spus el?
Ioan 18:15-17		
Ioan 18:18, 25.		
Ioan 18:26-27		

După ce terminați de completat tabelul, răspundeți la următoarea întrebare în jurnalul pentru studiul scripturilor: De ce credeți că Petru a negat faptul că-L cunoștea pe Isus în fața fiecăruia dintre acești oameni?

Citiți Luca 22:61-62 și căutați ce s-a întâmplat după ce Petru a negat faptul că-L cunoștea pe Salvator.

Imaginați-vă că ați fi fost în locul lui Petru după ce a negat de trei ori faptul că-L cunoștea pe Isus. Ce gânduri sau sentimente credeți că ați fi avut când Salvatorul s-ar fi uitat la voi? De ce v-ați fi simțit așa?

Vârstnicul Bruce R. McConkie a spus următoarele lucruri despre Petru.

„Petru este exemplul clasic al modului în care puterea convertirii are efect asupra sufletelor receptive. În timpul slujirii muritoare a Domnului, Petru a avut o mărturie, născută din Spirit, cu privire la divinitatea lui Hristos și la marele plan al salvării care era în Hristos. «Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui Viu!» a spus el, în timp ce Duhul Sfânt i-a dat putere de exprimare. (Matei 16:13-19.) Când alții au plecat, Petru a rămas ferm în convingerea sa de apostol «Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu». (Ioan 6:69). Petru a știut și cunoașterea sa a venit prin revelație.

Dar Petru nu a fost convertit, deoarece el nu devenise o făptură nouă prin Duhul Sfânt. În schimb, cu mult după ce Petru a dobândit o mărturie și în noaptea în care Isus a fost arestat, El i-a spus lui Petru: *Și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.*» (Luca 22:32). Imediat după și în pofida mărturiei pe care o avea, Petru L-a tăgăduit pe Hristos. Luca 22:54-62. După răstignire, Petru s-a întors la pescuit, dar a fost chemat înapoi de către Domnul Înviat. (Ioan 21:1-17). În cele din urmă, în ziua Cincizecimii, înzestrarea spirituală promisă a fost dată; Petru și toți ucenicii credincioși au devenit făpturi noi prin Duhul Sfânt; ei au fost convertiți pe deplin și

realizările lor ulterioare demonstrează stabilitatea convertirii lor. (Faptele apostolilor 3; 4.)”
(*Mormon Doctrine*, ediția a doua [1966], p. 162-110).

În Faptele apostolilor, învățăm că, după ce Petru a primit darul Duhului Sfânt, s-a convertit pe deplin și și-a petrecut restul vieții ca ucenic credincios al lui Isus Hristos (vezi Faptele apostolilor 4:13-17; 5:25-29).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce lecții putem învăța din experiența lui Petru?
- b. Cunoașteți vreo persoană care este cu adevărat convertită la Evanghelia lui Isus Hristos? Ce a făcut această persoană pentru a arăta că este convertită?

Reflectați la ce puteți face pentru a fi mai convertiți la Evanghelia lui Isus Hristos. Urmăți orice îndemn pe care îl primiți.

În Luca 22:63-71, învățăm că Salvatorul a fost batjocorit și lovit de preoții cei mai de seamă.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 22 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 3

Luca 23-24

Introducere

Salvatorul a fost judecat înaintea lui Pilat din Pont și a lui Irod Antipa. Niciunul dintre acești bărbați nu l-au găsit pe Salvator vinovat de crimele de care l-au acuzat iudeii, totuși, Pilat L-a dat pe mâna soldaților pentru a fi răstignit. Isus i-a iertat pe soldații romani care L-au răstignit și i-a spus cuvinte de alinare în ceea ce privește viața de după moarte unui tâlhar care a fost, de asemenea, răstignit. După ce Isus a murit, trupul Său a fost așezat în mormântul lui Iosif din Arimatea. A treia zi după moartea lui Isus Hristos, îngeri care se aflau la mormânt au anunțat un grup de femei că El a înviat. Mai târziu, Isus le-a apărut apostolilor Săi și altora, le-a arătat trupul Său înviat și i-a trimis să predice pocăință și să fie martorii Lui.

Luca 23

Salvatorul este judecat înaintea lui Pilat și a lui Irod și este răstignit între doi hoți

Gândiți-vă la un moment în care cineva s-a purtat urât cu voi. Cum ați reacționat în acea situație?

Pe măsură ce studiați Luca 23, căutați un adevăr care vă va ajuta să înțelegeți cum trebuie să reacționăm atunci când alții se poartă urât cu noi.

Amintiți-vă că, după ce Isus a suferit în Ghetsimani, preoții cei mai de seamă L-au arestat și L-au condamnat la moarte. Apoi, L-au dus la Pilat din Pont, un conducător roman din teritoriul Iudeii și i-au cerut să îl omoare. Pilat nu l-a găsit nicio vină lui Isus. El L-a trimis pe Isus să fie judecat de Irod Antipa, care dăduse poruncă să fie ucis Ioan Botezătorul și care domnea peste teritoriile aflate sub dominație romană din Galilea și Perea. Nici Irod nu l-a găsit nicio vină lui Isus, așadar Pilat le-a spus oamenilor că avea să-L pedepsească pe Isus și să-L elibereze. Oamenii i-au strigat lui Pilat să-l elibereze pe Baraba, un ucigaș, și au cerut ca Isus să fie răstignit. Pilat l-a eliberat pe Baraba și L-a dat pe Isus în mâinile soldaților pentru a fi răstignit (vezi Luca 23:1-25).

Citiți Luca 23:32-34 și Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 23:35 (în Ghid pentru scripturi). Puteți marca rugăciunea Lui în scripturile voastre.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. De ce este rugăciunea Salvatorului din acel moment atât de remarcabilă?
 - b. Ce principii putem învăța din exemplul Salvatorului despre modul în care ar trebui să reacționăm când alții se poartă urât cu noi? (Răspundeți la această întrebare completând următorul principiu: **Putem urma exemplul lui Isus Hristos alegând să _____.**)

Faptul de a-i ierta pe alții nu înseamnă că îi scuzăm de la răspunderea pentru faptele comise. Nu înseamnă nici că trebuie să ne punem în situații în care oamenii pot continua să se poarte urât cu noi. Dimpotrivă, iertarea înseamnă a-i trata cu dragoste pe cei care s-au purtat urât cu noi și a nu păstra în inimă sentimente de

mânie sau ranchiună față de ei (vezi Ghid pentru scripturi, „(A) ierta” scriptures.lds.org).

Gândiți-vă dacă există vreo persoană pe care trebuie s-o iertați. Uneori, poate fi dificil să-i iertăm pe alții. Citiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley și căutați ce puteți face dacă vă luptați să iertați pe cineva:

„Vă rog să-l cereți Domnului tăria de a ierta... Poate nu va fi ușor și nu se va întâmpla repede. Dar, dacă veți dori acest lucru cu sinceritate și veți căuta să-l dezvoltați, va veni... Veți simți o pace în inimă care nu poate fi dobândită altfel. Acea pace va fi a Celui care a spus:

«Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.

Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre» (Matei 6:14-15)” („Of You It Is Required to Forgive”, *Ensign*, iunie 1991, p. 5).

2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, faceți următoarele teme:

- Răspundeți la următoarele întrebări: Cum credeți că faptul de a vă ruga pentru tărie vă poate ajuta să iertați pe cineva care s-a purtat urât cu voi?
- Scrieți despre o ocazie în care voi (sau cineva pe care îl cunoașteți) ați iertat pe altcineva. Amintiți-vă să nu împărtășiți nimic care este prea personal.

Căutați să urmați exemplul lui Isus Hristos și să-i iertați pe cei care s-au purtat urât cu voi. Rugați-vă pentru a avea tăria și capacitatea de a face acest lucru.

(Amintiți-vă că Domnul condamnă orice forma de comportament abuziv – fizic, sexual, verbal sau emoțional. Abuzul sau comportamentul urât de orice fel, inclusiv batjocura, sunt împotriva învățăturilor lui Isus Hristos. Victimele abuzului trebuie să fie convinse că nu ele sunt de vină pentru comportamentul abuziv al altora. Ele nu trebuie să simtă vină. Victimele abuzului trebuie să caute ajutor imediat, în mod normal de la episcopul sau președintele lor de ramură.)

În Luca 23:35-38, învățăm că soldații romani și conducătorii iudeilor și-au bătut joc de Salvator când El se afla pe cruce. Citiți Luca 23:39-43 și căutați cum L-au tratat pe Salvator cei doi tâlhari care erau pe cruce la dreapta și la stânga Sa. Puteți marca cuvintele sau expresiile care vă atrag atenția.

Citiți următoarea declarație, căutând ce a dorit Salvatorul să spună atunci când I-a spus unuia dintre tâlhari că va fi cu El în paradis.

„În scripturi, cuvântul *paradis* este folosit în moduri diferite. În primul rând, denumește un loc de pace și fericire în lumea de după moarte a spiritelor, rezervat celor care au fost botezați și care au rămas credincioși (vezi Alma 40:12; Moroni 10:34) ...

Al doilea sens al cuvântului *paradis* se găsește în relatarea lui Luca despre răstignirea Salvatorului... Profetul Joseph Smith a explicat că... Domnul a spus de fapt că tâlharul va fi cu El în lumea spiritelor” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 119; vezi, de asemenea, *History of the Church*, 5:424-425).

Din cuvintele pe care Salvatorul le-a spus tâlharului, consemnate în Luca 23:43, învățăm că, **după moarte, spiritele tuturor oamenilor intră în lumea spiritelor.**

În Doctrină și legăminte 138, învățăm că, atunci când Salvatorul a murit, Spiritul Său a intrat în lumea spiritelor. Totuși, El nu i-a vizitat pe cei răi, care erau într-o parte a lumii spiritelor, numită închisoarea spiritelor. Citiți Doctrină și legăminte 138:29-32 și căutați ce a făcut Isus Hristos în lumea spiritelor și ce s-a întâmplat cel mai probabil cu tâlharul după ce a murit și a mers în lumea spiritelor. Puteți scrie referința suplimentară *D&L 138:29-32* în dreptul versetului Luca 23:43 în scripturile voastre.

Crearea referințelor suplimentare

O referință suplimentară este o referință scripturală care poate oferi informații suplimentare despre fragmentul pe care îl studiați. Pe măsură ce studiați, veți avea mult de câștigat dacă veți scrie referințe suplimentare în scripturile voastre când găsiți versete care vă ajută să înțelegeți un alt verset din scriptură sau un subiect din scriptură.

Deși Evanghelia urma să-i fie predicată acestui tâlhar, el nu urma să primească automat exaltarea în împărăția lui Dumnezeu. Tâlharul (și alți oameni care mor fără a avea cunoașterea Evangheliei) va trebui să se pocăiască și să accepte rânduilele din templu înfăptuite în numele lui (vezi Doctrină și legăminte 138:58-59).

În Luca 23:44-56 este relatat faptul că Salvatorul a murit pe cruce. După aceea, trupul Său a fost înfășurat într-o pânză de in și pus într-un mormânt. Partea referitoare la moartea Salvatorului pe cruce a fost discutată în lecția care cuprinde Matei 27.

Luca 24

Îngerii anunță că Isus Hristos a înviat și Isus le apare ucenicilor Săi

Imaginați-vă că sunteți misionar și întâlniți pe cineva care spune: „Cunosc mulți oameni care nu cred în viața de după moarte. Unii dintre ei spun că cred în Isus Hristos, dar nu cred că El a înviat având trup fizic. Ei spun că El a continuat să trăiască doar ca spirit. Ce crezi despre învierea lui Isus Hristos?”

Cum ați răspunde la această întrebare? _____

Citiți Luca 24:1-4 și căutați ce au găsit femeile când au ajuns la mormântul în care fusese pus trupul lui Isus.

Citiți Luca 24:5-8 pentru a afla ce le-au spus îngerii femeilor. Puteți marca ceea ce aflați.

În Luca 24:9-10, învățăm că femeile au plecat de la mormânt și le-au spus ucenicilor ceea ce văzuseră și aflaseră.

Citiți Luca 24:11 și căutați care a fost reacția apostolilor când au auzit cuvintele femeilor.

Rezumați cum au reacționat apostolii când au auzit cuvintele femeilor:

După ce Petru a auzit spusele femeilor, el a fugit la mormânt și a găsit fâșii de pânză, dar trupul lui Isus nu se mai afla acolo (vezi Luca 24:12).

În Luca 24:13-32, aflăm că Salvatorul înviat S-a arătat celor doi ucenici care se aflau în drum spre Emaus. Cei doi ucenici nu L-au recunoscut pe Isus în timp ce mergea cu ei și îi învăța folosind scripturile deoarece „ochii lor erau împiedicați” (Luca 24:16). Salvatorul nu a vrut ca ei să-L recunoască imediat.

Citiți Luca 24:32 și căutați modul în care învățăturile Salvatorului din scripturi i-a tulburat pe cei doi ucenici. Puteți marca ceea ce aflați.

Cei doi ucenici s-au întors imediat la Ierusalim și le-au povestit experiența lor apostolilor și altor ucenici (vezi Luca 24:33-35). În timp ce vorbeau, Salvatorul a apărut.

Citiți Luca 24:36-39 și căutați dovezi că Isus a înviat cu adevărat și are un trup din carne și oase. (Luca 24 :36-39 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod distinct pentru a-l putea găsi cu ușurință.)

Cum credeți că v-ați fi simțit dacă ați fi fost prezenți când Hristosul înviat le-a apărut ucenicilor Săi?

Citiți Luca 24:40-43 și căutați ce altceva a făcut Isus pentru a arăta că avea un trup înviat tangibil (sau fizic).

Din aceste versete, învățăm că **Isus Hristos este o Ființă înviată cu un trup din carne și oase**. Toate trupurile înviate au carne și oase glorioase.

Pe măsură ce citiți următoarea declarație, subliniați de ce este important să înțelegem și să credem această doctrină.

„Prin ispășirea lui Isus Hristos, toți oamenii vor fi înviați – salvați de la moartea fizică (vezi 1 Corinteni 15:22). Învierea este o reunire a spiritului cu trupul într-un corp perfect, într-o stare nemuritoare, nemaifiind niciodată supus [bolii sau] morții fizice (vezi Alma 11:42-45) ...

O înțelegere și o mărturie a învierii pot să vă dea speranță și perspectivă în timp ce experimentați provocările, încercările și triumfurile vieții. Puteți găsi alinare în asigurarea că Salvatorul trăiește și că, prin ispășirea Lui, «El va rupe legăturile morții, astfel că mormântul nu va avea nicio victorie; și înțepătura morții va trebui să fie înghițită în speranțele slăvii» (Alma 22:14)" (*Fideli credinței*, p. 94-95).

Planul salvării ne învață că moartea fizică și spirituală a fost consecința căderii lui Adam și a Evei. Nu am fi putut să ne întoarcem să locuim cu Tatăl Ceresc dacă nu ar fi fost un Mântuitor care să biruie păcatul și moartea. Ispășirea lui Isus Hristos face posibil ca noi să înlăturăm efectele căderii.

3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, explicați de ce este important să înțelegem și să credem doctrina învierii lui Isus și de ce acest lucru este important pentru voi.

Scriptură de bază – Luca 24:36-39

4. Recitiți situația în care sunteți misionar și vă întâlniți cu cineva care vă întreabă despre învierea lui Hristos. Ținând cont de ceea ce învățăm din Luca 24:36-39, scrieți un răspuns la întrebarea acestei persoane în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Luca 23-24 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Introducere la Evanghelia după Ioan

De ce studiem această carte?

Într-o perioadă în care persecuțiile împotriva creștinilor erau în creștere, apostazia se adâncea și existau dispute cu privire la natura lui Isus Hristos, apostolul Ioan a consemnat mărturia sa despre Salvator. Studiul Evangheliei după Ioan vă poate ajuta să ajungeți să-L cunoașteți pe Tatăl Ceresc prin slujirea Fiului Său, Isus Hristos. Relatarea lui Ioan ne învață că cei care trăiesc în acord cu învățăturile lui Isus Hristos pot primi mari binecuvântări, inclusiv viață veșnică.

Cine a scris această carte?

Apostolul Ioan a scris această carte. Pe parcursul cărții, el s-a numit pe sine „ucenicul pe care îl iubea Isus” (vezi Ioan 13:23; 19:26; 20:2; 21:7, 20).

Ioan și fratele său, Iacov, au fost pescari (vezi Matei 4:21). Înainte de a deveni ucenic și apostol al lui Isus Hristos, se pare că Ioan a fost un ucenic al lui Ioan Botezătorul (vezi Ioan 1:35-40; Ghid pentru scripturi „Ioan, fiul lui Zebedei”, scriptures.lds.org).

Când și unde a fost scrisă?

Nu știm cu exactitate când a scris Ioan această carte. Datele propuse cu privire la scrierea acestei cărți sunt cuprinse între anul 60 d.H. și 100 d.H. Primii scriitori creștini din al doilea secol d.H., sugerează că Ioan a scris această carte în Efes, în Asia Mică (Turcia de astăzi).

Pentru cine a fost scrisă această carte și de ce?

Deși scrierile lui Ioan sunt menite să fie citite de oricine, mesajul său este adresat, de asemenea, unui anumit public. Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a scris: „Evanghelia după Ioan este relatarea pentru sfinți; cel mai important, ea este Evanghelia pentru Biserică” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:65). Ioan a declarat că scopul său în scrierea acestei cărți era de a-i convinge pe alții să „[creadă] că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să [aibă] viața în Numele Lui” (Ioan 20:31). „Evenimentele din viața lui Isus, pe care le-a descris [Ioan], sunt alese cu grijă și aranjate cu acest scop” (Bible Dictionary, „John, Gospel of”).

Care sunt unele dintre trăsăturile caracteristice ale acestei cărți?

Aproximativ 92% din materialul din Evanghelia după Ioan nu se găsește în celelalte relatări din Evanghelii. Aceasta se întâmplă probabil pentru că publicul căruia i se adresa Ioan – membrii Bisericii care aveau deja o înțelegere despre Isus Hristos – era ales intenționat, diferit de publicul căruia i se adresau Matei, Marcu și Luca. Dintre cele șapte miracole consemnate de Ioan, cinci nu sunt consemnate în nicio altă Evanghelie. În timp ce Matei, Marcu și Luca au prezentat multe informații

despre slujirea lui Isus în Galilea, Ioan a consemnat numeroase evenimente care au avut loc în Iudea. Evanghelia după Ioan conține multe doctrine, una dintre temele ei majore fiind divinitatea lui Isus în calitate de Fiu al lui Dumnezeu, ispășirea lui Hristos, viața veșnică, Duhul Sfânt, necesitatea de a ne naște din nou, importanța faptului de a-i iubi pe alții și de a crede în Salvator.

Ioan a subliniat divinitatea lui Isus în calitatea Sa de Fiu al lui Dumnezeu. Ioan a consemnat peste 100 de referințe pe care Isus le-a făcut la Tatăl Său, cu peste 20 de referințe doar în Ioan 14. Una dintre cele mai mari contribuții ale lui Ioan este includerea învățăturilor Salvatorului către ucenicii Săi înainte de a fi prins, inclusiv măreața Sa rugăciune de mijlocire, oferită în noaptea în care a suferit în Ghetsimani. Această parte din relatarea lui Ioan (Ioan 13-17) reprezintă peste 18% din paginile din cartea lui Ioan, oferindu-ne o înțelegere mai mare cu privire la doctrina Salvatorului și ce așteaptă El de la ucenicii Săi.

Rezumat

Ioan 1. Ioan depune mărturie despre divinitatea lui Isus Hristos în viața premuritoare și despre misiunea Lui de a oferi salvare tuturor oamenilor. Ioan consemnează botezul lui Isus și chemarea unora dintre ucenicii Săi.

Ioan 2-4. Isus Hristos transformă apa în vin. El îl învață pe Nicodim despre renașterea spirituală și îi depune mărturie femeii de la fântână că El este Hristosul. El vindecă fiul unui slujbaş împărătesc.

Ioan 5-7. Salvatorul vindecă un om bolnav la scăldătoarea Betesda și proclamă autoritatea și puterea Lui divine. El hrănește peste 5.000 de oameni ca pregătire pentru cuvântarea Sa despre Pâinea vieții, proclamă că El este Mesia și declară, la sărbătoarea corturilor, că doar cei care Îl primesc vor primi viață veșnică.

Ioan 8-10. Prin experiența cu femeia prinsă în preacurvie, Isus ne învață despre milă și pocăință. El declară că este Iehova, marele Eu sunt. Vindecă un om care s-a născut orb și Se descrie pe Sine ca fiind Păstorul cel Bun, care Își iubește oile și Își dă viața pentru ele.

Ioan 11-13. Isus Hristos îl ridică pe Lazăr din morți, demonstrând astfel puterea Sa asupra morții. El intră triumfal în Ierusalim. În timpul Cinei celei de taină, Isus spală picioarele ucenicilor Săi și îi învață să se iubească unul pe altul.

Ioan 14-16. Isus îi învață pe ucenicii Săi despre legătura dintre iubire și supunere. El promite că va trimite Mângâietorul (Duhul Sfânt) și că le va sluji personal ucenicilor Săi. El declară că este adevărata viață și că a biruit lumea.

Ioan 17-19. Isus rostește rugăciunea de mijlocire în folosul ucenicilor Săi și al celor care vor crede în ceea ce vor propovădui ei. El este vândut, prins, judecat și condamnat. După ce suferă pe cruce, El moare și este înmormântat.

Ioan 20-21. Isus Hristos înviat i Se arată Mariei Magdalena la mormântul din grădină și, apoi, unora dintre ucenicii Săi în Ierusalim. El Se arată în fața a șapte ucenici, la Marea Galileii, și îi oferă lui Petru însărcinarea de a-i conduce pe ucenici în slujirea altora.

UNITATEA 12 ZIUA 4

Ioan 1

Introducere

Apostolul Ioan, cunoscut și drept Ioan cel Iubit, a consemnat doctrine importante cu privire la rolul lui Isus Hristos în existența premuritoare. Ioan Botezătorul a depus, de asemenea, mărturie despre Isus Hristos și L-a botezat. Isus Hristos i-a invitat pe alții să afle despre El.

Ioan 1:1-18; Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:1-19

Ioan depune mărturie despre faptul că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu

În această lecție veți începe să studiați cartea lui Ioan. Apostolul Ioan a consemnat ceea ce a dorit ca alții să știe despre Isus Hristos. Ioan a fost martor ocular al multora dintre relatările despre care a scris. O mare parte a materialului din Evanghelia după Ioan nu se găsește în Evangheliile după Matei, Marcu și Luca, care au fost scrise pentru a ajuta iudeii și neamurile să creadă că Isus este Mesia și Salvatorul întregii omeniri. Ioan a scris celor care înțelegeau deja scripturile și credeau că Isus este Hristosul, Mesia cel promis.

1. Imaginați-vă că vorbiți cu o persoană care știe foarte puține lucruri despre Isus Hristos și care v-a întrebat ce știți despre El. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați trei lucruri pe care le-ați propovădui acelei persoane despre Isus Hristos.

Pe măsură ce studiați Ioan 1, căutați adevăruri despre Salvator care vă pot ajuta să vă întăriți credința și mărturia despre Isus Hristos.

Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:1 (în Ghid pentru scripturi) și căutați adevăruri pe care Ioan le-a propovăduit despre Isus Hristos. (În timp ce studiați această lecție, veți citi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:1-34. Cuvintele scrise cu caractere cursive sunt cele adăugate sau schimbate de profetul Joseph Smith.)

Un adevăr pe care îl putem identifica din aceste versete este acela că **Isus Hristos a fost cu Dumnezeu la început**. Adăugați acest adevăr la lista pe care ați scris-o în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Expresia „la început” se referă la existența premuritoare. Când în scripturi este consemnat faptul că Isus Hristos era „la început” cu Dumnezeu, învățăm că Isus a fost Primul Născut al Tatălui în spirit (vezi D&L 93:21), El era „asemănător lui Dumnezeu” printre spiritele adunate „înainte de a fi lumea” (Avraam 3:22-24) și El a fost ales de Tatăl de la început (vezi Moise 4:2).

Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:3 și căutați un alt adevăr pe care Ioan l-a propovăduit despre Isus Hristos. Puteți marca ceea ce găsiți.

Din acest fragment, învățăm faptul că **toate lucrurile au fost făcute de Isus Hristos**. Adăugați aceasta la lista cu adevăruri despre Isus Hristos pe care ați scris-o în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Isus Hristos a creat cerurile, pământul și „lumi fără număr” sub îndrumarea Tatălui (Moise 1:33).

Totuși, vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a scris că Tatăl Cerească a înfăptuit El însuși „două evenimente privind crearea”: „În primul rând, El este Tatăl tuturor spiritelor, inclusiv cel al lui Hristos... În al doilea rând, El este Creatorul [trupului fizic al lui Adam și cel al Evei]” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 63; vezi, de asemenea, Moise 2:27).

„Familia: o declarație oficială către lume” clarifică faptul că „toate ființele umane – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin” (*Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 129).

Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:4-5 și căutați moduri în care Ioan L-a descris pe Isus și a descris Evanghelia Sa.

Ce credeți că înseamnă faptul că Isus Hristos și Evanghelia sunt lumini care „[strălucesc] în lume, și lumea nu [le] pricepe”?

După aceea, apostolul Ioan a propovăduit despre Ioan Botezătorul. Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:6-10 și căutați alte adevăruri despre care Ioan Botezătorul a depus mărturie.

Adăugați următorul adevăr la lista din jurnalul pentru studiul scripturilor: **Isus Hristos este lumina lumii**. Gândiți-vă în ce moduri este Isus Hristos lumina lumii. Vedeți Doctrină și legăminte 88:5-13 pentru o înțelegere mai profundă.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:11-18 conține, printre alte învățături, mărturia lui Ioan Botezătorul că toți cei care cred în Isus Hristos vor primi nemurire și viață veșnică. Observați că, în versetele 14 și 16, Ioan a făcut referire la Isus Hristos ca fiind „Cuvântul”. Acesta este un titlu al lui Isus Hristos care se găsește în mai multe locuri din scripturi (vezi, de asemenea, Ioan 1:1; 1 Ioan 1:1; Apocalipsa 19:13; D&L 93:8; Moise 1:32).

Având în vedere faptul că folosim cuvinte pentru a le prezenta sau a le exprima ceva altora, în ce moduri este expresia „Cuvântul” un titlu potrivit pentru Isus Hristos?

Gândiți-vă la următoarele motive pentru care acesta este un titlu potrivit: El este manifestarea Tatălui în fața lumii, El declară cuvintele Tatălui, El este mesagerul salvării (vezi D&L 93:8), El este exemplul perfect al modului în care trebuie să trăim

conform cuvântului lui Dumnezeu, El oferă cuvintele vieții eterne și cuvintele Sale oferă viață.

Comparați Ioan 1:18 cu fragmentul corespunzător din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:19 Fără Traducerea Bibliei de Joseph Smith, unele dintre persoanele care citesc Ioan 1:18 ar putea înțelege greșit că niciun om de pe pământ nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu Tatăl. Cum clarifică Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:19 fragmentul scriptural Ioan 1:18, așa cum se găsește în mod normal în Noul Testament?

2. Gândiți-vă din nou la activitatea de la începutul acestei lecții, când ați fost rugați să vă imaginați că îi propovăduiți unei persoane care cunoaște puține lucruri despre Isus Hristos. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că ar putea fi important pentru o persoană să știe doctrinele suplimentare despre Isus Hristos pe care le-ați identificat în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:1-19?

Ioan 1:19-34; Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:20-34

Ioan Botezătorul depune mărturie despre Isus Hristos și Îl botează

În Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:20-28 (în Ghid pentru scripturi), iudeii au trimis preoți la Ioan Botezătorul pentru a-l întreba dacă el era Mesia. Ioan a explicat că rolul său era de a depune mărturie despre Mesia, care avea să boteze cu foc și cu Duhul Sfânt. A doua zi, Ioan Botezătorul L-a văzut pe Isus, pe care Îl botezase anterior.

Citiți cuvintele lui Ioan Botezătorul din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:29-33 și aflați ce a vrut Ioan Botezătorul ca oamenii să știe despre Isus Hristos.

Faceți referire la adevărurile despre Isus Hristos pe care le-ați enumerat în jurnalul pentru studiul scripturilor. Ce alte adevăruri sau descrieri despre Isus Hristos puteți adăuga din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:29-33? (Scrieți ce găsiți sub celelalte adevăruri pe care le-ați enumerat în jurnalul pentru studiul scripturilor.)

Observați că Ioan Botezătorul a făcut referire la Isus ca fiind „Mielul lui Dumnezeu”. Așa cum sângele mieilor de Paște l-a salvat pe Israel de la moarte și l-a eliberat din robia egiptenilor, titlul „Mielul lui Dumnezeu” simbolizează faptul că Isus avea să verse sângele Său pentru a salva poporul Său și a-l elibera de păcat.

Ioan 1:35-51

Isus îi invită pe cei care Îl urmau să învețe mai multe despre El

Imaginați-vă că un adolescent care participă la o adunare de post și mărturii aude mai mulți prieteni depunând mărturie că ei știu că Isus Hristos este Salvatorul lor. Această persoană tânără se întreabă cum „știu” acei prieteni acele lucruri. Gândiți-vă cum ați răspunde la o asemenea întrebare.

Pe măsură ce studiați Ioan 1:35-51, fiți atenți la ce vă învață aceste versete că puteți face pentru a primi o mărturie sau a vă întări mărturia despre faptul că Isus Hristos este Salvatorul vostru.

Citiți Ioan 1:35-37 și aflați ce a spus Ioan Botezătorul către doi dintre ucenicii săi în următoarea zi după ce Isus a fost botezat.

Apoi, citiți Ioan 1:38-39 și aflați ce le-a spus Isus celor doi ucenici și cum au reacționat aceștia.

Ce invitație le-a făcut Isus celor doi ucenici? _____

Citiți Ioan 1:40-42. Pe măsură ce citiți, marcați ce a învățat unul dintre oameni după ce a acceptat invitația Salvatorului de a „[veni] și [a vedea]”.

În Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 1:42, învățăm că Isus a spus că Petru avea să fie chemat „Chifa, care, prin interpretare, înseamnă un văzător sau o piatră” (în Ghid pentru scripturi), indicând faptul că Petru avea să devină profet, văzător și revelator.

Citiți Ioan 1:43-46 și aflați ce l-a invitat Salvatorul să facă pe un alt bărbat, Filip.

Marcați cuvintele din versetul 45 care indică faptul că Filip a primit o mărturie despre Isus Hristos după ce a acceptat invitația Salvatorului de a-L urma. Ce invitație i-a făcut, apoi, Filip lui Natanael? _____

Aflați din Ioan 1:47-51 ce s-a întâmplat când Natanael a acceptat invitația de a învăța despre Isus.

Ținând cont de ce ați învățat din aceste relatări, completați următorul principiu:

Acceptând invitația de a învăța despre Isus Hristos și de a-L urma, primim

Citiți declarația de mai jos a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și aflați de ce este important ca noi să acceptăm invitația de a învăța despre Domnul și a-L urma: „Se pare că esența călătoriei noastre în viața muritoare și răspunsurile la cele mai importante întrebări ale vieții se rezumă la aceste două elemente scurte din primele momente ale slujirii Salvatorului pe pământ. Unul dintre elemente este întrebarea adresată fiecăruia dintre noi pe acest pământ: «Ce căutați? Ce doriți?». Al doilea element este răspunsul Lui la răspunsul nostru, *oricare ar fi acesta*. Oricine am fi și orice am răspunde, răspunsul Lui este *mereu același*: «Veniți», spune El iubitor. «Veniți, urmați-Mă.» Oriunde v-ați duce, veniți mai întâi și vedeți ce fac Eu, vedeți unde și cum îmi petrec timpul. Învățați despre Mine, mergeți cu Mine, vorbiți cu Mine, credeți. Ascultați-Mă când Mă rog. În schimb, veți primi răspunsuri la propriile rugăciuni. Dumnezeu va da odihnă sufletelor voastre. Veniți, urmați-Mă” („He Hath Filled the Hungry with Good Things”, *Ensign*, nov. 1997, p. 65).

Potrivit celor relatate la sfârșitul declarației vârstnicului Holland, care sunt cele două lucruri pe care le vom primi dacă acceptăm invitația Salvatorului de a „[veni] și [a vedea]”? _____

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce moduri a crescut mărturia voastră despre Isus Hristos pe măsură ce ați învățat despre El și L-ați urmat?

Gândiți-vă la eforturile voastre de a învăța despre Isus Hristos și de a-L urma. Gândiți-vă ce puteți face pentru a accepta mai bine invitația de a-L urma, astfel încât credința și mărturia voastră să crească.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temei pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 2

Introducere

În Cana, când a transformat apa în vin, Salvatorul a înfăptuit primul miracol în public din timpul slujirii Sale în viața muritoare. El S-a dus la Ierusalim pentru primul Paște din cadrul slujirii Sale publice și a curățat templul pentru prima oară, alungând schimbătorii de bani care pângăreau casa Tatălui Său.

Ioan 2:1-11

Isus transformă apa în vin

Gândiți-vă la următoarele „prima oară” care au avut loc în viața voastră: prima voastră zi de școală, primul vostru loc de muncă, prima oară când vă amintiți că L-ați simțit pe Duhul Sfânt. Ce alte evenimente pe care le-ați trăit pentru prima oară au avut însemnătate pentru voi? _____

De ce acordăm uneori importanță acestor evenimente pe care le trăim pentru „prima oară” în viață?

La scurt timp după ce Isus a fost botezat, El și ucenicii Săi au participat la o nuntă în Cana, un sat situat aproape de Nazaret, locul în care a crescut Isus. În Cana, Isus a înfăptuit primul miracol care a fost consemnat.

Citiți Ioan 2:1-3 și aflați problema care a apărut în timpul nunții.

Vinul era o băutură obișnuită la nunți. Uneori, nunta ținea mai multe zile. Faptul de a rămâne fără vin ar fi fost stânjenitor pentru gazdele ospățului. Mama lui Isus, Maria, I-a cerut ajutor lui Isus pentru a umple din nou recipientele cu vin. Nu știm cu siguranță care era rolul Mariei la nuntă, dar este evident că ea considera că avea unele responsabilități când s-a terminat vinul.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith ne ajută să înțelegem răspunsul dat de Isus mamei Sale: „Femeie, ce dorești să fac pentru tine? Acel lucru îl voi face; pentru că nu Mi-a venit încă ceasul”. În vremea lui Isus, termenul „femeie” era o modalitate iubitoare și politicoasă de a te adresa mamei tale.

Citiți Ioan 2:5 și aflați ce le-a spus Maria slujitorilor. Gândiți-vă ce ne învață instrucțiunile Mariei către slujitori cu privire la credința ei în Isus.

Citiți Ioan 2:6-7 și aflați ce i-a instruit Isus pe slujitori să facă.

Expresia „obiceiul de curățare al iudeilor”, din versetul 6, se referă la obiceiul iudeilor de a-și spăla mâinile cu apă în mod ceremonios înainte de a lua masa. Vasele mari de piatră țineau apa folosită în ritualuri precum acesta. „O «vedră» avea 34 de litri (9 galoane), așa că cele șase vase puteau conține între aproximativ 380 și 600 de litri (între aproximativ 100 și 160 de galoane).” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 207) Observați în Ioan 2:7 cât de pline erau aceste vase.

Vase de piatră din Israelul din perioada Noului Testament

Citiți Ioan 2:8 și aflați ce i-a instruit Isus pe slujitori să facă mai departe.

Dacă ați fi fost unul dintre slujitori, ce ați fi simțit sau la ce v-ați fi gândit când ați fi dus nunului un pahar conținând acest lichid?

Citiți Ioan 2:9-10 și aflați ce a spus nunul după ce a gustat din băutura care îi fusese adusă.

Ce se întâmplase cu apa?

Pentru a înțelege ce a spus nunul, poate fi util să știți că, deseori, vinul cel mai bun era folosit la începutul ospățului și vinul de o calitate mai slabă era folosit mai târziu.

Isus nu a oferit o interpretare anume cu privire la înțelesul sau simbolul primului miracol consemnat din timpul slujirii Sale în viața muritoare. Totuși, există multe adevăruri importante pe care le putem învăța din această relatare despre primul miracol consemnat al lui Isus.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați adevăruri, pe care le puteți identifica din Ioan 2:1-10, despre Isus Hristos, relația Lui cu mama Sa și puterea Sa.

Unul dintre adevărurile pe care le-ați identificat din Ioan 2:1-10 poate fi asemănător următorului: **Isus Hristos are putere asupra elementelor fizice.**

Citiți Ioan 2:11 și aflați ce efect a avut acest miracol asupra ucenicilor lui Isus.

Potrivit celor consemnate în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, „credința ucenicilor Săi în El a fost întărită”.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Cum poate credința voastră în Isus Hristos să fie întărită de înțelegerea acestui miracol și a faptului că Isus Hristos este Creatorul cerului și al pământului și că are putere asupra elementelor fizice?
 - b. Ce alte relatări din Noul Testament ilustrează, de asemenea, faptul că Isus are putere asupra elementelor fizice?

Ioan 2:12-25

Isus curăță templul

Gândiți-vă la un joc energetic pe care îl desfășurați afară când erați mici. Deși jocul este inocent și amuzant, v-ați simți bine dacă l-ați juca în curtea templului? De ce nu?

În timpul primului an al slujirii lui Isus, El a călătorit la Ierusalim pentru a sărbători Paștele. Citiți Ioan 2:12-17 și aflați ce se întâmpla la templu când a ajuns Isus.

De ce credeți că S-a supărat Isus din cauza lucrurilor care se întâmplau în templu? Observați ce a făcut Isus pentru a corecta problema.

Miile de vizitatori care veneau la Ierusalim pentru sărbătorirea Paștelui trebuiau să cumpere animale pentru a le oferi drept jertfe în templu ca parte a preaslăvirii lor. Schimbătorii de bani schimbau banii romani și alți bani în bani ai templului pentru ca oamenii să poată cumpăra animale pentru jertfe, iar alți negustori vindeau animalele necesare. Deși comerțul era necesar, desfășurarea unor astfel de activități în curtea templului reprezenta lipsă de respect și de pioșenie. În plus, acești schimbători de bani cereau prețuri exorbitante pentru animale, dorind să aibă profituri exagerate.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a descris atmosfera: „Când Isus a intrat în curtea templului... înaintea Sa erau boxe cu boi, țarcuri cu oi, cuști cu porumbei, împreună cu [vânzători] escroci și avari, oferindu-le la prețuri exorbitante, [excesiv de scumpe], în vederea sacrificării. Zona era plină cu mesele schimbătorilor de bani, care, pentru a avea profit, schimbau monedele romane și alte monede în cele ale templului ca animalele pentru sacrificii să poată fi cumpărate” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:137-138).

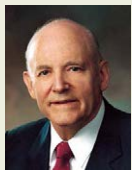
Prin faptele și cuvintele Sale, Isus a propovăduit despre caracterul sacru al casei Tatălui Său.

Observați că, în Ioan 2:16, Isus a spus că templul este casa Tatălui Său. Din aceasta, învățăm următorul adevăr: **Templul este casa lui Dumnezeu.**

Templele sunt case ale lui Dumnezeu, deoarece sunt locuri în care Dumnezeu poate veni. Rânduielile necesare salvării copiilor lui Dumnezeu sunt îndeplinite în temple, iar cei care merg la templu pot simți Spiritul Domnului acolo. Din moment ce templul este „casa Domnului”, așa cum este scris în exteriorul său, Domnul Însuși

poate, uneori, să fie prezent acolo. Templele sunt cele mai sfinte locuri de preaslăvire de pe pământ.

Citiți următoarea declarație a președintelui Howard W. Hunter și aflați de ce i-a alungat Isus de la templu pe schimbătorii de bani și pe negustori:

„În procesul declinului spiritual, pioșenia este una dintre primele virtuți care dispare... Dragostea de bani a schimbat dorințele multora dintre compatrioții lui Isus. Pentru ei, câștigul era mai important decât Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu era important pentru ei, de ce le-ar fi păsat de templu? Ei au transformat curtea templului într-o piață și au umbrit rugăciunile și psalmii celor credincioși cu schimbările lor lacome de bani și cu sunetele oilor inocente. Niciodată nu a dat Isus dovadă de o furtună mai mare de emoții decât în curățarea templului ...

Motivul supărării este cuprins în trei cuvinte: «Casa Tatălui Meu». Nu era o casă obișnuită, era casa lui Dumnezeu. Era ridicată pentru preaslăvirea lui Dumnezeu. Era un cămin pentru cei care aveau pioșenie în inimă. Scopul acestuia era de a fi un loc pentru consolarea omului încărcat de tristețe și probleme, chiar poarta cerului... «Ridicați acestea de aici», a spus El, «și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie» (Ioan 2:16). Devotamentul Său față de Cel Preaînalt a aprins un foc în sufletul Său și a oferit cuvintelor Sale forța care i-a pătruns ca un pumnal pe cei care au încălcat legea" („Hallowed Be Thy Name", *Ensign*, nov. 1977, p. 52-53).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarea afirmație:

Pot să îmi arăt pioșenia față de templu prin.... Apoi, enumerați, în două minute, cât mai multe moduri în care puteți completa această afirmație. Rețineți că vă puteți arăta pioșenia față de templu chiar și atunci când nu sunteți la templu.

Alegeți una dintre ideile din listă și folosiți-o pentru a stabili un obiectiv de a arăta pioșenie față de templu.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 3

Introducere

Într-o noapte, un fariseu, pe nume Nicodim, a venit la Isus și a vorbit cu El. Isus l-a învățat pe Nicodim că toți oamenii trebuie să se nască din nou pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu. Mai târziu, Ioan Botezătorul le-a explicat ucenicilor săi că rolul lui a fost acela de a pregăti calea pentru Isus Hristos.

Ioan 3:1-21

Isus îl învață pe Nicodim adevăruri spirituale

Imaginați-vă că, într-o zi, în timp ce discutați despre religie cu niște prieteni, unul dintre ei spune: „Atât timp cât sunt o persoană bună, pot merge în cer”. Gândiți-vă cum i-ați răspunde prietenului vostru.

În timp ce studiați Ioan 3, căutați lucrurile pe care Isus ne-a învățat că trebuie să le facem pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu.

Aproape de începutul slujirii Sale, Salvatorul S-a dus la Ierusalim pentru a sărbători Paștele. Mulți oameni din Ierusalim au crezut în Isus când au văzut miracolele înfăptuite de El (vezi Ioan 2:23-25).

Citiți Ioan 3:1-2 și aflați cine a venit să-L viziteze pe Salvator când Acesta era în Ierusalim.

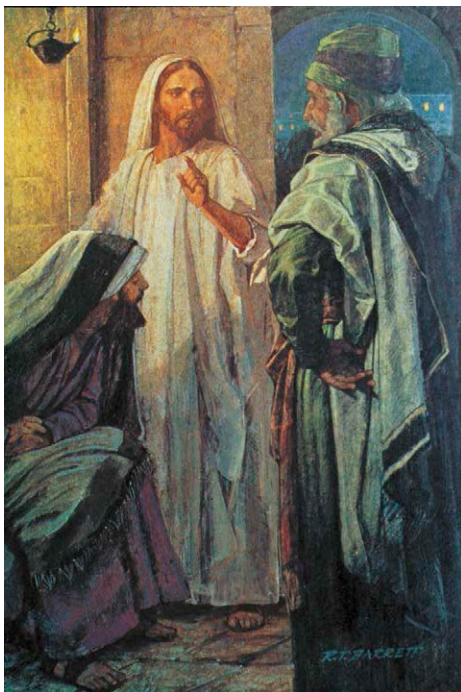
În calitate de „fruntaș al iudeilor” (Ioan 3:1), Nicodim era membru al Sinedriului. Sinedriul era un consiliu de conducere format din farisei și saducheii, care coordona multe dintre chestiunile civice și religioase ale iudeilor.

De ce credeți că Nicodim L-a vizitat pe Isus noaptea?

Recunoașterea de către Nicodim a faptului că Isus că era „un Învățător venit de la Dumnezeu” (Ioan 3:2) sugerează că el voia să învețe de la Isus.

Citiți Ioan 3:3-5 și aflați ce l-a învățat Salvatorul pe Nicodim. (Ioan 3:5 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod distinct pentru a-l putea găsi în viitor.)

Isus l-a învățat pe Nicodim că toți oamenii trebuie să se nască din nou. Ce a crezut Nicodim că a vrut Salvatorul să spună prin expresia „se naște din nou” (Ioan 3:3)?

Isus vorbind cu Nicodim

A fi născut din nou înseamnă că „Spiritul Domnului produce o mare schimbare în inima unei persoane, astfel încât acea persoană nu mai are nicio dorință de a mai face rău, ci, mai degrabă, dorește să caute lucrurile lui Dumnezeu” (Ghid pentru scripturi, „Născut din nou, născut din Dumnezeu”, scriptures.lds.org; vezi Mosia 5:2; 27:25-26).

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Nașterea din nou vine prin Spiritul lui Dumnezeu prin rânduiri” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 100).

Puteți marca cele două lucruri din Ioan 3:5 despre care Isus ne-a învățat că sunt necesare pentru a se putea intra în împărăția lui Dumnezeu.

A fi născut din apă înseamnă a fi botezat, iar a fi născut din Duh înseamnă a primi darul Duhului Sfânt.

Completați următorul adevăr pe baza a ceea ce ați învățat din Ioan 3:5:

_____ **Sunt necesare pentru a ne naște din nou din punct de vedere spiritual și a primi exaltarea în împărăția celestială.** Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre, lângă Ioan 3:5.

Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a declarat: „Buna purtare fără rânduiriile Evangheliei nu va mântui și nici nu va exalta omenirea; legămintele și rânduiriile sunt vitale” („The Only True Church”, *Ensign*, nov. 1985, p. 82).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un răspuns pe care i l-ați oferi unui prieten care a spus că este suficient să fii o persoană bună pentru a putea intra în împărăția lui Dumnezeu. Amintiți-vă să folosiți în răspunsul vostru ce a spus Isus în Ioan 3:5.

În Ioan 3:6-12, citim că, după ce Isus l-a învățat pe Nicodim că toți oamenii trebuie să se nască spiritual, Nicodim l-a întrebat pe Isus cum este posibil ca cineva să se nască din nou. Isus a răspuns întrebând cum putea fi Nicodim un conducător religios al oamenilor și să nu înțeleagă ceea ce propovăduia El.

Citiți Ioan 3:13-15 și aflați cum a răspuns Isus la întrebarea lui Nicodim cu privire la ce face posibilă renașterea spirituală. Observați în Ioan 3:13 că Isus a depus mărturie despre El Însuși că este Fiul lui Dumnezeu care a coborât din cer.

În Ioan 3:13, Isus l-a învățat pe Nicodim că nimeni nu se poate sui în cer prin propriile eforturi. Hristos este Singurul care Se poate sui în cer pe cont propriu.

Atunci când Moise și copiii lui Israel rătăceau în pustiu, Domnul a trimis șerpi înfocați sau veninoși ca urmare a faptului că israeliții au păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Israelii erau otrăviți când acei șerpi îi mușcau. Domnul l-a îndrumat pe Moise să facă un șarpe de aramă care să arate precum șerpii înfocați și să îl fixeze pe o prăjină. El a promis că orice israelit care privea către șarpele de pe prăjină avea să fie vindecat. (vezi Numeri 21:4-9)

În ce moduri se aseamănă experiența lui Moise cu ridicarea șarpelui de aramă cu ce avea să facă Isus Hristos pentru toți oamenii? _____

Observați în Ioan 3:15 ce binecuvântare primesc cei care privesc către Salvator.

Isus l-a învățat pe Nicodim că **toți oamenii pot primi viață veșnică prin ispășirea lui Isus Hristos.**

Salvatorul l-a învățat pe Nicodim și o doctrină importantă despre Tatăl Ceresc. Citiți Ioan 3:16-17 și căutați o doctrină pe care o putem învăța despre Tatăl Ceresc.

Din Ioan 3:16-17, învățăm că **Tatăl Ceresc îi iubește atât de mult pe copiii Săi, încât L-a trimis pe Singurul Său Fiu Născut să sufere pentru păcatele lor.**

Cugetați asupra modului în care Tatăl Ceresc Și-a arătat iubirea față de fiecare dintre noi trimițându-L pe Fiul Său, Isus Hristos, pe pământ.

În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, gândiți-vă cum vă simțiți când înțelegeți cât de mult vă iubește Tatăl Ceresc: „Nu există dovadă mai mare a puterii infinite și a perfecțiunii dragostei lui Dumnezeu decât ceea ce a declarat apostolul Ioan: «Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu» (Ioan 3:16)... Gândiți-vă cât de întristat trebuie să fi fost Tatăl nostru Ceresc să-L trimită pe Fiul Său să îndure o suferință incomensurabilă pentru păcatele noastre. Aceasta este cea mai mare dovadă a dragostei Sale pentru fiecare dintre noi!” („Dragoste și lege”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009, p. 26).

2. Citiți Ioan 3:16 și Doctrină și legăminte 34:3 și aflați ce putem învăța despre dragostea Tatălui și dragostea lui Isus Hristos. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum vă simțiți știind că Tatăl Ceresc vă

iubește atât de mult, încât L-a trimis pe Singurul Său Fiu Născut să sufere și să moară pentru voi.

Un alt principiu pe care îl putem învăța din Ioan 3:16-17 este că, **dacă noi credem în Isus Hristos, lucru care presupune faptul de a ne pocăi de păcatele noastre și a fi supuși față de cuvintele Sale, putem avea viață nepieritoare prin ispășirea Sa.**

3. Recapitulați adevărurile enumerate în această lecție, pe care Isus i le-a propovăduit lui Nicodim. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți care este legătura dintre aceste adevăruri. Apoi, scrieți următoarea frază: *Îmi voi arăta credința în Isus Hristos prin...* Completați această frază scriind ce veți face pentru a vă arăta credința în Isus Hristos.

Scriptură de bază – Ioan 3:5

4. Fragmentul care conține o scriptură de bază, din Ioan 3:5, ne învață o doctrină importantă pe care trebuie să o știe toți copiii Tatălui Ceresc. Memorarea lui vă va ajuta să-l împărtășiți altora de-a lungul vieții. Scrieți întregul verset în jurnalul pentru studiul scripturilor. Recitați versetul de mai multe ori și tăiați câteva cuvinte de fiecare dată când îl spuneți din nou. Faceți acest lucru până când îl puteți recita în întregime. Îl puteți recita unui membru al familiei sau unui prieten pentru a vă asigura că îl știți.

Ioan 3:22-36

Ioan Botezătorul predică faptul că Isus este Hristosul

Dacă puteți, umpleți cu apă un pahar sau un recipient transparent și adăugați o picătură sau două de colorant alimentar. Priviți cum se răspândește culoarea în întregul recipient. Gândiți-vă cum se aseamănă colorantul alimentar cu influența noastră asupra altor oameni.

Citiți următoarele declarații ale președintelui David O McKay și fiți atenți la ce puteți învăța despre influența voastră în viețile altora:

„Fiecare persoană care trăiește în această lume exercită o influență, fie în bine, fie în rău. Nu este vorba doar de ceea ce spune sau de ceea ce face. Este vorba de ceea ce este acea persoană” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], p. 227).

„Consecințele cuvintelor și faptelor noastre sunt uriașe în această lume. În fiecare moment al vieții, schimbați într-o anumită măsură viețile oamenilor din întreaga lume” (*Teachings: David O. McKay*, p. 227).

După, cum este consemnat în Ioan 3:22-26, unii dintre ucenicii lui Ioan Botezătorul erau îngrijorați. Ei i-au spus lui Ioan că Isus boteza și că îi „primea pe toți oamenii

care veneau la El" (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 3:27). Ei erau îngrijorați pentru că mulți oameni Îl urmau pe Isus în loc să-L urmeze pe Ioan Botezătorul.

Citiți Ioan 3:27-30 și aflați cum a descris Ioan Botezătorul, cu umilință, rolul său în legătură cu Isus Hristos.

În analogia lui Ioan, mirele Îl reprezintă pe Isus Hristos, mireasa îi poate reprezenta pe cei care vin la Hristos și prietenul mirelui îl reprezintă pe Ioan Botezătorul. Ce a înțeles Ioan Botezătorul despre rolul său în legătură cu Isus Hristos? Ce fel de influență credeți că ar fi avut cuvintele lui Ioan asupra voastră dacă ați fi fost unul dintre ucenicii săi?

Un adevăr, pe care îl putem învăța din exemplul lui Ioan Botezătorul, este că **îi putem influența pe alții în bine îndreptându-i către Isus Hristos.**

De ce este important să ne folosim influența pentru a-i îndrepta pe alții către Isus Hristos?

5. Gândiți-vă la o persoană pe care ați văzut-o îndreptându-i pe alții către Isus Hristos. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți însușirile acestei persoane care au ajutat-o să îi poată influența pe alții să-L iubească pe Salvator și să-L accepte.

Gândiți-vă la moduri în care îi puteți îndrepta pe alții către Salvator. Puteți căuta îndrumarea Duhului Sfânt când încercați să faceți acest lucru.

În Ioan 3:31-36, Ioan Botezătorul a declarat că Isus fusese trimis de Dumnezeu și că toți cei care cred în El pot primi viață nepieritoare.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 13 ZIUA 3

Ioan 4

Introducere

În timp ce călătorea spre Galilea, Isus a trecut prin Samaria și i-a propovăduit unei femei lângă o fântână. Femeia a depus mărturie altora că Isus este Hristosul. Mai târziu, Isus a vindecat fiul unui slujbaș împărătesc.

Ioan 4:1-42

Isus Hristos propovăduiește unei femei din Samaria

Gândiți-vă la următoarea întrebare: Care este cea mai valoroasă resursă naturală de pe pământ? Când vă gândiți la răspunsul vostru, aveți în vedere resurse naturale precum sol, fier, cărbune, petrol, aur și diamante.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Ne putem gândi la început că aurul, petrolul sau diamantele au cea mai mare valoare. Dar dintre toate mineralele, metalele, pietrele prețioase și solvenții care se găsesc pe pământ sau în pământ, cea mai prețioasă este apa.

Apa este sursa vieții. Viața este susținută de apă. Apa este mediul de care toate formele de viață cunoscute au nevoie pentru a-și exercita diferitele funcții. Corpul nostru fizic conține apă în proporție de, aproximativ, două treimi. Cu toate că o persoană poate supraviețui multe zile sau chiar săptămâni fără hrană, un individ va muri, în mod obișnuit, în numai trei sau patru zile dacă nu are apă. Cele mai multe dintre marile centre de populație ale lumii sunt așezate lângă surse de apă proaspătă. Simplu spus, viața nu ar putea exista dacă nu ar exista rezervele necesare de apă curată și accesul la ele” („Un rezervor de apă vie” [seară la gura sobei pentru tinerii adulți organizată de Sistemul Educațional al Bisericii, 4 febr. 2007], p. 1; lds.org/broadcasts).

Pe măsură ce studiați Ioan 4, căutați ce fel de apă este esențială spiritului vostru și unde puteți găsi această resursă prețioasă.

Din Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 4:1-4 (în Ghid pentru scripturi), învățăm că atât Isus, cât și ucenicii Săi au botezat.

Isus a plecat din Iudea și a călătorit spre Galilea. Citiți Ioan 4:4 și aflați prin ce zonă a trecut El când a călătorit spre Galilea.

Uitați-vă la Hărți și fotografii din Biblie, nr. 11, „Pământul Sfânt în timpul Noului Testament”, și localizați Iudea, Samaria și Galilea.

PĂMÂNTUL SFÂNT ÎN TIMPUL NOULUI TESTAMENT

HARTA 11

În mod normal, iudeii preferau să ocolească Samaria în loc să treacă prin această regiune din cauza ostilității dintre iudei și samariteni (vezi Ghid pentru scripturi, „Samariteni”). Isus a ales să călătorească prin Samaria în loc să ocolească această regiune.

Citiți Ioan 4:5-9 și aflați ce s-a întâmplat când Isus S-a oprit la o fântână aproape de orașul Sihar, în Samaria. Expresia „ceasul al șaselea”, din versetul 6, înseamnă că era în jurul prânzului. Observați surprinderea femeii când Isus i-a cerut apă.

Citiți Ioan 4:10-12 și aflați ce a spus Isus ca răspuns la întrebarea femeii.

Ce i-a oferit?

Când Salvatorul a folosit expresia „darul lui Dumnezeu” în versetul 10, El a vorbit despre El în calitatea Lui de Salvator al lumii și izvor al apei vii.

Citiți Ioan 4:13-14 și aflați ce a spus Isus despre apa pe care o oferea.

Pentru a înțelege mai bine ce reprezintă apa vie, citiți următoarea declarație a vârstnicului Bednar: „Apa vie la care se face referire în acest fragment este o reprezentare a Domnului Isus Hristos și a Evangheliei Sale. Și, așa cum apa este necesară pentru a susține viața fizică, tot așa Salvatorul și doctrinele, principiile și rânduielile Sale sunt esențiale pentru viața veșnică. Dumneavoastră și cu mine avem nevoie de apa Sa vie și de mari rezerve din ea, în fiecare zi, pentru a ne susține continua creștere și dezvoltare spirituală” („Un rezervor de apă vie”, p. 1).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați un pahar cu apă și denumiți-l: *Salvatorul și Evanghelia Sa*. Apoi, scrieți de ce este apa un simbol corespunzător pentru Salvator și Evanghelia Sa.

Având acest simbol în minte, citiți, din nou, Ioan 4:14, și gândiți-vă ce principiu putem învăța despre Salvator și Evanghelia Sa.

Un principiu pe care îl putem identifica din acest verset este acela că, **dacă venim la Isus Hristos și trăim cu sânguință conform Evangheliei Sale, atunci vom primi viață veșnică**. Puteți scrie acest principiu pe marginea scripturilor voastre.

Citiți Ioan 4:15-18 și aflați ce I-a cerut femeia lui Isus și cum a răspuns Salvatorul. Gândiți-vă la modul în care această femeie avea nevoie de apa oferită de Salvator.

Răspunsul lui Isus a indicat faptul că El știa situația acestei femei.

Ce gânduri sau sentimente ar fi putut avea această femeie când Isus i-a dezvăluit detalii despre ea pe care un străin nu le-ar fi știut?

Un adevăr pe care îl putem învăța din aceste versete este că **Isus Hristos ne cunoaște păcatele și ne oferă Evanghelia Sa pentru a ne ajuta să le biruim**. De ce este important să știm și să înțelegem acest adevăr?

Citiți Ioan 4:19-20 și aflați ce I-a spus femeia lui Isus demonstrând astfel că percepția ei cu privire la El se schimba.

În Samaria, există un munte numit Muntele Gerizim. Cu secole înainte de slujirea din viața muritoare a Salvatorului, samaritenii construiseră un templu acolo pentru

a preaslăvi. Totuși, spre deosebire de iudei, samaritenii nu aveau autoritatea preoției pentru a înfăptui rânduiești și au respins multe dintre învățăturile profeților lui Dumnezeu.

Citiți Ioan 4:21-24 și Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 4:26 (în Ghid pentru scripturi) și aflați ce i-a propovăduit Isus femeii cu privire la modul de a-L preaslăvi pe Dumnezeu.

Potrivit Traducerii Bibliei de Joseph Smith, ce binecuvântări primim dacă Îl preaslăvim pe Dumnezeu în „spirit și în adevăr”?

Din aceste versete, învățăm că, **dacă Îl preaslăvim pe Tatăl în spirit și în adevăr, El ne va binecuvânta cu Spiritul Său.**

În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, căutați și marcați ce înseamnă să-L preaslăvim pe Tatăl în spirit și în adevăr:

„Scopul nostru este să-L preaslăvim pe Dumnezeul adevărat și viu și să facem acest lucru prin puterea Spiritului și în modul rânduit de El. Preaslăvirea acceptată a Dumnezeului celui adevărat duce la salvare; devotamentul oferit dumnezeilor falși și care nu are o temelie clădită pe adevăr etern nu aduce o astfel de asigurare.

Cunoașterea adevărului este esențială pentru preaslăvirea adevărată ...

Preaslăvirea adevărată și perfectă constă în faptul de a urma pașii Fiului lui Dumnezeu; constă în ținerea poruncilor și supunerea față de voia Tatălui în așa măsură încât avansăm, din har în har, până când suntem slăviți în Hristos așa cum El este în Tatăl Său. Înseamnă mult mai mult decât faptul de a ne ruga, de a rosti cuvântări și de a cânta imnuri. Înseamnă să trăim, să facem și să ne supunem. Înseamnă să trăim asemenea vieții marelui Exemplu [Isus Hristos]” („How to Worship”, *Ensign*, dec. 1971, p. 129-130).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Când a fost Spiritul invitat să vă ajute în viața voastră datorită faptului că L-ați preaslăvit pe Tatăl Cerească?
- Potrivit declarației vârstnicului McConkie, ce puteți face pentru a-L preaslăvi mai bine pe Tatăl în spirit și în adevăr? (Scrieți un obiectiv cu privire la un anumit lucru pe care îl puteți face mai bine.)

Citiți Ioan 4:25-26 și aflați ce i-a dezvăluit Isus femeii despre El.

Citiți Ioan 4:27-30 și aflați ce a făcut femeia după ce a vorbit cu Salvatorul.

Ce lucru spus de ea indică faptul că ea dobândise o mărturie despre Isus Hristos?

Din această relatare, putem învăța că, **pe măsură ce dobândim o mărturie despre Isus Hristos, suntem cuprinși de dorința de a o împărtăși altora.**

În Ioan 4:31-37, citim că ucenicii lui Isus s-au întors cu mâncare. Când L-au rugat să mănânce, El i-a învățat că El era ținut în viață nu de faptul de a mânca, ci de cel

de a înfăptui voia Tatălui Său. Apoi, El i-a invitat să vadă că existau multe ocazii de a propovădui Evanghelia.

Citiți Ioan 4:39-42 și căutați efectul avut de mărturia femeii asupra oamenilor din orașul ei.

Potrivit celor relatate în Ioan 4:42, ce i-au spus oamenii femeii?

Ioan 4:43-54

Isus îl vindecă pe fiul unui slujbaş împărătesc

În Ioan 4:43-45, este consemnat faptul că Isus a plecat din Samaria și a mers în Galilea. Citiți Ioan 4:46-54 și aflați cine L-a întâlnit pe Isus și ce binecuvântare a dorit această persoană de la Isus.

Ținând cont de ce a spus Isus în versetul 48, de ce a întârziat El oferirea binecuvântării cerute de acest bărbat? Cum a demonstrat acest bărbat că nu avea nevoie de un semn pentru a crede?

Din această relatare, învățăm că, **atunci când credem în Isus Hristos fără să avem nevoie de semne, Domnul ne va oferi o confirmare a credinței noastre.**

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat despre semnificația vindecării slujbaşului împărătesc: „Acesta este primul miracol de vindecare relatat în detaliu în Evanghelii. Cele înfăptuite la sărbătoarea Paștelui și în întreaga Iudea nu sunt descrise sau explicate. Acest miracol – al doilea înfăptuit în Cana – adaugă o nouă dimensiune slujirii de vindecare înfăptuite de Isus pe care nu am văzut-o până acum. De fapt, este un miracol dublu: unul care a vindecat corpul fiului absent și unul care a vindecat lipsa de credință și a sădit sămânța credinței în inima tatălui prezent” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 2:12).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce este important să credem în Isus Hristos fără să avem nevoie de semne?
- b. Cum ne confirmă Domnul credința atunci când ne exercităm credința în El?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 5-6

Introducere

Isus a participat la un ospăț (cel mai probabil Paștele) în Ierusalim și a vindecat un om bolnav la scăldătoarea Betesda. El a descris, de asemenea, alți martori care au depus mărturie despre divinitatea Sa. După ce S-a întors în Galilea, El a hrănit, în mod miraculos, o mulțime formată din peste 5.000 de oameni și a propovăduit că El este Pâinea vieții.

Ioan 5:1-30

Isus vindecă un bărbat cu infirmități în ziua de sabbat și ne învață despre relația Sa cu Tatăl

Gândiți-vă la un moment în care voi sau cineva pe care îl cunoașteți ați spart ceva important sau valoros.

În calitate de copii ai Tatălui Ceresc, noi toți suntem importanți și avem o valoare mare. Totuși, din cauza alegerilor noastre sau a încercărilor de care avem parte, uneori, ne putem simți distruși sau lipsiți de valoare.

Care sunt unele moduri în care cineva se poate simți distrus din punct de vedere spiritual, fizic sau emoțional?

Gândiți-vă la un moment în care v-ați simțit așa. În timp ce studiați Ioan 5:1-9, căutați un adevăr care vă poate aduce alinare și vă poate da speranță când vă simțiți distruși.

În Ioan 5:1 citim că, după ce Isus Hristos a slujit în Galilea, El S-a dus la Ierusalim pentru a participa la un praznic al iudeilor, cel mai probabil Paștele. Când era în Ierusalim, El S-a dus la o scăldătoare din apropierea templului.

Citiți Ioan 5:2-4 și aflați cine se aduna în jurul scăldătorii și ce așteptau aceștia.

Cuvintele *bolnavi*, *orbi*, *șchiopi* și *uscați* din versetul 3 descriu persoane care erau bolnave sau aveau vreo infirmitate. Este posibil ca un izvor să fi curs, ocazional, în scăldătoare și să determine apariția de bule la suprafața apei (vezi Bible Dictionary, „Bethesda”].)

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Fără îndoială, scăldătoarea Betesda era un izvor de apă minerală a cărei apă avea o oarecare putere de vindecare. Dar noțiunea conform căreia un înger venea de sus și tulbura apa, astfel încât prima persoană care intra după aceasta era vindecată, era superstiție pură. Vindecările miraculoase nu sunt înfăptuite în astfel de moduri” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:188).

Gândiți-vă cum credeți că era atmosfera la scăldătoare, cu atât de mulți oameni care sperau să fie vindecați dacă intrau primii în apă?

Citiți Ioan 5:5-7 și aflați pe cine a văzut Salvatorul zăcând lângă scăldătoare.

Ce sugerează aceste versete despre omul văzut de Salvator? De ce nu a putut vreodată omul acela să fie primul care să intre în apă?

Citiți Ioan 5:8-9 și aflați cum a răspuns Salvatorul acestui om.

Puteți marca expresia „omul acela s-a făcut sănătos”, în versetul 9. Această vindecare a avut loc la scăldătoarea Betesda. Cuvântul *Betesda* poate fi tradus „casa milei” (Bible Dictionary, „Bethesda”). Milă înseamnă compasiune sau bunătate. Cea mai mare faptă de milă realizată vreodată este ispășirea lui Isus Hristos.

De ce era Betesda un nume adecvat pentru acest loc, mai ales după ce Salvatorul l-a vindecat pe acest bărbat?

În ce moduri putem fi noi toți asemenea acelui bărbat de la marginea scăldătorii Betesda? _____

Un adevăr pe care îl putem învăța din vindecarea acestui om de către Salvator este că, **prin puterea și mila lui Isus Hristos, noi toți putem să fim vindecați.**

Pentru a înțelege mai bine acest adevăr, citiți următoarea declarație a vârstnicului Merrill J. Bateman, din Cei Șaptezeci, și căutați moduri în care dânsul a spus că Salvatorul vă poate vindeca: „Așa cum bărbatul bolnav de la scăldătoarea Betesda a avut nevoie de cineva mai puternic decât el pentru a fi vindecat (vezi Ioan 5:1-9), tot așa și noi depindem de miracolele ispășirii lui Hristos dacă vrem ca sufletul nostru să fie vindecat de durere, tristețe și păcat... Prin Hristos, inimile frânte sunt vindecate și pacea înlocuiește neliniștea și tristețea” („The Power to Heal from Within”, *Ensign*, mai 1995, p. 13).

Este important să ne amintim că putem fi vindecați fie în această viață, fie în următoarea, atunci când Domnul consideră de cuviință.

1. Gândiți-vă la momente în care ați fost martori sau au simțit că puterea, mila sau compasiunea lui Isus Hristos v-a ajutat, pe voi sau pe altcineva, când v-ați simțit distruși din punct de vedere spiritual, fizic sau emoțional. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți și, apoi, completați următoarea afirmație incompletă: *Știu că Salvatorul este milos și are compasiune, deoarece...*

În Ioan 5:10-30, citim că, mai târziu, Salvatorul l-a găsit pe om în templu și l-a sfătuit să nu mai păcătuiască. Când conducătorii iudei au aflat că omul fusese vindecat de Isus în ziua de sabbat, L-au persecutat pe Salvator și au încercat să-L omoare. Isus i-a învățat pe conducătorii iudei că, vindecându-l pe acel om, făcuse lucrarea Tatălui Cerească. Apoi, Salvatorul a propovăduit despre relația Sa cu Tatăl. El a propovăduit și că cei din lumea spiritelor aveau să fie învățați Evanghelia în scurt timp.

Ioan 5:31-47

Isus a propovăduit despre numeroși martori care depun mărturie despre divinitatea Sa

Gândiți-vă la un moment în care cineva v-a spus un lucru care a fost greu de crezut.

Cum este întărită veridicitatea oricărei afirmații de existența mai multor martori?

Citiți Ioan 5:31 și aflați ce a spus Salvatorul despre propria mărturie cu privire la relația Sa cu Tatăl Cerească.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică Ioan 5:31-32:

„Dacă Eu mărturisesc despre Mine Însuși, mărturia Mea este adevărată.

Pentru că nu sunt singur, mai există cineva care depune mărturie despre Mine” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 5:32-33).

Salvatorul îi învață pe iudei despre faptul că aveau alte mărturii în afară de a Lui.

Citiți următoarele versete și identificați alte mărturii despre divinitatea lui Isus:

Ioan 5:32-35; _____

Ioan 5:36; _____

Ioan 5:37-38; _____

Ioan 5:39; _____

Ioan 5:45-47. _____

În pofida faptului că aveau multe mărturii despre Isus Hristos, conducătorii iudei nu au crezut în divinitatea lui Isus. Observați că, în Ioan 5: 39, vorbind despre scripturi, Isus a spus: „Pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică”. „Mulți iudei din zilele lui Isus studiau scripturile crezând că prin studiu aveau să primească viața veșnică... Salvatorul a încercat să corecteze această credință greșită învățându-i că scripturile, cărora iudeii le confereau cea mai mare autoritate, depuneau mărturie că viața veșnică nu se dobândește din scripturi, ci urmându-L pe Isus Hristos. De asemenea, iudeii nu au putut înțelege că scripturile sunt cuvintele lui Hristos și că

scopul lor este de a-i aduce pe oameni la Hristos, pentru că El este sursa supremă a adevărului și a vieții (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 219-220).

Citiți Ioan 5:40 și aflați ce trebuiau să facă iudeii pentru a dobândi viață veșnică.

Deși iudeii studiau scripturile, ce lucru care i-ar fi ajutat să primească viață veșnică au refuzat să facă?

Ținând cont de ceea ce ați aflat din învățăturile Salvatorului din Ioan 5:39-40 completați următorul principiu: **Doar venind la _____ putem primi viață veșnică.**

Amintiți-vă că viața veșnică include faptul de a deveni asemenea Tatălui Cereș și de a trăi pentru totdeauna alături de membrii demni ai familiei noastre în prezența Sa. Pentru a primi acest dar, trebuie să venim la Isus Hristos exercitând credință în El, pocăindu-ne de păcate, primind rânduielile Evangheliei, respectându-ne legămintele și supunându-ne poruncilor Domnului.

Gândiți-vă de ce este esențial să venim la Isus Hristos pentru a primi viață veșnică.

2. Căutați mărturiile despre Isus Hristos pe care le-ați enumerat mai sus. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți în ce mod v-a ajutat (sau v-ar putea ajuta) una dintre aceste mărturii despre Isus Hristos să veniți la El.

Cugetați asupra lucrurilor pe care le veți face pentru a veni cu mai multă hotărâre la Salvator, astfel încât să puteți primi viață veșnică.

Puneți în practică ceea ce învățați

Președintele Marion G. Romney, din Prima Președinție, ne-a învățat: „Să învățăm Evanghelia din cuvântul scris... nu este suficient. Ea trebuie, de asemenea, să fie trăită... Nu putem învăța pe deplin despre Evanghelie dacă n-o punem în practică” („Records of Great Worth”, *Ensign*, sept. 1980, p. 4). În mai multe locuri, în această lecție, sunteți încurajați să puneți în practică ceea ce învățați. Punerea în practică a ceea ce învățați trebuie să fie o parte importantă din studiul vostru al Evangheliei.

Ioan 6:1-59

Isus Hristos propovăduiește faptul că El este Pâinea vieții

În Ioan 6:1-13, citim că, după ce S-a întors în Galilea, Isus a hrănit, în mod miraculos, o mulțime formată din peste 5.000 de oameni cu cinci pâini și doi pești mici. (Ați studiat acest eveniment în lecțiile despre Matei 14 și Marcu 6.)

Citiți Ioan 6:14-15 și aflați ce voiau oamenii să facă după ce Isus i-a hrănit în mod miraculos.

Pe vremea lui Isus, exista o tradiție printre iudei conform căreia, atunci când Mesia sau Împăratul lui Israel avea să vină, El avea să-i hrănească pe oameni cu pâine din cer.

În Ioan 6:16-21, este consemnat faptul că Salvatorul i-a trimis pe ucenicii Săi să traverseze Marea Galileii și, apoi, noaptea târziu, când ucenicii se luptau să

vâslească împotriva valurilor și a vântului, Isus a mers pe apă pentru a li Se alătura. Relatarea lui Ioan cu privire la acest eveniment subliniază faptul că, atunci când ucenicii au „[vrut]” să-L primească pe Isus în corabia lor, ei au sosit „îndată” (Ioan 6:21) la destinație. Atunci când suntem dornici să-L primim pe Salvator și să acceptăm învățăturile Sale, El ne poate îndruma în siguranță printre problemele din viața muritoare.

În Ioan 6:22-59, este consemnat faptul că mulți dintre oamenii pe care Isus i-a hrănit în mod miraculos s-au dus la Capernaum pentru a-L căuta, dorind să primească mai multă pâine. Unii oameni cârteau împotriva Salvatorului, deoarece El propovăduia că este pâinea care S-a coborât din cer. Isus a propovăduit că El este Pâinea vieții și că, dacă oamenii vin la El și acceptă învățăturile și ispășirea Sa, vor primi viață veșnică.

Ioan 6:60-71

Petru depune mărturie că Isus are cuvintele vieții veșnice

Gândiți-vă la un moment în care ați avut de ales între a continua să faceți ceva dificil sau a renunța.

După ce Isus a propovăduit că El este Pâinea vieții, unii dintre ucenicii Săi s-au confruntat cu hotărârea de a continua sau nu să-L urmeze. Citiți Ioan 6:60, 66 și aflați reacția multora dintre ucenicii lui Isus la învățăturile Sale.

Expresia „vorbirea aceasta este prea de tot”, din versetul 60, înseamnă că aceștia considerau că învățăturile lui Isus ar fi prea greu de urmat.

Care dintre învățăturile lui Isus Hristos pot fi dificil de urmat pentru unii oameni din zilele noastre? (Dacă este necesar, căutați, în *Pentru întărirea tineretului*, învățături care pot fi o încercare pentru unii tineri.) _____

Citiți Ioan 6:67-69 și găsiți întrebarea adresată de Isus apostolilor Săi și răspunsul lui Petru la acea întrebare.

Un adevăr pe care îl putem învăța din răspunsul lui Petru este că **o mărturie fermă despre Isus Hristos ne va ajuta să rămânem credincioși în momente în care poate fi dificil să-L urmăm pe Salvator sau să trăim conform învățăturilor Sale**. Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre, lângă Ioan 6:67-69.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum v-a ajutat, pe voi sau pe cineva pe care-l cunoașteți, faptul de a avea o mărturie fermă despre Salvator să rămâneți credincioși, chiar și atunci când învățăturile Evangheliei au părut greu de urmat.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 5-6 și am încheiat această lecție în data de (data).

*Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc
învățătorului meu:*

Ioan 7

Introducere

Isus a participat la sărbătoarea corturilor în Ierusalim și i-a învățat pe oamenii de la templu cum puteau primi o mărturie despre faptul că învățăturile Sale veneau de la Dumnezeu Tatăl. Deoarece oamenii se certau cu privire la identitatea Sa, Isus a folosit exemple cu apă și lumină pentru a depune mărturie despre divinitatea Sa. De asemenea, El i-a învățat despre Duhul Sfânt.

Ioan 7:1-13

Isus participă la sărbătoarea corturilor

V-ați întrebat vreodată dacă Isus a avut frați și surori?

Potrivit celor relatate în scripturi, Iosif și Maria au avut copii după nașterea lui Isus, iar aceștia au fost crescuți în același loc cu El. Totuși, deoarece Isus Hristos era fiul Mariei și al lui Dumnezeu Tatăl, nu al lui Iosif, aceste persoane erau frații și surorile vitrege ale Lui (vezi Matei 13:55-56; Marcu 6:3).

Gândiți-vă cum v-ați fi simțit dacă ați fi crescut în aceeași casă cu Isus.

Considerați că ar fi fost mai ușor să credeți în El dacă ați fi crescut cu El? De ce da sau de ce nu? _____

În Ioan 7, învățăm despre cum Îl vedeau pe Isus unii dintre „frații Lui” (Ioan 7:3, 5). Cuvântul *frați*, din acest fragment, se referă, probabil, la frații vitrege ai lui Isus, deși poate include și alte rude apropiate.

Citiți Ioan 7:1-5 și aflați ce a consemnat Ioan despre frații lui Isus.

Gândiți-vă la următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„O mărturie cu privire la divinitatea lui Hristos și a puterii de salvare a Evangheliei Sale nu poate fi obținută automat prin intermediul relațiilor de familie. Ea este dobândită doar prin supunere personală față de acele legi eterne pe care se bazează ...

Se face deseori referire la fiii lui Iosif și ai Mariei ca fiind «frații» lui Isus... Deși au fost crescuți în aceeași casă și au avut parte de aceeași iubire [și atenție] din partea lui Iosif și a Mariei, deși cunoșteau învățăturile, slujirea și miracolele lui Isus, aceste rude apropiate ale Sale nu reușiseră încă să-L accepte drept Mesia.” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:437).

Gândiți-vă la următoarea întrebare: Cum este posibil ca unii dintre membrii familiei lui Isus să nu creadă încă în El, deși cunoșteau învățăturile și miracolele Sale?

După ce a observat că, în perioada evenimentelor care au fost consemnate în Ioan 7, frații lui Isus „nu reușiseră încă să-L accepte drept Mesia”, vârstnicul McConkie a explicat: „Totuși, se pare că

toți aceștia s-au convertit mai târziu (Faptele apostolilor 1:14); unul dintre ei, identificat de către Pavel drept «Iacov, fratele Domnului» (Galateni 1:19), a slujit în calitate de apostol; și altul, Iuda, care a spus despre sine că este «Iuda... fratele lui Iacov» (Iuda 1), a scris epistola lui Iuda” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:437).

În Ioan 7, sunt consemnate evenimente care au avut loc în timpul sărbătorii corturilor, în Ierusalim (vezi Ioan 7:2). În timpul sărbătorii, „considerată de [iudei] cea mai măreață și mai plină de bucurie dintre toate” (*Bible Dictionary*, „Feasts”), mulți iudei călătoreau la Ierusalim pentru a sărbători binecuvântările oferite de Dumnezeu copiilor lui Israel când aceștia au călătorit în pustiu, după ce au fost eliberați din sclavia egiptenilor (vezi Leviticul 23:39-43). De asemenea, ei sărbătoreau și ofereau mulțumiri pentru recolta anuală de fructe și cereale (vezi Exodul 23:16). Această sărbătoarea dura opt zile.

Observați în Ioan 7:3-4 că frații lui Isus voiau ca El să meargă la sărbătoarea corturilor în Ierusalim, spunând, se pare, că, dacă El era cu adevărat Mesia, trebuia să meargă la Ierusalim și să declare acest lucru tuturor oamenilor prezenți acolo.

După cum este consemnat în Ioan 7:6-10, Isus S-a hotărât să-Și întârzie plecarea la sărbătoare, dar i-a îndemnat pe frații Săi să meargă. La câteva zile după începerea sărbătorii, Isus a ajuns în secret – știind că unii dintre conducătorii iudei din Ierusalim voiau să-L omoare, dar că vremea ca El să moară nu sosise încă.

Citiți Ioan 7:11-13 și aflați ce spuneau oamenii din Ierusalim despre Isus.

La fel ca în zilele lui Isus, astăzi există diverse opinii despre Isus Hristos. Unii oameni știu și depun mărturie că El este Fiul lui Dumnezeu și Salvatorul întregii omeniri. Unii cred că El a fost un mare învățător sau profet. Totuși, unii oameni nu cred în divinitatea lui Isus Hristos și în veridicitatea învățăturilor Sale sau le este teamă să Îl urmeze în mod deschis. Pe măsură ce continuați să studiați Ioan 7, aflați cum puteți ști că Isus Hristos este Salvatorul nostru și că învățăturile Sale sunt adevărate.

Ioan 7:14-36

Isus Hristos îi învață pe iudei la templu

Templul era locul central al celebrărilor care aveau loc în timpul sărbătorii corturilor. Citiți Ioan 7:14-15 și aflați ce a făcut Isus acolo. Puteți marca, în scripturilor voastre, reacția oamenilor.

Iudeii erau uimiți că Isus putea propovădui cu asemenea profunzime și înțelepciune fără „învățătură” sau fără să fi fost instruit de rabinii iudei ori fără să meargă la școlile lor. Citiți Ioan 7:16-18 și căutați ce a spus Isus că puteau face oamenii pentru a ști dacă doctrina sau învățăturile Sale erau adevărate. Puteți sublinia expresiile care ne ajută să înțelegem cine I-a dat lui Isus doctrina pe care o propovăduia.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum poate ști cineva dacă doctrina lui Isus Hristos este cu adevărat de la Dumnezeu?

- b. Din învățăturile Domnului din templu, învățăm că, **dacă facem voia Tatălui Ceresc, vom primi o mărturie cu privire la doctrina Sa**. Explicați de ce credeți că acest principiu este adevărat.

Puneți în practică ceea ce învățați

După ce ați identificat doctrinele și principiile Evangheliei, sunteți pregătiți să acționați și să faceți ceva în legătură cu ele. Pe măsură ce acționați potrivit lucrurilor pe care le-ați învățat, îl veți simți pe Duhul Sfânt confirmându-vă faptele. Pentru a vă ajuta să puneți în practică principiile pe care le învățați, adresați întrebări precum următoarele: Ce vrea Domnul să fac cu această cunoaștere? Ce îndemnuri spirituale am primit care să mă ajute să progrez? Ce schimbare în bine poate aduce acest principiu în viața mea? Ce pot începe sau înceta să fac acum pentru a-mi trăi viața conform acestui adevăr?"

Președintele James E. Faust, din Prima Președinție, a spus: „Dobândim o mărturie despre principiile Evangheliei încercând, fiind supuși, să trăim conform acestora. Salvatorul a spus: «Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu» [Ioan 7:17]. O mărturie despre eficiența rugăciunii rezultă prin rugăciune spusă cu umilință și sinceritate. O mărturie despre zeciuială rezultă prin plata zeciuiei» („Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2003, p. 22).

Ce ne-a învățat președintele Faust că trebuie să facem pentru a dobândi o mărturie despre principiile Evangheliei? _____

Amintiți-vă că unii dintre frații lui Isus nu credeau că El era Mesia cel promis, dar, mai târziu, au dobândit o mărturie și s-au convertit. Cum i-ar fi putut ajuta principiul de mai sus pe acei membri ai familiei să dobândească o mărturie despre Isus Hristos și învățăturile Sale?

După ce a citat Ioan 7:17, sora Bonnie L. Oscarson, președinta generală a Tinerelor Fete, ne-a învățat: „Uneori încercăm să facem lucrurile invers. De exemplu, putem aborda lucrurile în felul următor: voi trăi bucuros conform legii zeciuiei, dar, mai întâi, trebuie să știu dacă este adevărată. Probabil că ne și rugăm pentru a dobândi o mărturie despre legea zeciuiei și sperăm că Domnul ne va binecuvânta cu acea mărturie înainte ca noi să fi completat vreodată o chitanță de zeciuială. Lucrurile nu funcționează așa. Domnul Se așteaptă ca noi să ne exercităm credința. Este necesar să plătim în mod consecvent o zeciuială integrală și onestă pentru a dobândi o mărturie despre zeciuială. Același model se aplică tuturor principiilor Evangheliei, indiferent dacă este vorba despre legea castității, principiul decenței, Cuvântul de înțelepciune sau legea postului” („Fiți convertiți”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2013, p. 77).

Pentru una dintre următoarele două teme sau pentru amândouă, dacă ceea ce sunteți inspirați să scrieți este prea personal, puteți scrie răspunsul în jurnalul personal sau pe o foaie de hârtie separată și să consemnați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, că ați finalizat tema.

2. Completați următoarea afirmație în jurnalul pentru studiul scripturilor scriind despre o poruncă sau un principiu al Evangheliei despre care ați ajuns să știți că este adevărată sau adevărat prin eforturile voastre de a trăi conform acesteia sau acestuia: *Știu _____ este adevărat deoarece, pe măsură ce am trăit conform acestui principiu, am _____*. Puteți împărtăși ceea ce ați scris unei persoane despre care considerați că va progresa ascultând mărturia voastră.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un adevăr, o poruncă sau o învățătură a Evangheliei despre care doriți să primiți o mărturie mai puternică. Apoi, scrieți ce veți face pentru a primi o mărturie mai mare despre acel adevăr, acea poruncă sau acea învățătură punând în practică principiul pe care l-ați învățat din Ioan 7:17.

În Ioan 7:19-36, este explicat faptul că Isus i-a mustrat pe conducătorii iudei, deoarece respingeau învățăturile și miracolele Sale și căutau să-L omoare. Aceste versete relatează, de asemenea, că mulți oameni se întrebau dacă El era Mesia și că preoții cei mai de seamă și fariseii au trimis aprozi să-L prindă.

Ioan 7:37-53

Isus Hristos propovăduiește despre darul Duhului Sfânt

Gândiți-vă la un moment în care v-a fost sete. Imaginați-vă că țineți în mână un pahar gol. V-ar potoli setea acest pahar gol? De ce altceva ați mai avea nevoie?

Faceți-vă puțin timp și beți puțină apă. În timp ce faceți acest lucru, gândiți-vă cât de importantă este apa în viața voastră. Puteți spune o rugăciune de recunoștință Tatălui Ceresc pentru că v-a oferit apă vouă și familiei voastre.

Țara lui Israel nu avea o rezervă mare de apă proaspătă pentru a satisface nevoile oamenilor. Viața putea fi susținută doar de ploile care permiteau umplerea proviziilor de apă. Vârșnicul Bruce R. McConkie a explicat cum făcea apa parte „dintr-unul dintre cele mai solemne și dramatice momente ale preaslăvirii iudeilor” în timpul sărbătorii care avea loc:

„În fiecare dintre cele opt zile ale sărbătorii corturilor... era obiceiul ca preotul, ca parte a slujirii în templu, să ia apă în vase [ulcioare] de aur din izvorul Siloamului, care curgea sub muntele templului, și s-o verse pe altar. Apoi, erau cântate cuvintele lui Isaia: «Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele mântuirii» (Isaia 12:3). Și tocmai în timpul acestui climax religios, Isus a intervenit și a oferit înghițituri de împropătare vie, care puteau îndeplini cele mai adânci pofte spirituale ale unui suflet însetat” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:446).

Citiți Ioan 7:37-39 și aflați ce le-a oferit Salvatorul oamenilor.

În Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Ioan 7:39 se afirmă că „Duhul Sfânt le-a fost *promis celor care credeau, după aceea* Isus a fost slăvit” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 7:39; caractere cursive adăugate).

Expresia „din inima lui” (Ioan 7:38) sugerează faptul că apa vie va curge din interiorul celui care crede, nu dintr-o sursă exterioară acestuia. Puteți marca, în Ioan 7:39, ce reprezintă apa vie.

În Bible Dictionary, se explică: „Dintr-un motiv care nu este explicat pe deplin în scripturi, Duhul Sfânt nu acționa în plenitudine la Sa printre iudei în timpul vieții muritoare a lui Isus (Ioan 7:39; 16:7). Afirmațiile referitoare la faptul că Duhul Sfânt avea să vină după ce Isus învia au legătură doar cu acea dispensație, deoarece este foarte clar că Duhul Sfânt a acționat în dispensațiile anterioare. Mai mult, se face referire doar la faptul că *darul* Duhului Sfânt nu era prezent, din moment ce *puterea* Sa acționa în timpul slujirii lui Ioan Botezătorul și a lui Isus, altfel, nimeni nu ar fi primit o mărturie despre adevărurile pe care le propovăduiau acești bărbați (Matei 16:16-17; vezi, de asemenea, 1 Corinteni 12:3)” (Bible Dictionary, „Holy Ghost”).

Ținând cont de învățăturile Salvatorului din Ioan 7:37-39, învățăm că, **dacă venim la Isus Hristos și credem în El, atunci vom fi plini de Duhul Sfânt**. Cei care sunt plini de Duhul Sfânt îi pot influența pe alții în bine.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți un moment în care ați fost influențați (sau ați fost plini) de Duhul Sfânt și, prin urmare, ați putut influența pe cineva în bine.

În Ioan 7:40-53, citim că fariseii au dorit din nou ca Isus să fie prins. Aprozii, care au fost trimiși să-L prindă, L-au auzit pe Isus predicând. Ei s-au întors fără să-L prindă și le-au spus fariseilor că nu au mai auzit niciodată pe cineva predicând așa cum o făcea Salvatorul, lucru care i-a înfuriat pe farisei. Nicodim, fariseul care a venit la Salvator noaptea (vezi Ioan 3:1-2), le-a reamintit colegilor săi, fariseii, și preoților celor mai de seamă că propria lege nu permitea ca o persoană să fie condamnată până nu i se oferea ocazia să vorbească.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 7 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 8

Introducere

Când Salvatorul era în Ierusalim la sărbătoarea corturilor, câțiva cărturari și farisei au adus la El o femeie vinovată de preacurvie și au întrebat dacă trebuia să fie ucisă cu pietre, conform legii lui Moise. El a zădărnicit planurile acuzatorilor și a dat dovadă de milă față de femeie. Isus a declarat, de asemenea, că Tatăl depune mărturie despre El și a propovăduit despre eliberarea de păcate. Când Isus Hristos a declarat că El este marele Iehova, fariseii au încercat să-L omoare cu pietre.

Ioan 8:1-11

O femeie prinsă în preacurvie este adusă înaintea Salvatorului

Cărturarii și fariseii doreau să-L discrediteze pe Isus în fața oamenilor și să găsească un motiv pentru a-L acuza, deoarece voiau să-L prindă și să-L omoare (vezi Ioan 7:1, 32).

Citiți Ioan 8:2-5 și aflați ce făceau cărturarii și fariseii în timp ce Isus propovăduia în templul din Ierusalim.

Potrivit celor relatate în Ioan 8:6, de ce au adus-o cărturarii și fariseii pe femeia vinovată de preacurvie la Isus?

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat în ce mod ar fi putut folosi cărturarii și fariseii acest eveniment drept motiv pentru a-L acuza pe Isus:

„În timpul lui Isus... nu se mai condamna la moarte pentru preacurvie. Într-adevăr, nicio pedeapsă cu moartea nu putea fi dată fără permisiunea și acordul conducătorilor romani și, în cazul preacurviei, legea de la Roma nu impunea moartea.

Aducând-o pe femeia prinsă în preacurvie, cărturarii și fariseii îi întindeau Învățătorului următoarea cursă: (1) dacă *era de acord* cu Moise că femeia trebuia ucisă cu pietre, atunci (a) ar fi trezit mânia oamenilor, în general, părând că susține reinstituirea unei pedepse care nu mai era susținută de oameni și (b) ar fi mers împotriva legii civice recomandând ceea ce Roma interzicea; (2) dacă *nu era de acord* cu Moise și susținea altă pedeapsă decât cea de uciderea cu pietre, ar fi fost acuzat că denaturează legea și că susține lipsa de respect și îndepărtarea de la practicile sfinte din trecut” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:450-451).

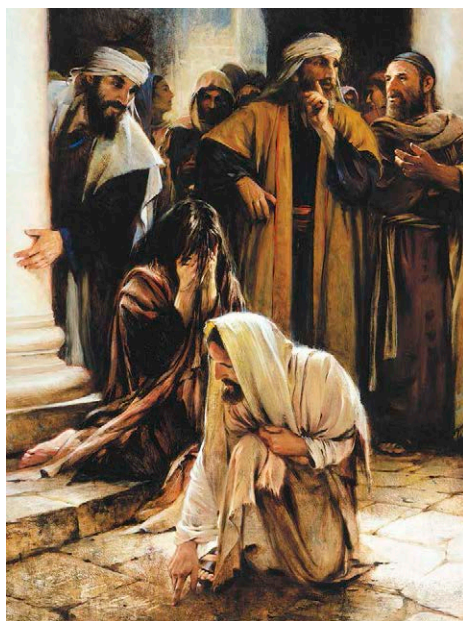
În loc să le răspundă, Salvatorul „S-a plecat în jos și scria cu degetul pe pământ” (Ioan 8:6).

Citiți Ioan 8:7-8 și aflați cum a răspuns Salvatorul cărturarilor și fariseilor.

La ce credeți că s-au gândit sau cum credeți că s-au simțit cărturarii și fariseii când au auzit răspunsul lui Isus?

După ce au auzit răspunsul Salvatorului, cei care o acuzau pe femeie s-au simțit vinovați și au plecat fără s-o pedepsească pe aceasta (vezi Ioan 8:9).

Ce sentimente credeți că a avut această femeie atunci când păcatul ei a fost dezvăluit înaintea lui Isus și a unei mulțimi mari de oameni? Citiți Ioan 8:10-11 și aflați ce i-a spus Salvatorul femeii după ce au plecat toți oamenii.

Traducerea Bibliei de Joseph Smith pentru Ioan 8:11 adaugă: „Și femeia L-a slăvit pe Dumnezeu din acel moment și a crezut în numele Său” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 8:11).

Salvatorul nu a condamnat păcatul acestei femeie, dar i-a spus: „Du-te și să nu mai păcătuiești” (Ioan 8:11). Din versetul 11, învățăm următorul adevăr: **Salvatorul dă dovadă de milă față de noi oferindu-ne ocazii de a ne pocăi.** Gândiți-vă cum poate această relatare să vă mărească încrederea că Isus Hristos este milos și bun și dorește să-i ierte pe cei care se pocăiesc cu adevărat.

Ioan 8:12-30

Isus ne învață că Tatăl Său depune mărturie despre El

Imaginați-vă un obiect decorativ. Apoi, închideți ochii și, pe o foaie de hârtie, încercați să schițați un desen simplu al obiectului fără să vă uitați.

Care este diferența dintre desenul vostru și ceea ce v-ați imaginat?

În afara desenului, ce alte lucruri puteți face mai bine când puteți vedea ceea ce faceți?

În timpul sărbătorii corturilor, patru mari candelabre de aur (numite și menorahuri sau sfeșnice) iluminau curtea templului în timpul dansurilor și al altor festivități care se desfășurau noaptea târziu și dimineața devreme. Aceste candelabre de aur nu ofereau doar lumină pentru festivități, ci simbolizau și faptul că Israel avea să fie o lumină pentru cei care mergeau în întuneric.

Citiți Ioan 8:12 și aflați ce a spus Isus despre Sine în timp ce propovăduia în templu, aproape de locul unde erau candelabrele. Puteți marca ceea ce aflați.

Din aceste versete, învățăm că **Isus Hristos este Lumina lumii.**

Completați următorul principiu ținând cont de ceea ce putem învăța din învățăturile Salvatorului din Ioan 8:12:

Dacă Îl urmăm pe Salvator, vom

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum simțiți că vă ajută Salvatorul să evitați să umblați în întuneric spiritual?

Numeroase profeții din Vechiul Testament indică faptul că Mesia avea să fie o lumină pentru toate neamurile (vezi, de exemplu, Isaia 49:6; 60:1-3). Prin urmare, declarând că El este Lumina lumii, Isus a spus că El este Mesia.

Fariseii L-au condamnat pe Isus pentru că depunea mărturie despre Sine (vezi Ioan 8:13). Isus a declarat că atât El, cât și Tatăl Său depun mărturie că Salvatorul este Fiul lui Dumnezeu (vezi Ioan 8:14-18).

Citiți Ioan 8:19 și aflați ce a spus Salvatorul despre cunoașterea fariseilor cu privire la Tatăl Ceresc.

Din versetul 19, învățăm următorul principiu: **Pe măsură ce învățăm despre Isus Hristos, ajungem să-L cunoaștem pe Tatăl.**

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat despre cum ajungem să-L cunoaștem pe Tatăl Ceresc pe măsură ce învățăm despre Fiul Său, Isus Hristos:

„În tot ceea ce a venit Isus să spună și să facă, inclusiv și mai ales în suferința și jertfa Sa ispășitoare, El ne arăta cine și cum este Dumnezeu, Tatăl nostru Etern, cât de devotat este față de copiii Săi în fiecare perioadă și națiune. Prin cuvânt și faptă, Isus încerca să ne dezvăluie în mod personal adevărata natură a Tatălui Său, Tatăl nostru Ceresc ...

Așadar, hrănirea celor flămânzi, vindecarea celor bolnavi, musturarea ipocriților, îndemnul la credință – toate acestea au fost modul în care Hristos ne arăta felul în care este Tatăl, «milos și îngăduitor, încet la mânie, îndelung răbdător și plin de generozitate» [*Lectures on Faith* (1985), p. 42]” („Măreția lui Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2003, p. 70, 72).

Menorahuri mari iluminau curtea templului în timpul sărbătorii corturilor.

În Ioan 8:21-30, citim că Salvatorul i-a avertizat pe farisei că, dacă nu credeau în El, aveau să moară în păcatele lor. El a propovăduit, de asemenea, că nu face nimic de la Sine; El face doar ce Îl învață Tatăl să facă.

Ioan 8:31-36

Isus propovăduiește despre eliberarea de păcate

Ați fost vreodată restricționați în vreun fel în a vă mișca, cum ar fi faptul de a fi fost legați sau de a nu fi putut să ieșiți dintr-un loc mic? Cum v-ați simțit? Când studiați această parte a lecției, căutați ce conduce spre restricții spirituale și ce conduce spre libertate spirituală.

Citiți Ioan 8:31-32 și aflați ce a spus Salvatorul că trebuie să facem pentru a fi liberi. Ținând cont de ceea ce ați învățat, completați fiecare spațiu liber din următoarea diagramă:

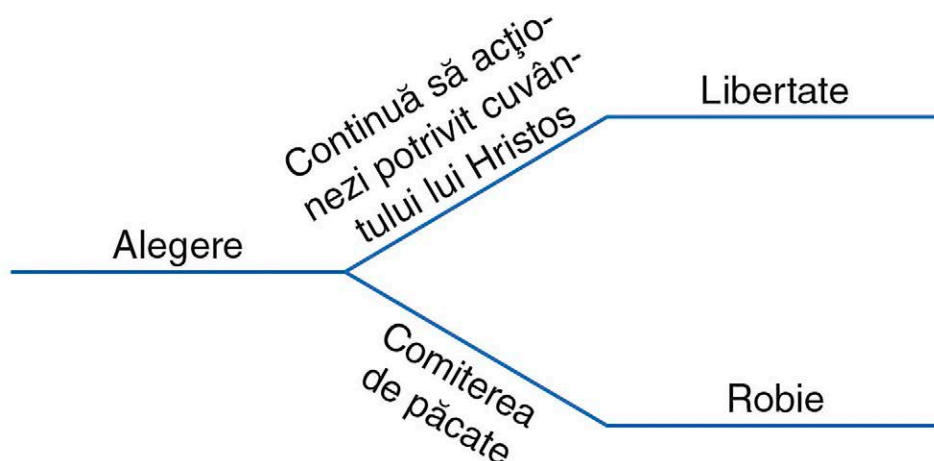
Vârstnicul Bruce R. McConkie a enumerat câteva dintre libertățile de care ne putem bucura dacă rămânem în cuvântul lui Hristos, devenim ucenicii Săi și ajungem să cunoaștem adevărul: „Liberi de puterea care duce la condamnare a doctrinelor neadevărate, liberi de robia poftelor, liberi de cătușele păcatului, liberi de orice influență rea și coruptă și de orice putere restrictivă, liberi pentru a ne îndrepta spre libertatea fără limite de care se bucură, în plenitudinea ei, doar ființele exaltate” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:456-457).

Citiți Ioan 8:33 și aflați ce au crezut iudeii că avea să îi facă liberi.

Iudeii greșeau crezând că simplul fapt de a fi descendenți ai lui Avraam și moștenitori ai legământului avraamic avea să îi facă liberi din punct de vedere spiritual. Citiți Ioan 8:34-36 și aflați de ce anume a indicat Isus că trebuiau să fie eliberați oamenii.

Din aceste versete învățăm că, **dacă păcătuim și nu ne pocăim, atunci devenim robi ai păcatului**. Ce credeți că înseamnă să fii „rob al păcatului” (Ioan 8:34)? Cuvântul tradus aici drept *rob* poate fi tradus și *sclav*.

Studiați următoarea diagramă:

Unii oameni, în ziua de azi, sunt confuzi crezând că faptul de a urma cuvântul lui Hristos îi restricționează, în timp ce a duce un stil de viață lumesc îi face liberi. Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că adevărul stă în contrariul acestei idei:

„Cedarea în fața ispitelor [lui Satana] ne conduce către un drum care oferă din ce în ce mai puține variante din care să alegem până nu mai rămâne niciuna și la dependențe care ne lasă fără puterea de a ne opune ...

Lumea... [consideră] că supunerea față de legile și poruncile lui Dumnezeu înseamnă «[subjugare]» (Alma 30:24, 27). În ce mod ne fac liberi supunerea și adevărul? Ne putem gândi, cu ușurință, la câteva moduri practice în care adevărul ne dă capacitatea de a face lucruri pe care, în alte circumstanțe, nu le-am putea face sau să evităm dezastre prin care, altfel, ar trebui să trecem ...

Se îndoiește cineva că, datorită faptului că Dumnezeu are toată lumina și tot adevărul, El nu ar avea libertatea supremă de a fi cine dorește și a face ce dorește?

Și în cazul nostru, pe măsură ce înțelegerea noastră cu privire la doctrina și principiile Evangheliei crește, libertatea noastră de a alege se extinde. În primul rând, avem mai multe opțiuni din care putem alege și putem realiza mai multe și primi mai multe binecuvântări, deoarece avem mai multe legi cărora ne putem supune. Gândiți-vă la o scară – fiecare nouă lege sau poruncă pe care o învățăm este precum o altă treaptă pe scară, care ne ajută să urcăm mai sus. În al doilea rând, având mai multă înțelegere, putem lua mai multe hotărâri înțelepte, deoarece vedem mai clar nu doar alternativele, ci și posibilele lor rezultate” („Moral Agency”, *Ensign*, iun. 2009, p. 49-51).

2. Căutați, în broșura *Pentru întărirea tineretului*, exemple cu privire la modul în care supunerea față de porunci și standarde ne conduce spre libertate și în ce mod nesupunerea ne conduce spre robie. Alegeți un standard din broșură și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați și completați următorul tabel:

Standard din broșura <i>Pentru întărirea tineretului</i> :
--

În ce moduri ne aduce libertate faptul de a trăi potrivit acestui standard?	În ce moduri ne duce în robie faptul de a nu trăi potrivit acestui standard?

3. De care dintre libertățile promise în *Pentru întărirea tineretului* ați avut parte pentru că v-ați supus poruncilor și standardelor? În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați cel puțin un mod concret în care veți căuta să fiți liberi trăind în acord cu învățăturile Salvatorului.

Ioan 8:37-59

Isus depune mărturie despre caracterul Său divin

Gândiți-vă la cineva pe care-l cunoașteți și care seamănă foarte mult cu tatăl său. Gândiți-vă la cineva care este foarte diferit de tatăl său.

În Ioan 8:37-50, este consemnat faptul că Isus Hristos le-a spus iudeilor necredincioși că, deși El rostea cuvintele Tatălui Său, ei făceau faptele tatălui lor. Pentru a se apăra, iudeii au spus că tatăl lor este Avraam. Apoi, Salvatorul i-a învățat că cei care sunt copiii lui Avraam „[ar] face faptele lui Avraam” (Ioan 8:39) și nu ar căuta niciodată să omoare pe cineva care îi învață adevărul. Isus le-a spus acestor iudei (fariseilor) că tatăl lor era diavolul. El a explicat că cei care primesc cuvântul lui Dumnezeu sunt din Dumnezeu. Mânioși, iudeii necredincioși au afirmat că Isus este samaritean (pe care iudeii îi considerau cei mai neînsemnați oameni) și că era posedat de diavol.

Citiți Ioan 8:51-53 și aflați ce L-au întrebat, apoi, acești iudei pe Salvator.

Citiți Ioan 8:56-58 și aflați răspunsul pe care Isus l-a dat întrebării fariseilor. Remarcați că expresia „Sunt Eu”, din Ioan 8:58, este la fel numele pe care Dumnezeu l-a folosit pentru Sine în vremurile Vechiului Testament – „Eu sunt” (vezi Exodul 3:14). („SUNT EU sau EU SUNT” înseamnă Iehova.)

Expresia „SUNT EU” este importantă, deoarece îl identifică pe Iehova, numele după care iudeii Îl recunoșteau pe Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov în perioada Vechiului Testament. Numindu-Se „sunt Eu”, Isus declara că este Dumnezeul din Vechiul Testament. Puteți scrie următoarea doctrină pe marginea scripturilor voastre, lângă Ioan 8:58: **Isus Hristos este Iehova, Dumnezeul din Vechiul Testament.**

De ce credeți că este important să știm că Isus Hristos este Iehova, Dumnezeul din Vechiul Testament? _____

Citiți Ioan 8:59 și aflați cum au reacționat acești iudei la declarația Salvatorului că El este Iehova.

Iudeii au luat pietre cu intenția de a-L omorî pe Isus, crezând că hulea identificându-Se drept Iehova.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 8 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsurile la diagramă în funcție de Ioan 8:31-32: **Dacă rămânem în cuvintele lui Isus Hristos, vom fi ucenicii Săi și vom ști adevărul, lucruri care ne vor face liberi.**

Ioan 9

Introducere

Isus a vindecat un om care se născuse orb. Fariseii l-au interogat pe bărbat și l-au dat afară din sinagogă, deoarece refuzase să-L acuze pe Isus ca fiind păcătos pentru că a vindecat în ziua de sabbat. Salvatorul l-a căutat pe bărbat și l-a întrebat ce crede, iar el l-a preaslăvit pe Isus în calitatea Lui de Fiu al lui Dumnezeu.

Ioan 9:1-7

Isus vindecă un om care se născuse orb

Identificați câteva exemple de adversități de care au parte oamenii din jurul vostru sau oamenii pe care îi vedeți la știrile locale. _____

Unii oameni se întreabă de ce permite Dumnezeu ca viețile lor să fie afectate drastic de adversități. În timp ce studiați Ioan 9:1-5, căutați un adevăr care ne pot ajuta să înțelegem mai bine un motiv pentru care Dumnezeu permite ca viețile noastre să fie afectate de adversități.

Când era în Ierusalim, Isus a întâlnit un bărbat care avusese parte de adversitate de când se născuse. Citiți Ioan 9:1-2 și aflați de ce adversitate avea parte acest bărbat.

Ce au întrebat ucenicii cu privire la cauza adversității de care avea parte acel om?

Mulți oameni, din zilele Salvatorului, credeau că adversitățile de care oamenii aveau parte erau consecințe ale păcatelor comise de ei sau de părinții lor. Considerați că acest crez este corect? De ce da sau de ce nu?

Citiți Ioan 9:3-5 și căutați învățăturile Salvatorului către ucenicii Săi cu privire la faptul că acel bărbat era orb.

Ce credeți că înseamnă expresia „ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu” (Ioan 9:3)?

Din învățăturile Salvatorului din aceste versete, învățăm că **Dumnezeu poate folosi adversitățile noastre pentru a-Și arăta lucrările și puterea**. Cu alte cuvinte, deși adversitățile din viața noastră pot proveni din mai multe surse, Dumnezeu Se poate folosi de încercările noastre pentru a ajuta la îndeplinirea scopurilor Sale drepte.

Pentru a înțelege mai bine acest adevăr, citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Noi suntem trimiși aici pentru a fi încercați. Trebuie să fie o opoziție în toate lucrurile. Trebuie să învățăm și să creștem confruntându-ne cu acea opoziție, înfruntând provocările și învățând și pe alții să facă la fel... Nu numai că Domnul ne dă suferințe spre binele nostru, ci... El le va folosi și pentru a binecuvânta viețile multor alte persoane.

Isus ne-a învățat această lecție când El și ucenicii Lui s-au întâlnit cu un om care fusese născut orb. [Apoi, vârstnicul Oaks a citat Ioan 9:2-3.]

Dacă privim viața prin lentile spirituale, putem vedea multe exemple despre cum lucrările lui Dumnezeu se realizează prin adversitățile de care au parte copiii Lui ...

Când înțelegem acest principiu, că Dumnezeu ne oferă ocazii pentru binecuvântări și ne binecuvântează prin adversitățile de care avem parte și prin adversitățile de care au parte alții, putem înțelege de ce El ne-a poruncit mereu să «mulțumim Domnului pentru toate lucrurile» (D&L 59:7) („Dați mulțumiri pentru toate lucrurile”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2003, p. 97-98).

Gândiți-vă la o adversitate de care ați avut parte sau de care aveți parte în prezent. Pe măsură ce continuați să studiați Ioan 9, cugetați asupra modurilor în care Dumnezeu Își arată lucrările și puterea prin voi datorită acelei adversități.

Citiți Ioan 9:6-7 și aflați modul în care Dumnezeu Și-a manifestat lucrările și puterea prin experiența bărbatului orb.

Cum vă imaginați că s-a simțit acel om când a văzut pentru prima oară?

Ioan 9:8-41

Salvatorul îl caută pe bărbatul pe care îl vindecase, după ce fariseii îl alungă pe acesta

Așa cum este consemnat în Ioan 9:8-15, după ce bărbatul orb a fost vindecat, unii oameni se certau neștiind dacă acesta era cu adevărat bărbatul născut orb. Alții se întrebau cum fusese vindecat și l-au dus înaintea fariseilor, care au început să-l interogheze.

Aflați, din Ioan 9:14, în ce zi l-a vindecat Salvatorul pe omul orb.

Ce reacție credeți că au avut fariseii când au aflat că Isus îl vindecase pe acel om în ziua de sabbat?

Citiți Ioan 9:16 și aflați care au fost concluziile fariseilor cu privire la Isus.

Citiți Ioan 9:17 și aflați care a fost concluzia omului orb cu privire la Isus.

În timp ce continuați să studiați Ioan 9, observați progresul opiniei omului orb despre Salvator.

Îndoindu-se de faptul că acest bărbat fusese, cu adevărat, orb, fariseii i-au adus pe părinții săi pentru a-i interoga. În Ioan 9:19-23, învățăm că, atunci când au fost întrebați, părinții săi au mărturisit că este fiul lor și că se născuse orb, dar au spus că nu știau cum se vindecase. Temându-se să nu fie alungați din sinagogă și din comunitate, nu au vrut să spună că ei credeau că Isus este Mesia, așa că au sugerat ca fiul lor să vorbească despre aceste lucruri.

Citiți Ioan 9:24-27, 30-33 și aflați răspunsul omului la întrebările fariseilor. Puteți marca cuvintele pe care el le-a folosit pentru a-L apăra pe Isus și a depune mărturie că El este „de la Dumnezeu” (Ioan 9:33).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări: Ce vă impresionează în legătură cu răspunsurile acestui bărbat?

În Ioan 9:34, învățăm că acest bărbat fusese alungat (probabil din sinagogă [vezi Ioan 9:22]) pentru că L-a apărut, fără frică, pe Salvator.

„Sinagogile slujeau drept centre religioase și sociale pentru multe comunități de iudei. Sinagogile ofereau accesul la instruire spirituală și la ocazii de a preaslăvi, precum și la ocazii de socializare și educare. Deoarece sinagoga era o parte esențială în cadrul societății iudeilor, a fi dat afară din ea... însemna mai mult decât a fi excomunicat și a pierde calitatea de membru în cadrul comunității religioase. Însemna și interzicerea participării în cadrul chestiunilor de natură culturală și socială” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 230).

De ce credeți că acest om a fost dornic să rămână fidel lucrurilor pe care le știa despre Isus Hristos, deși acest lucru însemna alungarea lui din sinagogă?

După ce omul a fost dat afară din sinagogă, Salvatorul l-a găsit și l-a întrebat dacă el „[credea] în Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 9:35). Citiți Ioan 9:36-38 și căutați răspunsul bărbatului.

Declarația sa, „Cred Doamne”, și faptul că „I s-a închinat” (Ioan 9:38) indică faptul că ochii săi spirituali fuseseră deschiși și că Îl recunoscuse pe Isus Hristos drept Mesia cel promis și Fiul lui Dumnezeu.

Din această relatare, învățăm că, **atunci când rămânem fideli lucrurilor pe care le știm, în pofida opoziției, mărturiile noastre sunt întărite**. În timp, mărturiile noastre vor deveni mai puternice.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că mărturiile noastre sunt întărite după ce biruim opoziția sau încercările la care ne este supusă credința?
- b. Cum a fost întărită mărturia voastră pentru că ați îndurat, cu credință, opoziția?

Pentru a identifica un alt principiu din această relatare, închideți ochii parțial, astfel încât să puteți vedea doar puțină lumină. Apoi, deschideți-i pe jumătate. Apoi, țineți ochii larg deschiși. Observați cum vi se schimbă vederea în fiecare situație.

Amintiți-vă că vederea fizică a omului orb a devenit clară după ce Isus l-a vindecat. Citiți Ioan 9:11, 17, 33, 35-38 și căutați expresii care descriu maturizarea vederii sau înțelegerii spirituale a acestui om cu privire la identitatea lui Isus.

Inițial, L-a numit pe Isus „omul acela, căruia I se zice Isus” (Ioan 9:11) și, mai apoi, a zis despre El că este „un proroc” (Ioan 9:17) și l-a luat apărarea spunând că este „de la Dumnezeu” (Ioan 9:33). În timp, vederea sa spirituală a devenit mai clară până ce, în final, el a văzut că Isus Hristos este Mesia cel promis și Fiul lui Dumnezeu.

De ce credeți că au devenit mai clare vederea și înțelegerea sa cu privire la Salvator? În ce moduri a exercitat el credință în Isus Hristos de-a lungul experienței sale?

Vorbind despre experiența acestui om, președintele Howard W. Hunter ne-a învățat: „Acum, omul primise vedere din *două* perspective – o dată pentru a remedia un defect congenital, [un defect fizic din naștere], și o dată pentru a-L recunoaște pe Împăratul împăraților înainte ca El să Se înalțe la tronul Său etern. Isus însuflețise atât vederea temporală, cât și pe cea spirituală. El Și-a oferit lumina într-un loc întunecat, iar acest bărbat, ca mulți alții în acele zile, precum și în zilele noastre, a acceptat lumina și a văzut” („The God That Doest Wonders”, *Ensign*, mai 1989, p. 16-17).

Din această relatare, învățăm că, **pe măsură ce exercităm credință în Isus Hristos, vederea și înțelegerea noastră spirituale devin mai clare.**

De ce credeți că este necesar să exercităm credință pentru a vedea și a înțelege mai clar adevărul spiritual?

Unii farisei erau în apropiere atunci când omul L-a văzut și L-a preaslăvit pe Isus în calitate de Fiul lui Dumnezeu. Citiți Ioan 9:39-41 și aflați ce ne-a învățat Salvatorul despre faptul de a fi orb.

După ce fariseii au spus: „Doar n-om fi și noi orbi!” (Ioan 9:40), „Salvatorul a folosit o metaforă propovăduind faptul că cei care sunt «orbi» – adică cei care nu știu cine este El – «[n-au] păcat» (Ioan 9:41). Pe de altă parte, cei care puteau «vedea» – adică cei care au primit suficiente mărturii despre Salvator și misiune Sa divină încât ar fi trebuit să știe cine este El – vor fi răspunzători pentru faptele lor. Fariseii erau printre cei care puteau «[vedea]» și, astfel, «păcatul [lor] rămâne». Ei au ales să fie orbi din punct de vedere spiritual, deoarece au refuzat să recunoască faptul că Isus este Fiul lui Dumnezeu, în pofida multelor mărturii primite” (*New Testament Student Manual*, p. 231).

3. Revedeți ultimele două principii pe care le-ați învățat în această lecție și cugetați asupra modului în care le puteți pune în practică în viața voastră. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți obiectivele voastre de a pune în practică aceste principii. Rugați-vă pentru îndrumare în îndeplinirea acestor obiective.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 10

Introducere

Isus ne-a învățat că El este Păstorul cel Bun și că urma să își dea viața pentru oile Sale. Unii oameni L-au acuzat de blasfemie pentru că a proclamat că El este Fiul lui Dumnezeu.

Ioan 10:1-24

Isus ne învață că El este Păstorul cel Bun și că Își va da viața pentru poporul Său

Dacă ați fi legați la ochi și ați fi rugați să identificați membrii familiei voastre sau niște prieteni apropiați atingându-le fețele, credeți că ați reuși? Dacă mama voastră ar fi legată la ochi, credeți că ar putea să-i identifice pe toți copiii ei doar prin a le atinge fețele?

Un păstor din Orientul Mijlociu a fost întrebat odată cât de bine își cunoaște oile. El a răspuns: „Dacă m-ați lega la ochi și m-ați duce la oricare dintre oile mele și m-ați lăsa doar să pun mâna pe fața ei, v-aș putea spune imediat dacă este a mea sau nu” (citată în G. M. Mackie, *Bible Manners and Customs* [fără dată], p. 35).

Dacă ați fi păstor, de ce credeți că ar fi nevoie să vă cunoașteți oile din turma voastră la fel de bine ca acel păstor?

1. Citiți Ioan 10:14 și gândiți-vă de ce S-ar numi Isus Păstorul cel Bun.

În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarea afirmație:
Isus Hristos este Păstorul cel Bun. În timp ce studiați Ioan 10, căutați adevăruri care ne învață în ce mod este Salvatorul Păstorul nostru cel Bun. Scrieți aceste adevăruri, în jurnalul vostru, sub această afirmație.

Cei care ascultau învățăturile lui Isus consemnate în Ioan 10 aveau cunoștințe despre oi, păstori și staule. În zilele Salvatorului, păstorii își conduceau turma la hrană, apă și adăpost în timpul zilei. Noaptea, mai mulți păstori își adunau fiecare turma într-un staul comun. Un staul este o peșteră sau un țarc înconjurat de pereți de piatră care au ghimpi ascuțiți deasupra pentru a preveni intrarea animalelor sălbatice și a hoților.

Citiți Ioan 10:1-5 și aflați ce face un păstor bun. În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub afirmația „Isus Hristos este Păstorul cel Bun”, scrieți ce aflați.

În Ioan 10:3, este descris cum fiecare păstor intră pe poartă și își cheamă oile pe nume. Doar oile din turma sa îl urmează afară din staul, iar celelalte oi rămân acolo.

De ce îl urmează oile doar pe păstorul lor?

Observați în versetele 1 și 5 cum i-a numit Salvatorul pe cei care încearcă să intre în staul pe altă cale în afară de ușă.

Poate fi util să observați că fariseii erau printre oamenii cărora Isus le vorbea (vezi Ioan 9:40). În ce moduri erau mulți dintre farisei precum niște hoți, tâlhari și străini?

În Ioan 10:6, învățăm că fariseii nu au înțeles ce propovăduia Isus. Citiți Ioan 10:7-10 și aflați cum a început Salvatorul să explice simbolurile legate de staul.

Observați că Traducerea Bibliei de Joseph Smith clarifică ce a spus Isus în versetele 7 și 8:

„Adevărat, adevărat, vă spun că Eu sunt ușa staulului.

Toți cei ce au venit înainte de Mine și nu au depus mărturie despre Mine sunt hoți și tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei” (Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 10:7-8).

La ce credeți că S-a referit Salvatorul când a spus: „Eu sunt Ușa”, în versetele 7 și 9?

„Păstorii stăteau la intrarea în staul și examinau fiecare oaie la intrare, tratând rănilor dacă era cazul. După ce oile se adunau în țarc înainte de venirea nopții, păstorul se culca la intrare, blocând-o, astfel încât prădătorii sau hoții să nu le poată face rău oilor” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 231-232).

În ce mod sunt faptele acestor păstori asemănătoare cu ceea ce face Salvatorul pentru noi?

În ce mod credeți că oferă Salvatorul viață „din belșug” (Ioan 10:10) celor care îl urmează?

Citiți Ioan 10:11-15 și căutați ce altceva a mai spus Salvatorul că fac păstorii buni. (Principalul scop al muncii celui plătit este acela de a primi bani.) În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub afirmația „Isus Hristos este Păstorul cel Bun”, scrieți ce aflați despre păstorii buni.

Observați în Ioan 10:11, 13, 15 ce este dispus să facă un păstor bun, iar o persoană plătită nu.

Din Ioan 10:11-15, învățăm că, **fiind Păstorul cel Bun, Isus Hristos ne cunoaște pe fiecare în parte și Și-a dat viața pentru noi**. În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub afirmația „Isus Hristos este Păstorul cel Bun”, scrieți acest principiu.

2. Amintiți-vă ce a spus păstorul din Orientul Mijlociu despre cât de bine își cunoștea fiecare oaie și răspundeți la următoarele întrebări pe o nouă pagină din jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a. Cât de bine credeți că vă cunoaște Salvatorul? De ce credeți că este important să înțelegem acest lucru?

- b. Cum poate fi afectat modul în care trăiți zi de zi de înțelegerea faptului că Salvatorul vă cunoaște și a fost dispus să Își dea viața pentru voi?

După ce Salvatorul ne-a învățat că urma să Își dea viața pentru noi, El a indicat un alt lucru pe care avea să-l facă. Citiți Ioan 10:16 și aflați ce a mai spus Salvatorul că urma să facă pentru oile Sale (adică poporul Său).

În Ioan 10:16 Salvatorul îi învăța pe iudeii din Ierusalim despre faptul că avea să îi viziteze pe copiii Tatălui Ceresc din alte locuri, să îi învețe Evanghelia Sa și să îi aducă pe aceștia la turma Sa (Biserica Sa). Cartea lui Mormon ne oferă mai multe informații cu privire la acest verset. Citiți 3 Nefi 15:14-24 și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, lângă Ioan 10:16, această referință. De asemenea, puteți scrie trimiterea la *Ioan 10:16* lângă 3 Nefi 15:14-24.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum ne ajută aceste versete din Cartea lui Mormon să înțelegem mai bine Ioan 10:16?

Citiți Ioan 10:17-18 și căutați o doctrină despre Salvator.

Completați următoarea frază pentru a identifica această doctrină: **Fiind literalmente Fiul lui Dumnezeu, Isus avea putere să** _____.
Puteți să marcați cuvintele, din aceste versete, care ne învață această doctrină.

De la mama Sa, Maria, o femeie muritoare, Isus a moștenit viața muritoare, inclusiv capacitatea de a muri. De la Elohim, Tatăl Său divin, El a moștenit nemurirea și puterea de a trăi veșnic. Astfel, El a moștenit capacitatea de a muri și de a învia. Acest lucru era necesar ca Isus să poată înfăptui ispășirea.

Din Ioan 10:19-24, învățăm că, după ce Salvatorul a propovăduit aceste lucruri, oamenii aveau păreri diferite cu privire la cine era Isus. Ei s-au apropiat de Isus în templu și au încercat să-L convingă să proclame adevărata Sa identitate, aceea de Hristos sau Mesia.

Ioan 10:25-42

Isus proclamă faptul că este Fiul lui Dumnezeu

Gândiți-vă la câteva dintre persoanele cu care intrați în contact în fiecare zi și încercați să vă amintiți glasul lor. De ce v-ar putea fi mai ușor să recunoașteți unele glasuri?

Citiți Ioan 10:25-27 și aflați cum a răspuns Salvatorul la cererea oamenilor de a le spune dacă era sau nu Hristosul. Puteți marca ceea ce determină dacă o persoană este una dintre oile Salvatorului.

După cum este consemnat în Ioan 10:28-30, Isus a vorbit despre Tatăl Său și a depus mărturie: „Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:30).

Președintele Joseph F. Smith a oferit următoarea explicație cu privire la modurile în care Ei sunt una: „Isus și Tatăl Său... sunt una în cunoaștere, în adevăr, în înțelepciune, în înțelegere și în scop; tot așa cum Însuși Domnul Isus îi îndeamnă pe ucenicii Săi să fie una cu El și să fie în El ca El să poată fi în ei. Acesta este modul în care eu înțeleg aceste cuvinte și nu așa cum sunt interpretate de unii oameni, că Hristos și Tatăl Său sunt o persoană. Vă declar că Ei nu sunt o persoană, ci sunt două persoane, două trupuri, separate și diferite, așa cum sunt orice tată și fiul său” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], p. 357).

Citiți Ioan 10:28-30 și căutați binecuvântările pe care le vor primi cei care ascultă glasul Salvatorului și Îl urmează.

Aceste versete ne învață că, **dacă ajungem să cunoaștem glasul Păstorului celui Bun și Îl urmăm, El ne va conduce la viața veșnică.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub „Isus Hristos este Păstorul cel Bun”, scrieți acest principiu. Îl puteți scrie și în scripturile voastre, lângă Ioan 10:27-28:

Citiți următoarele fragmente și aflați cum vă pot ajuta să înțelegeți acest principiu: Enos 1:4-8; Doctrină și legăminte 1:38; 8:2-3; 18:34-36.

Gândiți-vă la fiecare dintre următoarele întrebări:

- Ce ați făcut pentru a fi mai familiarizați cu glasul Salvatorului?
- Ce puteți face pentru a ajunge să recunoașteți mai bine glasul Salvatorului?
- Ce ați fost îndemnați să faceți în viața voastră pentru a-L urma mai bine pe Salvator?

Pe o foaie de hârtie separată, scrieți fie (1) un obiectiv de a asculta cu mai multă atenție glasul Salvatorului și moduri concrete în care veți face acest lucru, fie (2) un obiectiv de a urma mai bine glasul Său și cum planificați să faceți aceasta. Puneți foaia cu obiectivul într-un loc în care o veți putea vedea și vă veți putea aminti să lucrați pentru îndeplinirea lui.

În Ioan 10:31-42, este consemnat că, după ce Salvatorul a depus mărturie despre relația Sa cu Tatăl, fariseii au căutat să-L omoare cu pietre, acuzându-L de blasfemie. Însă, Salvatorul a răspuns acuzațiilor aduse citând din Psalmii 82:6, în care se spune: „Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Preaînalt»” (vezi Ioan 10:34). Apoi, Salvatorul i-a întrebat pe iudei de ce Îl acuzau de hulă deoarece a spus că este Fiul lui Dumnezeu, având în vedere faptul că scripturile spun că noi suntem copiii lui Dumnezeu și că putem să devenim dumnezei. El îi îndeamnă să creadă în El și în lucrările Sale, care depun mărturie despre El și despre Tatăl, care L-a trimis.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 11

Introducere

Maria și Marta l-au trimis vorbă lui Isus că Lazăr, fratele lor, era bolnav. Isus a amânat sosirea Sa, ajungând la patru zile după moartea lui Lazăr. Cu dragoste și compasiune, Isus l-a ridicat din morți pe Lazăr. Această expunere impresionantă a puterii divine a subliniat faptul că Isus este Mesia și că are putere asupra morții. După ce au aflat de acest miracol, preoții cei mai de seamă și fariseii au complotat să-l omoare pe Isus și pe Lazăr.

Ioan 11:1-46

Isus îl ridică pe Lazăr din morți

1. Gândiți-vă la încercări sau provocări de care voi (sau cineva pe care îl cunoașteți) ați avut parte sau aveți parte acum. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Care sunt unele dintre modurile în care poate fi afectată credința oamenilor în Dumnezeu atunci când au parte de încercări sau provocări în viețile lor?
 - b. De ce aleg unii oameni să renunțe la credința lor în Dumnezeu din cauza încercărilor sau provocărilor de care au parte?

În timp ce studiați Ioan 11, căutați adevăruri care vă pot ajuta să vă măriți credința în Dumnezeu atunci când aveți parte de încercări și provocări în viața voastră.

Citiți Ioan 11:1-3 și aflați o încercare de care aveau parte unii dintre prietenii lui Isus.

De ce credeți că sora lui Lazăr a trimis vorbă lui Isus despre boala lui Lazăr?

Isus era în Betabara din Perea (vezi Ioan 1:28; 10:40), care se afla la o distanță de aproximativ o zi de călătorie de Betania, spre est. Așadar, ar fi durat cel puțin o zi ca o persoană să-l aducă acest mesaj lui Isus și altă zi ca El să ajungă în Betania.

Citiți Ioan 11:4-7 și aflați cum a răspuns Isus când a auzit de boala lui Lazăr.

Știind că Isus îi iubea pe Marta, Maria și Lazăr, ucenicii s-ar fi putut aștepta ca Isus să călătorească imediat în Betania să-l vindece pe Lazăr. Sau, poate, ca Isus să vorbească și Lazăr să fie vindecat de la distanță, așa cum făcuse cu fiul unui slujbaş împărătesc (vezi Ioan 4:46-53). Totuși, Isus a rămas în Perea încă două zile.

Potrivit celor relatate în Ioan 11:4, ce a spus Isus că avea să se împlinească prin boala lui Lazăr?

Din Ioan 11:8-10, învățăm că unii dintre ucenici l-au sfătuit pe Isus să nu se întoarcă în Iudea, unde se afla Betania, deoarece conducătorii iudei din acea regiune căutau să-l omoare.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a oferit următoarea explicație cu privire la răspunsul Salvatorului, consemnat în Ioan 11:9-10: „Cu siguranță, Isus avea să meargă în Iudea în pofida amenințărilor cu moartea de care urma să aibă parte acolo. [În aceste versete, Isus ne-a învățat:] «Deși poate fi al unsprezecelea ceas al vieții mele, totuși, sunt doisprezece ore într-o zi și, la timpul potrivit, voi face lucrarea ce Mi-a fost însărcinată fără să Mă poticnesc sau să ezit. Aceasta este perioada care mi-a fost dată pentru a face lucrarea Mea. Nu pot să aștept să vină noaptea, când poate că opoziția va scădea. Cel care se sustrage de la responsabilitățile sale și amână munca sa până noaptea se va poticni în întuneric și nu-și va îndeplini lucrarea” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:531).

Citiți Ioan 11:11-15 și aflați ce a spus Isus despre situația lui Lazăr.

Puteți marca afirmația Salvatorului cu privire la motivul pentru care era bucuros deoarece nu fusese acolo pentru a-l vindeca pe Lazăr de boala sa – „pentru voi, ca să credeți” (Ioan 11:15). El a indicat faptul că ceea ce avea să facă în Betania avea să-i ajute pe ucenicii Săi să-și mărească credința în El.

În Ioan 11:16, apostolul Toma i-a îndemnat pe ceilalți ucenici să i se alăture în călătoria cu Isus spre Iudea, chiar dacă acest lucru însemna să moară cu El.

Citiți Ioan 11:17 și aflați de cât timp era Lazăr mort când a ajuns Isus în Betania.

Vârstnicul McConkie a explicat semnificația faptului că Lazăr fusese mort de patru zile: „Descompunerea era avansată; moartea se așternuse de mult cu o certitudine absolută... Pentru iudei, perioada de patru zile avea o însemnătate specială; era un crez popular printre iudei conform căruia în a patra zi spiritul părăsea, în final și irevocabil, vecinătatea corpului” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:533).

Dacă ați fi fost Marta sau Maria, ce ați fi crezut sau simțit când Isus a ajuns la patru zile după moartea lui Lazăr?

Citiți Ioan 11:18-27 pentru a afla cum a reacționat Marta în timpul acestei încercări. Puteți marca declarații care indică alegerea Martei de a exercita credință în Isus Hristos în timpul acestei încercări. Gândiți-vă la fiecare dintre declarațiile pe care le-ați identificat și la ce vă impresionează cel mai mult la ele.

Din exemplul Martei, învățăm că **putem alege să ne exercităm credința în Isus Hristos în timpul încercărilor noastre.**

Din următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, aflați ce ni se cere atunci când exercităm credință în Isus Hristos:

„Primul principiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos. Credința înseamnă încredere – încredere în voia lui Dumnezeu, încredere în modul Lui de a face lucrurile și încredere în timpul stabilit de El. Nu trebuie să-I impunem timpul ales de noi ...

Într-adevăr, nu putem avea credință adevărată în Domnul fără să avem, de asemenea, încredere deplină în voia Domnului și în timpul stabilit de Domnul" („Timing”, *Ensign*, oct. 2003, p. 12).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că este important pentru noi să ne exercităm credința în voia Domnului și în timpul ales de El atunci când avem parte de încercări?
- b. În ce mod alegeți să vă exercitați credința în timpul încercărilor voastre din prezent? (Sau în ce mod veți alege să vă exercitați credința când veți avea parte de încercări în viața voastră?)

Recapitulați Ioan 11:25-26 și căutați adevăruri pe care le putem învăța din ceea ce Salvatorul i-a propovăduit Martei. Poate fi de ajutor să știți că expresia „nu va muri niciodată”, din versetul 26, se referă la faptul de a nu avea parte niciodată de a doua moarte sau a nu fi alungat din împărăția sau prezența lui Dumnezeu.

Următoarele sunt două adevăruri pe care le putem învăța din cuvintele Salvatorului: **Isus Hristos este învierea și viața. Dacă credem în Isus Hristos, putem primi viață veșnică.**

Citiți Ioan 11:28-37 și aflați ce I-a spus Maria lui Isus și cum a răspuns El. Observați că termenul *înfiorat*, cu sensul folosit în versetele 33 și 38, înseamnă a se întrista sau a suferi.

Cum reflectă declarația Mariei, din versetul 32, credința ei în Salvator?

Cugetați asupra versetului Ioan 11:35. De ce credeți că a plâns Isus?

Citiți Ioan 11:38-46 și aflați ce a făcut Salvatorul după ce a plâns cu Maria și Marta.

Observați că Lazăr nu a fost înviat din morți având starea unei ființe nemuritoare. Trupul său spiritual a fost adus înapoi în trupul său fizic, dar trupul său fizic era încă muritor și supus, din nou, morții.

Vârstnicul McConkie ne-a învățat despre un obiectiv important pe care Salvatorul l-a îndeplinit ridicându-l pe Lazăr din morți: „El pregătea cadrul pentru a putea oferi, pentru totdeauna, una dintre cele mai mari învățături ale Sale: aceea ca El este învierea și viața, că nemurirea și viața veșnică vin prin El și că cei care cred și se supun cuvintelor Sale nu vor muri spiritual niciodată” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:531).

În ce mod a prefigurat acest miracol învierea Salvatorului și a arătat puterea Sa asupra morții? Cum putem fi binecuvântați de faptul de a înțelege puterea Salvatorului de a oferi nemurire și viață veșnică?

Observați în Ioan 11:40 că Isus i-a reamintit Martei că, dacă credea, urma să vadă slava lui Dumnezeu. Gândiți-vă în ce moduri au dat dovadă Marta și Maria de credință în Isus Hristos în timpul acestei încercări. Amintiți-vă că, inițial, și-au

demonstrat credința în Isus Hristos trimițând după El când Lazăr era bolnav și au continuat să creadă și să aibă încredere în El chiar și după moartea lui Lazăr.

Din Ioan 11, învățăm că, **dacă alegem să exercităm credință în Isus Hristos în timpul încercărilor noastre, atunci credința noastră în El va primi o confirmare și va deveni mai profundă.** Este important să ne amintim că, la fel ca în cazul Martei și al Mariei, asemenea confirmare a credinței noastre vine potrivit înțelepciunii și timpului ales de Domnul.

Cum urma aducerea la viață a lui Lazăr după ce fusese mort de patru zile să confirme și să întărească nu doar credința în Salvator a Martei și a Mariei, ci și pe cea a ucenicilor Săi?

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a. Când ați ales să exercitați credință în Isus Hristos în timpul unei încercări și credința voastră în El a primit o confirmare sau a fost întărită ca urmare a acestui lucru?
- b. Ce lucruri veți face care vă vor ajuta să alegeți să exercitați credință în Isus Hristos în timpul încercărilor de care aveți sau de care veți avea parte?

Ioan 11:47-57

Preoții cei mai de seamă și fariseii se sfătuiesc să-L omoare pe Isus

Ridicarea lui Lazăr din morți a fost o dovadă a faptului că Isus avea putere asupra morții. Citiți Ioan 11:47-48 și aflați cum au reacționat preoții cei mai de seamă și fariseii la rapoartele despre faptul că Isus l-a ridicat pe Lazăr din morți.

După cum este consemnat în Ioan 11:49-57, Caiafa, marele preot, susținea omorârea lui Isus pentru a-i împiedica pe romani să le nimicească „locul... și neamul” (Ioan 11:48). „Din cauza vicleșugurilor preoțești, precum și din cauza nedreptăților” (2 Nefi 10:5), conducătorii iudei nu doreau să-și piardă funcțiile sau influența în cadrul națiunii lor. Ei au hotărât să-L omoare pe Isus și au poruncit ca cei care știau unde Se afla să îi anunțe, astfel încât El să poată fi prins.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 11 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 12

Introducere

Maria din Betania, sora Martei și a lui Lazăr, a uns picioarele lui Isus ca simbol al morții și al înmormântării Sale iminente. A doua zi, Isus a intrat triumfal în Ierusalim și a prevestit moartea Sa. În pofida miracolelor Sale, unii oameni nu au crezut că El este Salvatorul, Mesia cel promis. El ne-a învățat despre consecințele faptului de a crede și a nu crede în El.

Ioan 12:1-19

Maria unge picioarele lui Isus și El intră triumfal în Ierusalim

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, schițați un desen reprezentând unul dintre miracolele Salvatorului consemnate în Noul Testament sau scrieți despre unul dintre acestea. Cugetați asupra modului în care credința voastră în Salvator ar putea fi influențată de prezența la unul dintre aceste miracole.

Pe măsură ce studiați Ioan 12, căutați diferite moduri în care oamenii pot reacționa la miracolele Salvatorului, precum și adevărurile care ne pot ajuta să înțelegem aceste reacții.

În Ioan 12:1-9, citim cum, cu șase zile înainte de Paște, Isus a luat cina cu câțiva prieteni în Betania, un oraș mic de lângă Ierusalim. Maria, sora Martei și a lui Lazăr, a uns picioarele lui Isus cu mir scump. Iuda Iscarioteanul s-a opus folosirii acestui mir scump, spunând că banii ar fi putut fi dați celor săraci (vezi Ioan 12:4-5). Totuși, ni se spune faptul că „zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, ca unul care ținea punga” (Ioan 12:6). Expresia „unul care ținea punga” se referă la rolul lui Iuda de vistier pentru cei care călătoreau cu Salvatorul.

Mulți oameni au aflat că Isus era în Betania și au venit să-i vadă pe El și pe Lazăr, pe care Isus îl ridicase din morți înainte. Amintiți-vă că, deoarece Isus îl ridicase pe Lazăr din morți, conducătorii iudei începuseră să plănuiască modul în care L-ar fi putut omorî pe Isus.

Citiți Ioan 12:10-11 și căutați ce voiau preoții cei mai de seamă să-i facă lui Lazăr.

De ce voiau preoții cei mai de seamă să-l omoare pe Lazăr?

Preoții cei mai de seamă doreau să-l omoare pe Lazăr pentru a distruge dovada miracolului înfăptuit de Salvator. Cum ați descrie reacțiile diferite ale oamenilor care au fost martori sau au aflat despre ridicarea lui Lazăr din morți de către Isus?

În Ioan 12:12-16, învățăm că, a doua zi după ce Maria a uns picioarele lui Isus, El a intrat triumfal în Ierusalim. Citiți Ioan 12:17-19 și aflați ce au făcut, în timpul intrării triumfale a Salvatorului în Ierusalim, oamenii care au auzit că Isus l-a ridicat pe Lazăr din morți.

Observați, în versetul 19, reacția fariseilor la ceea ce se întâmpla. Ei au simțit că eforturile lor de a-i împiedica pe oameni să-L urmeze pe Isus nu aveau succes. De

ce credeți că unii dintre oamenii care au auzit despre miracolele lui Isus au crezut în El și L-au urmat în timp ce alții au ales să-L respingă?

Ioan 12:20-36

Isus prevestește moartea Sa

Din Ioan 12:20-22, învățăm că „niște greci” (Ioan 12:20), probabil convertiți la mozaism, care veniseră la Ierusalim pentru a sărbători Paștele, au vrut să-L viziteze pe Isus. Când Isus a aflat de dorința lor, El a propovăduit despre suferința, moartea și învierea Sa, care se apropiau.

Citiți Ioan 12:23-24 și aflați ce ne-a învățat Isus despre moartea Sa. Puteți marca lucrurile pe care le aflați.

Referirea Salvatorului la „grăuntele de grâu” care trebuie „[să cadă] pe pământ [și să] moară” (Ioan 12:24) pentru a aduce mult rod, este o metaforă pentru victoria Sa asupra morții și a păcatului. Ispășirea Sa avea să le permită tuturor oamenilor să fie înviați și să aducă viață veșnică tuturor celor care au credință în El, se pocăiesc și se supun poruncilor Sale. În Ioan 12:25-26, citim că Domnul i-a încurajat pe toți oamenii să-L urmeze slujindu-L pe El.

Din Ioan 12:27-31, învățăm că, simțind povara suferinței Sale iminente, Isus a hotărât să meargă înainte pentru a-Și îndeplini scopul. El S-a rugat ca numele Tatălui să fie slăvit și cei care au ascultat au auzit un glas depunând mărturie că avea să fie slăvit. Declarația Tatălui reflectă încrederea Sa deplină în Fiul Său că avea să îndeplinească ispășirea.

Citiți Ioan 12:32-33 și aflați de ce fel de moarte a spus Salvatorul că avea să aibă parte și ce efect avea să aibă acest lucru asupra omenirii.

După ce au auzit învățăturile lui Isus, oamenii au întrebat cine era „Fiul omului” care avea „să fie înălțat” (Ioan 12:34). Din Ioan 12:35-36, învățăm că Isus a răspuns numindu-Se „lumina”. Isus a încurajat oamenii să meargă în lumină cât timp El era cu ei.

Ioan 12:37-50

Isus propovăduiește despre consecințele faptului de a crede și a nu crede în El

Vă amintiți când ați citit în Ioan 12:9-11 cum au reacționat oamenii la miracolele Salvatorului? Citiți Ioan 12:37 și aflați cum a reacționat un alt grup de persoane la miracolele lui Isus.

Aceste reacții diferite față de miracolele înfăptuite de Isus ne arată că **miracolele în sine nu ne determină să credem în Isus Hristos**.

Deși miracolele în sine nu ne determină să credem în Isus Hristos, gândiți-vă cum ne pot influența ele credința în El.

Din Ioan 12:38-41, învățăm că profeții ale profetului Isaia (vezi Isaia 6:9-10; 53:1-3) au fost împlinite prin acei oameni care au ales să nu creadă în Isus. În pofida lucrărilor mărețe ale Salvatorului, unii oameni au ales să fie orbi din punct de vedere spiritual și să-și întărească inimile împotriva Lui.

Vârstnicului Gerrit W. Gong, din Cei Șaptezeci, a depus mărturie despre binecuvântările pe care le primim când alegem să credem în Isus Hristos și să Îl urmăm:

„Faptul de a crede este o alegere [vezi Mosia 4:9] ...

Când alegem să credem, înțelegem și vedem lucrurile într-un mod diferit. Când vedem și trăim în acel mod, suntem fericiți și bucuroși într-un mod pe care doar Evanghelia îl poate aduce” („Choose Goodness and Joy”, *New Era*, aug. 2011, p. 44).

2. Gândiți-vă la declarația vârstnicului Gong că „faptul de a crede este o alegere”. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce înseamnă această declarație pentru voi.

Citiți Ioan 12:42-43 și aflați de ce unii dintre fruntașii iudeilor nu au recunoscut deschis credința lor în Isus.

Folosind propriile cuvinte, explicați ce credeți că înseamnă să iubești „mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu” (Ioan 12:43): _____

Din aceste versete putem învăța că, **dacă acordăm mai multă importanță faptului de a fi pe placul altora decât pe placul lui Dumnezeu, putem pierde ocaziile de a ne recunoaște deschis credința în Isus Hristos și în Evanghelia Sa**. Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau mai multe dintre următoarele întrebări:
- Care sunt câteva exemple din zilele noastre de moduri în care grija față de părerile altora împiedică oamenii să recunoască deschis credința lor în Hristos și în Evanghelia Sa?
 - Care sunt câteva dintre modurile în care putem arăta că suntem mai interesați de lucrurile plăcute lui Dumnezeu decât de cele plăcute oamenilor din jurul nostru?
 - Ce consecințe pozitive pot rezulta când arătăm că noi credem în Isus Hristos și Evanghelia Sa?

Gândiți-vă la un moment în care ați fost în beznă. Gândiți-vă cum v-ați simțit. Ați simțit că există vreun potențial pericol? Cum v-ar fi putut ajuta faptul de a avea lumină în acea situație?

Cum se aseamănă faptul de a fi în întuneric fizic cu cel de a fi în întuneric spiritual?

Ce pericole pot exista atunci când trăim în întuneric spiritual?

Citiți Ioan 12:44-46 și aflați cum pot fi binecuvântați cei care cred în Isus Hristos.

Un principiu pe care îl putem învăța din versetul 46 este că, **dacă noi credem în Isus Hristos, nu trebuie să trăim în întuneric spiritual**.

Gândiți-vă în ce mod este Isus Hristos o lumină și cum poate faptul de a crede în El să îndepărteze întunericul spiritual din viața unei persoane.

4. Alegeți unul dintre următoarele subiecte și, apoi, răspundeți la cele două întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor: scopul trupurilor noastre fizice, divertismentul și mass-media, dobândirea păcii și a fericirii, căsătoria și familia, viața de după moarte. Dacă este cineva disponibil, puteți discuta aceste întrebări cu această persoană și puteți scrie ce ați discutat.

- a. Ce ar putea crede despre acest subiect oamenii aflați în întuneric spiritual?
- b. Ce fel de lumină, îndrumare sau clarificare ne oferă Isus Hristos și Evanghelia Sa cu privire la acest subiect?

Gândiți-vă la modul în care principiul din Ioan 12:46 ne poate ajuta să înțelegem de ce putem vedea anumite subiecte și probleme diferit față de alți oameni. De asemenea, amintiți-vă că putem vedea anumite subiecte și probleme în mod similar cu oamenii care au credințe diferite. Aceștia sunt cei care nu au darul Duhului Sfânt, dar care, totuși, cred cu tărie în Isus Hristos și ale căror alegeri sunt influențate de lumina lui Hristos (vezi Moroni 7:16-19; D&L 88:7, 11) și de învățăturile Sale.

După cum este consemnat în Ioan 12:47-50, Isus a explicat că cei care nu cred în cuvintele Sale și Îl resping vor fi judecați ținându-se cont de cuvintele pe care El le-a rostit, care sunt cuvintele pe care Tatăl Ceresc I-a cerut să le rostească.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 12 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 13

Introducere

După masa de Paște, Salvatorul a spălat picioarele apostolilor Săi, l-a identificat pe Iuda ca fiind cel care avea să-L vândă și le-a dat ucenicilor Săi o „poruncă nouă” (Ioan 13:34). În ultima săptămână a slujirii Sale în viața muritoare, Isus Hristos Și-a concentrat învățăturile asupra supunerii, slujirii și dragostei – atribute care l-au definit viața și care ar trebui să ne definească viața în calitate de ucenici ai Săi.

Ioan 13:1-17

Isus spală picioarele apostolilor Săi

Cât ești de fericit?		
Nefericit	-----	Cu adevărat fericit

Cugetați asupra următoarelor întrebări:

- Unde v-ați plasa pe această diagramă?
- V-ar plăcea să fiți mai fericiți decât sunteți acum?
- Vă puteți gândi la cineva pe care ați dori să-l ajutați să devină mai fericit?

Pe măsură ce studiați Ioan 13, căutați un principiu care ne învață ce putem face pentru a fi mai fericiți.

După intrarea triumfală a lui Isus în Ierusalim, El a sărbătorit Paștele luând masa cu apostolii Săi. În Ioan 13:1-3, este relatat că, atunci când Isus a luat această ultimă cină (Cina cea de taină) cu apostolii Săi, El știa că, în scurt timp, avea să moară și că spiritul Său avea să se întoarcă la Tatăl Său Ceresc.

Citiți Ioan 13:4-5 și căutați ce a făcut Isus după ce El și apostolii Săi au terminat masa de Paște. Expresia „S-a dezbrăcat de hainele Lui”, din Ioan 13:4, înseamnă că Isus Și-a dat jos una dintre haine. Acesta este un lucru asemănător cu faptul de a-ți da jos geaca în ziua de azi.

„În perioada Noului Testament, oamenii purtau, deseori, sandale și mergeau de cele mai multe ori pe drumuri de pământ unde se strângea mizerie din cauza animalelor și nu aveau acces, în mod regulat, la apă pentru a se spăla. Picioarele lor se murdăreau foarte tare, iar spălarea picioarelor unei alte persoane putea fi o sarcină neplăcută... Acest obicei de ospitalitate era, de obicei, realizat de slujitorii de cel mai jos rang” (*New Testament Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2014], p. 242).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Dacă ați fi fost acolo când Isus a spălat picioarele apostolilor Săi, cum ați fi reacționat dacă El ar fi început să vă spele picioarele?
- b. Ce a dezvăluit despre caracterul lui Isus faptul că a spălat picioarele apostolilor Săi?

Citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 13:8 (în Ghid pentru scripturi) și aflați ce a spus Petru când Salvatorul a început să-i spele picioarele.

Apoi, citiți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 13:9-10 (în Ghid pentru scripturi) și aflați răspunsul lui Petru la ce i-a spus Domnul.

Din Ioan 13:9, ce învățăm despre Petru din răspunsul său la cele spuse de Domnul?

Spălând picioarele apostolilor Săi, Salvatorul nu a înfăptuit doar o frumoasă faptă de slujire, ci a împlinit și o parte a legii lui Moise și a instituit o rânduială sacră pentru a-i ajuta pe ucenicii Săi credincioși să fie curățați de păcate. Această rânduială a fost restaurată în dispensația noastră prin intermediul profetului Joseph Smith (vezi D&L 88:74-75, 137-141).

Citiți Ioan 13:11 și aflați de ce a spus Isus că apostolii Săi „nu [erau] toți curați”.

El Se referea la Iuda Iscarioteanul, care avea să-L vândă curând.

Citiți Ioan 13:12-17 și aflați ce i-a învățat Salvatorul pe apostolii Săi după ce le-a spălat picioarele. Puteți marca expresiile care descriu exemplul pe care l-a oferit Salvatorul și pe care i-a invitat pe apostolii Săi să-l urmeze.

Căutați să fiți mai asemănători lui Isus Hristos

Pe măsură ce studiați ultima săptămână din viața muritoare a lui Isus Hristos, căutați să fiți mai asemănători Lui. De exemplu, în Ioan 13, învățați despre Salvator slujindu-le altora prin faptul de a spăla picioarele ucenicilor Săi. Urmați exemplul Salvatorului slujindu-le celor din jurul vostru. Punerea în practică a principiilor Evangheliei aduce cu sine binecuvântările promise, aprofundează înțelegerea și convertirea și ne ajută să devenim mai asemănători Salvatorului.

Ținând cont de promisiunea pe care Salvatorul a făcut-o apostolilor Săi, consemnată în Ioan 13:17, ce binecuvântări vom primi pe măsură ce vom urma exemplul Său slujindu-le altora? Răspundeți la această întrebare completând următorul principiu: **Pe măsură ce urmăm exemplul Salvatorului slujindu-le altora, vom fi** _____.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți lucrurile de mai jos.

- a. Răspundeți la următoarea întrebare: De ce credeți că vom fi mai fericiți dacă slujim altora precum a făcut Salvatorul?
- b. Scrieți despre un moment în care ați fost mai fericiți pentru că ați urmat exemplul Salvatorului slujindu-le altora.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și aflați ce a spus dânsul că putem face pentru a găsi ocazii de a le sluji altora: „În rugăciunea dumneavoastră de dimineața, în fiecare nouă zi, rugați-L pe Tatăl Ceresc să vă îndrume pentru a recunoaște o ocazie de a-i sluji unuia dintre copiii Săi prețioși. Apoi, de-a lungul zilei, mențineți-vă inima plină de credință și dragoste, căutând pe cineva căruia să-i oferiți ajutor... Dacă faceți aceasta, sensibilitățile dumneavoastră spirituale vor crește și veți descoperi ocazii de a sluji despre care nu ați crezut niciodată că ar fi posibile” („Angajați-vă cu sârguință într-o cauză bună”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 31).

Puteți scrie declarația vârstnicului Ballard pe o altă foaie de hârtie și o puteți pune într-un loc care să vă amintească să vă rugați pentru ocazii de a le sluji altora. Puteți scrie în jurnalul pentru studiul scripturilor și le puteți împărtăși altora cum primiți răspunsuri la rugăciunile voastre când puneți în practică sfatul vârstnicului Ballard.

Ioan 13:18-30

Isus îl identifică pe vânzătorul Său

Potrivit celor relatate în Ioan 13:18-30, după ce Isus i-a învățat pe apostolii Săi că aveau să fie fericiți dacă slujeau altora, El a spus că unul dintre ei avea să-L vândă. Când Ioan L-a întrebat pe Salvator cine avea să-L vândă, Isus i-a spus că avea să fie „acela căruia îi [va] întinde bucățica [de pâine]” (Ioan 13:26), iar El i-a dat-o lui Iuda Iscarioteanul.

Ioan 13:31-38

Isus îi învață pe ucenicii Lui să se iubească unul pe altul

V-a acuzat cineva vreodată că nu sunteți creștini sau adevărați ucenici ai lui Isus Hristos, deoarece sunteți membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă? Acest lucru poate fi cauzat de anumite crezuri unice pe care le avem datorită restaurării, precum credința noastră în Cartea lui Mormon și acela că membrii Dumnezeirii sunt trei ființe separate și distincte. Cum ați reacționat? (Sau, dacă nu ați avut acea experiență, cum ați răspunde dacă cineva v-ar spune că nu sunteți creștini?) _____

Citiți Ioan 13:34-35 și căutați ce a spus Salvatorul că avea să-i ajute pe ceilalți să recunoască faptul că apostolii erau ucenici ai lui Isus Hristos. Puteți marca, în Ioan 13:34, porunca dată de Isus apostolilor Săi.

Observați că, din Ioan 13:35, învățăm că oamenii aveau să știe că apostolii erau ucenici ai lui Isus Hristos dacă apostolii se iubeau unul pe altul așa cum i-a iubit Isus. Din aceste versete învățăm că, **dacă ne iubim unul pe altul așa cum ne iubește Isus Hristos, ceilalți vor ști că suntem ucenicii Săi.**

- Ținând cont de cele studiate în acest an despre Isus Hristos, enumerați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, cinci moduri în care El arată că îi iubește pe oameni.

Citiți următoarea relatare, care a fost împărtășită de vârstnicul Paul E. Koelliker, din Cei Șaptezeci, și aflați în ce mod au urmat misionarii din această relatare sfatul Domnului de a ne iubi unii pe alții:

„Doi misionari tineri au ciocănit la o ușă cu speranța de a găsi pe cineva care să asculte mesajul lor. Ușa s-a deschis și un om imens i-a întâmpinat cu o voce nu chiar prietenoasă: «Credeam că v-am spus să nu mai bateți la ușa mea. V-am avertizat înainte că, dacă reveniți, nu va fi o experiență așa plăcută. Așa că, lăsați-mă în pace!». El a închis ușa în grabă.

Când vârstnicii au plecat, misionarul mai în vârstă și mai experimentat și-a pus mâna pe umărul misionarului mai tânăr pentru a-l consola și a-l încuraja. Fără ca ei să știe, omul i-a privit pe fereastră să fie sigur că au înțeles mesajul lui. El era sigur că îi va vedea râzând și făcând glume pe seama răspunsului său categoric privind încercarea lor de a-l vizita. Totuși, observând gestul de bunătate dintre cei doi misionari, inima lui s-a înmuiat de îndată. El a deschis iar ușa și i-a rugat pe misionari să se întoarcă și să-și împărtășească mesajul...

Acest principiu de a avea dragoste unii față de alții și a ne dezvolta capacitatea de a-L pune pe Hristos în prim plan prin modul în care gândim, vorbim și acționăm, este un lucru fundamental pentru a deveni ucenici ai lui Hristos și învățători ai Evangheliei Sale” („El ne iubește cu adevărat”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2012, p. 17).

4. Citiți versurile imnului „Iubiți-vă unul pe altul” (*Imnuri*, nr. 200) și gândiți-vă la cineva despre care puteți spune cu ușurință că este ucenic al lui Isus Hristos datorită iubirii pe care o arată altora. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre modul în care această persoană își arată dragostea față de alții și în ce moduri v-ar plăcea să-i urmați exemplul. De asemenea, scrieți despre un obiectiv referitor la ce veți face pentru a-i iubi pe alții așa cum îi iubește Salvatorul.

Potrivit celor relatate în Ioan 13:36-38, după ce Petru a declarat că și-ar da viața pentru Isus Hristos, Isus i-a spus lui Petru că el avea să se lepede de El de trei ori înainte să cânte cocoșul.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 13 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 14-15

Introducere

După masa de Paște, Isus i-a învățat pe apostolii Săi cum să se întoarcă la Tatăl Ceresc și cum să-și arate dragostea față de El. Apoi, Isus le-a promis apostolilor Săi că avea să le trimită un alt Mângâietor. El a propovăduit că este adevărata viață și că ucenicii Săi sunt mlădițele. De asemenea, Salvatorul le-a poruncit ucenicilor Săi să se iubească unul pe altul și i-a avertizat de persecuția pe care aveau s-o îndure pentru că se asociaseră cu El.

Ioan 14:1-14

Salvatorul îi învață pe apostolii Săi cum să se întoarcă la Tatăl Ceresc

Imaginați-vă că un prieten vă întreabă: „Mi s-a spus că sunt multe căi către cer și că religiile diferite ne arată căi diferite către împărăția lui Dumnezeu. Crezi că acest lucru este adevărat?”. În spațiul pus la dispoziție, scrieți cum ați răspunde la această întrebare și explicați de ce credeți sau nu că această declarație este adevărată.

Citiți Ioan 14:1-6 și căutați învățăturile Salvatorului despre cum să ne întoarcem în împărăția Tatălui Ceresc. (Ioan 14:6 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod distinct pentru a-l putea găsi în viitor.)

Din Ioan 14:6, învățăm că **doar prin ispășirea lui Isus Hristos și urmând calea Sa putem intra în împărăția Tatălui Ceresc.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce moduri este Salvatorul singura Cale de a ne întoarce la Tatăl Ceresc?
- b. În ce moduri este Isus Hristos Adevărul?
- c. În ce moduri este Isus Viața?

Calea Salvatorului implică dezvoltarea credinței în El și în Tatăl Ceresc, pocăința, primirea rânduinelor necesare salvării, precum botezul și rânduielele din templu și îndurarea până la sfârșit cu credință și supunere.

Citiți Ioan 14:7-14 și aflați ce le-a spus Isus ucenicilor Săi despre relația Sa cu Tatăl Său. Puteți marca expresia „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”, din versetul 9.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că Tatăl L-a trimis pe Fiul Lui să ne ajute să-L cunoaștem pe Tatăl nostru din Cer, să-L iubim și să ne supunem Lui:

„În tot ceea ce a venit Isus să spună și să facă, inclusiv și mai ales în suferința și jertfa Sa ispășitoare, El ne arăta cine și cum este Dumnezeu, Tatăl nostru Etern, cât de devotat este față de copiii Săi în fiecare perioadă și națiune. Prin cuvânt și faptă, Isus încerca să ne dezvăluie, în mod personal, adevărata natură a Tatălui Său, Tatăl nostru Ceresc

A făcut acest lucru, cel puțin în parte, pentru că, atunci și acum, cu toții avem nevoie să-L cunoaștem mai deplin pe Dumnezeu pentru a-L iubi mai profund și a ne supune Lui în mod complet ...

După ce generații de profeți au încercat să învețe rasa umană care este voința și calea Tatălui, de obicei având puțin succes, Dumnezeu, în încercarea Sa supremă de a ne determina să-L cunoaștem, a trimis pe pământ pe Singurul Său Fiu Născut și perfect, creat după chipul și asemănarea Sa, pentru a trăi și a sluji printre muritori, îndurând greutățile vieții de zi cu zi ...

Isus... a venit să îmbunătățească înțelegerea omului despre Dumnezeu și să-i convingă pe oameni să-și iubească Tatăl Ceresc, așa cum El i-a iubit și îi va iubi pe ei mereu. Ei au avut ocazia să înțeleagă planul lui Dumnezeu, puterea lui Dumnezeu, sfințenia lui Dumnezeu, da, chiar și mânia și judecata lui Dumnezeu. Dar dragostea lui Dumnezeu, profunzimea devotamentului Său față de copiii Lui, ei nu le-au cunoscut pe deplin – până la venirea lui Hristos.

Așadar, hrănirea celor flămânzi, vindecarea celor bolnavi, mustarea ipocriților, îndemnul la credință – toate acestea au fost modul în care Hristos ne arăta felul în care este Tatăl, «milos și îngăduitor, încet la mânie, îndelung răbdător și plin de generozitate» [*Lectures on Faith* (1985), p. 42]. Prin viața Sa și, mai ales, prin moartea Sa, Hristos a demonstrat că «Aceasta este compasiunea lui Dumnezeu și a Mea» („Măreția lui Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2003, p. 70-72).

Scriptură de bază – Ioan 14:6

2. Memorarea fragmentului din Ioan 14:6, care conține o scriptură de bază, vă poate ajuta să răspundeți la întrebările precum cea de la începutul acestei lecții. Memorați acest fragment repetându-l cu glas tare, de mai multe ori. Apoi, recitați-l unui membru al familiei sau unui prieten. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți *Am memorat Ioan 14:6* și rugați persoana căreia i l-ați recitat să semneze în jurnal.

Ioan 14:15-31

Isus îi instruieste pe apostolii Săi cum să-și arate dragostea față de El

Gândiți-vă la o persoană pe care o iubiți. În ce mod vă arătați dragostea față de această persoană? _____

Citiți Ioan 14:15 și aflați ce le-a spus Isus apostolilor Săi să facă pentru a-și arăta dragostea față de El. (Ioan 14:15 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod distinct pentru a-l putea găsi în viitor.)

Ținând cont de ceea ce i-a învățat Isus pe apostolii Săi, completați următorul adevăr: **Ne arătăm dragostea față de Isus Hristos** _____.

Gândiți-vă la modul în care ținerea fiecăreia dintre aceste porunci demonstrează dragostea voastră față de Isus Hristos: ținerea zilei de sabbat sfântă, respectarea tatălui și a mamei voastre, plătirea zeciuiei și dragostea față de aproapele vostru.

Țineți timp de trei sau patru minute, gândiți-vă în profunzime la cât de bine vă arătați dragostea față de Salvator ținând poruncile Sale.

Citiți Ioan 14:16-17, 26 și căutați promisiunea Salvatorului făcută apostolilor Săi.

Expresia „alt Mângâietor”, din versetul 16, se referă la Duhul Sfânt. Deoarece Salvatorul fusese un mângâietor pentru apostolii Săi în timpul slujirii Sale în viața muritoare, El L-a numit pe Duhul Sfânt un *alt* Mângâietor. Dintr-un anumit motiv, Duhul Sfânt nu acționa în plenitudinea Sa în timpul slujirii din viața muritoare a lui Isus, deși acționase în întregime atât înainte, cât și după slujirea din viața muritoare a Salvatorului (vezi Bible Dictionary, „Holy Ghost”).

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat rolul Duhului Sfânt în calitate de Mângâietor:

„Atât timp cât Isus a fost cu ei, El a fost Mângâietorul lor; El a oferit pace sufletelor lor; cei care erau împovărați de durerile, suferințele și problemele lumii veneau la El și găseau liniște pentru sufletele lor. El a adus mângâiere văduvelor și a fost tată pentru cei orfani de tată. Cuvintele Sale au ridicat sufletele celor credincioși la înălțimi noi de liniște și pace. Acum, El pleacă, dar va trimite un alt Mângâietor – pe Duhul Sfânt – să stea cu cei credincioși pentru totdeauna.

Pentru toți oamenii, cu excepția celor câțiva care au auzit glasul Său în viața muritoare, Duhul Sfânt este primul Mângâietor. Acest membru al Dumnezeirii transmite pace sufletelor celor neprihăniți în toate timpurile. Duhul Sfânt «este darul lui Dumnezeu către toți aceia care Îl caută cu sârguință atât în timpurile vechi, cât și atunci când El Însuși Se va arăta copiilor oamenilor» (1 Nefi 10:17), precum și în viitor. El este Spiritul adevărului – ca și Hristos – dar lumea nu-L poate primi pe Duhul Sfânt, deoarece Spiritul nu va locui în temple nesfințite” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 4:74-75).

Potrivit celor relatate în Ioan 14:16-17, 26, care sunt trei dintre lucrurile pe care Duhul Sfânt le poate face pentru noi? Răspundeți la această întrebare completând următorul adevăr: **Duhul Sfânt poate** _____.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau mai multe dintre următoarele întrebări:

- Când L-ați simțit pe Duhul Sfânt mângâindu-vă?
- Când L-ați simțit pe Duhul Sfânt învățându-vă?
- Când v-a ajutat Duhul Sfânt să vă aduceți aminte de ceva?

Citiți Ioan 14:18-23 și căutați promisiunea Salvatorului făcută celor care își arată dragostea față de El ținând poruncile Sale.

Din aceste versete, învățăm că, **dacă ținem poruncile, Tatăl Cereș și Isus Hristos vor fi cu noi.**

Citiți Doctrină și legăminte 130:3 și aflați ce înseamnă să Îi avem pe Tatăl Cereș și pe Isus Hristos cu noi.

Citiți Ioan 14:27 și căutați cuvintele de încurajare ale Salvatorului adresate apostolilor Săi.

Gândiți-vă la diferența dintre pacea oferită de Salvator și cea oferită de lume.

Vârstnicul McConkie a descris pacea oferită de Salvator: „[Este] o pace interioară născută din convingerea cu privire la divinitatea împărăției pământești a Domnului; o pace care poartă asigurarea unei lumi mai bune care va veni; o pace care se manifestă în sufletele oamenilor chiar dacă ei sunt în mijlocul războiului și al dezordinii” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:742).

Din Ioan 14:28-30, învățăm că Isus le-a spus apostolilor Săi să se bucure, deoarece El era pe punctul de a-i lăsa și a Se întoarce la Tatăl Ceresc. Așa cum este clarificat în Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Isus le-a spus, de asemenea, că Satana nu avea putere asupra Sa, deoarece El biruise lumea, dar Satana încă îi mai putem influența pe ei, deoarece nu-și terminaseră încă lucrarea pe pământ (vezi Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Ioan 14:30 [în Ghid pentru scripturi]).

Citiți Ioan 14:31 și căutați moduri în care Salvatorul Și-a arătat dragostea față de Tatăl Său. Puteți marca ceea ce găsiți.

Scriptură de bază – Ioan 14:15

4. Vedeți cât timp vă ia să memorați Ioan 14:15. Recitați fragmentul cu glas tare. Apoi, în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți-l din memorie.

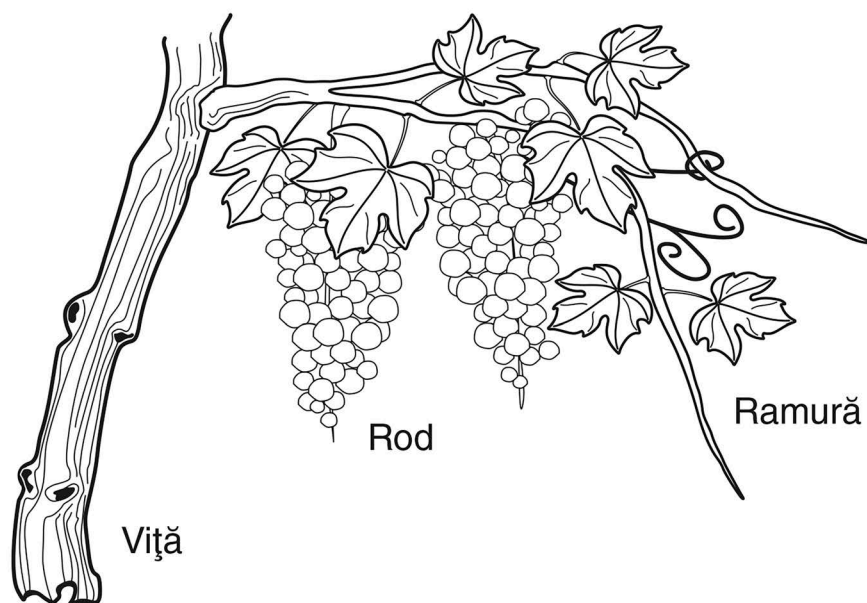
Citiți, din nou, Ioan 14:31 și căutați exemplul pe care Isus Hristos l-a oferit cu privire la principiul pe care l-a predat în Ioan 14:15. Observați expresia „Sculați-vă, haidem să plecăm de aici” (Ioan 14:31). Cel mai probabil, Salvatorul Se referea la faptul de a pleca din odaia de sus, unde avusese loc Cina cea de taină, și, apoi, Și-a îndeplinit datoria față de Dumnezeu în Ghetsimani și pe Golgota. Cea mai grea poruncă a Tatălui pentru Fiu a fost ca Isus să sufere și să moară pentru noi (vezi 3 Nefi 27:13-14). Gândiți-vă la poruncile și standardele Domnului față de care vă este greu să vă supuneți. Cugetați asupra modului în care supunerea față de aceste porunci poate arăta dragostea voastră față de Salvator. În jurnalul personal, scrieți un obiectiv de a fi mai supuși în modurile la care ați cugetat.

Ioan 15:1-11

Isus explică faptul că El este adevărata viță

Imaginați-vă că, peste 60 de ani, vă gândiți la viața voastră de acum. Încercuiți cuvintele care ați vrea să vă descrie, până la urmă, viața: *de succes, nefericită, plină de bucurii, recompensatoare, neproductivă, roditoare, productivă, îmbelșugată și sortită eșecului*.

Isus a folosit metafora viței de vie pentru a-i ajuta pe ucenicii Săi să înțeleagă cum să aibă o viață roditoare, productivă și îmbelșugată.

Citiți Ioan 15:1-5 și aflați ce reprezintă diferitele elemente ale acestei metafore.

Din aceste versete, învățăm faptul că via Îl reprezintă pe Isus Hristos, iar mlădițele pe ucenicii lui Isus Hristos. Rodul pot fi faptele bune pe care ucenicii lui Isus Hristos ar trebui să le facă. Scrieți aceste înțelesuri lângă denumirile din imagine. Vierul, așa cum a spus Salvatorul în Ioan 15:1, este Tatăl Cereșc. Vierul este o persoană care îngrijește o vie.

Puteți marca fiecare apariție a verbului *a rămâne* în Ioan 15:4-5. Verbul *a rămâne*, așa cum este folosit în aceste versete, înseamnă a sta neclintit, permanent lângă Isus Hristos și Biserica Sa.

Din Ioan 15:5, învățăm că, **dacă rămânem în Salvator, vom realiza fapte bune.**

Din Ioan 15:6-8, aflăm că Salvatorul ne-a învățat că cei care nu rămân în El sunt precum o mlădiță care a fost tăiată – se usucă și moare. Cei care rămân în Isus Hristos realizează fapte bune care Îl slăvesc pe Dumnezeu.

Ce putem face pentru a rămâne în Salvator sau a fi ferm legați de El?

Citiți Ioan 15:9-11 și aflați ce i-a învățat Isus pe ucenicii Lui să facă și ce binecuvântări aveau să primească. Puteți marca ceea ce aflați.

Tatăl și Fiul ne iubesc cu o dragoste perfectă și nepieritoare, iar ținerea poruncilor Lor ne permite să primim plenitudinea binecuvântărilor pe care Ei doresc să ni le ofere cu iubire (vezi 1 Nefi 17:35; D&L 95:12; 130:20-21).

Din Ioan 15:10-11, învățăm că, **dacă ținem poruncile, vom rămâne în dragostea Salvatorului și vom avea bucurie deplină.**

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că faptul de a rămâne în Salvator ne permite să avem parte de bucurie deplină?
- b. De ce credeți că cei care rămân în Salvator vor realiza fapte bune?

Gândiți-vă la modurile în care puteți fi ferm legați de Salvator și, astfel, să aveți mai multă bucurie.

Ioan 15:12-17

Isus le poruncește ucenicilor Lui să se iubească unul pe altul

Președintele Russell M. Nelson, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a spus: „În mod sigur, cea mai bună dovadă a devotamentului nostru față de Isus este să Îi urmăm exemplul” („Misiunea și slujirea lui Isus Hristos”, *Liahona*, apr. 2013, p. 24).

Devotamentul reprezintă respect și dragoste mare, iar a *urma exemplul* înseamnă a imita sau a copia.

Citiți Ioan 15:12 și aflați în ce mod ne-a rugat Salvatorul să urmăm exemplul Său. Puteți marca lucrurile pe care le aflați.

Citiți Ioan 15:13-17 și aflați cum ne-a iubit Salvatorul. În versetul 13, puteți marca spusele Salvatorul cu privire la cea mai mare manifestare de dragoste.

Subliniați ce a sugerat vârstnicul Claudio R. M. Costa, din Președinția celor Șaptezeci, să facem pentru a ne da viața pentru cei pe care îi iubim: „Putem să ne dăm viața pentru cei pe care-i iubim, nu murind fizic pentru ei, ci trăind pentru ei – dându-le din timpul nostru, fiind întotdeauna prezenți în viața lor, slujindu-i, fiind amabili, afectuoși și arătând dragoste adevărată celor din familia noastră și tuturor oamenilor – așa cum ne-a învățat Salvatorul” („Nu lăsa pe mâine ce poți face azi”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2007, p. 74).

Gândiți-vă la cineva care și-a dat viața pentru voi în unul dintre aceste moduri.

Ioan 15:18-27

Isus îi avertizează pe ucenicii Săi cu privire la persecuția pe care aveau s-o îndure ca urmare a faptului că depuneau mărturie despre El

După ce Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Săi despre faptul de a rămâne în El și a-și arăta dragostea unul față de celălalt, El i-a învățat despre ce avea să li se întâmple deoarece se asociaseră cu El. În Ioan 15:18-25, învățăm că lumea sau cei păcătoși, îi vor urî pe apostoli. Isus Hristos a spus că cei care Îl urăsc pe El, Îl urăsc și pe Tatăl și că vor da socoteală pentru alegerile lor.

În pofida urii și a persecuției împotriva celor care Îl urmează, Isus Hristos a pregătit modalități prin care lumea poate primi o mărturie despre El. Citiți Ioan 15:26-27 și aflați cine sunt martorii care vor depune mărturie lumii despre Isus Hristos.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 14-15 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 16

Introducere

După masa de Paște, Isus Hristos a continuat să-i învețe pe ucenicii Săi. Le-a spus că avea să meargă curând la Tatăl Său și că Duhul Sfânt sau Mângâietorul avea să vină și să-i călăuzească spre adevăr. Isus a profețit despre propria moarte și înviere și a proclamat că El a biruit lumea.

Ioan 16:1-15

Isus prezintă rolul Duhului Sfânt

Imaginați-vă că, pentru prima oară, călătoriți pe un teren frumos, dar periculos. Îl aveți drept ghid pe un bun prieten apropiat. Atunci când ajungeți la un punct foarte dificil al călătoriei, vă întoarceți și vă dați seamă că prietenul vostru a dispărut și că sunteți singuri și pierduți. Ce îngrijorări și sentimente ați putea avea într-o asemenea situație? _____

Ați avut sentimente sau îngrijorări asemănătoare în timpul momentelor dificile sau triste din viața voastră? În timp ce studiați Ioan 16, căutați principii care vă pot ajuta să știți cum să găsiți îndrumare și pace când aveți nevoie.

După ce a petrecut aproape trei ani cu ucenicii Săi, Isus Hristos le-a spus că trebuia să plece (vezi Ioan 14:28). Din Ioan 16:1-4, învățăm că, după ce Isus a luat masa de Paște cu ucenicii Săi, El le-a spus că va veni vremea când oamenii îi vor urî și că acești oameni vor crede că Îl slujesc pe Dumnezeu omorându-i.

Citiți Ioan 16:5-6 și aflați ce le-a spus Isus ucenicilor Săi și ce au simțit ei cu privire la acel lucru.

Citiți Ioan 16:7 și aflați pe cine a promis Isus că avea să trimită după ce va pleca.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Cât timp Isus era, în persoană, cu ucenicii Săi, ei nu aveau nevoie în totalitate să aibă însoțirea constantă a Spiritului așa cum urmau să aibă după plecarea lui Isus” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:753).

În Ioan 16:8-12, Isus a explicat că unul dintre rolurile Duhului Sfânt este de a „dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul” (Ioan 16:8). Citiți Ioan 16:13 și aflați rolurile pe care Mângâietorul avea să le aibă în viețile ucenicilor după plecarea lui Isus.

Vorbind despre Ioan 16:9-11, vârstnicul McConkie a explicat: „Acestea sunt versetele dificile care au ajuns la noi într-o formă atât de condensată și prescurtată, încât interpretarea lor este dificilă. Aparentul înțeles este: «Când primiți Spiritul, astfel încât să puteți rosti ce vă revelează El, atunci învățăturile voastre vor condamna lumea de păcate și de neprihănire și de judecată. Lumea va fi

condamnată de *păcat* pentru că M-a respins, pentru că nu a crezut mărturia voastră inspirată de către Spirit despre faptul că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu prin care vine salvarea. Ei vor fi condamnați pentru că au respins mărturia voastră despre *neprihănirea* Mea – deoarece au presupus că rostesc blasfemii și că sunt un escroc și un impostor – când, de fapt, Eu am mers la Tatăl, lucru pe care nu l-aș fi putut face dacă lucrările Mele nu ar fi fost adevărate și neprihănite în întregime. Ei vor fi condamnați din cauza *judecății* lor greșite de a respinge mărturia voastră în favoarea religiilor populare și de a alege, în schimb, să-l urmeze pe Satana, prințul lumii, care, el însuși, cu toate filosofii sale religioase, va fi judecat și se va descoperi că nu îndeplinește standardele»” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:754).

Cum aveau să beneficieze ucenicii de îndrumarea și cunoașterea oferite de Duhul Sfânt?

Ce adevăr despre Duhul Sfânt putem învăța din Ioan 16:13?

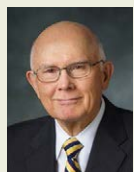

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. În ce moduri ne călăuzește Duhul Sfânt în adevăr?
 - b. În ce moduri ne poate dezvălui Duhul Sfânt lucruri viitoare?

Aveți încredere în abilitatea voastră de a învăța și a trăi conform Evangheliei

Aveți credință în abilitatea voastră de a înțelege scripturile, de a identifica doctrine și principii, de a explica altora Evanghelia și de a pune în practică în viața voastră învățăturile Evangheliei. Cu ajutorul Duhului Sfânt, puteți fi întăriți în abilitatea voastră de a învăța și a trăi conform Evangheliei.

Prin intermediul Duhului Sfânt, Dumnezeu ne poate oferi asigurare, speranță, viziune, avertizare și îndrumare pentru viitorul nostru.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și căutați moduri în care îl puteți invita pe Duhul Sfânt să vă îndrume în viață: „Cum să îl avem pe Spiritul Sfânt pentru îndrumarea noastră? Trebuie să ne pocăim de păcatele noastre în fiecare săptămână și să ne reinnoim legămintele luând din împărtășanie având mâini curate și o inimă pură, așa cum ni se poruncește să procedăm (vezi D&L 59:8-9, 12). Numai astfel putem obține promisiunea divină că vom «avea întotdeauna Spiritul său cu [noi]» (D&L 20:77). Acel Spirit este Duhul Sfânt a Cărui misiune este de a ne învăța, de a ne duce la adevăr și de a ne depune mărturie despre Tatăl și Fiul (vezi Ioan 14:26; Ioan 15:26; Ioan 16:13; 3 Nefi 11:32, 36)” („Nu vă lăsați înșelați”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 46).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
 - a. Când ați simțit că Duhul Sfânt vă călăuzește în adevăr sau că vă arată lucruri viitoare?

b. Cum ați știut că Duhul Sfânt este Cel care vă călăuzea?

Gândiți-vă ce alegeri ați putea face pentru a-L invita pe Duhul Sfânt să vă îndrume. Încercați să trăiți într-un mod care să invite influența Lui îndrumătoare în viața voastră.

În Ioan 16:13, Isus ne-a învățat că Duhul Sfânt „nu va vorbi de la El; ci va vorbi tot ce va fi auzit”. Citiți Ioan 16:14-15 și aflați mesajele cui ni le va transmite Duhul Sfânt.

Ținând cont de ceea ce ați învățat din aceste versete, completați următoarea doctrină: **Duhul Sfânt revelează adevăruri și instrucțiuni care vin de la**

De ce este util să știm că, atunci când Duhul Sfânt ne vorbește, El vorbește ca reprezentant al Tatălui Cereșc și al lui Isus Hristos? _____

„[Ceea ce comunică Duhul Sfânt spiritului] dumneavoastră este mult mai [sigur] decât oricare altă comunicare de care puteți beneficia prin simțurile dumneavoastră fizice” (*Fideli credinței* [2004], p. 60). Aceasta înseamnă că Duhul Sfânt este cel mai bun îndrumător pentru a învăța adevărul. Influența Sa este mult mai valoroasă decât dovezile fizice, opiniile altora sau raționamentul lumii. Ucenicii Salvatorului trebuiau să învețe să se bizuie pe Duhul Sfânt în calitatea Sa de îndrumător în absența fizică a Domnului, tot așa cum, astăzi, noi trebuie să ne bizuim pe Duhul Sfânt.

Ioan 16:16-33

Salvatorul discută despre moartea și învierea Sa și spune că a biruit lumea

Gândiți-vă la un moment în care a trebuit să vă despărțiți de un membru al familiei sau de un prieten pentru o perioadă lungă sau nedeterminată. Ce ați spus pentru a vă consola unul pe celălalt când v-ați despărțit?

Citiți Ioan 16:16 și aflați ce le-a spus Isus ucenicilor pentru a-i consola atunci când se gândeau la plecarea Sa.

În Ioan 16:17-19, citim că ucenicii nu au înțeles ce a vrut să spună Isus când le-a zis că îi părăsea, dar că aveau să-L vadă din nou.

Citiți Ioan 16:20-22 și aflați cum a spus Domnul că aveau să se simtă ucenicii atunci când El avea să plece și când aveau să-L vadă din nou. Poate fi util să știți că expresia „femeia, când este în durerile nașterii”, din versetul 21, se referă la o femeie însărcinată care este în travaliu.

Potrivit celor relatate în acest verset, cum aveau să se simtă ucenicii când Isus nu mai era cu ei? Ce a promis El că aveau să simtă când urmau să-L vadă din nou?

Isus știa că ucenicii Săi aveau să-L vadă din nou după învierea Sa. Deși durerea cauzată de moartea Lui avea să fie mare, bucuria pe care urmau s-o simtă după învierea Sa avea să fie permanentă.

În Ioan 16:23-32, citim că Isus i-a învățat pe ucenicii Lui să se roage, în numele Său (al lui Isus Hristos), direct Tatălui Cereșc (vezi Ioan 16:23) și i-a asigurat de dragostea Tatălui față de ei și față de El. El i-a asigurat că rugăciunile lor, adresate Tatălui Cereșc, aveau să primească răspuns.

Citiți Ioan 16:33 și căutați cuvinte și expresii folosite de Salvator pentru a-i alina pe ucenicii Săi. Puteți marca ceea ce găsiți.

De ce putem avea fericire și pace chiar și într-o lume plină de neazuri, păcate și moarte?

Din Ioan 16:33, putem învăța că, **deoarece Isus Hristos a biruit lumea, putem îndrăzni și putem avea pace**. Ce credeți că înseamnă faptul că Isus Hristos a biruit lumea?

Fiind Singurul Născut al Tatălui, Isus Hristos a trăit o viață fără de păcat, biruind orice ispită lumească. De asemenea, El a simțit fiecare tip de durere și suferință și a ispășit pentru păcatele tuturor copiilor Tatălui Ceresc. Prin viața, suferința, moartea și învierea Sa, El a biruit toate barierele care ne împiedicau să fim curați, să găsim pace și să trăim din nou alături de Tatăl nostru din Cer și de cei pe care îi iubim.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce moduri vă poate ajuta faptul de a ști că Isus Hristos a biruit lumea să îndrăzniți și să aveți pace?

Citiți următoarea declarație a președintelui Thomas S. Monson și căutați motivul pentru care putem îndrăzni în pofida încercărilor și dificultăților din această lume:

„Să [îndrăznim] pe măsură ce trecem prin această viață. Deși trăim în vremuri grele, Domnul ne iubește și are grijă de noi. El este tot timpul lângă noi când facem ceea ce este drept. El ne va ajuta la nevoie... Viețile noastre pot fi pline de bucurie când urmăm învățăturile Evangheliei lui Isus Hristos.

Domnul ne-a îndemnat: «Îndrăzniți, Eu am biruit lumea» [Ioan 16:33]. Această cunoaștere ar trebui să ne aducă o mare bucurie. El a trăit pentru noi și a murit pentru noi. El a plătit prețul pentru păcatele noastre. Fie ca noi să urmăm exemplul Său. Fie ca noi să ne arătăm recunoștința mare pentru El acceptând sacrificiul Său și trăind vieți care ne vor pregăti să ne întoarcem într-o zi să trăim alături de El” („Domnul să vă aibă-n grija Sa până ce iar ne vom vedea”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 111).

Gândiți-vă la următoarea întrebare: Când v-a ajutat faptul de a ști că Isus Hristos a biruit lumea să îndrăzniți și să aveți pace?

Căutați să fiți bucuroși și să trăiți în acord cu Evanghelia lui Isus Hristos. Pe măsură ce veți face aceste lucruri, veți simți pacea și speranța care sunt disponibile prin sacrificiul ispășitor și învierea Domnului.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 17

Introducere

Înainte de a suferi în Ghetsimani, Salvatorul a oferit marea Sa rugăciune de mijlocire. El S-a rugat ca ucenicii Săi și toți cei care Îl urmau să Îl cunoască pe Tatăl Ceresc și să dobândească viața veșnică și ca ei să poată fi una cu El și cu Tatăl Său.

Ioan 17:1-8

Isus Hristos / Se adresează Tatălui Ceresc în rugăciune

Gândiți-vă la câteva persoane celebre despre care cunoașteți câteva lucruri.

Apoi, gândiți-vă la persoanele din viața voastră pe care le cunoașteți cel mai bine.

Care este diferența dintre faptul de a cunoaște câteva lucruri *despre* cineva și a *cunoaște* acea persoană? În spațiul următor, scrieți câteva lucruri pe care le-ați putea face pentru a ajunge să cunoașteți cu adevărat pe cineva: _____

Salvatorul ne-a învățat despre importanța faptului de a-I cunoaște pe Tatăl Ceresc și pe El. Pe măsură ce studiați Ioan 17, căutați adevăruri care vă vor ajuta să urmați calea care, în timp, vă va duce nu doar să știți mai multe *despre* Tatăl Ceresc și Isus Hristos, ci să-I *cunoașteți* mai bine.

După Cina cea de taină, Salvator S-a dus cu ucenicii Săi în Grădina Ghetsimani. Înainte de a ajunge în grădină, Isus S-a oprit pentru a rosti o rugăciune. Aceasta este cunoscută, în mod tradițional, drept rugăciunea de mijlocire. Unul dintre înțelesurile verbului a *mijloci* este a vorbi cu cineva în favoarea cuiva. În acest caz, Isus Hristos a vorbit cu Tatăl Ceresc în favoarea ucenicilor Săi, rugându-Se ca ei să poată primi viață veșnică.

Citiți Ioan 17:1-3 și aflați cum a descris Salvatorul viața veșnică. (Ioan 17:3 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod distinct pentru a-l putea găsi în viitor.)

Din Ioan 17:3 învățăm următorul adevăr: **Pentru a primi viață veșnică, trebuie să ajungem să Îi cunoaștem pe Tatăl Ceresc și pe Fiul Său, Isus Hristos.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Care este diferența dintre faptul de a-I *cunoaște* pe Tatăl și pe Fiul și cel de a cunoaște câteva lucruri *despre* Ei?

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și marcați ce a spus că înseamnă să-L cunoaștem pe Tatăl și pe Fiul: „Este un lucru să cunoaștem câteva informații despre Dumnezeu și este altceva să Îl cunoaștem. Noi cunoaștem câteva informații despre El atunci când aflăm că El este o ființă după al cărui chip a fost creat omul; când aflăm că Fiul este imaginea perfectă a Tatălui Său; când aflăm că, atât Tatăl, cât și Fiul au anumite atribute și puteri. Dar Îl cunoaștem, în sensul dobândirii vieții veșnice, când ne bucurăm și avem parte de aceleași lucruri pe care le au Ei. A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă să gândești ceea ce gândește El, să simți ceea ce simte El, să ai puterea pe care o are El, să înțelegi adevărurile pe care le înțelege El și să faci ceea ce face El. Cei care Îl cunosc pe Dumnezeu devin ca El și trăiesc felul Lui de viață, care este viața veșnică” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:762).

A ajunge să-L cunoaștem pe Dumnezeu și a deveni ca El sunt lucruri posibile dacă Îl primim pe Duhul Sfânt și primim toate binecuvântările ispășirii Salvatorului. Totuși, acesta este un proces care va continua de-a lungul acestei vieți și chiar după aceasta (vezi Moroni 7:48; 10:32-33).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce nu poate cineva să dobândească viață veșnică fără a-I cunoaște pe Dumnezeu Tatăl și pe Isus Hristos?
- b. Care sunt unele dintre modurile prin care puteți ajunge să-I cunoașteți mai bine pe Tatăl și pe Fiul?

În Ioan 17:4-5, învățăm că Salvatorul I-a spus Tatălui Său că a terminat lucrarea pe care Acesta I-o dăduse. El L-a rugat pe Tatăl Său să-I ofere aceeași slavă pe care I-o dăduse în viața premuritoare.

Citiți Ioan 17:6-8 și aflați ce au făcut ucenicii Săi pentru a ajunge să-L cunoască pe Salvator. Puteți marca ceea ce aflați.

Scriptură de bază – Ioan 17:3

3. Citiți, cu glas tare, următoarea copie a fragmentului care conține o scriptură de bază, Ioan 17:3:

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu”.

Apoi, tăiați oricare trei cuvinte, astfel încât să nu le mai puteți vedea și citiți, din nou, cu glas tare, fragmentul, inclusiv cuvintele pe care le-ați tăiat. Repetați tiparul de a tăia cuvinte și de a citi, cu glas tare, fragmentul până când toate cuvintele sunt tăiate. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, străduiți-vă să scrieți fragmentul din memorie.

Ioan 17:9-19

Salvatorul Se roagă pentru ucenicii Săi

Citiți Ioan 17:9, 11-18, și aflați pentru ce S-a rugat Isus în folosul ucenicilor Săi.

Observați că Salvatorul a menționat faptul că ucenicii Lui aveau să continue să trăiască într-o lume rea, care îi ura. Din Ioan 17:14-16, învățăm că, **în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos trebuie să fim în lume, dar nu ai lumii**. Puteți scrie acest principiu pe marginea scripturilor voastre.

Ce credeți că înseamnă să fim *în* lume, dar nu *ai* lumii? _____

Următoarea declarație a vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, vă poate ajuta să înțelegeți cum să trăiți în lume, dar să nu fiți ai lumii:

„În Biserică, folosim adesea dictonul: «Fiți în lume, dar nu ai lumii» ...

Poate ar trebui să folosim dictonul... sub forma a două îndemnuri separate. Primul: «*Fiți în lume*». Implicați-vă; informați-vă. Încercați să fiți înțelegători și toleranți și să apreciați diversitatea. Contribuiți în mod semnificativ la dezvoltarea societății prin slujire și implicare. Al doilea: «*Nu fiți ai lumii*». Nu urmați căi greșite sau nu vă schimbați pentru a vă adapta sau a accepta ceea ce nu este drept ...

În calitate de membri ai Bisericii, trebuie să-i influențăm pe alții mai mult decât suntem noi influențați. Trebuie să înotăm împotriva curentului păcatului și al răului și să nu ne lăsăm, pasivi, purtați de el. Este necesar ca fiecare dintre noi să ajute la rezolvarea problemei, nu să o evite sau să o ignore” („The Effects of Television”, *Ensign*, mai 1989, p. 80).

Cugetați asupra motivului pentru care Domnul dorește ca noi să rămânem în lume, dar să nu fim ai lumii.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați cum poate o persoană să fie în lume, dar nu a lumii în fiecare dintre următoarele împrejurări: la școală, cu prietenii și online. Apoi, scrieți un mod concret în care veți căuta să-L urmați pe Salvator fiind în lume, dar nu ai lumii.

Ioan 17:20-26

Salvatorul Se roagă pentru toți cei care acceptă Evanghelia Sa

În pofida celor mai mari eforturi ale noastre, nu rămânem curați în totalitate de păcatele și răul care există în lume. Dacă nu am putea fi curățați de păcatele noastre, am fi îndepărtați din prezența lui Dumnezeu pentru totdeauna, deoarece niciun lucru necurat nu poate sta în prezența Lui (vezi 1 Nefi 15:33-34).

Citiți Ioan 17:20-23 și aflați pentru ce S-a rugat Isus Hristos. Puteți, de asemenea, să marcați cuvântul *una* ori de câte ori apare în aceste versete.

Observați că Salvatorul nu S-a rugat doar pentru apostolii Săi, ci pentru toți cei care vor crede în cuvintele lor, astfel încât toți să poată fi una așa cum Isus și Tatăl sunt una. În aceste versete, este clar faptul că Tatăl și Fiul sunt două ființe distincte. Isus S-a rugat pentru unitate spirituală, nu unitate fizică.

Cum este posibil ca noi să devenim una cu Tatăl și cu Fiul?

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat cum putem deveni una cu Tatăl și cu Fiul: „Înțelesul exact al cuvântului englezesc *atonement* (*ispășire*) este foarte clar: at-one-ment, aducerea la un loc a lucrurilor care au fost separate sau despărțite” („Ispășirea lui Isus Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 34-35).

Un adevăr important pe care îl putem învăța din Ioan 17:20-23 este că, **pe măsură ce venim la Isus Hristos și primim binecuvântările ispășirii Sale, putem deveni una cu Tatăl și cu Fiul.**

Ținând cont de ceea ce știți despre Tatăl Ceresc și Isus Hristos, de ce doriți să deveniți una cu Ei? _____

Citiți declarația de mai jos a președintelui James E. Faust, din Prima Președinție, și aflați ce binecuvântare vor primi cei care caută să devină una cu Tatăl Ceresc și cu Isus Hristos.

„Ar trebui să căutăm în mod sincer nu doar să cunoaștem despre Învățător, ci să ne străduim, așa cum ne-a invitat El, să devenim una cu El (vezi Ioan 17:21), pentru a ne «[întări] în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru» (Efeseni 3:16) ...

Depun mărturie că trăim în vremuri dificile. Trebuie să ne supunem cu mult curaj. Mărturia mea este că ni se va cere să ne dovedim puterea spirituală, căci zilele care vin vor fi pline de necazuri și de dificultăți. Dar, beneficiind de alinarea pe care o aduce faptul de a avea o relație personală cu Dumnezeu, vom primi un curaj liniștitor” („That We Might Know Thee”, *Ensign*, ian. 1999, p. 2, 5).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce veți face pentru a-I cunoaște mai bine pe Tatăl Ceresc și pe Isus Hristos și pentru a vă întări relația cu Ei?

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 18-19

Introducere

După ce conducătorii iudei L-au prins și interogat pe Isus, L-au dus la Pilat pentru a fi judecat și condamnat. Pilat a consimțit ca Isus să fie răstignit, deși era convins de nevinovăția Lui. Când era pe cruce, Isus l-a instruit pe apostolul Ioan să aibă grijă de mama Sa, Maria. După ce Isus a murit, trupul Său a fost pus într-un mormânt.

Ioan 18:1-32

Isus este prins și interogat de conducătorii iudei, care, apoi, Îl duc la Pilat

Când vă este cel mai greu să vă îngrijiți de bunăstarea altora?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, trasați o linie pe mijlocul paginii, formând astfel două coloane. Numiți o coloană *Preocupările lui Isus Hristos* și, pe cealaltă, *Preocupările lui Pilat*. În timpul prinderii, judecării și răstignirii, Isus și dregătorul roman Pilat au ales să prețuiască lucruri diferite sau să aibă priorități diferite. Pe măsură ce studiați Ioan 18-19, căutați adevăruri pe care le puteți învăța din exemplele lui Isus și ale lui Pilat și care vă pot ajuta să știți ce preocupări ar trebui să aibă prioritate în viețile voastre. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți, în coloanele corespunzătoare, adevărurile pe care le descoperiți de-a lungul lecției.

În Ioan 18:1-3, citim că, după ce Isus a suferit în Grădina Ghetsimani, Iuda Iscarioteanul a venit cu un grup de aprozi pentru a-L prinde pe Isus. Dacă ați ști că un grup de aprozi înarmați s-ar apropia pentru a vă aresta și, în final, pentru a vă condamna la moarte, cum ați reacționa?

Citiți Ioan 18:4-11 și Luca 22:50-51 și aflați cum a reacționat Isus când a sosit acest grup.

Termenul *aceștia*, din Ioan 18:8, și termenul *aceia*, din Ioan 18:9, se referă la apostolii care erau cu Isus. Potrivit celor relatate în aceste versete, care erau preocupările lui Isus Hristos?

După ce citiți Ioan 18:4-11 și Luca 22:50-51, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, în coloana numită „Preocupările lui Isus Hristos”, pentru ce era Salvatorul preocupat.

În Ioan 18:12-32, citim că Isus le-a permis aprozilor să-L prindă. Ei L-au dus la Ana, fostul mare preot, care L-a trimis pe Isus să fie interogat de Caiafa, ginerele lui Ana (vezi Ioan 18:13). Caiafa era marele preot în acea perioadă și încercase de mai mult timp să-L condamne pe Isus la moarte (vezi Ioan 18:14). Petru și un alt ucenic L-au

urmărit pe Isus și l-au privit pe Caiafa interogându-L (vezi Ioan 18:15-16). Când trei persoane diferite l-au întrebat pe apostolul Petru dacă este unul dintre ucenicii lui Isus, el a negat de fiecare dată că Îl știa pe Isus (vezi Ioan 18:17, 25, 26-27). După ce Caiafa L-a interogată pe Isus, conducătorii iudeilor L-au dus, dimineața devreme, la Pilat, dregătorul roman al provinciei Iudea, pentru a fi judecat și condamnat (vezi Ioan 18:28-30). În Ierusalim, doar romanii puteau pronunța o condamnare la moarte (vezi Ioan 18:31).

Ioan 18:33–19:16

Isus este judecat înaintea lui Pilat

Citiți Ioan 18:33-35 și aflați ce a dorit Pilat să știe despre Isus.

Isus a fost acuzat de conducătorii iudei că S-a declarat împăratul iudeilor, deoarece, dacă Isus Se declara împărat, avea să fie acuzat de revoltă sau trădare împotriva guvernului roman (vezi Ioan 19:12) și, astfel, putea fi pedepsit cu moartea.

Citiți Ioan 18:36-37 și aflați ce i-a explicat Isus lui Pilat.

Citiți Ioan 18:38-40 și aflați la ce concluzie a ajuns Pilat cu privire la Isus.

Din Ioan 18:39–19:5, învățăm că Pilat a propus ca Isus să fie eliberat în acord cu o tradiție a iudeilor de a elibera un prizonier de Paște (vezi Ioan 18:39). În schimb, preoții cei mai de seamă și aprozii au ales să-l elibereze pe tâlharul Baraba (vezi Ioan 18:40) și au cerut ca Isus să fie răstignit (vezi Ioan 19:6). Pilat L-a bătut (biciuit) pe Isus și soldații romani I-au pus pe cap o cunună de spini și L-au batjocorit (vezi Ioan 19:1-2) și, apoi, Pilat L-a adus pe Isus în fața oamenilor.

Citiți Ioan 19:4, 6 și aflați ce le-a repetat Pilat iudeilor.

Ce credea, cel mai probabil, Pilat că trebuia să facă?

Potrivit celor relatate în Ioan 19:7, conducătorii iudei i-au spus lui Pilat că Isus a spus că este Fiul lui Dumnezeu. Citiți Ioan 19:8-11 și aflați cum a reacționat Pilat când a auzit că Isus spusese că este Fiul lui Dumnezeu. De asemenea, aflați ce i-a spus Isus lui Pilat despre puterea sa în calitate de dregător.

Dacă ați fi fost în locul lui Pilat, cum v-ați fi simțit după ce L-ați fi auzit pe Isus spunând că nu aveți putere înaintea Sa „dacă nu [v-ar] fi fost dată de sus” (Ioan 19:11)?

Afirmația lui Isus, din Ioan 19:11, referitoare la faptul că „un mai mare păcat” era comis de conducătorii iudei, sugerează că, dacă Pilat ar fi cedat solicitării mulțimii și ar fi ordonat ca Isus să fie răstignit, Pilat ar fi fost vinovat de păcat – dar nu în aceeași măsură ca cei care au căutat, în mod activ, moartea lui Isus.

Citiți Matei 27:19 și observați ce a fost sfătuit Pilat de soția lui. Apoi, citiți Ioan 19:12-15 și aflați ce a căutat Pilat să facă în privința lui Isus și cum au reacționat iudeii care căutau să-L omoare pe Isus.

Observați în Ioan 19:12 cum l-au amenințat conducătorii iudei pe Pilat când au aflat că acesta dorea să Îl elibereze pe Isus.

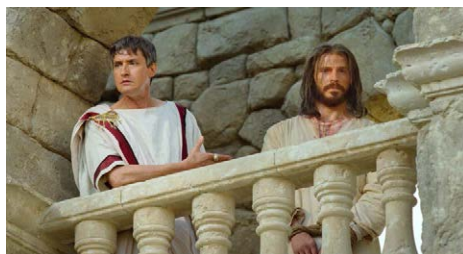
Pentru a pune presiune pe Pilat, iudeii i-au amintit acestuia că, dacă Îl elibera pe Isus, ar fi putut fi considerat neloial lui Cezar. Dacă iudeii raportau această lipsă de

loialitate, Cezar i-ar fi putut revoca puterea și funcția de dregător. În acest moment, Pilat a trebuit să aleagă între protejarea propriilor interese și eliberarea lui Isus, despre care știa că era nevinovat.

Citiți Ioan 19:16 și aflați ce a ales Pilat să facă.

Ce ne învață acțiunile lui Pilat despre principalele sale preocupări?

În jurnalul pentru studiul scripturilor, în coloana numită „Preocupările lui Pilat”, scrieți principalele preocupări ale lui Pilat.

Din Ioan 18-19, din studiul cu privire la preocupările lui Pilat, învățăm că **faptul**

de a ne concentra atenția asupra propriilor interese și nu asupra a ceea ce este drept ne va face să păcătui. Scrieți acest principiu în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, în coloana „Preocupările lui Pilat”.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Care sunt unele dintre situațiile în care am putea fi ispitiți să ne concentrăm atenția asupra propriilor interese și nu asupra a ceea ce este drept?
- Care sunt unele dintre lucrurile pe care le puteți face pentru a învinge ispita de a vă concentra atenția asupra propriilor interese și nu asupra a ceea ce este drept, chiar și când lucrul respectiv nu este popular?

Ioan 19:17-42

Isus este răstignit și trupul Său este pus într-un mormânt

În Ioan 19:17-24, citim că Isus Și-a dus crucea și a mers pe Golgota, unde a fost răstignit în ceasul al treilea (vezi Marcu 15:25; aceasta înseamnă a treia oră după răsărit). Citiți Ioan 19:25-27 și aflați cine stătea în apropierea crucii când Isus a fost răstignit.

Când atârna pe cruce, pentru cine era îngrijorat Isus?

Expresia „ucenicul, pe care [Isus îl] iubea” (Ioan 19:26) se referă la apostolul Ioan, cunoscut și drept Ioan cel Iubit. Când Isus i-a spus lui Ioan: „Iată mama ta!”, El îl instruia pe Ioan să aibă grijă de Maria, mama Sa, ca și cum ar fi fost mama lui Ioan. În jurnalul pentru studiul scripturilor, în coloana numită „Preocupările lui Isus Hristos”, scrieți pentru cine arată aceste versete că era Isus preocupat.

Ținând cont de preocupările identificate în timpul studiului vostru din Ioan 18-19, cum ați descrie caracterul lui Isus Hristos în comparație cu cel al lui Pilat?

Din studiul nostru despre caracterul Salvatorului, așa cum este dezvăluit în Ioan 18-19, învățăm că **putem urma exemplul Salvatorului alegând să-i ajutăm pe alții chiar și atunci când și noi avem nevoie de ajutor.** Scrieți acest principiu în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, în coloana numită „Preocupările lui Isus Hristos”.

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Adevăratul nostru caracter moral este revelat... de puterea de a discerne suferința altor oameni atunci când și noi suferim; de abilitatea de a detecta foamea altora când și nouă ne este foame și de puterea de a ajuta și a avea compasiune față de agonia spirituală a altora când ne confruntăm cu propriile probleme spirituale. Astfel, ne arătăm adevăratul caracter preocupându-ne de bunăstarea altora și ajutându-i pe alții atunci când răspunsul nostru natural și instinctiv este de a ne concentra asupra propriilor probleme și dificultăți. Dacă o asemenea trăsătură este, cu adevărat, cel mai important criteriu în ceea ce privește caracterul moral, atunci, Salvatorul lumii este exemplul perfect al unui asemenea caracter consecvent și caritabil” („The Character of Christ” [simpozion religios în cadrul Universității Brigham Young – Idaho, 25 ian. 2003], byui.edu/devotionalsandspeeches).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Când ați văzut pe cineva urmând exemplul Salvatorului alegând să-i ajute pe alții chiar și atunci când acea persoană avea și ea nevoie de ajutor?
- Cum credeți că putem dezvolta acest tip de caracter asemănător cu cel al lui Hristos și să căutăm să-i ajutăm pe alții chiar și atunci când și noi avem nevoie de ajutor?
- Ce veți face pentru a urma exemplul Salvatorului alegând să-i ajutați pe alții chiar și atunci când și voi aveți nevoie de ajutor?

Din Ioan 19:28-42, învățăm că, după ce Isus a murit în ceasul al nouălea (vezi Marcu 15:34), Iosif din Arimatea i-a cerut lui Pilat trupul lui Isus. Iosif și Nicodim au pregătit, apoi, trupul Salvatorului și l-au pus în mormântul pe care Iosif îl dăruise.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 18-19 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Ioan 20-21

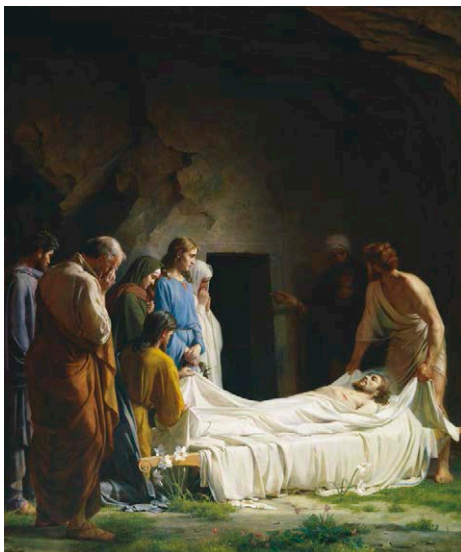
Introducere

În duminica de după răstignire, Maria Magdalena a descoperit că mormântul în care fusese pus trupul lui Isus era gol și i-a anunțat pe Ioan și Petru, care, apoi, au venit în fugă la mormânt. Hristosul înviat S-a arătat Mariei și, apoi, ucenicilor Săi. Pe malul Mării Galileii, Isus l-a invitat pe Petru să-și arate dragostea față de El păscând oile Sale.

Ioan 20:1-10

Maria Magdalena găsește mormântul lui Isus gol și le spune lui Ioan și Petru, care, apoi, vin în fugă la mormânt

Imaginați-vă cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost de față când trupul lui Isus a fost pus în mormânt. Era o zi de vineri și înmormântarea Sa trebuia să fie finalizată până la începerea sabbatului iudeilor la apus, care continua până sâmbăta la apus. În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, imaginați-vă cum s-au simțit ucenicii lui Isus:

„Mă gândesc cât de neagră a fost vinerea în care Hristos a fost ridicat pe cruce.

În acea zi de vineri teribilă, pământul s-a cutremurat și s-a întunecat. Furtuni înspăimântătoare au lovit pământul.

Acei oameni ticăloși, care au vrut să-l ia viața, s-au bucurat. Acum că Isus nu mai era, cu siguranță, cei care-L urmaseră s-ar fi împrăștiat. În acea zi, ei erau triumfători.

În acea zi, perdeaua dinăuntru templului s-a rupt în două.

Maria Magdalena și Maria, mama lui Isus, erau amândouă copleșite de supărare și disperare. Omul superb pe care-L iubiseră și-L onoraseră zăcea pe cruce, fără viață.

În acea vineri, apostolii au fost devastați. Isus, Salvatorul lor – omul care mersese pe apă și înviase morții – era, El Însuși, la mila celor ticăloși. Au privit, neputincioși, cum a fost distrus de către dușmanii Lui.

În acea zi de vineri, Salvatorul omenirii a fost umilit și lovit, batjocorit și ocărât.

A fost o zi de vineri plină de supărare devastatoare, distrugătoare, care a chinat sufletele celor care L-au iubit și onorat pe Fiul lui Dumnezeu.

Cred că, dintre toate zilele de la începutul istoriei acestei lumi, cea vineri a fost cea mai întunecată” („Duminica va veni”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 29).

1. Imaginați-vă că erați un reporter în momentul în care Isus a murit și a înviat și că ați fost rugați să scrieți o serie de articole despre aceste evenimente. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un articol de știri ca și cum i-ați fi intervievat pe ucenicii lui Isus după moartea și înmormântarea Sa. Puteți menționa gânduri sau sentimente pe care au spus că le-au avut când au privit închiderea mormântului lui Isus.

În pofida tragediei morții și înmormântării Salvatorului, vârstnicul Wirthlin a spus: „Dar judecata acelei zile triste n-a durat mult” („Duminica va veni”, p. 30).

Pe măsură ce studiați Ioan 20, aflați în ce mod „judecata acelei zile triste n-a durat mult”.

Citiți Ioan 20:1-2 și aflați ce a descoperit Maria Magdalena când a ajuns la mormântul lui Isus duminică dimineață.

Ce a făcut Maria când a descoperit că piatra de la intrarea mormântului fusese dată la o parte? Ce a crezut că s-a întâmplat?

Citiți Ioan 20:3-10 și aflați ce au făcut Petru și Ioan, numit „celălalt ucenic” (versetul 2, versetul 3) după ce au aflat vestea Mariei.

Cum a reacționat Ioan când a văzut mormântul gol? Ce a crezut el?

Până nu a văzut mormântul gol, Ioan nu a înțeles în totalitate declarația Salvatorului că avea să învie din morți în cea de-a treia zi. Când a văzut mormântul gol, Ioan și-a amintit și a crezut (vezi Ioan 20:8-9).

Ioan 20:11-31

Salvatorul înviat Se arată Mariei Magdalena și, mai târziu, ucenicilor Săi

Citiți Ioan 20:11-15 și aflați cine i-a vorbit Mariei după ce Petru și Ioan au plecat de la mormânt.

Vizualizați evenimente din scripturi

Studiul vostru din scripturi poate deveni mult mai eficient dacă vă imaginați evenimentele consemnate în scripturi. De exemplu, imaginați-vă cum v-ați fi simțit și cum ați fi acționat dacă ați fi fost de față la evenimentele descrise în Ioan 20. De asemenea, vizualizarea vă poate ajuta să înțelegeți asemănările dintre evenimentele scripturale și situațiile din viața voastră și vă poate pregăti să puneți în practică adevărurile predate prin intermediul scripturilor.

Citiți Ioan 20:16-18 și aflați ce a instruit-o Isus pe Maria să facă.

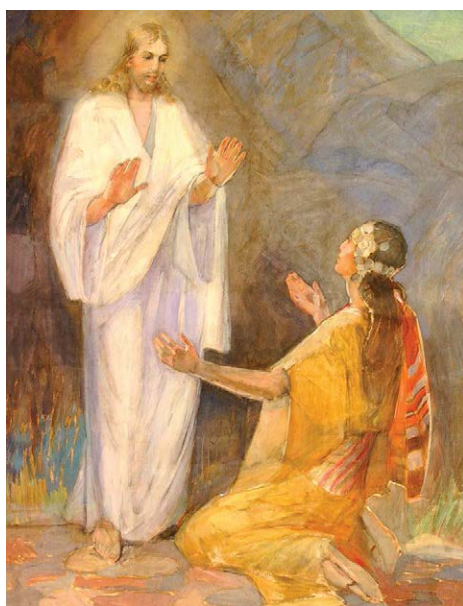

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat înțelesul expresiei „nu mă [ține]” din Ioan 20:17: „În versiunea King James a Bibliei în limba engleză, declarația lui Isus a fost tradusă: «Nu Mă atinge». În Traducerea Bibliei de Joseph Smith, a fost tradusă: «Nu Mă ține». Diferite traduceri din limba greacă ale acestui fragment sunt: «Nu te ține de Mine» sau «Nu Mă ține». Alții au declarat că înseamnă: «Nu te mai ține de Mine» sau «Nu Mă mai ține». Unii vorbesc despre faptul că îndemnul era ca Maria să nu se mai țină de El, sugerând astfel că ea se ținea deja de El. Există un motiv valid care ne îndeamnă să presupunem că ceea ce i-a comunicat Domnul înviat Mariei este, de fapt: «Nu mă poți ține aici pentru că o să Mă înalț la Tatăl meu»” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 volume [1979-1981], 4:264).

Potrivit celor relatate în Ioan 20:17, ce alte instrucțiuni i-a dat Isus Mariei?

2. Continuați să vă imaginați că erați un reporter în timpul acestor evenimente. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un articol de știri ca și cum ați fi intervievat-o pe Maria Magdalena. Puteți scrie despre mărturia ei despre Domnul înviat și răspunsurile ei la următoarele întrebări: Ce ai crezut când ai găsit mormântul gol? Ce ai făcut apoi? Când ți-ai dat seama că Isus Hristos este încă în viață? În articolul vostru de știri, scrieți dacă ați fi crezut sau nu relatarea Mariei și de ce.

Isus înviat Se arată Mariei Magdalena.

Amintiți-vă că unora dintre ucenici le-a fost greu să creadă mărturia Mariei (vezi Marcu 16:11). Citiți Ioan 20:19-20 și aflați ce s-a întâmplat în acea seară.

Din această relatare învățăm că **Isus Hristos a învins moartea prin învierea Sa.**

Potrivit celor relatate în Ioan 20:20, cum s-au simțit ucenicii când L-au văzut pe Domnul înviat?

Vârstnicul Joseph B. Wirthlin a explicat de ce „judecata acelei [vineri negre] n-a durat mult”:

„Disperarea n-a ținut mult, pentru că duminică, Domnul înviat a rupt legăturile morții. S-a ridicat din mormânt și a apărut triumfător și glorios ca Salvator al întregii omeniri ...

Fiecare dintre noi vom avea propria noastră vineri – acea zi în care universul însuși pare că se năruie și ruinele lumii noastre zac împrăștiate în bucăți în jurul

nostru. Toți vom trece prin această experiență a acelor timpuri dezastruoase, când ni se pare că niciodată nu vom mai fi la fel. Toți vom avea vinerile noastre.

Dar vă depun mărturie, în numele Celui care a învins moartea – duminica va veni. În întunericul durerii noastre, duminica va veni.

Nu contează disperarea noastră, nu contează supărarea noastră, duminica va veni. În această viață sau în viața viitoare, duminica va veni” („Duminica va veni”, p. 30).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce moduri ne poate ajuta cunoașterea faptului că Isus Hristos a înviat atunci când suferim din cauza morții unei persoane dragi?
- b. Cum ne poate ajuta promisiunea învierii în timpul altor experiențe dificile din timpul vieții?

În Ioan 20:21-23, este consemnat faptul că, după ce Isus le-a arătat ucenicilor Săi rănila de pe mâinile și de pe coasta Sa, El i-a împuternicit să facă lucrarea Sa. El le-a spus: „Luați Duh Sfânt!” (Ioan 20:22), ceea ce poate însemna că i-a binecuvântat să primească darul Duhului Sfânt, dar nu aveau să se bucure pe deplin de acele binecuvântări decât mai târziu. El i-a învățat, de asemenea, despre responsabilitatea lor de a-i ajuta pe alții să primească iertare pentru păcatele lor.

Citiți Ioan 20:24-25 și aflați ce apostol nu era de față la acea adunare sacră.

Observați în versetul 25 ce a spus Toma că avea nevoie pentru a crede. De ce credeți că i-a fost greu să creadă că Isus înviase?

Pentru cei mai mulți dintre ucenici sau chiar pentru toți, conceptul de înviere era dificil de înțeles în timpul vieții muritoare a lui Isus. Asemenea altor ucenici, Toma nu a putut în acel moment să înțeleagă ce este învierea și a căutat o mărturie fizică.

Citiți Ioan 20:26-29 și aflați de ce experiență a avut parte Toma opt zile mai târziu.

Observați că Isus l-a invitat pe Toma să „nu [fie] necredincios, ci credincios” (Ioan 20:27). Din experiența lui Toma, învățăm că **vom fi binecuvântați dacă alegem să credem în Isus Hristos chiar și atunci când nu îl putem vedea.**

Vârstnicul Gerrit W. Gong, din Cei Șaptezeci, ne-a învățat:

„Faptul de a crede este o alegere ...

Când alegem să credem, înțelegem și vedem lucrurile într-un mod diferit. Când vedem și trăim în acel mod, suntem fericiți și bucușori într-un mod pe care doar Evanghelia îl poate aduce” („Choose Goodness and Joy”, *New Era*, aug. 2011, p. 44).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce alegeți să credeți în Isus Hristos chiar dacă nu l-ați văzut cu ochii voștri muritori?

- b. Ce putem face pentru a arăta că am ales să credem în Isus Hristos?
- c. Cum ați fost binecuvântați pentru că ați ales să credeți în Isus Hristos?

Citiți Ioan 20:30-31 și aflați de ce a consemnat Ioan aceste evenimente.

Din aceste versete, putem învăța următoarele adevăruri: **Apostolii și profeții depun mărturie despre Isus Hristos pentru ca noi să credem că El este Fiul lui Dumnezeu. Dacă alegem să credem în mărturia despre Isus Hristos oferită de apostoli și profeți și, apoi, trăim potrivit acelei mărturii, putem primi viață veșnică.**

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cel puțin două paragrafe ca răspuns la următoarele întrebări: Dintre toate consemnările din Evangheliile după Matei, Marcu, Luca și Ioan, ce povestire, eveniment sau învățătură din slujirea din viața muritoare a Salvatorului v-a ajutat să credeți că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? De ce? Pregătiți-vă să împărtășiți membrilor clasei ceea ce scrieți.

Ioan 21:1-17

Domnul înviat Se arată unora dintre ucenicii Săi la Marea Tiberiadei

În Ioan 21:1-17 este consemnat faptul că Domnul înviat S-a arătat, din nou, mai multor ucenici ai Săi când aceștia pescuiau. Când L-au văzut pe Isus, ei s-au întors repede la mal și au mâncat pește și pâine cu El. În timpul acestei mese, Isus l-a invitat pe Petru să-și dovedească dragostea față de El prin faptul de a-și abandona viața de pescar și de a-i sluji pe oamenii Domnului.

Ioan 21:18-25

Isus prezice martiriul lui Petru și translatarea lui Ioan

În Ioan 21:18-19, citim că Isus a profețit că, atunci când Petru urma să îmbătrânească, El avea „[să își întindă] mâinile” (Ioan 21:18) și să fie dus acolo unde nu va dori să meargă. Tradiția spune că Petru a murit răstignit. Totuși, se spune că Petru a cerut să fie răstignit cu capul în jos, deoarece, fiind umil, nu se considera demn să moară în același mod ca Salvatorul (vezi Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 3:151-152).

După ce a auzit această profeție, Petru a întrebat ce avea să se întâmple cu apostolul Ioan sau Ioan cel Iubit (vezi Ioan 21:20-21). Citiți Ioan 21:22-23 și aflați cum a răspuns Salvatorul la întrebarea lui Petru.

Termenul *rămână*, din versetul 22, înseamnă a rămâne în viață pe pământ. Astfel, Ioan avea să rămână pe pământ ca ființă translatată până la a Doua Venire a lui Isus Hristos. Ființele translate sunt „persoane care sunt schimbate, astfel încât să nu aibă experiența durerii sau a morții, până la învierea lor în viața nemuritoare” (Ghid pentru scripturi, „Ființe schimbate” scriptures.lds.org).

Potrivit celor relatate în Ioan 21:22, asupra căror lucruri a vrut Isus ca Petru să-și concentreze atenția în loc să se gândească la ce avea să se întâmple cu Ioan?

Citiți Ioan 21:24-25 și aflați ce a dorit Ioan să afle toată lumea când și-a încheiat consemnarea.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Ioan 20-21 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

SEMINARE ȘI INSTITUTE DE RELIGIE

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

TEHMANIAN

4 02123 40171 7

12345 171